உ

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

(स्तोत्रभाग:)

ஸ்ரீவிக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

(ஸ்தோத்ரங்கள் - நாமாவளீ)

நான்காம் பாகம்

வெளியிடுவோர் :

SRI VIGNESWARA VENKATESWARA TRUST

283, T.T.K. Salai, Chennai - 600 018

2010

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

पूजा-मन्त्र-सपर्या होमविभागः

चतुर्थो भागः

ஸ்ரீ விக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

பூஜை-மந்திர-ஸபர்யாஹோமவிதானங்கள்

நான்காம்பாகம்

தொகுத்தவர்

வைத்ய S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரி

ஸ்ரீ ரங்கம்

வெளியிடுபவர்

Sri Vighneswara Venkateswara Trust

283, T.T.K. Salai, Chennai - 600 018

விக்ரம் - 2000

Sri Vighneswara Stutimanjari

Part IV - Puja-Mantra-Saparya-Homa Vidhana

First Edition : 2000

Copies available at
Sri Vighneswara Venkateswara Trust
283, T.T.K. Road, Chennai 600 018

Lasertypeset & Printed at :
V.K.N. ENTERPRISES
8/1, Dr. Rangachari Road, Mylapore, Ph: 495 07 75

लीलागणेशः

सत्त्वादौ साभिलाषं स्ववहनविवशं वीतपाशाङ्कुशाभ्यां
पाणिभ्यामूरुमध्ये निहितमभिमृशन् दक्षपाण्यङ्गुलीभिः ।
किं भक्ष्ये तेऽभिलाषः ? किमु मयि? निभृतं पश्य मामित्युदारं
पृच्छन् मूकेऽथ मूषे, सदयहृदवताद् बालवेतण्ड वक्त्रः ॥

லீலா கணேசர்

SRI SANKARA BHAGAVADPADACHARYA PARAMPARAGATHA
His Holiness Sri Kanchi Komakoti Peetathipathi

Jagadguru Sri Sri Sankaracharya Swamigal

Srimatam Samsthanam
No 1, Salai Street, Kancheepuram - 631 502

Camp - Mumbai 15.3.2000

நமது அத்யந்த ப்ரிய சிஷ்யர்களால் நிர்வாஹம் செய்யப்படுகின்ற ஸ்ரீ விக்நேச்வர வெங்கடேச்வர டிரஸ்ட் மற்றும் நமது அத்யந்த ப்ரிய சிஷ்யர் வைத்ய ராதா க்ருஷ்ண சாஸ்திரிகள் விஷயமாக நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்படுகிறது.

நமது அருளாசியுடன் இந்த டிரஸ்ட் ஏற்கனவே விநாயகரைப் பற்றி மிக விஸ்தாரமாக அனேக விஷயங்களைத் தொகுத்து மூன்று பாகங்கள் வெளியிட்டு மக்களுக்குப் பேருபகாரம் செய்துள்ளது. இப்போது வரும் விக்ரமப் புத்தாண்டன்று நான்காவது பாகம் வெளியிட இருப்பதையறிந்து மிகவும் ஸந்தோஷிக்கிறோம். இந்த நான்காவது பாகத்தில் விக்நேசுவரரைப் பற்றி வேதத்திலுள்ள ஸூக்தம் வல்லபேசோபநிஷத், ஹேரம்போபநிஷத், கணேச அதர்வசீர்ஷோபநிஷத் இவற்றின் பாஷ்யத்தை அனுஸரித்த தமிழுரை, மேலும் ப்ரபஞ்ச ஸாரம், மந்த்ரமஹார்ணவம் முதலிய மூல நூல்களில் உள்ள மந்த்ர விதானங்கள், முத்திரைகளின் விளக்கப் படங்கள், பூஜையின் பரிபாஷா விளக்கங்கள், செயல்முறை விளக்கம், புராண வரலாற்று சுருக்கம் முதலிய அனேக விஷயங்களைத் தொகுத்து சுமார் 700 பக்கங்களில் வெளியிட இருக்கிறார்கள். இந்த உயர்ந்த நூல் மக்களுக்கு நன்கு பயன்பட்டு விநாயகப் பெருமானின் அருளால் இந்த டிரஸ்டும் மேல் மேல் ஓங்கி வளர்ந்து இம்மாதிரி அனேக நூல்கள் வெளியிட்டு மக்களுக்குச் சேவை செய்யட்டும் என்றும், நூலாசிரியரும் அனேக நூல்களை வெளியிட்டு மக்களும் நற்பயனை அடைந்து உலகமனைத்தும் பரமக்ஷேமமாக வாழ வேண்டுமென்றும் ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

நாராயண ஸ்ம்ருதி:

ஶ்ரீ:

விநாயகனே எவ்வரமும் ஈவான்

அன்றொரு நாள் போட்ட பிள்ளையார் சுழி. மனோரதம் ஏறி விண்ணைக் கடந்தாலும் நிறைவேற்ற இயலாததொரு பணியை - தன் பெருமை விளக்க வந்த நூலை - நான்கு பாகங்களாக விரித்து ஸ்வஸ்திகமாக அந்தச் சுழி வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அப்பெருமை அவரது அருள் ஒன்றையே சாரும். காகிதத்திற்கும் எழுதுகோலுக்கும் மைக்கும் அச்சியந்தரத்திற்கும் அப்பெருமை உரித்தாகுமெனில் இவனுக்கும் உரித்தாகும். ஆட்டுவித்தபடி ஆடியதொன்றிற்குத் தனிப்பெருமை ஏது?

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீசரணர்களின் ஸங்கல்பம் ஸ்ரீ விக்னேச்வர வெங்கடேசுவர டிரஸ்டு நிறுவனத்தின் விருப்பமாக மாறி ஸ்ரீ விக்நேச்வரர் துணை நின்று செயலாக்க அது இவ்வாறு நிறைவடைந்துள்ளளது.

இப்பகுதியை வெளியிட முற்பட்டபோது பெருந்தயக்கமிருந்தது. குருவரர்களின் அருள் அவ்வப்போது கலக்கத்தை நீக்கித் தெளிவைத் தந்தது. காஞ்சியில் ஸ்ரீ மஹா பெரியவர்களின் திருநாமம் தாங்கிய நூலகம் தன் வற்றாத கோசத்தை, நூல்களின் முக்கியப் பகுதிகளைத் தடங்கலின்றி பயன்படுத்த அனுமதி தந்தது. அன்பர்கள் தன்னிடமிருந்த மூல நூல்களைத் தந்து உதவினர். தொடங்கும்போது திகைக்க வைத்தவை, பின் தாய்ப்பசுபோல அணைத்து உதவின. கணேசரே தாளிலும் பேனாவிலும் அச்சகத்திலுமிருந்து இரவும் பகலும் பாராமல் நிறைத்துத் தந்துள்ளார். ஸ்ரீ விக்னேசுவர வெங்கடேசுவர டிரஸ்டு நிறுவனம் இப்பணியை முன்னின்று ஆற்றியதற்கு சமுதாயமே நன்றிக் கடன்பட்டுள்ளது. விக்னேசுவரர் அனைவரையும் இவ்வாறு அடிக்கடி நற்பணியில் ஈடுபடுத்துவாராக.

என் தனித்த நன்றிக்குரியவர்கள் - ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதி பன்னாட்டு நூலகத்தின் மேலாளரும்

உதவியாளர்களும், ஸபர்யை பற்றி அவ்வப்போது விளக்கமும் மயூரேசுவர பூஜைக்கான கையெழுத்துப் ப்ரதியும் தந்துதவிய கும்பகோணம் ப்ரும்மஸ்ரீ தினகர சர்மா, அகத்தியர் கீதங்களை ஏட்டிலிருந்து நகல் எடுத்துத் தந்தஸங்கீத வித்வான் பெரும் உபாஸகர் திருவெண்காடு ஸ்ரீ ஜயராமன் அவர்கள், ஸ்ரீ ஆசிரியர் ஸ்ரீ நாகஸாமி தம்பதியினர், காஞ்சீபுரம் புலவர். பு.மா ஜயசெந்தில் நாதன் அவர்கள், மற்றும் நூல்கள் தந்து உதவிய அன்பர்கள். இந்த கடினமான புத்தக வெளியீட்டில் பெரிதும் உதவிய வி.கே.என், எண்டர்பிரைஸஸ் நிறுவனத்தினரான ஸ்ரீ வி.கே. நாராயணன் அவர்கள், அழகிய விநாயகர் தியான உருவங்களை வர்ணச்சிற்பமாக சித்தரித்துத் தந்த சித்திரகாரர் ஸ்ரீ பத்மவாஸன் அவர்கள் முதலானோர். இவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகும்.

என்னிடத்தில் பரம கருணையுடன் எப்போதும் நற்செயல்களில் ஊக்குவித்து அருட்பார்வையால் நன்கு நிறைவுற அருள்புரிகிற நடமாடும் தெய்வமான ஸ்ரீ காஞ்சீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சரணர்கள்' மூலம் ஸ்ரீ விக்நேசுவரரது திருவடிக் கமலங்களில் இந்நூலை ஸமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

S.V. ராதாக்ருஷ்ணசாஸ்த்ரீ

22. வீரேச்வரம் அப்ரோச் ரோடு.

ஸ்ரீரங்கம் - 620 006

11-3-2000

தெய்வ வழிபாடு

தெய்வத்தை எல்லோரும் ஏதோ ஒரு வகையில் வழிபடுகிறோம். அது மனித இயல்பு எனலாம். தெய்வம் தன்னைக் காட்டிலும் சிறந்தது ; வலிமை மிக்கது ; நெருக்கடியில் கை கொடுத்து உதவக் கூடியது ; அதனிடம் பல எதிர் பார்வைகள் ; பயம் என்று எத்தனையோ காரணங்கள். தாயாகத் தந்தையாக, ஆசானாகி வழிகாட்டியாக, அன்புக்குரியதாக, அன்புள்ளம் கொண்டதாக இப்படிப் பல தோற்றங்கள். இவ்வாறு தெய்வமாக நம் வாழ்க்கையில் பங்கு பெறுவதன் பொருட்டு, அதனைப் பின் பற்றுவதாக அதனை வழிபடுவதாகத் தான் வழிபாட்டு முறைகள் அமைந்துள்ளன. சைவர், சாக்தர், வைஷ்ணவர்கள், காணபதர் என்று வழிபாட்டில் கொண்ட முறை மாறுதல்களால் உட்பிரிவுகள் எண்ணற்றவை.

தெய்வத்தை ஏதேனும் ஒரு வழியில் பற்றி, நன்மை, மேன்மை பல பெற்ற பெரியோர்களின் வரலாறுகளும் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற துதி முதலான நூல்களும் நமக்கு உதவ நாம் தெய்வத்தை அணுகுகிறோம். நமது பக்தியில் ஆழமில்லை. அதனால் நாமே நம் மொழி கொண்டு தெய்வத்தைத் துதிக்க முற்பட்டால் அது பெரும்பாலும் பொய் மொழியாகத் தானிருக்கும். உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து அது வெளிப்பட்டிராது. உதட்டின் நுனியிலிருந்தும் பேனா நுனியிலிருந்தும் வெளிபடுகிற போலி வார்த்தை ஜாலமாக இருக்கும். அதனால் பெரும்பாலும் நாம் நமக்குத் தெய்வத்தை வேண்டும்போது கூட பெரியோர்கள் இயற்றிய துதியைக் கையாள்கிறோம். அது அவர்களது இதயமொழி. இறைவனுடன் ஒட்டிப் பழகிய அனுபவத்தில் வந்த கருத்துக்கள். அவற்றில் ஆழமுண்டு. சுவை உண்டு. அம்மொழியை பகவான் பல முறை கேட்டறிந்துள்ளார். எந்த வாய் சொல்லுகிறது என்றறிய விரும்புவதில்லை. உள்ளக் கசிவும் நெகிழ்தலும் இல்லாதவனும் அதனைக் கூறும்போது நெகிழ்ந்து உருகி விடுகிறான். அந்தத் துதி பகவானுக்கு ஏற்றதொன்றுவதில் அதிசயமில்லை. அப்படி இனிக்க இனிக்க

நெஞ்சம் தழக்க தழக்கப் பாடி வழிபட ஏற்ற பல துதிகள் இந்நூலின் நான்கு பாகங்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

நான்காம் பாகத்தில அதிகக் கட்டுப்பாட்டுடன் குருவருள் துணை நிற்கப் பகவானை வழிபடும் முறைகள் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. பூஜை, ஸபர்யை, மந்த்ர ஜபம், ஹோமம் என்றவாறு அவை விரிவடைகின்றன. எந்த தெய்வத்தை வழிபட்டாலும் முதலில் விநாயகர் வழிபாடு உண்டு. ஸ்ரீ வித்யை உபாஸகர்கள் லலிதா திரிபுர ஸுந்தரி ஒருவளையே பரம்பொருளாக பர தெய்வமாக வழிபடுவர். அதற்கான ஸ்ரீ க்ரமத்தை உபதேசிக்க வந்த பரசுராம கல்ப ஸூத்ரம் முதலியவை முதலில் ஸ்ரீ கணபதிக் கிரமத்தைக் கூறியபின்னரே ஸ்ரீ க்ரமத்தை விளக்குகின்றன.

கணபதிக் கிரமமானது வைதிகம் தாந்திரிகம் மிச்ரம் என்று மூன்று வகையாகப் பிரிந்துள்ளது. தாந்திரிகத்திலும் தக்ஷிணம் வாமம் என்றும் பூர்வாம்நாயம், ஊர்த்தவாம்நாயம் என்றும் பல மாறுபட்ட வழிகள் காட்டப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் ஸ்ரீ வித்யா ஸபர்யாங்கமாக கணபதியை வழிபடுபவர்களும் தனித்துக் கணபதியை வழிபடுபவர்களும் வைதிக தாந்திரிகமான ஒரு தனிமுறையை அனுஷ்டித்து வருகின்றனர்.

பூஜா - ஸபர்யா - வழிபாடு

தன்னை விடச்சிறந்தவரை மேலானவராகக் காட்டித் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டு, உள்ளார்ந்த நன்மதிப்புடன் உபசரிப்பது பூஜையாகும். पूजा (பூஜா) नमस्या (நமஸ்யா) अपचितिः (அபசிதி:) सपर्या (ஸபர்யா) अर्हणा (அர்ஹணா) என்ற சொற்கள் அமாநுஷ சக்தி படைத்த தேவர்களது பூஜைக்கான மாற்றுச் சொற்கள். மனிதர்களிடையே அமாநுஷ சக்தி பெற்றவரென ஒருவரை மதித்து உபசரிக்கும் போது शुश्रूषा (சுச்ரூஷா) वरिवस्या (வரிவஸ்யா) परिचर्या (பரிசரியா) उपासना (नं) (உபாஸநா (நம்) என்று அமரகோசம் மாற்றுச் சொற்களைத் தருகிறது.

பூஜா அர்ச்சா அர்ஹணா மதித்து உபசரிப்பது. நமஸ்யா - வணங்கி உபசரிப்பது. அபசிதி: - தன்னைத் தாழ்த்திச் செவி சாய்த்து உபசரிப்பது. ஸபர்யா - மேலானவருடன் இருப்பதை நன்குணர்ந்து ஏற்றபடி உபசரிப்பது. பரேணஸஹவர்த்ததே ஸபர:, தத்ரஸாத்வீ. வரிவஸ்யா - அருகில் நேரிடையாக உபசரிப்பது. சுச்ரூஷா - மேலானவர். சொல் கேட்டு அதன்படி நடப்பதில் ஆர்வம். பரிசர்யா - சுற்றிச் சுற்றி நின்று பணிவிடை. உபாஸநா - அருகில் அமர்ந்து பணிவிடை. இந்தச் சொற்கள் உணர்த்தும் முறை பின்வருமாறு - எப்போதும் உடலாலும் மனத்தாலும் மேலோரின் - தெய்வத்தின் அருகாமையை விரும்பி, அவர் வழி நின்று, அதற்கேற்ற எண்ணம், சொல் செயல் என்ற மூன்றையும் நெறிப்படுத்தி, தன் அகந்தை மமதைகளை விட்டொழித்து அவரே மேலானவர். தன் உடைமையாளர், தான் அவரது உடைமை என்ற எண்ணம் மேலோங்க, அவரது பேராற்றலை உணர்ந்து உபசரிப்பது தான் பூஜை. அதுவே ஸபர்யையும் வரிவஸ்யையுமாகும்.

எனினும் பூஜை என்பது உபசரிப்பு சாதனங்களைக் கொண்டு வழிபடுவது. இது இருவகை (1) பாஹ்ய பூஜை (வெளிப்படையான உபசரிப்பு) (2) மாநஸ பூஜை என்பது உள்ளுணர்வில் அந்த உபசரணைகளை நிகழ்த்துவது என்று வழக்கில் வந்துள்ளது.

ஸபர்யையோ இதற்குச் சற்று மாறுனது. மந்த்ரம், தந்த்ரம், யந்த்ரம் என்ற மூன்று ஸாதனங்களின் துணை இதில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. பூஜையில் செய்கிற உபசரணைகளே இதிலும் இடம் பெறுகின்றன. உடலும் மனமும் ஆத்மாவும் தான் வழிபடுகிற தெய்வத்துடன் ஸபர்யையில் ஒன்றிப் போகும். தன்னைக் காட்டிலும் அது வேறுபட்டதல்ல என்ற உணர்வைப் பல ஸாதன முறைகளால் ஏற்படுத்திக் கொள்வர்.

உபசரணையில் பயன்படுகிற மந்த்ரமும் யந்த்ரமும் அந்த தேவதையே என்ற பாவனையும் உண்டு. வழிபடுகிற தானும் வழிபடப்பெறுகிற தேவதையும் அதற்குப் பயன்படுகிற மந்த்ர யந்த்ரங்களும் இவற்றைத் தனக்குச் சுட்டிக் காட்டி வழி நடத்திச் செல்கிற குருவும் ஒன்றே. இந்த சதுர்வித ஐக்யம்

உணரப்பெறுவதே ஸபர்யையின் முக்கிய நோக்கும், ஸபர்யையின் இறுதியில் பெறும் ஸித்தியுமாகும்.

அந்தக் குறிக்கோளைச் சென்றடைவதாக படிப்படியாக அமையுமானால் அது ஸபர்யை. அதற்குப் பயன்படாதபோது அது ஒரு ஆடம்பரமிக்க பாஹ்ய பூஜையாகும். உயர்ந்த பொருளைத் தாழ்ந்த பணியில் பயன்படுத்திய அறியாமை இது என வல்லுனர் கூறுவர்.

பூஜா விதானம்

பூஜை, ஸபர்யை என இரு தனி வழிபாட்டு முறைகள் பிரித்துத் தரப்பட்டுள்ளன. தனது மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத பகவானை - ஏதாகவோ எங்கோ எங்குமோ இருப்பவரை - தன் உளமார்ந்த வேண்டுகோளை ஏற்றுத் தன் இருப்பிடத்திற்கு வர அழைக்கிறோம். அவர் அருள் புரிந்து நம்மை நோக்கி வரும் போது மனத்தாலும் கைகளாலும் தாங்கி வரவேற்பதே ஆ-வாஹனம்.

அவ்வாறு அடிக்கடி வரவேற்று அவரது அருகாமையை உணர்ந்து பழக அவரது அருளுருவத்தின் ரூப - குணாதிகளை உணர்ந்து ஆழ ஆழ்மனத்தில் பதித்து விடுகிறோம். அவர் எப்போதும் நம் உள்ளத்தினுள் குடி கொண்டிருப்பதை உணர்ந்து சேதனராக அவர் நமது ஒவ்வொரு செயலையம் கண் காணிப்பவராக உணர்கிறோம். இது தியானம். தியானத்தால் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி, ஆனந்த வடிவினராக அவரைக் கண்டு, பேரொளியாக, பேரொலியாக அவர் மாறியதை உணர்ந்து இதய கமலத்தின் நடுப் பகுதியிலிருந்து அவரை வெளியே வரக்கோரி, மனத்தால் தாங்கி, மூச்சால் வெளிப்படுத்தி, அவரது வழிபாட்டிற்கென வெளியே அமைந்துள்ள - அவரை உருவகப்படுத்துகிற விக்ரகம் சித்திரம் யந்த்ரம் முதலியவற்றில் வந்தமரும்படி வேண்டுகிறோம். அது தியானமும் ஆவாஹனமுமாகிறது.

விக்ரகம் முதலானவற்றுள் நுழைந்த பரமன் அவற்றுள் பரவி நின்று வழிபாட்டை ஏற்க, அவற்றிற்கு ஜீவசக்தி ஊட்ட பிராண பிரதிஷ்டை செய்கிறோம். பூத உடல், பொறிகள்,

உள்ளம் இச்சா - கிரியா ஞான சக்திகள், எல்லாம் நிறைந்த பூர்ண சைதன்ய வடிவினனாக பகவானை விக்ரகம் முதலானவற்றில் எதிர் கொள்கிறோம். இது வரை உள்ளத்தில் குடி கொண்டிருந்த பெருமானே வெளியே விக்ரமாக சித்திரமாக நிற்கிறார்.

இவருக்கு ஆஸனம் முதலிய பல உபசாரங்கள் நிகழ்கின்றன. இது பாஹ்ய பூஜை. இதற்கும் தேசம், காலம், இடம், பொருள், ஏவல் என்ற பல சாதனங்களை எதிர்பார்ப்பது அவசியமாகிறது. இவற்றின் நிறைவு பேராநந்தத்தைத் தருகிறது.

உள்ளத்திலேயே குடி கொண்ட பெருமானை அவ்விடத்திலேயே மனம் உருவகப்படுத்திய ஆஸனம் முதலிய சாதனங்களைக் கொண்டு கோயில் கொள்ளச் செய்து விரிவாக வழிபடலாம். ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் திருப்பள்ளி எழுச்சி தொடங்கி இரவு திருப்பள்ளியமர்தல் வரையுள்ள உபசாரங்களை மனத்தாலேயே மிக விரிவுடன் எல்லா தேவ - ராஜ உபசாரங்களுடன் நிகழ்த்த வழி காட்டியுள்ளார், தமது மானஸ பூஜா ஸ்தோத்திரங்களில்.

மனமானது தேசம் காலம் பொருள் பணி என்ற வெளி நிலையை எதிர்பாராமல் தனக்கெனத் தனித்த தேசகாலாதிகளை வகுத்து நொடியில் யுக - யுகாந்தரமாக - நிகழ்த்த வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து விடுகிறது. ஆனால் எளிதில் மனம் ஒரு நிலைப்படுவதில்லை. அதனால் மானஸ பூஜை செய்வதற்கும் பாஹ்ய பூஜையைக் கருத்துடன் பல தடவைகள் செய்து பழகி ஆழ் மனத்தில் உள்வாஸனையாக - ஸம்ஸ்காரமாக வழிபாட்டைப் பதிக்கும்படி குருவரர் உபதேசிப்பர். பின்னரே மானஸ பூஜை எளிதாகும். மானஸ பூஜையிலும் பாஹ்ய பூஜையின் வரிசையமைப்பே இடம் பெறுகிறது. பாஹ்ய பூஜையிலும் மனத்தின் கருத்தொருமித்த நிலை முக்கியமெனினும் உடலின் உதவியும் பெருமளவு தேவை. மானஸ பூஜையில் உடல் கட்டையாகி விட மனம் தனித்துப் பூர்ணமாக செயலாற்றுகிறது. மனமே ஸர்வாதிகாரி.

உபசாரங்கள் - இவை பலவகைப்படுகின்றன. பஞ்சோபசாரங்களில் கந்தம், புஷ்பம், தூபம், தீபம்,

நைவேத்யம் என்ற ஐந்தும் இடம் பெறுகின்றன. தாம்பூலத்தையோ, தாம்பூலம் முதலிய அனைத்து உபசாரங்களையுமோ இதிலேயே அடக்குவர். இதற்கு லமித்யாதி பஞ்ச பூஜை என்ற பெயருண்டு. பூமியின் தத்துவ நிலை மணம், அதன் உருவகம் சந்தனம். ஆகாயத்தின் தத்துவ நிலை மலர்ச்சி என்ற விரிவடைதல். இதன் உருவகம் பூ. வாயுவின் தத்துவ நிலை பரவச்செய்தல். அதன் உருவகம் தூபம் அக்கினியின் தத்துவ நிலை ஒளி. அதன் உருவகம் தீபம். ஜலத்தின் தத்துவ நிலை அமுதம் எனும் உயிர்ப்பு. அதன் உருவகம் உணவு (நைவேத்யம்). உலகை ஐந்து பூத தத்துவங்களாகப் படைத்து நமது ஜீவனத்திற்கு உதவுகிற மூலப் பொருளாக்கித் தந்த பெருமானுக்கு அவற்றை உரிமைப் பொருளாக்குவதே இந்த உபசாரங்களின் நோக்கம்.

ஷோடசோபசார பூஜை என்று 16 உபசாரங்கள் கொண்ட பூஜை உண்டு. இதில் எவை எவை அடங்கும் என்பதில் கருத்துக்கள் வேறுபடும். பெரும்பாலும், ஆஸனம், பாத்யம், அர்க்க்யம், ஆசமனம், மதுபர்கம், ஸ்நானம், வஸ்த்ரம், ஆபரணம், கந்தம், அக்ஷதை, புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்யம், தாம்பூலம், கர்பூர நீராஜநம் என்பவை வழக்கில் உள்ளன. ஆவாஹநத்தை முதலில் சேர்த்து அக்ஷதை நீக்கிக் கொள்வது உண்டு. பிராணப் ப்ரதிஷ்டை செய்து நித்ய பூஜை நடைபெறுவதில் அவ்வப்போது ஆவாஹனம் அவசியமில்லை என்ற கருத்தில் ஆவாஹனத்திற்கு மாற்றாகத் தியானத்தைக் கொள்வதுமுண்டு. வெளியிலுள்ள விக்ரகத்தில் பிராண ப்ர்திஷ்டை செய்திருந்தாலும், அந்த விக்ரகத்தில் உள்ளத்தில் குடி கொண்டவரையும் கொண்டு சேர்ப்பது உசிதமானதால் தியானமும் ஆவாஹனமும் ஒவ்வொரு முறையிலும் தேவைதான். ஆனால்அது ஒரு தனித்த உபசாரமல்ல என்று குருநாதர் கூறுவார்.

கந்தத்தில் அக்ஷதையையும், நிவேதனத்தில் தாம்பூலத்தையும் அடக்கி ஸ்தோத்திரம் அல்லது மந்த்ர புஷ்பம், ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் என்ற இரு உபசாரங்களைச் செய்வர். ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களும் உபசாரத்தில் சேராது. பகவான் மனமிரங்கி வழிபாட்டை ஏற்றதற்கான

நன்றியுணர்வின் வெளிப்பாடு என்பார் குருநாதர். கர்பூர நீராஜனத்தை உபசாரமாகக் கொள்ளாமல், வஸ்த்ரத்தைத் தொடர்ந்து உபவீதத்தை உபசாரமாக்குவது உண்டு. பெண் தெய்வத்திற்கும் உபவீதம் உண்டு.

உபசாரம் செய்யும் போது ஏற்படுகிற பிழைகளைப் பொருத்தருள வேண்டிக் கற்பூரம் போல் பிழைகள் கரைய வேண்டுகிறோம. உபசாரம் (பணிவிடை) என்பது பகவானைத் த்ருப்திப் படுத்த. உபசாரத்திற்கு மற்றொரு பெயர் - ஆராதனம் - முழு திருப்திப் படுத்துதல். இவ்விரண்டையும் கர்பூர நீராஜனம் தருகிறது'' ஸர்வாபராதக்ஷமாபணார்த்தம் - ஸர்வ மங்கள ப்ராப்த்யர்த்தம்.

பதினாறு உபசாரங்களில் அருந்தக் குடிநீர் (அம்ருதபானீயம்) புஷ்பாஞ்ஜலி, குடை (சத்திரம்) சாமரம், கண்ணாடி (தர்பணம்) பல்லக்கு முதலிய அரச மரியாதைகள் அடங்காதவை. வழிபாடு நிறைவுற்றதும் பகவானை அவரது இருப்பிடம் செல்ல வழியனுப்புதல் உத்ஸர்ஜனம் எனப்படும். திரும்ப இதய கமலத்தில் குடி கொள்ள வேண்டுவதும் இதனுட்படும். நித்ய பூஜையில் உள்ளவருக்கும் சோணபத்ர சிலையில் பஞ்சாயதன பூஜையாகச் செய்யுமிடத்திலும் ஆவாஹன - உத்ஸர்ஜநங்கள் செய்வதில்லை. இதயத்திற்குள் கொள்வது மட்டும் உண்டு. தாற்காலிக பூஜையாகில் இவ்விரண்டும் அவசியமே.

ஸாமான்ய பூஜையில் கலசம், சங்கம், பூஜை - அபிஷேக நீரை வாங்கிக் கொள்கிற பதத்க்ரஹம் (வேதியிலிருந்து விழுவதை ஏந்திக் கொள்வது) என்ற பாத்திரங்கள் தேவை. விரிவு படுத்தும் போது பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனம், மதுபர்கம் ஸ்நானம் என்ற ஐந்து பாத்திரங்கள் (பஞ்ச பாத்திரம்) அதிகம்.

பாத்யத்திற்கான நீரில் அருகம்புல், தாமரை விஷ்ணுக்ராந்தி, சாமை தான்யம் இவைகளைச் சேர்ப்பர். நறுமணமுள்ள எண்ணெய்ப் பூசியபின பாத்யநீரால் திருவடிகளை அலம்புவர். எள், தர்ப்பை நுனி, சந்தனம், வெண் கடுகு, யவையரிசி, நறுமணப்பூ, அக்ஷதை, அருகம்புல் என்ற எட்டை அர்க்கிய நீரில் சேர்த்துக் கைகளை அலம்பச் செய்வர்.

முழங்கால் மண்டியிட்டு இதனைத் தரும்படி சிவபுராணம் கூறும். ஆசமனத்திற்கான நீரில் ஜாதிக்காய், வால்மிளகு, கிராம்பு, சந்தனம் கலந்து தருவர். பச்சை கற்பூரம், அகில்கட்டை அரைத்த விழுது, நறுமணப்பூ போட்டதும் தருவர். மதுபர்கம் என்பது தயிர், நெய், தேன், சர்க்கரை இவற்றைக் கரைத்த திரவம், தேன், திராக்ஷை வாழைப்பழம் சர்க்கரை கலந்த பாலும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. தேனும் தயிரும் நெய்யும் கலந்து தருவதே மதுபர்கம் தான். ஸ்நான ஜலமாக, கணாநாம் த்வா என்ற ருக், கணேசகாயத்ரி, கணபத்யத்ர்வசீர்ஷம், பிரம்ஹணஸ்பதிஸூக்தம் முதலியவற்றை ஜபித்து புனிதமாக்கிய நீர் சிறந்தது.

பகவானது எல்லா உபசாரங்களிலும் எட்டு நறுமணப் பொருள்கள் கொண்ட அஷ்டகந்தம் சேர்க்கப்படும். சிவனுக்கும் விஷ்ணுவிற்கும் தேவிக்கும் அஷ்டகந்தமிருப்பது போல் கணபதிக்கும் தனித்த அஷ்டகந்தம் உண்டு. குங்குமப்பூ, கோரோசனை, ஜடாமாஞ்சீ, கஸ்தூரி, காரகில், சந்தனம், கோரைக் கிழங்கு, செஞ்சந்தனம் என அவை எட்டு. ஸ்நானம் முதலியதிலும் ஸாமான்யார்க்யம் முதலியவற்றிலும் இதைச் சேர்ப்பர்.

தீபம் - பகவானுக்கு எதிரில் தீபம் வைப்பர். ஒன்று, அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டால் இரட்டைப் படையாக வைப்பர். சுடரும் தாபமும் பகவானை அணுகக் கூடாது. புகையும் சடசட சப்தமும் இல்லாமல் ஒளி பரவும்படி இருத்தல் அவசியம். தீபத்தைப் பூமியில் வைக்கக் கூடாது. இலவம் பஞ்சாலான திரி, தாமரை நூலாலான திரி நல்லது. நல்லெண்ணெய், நெய் விட்டு எரிப்பது நல்லது. எண்ணெய்க் கலப்படம் ஏற்றதல்ல.

பொதுவாக தீபத்தின் முகம் கிழக்கு வடக்கு நோக்கின் சுபம். சில தேவதைகளுக்கு மேற்கு முகம் ஏற்றது. பகவானுக்கு வெளிச்சம் கொடுக்க மேற்கு முகமும் நல்லதே. பொதுவாக 3-5-7-9 என ஒற்றைப் படை முகம் கொண்ட தீபங்கள் நல்ல ஒளி தருபவை. தேன் மெழுகாலான வத்தியும் நல்லதே. நெய் தீபத்தைப் பகவானது வலப்பறத்திலும் எண்ணெய் தீபத்தை

இடத்திலும் வைப்பர். செந்நிறத்திரியானால் இடத்திலும் வெண்ணிறத்திரியானால் வலத்திலும் வைப்பர்.

தீபத்திலேயே தெய்வத்தை ஆவாஹனம் செய்து வழிபடுவதுண்டு. அப்போது அது கிழக்கு முகமாகவே வைக்கப்பெறும். வேறு தீபம் வைத்து அதிலேயே திரி கூடம் முதலியவற்றை ஏற்றுவர்

புஷ்பமும் பத்திரமும் - அருகம்புல், வன்னி இலை, மந்தாரை இலை, மந்தாரைப்பூ, இவை கணபதியை வழிபடச் சிறந்தவை. தாழம்பூவும், துளசியும் ஏற்றவையல்ல. சிவ வழிபாட்டில் பயன்படுகின்ற பூவும் இலையும் இவருக்கு ஏற்றவையே. விநாயக சதுர்த்தியன்று செய்யப்படுகிற 21 - இலை - பூ அர்பணத்தில் துளசியும் தாழம்பூவும் இடம் பெறலாம். அது விதி விலக்கு. அருகம்புல், வன்னி இலை, மந்தாரைப்பூ, இவற்றைக் கணேசப் பெருமான் உவந்தேற்பதற்கும், துளசியை அவரது வழிபாட்டில் தவிர்ப்பதற்கும் விந்தை மிகுந்த புராணக் கதைகள் உண்டு.

வில்வ இலைக்கு நிர்மாலிய தோஷம் இல்லை என்பர். ஒரு மாதம் வரை - சிதையும் வரை நீரைத் தெளித்துத் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்துவது உண்டு. புஷ்பம் முதலியவற்றை காம்பு கீழாகவும் மலர்ப்பகுதி மேலாகவும் பதியும்படி பகவானின் மேல் போட வேண்டும். வில்வ பத்திரத்தை மட்டும் உட்புறத்தைப் பகவானின் மேல் படும்படி போட வேண்டும். புஷ்பாஞ்சலியாகப் போடும்போது எப்படியேனும் இருக்கலாம். அருகம்புல்லும் பில்வமும் சேர்த்து அர்பணம் செய்வது சிறந்தது. தும்பைப்பூ, நந்தியாவட்டை, அகத்திப்பூ, மகிழம்பூ, நாகப்பூ, நொச்சி இலை, அல்லி, ஆம்பல், கழுநீர், முதலியவையும் சிறந்ததே.

காய்ந்தது, மணம் குன்றியது, பூச்சியரித்தது. பறித்து ஒரு நாளானது, தானே உதிர்ந்தது. சிதைந்தது, மலராமல் மொட்டாக உள்ளது, இடுப்பிலுடுத்திய ஆடையில் கட்டிக் கொணர்ந்தது, வழிபாட்டில் பயன்படுத்தியது இவை வழிபாட்டிற்கு ஏற்றவையல்ல. நூலில் கட்டிய பூ தைத்தபூ அர்ச்சனைக்கு ஏற்றதல்ல. மாலைக்கு ஏற்றதே.

விநாயக சதுர்த்தியின் போது 21 இலைகள் 21 பூக்கள் 21 பழங்கள் கொண்டு வழிபடுபவர். பெரும்பாலும் இவை காட்டில் பயிராகுபவை.

ஸ்நானம் - அபிஷேகம் - சந்தனத்தைலம் முதலிய நறுமணமிக்க எண்ணெய் தேய்த்து, பஞ்சகவியம், இவற்றில் நீராட்டல் மஞ்சள் பொடி, அரிசி மா, ஸுகந்திப் பொடி முதலியவற்றால் அழுக்கு நீக்குதல், ஐந்து பழச்சாறுகளாலான பஞ்சாமிருதம், வாழைப்பழம் திராக்ஷை பேரீச்சை தேன் சர்க்கரை என்ற ஐந்து கலந்த பஞ்சாமிருதம், நெய் பால் தயிர், தேன் கருப்பஞ்சாறு, இளநீர், சந்தனம் முதலியவற்றால் நீராட்டிப் பின் கங்கை நீர் முதலிய புனித நீர். மந்திர ஜபத்தால் புனிதமாக்கிய நீர். இவற்றால் அபிஷேகம் செய்வர். பிரதிமை, விக்ரஹம், யந்த்ரம், தகடு முதலியவற்றில் வழிபடுவதானால் தினமும் நீராட்டுவதில்லை. அழுக்கு சேர்ந்து ஒளி மங்கினாலோ, கிருஷ்ணாஷ்டமி பௌர்ணமி, க்ருஷ்ண சதுர்தசி அமாவாஸ்யை மாதப்பிறப்பு என்ற பர்வ தினங்களிலோ, வெள்ளிக்கிழமை, செவ்வாய் முதலிய விரத நாட்களிலோ சுக்ல - க்ருஷ்ண சதுர்த்திகளிலோ அபிஷேகம் செய்வர். கணபதி ஸூக்தம் ப்ரம்ஹணஸ்பதி ஸூக்தம், கணேசாதர் வசீர்வஷம், கணாநாம் த்வா என்ற மந்த்ரம், ஏதேனும் ஒரு கணபதி மந்தரம் இவைகளில் எதனையும் அறியாதவர் காயத்ரிமந்திரம், அதன் உபதேசம் பெறுதவர், கணபதியின் ஏதேனும் ஒரு ஸ்தோத்திரம், நீராட்டுவதில் சிறந்தது. பகவானது உள்ளம் குளிர்ந்து அருள் பரவும். கபிலைப்பசுவின் பஞ்சகவியஸ்நானம் சூழ்நிலையையும் வழிபடுபவனிடத்தில் உள்ள கேடுகளையும் நீக்கும்.

நூற்றுக் கணக்கில் கலசங்களும் சங்கங்களும் வைத்து அவற்றிலுள்ள நீரில் பகவானது மந்த்ரம் ஜபித்து பகவானை ஆவாஹனம் செய்து வழிபட்டு அதனால் நீராட்டல், பெரும் பலனைத் தரவல்லது.

தேன், நெய், தயிர் கலந்த மது பர்கத்தால் நீராட்டுவதும், பச்சைக்கற்பூரம் கலந்த நீர், பூமணமிக்க நீர் (பன்னீர்) அருகம்புல்லிட்ட நீர் இவற்றால் நீராட்டுவதும் சிறந்ததே.

ஞான தாதாவாக விக்னம் நீக்குபவராக வழிபடின் வெண்ணிறமேனியில் வெண்ணிற ஆடை, வெண்ணிறப்பூ, வெள்ளை ரத்தினங்களாலான அணி- இவற்றை அணியச் செய்வர். வெண்குடை வெண் சாமரம் இவற்றால் அழகுபடுத்துவர். ஆற்றலும் செல்வமும் பெற செந்நிற மேனியில் செந்நிற ஆடை செந்நிற ரத்னங்கள் பதித்த ஆபரணங்கள் சிவந்த பூ சிவந்த பூச்சு சிவந்த குடை முதலியவற்றால் உபசரிப்பார்.

சந்தனம் முதலிய நறுமணப் பொருள்களால் உடற்பூச்சு, சந்தனம், கோரோசனை, சிந்தூரம், புனுகு, ஜவ்வாது, கஸ்தூரி, இவற்றைச் சேர்த்தோ, தனித்துக்குழைத்தோ திலகமிடுதல், பச்சைக் கற்பூரம் காரகில் கஸ்தூரி சந்தனம், வால்மிளகு இவற்றாலான யக்ஷகர்தமம் என்ற பூச்சு, குங்குமப்பூ 2 பங்கு கஸ்தூரி 2 பங்கு, சந்தனம் 3 பங்கு, பச்சைக் கற்பூரம் 1 பங்கு இவற்றாலான பூச்சு பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனம், கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ இந்த நான்கையும் ஸமஅளவு சேர்த்து அரைத்த பூச்சு இவை யந்த்ரம் விக்ரகம் முதலியவற்றில் நறுமணம், கமழவும், புழுபூச்சி பாதிக்காமலிருக்கவும் நல்லது.

சந்தனம் முதலியவற்றை இட, வலது நடு விரலும் பவித்ரவிரலும் சிறந்தவை.

முனை முறியாத முழு அரிசி - நெல்லிலிருந்து உமி உரித்து எடுக்கப்பட்டதே அக்ஷதை (முனை முறியாதது) ஆகும். இதனைக் குங்குமப்பூ, குங்குமம், மஞ்சள் தூள், செஞ்சந்தனக் குழம்பு, இவற்றால் மஞ்சள் அல்லது செந்நிற மடையச் செய்தபின் உபயோகிக்கலாம். அக்ஷதையை வெண்ணிறமாகவே உபயோகிப்பதில்லை. வசதியுள்ளவர் முத்து பவழம் முதலிய ரத்தினங்களையும் அக்ஷதையாகப் பயன்படுத்துவர்.

பூவை நடு விரலுக்கும் மோதிர விரலுக்கும் இடையே எடுத்து அர்பணம் செய்வதும், நிர்மாலியத்தைக் கட்டை விரல் ஆட்காட்டி விரல்களால் அகற்றுவதும் சிஷ்டரின் வழக்கம். செண்பகம், தாமரை, நீல அல்லி, ஆம்பல் செம்பரத்தை, அருகம்புல், மந்தாரைப்பூ, வன்னி இலை, ஜாதிப்பூ,

முதலியவற்றாலான மாலைகள் சிறந்தவை. குறிப்பிட்ட நாட்கள் வரை (6 மாதங்கள் ஒரு வருஷம் என) குறிப்பிட்ட ஒரு பூவைக் கொண்டே வழிபடுவதுண்டு.

புஷ்பம் பகவானை அலங்கரிக்கவும், அவரது திருவடிகளில அவரது நாமம் சொல்லி நமஸ்காரத்தைச் செய்வதான பாவனையுடன் பூவை வைப்பதற்கும் உதவுகிறது.

கர்பூர நீராஜனம் - நமது பாபங்களனைத்தும் சுட்டெரிக்கப் படுவதாக, நமது பிழைகளைப் பகவான் கருணையால் பொறுத்துக் கொள்வதாகப் பாவனையுடன் இதனைச் செய்கிறோம். தொடர்ந்து வேத - ஸ்துதிகளைக் கூறி புஷ்பாஞ்ஜலி செய்து வலம் வந்து (ப்ரதக்ஷிணம்) நமஸ்காரம் செய்து பகவானது திருவருள் வேண்டி நிற்கிறோம்.

நித்ய பூஜையாக இருந்தால் பகவானைத் திரும்ப உள்ளத்தினுள் குடிபுகச் செய்வோம். (ஹிருதயாவஸ்தாபனம்) தாற்காலிக நிமித்த பூஜையாயின் விஸர்ஜநம் - யதாஸ்தானம் - ப்ரதிஷ்டாபனம் செய்து அவர் நமது வழிபாட்டை ஏற்ற மகிழ்ச்சியில் தம்மிருப்பிடம் செல்வதை உணர்கிறோம். பகவானின் வழிபாட்டில் பயன்பட்ட பொருளை அவரது அருட் பிரஸாதமாக ஏற்றுப் பூஜையை நிறைவு செய்கிறோம்.

மந்த்ர விதானம்

ஸபர்யையில் மந்திரம் தந்திரம் யந்திரம் என மூன்று உதவுகின்றன. இவ்வழியில் உபாசனை செய்பவனுக்கு உடலும் மனமும் ஆத்மாவும் தூய்மையும் கட்டுப்பாடும் பெற்று ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. உபாஸகனது பக்குவ நிலைக்கேற்ப சுருக்கமாகவோ விரிவாகவோ பல உபாஸநாக்கிரமங்கள் பின்பற்ற நேரும். அதில் பயிற்சியும் பழக்கமும் பெற, அவற்றைத் தன் இயல்பாகக் கொண்டு தெய்வீக வாழ்வாகத் தன் வாழ்வை. வாழ்க்கை முறைகளை - அமைத்துக் கொள்ள ஒரு வழிகாட்டி - குரு - தேவை -

உபாசனை ஒவ்வொன்றுக்கும் பல்வேறு முறைகள் உள்ளன. பல்வேறு ஸம்ப்ரதாயங்கள் உள்ளன. அவற்றை நூல்முகமாக கற்கும் போது இது சிறந்ததா அது சிறந்ததா என்று

கற்பனையில் சீர் தூக்கிப் பார்க்கையில் குழப்பம் நேரும். எந்தப் பேரறிவாளரும் தானே தனக்கேற்ற குருவைத் தேடிச் சென்றடைவதுண்டு. அவரே தெய்வமென்ற பாவனை வலுக்க அவர் காட்டுகிற வழியில் உபாஸனை நன்கமையும்.

இறையருள் முழுவதும் பெற்ற குரு உபாஸகனுக்கேற்ற மந்திர - தந்திர - யந்திர முறைகளை வகுத்துப் போதிப்பார்.

குருவிற்கு ஆறு முக்கியப்பணிகள். பகவானின் அருள் பெற இன்றியமையாத வழி பாட்டு முறையில் ஈடுபாடு ஏற்படுத்துவது, அதற்கான வழி காட்டுவது, அதனைச் சொல்லித் தருவது. செய்து காட்டி வழியை எளிதாக்குவது. பிழை ஏற்படாமல் கருத்துடன் உபாஸனை புரியக் கட்டுப் பாடுகளை அமைத்துத் தருவது, உபாஸனையின் முழு தத்துவங்களையும் உணரச் செய்து தனக்குச் சமமாக, தன்னை விட மேம்பட்டவனாக, தெய்வ நிலை உணர்வு முழுதும் பெற்றவனாக ஆக்குவது என்பதே அப்பணிகள்.

प्रेरकः सूचकश्चैव वाचको दर्शकस्तथा ।
शिक्षको बोधकश्चैव षडेते गुरवः स्मृताः ॥

என்று குலார்ணவம் கூறும். இத்தகைய குரு கிட்டுவது அரிது. பகவானே குருவாக வந்துள்ளார் என்ற பாவனை முற்றி உபாஸனைதெய்வத்திற்கும் குருவிற்கும் இடையே வேற்றுமை உணராத நிலைக்கு வரும் போது குரு அவனுக்கு நல்ல வழி காட்டியாயிருக்கிறுர். இந் நிலையில் குரு காட்டிய வழியிலேயே செல்வான். வேறு பல வழிகள் தென்பட்டாலும் கலங்காமல் உறுதியுடன் குரு காட்டிய வழியையே ஒளிமிக்கதாகக் காண்பான். குரு இவனுக்கென விரித்தோ சுருக்கியோ சில வழிகளைக் காட்டுவார். அதுவே இவனுக்கு ஏற்றது. நூல்களில் காட்டியிருக்கின்ற வழி எல்லாமும் இவன் செய்வதற் கேற்றதல்ல. குரு காட்டுகிற வழியே ஏற்றது. நூல்கள் உபாஸனைக்கான கோடிகாட்டக்கூடும். நூல்களின் மூலம் (குருவின்றி) கற்ற மந்த்ரம் பலிக்காது. விபரீதபலன் கூடத் தரக்கூடும் என்று அந்த நூல்களே வற்புறுத்துவதைக் காணலாம்.

குரு மூலம் பெற்ற மந்த்ரத்தைக் குரு காட்டிய வழியில் ஜபம் செய்து புரச்சரண முறைப்படித் தனக்கு உரியதாக்கிக்

கொள்ளுதல் அவசியம். பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் விவாகப் பொருத்தம் பார்ப்பது போல் உபாஸகனுக்கும் மந்த்ரத்திற்கும் ஸித்தாரி கோஷ்ட முறையில் பொருத்தம் பார்ப்பர். ஏற்கனவே (முன் பிறவியில்) சித்தியாகி இப்பிறவியில் குரு உபதேசம் என்ற வழிமுறையை மட்டும் எதிர்பார்க்கும் மந்த்ரங்கள், ஸுஸித்தம் எனவும் எளிதில் சித்தியாகக்கூடியவை ஸித்தம் எனவும், கடும் முயற்சியால் மட்டும் சித்திக்கக் கூடியது ஸாத்யம் எனவும் கடும் முயற்சியாலும் சித்தி பெற இயலாததோடு நில்லாமல் சத்துருவாகக் கூடியது அரி என்றும் நான்கு வகையாக மந்திரங்களை சித்தாரி கோஷ்டத்தின் மூலம் கண்டு பிடிப்பர். முன் பிறவியில் தீவிர உபாஸனையால் சித்திக்க வேண்டிய மந்திரம் தடைபட்டிருந்தால், இப்பிறவியில் தான் கடன் பட்டிருந்ததுபோல் குரு உபதேசம் பெற்றதும் சித்தித்து விடும். முன் பிறவியில் மந்திரத்தைக் கெட்ட வழியில் பயன்படுத்தி இருந்தால் இப்பிறவியில் அது சத்துருவாகித் துன்பம் தரும். இதுவும் வினைப்பயனே.

குருவிடமிருந்து பெற்ற மந்த்ரத்தை முறைப்படி ஜபிக்காமல் விட்டால், தெய்வக் குற்றத்திற்குத்தான் ஆளாவது மட்டுமின்றி குருவும் அதில் பங்கு பெறுவார். நல்ல குருவாகவும் நல்ல சிஷ்யனாகவுமிருப்பது தான் குரு பரம்பரைக்கு மேன்மை தரும்.

மந்த்ரங்கள் தன்னை மனனம் செய்பவர்களைக் காப்பவை (மநநாத் த்ராயதே). மநநம் என்பது நாப்பழக்கமான சொல்லை மனத்தால் பழகுவதே. இடையறாது உள்ளத்தில் பதித்து நினைவு அகலாமல், எண்ணம் சிதறாமல் மனம் ஒரு முனைப்பட்டுச் செய்வது மனனமாகும். மானசிக வழிபாட்டில் ஈடுபடுபவனுக்கு மந்த்ர ஜபம் எளிதில் நடக்கும்.

மந்த்ரம் பலவகைப்படும். ஓரக்ஷரம் உள்ளவை பிண்டம். இரண்டு அக்ஷரம் உள்ளவை கர்தரீ. மூன்று முதல் ஒன்பதக்ஷரங்கள் வரை கொண்டவை பீஜம். 10 - 20 அக்ஷரங்கள் கொண்டவை மந்திரங்கள். அதற்கு மேற்பட்டவை மாலா மந்திரம் - மஹா மந்திரம் எனப்படும். மந்திரத்தில் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்திற்கும் தனித்த சக்தி உண்டு. ஓர் எழுத்தாகத்

தோன்றுவதில் அதில் உள்ள மெய்ப்பகுதிக்கும் உயிர்ப் பகுதிக்கும் ம் என்று அனுஸ்வாரத்திற்கும், உயிர் எழுத்தின் குறில், நெடில், நீட்சி (ஹ்ரஸ்வம், தீர்க்கம், ப்லுதம்) என்ற பகுதிக்கும், அதன் ஒலி நீட்சியில் உள்ள கார்வைக்கும் (ம்ம்ம்......) கூட தனி சக்தி உண்டு.

மந்த்ர ஜப முறையில் முதல் அங்கமாக, ஆசமனம், ஆஸனம் குருவந்தனம், பூதோத்ஸாரணம், பூதசுத்தி, ஆத்மபிராணப் ப்ரதிஷ்டை என்றொரு வரிசை உண்டு. தூய உடலும் மனமும் பெற ஆசமனம் உதவுகிறது. அச்யுதன் முதலிய பகவான் நாமங்கள் உடலையும் உள்ளத்தையும் தூய்மைப் படுத்துகின்றன. உபாஸகன் தன்னை ஆத்ம - வித்யா - சிவ தத்துவங்களாகவும் பிரித்து ஒவ்வொன்றையும் பீஜாக்ஷரத்துடன் நீர்த்துளியைப் பருகிச் சுத்தப்படுத்துகிறான். இது தத்துவாசமனமாகும். தான் உட்காருமிடம் மனம் சலிக்காமல் உடல் உறுத்தாமல் அமர்வதற்கேற்றதாக இருத்தல் அவசியம். மனித உணர்விற்குப் புலப்படாத சில எதிர் சக்தியலைகள் மனத்தைச் சிதறச் செய்யும். தனது ஆஸனத்திற்கு அடியில் தாங்கும் சக்திகளும், தன் உடலின் உள்ளும் புறமும் சூழ்ந்துள்ள ஆத்ம - வித்யா - சிவ தத்துவங்களின் இணக்கமும் அநுகூலமாக இராது. அதனால்தான் வாழ்கின்ற ஜம்பூத்வீவம் பாரத வருஷம் பரத கண்டம் என்பதற்கெல்லாம் ஆதாரமான தத்துவங்களை வணங்கி மந்த்ர ஜபத்திற்கு உதவக் கூடியவையாக இருக்க வேண்டுகிறோம். இது பூதோத்ஸாரணம்.

அதிபூதநிலை, அதி ஆத்மநிலை அதிதைவ நிலை என்ற மூன்று நிலைகளைச் சீர்குலையச் செய்வது பாவம். அந்த நிலைகளுக்கு உதவுவது புண்யம். இவை வாஸனைகளாக உள்ளே அமைந்துள்ளன. ஆத்மாவை இக்கூட்டை விட்டு ஹம்ஸ மந்த்ரத்தால் வெளியேற்றித் தனது பிரும்ம ரந்த்ரத்திலுள்ள பரமாத்மாவுடன் இணைப்பர். அதன்பின் பாப புருஷனை வாயு தத்துவத்தால் உலர்த்தி அக்னி தத்துவத்தால் சுட்டெரித்துச் சாம்பலாக்குவர். பின் பிரும்ம ரந்திரத்திலிருந்து பெருகுகிற அமுத நீராகிய ஜல தத்துவத்தையும் பூமி தத்துவத்தையும் பெருக்கித் தன் உடலைச் சாம்பவ சரீரமாக

புண்ய சரீரமாக்கிக் கொண்டபின் முன் பரமாத்மாவுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த ஆத்மாவை ஸுஷும்நா நாடி வழியே இறக்கிக் குண்டலினியில் வல்லமை பெற்ற தாக்குவர். இது பூதசுத்தி - ஆத்ம பிராண ப்ரதிஷ்டை.

மந்திரம் என்றும் எங்கும் பரவி நிற்கிற பரமாத்ம சக்தி. ஒலி வடிவாக அருள் பாலிக்க விமர்சமாக வந்த அந்த சக்தியை முதலில் கண்டறிந்தவர் ருஷி. அந்த மூல குருவிலிருந்து உபாஸகனது குரு வரை அது காது வழி உபதேசமாக வந்தது. உபாஸகன் தன் குரு, அவரது குரு, அவரது குரு இம்மூவரையும் வந்தனம் செய்தே ஜபத்தைத் தொடர்கிறுன். குருத்ரயம் என்பது ஒரு தத்துவம். பௌதிக நிலையில் காண்பது மட்டுமல்ல, அதனையும் கடந்து தெய்வ நிலையிலுள்ள தத்துவமது. அந்த குரு தத்துவத்தை வணங்குமிடம் பிரும்ம ரந்திரத்திலுள்ள துவாத சாந்தம் என்ற மேல் நிலை. தெய்வத்தை இதயத்தில் வணங்குவர். குருவைச் சென்னிமேல் கைகூப்பி வணங்குவர். ஜீவசிவன், பரமாத்சிவனான குருவை குருத்ரயத்தை - வணங்குகிறுன். ஜீவ சிவனையும் பரமாத்ம சிவனையும் இணைத்து அத்வைத பாவனை உண்டு. ஆனால் குருவான பரமாத்ம சிவனிடம் அத்வைத பாவனை கொள்வதில்லை. பரமாத்ம சிவனும் பரமாத்ம சிவனாகிய குருவும் தனித்தே எப்போதும்உணரப்படுகின்றனர். ''நாத்வைதம் குருணா ஸஹ'' (சங்கரர்)

ஸங்கல்பத்துடன் மந்த்ர ஜபம் செய்பவன். எந்த தேவதையின் மந்த்ரத்தை ஜபிக்கிறுனோ, எதனை வழிபடுகிறுனோ, அதுவாகவே உடலாலும் உள்ளத்தாலும் மாறினால்தான் வழிபட முடியும் என்பது முடிவு. நாருத்ரோ ருத்ரமர்சயேத். ருத்திரனாகாதவன் ருத்திரனை வழிபட முடியாது. அதனால் சிவபூஜை செய்பவன் விபூதி - ருத்ராக்ஷரங்களை ஏற்கிறுன். சைவ சின்னங்களே விநாய கருக்கும் ஏற்றவை தான். மஹாராஷ்டிரத்தில் சிந்தூர திலகமும் தந்தம் போல் சந்தனக் கீற்றும் நெற்றியில் இடுவர். தந்தரத்தாலான ஜபமாலை கொள்பவருமுண்டு. புறச்சின்னங்கள் போல் உள்ளத்திலும் மாற்றம் நிகழ

வேண்டும். நியாஸங்கள் மூலம் இவைகளை உபாஸகன் செய்து கொள்கிறான்.

மந்த்ர ஜபத்திற்கு உரிய நியாஸங்கள் 28. குறிப்பிட்ட விரல் அல்லது கைப்பகுதியால் குறிப்பிட்ட உடற் பகுதியைத் தொடுவதே நியாஸமாகிறது. ருஷி நியாஸம், சந்தஸ்நியாஸம், தேவதாந்யாஸம், பீஜ நியாஸம், சக்திநியாஸம், கீலக நியாஸம், விநியோக நியாஸம் கர நியாஸம் (6) அங்க நியாஸம் (6) திக்பந்தம், தியானம், பஞ்ச பூஜை (5) திக் விமோகம், ஸமர்பணம் என. ஜப முடிவில் அங்க நியாஸமும் தியானமும் மறுபடி செய்யப்படுகின்றன.

ருஷி நியாஸம் - தான் ஜபிக்க விருக்கிற மந்த்ரத்தை முதலில் கண்டுபிடித்தவர் ருஷி - குருவின் இருப்பிடமும் வணங்குமிடமும் பிரும்மரந்திரமானதால் சிரசை வலது கை விரல்களால் தொட்டு வணங்குவதாக பாவனை செய்வதே ருஷி நியாஸமாகும். ஆழ்ந்ததும் அழுத்தமானதுமான எண்ணமே பாவனை. உடலால் செய்யும் பணி மேலேழுந்தவாரியாக, உள்ளத் தொடர்பின்றி கூட அமையும். கருத்துடன் உணர்ந்து மனத்தால் ஒன்றைச் செய்யும் போது அந்தச் செயல் தீவிரமடையும். நியாஸங்களைப் பழக்கத்தால் இடத்தைத் தொடுவதாக அமைக்காமல் உள்ளமார்ந்த செயலாக்குவது மந்த்ர உபாஸனையில் மிக அவசியம்.

சந்தஸ் நியாஸம் - ஒலி வடிவில் வெளியான சக்தி சொல்லமைப்பாக, சந்தஸ் எனும் கட்டிற்குள் பதிகிறது. காயத்ரீ அனுஷ்டுப் முதலியவை தனித்த சொற்கட்டு உள்ளவை. யாப்பு முறைக்கு உட்படுபவை. ஒலி வாயின் வழியே வெளியாவதால் உதட்டை வலது கையால் தொடுவது சந்தஸ் நியாஸமாகிறது.

தேவதாநியாஸம் - தேவதையை மனத்தில் உருவகப்படுத்தி இதயத்தில் அமர்ந்துள்ளதாக பாவித்து இதயத்தைத் தொடுவது தேவதா நியாஸமாகும்.

பீஜநியாஸம் முதலியவை - சூக்ஷ்ம ஒலி வடிவில் உள்ள மந்திரத்தில் அதன் சக்தி விதை போல்அதனைவிட சூக்ஷ்மமாக ஓர் எழுத்தில் தங்கியிருக்கிறது. அது பீஜம். விதை நிலையிலுள்ள அதில் அடங்கிய ஆற்றல் சக்தி . சக்தி சிதறாமல்

கட்டிப்போடுவது கீலகம். இவை ஒவ்வொரு மந்த்ரத்திற்கும் வேறுபடும். (பல மந்த்ரங்களின் கீலகம் பற்றிய விவரம் குரு முகமாகத்தான் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஜபம் ஏதேனும் ஒரு விருப்பத்தை நிறைவேற்றப் பயன்படுவதாயின் அதனைத் தெரிவிப்பதே விநியோக நியாஸம். பொதுவாக மந்த்ர தேவதையின் அருள்கிட்டுவதே பயனாய் இருக்கும். மார்பின் வலது புறத்தில் தொட்டு பீஜத்தையும், இடது புறத்தில் தொட்டு சக்தியையும், நடுவில் தொட்டுக் கீலகத்தையும் மார்பிற்கெதிரே கைகூப்பி விநியோகத்தையும் நியாஸம் செய்வர். பீஜத்தைத் தொப்புளிலும் சக்தியை மறைவிடத்திலும் (குஹ்யத்திலும்) கீலகத்தைக் கால்களிலும் தொட்டுச் சொல்வர். விநியோகத்தில் வலது கையால் எல்லா அங்கங்களையும் வலமாகத் தொடுவது உண்டு. குரு காட்டும் வழியே சிறந்தது.

கர நியாஸம் - ஜபம் செய்கிற விரல்களும் உள்ளங்கையும் புறங்கையும் தூய்மை பெறவும் அவை தெய்வத்தன்மை பெறவும் இதனைச் செய்வர். அங்குஷ்டம் - கட்டை விரல், தர்ஜநீ - ஆட்காட்டி விரல் (சுட்டு) மத்யமா நடுவிரல், அநாமிகா - மோதிர விரல், கனிஷ்ட்டிகா - சுண்டு விரல். இருகைகளின் கட்டை விரல்களை ஆட் காட்டி விரல்களால் அடியிலிருந்து நுனி வரை தடவ அங்குஷ்ட்ட நியாஸம். அப்படிக் கட்டை விரல்களால் ஆட்காட்டி - நடு மோதிர சுண்டு விரல்களை வரிசையாகத் தடவ, தர்ஜநீ நியாஸம் மத்த்யமா நியாஸம், அநாமிகா நியாஸம், கனிஷ்டிகா நியாஸம் என்றாகிறது. இரு கைகளின் உள் வெளிப்புறங்களை இடதால் வலதையும் வலதால் இடதையும் தடவ கரதல கரப்ருஷ்ட்ட நியாஸமாகிறது.

அங்க நியாஸம் - ஹிருதயாதி நியாஸம், ஷடங்க நியாஸம் என்ற பெயருமுண்டு. இதயத்தை வலது நடு மோதிர ஆட்காட்டி விரல்களால் ஹ்ருதயாய நம: என்ற தொட ஹ்ருதய நியாஸம். தலையை வலது மோதிர விரல்களால் சிரஸே ஸ்வாஹா எனத்தொட சிரோ நியாஸம். வலது கட்டை விரலால் சிகை. முடிப்பிடத்தை சிகாயை வஷட் எனத்தொட சிகா நியாஸம். இடது கை விரல்களால் வலது தோளையும் வலது கை விரல்களால் இடது தோளையும் ஒரே சமயத்தில் கவசாயஹும்

எனத்தொட கவச நியாஸம். புருவ நடுவிலும் இரு கண்களிலும் வலது ஆட்காட்டி - நடு - மோதிர விரல்களால் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் எனத்தொட நேத்ர நியாஸம். இடது உள்ளங்கையை வலது ஆட்காட்டி - நடு விரல்களால் அஸ்திராயபட் என 2 தடவை தட்ட அஸ்திர நியாஸம் - இந்த ஆறும் இதயம் முதலிய இடங்களில் தேவதா சக்தியைப் பதிய வைப்பதற்காக. இதயம் உள்ளுணர்வின் கேந்திரம். சிரஸ் - அறிவின் கேந்திரம். சிகை குண்டலினீ மேல் சென்று திரும்புமிடம். இரு தோள்களும் தீய சக்திகளை உட்புகாமல் காப்பாற்றும் ஆற்றல் பெற்றவை. அதில் கவசம். ஸ்தூலப்பார்வை, ஸூக்ஷ்மப்பார்வை உள்நோக்கு என்ற மூன்றையும் கட்டுப்படுத்துமிடங்கள் வலிவுபெற நேத்ர நியாஸம். தெய்வீகமான அஸ்திர சக்தியைக் கொண்டு தீய எண்ண அலைகள் பட்டெனத் தெறித்தோட அஸ்த்ரம். பின்னர் வியாஹ்ருதியையும் பிரணவத்தையும் இணைத்து பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் என்று பத்து திக்குகளிலிருந்தும் கேடு வராமல், உட்சென்ற தேவதாசக்தி சிதறாமல் திக்குகளைக் கட்டுகிறோம். இதை திக்பந்த நியாஸம் என்பர்.

தியானத்தால், மனத்தில் வழிபட வேண்டிய மந்திர தேவதையின் ஸகுண ஸ்வரூபத்தை, ஒளி வடிவில் இதய குகையில் காண்கிறோம். தேவதையை உடன் மானஸீகமாக வழிபடுகிறோம். கந்தம், புஷ்பம் தூபம், தீபம், நைவேத்யம் என்ற ஐந்து அந்த மானஸிக பூஜைகள். ஜபம் ஒரு மானஸிக யாகம் அந்தர்யாகம். அங்கு உபசாரங்களும் மானஸீகமே. ஈசன் நமது போகத்திற்கு அளித்த புவனம் ஐந்து பூதங்களாலானது. அவற்றையே ஈசனுக்கு ஐந்து உபசாரங்களாகத் தருகிறோம். கந்தம் - சந்தனம் - பிருதுவிதத்துவம். அதனை பிருதிவீ தத்துவமாக நின்று தேவதை ஏற்கிறது. புஷ்பம் ஆகாச தத்துவம் தூபம் வாயு தத்துவம், தீபம் அக்னி தத்துவம். நைவேத்யம் ஜல தத்துவம் இத் தத்துவங்களின் பீஜாக்ஷரங்கள் முறையே லம் ஹம் யம் ரம் வம் என்பவை. கட்டை விரல், ஆட்காட்டி, நடுவிரல், மோதிர விரல் சுண்டு விரல் என்ற ஐந்தைக் கொண்டு முறையே ஆகாசம் வாயு அக்னி ஜலம் பூமி என்ற ஐந்து பூதத் தத்துவங்களைக் குறிப்பிடுவர். நியாஸங்களைப் போல் இந்த

பஞ்சோபசாரங்களும் இரு கைகளாலும் ஐந்து முத்திரைகளால் காட்டப் பெறுகின்றன. சுண்டு விரலின் அடிக்கணுவில் கட்டை விரல் நுனியை இணைக்க கந்த முத்திரை. ஆட் காட்டி விரலைக் கட்டை விரலின் அடிக்கணுவுடன் இணைக்க புஷ்ப முத்திரை. ஆட்காட்டி விரலின் அடிக்கணுவுடன் கட்டை விரல் நுனியை இணைக்க தூப முத்திரை. அவ்வாறே நடு- மோதிர விரல் அடிக்கணுவுடன் கட்டை விரல் நுனியை இணைக்க தீப நைவேத்ய முத்திரைகள். பஞ்ச பூத ஸமஷ்டி பீஜமான ஸம் என்ற பீஜத்துடன் எல்லா பூத தத்துவ ஸமஷ்டியான பகவானையும் கைகளின் உள்ளும் புறமும் பாவித்துத் தாம்பூலம் முதலிய மற்ற உபசாரங்களின் ஸமஷ்டியை அர்ப்பணம் செய்வர். சிலர் அஞ்சலி செய்து அர்பணம் செய்வர்.

ஜபம் செய்து முடித்ததும் மறுபடி அங்கநியாஸம் செய்து திக்பந்தம் செய்ததை விடுவிக்க அதே வியாஹ்ருதியும் பிரணவமும் கொண்ட பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் என்பதால் திக்விமோகம் செய்து ஜபத்தை தேவதைக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறோம்.

இது எல்லா மந்திரங்களுக்கும் பொது. கணேசப் பெருமானுக்குப் பல மந்திரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றிலும் பல முறைகள் உள்ளன. உபாஸகன் தன் குருவிடமிருந்தே தான் பின்பற்ற வேண்டிய முறையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஸபர்யாவிதானம்

மந்த்ரங்களின் துணை கொண்டே ஸபர்யை செய்யப் பெறுகின்றது. கணேசப் பெருமானின் ஸபர்யை பெரும்பாலும் அவரது 28 எழுத்துக்கள் உள்ள மந்திரத்தைக் கொண்டே நடைபெறுகிறது. வெகு சிலர் - வக்ரதுண்டர், உச்சிஷ்ட கணபதி - ஸ்ரீ வித்யா கணபதி முதலிய மந்திரங்களால் ஸபர்யை செய்கின்றனர். நியாஸங்களிலும் உபசாரங்களிலும் பயன்படுகின்ற பீஜாக்ஷரங்கள் ஆவரண தேவதைகள் மாறக்கூடும். அவற்றைப் பற்றி சுருக்கமான குறிப்புகள் ஆங்காங்கு தரப்பட்டுள்ளன. எதிலும் குருவின் வழியே சிறந்தது.

சிலருக்கு வாழ்நாளில் ஓரே குரு அமைவார். சிலருக்குப் பல குருவரர்களின் துணை கிடைக்கும். முதலில் ஏற்ற குருவின் உபதேசத்தை ஒட்டி விரிவோ விளக்கமோ பின் வருபவர் தந்தால் பெரும் பாக்கியம். முதல் குருவின் அனுமதி பெற்று உபாஸனையில் மாற்றம் கொண்டால் தவறில்லை. முதல் குருவிடம் உதாஸீனத்துடன் மாற்றம் நேர்ந்தால் அது நல்லதற்கல்ல. குருவை வஞ்சிப்பதோ, உதாஸீனப் படுத்துவதோ வெறுப்பதோ மற்ற எல்லா சிறப்புகளையும் அழித்து விடும். அதில் அதிக கவனம் தேவை. சிஷ்ய வத்ஸலரான குரு தன் சிஷ்யன் மேன்மேலும் பெரியவர்களை நாடி மேன்மை பெறுவதை முழு மனத்துடன் ஏற்பார். அதனால் அவரது மனம் நோகாமல் பக்தியுடன் அவரைப் பின்பற்றுவது தெய்வ வழிபாட்டில் முதலிடம் பெறும்.

ஸ்ரீ வித்யா ஸபர்யா க்ரமத்தின் அங்கமாக ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸபர்யாக்ரமம் இடம் பெறலாம். தனித்தும் ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸபர்யை மட்டுமே செய்பவருமுண்டு. ஸ்ரீவித்யா ஸபர்யையின் அங்கமானால் பாத்ராஸாதனம் முதலியவை தனித்துச் செய்ய அவசியமிராது. தனித்து மஹாகணபதி ஸபர்யை செய்யும் போது அதன் கிரமம் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளது.

மஹாகணபதியைத் தனியே ஆராதிப்பவர், ஸூர்ய மண்டலத்தில் அவரைத் தியானித்து அவருக்குத் தனித்து அர்க்கியம் கொடுத்து வணங்குவது கணபதி ஸந்த்யா வந்தனமாகும். அது நித்யாந் ஹிகமாக அன்றாட முதற்பணியாக இடம் பெறுகிறது. நதியில் நீராடித் தன் குல வழக்குப்படி ஸந்த்யா வந்தனம் முடித்துப்பின் கணபதி ஸந்தியை செய்ததும் ஸூர்ய கிரணங்களால் தூய்மை பெற்று வானிலிருந்து பொழிந்த நதிகளாகப் பெருகுவதாக ஜலத்தைப் பாவித்து அதில் கணபதி யந்த்ரத்தை பாவனையால் எழுதி அதன் நடுவே அமர்ந்துள்ள கணபதிக்கு ஒவ்வொன்றும் 4 தடவையாக 111 தடவை கணபதி, அவரது மந்திராக்ஷர வடிவம், அவரது ஆவரண தேவதைகள் இவர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்வர். சதுரா விருத்தி தர்பணம் என்ற இந்த வழிபாடு பகவானின் அருளைப் பெற மிகச்சிறந்த ஸாதனம்.

பரசுராம கல்ப ஸூத்திரம் முதலிய மூல நூல்களில் விளக்கியுள்ள இம்முறையை ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் ப்ரபஞ்ச ஸாரத்தில் ஒரு சுலோகத்தில் சுருக்கித் தந்துள்ளார். அதற்கு விளக்கம் தந்த பத்மபாதாசாரியர் 3-4 விதமாக அதனை விளக்கியுள்ளார். பின்னர் வந்த கீர்வாணேந்திர ஸரஸ்வதி தன்து ப்ரபஞ்ச ஸார ஸாரஸங்கிரஹத்தில் வேறு விதமாக வகுத்துள்ளார். மாபெரும் சாக்தரான பாஸ்கரராயரின் சிஷ்ய பரம்பரையைச் சார்ந்த ராமேசுவரரும் உமாநந்த நாதரும் விளக்கம் தந்துள்ளனர். பெரும்பாலும் உமாநந்தரின் நித்யோத்ஸவ நூலின் ப்ரயோகத்தை ஒட்டி இன்று சதுராவிருத்தி தர்பணம் நடைபெறுகிறது. வெகு சில குரு ஸம்ப்ரதாயத்தில் மற்ற முறைகளும் வழக்கிலுள்ளன. லகுவான முறையைப் பின்பற்றுபவரே அதிகம்.

ப்ரபஞ்ச ஸாரஸாரஸங்கிரஹத்தில் உலோக யந்த்ரத்திலேயே ஆவாஹனம் முதலியவற்றுடன் தர்பணம் செய்யும் முறை காணப்படுகிறது. இதன் பின்னரே ஸபர்யை தொடங்குகிறது.

ஸபர்யைக்கெனத் தனி இடம் (மண்டபம்) அமைத்துக் கொள்வது அவசியமாகிறது. துவார தேவதை பூஜை, ஆசமனம், தத்வாசமநம், ஸ்ரீ சிரஸில் குரு பாதுகா மந்திரத்தால் குருத்ரயத்தை வணங்கி மறுபடி இடது புஜத்தில் குருவையும் வலது புஜத்தில் கணபதியையும் வணங்கி, மணியை ஒலித்து ஸங்கல்பத்துடன் பூஜையைத் தொடங்குவர்.

ஸ்ரீ வித்யா பூஜையிலும் இங்கும் தேவதையின் எதிரே அமர்ந்து வழிபடுவதாகவே பாவனை. வழக்கில் உபாஸகன், தேவதையைக் கிழக்குநோக்குவதாக வைத்து தேவதையின் வலப்புறத்தில் வடக்கு நோக்கி அமர்ந்து வழிபடுவதே நடைமுறையாகும். ஸ்ரீ வித்யா வழிபாடாயின் வழிபடுவருக்கும் தேவிக்கும் நடுவிலுள்ள திக்கு மேற்கென்பது पूज्य पूजकयोर्मध्यं प्रतीची என்ற பாவனையால் அமையும் திசையமைப்பு. தேவியின் பின்புறம் கிழக்காகும். ஷடங்கதேவதை ஆவரண தேவதை முதலியவற்றில் இந்த திசை நிர்ணயம் பின்பற்றப் பட வேண்டும் புருஷ

தேவதையாயின் पूज्यपूजकयोः मध्यं प्राचीஎன்ற பாவனையில் ஷடங்க தேவதை முதலியவற்றின் ஸ்தானம் மாறும்.

यदाशाभिमुखो मन्त्री त्रिपुरां परिपूजयेत्। देवीपश्चात्तदा प्राची प्रतीची त्रिपुरापुरः। पूज्यपूजकयोर्मध्यं प्रतीची (कुलार्णवे)। पुंदेवताके श्रीविद्यतिरिक्ते पूज्यपूजकयोर्मध्यं प्राची। श्रौतस्मार्त - कर्मसु - सूर्यो यत उदेति सा प्राची। என்பது நியமம்

ஆஸன பூஜை, தீப பூஜை, பூத சுத்தி, ஆத்ம பிராண ப்ரதிஷ்டை விக்ன உத்ஸாரணம், சிகாபந்தனம் என்ற பூர்வாங்கம் முடிந்ததும் தேவதா சக்தியை உடலெங்கும் பதிப்பதாகிய நியாஸங்கள் தொடர்கின்றன. மோதிர விரலின் முதல் கணுவின் மீது கட்டை விரல் நுனி பதித்து மோதிர விரலால் குறிப்பிட்ட அங்கங்களைத் தொடுவது நியாஸம். 30 வகை நியாஸங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு நியாஸத்தின் இறுதியிலும் அந்த நியாஸத்தில் தொடப்பட்ட பகுதிகளை ஸமஷ்டியாகத் தொடுவது வியாபகம். வலத்திலிருந்து இடமாக அதே வரிசையில் தொடுவர். மாத்ருகா நியாஸம், கணேச நியாஸம், மந்திர நியாஸம் விக்ந நியாஸம், மூல மந்திர வர்ண நியாஸம், ஆவரண தேவதா நியாஸம் எனச் சிலவற்றை மட்டும் செய்து மூல மந்திர ஜபாங்க நியாஸம் செய்து பூஜையைத் தொடங்குவர்.

ஸபர்யையில் கலசபூஜை விரிவடைகிறது. வர்த்த நீகலசம், ஸாமான்யார்க்க்யபாத்ரம், விசேஷார்க்க்ய பாத்ரம், சுத்தி பாத்ரம், குருபாத்ரம் ஆத்ம பாத்ரம் என்ற ஆறு அமைக்கப்படுகிறது. வர்த்தனீ என்று வாயகன்ற மண்பானைக்குப் பெயர். மண் பாத்திரத்திற்குப் பதிலாக தங்கம் வெள்ளி பித்தளை தாமிரம் என்ற உலோக பாத்திரம் கொள்வர். வர்த்தனியில் பூஜை நேரத்தில் தேவைப்படுகிற நீர் நிரப்பப்படும். அஷ்டகந்தம் அல்லது பச்சைக் கற்பூரம் ஏலம் லவங்கம் ஜாதிக்காய் சந்தனம் புஷ்பம் இவற்றின் நறுமணம் கொண்ட நீர் இது. ஸாமான்யார்க்கிய பாத்திரமாக சங்கு பயன்படுகிறது. அதனை அவ்வப்போது வர்த்தனி ஜலத்தால் நிரப்பலாம். இடத்தை விட்டசைப்பதில்லை. இதனை அடுத்து விசேஷார்க்ய பாத்திரம். அதில் தேன் குங்குமப்பூ முதலியவை

கலந்த பால் அர்க்கியத்திற்காக நிரப்பப்படுகிறது. அதில் இஞ்சித்துண்டம் வைக்கப்படும். அதனால் தர்பணம் கொடுக்கப் பெறுகிறது.

வாமாசாரத்தில் பங்கு பெறுகிற பஞ்ச மகாரங்களின் பிரதிநிதியாக பால் இஞ்சித்துண்டு தேன் முதலியவற்றைக் கொள்வதாகச் சொல்வர். ஸாத்விகமான ஸமயாசார பூஜையில் அவற்றின் பிரதிநிதி என்ற நினைவு உசிதமல்ல என்று குருநாதர் கூறுவார். மதுபர்கம் போன்றது இது. இஞ்சித்துண்டிற்கு மாற்றாகச் சிறு உத்தரணி வைத்துக் கொள்வதுண்டு. பிந்து (சொட்டு)க் கணக்கில் அர்க்கியம் விட இஞ்சித்துண்டோ உத்தரணியோ உபகரணம்.

இந்த பாத்திரங்கள் அனைத்தையும் தன் எதிரில் தனித்தனி பீடத்தில் வைக்க வேண்டும். ஒரே பீடத்தில் வைத்தாலும் அததனுடைய ஆதாரமாக ரேகாத்மகமான (கோடு வடிவில்) யந்திர மயமான பீடம் வரையப்படுகிறது. பீடத்தை அக்கினி மண்டலமாகவும், அதன்மேல் வைக்கின்ற பாத்திரத்தை ஸுர்ய மண்டலமாகவும் அதில் நிரப்புகின்ற திரவத்தைச் சந்திர மண்டலமாகவும் பாவனை செய்வர்.

பகவானை ஸபரியை ஏற்க வரும்படி கோருவதற்கு முன் தன்னைத் தூயவனாக்கிக் கொள்ள புண்யாஷ்டக ஹோமம் செய்யப்படுகிறது. தான் எண்ணியதும் பேசியதும் செய்ததும் - நல்லதோ கெட்டதோ எதுவாயினும் அது பிரும்மார்பணமாகி விடட்டும் என்று அனைத்தையும் என்றும் விறகின்றி கனன்று எரிகின்ற குண்டலினீ எனும் அக்னியில் ஹோமம் செய்கிறான். அந்நெருப்பில் தன்னையும் துவட்டித்தான் பிரும்ம நிலை பெற்றதை உணர்கிறான்.

உள்ளத்தில் குடி கொண்டுள்ள பகவானுக்கு அங்கேயே மானஸிகமாக ஐந்து உபசாரங்களையும் செய்து, திரி கண்டா முத்திரையில் அஷ்ட கந்தத்தில் நனைத்த பூவைத் தாங்கி, பரமனை குண்டலினி சக்தியால் பிரம்மந்தரத்திற்கு இட்டுச்சென்று, மூக்கின் வழியே வெளியேறச் செய்து ஒளி வடிவில் வருகிறவரை திரிகண்ட முத்ரையில் உள்ள பூவில் இறக்கிக் கைலாக்காக அழைத்து வந்து வரவேற்று

யந்திரத்திலோ விக்ரகத்திலோ சைதன்ய விக்ரஹமாக அமரச் செய்து ஆஸனம் முதலிய உபசாரங்கள் செய்தபின் ஆவரண பூஜை செய்வர்.

ஸ்ரீ மஹாகணபதியின் யந்திரம் - நடுவில் பிந்து அதனைச் சுற்றி முக்கோணம், ஷட்கோணம், அஷ்டதளம் பூபுரம் என்று அமைந்தது. உபாஸகனது உள்ளத்திலிருந்து வந்த கணபதி பிந்துவில் அமர்ந்துள்ளார். அவரைச் சுற்றி ஷடங்க தேவதைகள் உள்ளனர். திரிகோணத்திற்கும் பிந்துவிற்குமிடையே மேற்புரத்தில் திவ்ய ஸித்தமானவ குருக்களுடன் உபாஸகனது பரமேஷ்டி குரு பரமகுரு குரு என்ற குருத்ரயம், திரிகோணத்தின் வெளியே ரமா - ரமேசர்கள், உமா - மஹேசர்கள் - ரதி - மன்மதர்கள், மஹீ - வராஹர்கள் என்ற நான்கு தம்பதியர் என முதலாவரணத்தில் இவர்கள் வழிபடப் பெறுகின்றனர்.

இரண்டாவது ஆவரணத்தில் ருத்தி ஆமோதர்கள் முதலிய ஆறு விக்நேசர்களும் ஆறு கோணங்களில் வழிபடப் பெறுகின்றனர். பகவானின் வலத்திலும் இடப் புறத்திலும் சங்க பத்மநிதிகள் தம் சக்திகளுடன் வழிபடப் பெறுகின்றனர். (இவர்களது வழிபாட்டிடத்தைப் பற்றி கருத்து வேற்றுமை உண்டு. தன் குரு வழியே ஏற்றது).

மூன்றாவது ஆவரணத்தில் ஷட்கோணத்தின் இரு கோணங்களுக்கிடையே ஷடங்க தேவதைகளும் நான்காவது ஆவரணத்தில் பிராம்மீ முதலிய எட்டு மாதாக்களும் ஐந்தாவதில் திக்பாலர்களும் வழிபடப் பெறுகின்றனர். எல்லா ஆவரண தேவதைகளும் பகவானை நோக்கி அமர்ந்துள்ளதாகவும், தான் அவர்களது எதிரில் அமர்ந்து வழிபடுவதாகவும் பாவனை செய்ய வேண்டும்.

கணபதியைத் தனித்து ஸபர்யை முறையில் இவ்வாறு வழிபடுகின்றனர். பஞ்சாயதன முறையில் கணபதியை நடுவிலும் விஷ்ணு சிவன் ஸுர்யன் தேவி என்ற நால்வரைச் சுற்றியும் வைத்துப் பூஜை செய்வதுண்டு. இது தாந்திரிக முறையில் சேராது. வைதிக தாந்திரிக மிச்ர முறையில் இது இடம் பெறுகிறது.

ஆவரண பூஜை முடிந்ததும் தூப தீப - நைவேத்ய - நீராஜன - மந்திர புஷ்பாதி உபசாரங்களை நிறைவு செய்து, பலி தந்து ஸுவாஸினீ - வடுக பூஜை. தன்னைப் போல் கணபதி ஸபர்யை செய்பவர்கள் வந்திருந்தால் அவர்களுடன் பகவானின் அருட் பிரஸாதத்தை ஏற்று ஸபர்யையை நிறைவு செய்வர்.

இந்த ஸபர்யை முறை வைதிகம் தாந்திரிகம் வாமம் தக்ஷிணம் என்று எந்த வகையிலும் பிரித்தறியாதபடி கலந்துள்ளது. வடதேசத்து பூஜை முறைகளை தென் தேசத்தினர் ஏற்று தம் ஸமுதாசாரத்திற்குப் பங்கமின்றி இணைத்த முறை என்று சொல்வதுண்டு. பகவானது வழிபாட்டில் முழுவதும் லயித்து திரிகரண சுத்தியுடன் அவரது அருள் பெறக் கையாண்ட நடைமுறை. சிரத்தையும் பாவனையும் இதில் இடம் பெறுகின்றன. மந்திரமும் தந்திரமும் யந்திரமும் முத்திரைகளும் வழிபாட்டு முறைகளும், கொண்டு ஒரே நோக்குடன் எண்ணங்களால் சிதறுமல் மனம் ஒருமித்து பகவத் ஸேவையில் ஈடுபட இது நல்ல வாய்ப்பு.

சிவபூஜை முதலியவற்றைச் சிரத்தையுடன் செய்பவர், ஆறு குளங்களில் நீராடுவர். கெட்ட செயல்களும் கெட்ட சிந்தனைகளும் பாபமாக உருவெடுத்து மனத்தை மறுபடி கெட்ட செயலில் அனிச்சையாக ஈடுபடச் செய்கின்றன. நீராடும் போது உள்ளும் புறமும் தூய்மை பெற பாபம் விலக, நல்மனம் பெற தீர்த்தத்திலுள்ள தேவதையே வேண்டுவர். அகமர்ஷண ஸூக்தம் (பாபத்தைத் துடைத்தெறிவது) முதலிய ஸூக்த ஜபம் செய்வதன் லக்ஷ்யமிது. அதையே பூத சுத்தி என்ற தாந்திரிக முறை செய்கிறது. நீராடியதும் விரஜா ஹோமம் செய்தெடுத்த விபூதியைத் திரயம்பகமந்திர மனனத்துடன் தரிப்பர். பிராணாபாந வ்யா நோதான ஸமானா மே ஶுத்யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூயாஸம் என்றவாறு உடல் மனம் ஆத்மா என்ற முக்கூட்டில் இணைந்த ஒவ்வொரு தத்துவத் தூய்மை பெற்றுப்பாபம் நீங்க விரஜா ஹோமம் செய்யப்படுகிறது. பூத சுத்தியும் ஆத்ம பிராண ப்ரதிஷ்டையும் இதே லக்ஷ்யம் கொண்டவை. பூஜைக்கு அமர்ந்ததும் ப்ரஜநநே ப்ரம்ஹா திஷ்டது. அக்நிர்மே வாசி ச்ரித: என்ற இரண்டு மந்திரங்களால் உடலையும் உள்ளத்தையும் தேவதைகளின்

இருப்பிடமாக்கிக் கொள்வர். இதே பாவனையில்தான் மந்திரவர்ண ந்யாஸங்கள் முதலியவை அமைகின்றன. மந்திர நிகண்டுப்படி, ஒவ்வோர் அக்ஷரமும் ஒரு தேவதையைக் குறிக்கும். அதனால் வைதிகமாகவோ தாந்திரிகமாகவோ கலந்தோ எப்படி வழிபட்டாலும் சிரத்தையும் பாவனையும் கொண்டு வழிபட நம் உள்ளம் இறைவனிருப்பிடமாக அமையும்.

மூலசக்தி கஜாஸ்ய ஸ்நபனம், கணேச மாத்ருகா நியாஸம் முதலியவை உடலையும் உள்ளத்தையும் இறைவன் உறையும் கோவிலாக்க உதவுபவை தான்.

ஹோம விதானத்தில் அக்னியின் பேரொளியில் பரிவாரங்களுடன் பவனி வருகிற பகவானைக் கண்டு உபாஸகனது பொருளானவற்றை தன் பொருளல்ல - பகவானுடையதே என்ற உண்மை நோக்குடன் ஸமர்பணம் செய்கிற வாய்ப்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

நல்ல குருவின் வழிகாட்டலும் சாதன நிறைவும் பெற்றவன் மட்டும் தான் ஸபர்யையில் ஈடுபட முடியும். மந்திர ஜபமும் செய்ய முடியும். ஆனால் இப்பிறவியில் இதற்கான வாய்ப்புகளை பெறுதவர் பலர். அவர்களுக்கென அமைந்தவையே துதிகள். துதிகளை இயற்றியவர் நித்ய குருவரர்கள். அழிவில்லாதவர். ஔவையும் அகத்தியரும் அருளாளர்கள். இறைவனது அருள் பாய்ந்தோடி நம் உள்ளத்தில் நிறைய அவர்களது துதிகளை வாயாரப்பாடி வழி வகுக்கிறோம் வாய் பாடப்பாட திறந்த வாயினுள் புகுந்து அருள் இதயத்துள் தடம் பதிக்கிறது. மந்திர தந்திர வழிபாட்டைச் செய்ய இயலாதவர், நாமத்தையே மந்திரமாக்கி வழிபாட்டை எளிதில் செய்ய முடியும்.

உபாஸகன் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவை

பஞ்சாயதன பூஜை இரண்டு விதம். பதார்த்தானுஸமயம், காண்டானுஸமயம் என. எல்லோருக்கும் சேர்ந்து பாத்யம் அர்க்க்யம் முதலியவைகளை அளிப்பது பதார்த்தானு ஸமயம். ஒருவருக்கு ஆஸனம் முதலிய எல்லா உபசாரங்களையும் செய்து

முடித்து பின் அடுத்தவருக்குச் செய்வது காண்டானு ஸமயம். இதில் தேவதையின் வரிசை மாறக் கூடாது. மானஸிக பூஜையிலும் இந்த முறை உண்டு. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தேவதைகளின் பூஜைகளிலும் இந்த நியமம் உண்டு.

மணி சங்கு கலசம் தீபம் முதலிய பூஜா ஸாதனங்களைப் பலகை முதலிய ஆதாரத்தின்மேல் வைப்பது அவசியம் தர்ப்பமும் ஆதாரமாகும்.

திதி வாரம் முதலிய காலமும் தேசமும் சொல்லி பூஜைக்கான ஸங்கல்பம் செய்வது அவசியம். ஜபத்திற்கும் இந்த ஸங்கல்பம் அவசியம். தேசம் காலம் தனது நோக்கம் இவற்றைக் கூறி நியமத்துடன் இப்பணியை நிறைவேற்றவிருக்கிறேன் என்று உறுதி கூறுவதே ஸங்கல்பம். உறுதியுடன் செயல்பட இது உதவும். அக்ஷதையுடன் ஸங்கல்பித்தால் இந்த அக்ஷதையை வடகிழக்கில் விடுவர்.

யந்திரமோ விக்ரகமோ வைத்துப் பூஜை செய்வதாயின் முறைப்படி ஜலத்திலும் தான்யத்திலும் அதிவாஸம் செய்வித்து சுத்தி செய்து பிராணப் ப்ரதிஷ்டை செய்து சுத்தமான இடத்தில் வைத்துத் தூய்மை கெடாமல் பாதுகாப்பது அவசியம். அதனுள் சைதன்யம் இயங்குகிறது என்பதால் கவனமும் மர்யாதையும் அவசியம். நல்ல பாவனையும் ஆழ்ந்த பக்தியும் கொண்டு பூஜித்தால் ப்ராண ப்ரதிஷ்டையின்றியே பாவனா பலத்தால் சைதன்யம் துலங்குவது உண்டு.

ஜபத்திற்கு அங்கமாக பூஜை, பூஜைக்கு அங்கமாக ஜபம், ஜபமும் பூஜையையும் சேர்ந்தே முக்கியம் என்றவாறு நோக்கத்திற்கேற்ப பூஜை மாறும்.

ஹோமம் ஹோமத்திற்கேற்ற பலவித ஹவிஸ் (கொழுக்கட்டை அப்பம் அருகம்புல் முதலியவை) இவற்றுடன் உபசாரங்களுக்கான ஸாதனமும் பொருளும் நிறைவுடன் கொண்டு விரத நியமங்களுடன் பூஜை செய்வது உத்தமம். பூ அக்ஷதை இவற்றால் எல்லா உபசாரங்களும் செய்வதும் அதமம் - விரிவாகப் பூஜை செய்ய முடியாத நேரத்திலும் இடத்திலும் சூழ்நிலையிலும் பாவனை

குறையாமல் கிடைத்ததைக் கொண்டு லகுவான பூஜையும் சிறந்ததே.

நோயுற்றவன் ஸூர்யனின் கிரணங்கள் மேல்பட உடலைத் தூய ஆடை உடுத்தி மூலமந்திரம் மட்டும் சொல்லிப் பூஜை செய்யலாம். ஸூதகதம் முதலியவற்றால் தூய்மை குறைந்த நிலையில் தியானித்து மாநஸ பூஜை செய்யலாம். சூழ்நிலையில் பதட்டம் மிகுந்து நிலை கொள்ளாத போது ஜலத்தாலேயே எல்லா உபசாரம் செய்யலாம். கல்வியறிவோ பொது அறிவோ இல்லாதவனும் பாலனும் கைகூப்பி வணங்கினாலே போதும்.

ஸபர்யையில் மிக முக்கியமானவை. ருஷி முதலிய நியாஸங்கள், கர நியாஸம், அங்க நியாஸம், கரதாளம், திக்பந்தம் தியானம், பூஜை, ஜபம் என்பவை.

தேவதையின் வஸ்த்ரம், மாலை இவற்றை தினமும் மாற்ற வேண்டும். பட்டாடையாயின் மூன்று மாதம் வரை வைக்கலாம். அழுக்காகி விட்டால் உடன் அகற்ற வேண்டும். நிவேதனம் செய்ததும் உடன் பலிக்காக சிறிது வைத்து மற்றதை உடன் அகற்ற வேண்டும். ஆறிச் சில்லிடாமல், கை பொறுக்காத சூட்டில் இல்லாமல் வெதுவெதுப்புடன் பக்குவ உணவு நிவேதனத்திற்குரியது. மானஸிக பூஜையில் நிர்மாலிய தோஷம் இல்லை. ஒரு தடவை உபயோகித்தது நிர்மாலியம் - அகற்றப்பட வேண்டியது. துளஸி பில்வம் இவை நிர்மாலிய தோஷம் இல்லாதவை. உருச்சிதைந்தால் அவையும் நிர்மாலியமே.

ஆஸனமாகக் கொள்ள - மான்தோல் ஞானம் தரும். புலித்தோல் முக்தி தரும். கம்பிளி துயர் நீக்கும். கல்தரை நோய் தரும். துயரம் நீடிக்கும். புல்லும் இலையும் புகழ் குலைக்கும். மனத்தைச் சிதறச் செய்யும். எந்த ஆஸனத்தின் மீதும் பருத்தியிலான வஸ்த்ரம் மூடி அதன் மேல் அமர்வது நல்லது.

விஷ்ணுவிற்கு மஞ்சள் நிறத்திலும் சிவனுக்கு வெள்ளையிலும் தேவி ஸூர்யன் விநாயகர் இவர்களுக்கு செந்நிறத்திலும் ஆடையும் ஆஸனமும் நல்லது.

வாசனைப் பொருள் மணமிக்க பூ இலை முதலியவற்றை ஊற வைத்து எடுத்த நீர் (பன்னீர்) அல்லது ஆகியவற்றின் பொடி சந்தனம் முதலியவற்றை அரைத் தெடுத்த விழுது, சந்தனக்கட்டை காரகில் தேவதாரு முதலியவற்றை எரித்து எடுத்த தைலம், பச்சிலை முதலியவற்றைப் பிழிந்தெடுத்த சாறு, கஸ்தூரி ஜவ்வாது புனுகு அரகஜா கோரோசனை போன்ற பிராணிகளிடம் எடுத்தவை. இவை பூஜையில் பயன்படுபவை.

ஸூர்யனுக்கு பில்வமும், விஷ்ணுவிற்கு முல்லையும் கணேசருக்குத் துளசியும், சிவனுக்குத் தாழம்பூவும் தவிர்ப்பர். பூக் கொணருகையில் பூஜைக்குரியதை கையில் தாங்கி எவரையும் வணங்கக் கூடாது. நிர்மாலியமாகி விடும்.

தேன்மெழுகுவத்தியின் நடுவே திரியுள்ள தீபம் நல்லதென்பர். ஆனால் கொழுப்பு முதலிய செயற்கை மெழுகுவத்திகள் ஏற்றதல்ல.

தானே பூஜிப்பது நல்லது. தனக்காகப் புத்திரர் முதலானோரைக் கொண்டு செய்வது மத்யமம். கடும் இயலாமையில் மற்றவருக்குத் தக்ஷிணை தந்து அவர் மூலம் செய்யலாம்.

அந்தந்த இடத்தில் அந்த அந்த உபசாரத்திற்கேற்ப முத்திரைகள் செய்வது அவசியம். குருமுகமாக முத்திரை முறை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். முத்திரை முறை சிலரது வழக்கில் மாறும். எல்லா முத்திரையும் தெரியாவிடில் வந்தன - தேநு - யோநி முத்திரைகளைக் கொண்டே செய்யலாம் என குருநாதர் கூறுவார்.

ஸ்வஸ்திகம் :- 5 புள்ளிகளின் 5 வரிசைக் கோலமிது. வெளிப்புள்ளிகளை இணைத்து சதுரமாக வரையவும். நடு மூன்று புள்ளிகளை இணைத்து தெற்கு-வடக்காகவும் கிழக்கு மேற்காகவும் (குறுக்காக) கோடு வரையவும். அதன் கிழக்கு முனையை நான்காவது புள்ளியில் தெற்கில் திருப்பி அந்த நான்காவது புள்ளியில் மறுபடி கிழக்கில் திருப்பி சதுரத்தின் கிழக்குத் கோட்டில் இணைக்கவும். இவ்வாறே தெற்கு முனையை நான்காவது புள்ளியில் மேற்கில் திருப்பி நான்காவது புள்ளியில் சதுரத்தின்

தெற்குக் கோட்டில் இணைக்கவும் மேற்கு முனையை வடக்கில் திருப்பி மடித்து மேற்கு சதுரக் கோட்டிலும் வடக்கு முனையை கிழக்கில் திருப்பி மடித்து சதுரத்தின் வடக்குக் கோட்டிலும் இணைக்கவும். வட கிழக்கிலும் தென் மேற்கிலும் உள்ள கட்டத்தில் அரிசிமாவும் தென் கிழக்கிலும் வடமேற்கிலும் உள்ள கட்டத்தில் மஞ்சள் தூளும் தூவ ஸ்வஸ்திகம் அமையும். தீபம் வைத்தும் கணபதியை அமைத்தும் பூஜை செய்ய ஏற்றது. (பிரபஞ்சஸாரஸாரங்க்ரஹம்).

கணேச முத்திரை :- மூக்கை ஒட்டி வலது தோளைத் திருப்பி, கையை நீட்டி விரல்களை நீட்டிக் குவித்து நடுவிரலுக்கும் ஆட்காட்டிக்கும் எதிரே கட்டை விரலைப் பதிக்க உபாஸகன் தன் முகத்திலிருந்து துதிக்கை தொங்குவதாகப் பாவிப்பது கணேச முத்திரை (சாரதாதிலக உரை). இவ்வாறு ஆழ்ந்த பாவனையால் புசுண்டி முனிவர், உண்மையில் துதிக்கை தோன்றியதால் கணேசராகவே ஆனார் என்பர். भुवि शुण्डा यस्य भूशुण्डिः भुशुण्डिः) இந்த முத்ரை ஸ்ரீவித்யா ஸபர்யையில் பலிதர ஏற்றது. கணபதிக்கு பலி (ஹோமத்தில் மிகுந்தஹவிஸ், நிவேதனத்தில் எடுத்து வைத்தது) தரும் போது காட்டப்படுகிறது. கணபதி வழிபாட்டிலும் ஏற்றது.

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

चतुर्थो भागः

विषयानुक्रमणिका

ஸ்ரீவிக்நேச்வரஸ்துதி மஞ்சரீ

நான்காம்பாகம்

பொருளடக்கம்

॥ श्रीः ॥

श्रीविघ्नेश्वरस्तुतिमञ्जरी

ஸ்ரீ விக்நேச்வர ஸ்துதி மஞ்ஜரீ

चतुर्थो भागः நான்காம் பாகம்

श्री गुरुभ्यो नमः ॥

वन्दे गुरुपदद्वन्द्वमवाङ्मनसगोचरम् ।
रक्तशुक्लप्रभामिश्रमतर्क्यं त्रैपुरं महः ॥

दयमानदीर्घनयनां देशिकरूपेण दर्शिताभ्युदयाम् ।
वामकुचनिहितवीणां वरदां सङ्गीतमातरं वन्दे ॥

दयिन्या श्रीमात्रा दहरकुहरे सूत्रधरया
समादिष्टा वाचामधिपतिषु काप्यन्यतमिका ।
मदाराध्यश्रीमद्गुरुचरणनिर्णेजनजलैः
पवित्रे जिह्वाग्रे नटति मम देवी करुणया ॥

श्रुतिस्मृतिपुराणानामालयं करुणालयम् ।
नमामि भगवत्पादशङ्करं लोकशङ्करम् ॥

अपारकरुणामूर्तिं ज्ञानदं शान्तरूपिणम् ।
श्रीचन्द्रशेखरगुरुं प्रणतोऽस्मि मुदाऽन्वहम् ॥

परित्यज्य मौनं वटाधःस्थितिं च व्रजन्भारतस्य प्रदेशात्प्रदेशम् ।
मधुस्यन्दिवाचा जनान्धर्ममार्गे नयन्श्रीजयेन्द्रो गुरुर्भाति चित्ते ॥

तव तत्त्वं न जानामि तदमेयं धिया मम ।
अनीदृशस्त्वं प्रथितस्तादृशे ते गुरो नमः ॥

॥ श्रीगणपतिषोडशनामस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ கணபதி ஷோடசநாம ஸ்தோத்திரம்

सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः ।
लम्बोदरश्च विकटो विघ्नराजो विनायकः ॥

धूमकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः ।
वक्रतुण्डश्शूर्पकर्णो हेरम्बः स्कन्दपूर्वजः ॥

षोडशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ।
विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
सङ्ग्रामे सर्वकार्येषु विघ्नस्तस्य न जायते ॥

ஸுமுகஶ் சைகதந்தஶ் ச கபிலோ கஜகர்ணக:
லம்போதரஶ்ச விகடோ விக்ந்ராஜோ விநாயக:

தூமகேதுர் கணாத்த்யக்ஷ: பாலசந்த்ரோ கஜாநந:
வக்ரதுண்டஶ் ஶூர்பகர்ணோ ஹேரம்ப: ஸ்கந்தபூர்வஜ:

ஷோடஶைதாநி நாமாநி ய: படேத் ஶ்ருணுயாதபி
வித்யாரம்ப்பே விவாஹே ச ப்ரவேஶே நிர்கமே ததா
ஸங்க்ராமே ஸர்வகார்யேஷு விக்ந்ஸ் தஸ்ய ந ஜாயதே.

1. ஸுமுகர், 2. ஏகதந்தர், 3. கபிலர், 4. கஜகர்ணகர், 5. லம்போதரர், 6. விகடர், 7. விக்னராஜர், 8. விநாயகர், 9. தூமகேது, 10. கணாத்த்யக்ஷர், 11. பாலசந்த்ரர், 12. கஜானனர், 13. வக்ரதுண்டர், 14. சூர்ப்பகர்ணர். 15. ஹேரம்பர், 16. ஸ்கந்த பூர்வஜர், என்று 16 பெயர்கள் வாய்ந்தவர் ஸ்ரீ மஹாகணபதி. கல்வியைத்தொடங்கும்பொழுதும், திருமணத்திலும், புதுமனை புகும்போதும், பயணத்திலும், போரிலும், எல்லா நற்செயல்களிலும் இந்தப் பதினாறு பெயர்களை நினைத்துச் செயலாற்றுகிறவனுக்கு எவ்வகையான தடையும் தலை காட்டாது.

ओं श्रीमहागणपतये नमः

वेदस्तुतिः – வேதஸ்துதி

ॐ गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्।
ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम्॥
(ऋग्वे २-२३-१; वाजसनेयसं २३-२९; तैत्तिरीय २-३-१४-३)

பிரம்ஹணஸ்பதியே! தேவர் மனிதர் முதலிய பல்வேறு இனத்தவரின் கணங்களுக்குத் தலைவரும், கவிகளில் சிறந்த கவியும், உவமையாகக் காட்டத்தக்க உணவுச் செழிப்பு (புகழ்) உள்ளவரும் மூத்த தேவர்களான மும்மூர்த்திகளுக்கு முன்னவராக விளங்குபவரும், வேதமந்திரங்களின் உட்பொருளுமான உம்மை. அழைக்கிறோம். எம் வேண்டுகோளை ஏற்று இவ்வேள்வியில் வேள்விப்பாதுகாப்பிற்குரியவைகளுடன் வந்தமர்வீராக! (வேதம் அதன் உட்பொருள், வேதத்தின் உட்பொருளை உணர்கிற ஞானி, வேதவழியில் அமைகிற வழிபாட்டு முறைகள் இவை அனைத்தும் பிரம்ஹ எனப்படும். அதன் தலைவரும் பாதுகாப்பாளரும் பிரம்ஹணஸ்பதி. (இது விக்னேசுவரருக்கு வேதம் தந்த பெயர். ஆழ்ந்து பரந்து உலகைக் காண்பவன் கவி)

तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्। (तैत्तिरीय आरण्यक प्र १०, अनुवाक १)

அந்தப்பெருமானைக் கண்டுணர்வோம். வளைந்த துதிக்கை கொண்டவரைத் தியானிப்போம். சிறந்த தந்தம் படைத்தவர் நம்மை நல் வழியில் தூண்டட்டும்.

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे प्रियाणां त्वा प्रियपतिं हवामहे
निधीनां त्वा निधिपतिं हवामहे वसो मम।
आहमजानि गर्भधमात्वमजासि गर्भधम्।
(शुक्ल यजुर्वेद अध्याय २३, मन्त्र २९)

கணங்களின் கணங்களுக்குத்தலைவரான உம்மை அழைக்கிறோம். அன்புக்குரியவர்களுக்குள் பேரன்புக் குரியவரை அழைக்கிறோம். பெருஞ் செல்வக்குவியல்களின் காப்பாளரை

அழைக்கிறோம். எல்லோருள்ளத்திலும் அமர்ந்துள்ளவரே! எனக்கும் காப்பாளராவீர். நான் உமது பிருகிருதியில் (உலகமூலப்பொருளில்) பிரதிபிம்பிப்பவன். நான் உம்மை பிம்பமாக என் மூலக்கருவாகத் தாங்கி நிற்பேன்.

नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो
व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो
विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमः।
(शुक्लयजुर्वेद अध्याय १६, मन्त्र २५, कृष्णयजुर्वेद ४-४)

தேவர்கள் முதலான கணங்களுக்கும், அந்த கணத்தைக் காப்பவர்களுக்கும் நமஸ்காரம். பல்வேறு மக்கள் சமுதாயத்திற்கும், சமுதாயத்தைக் காப்பவர்களுக்கும் நமஸ்காரம். அவர்களிடையே காண்கிற அறிஞர்களுக்கும் அவர்களின் தலைவர்களுக்கும் நமஸ்காரம். (அனைவரும் நீரே! நீரே அவர்களுக்குரிய வணக்கங்களுக்கு உரியவர்)

॥ गणेशसूक्तम् ॥ கணேசஸூக்தம்

आ तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं सं गृभाय। महाहस्ती दक्षिणेन॥ १॥

இறைவ! பெருந்துதிக்கையுள்ள நீர் பாராட்டுக்குரியதும் விரும்பத்தக்கதும் (கரும்புடன் கூடியதும்) ஏற்கத்தக்கதுமான செல்வத்தை இப்போதே எமக்கென வலதுகையில் ஏந்தி எம்முன் தோன்றுவீர்.

विद्मा हि त्वा तुविकूर्मिं तुविदेष्णं तुवीमघम्। तुविमात्रमवोभिः॥ २॥

பல பணிகளால் உதவுபவரும். நிறைய வழங்குபவரும் பெருஞ் செல்வமிக்கவரும் பேராற்றல் மிக்கவருமாக உம்மை அறிவோம்.

नहि त्वा शूर देवा न मर्तासो दित्सन्तम्। भीमं न गां वारयन्ते॥ ३॥

இறைவ! நீர் செல்வம் வழங்கவிருப்பதை தேவரோ மனிதரோ தடைசெய்யார். முரட்டு எருதைப்போன்ற உம்மைத் தடை செய்ய இயலாதல்லவா?

एतो न्विन्द्रं स्तवामेशानं वस्वः स्वराजम्। न राधसा मर्धिषन्नः ॥ ४ ॥

மக்களே! பெருஞ் செல்வத்திற்கு அதிபரும், தன்னியல்பாக வே பெருமைமிக்கவருமான இறைவனைத் துதிக்க வருவீர். இறைவனருள் பெற்ற நம்மைச் செல்வத்தால் மற்றொரு செல்வந்தன் துன்புறுத்தக் கூடாதல்லவா? (இறையருளால் செல்வந்தர்களான நம்மை யொத்த செல்வந்தர்களும் மேலும் செல்வம் பெற இறைவனைத்துதிப்போம்).

प्रस्तोषदुप गासिषच्छ्रवत्साम गीयमानम्। अभि राधसा जुगुरत्॥ ५ ॥

நமது துதிகீதத்தைக் கேட்ட இறைவன் மகிழ்ந்து கூடப் பாடட்டும். நம்மைச் செல்வத்துடன் உள்ள தன்னவராக ஏற்கட்டும்.

आ नो भर दक्षिणेनाभि सव्येन प्र मृश। इन्द्र मा नो वसोर्निर्भाक्॥ ६ ॥

இறைவ! எமக்காக நல்லவற்றைச் சேமிப்பீர். அவற்றை உம் வலதுகையால் தொட்டுத்தருவீர். எம்மைச் செல்வத்திலிருந்தும் பிரிக்காதீர்.

उप क्रमस्वा भर धृषता धृष्णो जनानाम्। अदाशूष्टरस्य वेदः ॥ ७ ॥

இறைவ! செல்வத்தை வழங்க முன்வருவீர். மக்களின் செல்வத்தைப் பறித்து திருப்பித்தரச் சிறிதும் இணங்காதவனது செல்வத்தை உறுதி மிக்கவரான நீர் மன உறுதியுடன் பறிப்பீர்.

इन्द्र य उ नु ते अस्ति वाजो विप्रेभिः सनित्वः। अस्माभिः सु तं सनुहि॥ ८ ॥

இறைவ! நல்லோர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கவென உம்மிடம் உள்ள உணவை, எம்மால் வேண்டப்பட்டவராக, எமக்கு அளிப்பீர்.

सद्योजुवस्ते वाजा अस्मभ्यं विश्वश्चन्द्राः। वशैश्च मक्षू जरन्ते॥ ९ ॥

அனைவரது மனத்திற்கும் நிலவுபோல் நிறைவு தருகிற உம்மிடமுள்ள உணவுப்பொருள்கள் விரைவுடன் எம்மை வந்தடையட்டும். எம்மக்கள் உம்மை ஆர்வத்துடன் துதிக்கின்றனர்.

ருக்வேதம் (மண்டலம் 8-81)

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्।
ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम्॥ १० ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! தேவர் மனிதர் முதலிய பல்வேறு இனத்தவரின் கணங்களுக்குத் தலைவரும் கவிகளில் சிறந்த கவியும், உவமையாகக் காட்டத்தக்க உணவுச் செழிப்பு (புகழ்) உள்ளவரும். மூத்த தேவர்களான மும்மூர்த்திகளுக்கும் முன்னவராக விளங்குபவரும், வேதமந்திரங்களின் உட்பொருளுமான உம்மை அழைக்கிறோம். எம் வேண்டுகோளை ஏற்று இவ்வேள்வியில் வேள்விப்பாதுகாப்பிற்குரியவைகளுடன் வந்தமர்வீராக. (ருக் 2-23)

नि षु सीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनाम्।
न ऋते त्वत्क्रियते किं चनारे महामर्कं मघवञ्चित्रमर्च॥ ११ ॥

கணங்களின் தலைவரே! உம்மைத் துதிக்கின்ற எம்மிடையே வந்தமர்வீர். உம்மைக் கவிகளுள் சிறந்த பேரறிஞராகக் கூறுவர். உமது அருளின்றி எப்பணியும் அருகிலோ தூரத்திலோ தொடங்கப் பெறுவதில்லை. ஆற்றல் மிக்கவரே! எமது பெரும் வேண்டுகோளை ஏற்பீராக.

अभिख्यानो मघवन्नाधमानान्त्सखे बोधि वसुपते सखीनाम्।
रणं कृधि रणकृत्सत्यशुष्माऽभक्ते चिदा भजा राये अस्मान्॥ १२ ॥

செல்வமிக்கவரே! வேண்டிநிற்கிற எம்மைப் புகழும் ஒளியும் பெறச் செய்வீர். நண்பரே! செல்வத்தின் அதிபதியே! எமது துதியை ஏற்பீர். எதிரியுடன் போரிடுபவரே! உண்மையான வலிவுடன் கூடிய நீர் போரிட்டு எதிரியை வெல்வீர். தகுதியற்ற நிலையிலும் எங்களைச் செல்வம் பெறச் செய்வீர். (ருக் வேதம் 10.112)

ब्रह्मणस्पतिसूक्तम् - ப்ரம்ஹணஸ்பதி ஸூக்தம்

सोमानं स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते। कक्षीवन्तं य औशिजः॥ १ ॥

(ப்ரம்ஹ - பரம்பொருள், வேதம் தவம், வாக்கு, அந்தணர், ஆத்மா, பிரும்மா, உணவு, வேள்வி, என்ற பலபொருள்

கொண்டது. வேதம், தவம், வாக்கு, அந்தணர், உலகம், உணவு, வேள்வி இவற்றின் காப்பாளரானதால் மஹா கணபதியை ப்ரம்ஹணஸ்பதி என வேதம் கூறுகிறது)

பிரம்ஹணஸ்பதியே! உம்மைக் குறித்து வேள்விக்கான ஹோமப்பொருளைப் பிழிந்தெடுக்கின்றவரை, உசிஜரின் குமாரரான கக்ஷீவானைப் போல் தேவர்களிடையே மிக்க பெருமை பெறுபவராக ஆக்குவீர்.

यो रेवान्यो अमीवहा वसुवित्पुष्टिवर्धनः । स नः सिषक्तु यस्तुरः ॥ २ ॥

செல்வம் மிக்கவரும், நோய் நீக்குபவரும், பொருட் செல்வத்தைத் தேடிப் பெறுபவரும், புஷ்டியைத் தருபவரும் விரைவில் பயன் தருபவருமான பிரம்ஹணஸ்பதி நம்மை ஏற்று அருள்புரியட்டும்.

मा नः शंसो अररुषो धूर्तिः प्रणङ्मर्त्यस्य । रक्षा णो ब्रह्मणस्पते ॥ ३ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! எளிதில் தளரக்கூடிய மனிதனைத் துன்புறுத்த வருகிற எதிரியின் மிரளச் செய்கிற பேச்சுவன்மை எங்களைப் பாதிக்காமல் எம்மைக் காப்பீர்.

स घा वीरो न रिष्यति यमिन्द्रो ब्रह्मणस्पतिः । सोमो हिनोति मर्त्यम् ॥ ४ ॥

இந்திரனும் பிரம்ஹணஸ்பதியும் ஸோமரும் காப்பாற்றி வளர்க்கின்ற மனிதனே குறைவற்றவனாக ஆவான்.

त्वं तं ब्रह्मणस्पते सोम इन्द्रश्च मर्त्यम् । दक्षिणा पात्वंहसः ॥ ५ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! தெய்வப்பணி புரிகின்றவனை நீரும் இந்திரனும் ஸோமனும் தக்ஷிணா என்ற தேவதையும் பாபத்திலிருந்தும் மீட்டுக் காப்பீர்களாக! (ருக்வேதம் 1-18)

उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयन्तस्त्वेमहे ।
उप प्र यन्तु मरुतः सुदानव इन्द्र प्राशूर्भवा सचा ॥ ६ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! நீர் உமது இடமிருந்து புறப்படுவீர். தேவரின் அருகாமையை விரும்புகிற நாங்கள் உம்மை வேண்டுகிறோம். நன்கு வாரி வழங்குகிற மருத் எனும் தேவதைகளும், உம்முடன் சேர்ந்து வரட்டும். இந்திரனே! ஸோமரஸம் பருக நீரும் கூடவருவீர்.

त्वामिद्धि सहसस्पुत्र मर्त्य उपब्रूते धने हिते।
सुवीर्यं मरुत आ स्वश्व्यं दधीत यो व आचके॥ ७॥

உடல் உறத்தைப் பாதுகாப்பவரே! (பிரம்ஹண ஸ்பதியே) செல்வம் எதிரியால் பறிக்கப்படும்போது உம்மையே மனிதன் வேண்டுகிறான். மருத்தேவர்களே! செல்வம் வேண்டி பிரம்ஹணஸ்பதியுடன் உங்களைத் துதிக்கும்போது குதிரை முதலியதடங்கிய செழித்த செல்வத்தை மனிதன் பெறட்டும்.

प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्र देव्येतु सूनृता।
अच्छा वीरं नर्यं पंक्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः॥ ८॥

பிரம்ஹணஸ்பதியும். பிரியமும் ஸத்யமுமே பேசச் செய்கிற வாக்கின் தேவியும் எங்களை அடையட்டும். இவர்கள் எமது எதிரிகளைத் தூரவிலகச் செய்யட்டும். மனிதர்களுக்கு இதமானதும், முறைப்படி அமைந்துமான வேள்வியில் எம்மை ஈடுபடுத்தட்டும்.

यो वाघते ददाति सूनरं वसु स धत्ते अक्षिति श्रवः।
तस्मा इळां सुवीरामा यजामहे सुप्रतूर्तिमनेहसम्॥ ९॥

வேள்வி புரிவதில் உதவுகிற ருத்விக்கிற்கு எளிதில் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதைத் தக்ஷிணையாகக் தருபவன், அழியா உணவுச் செல்வம் பெறுகிறான். அவன் பொருட்டு நல்ல வீரர்களுடன் எதிரியை எதிர்ப்பவளும் பிறரால் தகர்க்க முடியாதவளுமான இளா என்ற தேவியை வேள்வி மூலம் வழிபடுவோம்.

प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रं वदत्युक्थ्यम्।
यस्मिन्निन्द्रो वरुणो मित्रो अर्यमा देवा ओकांसि चक्रिरे॥ १०॥

இந்திரனும் வருணனும் மித்திரனும் அர்யமாவும் மற்றதேவர்களும் இடம் பெறும்படி அமைந்த உக்த்யம் என்ற வேள்விமுறைக்கான மந்திரத்தை ஹோமம் செய்பவரின் வாயில் அமர்ந்து பிரம்ஹணஸ்பதியே உரக்கச் சொல்கிறார்.

तमिद्वोचेमा विदथेषु शंभुवं मन्त्रं देवा अनेहसम्।
इमां च वाचं प्रतिहर्यथा नरो विश्वेद्वामा वो अश्नवत्॥ ११॥

தேவர்களே! அதே மந்திரத்தைத் தான் வேள்வியில் துணை புரிகிற நாங்கள் சொல்கிறோம். அது மங்களத்தைத் தோற்றுவிக்கும். துயர் தராதது. வழிகாட்டுகிற தேவர்களே! இந்த மந்திரவாக்கை ஏற்றுக் கொள்ளுவீர். நீங்கள் விரும்பினால் எல்லா நல்ல மந்திரவாக்குகளும் உங்களைச் சூழட்டும்.

को देवयन्तमश्नवज्जनं को वृक्तबर्हिषम्।
प्रप्र दाश्वान्पस्त्याभिरस्थितान्तर्वावत्क्षयं दधे॥ १२॥

தேவர்களின் அருகாமையை விரும்புகிற இம் மனிதனை பிரம்ஹணஸ்பதியைத் தவிர வேறு எவர் சூழ்ந்து நிற்பார்? அவருக்காகத் தர்ப்பை முதலானவற்றைக் கொய்து வந்தவனை வேறு எந்த தேவர் சூழ்ந்து நிற்பார்? வேள்வியில் அவிஸைத் தருபவனாக. எல்லாப் பொருள்களும் நிரம்பியவனாக. வேள்வியில் உதவுகிற ருத்விக்குகளுடன் வேள்விக்கூடத்தை நோக்கிக் கிளம்பியவனாக யஜமானன் (வேள்விபுரிபவன்) தன்னிருப்பிடம் அடைந்துள்ளான்.

उप क्षत्रं पृञ्चीत हन्ति राजभिर्भये चित्सुक्षितिं दधे।
नास्य वर्ता न तरुता महाधने नार्भे अस्ति वज्रिणः॥ १३॥

பிரம்ஹணஸ்பதி எல்லா வலிவையும் கூட்டி, வருணன் முதலான தேவருடன், எதிரிகளை அழித்து. பயம் தருகிற போர்க்களத்தில் உறுதியுடன் நிற்கிறார். பெரும் போரிலும் சிறுபோரிலும், வஜ்ரம் முதலிய ஆயுதம் பூண்டு பிறரது தூண்டுதலை எதிர்பாராமல் தாமே தம்மை அண்டியவனைக் காக்க முற்படுகிறார். இவரை மீற எவருமில்லை. (ருக்வேதம் 1-40)

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्।
ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम्॥ १४॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! தேவர் முதலான கணங்களுக்கும் தமது தனித்த கணங்களுக்கும் பதியும், ஆழப்பரக்கக் காண்கிற கவிகளுக்குள்ளே கவியும், பெரும் உவமைக்குரிய புகழ் (அன்னம்) உள்ளவரும், பெரியோர் என மிகமிகப் பாராட்டதக்கவர்களின் நடுவே பெரியோனாகத் திகழ்பவரும், வேதமந்திரங்களின் உரிமையாளருமான உம்மை

இவ்வேள்வியில் தங்கள் அருகாமை பெற அழைக்கிறோம். எங்கள் துதிகளைச் செவிசாய்த்து ஏற்றுக் காப்புக்குரியவற்றுடன் இந்த வேள்விச் சாலையைவந்தடைவீராக!

देवाश्चित्ते असुर्य प्रचेतसो बृहस्पते यज्ञियं भागमानशुः।
उस्रा इव सूर्यो ज्योतिषा महो विश्वेषामिज्जनिता ब्रह्मणामसि॥ १५॥

பணியில் இடையூறு விளைவிக்கிற அசுரர்களை மாய்ப்பவரே! மந்திரவாக்குகளின் காப்பாளரே! பேரறிவுமிக்க உம்மைச் சார்ந்த தேவர்கள், வேள்வியில் உரியபங்கை ஏற்றனர். சூரியன் தன்னொளி கொண்டு ஒளிக்கதிர்களைப் படைப்பதைப்போல். அனைத்து மந்திரங்களையும் நீரே படைக்கிறீர்.

आ विबाध्या परिरापस्तमांसि च ज्योतिष्मन्तं रथमृतस्य तिष्ठसि।
बृहस्पते भीममित्रदम्भनं रक्षोहणं गोत्रभिदं स्वर्विदम्॥ १६॥

பிருஹஸ்பதியே! (வேதமந்திரவாக்குகளின் காப்பாளரே!) பாபவடிவினரான அரக்கரையும் (அவதூறு கூறுபவரையும்) அறியாமையிருட்டையும் தன் ஒளியால் வென்று. ஒளிமிக்கதும். வேள்விக்கு அழைத்துச் செல்வதும், எதிரிக்குப் பயம் தருவதும். அரக்கரை அழிப்பதும், மேகத்தைப் பிளந்து செல்வதும் வானுலகம் நோக்கிச் செல்வதுமான தேரில் ஏறி அமர்ந்துள்ளீர்.

नीतिभिर्नयसि त्रायसे जनं यस्तुभ्यं दाशान्न तमंहो अश्नवत्।
ब्रह्मद्विषस्तपनो मन्युमीरसि बृहस्पते महि तत्ते महित्वनम्॥ १७॥

பிருஹஸ்பதியே! நல்வழியில் அழைத்துச் செல்கிறீர். மக்களைத் துயருறாமல் காக்கிறீர். உம்மை வழிபடுபவன் பாபமோ ஏழ்மையோ அடைவதில்லை. மந்திரங்களை வெறுப்பவனை வாட்டுகிறீர். கோபத்தை அகற்றுகிறீர். உமது பெருமை அத்தகையது.

न तमंहो न दुरितं कुतश्चन नारातयस्तितिरुर्न द्वयाविनः।
विश्वा इदस्माद् ध्वरसो वि बाधसे यं सुगोपा रक्षसि ब्रह्मणस्पते॥ १८॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! நல்ல காப்பாளர் நீர். உம்மால் காக்கப்பெறுபவன் துயருறுவதில்லை. துயருக்குக் காரணமான

பாபச்செயலை அவன் செய்வதில்லை. அவனை எவரும் துன்புறுத்துவதில்லை. மனத்தில் ஒன்றும், செயலில் வேறும் கொண்ட வஞ்சகர் இவனைப் பாதிப்பதில்லை. அதற்காகத் துன்புறுத்துகிற படைகள் அனைத்தையும் நீர் எதிர்க்கிறீர்.

त्वं नो गोपाः पथिकृद्विचक्षणस्तव व्रताय मतिभिर्जरामहे।
बृहस्पते यो नो अभि ह्वरो दधे स्वा तं मर्मर्तु दुच्छुना हरस्वती॥ १९॥

பிருஹஸ்பதியே! நீரே எமது காப்பாளரும் வழிகாட்டியும். நீர் பேரறிஞர். உமக்கான இப்பணியில் உம்மைத் துதித்து வழிபடுகிறோம். எங்களைக் கெட்டவழியில் வஞ்சிப்பவனது அறிவு கெட்டவழியை விட்டகலட்டும்.

उत वा यो नो मर्चयादनागसोऽरातीवा मर्तः सानुको वृकः।
बृहस्पते अप तं वर्तया पथः सुगं नो अस्यै देववीतये कृधि॥ २०॥

பிருஹஸ்பதியே! எதிர்த்து நின்று, கை ஓங்கி எம் பொருளைப் பறித்து எம்மைத் துன்புறுத்துபவனை நல்வழி செல்லாது திருப்புவீர். எமக்கு வேள்விபுரிவதற்கான நல் வழியைக் காட்டுவீர்.

त्रातारं त्वा तनूनां हवामहेऽवस्पर्तरधिवक्तारमस्मयुम्।
बृहस्पते देवनिदो नि बर्हय मा दुरेवा उत्तरं सुम्नमुन्नशन्॥ २१॥

துன்பத்திலிருந்து மீளச் செய்து, குடும்பத்தைக் காத்து எங்களைப் பரிவுடன் அறிமுகப்படுத்தி, எங்களை விரும்பிக் காக்கின்ற உம்மை இவ்வேள்வியில் அழைக்கின்றோம். தெய்வநிந்தை புரிபவரை மாய்த்துக் கெட்ட புத்தியுள்ளவரை உயர் நிலை பெறாதபடி செய்வீர்.

त्वया वयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्पार्हा वसु मनुष्या ददीमहि।
या नो दूरे तळितो या अरातयोऽभि सन्ति जम्भया ता अनप्नसः॥ २२॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! உம்மால் நாங்கள் நல் வளர்ச்சி பெறுகிறோம். விரும்புதற்குரிய செல்வத்தை நல்லோர் களிடமிருந்து பெறுவோம். அருகிலும் தூரத்திலும் துன்புறுத்த வருபவர்களை செயலாற்றமுடியாதபடி தடை செய்வீர்.

त्वया वयमुत्तमं धीमहे वयो बृहस्पते पप्रिणा सस्निना युजा।
मा नो दुःशंसो अभिदिप्सुरीशत प्र सुशंसा मतिभिस्तारिषीमहि॥ २३ ॥

பிருஹஸ்பதியே! விரும்புவதையளிப்பவரும், தூய துணையுமான உம் துணை கொண்டு, உயர்ந்த போஷணையைப் பெறுகிறோம். எங்களை எவரும் வலிவால் அடக்க முடியாமற் செய்வீர். நற்புகழுடன் எங்களை நல்வாழ்வு பெறச் செய்வீர்.

अनानुदो वृषभो जग्मिराहवं निष्टप्ता शत्रुं पृतनासु सासहिः।
असि सत्य ऋणया ब्रह्मणस्पत उग्रस्य चिद्दमिता वीळुहर्षिणः॥ २४ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! எமக்குத் தொடர்ந்து விரும்பியதைத் தருபவர் வேறு எவருமில்லை. நீரே விருப்பத்தைத் தருபவர். போரில் எதிரியை எதிர்த்து அடக்குகிற நிலைத்த வீர்யமுள்ளவர். கடனைக் கரைப்பவர். கொடுங்கோலனையும், திமிருள்ளவனையும் நாஸ்திகனையும் நீர் அடக்குபவர்.

अदेवेन मनसा रिषण्यति शासा मुग्रो मन्यमानो जिघांसति।
बृहस्पते मा प्रणक्तस्य नो वधो नि कर्म मन्युं दुरेवस्य शर्धतः॥ २५ ॥

தெய்விகப்பண்பற்று எம்மைத் துன்புறுத்துகிற தற்புகழ்ச்சி கொள்கிற பாபி, எங்கள் எதிர்பார்வைகளைக் குலைக்க முற்படும்போது, அவர்களது ஆயுதம் எங்களை அணுகாது செய்வீர். கெட்டவனும் வலிவு மிக்கவனும் கெட்டநோக்குடன் மோத வரும்போது அவனது கோபமும் அறிவும் செயலும் உம்மருளால் பயனற்றுப் போகச் செய்வீர்.

भरेषु हव्यो नमसोपसद्यो गन्ता वाजेषु सनिता धनंधनम्।
विश्वा इदर्यो अभिदिप्स्वो३ मृधो बृहस्पतिर्वि ववर्हा रथां इव॥ २६ ॥

அந்த பிருஹஸ்பதி போர்க்காலத்தில் வீரர்களால் தற்காப்பிற்காகக் கூப்பிடத்தக்கவர். வணக்கத்துடன் வழிபடத்தக்கவர், போரில் முன் நிற்பவர், பொருளைப் பங்கிட்டுத்தருபவர், நம் எஜமானர், எதிர்க்கவருகிற படையனைத்தையும் தேர்களையும் தளரச் செய்பவர்.

तेजिष्ठया तपनी रक्षसस्तप ये त्वा निदे दधिरे दृष्टवीर्यम्।
आविस्तत्कृष्व यदसत्त उक्थ्यं बृहस्पते वि परिरापो अर्दय॥ २७ ॥

பிருஹஸ்பதியே! மிகவும் வாட்டுகிற ஆயுதத்தால் அரக்கர்களை வாட்டுவீர்! அந்த அரக்கர்கள் போர்களில் அளவற்ற வீரத்தைக் காட்டிய உம்மை நிந்தித்தனர். உமது பாராட்டத்தக்க முன்னிருந்த வீரத்தை மறுபடி வெளிப்படுத்துவீர். அந்த வீரத்தால் உம்மை நிந்திக்கிற அரக்கர்களை வாட்டுவீர்.

बृहस्पते अति यदर्यो अर्हाद् द्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु।
यद्दीदयच्छवस ऋतप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ २८॥

உண்மையிலிருந்து உதித்தவரே! பிருஹஸ்பதியே! சிறந்த அந்தணன் எல்லா விருப்பங்களையும் விட்டு, பிரும்ம தேஜஸை மட்டும் மதிக்கவேண்டும். அந்தணர்களில் ஒளிமிக்க பேரறிவு துலங்குகிற பிரும்மதேஜஸ் தானும் ஒளியுடன் பிரகாசித்து, தனக்கு ஆசிரயமானவனையும் ஒளிரச் செய்கிறது. அந்த பிரும்ம தேஜஸ் எனும் செல்வத்தை எம்மிடம் நிலைக்கச் செய்வீர்.

मा नः स्तेनेभ्यो ये अभि द्रुहस्पदे निरामिणो रिपवोऽन्नेषु जागृधुः।
आ देवानामोहते वि व्रयो हृदि बृहस्पते न परः साम्नो विदुः॥ २९॥

பிருஹஸ்பதியே! பிறரது உடமைகளைப் பறிப்பவரும் துரோகிகளுடன் உறவாடுபவரும் ஹிம்ஸையில் ஈடுபடுபவரும் தெய்வப்பணியில் நாட்டமில்லா தவருமானவரிடம் எம்மைச் சேர்க்காதீர். உயர்ந்த வேதமந்திரமான ரக்ஷோக்ந (அரக்கர்களையழிக்கிற) ஸாம மந்திரமறியாதவருடன் அந்த மந்திரமே நீர் தான் என உணர்ந்த எம்மைச் சேர்க்காதீர்.

विश्वेभ्यो हि त्वा भुवनेभ्यस्परि त्वष्टाजनत्साम्नः साम्नः कविः।
स ऋणचिदृणया ब्रह्मणस्पतिर्द्रुहो हन्ता मह ऋतस्य धर्तरि॥ ३०॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! உலகைப் படைத்த பிரஜாபதி உயிரினமனைத்திற்கும் மேலானவராக உம்மை வெளியிட்டார். நீரே எல்லா ஸாமங்களின் உட்பொருளையும் உணர்ந்தவர். அந்த நீர் பெரும் வேள்வியைப் பொறுப்புடன் ஏற்றுள்ள யஜமானனுக்குக் கடன்பட்டவரானீர். அவன் செய்துள்ள பாபம் என்ற கடனை அவனிடமிருந்து அகற்றுவீர். அவனது பணிகளில் துரோக எண்ணத்துடன் குறுக்கிடுபவரை அழிப்பவரும் நீரே.

तव श्रिये व्यजिहीत पर्वतो गवां गोत्रमुदसृजो यदङ्गिरः।
इन्द्रेण युजा तमसा परीवृतं बृहस्पते निरपामौब्जो अर्णवम्॥ ३१॥

ஆங்கிரஸராகத் தோன்றிய பிருஹஸ்பதியே! பசுக்களுக்கு வாழ்வளிக்கிற வலிவுள்ள மலை உம்மை அண்டுவதற்காக வாயிலைத் திறந்து வைத்துள்ளது. நீர் பசுக்களை வெளிக்கொணர்ந்ததும் இந்திரனைத் துணை கொண்டு இருள் சூழ்ந்திருந்த அடர்ந்த நீர்க்கடல் போன்றிருந்த மேகத்தை கீழ்நோக்கிக் கவிழ்த்து மழை பொழியச்செய்தீர்.

ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व।
विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः॥ ३२॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! இந்த உலகைக் கட்டுப் படுத்துகிற நீர் நாங்கள் பாடுகிற இந்த ஸூக்தத்தைக் கேட்பீர். எம் ஸந்ததியைக் காப்பீர். உம்மால் காக்கப்பெறுகிற உலகம் மங்கள வாழ்வுபெறும். நற்சந்ததிகளுடன் கூடி வேள்வியில் உம்மைப் பெரிதும் துதிக்கிறோம். (ருக்வேதம் 2.23)

सेमामविड्ढि प्रभृतिं य ईशिषेऽया विधेम नवया महा गिरा।
यथा नो मीढ्वान् त्स्तवते सखा तव बृहस्पते सीषधः सोत नो मतिम्॥ ३३॥

பிருஹஸ்பதியே! உலகின் ஈசனான நீர், எமது இந்தத்துதியைப் பெறுவீர். நாங்களும் உம்மை இந்தப் புதியத் துதியால் வழிபடுகிறோம். எம்மிடையே உம்மைத் துதிப்பவன் உமக்கு நண்பனாகிறான். நீர் அவனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவீர்.

यो नन्त्वान्यनमन्न्योजसोतादर्दर्मन्युना शम्बराणि वि।
प्राच्यावयदच्युता ब्रह्मणस्पतिरा चाविशद्वसुमन्तं वि पर्वतम्॥ ३४॥

இவர் அடக்கவேண்டியவர்களைத் தம் வலிவால் அடக்குகிறார். மற்றும் மேகங்களை மழை கொட்டும்படி ஊடுருவி மேகத்தில் தேங்கியுள்ள நீரையும் கொட்டச்செய்கிறார். பசுச் செல்வம் மிக்க மலையில் (பலன் என்ற அசுரன் பாதையைத்தடை செய்ய வைத்திருந்த பாறையையும் அகற்றிப்) பசுக்களைக் கொணர்ந்தார்.

तद्देवानां देवतमाय कर्त्वमश्रथ्नन्दृळ्हाव्रदन्त वीळिता ।
उद्गा आजदभिनद् ब्रह्मणा वलमगूहत्तमो व्यचक्षयत्स्वः ॥ ३५ ॥

தேவர்களில் மிக உயர்ந்த தேவனுன இவரது மற்ருெரு அருஞ் செயல் - திடமான மலைகளைச் சிதறச்செய்து, ஆழப்பதிந்து தடையாக இருந்தவற்றைத் மெதுவாக்கி பலன் என்ற அசுரன் கொண்டு சென்ற பசுக்களை மீட்டார். தன் மந்திர பலத்தால் தடையாக நின்ற பலனை அடக்கினுர். அவன் விளைவித்த இருட்டைப் போக்கி. சூர்ய ஒளி பரவச் செய்தார்.

अश्मास्यमवतं ब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभि यमोजसातृणत् ।
तमेव विश्वे पपिरे स्वर्दृशो बहु साकं सिसिचुरुत्समुद्रिणम् ॥ ३६ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதி பாறைபோல் இறுகிக் கிடந்த மேகத்தை இனிய நீர்த்தாரைகளாக்கி மழையாகப் பெய்யவைத்தார். சூரியனின் கிரணங்கள் அவற்றைப் பருகும்படி செய்து நீருண்ட மேகமாக்கி மறுபடி நிறைய பெய்யச் செய்தார்.

सना ता काचिद्भुवना भवीत्वा माद्भिः शरद्भिर्दुरो वरन्त वः ।
अयतन्ता चरतो अन्यदन्यदिद्या चकार वयुना ब्रह्मणस्पतिः ॥ ३७ ॥

வேள்வி புரிபவர்களே! உங்களுக்காகத் தொடர்ந்து இவ்வாறு மாதந்தோறும் ஆண்டுதோறும் இறைவனின் பேராற்றல் நீரின் வழியைத் திறந்து விடுகின்றன. பிரம்ஹணஸ்பதி தான் இந்த திட்டங்களை வகுக்கிறுர். சிறிதும் தன்முயற்சியின்றி பூமியும் வானும் மேலும் கீழுமாக இப்படிப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன.

अभिनक्षन्तो अभि ये तमानशुर्निधिं पणीनां परमं गुहाहितम् ।
ते विद्वांसः प्रतिचक्ष्यानृता पुन र्यत उ आयन् तदुदीयुरा विशम् ॥ ३८ ॥

(பசுமந்தையைப் பணிகள் என்ற அசுரர்கள் அபகரித்துச் சென்ற போது, ஸரமை என்ற தேவருலகத்து நாய்மூலம் அசுரரிருக்குமிடமறிந்து) பிரம்ஹணஸ்பதியால் படைக்கப்பட்ட ஆங்கிரஸர்கள் பணிகளால் குகையில் பசுமந்தை மறைக்கப்பட்டள்ளதை உணர்ந்து அங்கு அசுரரது மாயையை வென்று, உட் சென்ருர்கள்.

ऋतावानः प्रतिचक्ष्यानृता पुनरात आ तस्थुः कवयो महस्पथः।
ते बाहुभ्यां धमितमग्निमश्मनि नकिः षो अस्त्यरणो जहुर्हि तम्॥ ३९॥

உண்மையறிவும் பரந்த ஆழ்ந்த அறிவாற்றலும் கொண்ட ஆங்கிரஸர்கள் மாயையை உணர்ந்து, வென்று பசுக்களுடன் திரும்ப முற்பட்டு, தம் கைகளைக் கடைந்து எடுத்தநெருப்பை அசுரர் மறைவிடத்திலிட்டுக் கொளுத்தினர்.

ऋतज्येन क्षिप्रेण ब्रह्मणस्पतिर्यत्र वष्टि प्र तदश्नोति धन्वना।
तस्य साध्वीरिषवो याभिरस्यति नृचक्षसो दृशये कर्णयोनयः॥ ४०॥

பிரம்ஹணஸ்பதிக்கு உண்மையே நாண். அவரது வேகமிக்க வில்லிலிருந்து விருப்பத்தை நிறைவுறச் செய்கிற அவரது அம்புகள் கிளம்பி அரக்கர்களை அழிக்கிறது. பிரம்ஹணஸ்பதியின் பெருமையை உணரச் செய்கிற மந்திரங்களே அந்த அம்புகள்.

स संनयः स विनयः पुरोहितः स सुष्टुतः स युधि ब्रह्मणस्पतिः।
चाक्ष्मो यद्वाजं भरते मती धनादित्सूर्यस्तपति तप्यतुर्वृथा॥ ४१॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே தேவர்களின் முன்னோடியான வழிகாட்டி. கூடாததைக் கூட்டிவைப்பவர். கூடியதைப் பிரிப்பவர். நன்கு துதிக்கப்பெற்றுப் போர்நெருக்கடியில் உதவுகிறார். எல்லாவற்றையும் காண்பவராக. (தாங்குபவராக) வழிபடுபவருக்காக உணவையும் செல்வத்தையும் மழையாகப் பெய்கிறார். சூரியனாக ஒளியுடன் பிரகாசிக்கிறார். (அவர் தந்த உணவும் செல்வமும் வேள்வியில் பயன்பட அவற்றை ஏற்று மகிழ்ந்து மழை யாகத் திருப்பித்தருகிறார்.)

विभु प्रभु प्रथमं मेहनावतो बृहस्पतेः सुविदत्राणि राध्या।
इमा सातानि वेन्यस्य वाजिनो येन जना उभये भुञ्जते विशः॥ ४२॥

அவர் அளிக்கிற செல்வம் முதலியவை எங்கும் பரவுபவை. மிகப்பெரிய ஆளுமை கொண்டவை. முக்கியமானவை. எளிதில் கிட்டுபவை. இவை அனைத்தும் அவர் அருளியவை. வேள்வியால் வழிபடும் மனிதரும் வேள்வியில் வழிபடப்பெறுகிற தேவரும் இதனால் மகிழ்ந்து சுகம் பெறுகின்றனர்.

योऽवरे वृजने विश्वथा विभुर्महामु रण्वः शवसा ववक्षिथ।
स देवो देवान्प्रति पप्रथे पृथु विश्वेदु ता परिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥ ४३ ॥

எங்கும் நீக்கமற நிரம்பித் துதிக்கப்பெறுகிற பிரம்ஹணஸ்பதி எளியவனையும் வலியவனையும் தன்வலிவால் தாங்குகிறார். வள்ளல் தன்மை மிக்க அவர், தேவர்களின் பிரதிநிதியாகப் புகழ்பெறுகிறார். அதன்காரணமாக எல்லா உயிரினங்களின் மேலாளராக விளங்குகிறார்.

विश्वं सत्यं मघवाना युवोरिदापश्चन प्र मिनन्ति व्रतं वाम्।
अच्छेन्द्राब्रह्मणस्पती हविर्नोऽन्नं युजेव वाजिना जिगातम् ॥ ४४ ॥

இந்திரனே! பிரம்ஹணஸ்பதியே! பெருஞ் செல்வம் கொண்ட உங்களிருவர் பற்றிய இந்தத்துதி உண்மையைக் கூறுவதே. எந்த உயிரினமும் உமது செயலாற்றலைத்தடை செய்ய இயலாதவை. தேரில் பூட்டிய இருகுதிரைகள் புல்லை நோக்கி வருவதுபோல் நீங்களிருவரும் எம்மை நோக்கி வருவீர்.

उताशिष्ठा अनु शृण्वन्ति वह्नयः सभेयो विप्रो भरते मती धना।
वीळुद्वेषा अनु वश ऋणमाददिः स ह वाजी समिथे ब्रह्मणस्पतिः ॥ ४५ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியின் வேகமிக்க குதிரைகள் துதிகேட்டு வேள்விக் கூடத்திற்கு அவரைக் கொணர்கின்றன. சபைக் கேற்ற அறிஞரான அந்தணன் செழிப்பு மிக்க ஹவிஸை இறைவனுக்கு அளிக்கிறான். இடையூறுகளை அகற்றிய இறைவன் அதனை ஏற்கட்டும்.

ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशं सत्यो मन्युर्महि कर्मा करिष्यतः।
यो गा उदाजत्स दिवे वि चाभजन्महीव रीतिः शवसासरत्पृथक् ॥ ४६ ॥

பெருஞ் செயலாற்றுகிற பிரம்ஹணஸ்பதியின் மந்திரங்கள் வீணாகாதவை. பணிகள் கொண்டு சென்ற பசுக்களை மீட்டு அவற்றைத் தேவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்தது. அந்தப் பசுமந்தை தனித் தனியே தம் தம் இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது.

ब्रह्मणस्पते सुयमस्य विश्वहा रायः स्याम रथ्यो३ वयस्वतः।
वीरेषु वीराँ उप पृङ्ग्धि नस्त्वं यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे हवम् ॥ ४७ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! காப்பதற்கும் கட்டுபாட்டுடன் பயன்படுத்துவதற்கும் உரிய உணவுக்கும் செல்வத்திற்கும் அதிபதிகளாவோம். எங்களது நற்புதல்வர்களுக்கு நற்புதல்வர்களைத் தருவீர். பேராளுமை மிக்க நீர் என்னுடைய துதியை விரும்பி ஏற்பீர்.

ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व।
विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥ ४८ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! நீரே இவ்வுலகைக் கட்டுப் படுத்துபவர். இந்தத்துதியை ஏற்பீர். எங்கள் மக்களையும் இதில் ஈடுபடுத்துவீர். தேவர்கள் விரும்புகிற மேன்மையை அளிப்பீர். நாங்கள் நன் மக்களுடன் உம்மை வேள்விகளில் துதிப்போமாக
(ருக்வேதம் 2.24)

इन्धानो अग्निं वनवद्वनुष्यतः कृतब्रह्मा शूशुवद्रातहव्य इत्।
जातेन जातमति स प्रसर्सृते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ४९ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியின் பொருட்டு வேள்வித்தீயை வளர்ப்பவன், இடையூறு செய்பவர்களை அகற்றி, இறைவனைத் துதித்து அக்கினியில் அவிசை இட்டு தான் வளர்ந்து புத்திரனுடனும் அவனுக்குப் பிறந்தவனுடனுமாக பல்லாண்டுகள் வாழ்கிறான். பிரம்ஹணஸ்பதியோ அவனை நண்பனாக ஏற்றுத் தனக்கு சமமாக்கிக் கொள்கிறார்.

वीरेभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतो गोभी रयिं पप्रथद्बोधति त्मना।
तोकं च तस्य तनयं च वर्धते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५० ॥

வீரர்களான தம் சந்ததியினரைக் கொண்டு தன் எதிரிவீரர்களை அழித்து. பசுக்களும் செல்வமும் நிரம்பச் செழிக்கிறான். சுய அறிவால் எல்லாவற்றையும் அறிகிறான். அவனது புதல்வனும் தன் சந்ததியுடன் வளர பிரம்ஹணஸ்பதி அருள்புரிகிறார்.

सिंधुर्न क्षोदः शिमीवाँ ऋघायतो वृषेव वध्रीरभि वष्ट्योजसा।
अग्नेरिव प्रसितिर्नाह वर्तवे यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५१ ॥

ஆறு தன்னைக் கட்டுப்படுத்துகிற கரையை உடைப்பது போல் பிரம்ஹணஸ்பதியை வழிபடுபவன் தன் எதிரிகளைத் தன் வலிவால் உடைத்து, காயடித்த எருதுகளை பொலிகாளை அடக்குவதுபோல் அடக்குகிறான். தீயின் ஜ்வாலை போல் அணுக முடியாதவனாகிறான்.

तस्मा अर्षन्ति दिव्या असश्चतः ससत्वभिः प्रथमो गोषु गच्छति।
अनिभृष्टतविषिर्हन्त्योजसा यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५२ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியை வழிபடுபவனுக்கு வானிலிருந்து தடையின்றி மழை பொழிகின்றது. அவன் நல்ல உதவியாளர்களுடன் முன் நின்று செல்வச் செழிப்பைப் பெறுகிறான். குன்றாத வலிவுடன் தன் வலிவால் எதிரியை அடக்குகிறான்.

तस्मा इद्विश्वे धुनयन्त सिंधवोऽच्छिद्रा शर्म दधिरे पुरूणि।
देवानां सुम्ने सुभगः स एधते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥ ५३ ॥

இவனுக்காகவே அனைத்து ஆறுகளும் எக்காலும் பெருகும். குறையற்ற நிலைத்த சுகங்கள் கிட்டும். தெய்வ அருளால் பெற்ற சுகத்துடன் வாழ்வான். (ருக்வேதம் 2.25)

ऋजुरिच्छंसो वनवद्वनुष्यतो देवयन्निददेवयन्तमभ्यसत्।
सुप्रावीरिद्वनवत्पृत्सु दुष्टरं यज्वेदयज्योर्वि भजाति भोजनम्॥ ५४ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியை நேர்மையுடன் வழிபடுபவன். எதிரிகளை அடக்குவான். இறைவனை வழிபடாதவனை வெல்வான். நன்கு இறைவனைத் திருப்தி செய்விப்பவன் போரில் பிறரால் வெல்லப்படமாட்டான். இறைவனை வழிபடாதவனின் செல்வத்தையும் இவனே பங்காகப் பெறுவான்.

यजस्व वीर प्र विहि मनायतो भद्रं मनः कृणुष्व वृत्रतूर्ये।
हविष्कृणुष्व सुभगो यथाससि ब्रह्मणस्पतेरव आ वृणीमहे॥ ५५ ॥

ஆதலால் வீரனே! இறைவனைத்துதிப்பாய். வழிபடுவாய். இடையூறு செய்பவரை எதிர்த்து நிற்பாய். எதிரியுடன் போரிடும்போது மனத்தைத் திடப்படுத்தி மங்களத்தைக்

கருதுவாய். பிரம்ஹணஸ்பதியைக் குறித்து வேள்வியில் ஹவிஸ் அளிப்பாய். அதனுல் நற்செல்வம் பெறுவாய். உனக்காக வேள்விபுரியும் நாங்கள் இறைவனே உன்னைக் காக்க வேண்டுகிருேம்.

स इज्जनेन स विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः।
देवानां यः पितरमाविवासति श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम् ॥ ५६ ॥

தேவர்களின் தந்தையான பிரம்ஹணஸ்பதியை சிரத்தையுடன் வழிபடுபவன், உயிரினமனைத்திற்கும் தன் மக்களுக்கும் உற்ருர் உறவினருக்கும் போதுமான உணவுப் பெருக்கைப் பெறுவான். மற்ற மக்களுடன் கூடிவாழத்தக்க செல்வம் பெறுவான்.

यो अस्मै हव्यैर्घृतवद्भिरविधत्प्र तं प्राचा नयति ब्रह्मणस्पतिः।
उरुष्यतीमंहसो रक्षती रिषोहोश्चिदस्मा उरुचक्रिरद्भुतः ॥ ५७ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதிக்கு வேள்வியில் நெய் தளும்புகிற அவிஸைத் தருபவனே இறைவன் நேர்மையுள்ள வழியில் உயர்ந்த பலனைப் பெறச் செய்கிருர். தீச்செயலிலிருந்து காப்பாற்றுகிருர். ஏழ்மையிலிருந்து மீளச் செய்கிருர். விந்தை புரிகிற இறைவன் பேருதவி செய்கிருர். (ருக்வேதம் 2.26)

तमु ज्येष्ठं नमसा हविर्भिः सुशेवं ब्रह्मणस्पतिं गृणीषे।
इन्द्रं श्लोको महि दैव्यः सिषक्तु यो ब्रह्मणो देवकृतस्य राजा ॥ ५८ ॥

மிக மிகப் பாராட்டுதலுக்குரிய, ஆனந்தமயரான பிரம்ஹணஸ்பதியை வணங்கி வேள்வித்தீயில் அவிசு தந்துத் துதி செய்கிறேன். அந்தப் பெருமானுக்கு அவருக்குரிய மந்திரம் சொல்லப்படட்டும். அவர் தேவர்களால் வணங்கப்பெற்ற வேதங்களின் அரசர்.

इयं वां ब्रह्मणस्पते सुवृक्तिर्ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे अकारि।
अविष्टं धियो जिगृतं पुरंधीर्जजस्तमर्यो वनुषामरातीः ॥ ५९ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! வஜ்ரமேந்திய இந்திரனுக்கும் உமக்கும் இந்த மந்திரவடிவிலுள்ள துதி என்னுல் செய்யப்பட்டது. நீங்கள் என் அறிவையும் பணிகளையும்

காப்பீர். இன்னம் பல துதிகளையும் தொடர்ந்து கேட்பீர். எமக்கு இடையூறு விளைவிப்பவர்களை அகற்றுவீர். (ருக்வேதம் 7.97)

चत्तो इतश्चत्तामुतः सर्वा भ्रूणान्यारुषी।
अराय्यं ब्रह्मणस्पते तीक्ष्णशृंगो दृषन्निहि॥ ६० ॥

அந்த துர்பிக்ஷதேவதையான அலக்ஷ்மீ இவ்வுலகிலோ (இம்மையிலோ) மறு உலகிலோ (மறுமையிலோ) துன்புறுத்தக்கூடாது. கருவிலிருப்பவைகளையும் வெளிப் பட்டவைகளையும் முளையோடு அழிப்பவள். பொருளை வழங்கவும் அவள் இடையூறு. பேரொளிபெற்ற தேவரே! அவளை இங்கிருந்து வெளியேற்றிய பின் உம்மிடத்திற்குச் செல்வீர்.

अदो यद्दारु प्लवते सिंधोः पारे अपूरुषम्।
तदा रभस्व दुर्हणो तेन गच्छ परस्तरम्॥ ६१ ॥

ஏ அலக்ஷ்மியே! மனிதஸஞ்சாரமற்ற இடத்தில் வெகுதூரத்தில் கடலில் மிதக்கிற காய்ந்த மரத்தை உன்னிருப் பிடமாக்கிகொள். அதில் ஏறி வேறு தீவிற்குச் செல் (ருக்வேதம் 10-155)

अग्निर्येन विराजति सूर्यो येन विराजति।
विराज्येन विराजति तेनास्मान् ब्रह्मणस्पते विराज समिधं कुरु॥ ६२ ॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! அக்கினி எந்த ஒளிபெற்று பிரகாசிக்கிறரோ சூரியன் எந்த ஒளிபெற்று பிரகாசிக்கிறரோ, உலகைப்படைத்தவர் எந்த ஒளியால் விளங்குகிறரோ, அந்த ஒளியை எமக்கு அருளி, வல்லவனுக்குவீர். (ருக் - கில-27)

गणनाथमीडे

हस्तैर्दधानमिभदन्तमथाक्षसूत्रं पाशं सृणिं करमुखे नवमोदकं च।
जायान्वितं वरविभूषमहस्कराभं एकाधिक त्रिकमनुं गणनाथमीडे॥

पाशाङ्कुशे च करयोर्वरदाभये च सन्धारयन्त मतुलाभरणान्विताङ्गम्।
बालार्कभानुमरुणं वसनं दधानं द्वित्र्यक्षरप्रणयिनं गजवक्त्रमीडे॥

ब्रह्मणस्पतिसूक्तम् ப்ரம்ஹணஸ்பதி ஸூக்தம்

ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता। सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व।
विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवाः। बृहद्वदेम विदथे सुवीराः॥ १॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! நீரே இவ்வுலகைக் கட்டுப்பாட்டுடன் காப்பவர். என் துதியைக் கேட்பீர். என் மக்களைக் காப்பீர். தேவர்களும் காக்கின்ற மங்களத்தைப்பெற நாங்கள் வேள்வியில் இந்த பெருந்துதியைச் செய்கிறோம்.

स ईं सत्येभिः सखिभिः शुचद्भिः। गोधायसं वि धनसैरतर्दत्।
ब्रह्मणस्पति वृषभिर्वराहैः। घर्मस्वेदेभिर्द्रविणं व्यानट्॥ २॥

அந்த பிரம்ஹணஸ்பதி நல்ல உண்மையையே பேசுகிற தூய நடத்தையுள்ள வள்ளல்களாகிய நண்பர்களுடன் பூமியை ஆள்கிற அரசனுயினும் இடையூருகி எதிர்த்து அழிப்பார். பூமியில் வெப்பத்தால் ஏற்பட்ட புழுக்கத்தால் ஆவியான நீர் சுமக்கிற மேகத்தின் மூலம் செழிப்பை அவரே அளிக்கிறார்.

ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथा वशम्। सत्यो मन्यु र्महिकर्मा करिष्यतः।
यो गा उदाजत्स दिवे वि चा भजत्। महीव रीतिः शवसा सरत्पृथक्॥ ३॥

உலகனைத்தையும் தன் வசத்தில் கொண்டு உலகின் பேராளுமையைக் காட்டுகிற இறைவனின் கோபம் வீணாகாதது. வெயிற்காலத்தில் பூமியின் நீரை வானிற்கு ஏற்றி அதை மறுபடி பாகம் பிரித்துப் பூமிக்குத் தருபவர். அவரது இந்த பெரும் உலகாளுமை அவரது வலிமையால் தானே பரவி நிற்கிறது..

इन्धानो अग्निं वनवद्वनुष्यतः। कृत ब्रह्मा शूशुवद्रातहव्य इत्।
जातेन जातमति सृत्प्रसृं सते। यं यं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः॥ ४॥

பிரம்ஹணஸ்பதி தன்னை வேள்வியால் வழிபடச் செய்கிறார். வேள்விபுரிபவன் தனக்கு இடையூருக இருப்பவரை அழிக்கிறான். மந்திரத்தால் தூய்மை பெற்று அவிஸ் அளித்துத் தானே செழிக்கிறான். தன் ஸந்ததியினரை வளரச்செய்கிறான். (தன் எதிரிகளின் வாழ்வை விடச் சிறந்து வாழ்கிறான்.)

ब्रह्मणस्पते सुयमस्य विश्वहा। रायः स्याम रथ्यो विवस्वतः।
वीरेषु वीराँ उपपृङ्ग्धि नस्त्वम्। यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे हवम्॥ ५॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! பேராளுமையுடன் உலகை கட்டுப்படுத்தி, எதிரிகளை மாய்த்து உம் அருளால் செழிப்புடன் வாழ்வோம். எமது மக்களை மற்ற மக்களுடன் கூடச் செய்வீர். ஈசனான நீர் இந்த மந்திரத்துதியைப்பெறுவீர்.

स इज्जनेन स विशा स जन्मना। स पुत्रै र्वाजं भरते धनानृभिः।
देवानां यः पितरमाविवासति। श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्॥ ६॥

தேவர்களின் தந்தையான பிரம்ஹணஸ்பதியை சிரத்தையுடன் மனத்தில் கொண்டு, அவிஸ்ஸால் நிறைவு பெறச்செய்பவன், தன் மக்களுடன் உணவு நிறைவுடன் வாழ்வான். அவனை அண்டியவர்களும் சகோதரர்களும் மக்களும் மற்றவர்களும் கூடிச் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்வான். (தைத்திரீய பிராம்ஹணம் 2.8.5)

उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते। देवयन्तस्त्वे महे।
उप प्रयन्तु मरुतस्सु दानवः। इन्द्र प्राशूर्भवा सचा॥ ७॥

பிரம்ஹணஸ்பதியே! நீர் உமது இடமிருந்து புறப்படுவீர். தேவரின் அருகாமையை விரும்புகிற நாங்கள் உம்மை வேண்டுகிறோம். நன்கு வாரிவழங்குகிற மருத் எனும் தேவதைகளும் உம்முடன் வரட்டும். இந்திரனே! ஸோமரஸம் பருக நீரும் உடன் வருவீர்.

प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः। प्रदेव्येतु सूनृता।
अच्छा वीरं नर्यं पंक्तिराधसम्। देवा यज्ञं नयन्तु नः॥ ८॥

பிரம்ஹணஸ்பதியும் பிரியமும் ஸத்யமுமே உருவான வாக்தேவியும் எங்களை அடையட்டும். இவர்கள் எம் எதிரிகளை விரட்டட்டும். மனிதருக்கு இதமானதும் முறைப்படி அமைந்ததுமான வேள்விப்பணியில் எம்மை ஈடுபடுத்தட்டும்.

(தை.ஆர.4.2)

श्रीवल्लभेशोपनिषत् ஸ்ரீவல்லபேஶோபநிஷத்

ओं सहनाववतु इति शान्तिः

प्रथमोऽध्यायः *முதல் அத்தியாயம்*

अथ भगवन्तं मरीचिं काश्यपः पप्रच्छ। का वा वल्लभा। को वा वल्लभेशः। मरीचिरवदत्। सर्वलोकनायिका ब्रह्मशक्तिः वैनायकी माया सिद्धलक्ष्मीः वल्लभा। तत्पतिः परमात्मा वल्लभेशः। कथं गणपतिरिति। ब्रह्मविष्णुरुद्रादीनां अन्नादिब्रह्मणां महदादितत्त्वानां गणानां पतिः गणपतिः। केन गजानन इति। नराकारा माया गजाकारः पुरुषः। प्रकृतिपुरुषाभेदाकृतिधरो गजाननः।

பகவான் மரீசியை (அவரது புதல்வர்) கசியபர் ''வல்லபா என்பவள் யார்? வல்லபையின் ஈசன் யார்?'' எனக்கேட்க, மரீசி சொன்னார். ''அனைத்து உலகையும் ஆள்கிற பரம்பொருளின் சக்தியே வல்லபா - விநாயகரின் மாயை, ஸித்தலக்ஷ்மி என்பவள். அவளது பதியான பரமாத்மாவே வல்லபேசர்.

அவர் கணபதி என்பது எங்ஙனம்? பிரும்மா விஷ்ணு ருத்திரன் என்று ஒரு கணம், அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்ற கோசங்களின் ஆத்மாக்கள் என ஒரு கணம், மஹத் முதலிய பிரகிருதியிலிருந்து விரிந்த தத்துவங்கள் என்ற கணம், இவ்வாறு பிரிந்த பல கணங்களின் பதியானதால் கணபதி.

அவர் ஏன் கஜானனர் (யானைமுகமுள்ளவர்) ஆனார்? பிரகிருதி மாயையாகி மனிதவடிவமும் புருஷன் யானை வடிவமும் பெற்றதும் பிரகிருதியும் புருஷனும் இணைந்த வேறுபாடற்ற நிலை தான் கஜானனர்.

कथं दशभुज इति। सदात्मनः सूक्ष्मभूतान्यजायन्त। शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मकानि सूक्ष्मभूतगणानि स्वस्वगुणोपेतसूक्ष्म भूतसमूहदेहजातानि स्थूलसूक्ष्मकारणात्मकानि विश्वानि। अतः पञ्चभूतमयानि विश्वानि। त्रिविधात्मकं विश्वं जगत्। तत्सृष्ट्वा तदनुप्रविश्य सच्च त्यच्चाभवत्। तयोर्योगेन सत्यब्रह्मजगद्ब्रह्माभेदैकाकृतिधरो वल्लभेशः।

कण्ठाधो जगन्मयः। तुरीयं ब्रह्म मूर्धा। द्वयोरभेदः पञ्चमं ब्रह्म। पञ्चमं व्याकृतमव्याकृतमिदं प्रविश्य अन्तर्याम्यभवत्।

பத்துகையுள்ளவரானது எதனுல்? ஸத்தான ஒரே மூலப்பொருளிலிருந்து ஸூக்ஷ்மமான ஐந்து பூதங்கள் தோன்றின. அவை ஸூக்ஷ்ம நிலேயில் ஒலி, தொடு உணர்ச்சி, நிறம், சுவை, மணம் என்ற சிறப்பம்சங்களுடனிருந்தன. தன் தன் குணங்கள் ஒன்றிணைந்து அவையே ஸ்தூல நிலே பெற்றன. இவை இரண்டிற்கும் காரணமான வாஸநாமய சரீரமும் பூதங்களாலானதே. பஞ்ச பூதங்களாலான உலகம் ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணம் என மூன்று நிலேகளேயடைந்தது. அதனேப்படைத்த ஆத்மா அதனுள் புகுந்து வியாபித்து ஸத்தாகவும் த்யத்தாகவும் (நிலேத்ததாகவும் நிலேயற்றதாகவும்) ஆயிற்று. அவ்விரண்டும் கூடி ஸத்யமான பரம்பொருளும் உலகமும் வேறுபடாத உருப் பெற்றவரே வல்லபேசர். கழுத்துக்குக் கீழே உலகம். ஸ்தூல - ஸூக்ஷ்ம - காரண நிலேக்கு அப்பாற்பட்ட துரீயமான பிரும்மம் தலேயாகும். இவ்விரண்டும் வேறுபாடற்ற நிலே துரீயாதீதமான பரம்பொருள். இந்த ஐந்தாவது நிலேயான பிரும்மமே உருப்பெற்றதும் உருப்பெறாததுமாகக் கலந்த இதனுள் நுழைந்து அந்தர்யாமியாயிற்று.

व्योम्नः पुष्टिपतिं वायोर्मनसश्च रतिपतिं अग्नेर्गिरिजापतिं अद्भ्यो रमापतिं अन्नात् भूमिपतिं सशक्तिमसृजत्। सशक्तिकानां पञ्चानां अभेदाकृतिमयत्वात् दशबाहुकः। वराहस्य चिह्नं गदा। भूमेः व्रीह्यग्रं, विष्णोः चक्रं, श्रियः पद्मं, रुद्रस्य रुजा, गौर्याः पाशं, रतेः उत्पलं, मारस्य इक्षुकार्मुकं, पुष्टेः बीजापूरं, पुष्टिपतेः विषाणं, एवं दशायुधधरः। दशानां अभेदाकृतिमयः कण्ठाधः वल्लभेशः, दशबाहुकः। गजाकारः तुरीयो मूर्धा। तच्चिह्नं शुण्डा। नानाविधरत्नपूरितरत्नघटः तदायुधं, एकादशायुधराजितैकादशकरः वल्लभेशः।

ஐந்து மூலபூதங்களில் ஆகாயத்திலிருந்து புஷ்டிபதியையும், வாயுவிடமிருந்தும் மனத்திலிருந்தும் ரதிபதியையும், அக்னிதத்துவத்திலிருந்து கிரிஜாபதியையும், ஜலதத்

துவத்திலிருந்து ரமாபதியையும், அன்னமெனும் பூமியிலிருந்து பூமிபதியையும் அவரவர் சக்திகளான முறையே புஷ்டி, ரதி, கிரிஜா, ரமா, பூமி இவர்களுடன் படைத்தார். சக்திகளுடன் கூடிய இவ்வைவரின் ஸமஷ்டி வடிவமானதால் பத்துகைகள் உள்ளவரானார். வராஹரின் (பூமிபதியின்) அடையாளம் கதை. பூமிக்கு நெற்கதிர். விஷ்ணு (ரமாபதி) விற்குச் சக்கிரம், ரமாவிற்குத் தாமரை, ருத்திரனுக்கு (கௌரீ பதிக்கு) சூலம், கௌரிக்குப் பாசம், ரதிக்கு நீலோத்பலம், ரதிபதியான மன்மதனுக்கு கரும்புவில். புஷ்டிக்கு மாதுளை, புஷ்டிபதிக்குத் தந்தம், இவ்வாறு பத்து ஆயுதங்கள் ஏந்தியவர். இந்த பத்தும் கூடி இணைந்து வேறுபாடற்ற வடிவம். கழுத்தின் கீழ் வல்லபேசர், பத்துகையுள்ளவர். யானைவடிவிலான தலை துரீயர். அவரது அடையாளம் துதிக்கை. பல்வகை ரத்னங்கள் நிறைந்த குடம் அவரது ஆயுதம். பதினோறு ஆயுதங்கள் ஏந்திய பதினொருகைகள் உள்ளவர் வல்லபேசர்.

केन रक्तवर्ण इति। वर्णेषु आद्यं लोहितं, अयं देवेष्वाद्यत्वात् रक्तवर्णोऽभवत्। केन त्रिणेत्र इति। प्रपञ्चत्रयसाक्षित्वात् त्रिणेत्रः। केन चन्द्रचूड इति। त्रिविधात्मकं जगत् मृतं, तुरीयं अमृतात्मकं, अमृतं चन्द्ररूपकं, तुरीयब्रह्ममस्तकत्वात् चन्द्रचूडः। कथं चिन्तामणिद्वीप पतिरिति। अविद्यात्मकं जगत्, विद्यात्मकं तुरीयं, चित्तप्रकाशकत्वात् चिन्तामणिः। तुरीयस्थितिगत्वात् चिन्तामणिद्वीपपतिरिति। कथं विश्वोत्पत्तिविपत्ति-संस्थितिकर इति। स्वगुणेभ्यः ब्रह्मविष्णुरुद्रान् सृष्ट्वा सृष्ट्यादीनि तेभ्यो दत्वा तैः कारयति। कथं विघ्नराज इति। जगन्मयः प्रतिबन्धात्मकः सद्भावधरः कालः विघ्नः। तन्नियामकोयं विघ्नराज इति॥

ஏன் செந்நிறமுள்ளவரானார்? நிறங்களில் முதலில் தோன்றியது சிகப்பு. இவர் தேவர்களில் முதல்வர், அதனால் செந்நிற முள்ளவரானார்.

ஏன் முக்கண்ணரானார்? ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்ற மூன்று பிரபஞ்சத்திற்கும் சாட்சியானதால் முக்கண்ணரானார்.

சந்திரனைச் சூடியவராக ஏன் ஆனார்? ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணம் என்ற மூன்று உலகமும் உயிரற்றது. (மிருதம்) நான் காவது சாகாதது. (அமிருதம்). அமிருதம் சந்திரனை வடிவாகக் கொண்டது. துரீயமான பிரும்மமே மத்தகமானதால் இவர் சந்திரசூடர்.

சிந்தாமணித் துவீபத்தின் பதியானது ஏன்? உலகம் அஜ்ஞானத்தின் வடிவம். துரீயம் ஜ்ஞானத்தின் வடிவம். அது சித்தத்தில் ஞானமாக நின்று ஒளியூட்டுவதால் சிந்தாமணி. துரீய நிலையில் எப்போதும் இருப்பதால் சிந்தாமணித் தீவின் அதிபதி.

உலகின் படைப்பையும் இருப்பையும் ஒடுக்கத்தையும் செய்பவர் என்பது ஏன்? தன் சிறப்பம்சமாக பிரும்மா விஷ்ணு ருத்திரர் இவர்களைப்படைத்து படைப்பையும் இருப்பையும் ஒடுக்கத்தையும் அவர்களிடத்தில் பொறுப்பாக அளித்து, அவர்கள் மூலம் நிறைவேற்றுகிறார்.

விக்கிநராஜர் எதனால்? உலகமாகி நின்று தடைசெய்கிற உருப்பெற்ற காலமே விக்னம் என்பது. அதனைக் கட்டுப்படுத்துகிற இவர் — விக்நராஜர்.

द्वितीयोऽध्यायः இரண்டாம் அத்தியாயம்

काश्यपः पप्रच्छ। कथं मे भगिनीपतिरिति। मरीचिराह। ओं तत् सत् इति ब्रह्म त्रिविधं सत्यं ज्ञानमनन्तमिति। चतुर्विधं जगदाधारभूतं, पञ्चमं प्रणवात्मकं, तत्पदं निर्गुणं ज्ञानात्मकं अनन्तं, असिपदं सत् ब्रह्म विभावरहितं स्वसंवेद्यात्मकं, ओंकारं ब्रह्मैव। विशुद्धसत्वमायायाः समष्टिव्यष्टिव्यक्त्यभेदमास्थाय तुरीयपदगो भूत्वा चिन्तामणिद्वीपपतिर भवत्। तच्छक्तिः विशुद्धसत्वप्रधाना माया सिद्धलक्ष्मीः। सा च मे तपसा वल्लभेति नाम्ना मे सुता अभवत्। चिन्तामणिद्वीपपतिः अयं गणपतिमूर्तिधरो भूत्वा विधिना मे पुत्रीं गृहीत्वा वल्लभेशोऽभवत्। ओं ब्रह्मैव वल्लभेश इति।

காசியபர் கேட்டார் - எப்படி என் சகோதரியின் கணவரானுர்? மரீசி சொன்னுர் - ஓம் தத் ஸத் என்றிருந்த பிரும்மம் ஸத்யம் ஜ்ஞானம் அநந்தம் என மூன்று நிலைபெற்றது. உலகிற்கு ஆதாரமாக நான்கு நிலை பெற்றது. ஜாக்ரத், ஸ்வப்நம், ஸுஷுப்தி, துரீயம் என. ஐந்தாவது. பிரணவமாயிற்று. குணமற்ற பேரறிவே வடிவான அழிவற்ற அது(தத்) பரம்பொருள். ஸத்தான மாறுதலற்ற வெளிப்புறக்காட்சி காணுத சித்தத்தால் மட்டும் உணரக் கூடியது (அஸி) ஆத்மா. ஓங்காரம் பிரும்மமே. நிர்குணமான அதுவே சுத்தஸத்வ குணமான மாயை துணைகொண்டு ஸமஷ்டி (தொகை) வியஷ்டி (தனியிருப்பு) என்ற மாறுபாடு கொள்ளாமல் துரீய நிலையில் இருந்து கொண்டு சிந்தாமணித் துவீபத்தின் தலைவராகத் தோன்றினுர்.

அந்த சிந்தாமணி துவீபத்தின் பதியின் சக்தி சுத்தஸத்வகுண மிக்க மாயை, ஸித்தலக்ஷ்மீ என்ற பெயருள்ளது. அவள் என் தவத்தின் பயனுக வல்லபா என்ற பெயரில் என் பெண் ஆனுள். சிந்தாமணி துவீபபதியும் கணபதி வடிவமெடுத்து முறைப்படி என் பெண்ணை மணந்து வல்லபேசரானுர். பிரணவ ஸ்வரூபமான பிரும்மமே வல்லபேசர்.

अयं ब्रह्माण्डे कान् कान् भक्तान् अन्वगृह्णात्। मरीचिराह। चतुर्विध - पुरुषार्थसंयोगाभेदमयं पञ्चमं ब्रह्मभूयं, ब्रह्मभूयपदगो वल्लभेशः। ब्रह्मभूयस्य चत्वारो द्वाराः। धर्मार्थकाममोक्षा इति। धर्मस्य देवता विष्णुः। अर्थस्य रुद्रः। कामस्य शक्तिः। मोक्षस्य सूर्यः। धर्मद्वाररक्षकौ रमानारायणौ। अर्थद्वाररक्षकौ उमामहेश्वरौ। कामद्वारपालकौ रतिकन्दर्पौ। मोक्षद्वारपालकौ महीवराहौ। यज्ञस्कन्दपुष्टीशब्रह्माणः चतुर्णां प्रत्यधिदेवताः। ब्रह्माण्डे चैषां दर्शनं दत्वा अन्वगृह्णादिति। भण्डासुरवधे देव्या वरान् दत्वा विघ्नयन्त्रभेदनार्थं तस्य स्मरणात् आविर्भूय विघ्नयंत्रं भित्वा ललितामन्वगृह्णात् कामेश्वरीं कामदेवताम्। विष्णुतपसा तुष्टः रुद्रनेत्राग्निदग्धां लक्ष्मीं बिल्वेन वृक्षेण उज्जीवयित्वा विष्णवे दत्वा तं अन्वगृह्णात्। पार्वतीतपसा तुष्टः शिवेन सह पार्वतीं संयोज्य तयोः वरानदात्। दक्षिणामूर्तितपसा तुष्टः पार्वतीं तेन समयोजयत्। सरस्वतीं

ब्रह्मणा च। रुद्रनेत्राग्निदग्धं कामं जीवयित्वा रत्या समयोजयत्। भूमिमपि वराहेण। प्रभां सूर्येण। पुष्टिपतितपसा तुष्टः दर्शनं दत्वा सारूप्यमदात्। यज्ञमूर्तितपसा तुष्टः दर्शनं दत्वा ब्रह्मणस्पतियज्ञं स्वप्रियकरं चक्रे। स्कन्दतपसा तुष्टः तारकभेदकशक्तिमदात्। तेन सह वल्लीं समयोजयत्। एवं नाना देवान् मुनीन् वा अन्वगृह्णादिति॥

இவர் பிரும்மாண்டத்தில் எந்த எந்த பக்தருக்கு அருள் புரிந்தார்.? மரீசிசொன்னுர் - நான்குவித புருஷார்த்தங்களாகப் பிரியு முன்னிருந்த நிலை ஐந்தாவதான பிரும்மநிலை. அந்நிலைக்கு நான்கு வழிகள். தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என. தர்மத்தின் தேவதை விஷ்ணு. அர்த்தத்திற்கு ருத்திரர். காமத்திற்கு சக்தி, மோக்ஷத்திற்கு சூரியன்*. தர்மத்தின் வாயிலைக் காப்பவர் ரமாதேவியும் நாராயணனும். அர்த்தத்தின் வாயிலைக் காப்பவர் உமையும் மஹேச்வரனும். காமத்தின் வாயிற்காப்போர் ரதியும் மன்மதனும். மோக்ஷத்தின் வாயிற்காப்போர் பூமியும் வராஹரும். இந்நால்வருக்கும் யஜ்ஞர், ஸ்கந்தர், புஷ்டிபதி, பிரும்மா என்ற நால்வர் பிரத்யதிதேவதைகள். பிரும்மாண்டத்தில் இவர்களுக்குத் தரிசனம் தந்து அனுக்கிரகம் செய்தார்.

பண்டாஸுர ஸம்ஹாரம் நடந்த போது தேவி விரும்பியதைத் தந்தார். விக்நயந்திரத்தை உடைக்க அவரைத் தேவி நினைத்ததையொட்டி உடன் தோன்றி விக்நயந்திரத்தை உடைத்து லலிதா என்ற காமேசுவரிக்கு - காமனின் தேவதைக்கு - உதவினுர். விஷ்ணுவின் தவத்தால் மகிழ்ந்து, ருத்திரனின் கண் நெருப்பால் எரிந்த லக்ஷ்மியை வில்வமரத்தால் உயிரூட்டி, விஷ்ணுவிடம் தந்தருளினுர். பார்வதியின் தவத்தில் மகிழ்ந்து சிவனுடன் பார்வதியைச் சேர்த்து வைத்து வரம் தந்தருளினுர். தக்ஷிணாமூர்த்தியின் தவத்தில் மகிழ்ந்து பார்வதியுடன் கூட்டுவித்தார். ஸரஸ்வதியை பிரும்மாவுடன் சேர்ப்பித்தார். ருத்திரனின்

---

* பஞ்சதேவதாராதனையில் விக்நேசுவரரை முக்கிய தேவதையாக நடுவில் வைத்து வழிபடும்போது நான்கு புருஷார்த்தங்களின் தேவதைகளான ஸூரியன், சிவன், விஷ்ணு, சக்தி நான்கு புறங்களிலும் அமர்ந்திருக்க நடுவில் ஐந்தாமவராக துரீயாதீதராக விநாயகர் என்பது வழக்கு.

கண்நெருப்பால் எரிந்த மன்மதனை உயிர்ப்பித்து ரதியுடன் சேர்ப்பித்தார். பூமியை வராஹருடனும், பிரபா தேவியை ஸூர்யனுடனும் சேர்ப்பித்தார். புஷ்டிபதியின் தவத்தை மெச்சித் தரிசனம் தந்து தன்னுடன் உருவ ஒற்றுமை பெறச் செய்தார். யஜ்ஞ மூர்த்தியின் தவத்தில் மகிழ்ந்து தரிசனம் தந்து பிரம்ஹணஸ்பதிவேள்வியைத் தனக்கு பிரியமானதாக்கினார். கந்தனின் தவத்தில் மகிழ்ந்து தாரகனைத் துளைக்கிற சக்தியாயுதத்தைத் தந்தார். அவருடன் வள்ளியைச் சேரவைத்தார். இவ்வாறு பல தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் உதவினார்.

तृतीयोऽध्यायः மூன்றாம் அத்தியாயம்

काश्यप उवाच। आत्मविद्यां अनुब्रूहीति। तं होवाच मरीचिः।
गणको ऋषिरस्यास्तु देवता वल्लभेश्वरः।
निचृद्गायत्रीछन्दोऽस्य गं बीजं सर्वकारणम्।
शक्तिःस्यात्प्रणवस्तुर्यः स्वाहा वै कीलकं स्मृतम्।
गामित्यादिदीर्घषट्कः षड्बीजसंयुतः क्रमात्।
षडङ्गश्चेति कथितानि योज्याश्चाकारादिषु।

காசியபர் ஆத்மவித்யையாகிய மஹா கணபதி மந்திரத்தை உபதேசிக்கும்படி வேண்டினார். மரீசி அதனை உபதேசித்தார்.

மஹாகணபதி மந்திரத்திற்கு கணகர் ருஷி. வல்லபேசுவரர் தேவதை. நிச்ருத் காயத்ரீ சந்தஸ். எல்லாவற்றிற்கும் காரண ஒலியான கம் (गं) என்பது பீஜம். நான்காவது பிரணவமான க்லௌம்' (ग्लौं) சக்தி. ஸ்வாஹா என்பது கீலகம். गां गीं गूं गैं गौं गः என்ற ஆறுடன் ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं என்ற கணபதி பீஜம் ஆறையும் வரிசையாகச் சேர்த்து ஷடங்கநியாஸம்.

ध्यानम्

बीजापूरगदेक्षुकार्मुकरुजाचक्राब्जपाशोत्पल-
व्रीहयग्रस्वविषाणरत्नकलशप्रोद्यत्कराम्भोरुहः।

ध्येयो वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्तिविपत्तिसंस्थितिकरो विघ्नेश्वरोऽभीष्टदः ॥

तारः श्रीशक्तिकन्दर्पमहीविघ्नेशबीजकाः ।
गणपतेश्च संबुद्धिः वरदद्वितयं ततः ॥

ततः सर्वजनं मे च वशमानयसंयुतः ।
स्वाहया च महामन्त्रो ह्यष्टाविंशतिवर्णकः ॥

चतुर्थं वरवरदसंयुतो मन्त्र उत्तमः ।
कामेशीवरदश्चैव प्रीतिदश्चेति कथ्यते ॥

एवं भेदद्वयेनैव मन्त्रोऽयं परिकीर्तितः ।
संबुद्ध्यन्तमहामन्त्रः ब्रह्मभूयादिसाधकः ॥
अन्यः कामप्रदः प्रोक्तः कामिनां शक्तिमार्गतः ।

தியானம் - மாதுளை, கதை, கரும்புவில், சூலம், சக்கிரம், தாமரை, பாசம், நீலோத்பலம், நெற்கதிர், தந்தம், ரத்னகலசம், இவைகளை ஏந்திய தாமரை போன்ற கைகளும் துதிக்கையும் உள்ளவர், தாமரை ஏந்திய கைகளுடன் ஒளி மிக்க ஆபரணம் பூண்ட வல்லபா தேவியால் அணைக்கப்பட்டவர், உலகின் உற்பத்தி, இருப்பு, லயம் என்ற மூன்றையும் செய்பவர், வேண்டியதை வழங்குபவர். இத்தகைய விக்கினேசுவரர் தியானிக்கத்தக்கவர்.'

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपते वरद वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा என்ற மந்திரம் 28 அட்சரங்கள் கொண்டது. பிரும்ம நிலை தரும். பிரும்மதேஜஸ் வளர்க்கும். மற்றொருமந்திரம் गणपतये वरवरद என்ற மாற்றத்துடன் உண்டு. காமேசுவரிக்கு வரமளித்தது இது. சக்திவழிபாட்டில் பெரிதும் உதவக்கூடியது.

काश्यप उवाच—
नानाकामसिद्ध्यै मन्त्रानस्य ब्रूहीति ॥

मरीचिराह—

श्रीविद्यागणनाथस्य योगः कामप्रपूरकः।
कएईलह्रीं षड्बीजाः प्रथमः खण्ड उच्यते॥

हसकहलह्रीं गणपते च वरदद्वितयम्।
द्वितीयखण्डश्चेति सकलह्रीं ततः परम्॥

सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा महामनुः।
त्रिचत्वारिंशद्वर्णमनुः तद्यन्त्रे पूज्य उच्यते॥

பல்வேறு விருப்பங்களை நிறைவேற்றுகிற மந்திரங்கள் பற்றிக் காசியபர் கேட்க மரீசி உபதேசித்தார்.

ஸ்ரீ வித்யா கணநாத மந்திரம் - कएईल ह्रीं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं *என்பது முதல் கண்டம்.* हसकहल ह्रीं गणपते वरद वरद *என்பது 2வது கண்டம்.* सकलह्रीं सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा *என்பது மூன்றாவது கண்டம். 43 எழுத்துக்களுள்ள இந்தமந்திரம் ஸ்ரீ வித்யா யந்திரத்தில் வழிபடவேண்டியது.*

गायत्रीगणनाथस्य संयोगो ब्रह्मदायकः।
भुक्तिमुक्तिप्रदो ब्रह्मतेजःपुंजः प्रमोददः॥

गायत्र्याः प्रथमः पादः प्रणवेन समन्वितः।
वल्लभेशस्य षड्बीजैः प्रथमः खण्ड उच्यते॥

ततो द्वितीयपादस्तु संबुद्धिवरदद्वयम्।
द्वितीयखण्ड इति च तृतीयचरणस्ततः॥

वल्लभेशशिष्टभागः तृतीयः खण्ड उच्यते।
त्रिपञ्चाशद्वर्णमंत्रः ब्रह्मतेजःप्रदायकः॥

भर्गविद्येति कथिता विद्येयं वेदमार्गिभिः।
एकाक्षरषडर्णाभ्यां पुटिता पूर्वपृष्ठयोः॥

गायत्री त्रिपदा देवी भर्गविद्याऽपरा स्मृता।

காயத்ரீ கணநாத மந்திரம் ओं तत्सवितुर्वरेण्यं(णियं), ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं *என்பது முதல் கண்டம்.* भर्गो देवस्य धीमहि

गणपते वरद वरद என இரண்டாம் கண்டம். धियो यो नः प्रचोदयात् सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा என்பது மூன்றும் கண்டம். 53 எழுத்துக்கள் கொண்ட மந்திரமது. காயத்ரியும் கணபதிமந்திரமும் சேர்ந்தது. பிரும்மதேஜஸ், போகம் மோக்ஷம், ஆனந்தம் தரும். இது பர்க்கவித்யை எனப்படும்.

மற்றுமொருமுறை - गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं - காயத்ரீ, गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं என்பது.

बालागणेशसंयोगः श्रीविद्याकामदायकः ॥

प्रथमं वाग्भवं पश्चात् षड्बीजाः कामबीजकम् ।
संबुद्धिश्च गणपतेः वरदद्वितयं ततः ॥

सौः पश्चात् शिष्टमन्त्रस्स्याद्बालागणपतेर्मनुः ।
नीलकण्ठस्य त्र्यक्षर्याः योगेनैव विषान्तकः ॥

वशमानय स्थानेषु विषं नाशय चोच्यते ।
तारो ज्योंसः सःज्यों सूर्यवस्वर्णश्च ॥

ततः परं षड्बीजाश्च गणेशस्य संबुद्धिः ।
वरदद्वयं ज्यों सः सर्वरोगान् हरहर सः ज्यों स्वाहया मनुः ॥

सर्वरोगहरो मन्त्रः गणेशस्य प्रविस्तृतः ।
अघोरगणनाथस्य संयोगः शत्रुनाशकः ॥

कृत्याभिचारशमनः सर्वाभीष्टप्रदायकः ।
ओं गं गः प्रथमस्फुरादि च वमान्तकम् ॥

षड्बीजा वरदान्तं च साध्यं च स्वाहया मनुः ।
खण्डत्रयेषु गणपतेः ऐंब्लूं योज्य ससाधकम् ॥

विद्यां देहीति स्वाहया च सर्वविद्याप्रदायकः ।
वश्यादिषट्कर्मसिद्ध्यै तत्तत्बीजेन साध्यतः ॥

जपात्तत्तत्सिद्धिदाता वल्लभेशो घृणानिधिः ।
सर्वसंपत् समृध्यै च श्रीधराशक्तिबीजकान् ॥

खण्डत्रयेषु संयोज्य संपदं देहि साध्यकम्।
संयोज्य च जपः कार्यः संपद्वृद्ध्यै क्रमेण च॥
एवं तस्य मन्त्रभेदाः कथिताः तत्प्रसादतः॥

பாலா கணேசமந்திரம் - ऐं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं क्लीं गणपते वरद वरद सौः सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा *என்பது செல்வமும் கல்வியும் இஷ்ட பூர்த்தியும் தரவல்லது.*

நீலகண்டகணேச மந்திரம் - ओं प्रों ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं नूं (त्रीं) गणपते वरद वरद, ठः (ठं) विषं नाशय स्वाहा *என்று அமைந்தது. விஷபீடை நீக்கும்.*

ஸூர்ய - கணேசமந்திரம் - ओं ज्यों सः सः ज्यों ओं घृणिः सूर्य आदित्य ओं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपते वरद वरद ज्यों सः सर्वरोगान् हर हर सः ज्यों स्वाहा *என. நோய் நீங்க நல்லது.*

அகோரகணநாதமந்திரம் - *செய்வினை அபிசாரம் நீங்க, விரும்பியதைப் பெற, எதிரியை அடக்க ஏற்றது.* ओं गं गः ओं ह्रीं स्फुर स्फुर प्रस्फुर प्रस्फुर घोर घोरतनुरूप चट चट प्रचट प्रचट कह कह वम वम ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपते वरद वरद बन्ध बन्ध घातय घातय हुं फट् स्वाहा *என்பது*

வித்யாநாயகமந்திரம் - ऐं ब्लूं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ऐं ब्लूं गणपते वरद वरद ऐं ब्लूं अस्मै (मम) विद्यां देहि स्वाहा *என்பது கல்வியைத் தரும்.*

வசியம் முதலிய ஆறு கர்மங்களிலும் அததற்குள்ள பீஜாக்ஷரத்துடன் விரும்பியதை வேண்ட கருணைநிதியான வல்லபேசர் அருள் புரிவார்.

ஸம்பத்துகள் கூட श्रीं ग्लौं ह्रीं *என்ற பீஜங்களை மூன்று கண்டங்களிலும் சேர்த்து* संपदं देहि *என்று வேண்ட செல்வம் பெருகும். இப்படிப் பல்வேறு மந்திரங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளன.*

तुरीयोऽध्यायः நான்காம் அத்தியாயம்

काश्यप उवाच। तदाराधनविधिं मह्यं ब्रूहीति। तं होवाच गाणेशो मरीचिः। शैव वैष्णव सौर शाक्त गाणेशैरप्युपास्योयं वल्लभेशः॥ सिन्दूररक्तचन्दनगणेशाक्षगणपदचिह्नानि। तेषां धारणं कृत्वा जप्योऽयं पूजनीयश्च। उषःकालो गणेशस्यातिप्रियंकरः। अपराह्णार्धरात्रिकालं विना अन्यकालेषु जपः कार्यः। यजनं च कवचहृदयावृतिस्तुति सहस्रनामजपानि। मन्त्रसिद्धिसाधकहोमतर्पणमार्जनान्यपि तस्य तोषदानि॥ गणेशाग्नौ होमः एको वा ऋङ्मन्त्राभ्यां कार्यः। शतसहस्रसंख्याक्रमेण वा काले, सहस्रजप एव वरः। स्वदन्तार्कमूलविग्रहे यन्त्रे शोणादिशिलायां च यजनं शस्यते। अभिषेकाय शोणशिला। लोकगणसिद्ध्यै यन्त्रं, देवताविग्रहसिद्ध्यै बिम्बं, पुरुषसूक्त ब्रह्मणस्पतिसूक्त ऋङ्मन्त्रेषु चैकेन नित्यं यजनं, शुक्रवारचतुर्थ्यौ प्रियंकरौ।

காசியபர் கணபதியின் வழிபாட்டு முறை பற்றிக் கேட்க கணேசபக்தரான மரீசி கூறுகிறார்.

சைவர், வைஷ்ணவர், ஸௌரர், சாக்தர், காணேசர் என்றனைவராலும் வல்லபேசர் வழிபடத்தக்கவர். ஸிந்தூரம் செஞ்சந்தனம், கணேச அக்ஷமாலை கணேசரின் திருவடிச் சின்னங்கள் இவைகளைத்தரித்து ஜபமும் வழிபாடும் செய்யத்தக்கது. விடியற்காலை கணபதிக்கு மிகவும் பிரிய மளிப்பது. பிற்பகல், நள்ளிரவு தவிர மற்ற வேளைகளில் ஜபம் செய்யலாம். கவசம் ஹ்ருதயம் ஆவரண ஸ்தோத்ரம், ஸஹஸ்ரநாமஸ்துதி மந்திரஜபம் இவை அவருக்கான வழிபாடு. மந்திரஸித்தியைத் தருகிற ஹோமம் தர்பணம் மற்றும் மார்ஜனம் திருப்தி தருபவை. கணேசாக்னியில் வேதருக்காலும் மந்திரத்தாலும் ஒரு தடவை ஹோமமோ, நேரும்போது நூறுதடவை அல்லது ஆயிரம் தடவை ஹோமமோ நல்லது. ஆயிரம் தடவை ஜபம் செய்வது நல்லது.

யானை தந்தத்தால் அல்லது வெள்ளெருக்குவேர் இவற்றாலான விக்ரஹம், யந்திரம், சோணாநதியில்

கிடைக்கின்ற சோணபத்ர சிலை இவற்றில் வழிபடலாம். அபிஷேகத்திற்கு சோண பத்ர சிலை, மக்கள் கூட்டமாகச்சேர யந்திரம், தேவதையின் மூர்த்தி மனத்தில் பதிய விக்ரகம், புருஷஸூக்தம், பிரம்ஹணஸ்பதி ஸூக்தம், ருக்மந்திரங்களில் ஒன்றால் தினமும் வழிபடுதல், வெள்ளிக்கிழமை, சதுர்த்தி திதிகளில் வழிபாடு இவை பிரீதியளிப்பவை.

बिन्दुत्रिकोणषट्कोणाष्टदलषोडशदलवृत्तत्रयभूपुरत्रययुतो यंत्रः। बिन्दौ तारो बीजं, त्रिकोणान्तः चत्वारो बीजाः। षट्कोणेषु षड्बीजाः। गामित्यादयः सन्धिषु। दळेषु शिष्टवर्णाः। अग्रेषु गायत्री। षोडशदळेषु ऋङ्मन्त्राः। मातृकाबीजपाशाङ्कुशा वृत्तेषु। भूपुरेषु यन्त्राङ्गानि। रमा-रमेशोमामहेशरतिकन्दर्पमहीवराहाः प्रथमावृतिदेवताः। आमोदप्रमोद-सुमुखदुर्मुखाविघ्नविघ्नकर्तारः द्वितीयावृतेः। अङ्गदेवतास्तृतीयस्य॥ तुरीयस्य मातरः, पञ्चमस्य दिगीशाः। तीव्राज्वालिन्याद्याः पीठशक्तयः॥ शूराद्याः द्वारदेवताः। आवाहनासनाद्युपचारैः कार्यं नित्यार्चनम्।

பிந்து, திரிகோணம், ஷட்கோணம், அஷ்டதளம், ஷோடசதளம், மூன்று விருத்தங்கள், மூன்று பூபுரங்கள் இவை கொண்டது யந்திரம். பிந்துவில் ओं गं திரிகோணத்தில் श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं என்ற நான்கு பீஜங்கள். ஷட்கோணத்தில் ஆறு பீஜங்கள், இடையே ஸந்திகளில் காம் கீம் முதலிய ஆறு, எட்டு தளங்களின் நடுவே மந்திரத்தின் மற்ற வர்ணங்கள். தளங்களின் நுனிகளில் கணேச காயத்ரீ, பதினாறு தளங்களில் கணாநாம் த்வா என்ற ருக்மந்திரங்கள். விருத்தங்களில் மாத்ருகாக்ஷரங்கள். பாசாக்ஷரம் அங்குசாக்ஷரம். பூபுரங்களில் யந்திரங்களுக்கு அங்கமான அக்ஷரங்கள். முதலாவரணத்தில் ரமா - ரமாபதி, உமா - மஹேசர், ரதி-மன்மதர், பூமி - வராஹர் என்ற நான்கு தம்பதிகள், ஆமோதர், பிரமோதர், ஸுமுகர், துர்முகர், அவிக்நர், விக்நகர்தா இவர்கள் இரண்டாவது ஆவரணத்தில். ஷடங்கதேவதைகள் மூன்றாவது ஆவரணத்தில். பிராம்ஹீ முதலிய எட்டு மாதாக்கள் நான்காவது ஆவரணத்தில். திக்பதிகள் ஐந்தாவதில். தீவ்ரா ஜ்வாலினி முதலிய பீட சக்திகள், சூரர் முதலிய துவாரதேவதைகள். இவர்களுடன்,

மஹாகணபதியை ஆஸனம் முதலிய உபசாரங்களால் தினமும் வழிபடவேண்டும்[1].

गणेशार्चनपरः सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते। सर्वसिद्धिं लभते। धर्मार्थकाममोक्षब्रह्मभूयानि लभते इति। य इमां वल्लभेशोपनिषदमधीते स सर्वविघ्नात् प्रमुच्यते। सर्वाभीष्टं लभते। ब्रह्म प्राप्नोति। ब्रह्म प्राप्नोतीत्युपनिषत्॥

கணேசரை வழிபடுபவர் இடையூறுகளகற்றப் பெறுவர். எல்லா சித்திகளையும் பெறுவர், தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் பிரும்மபாவம் பெறுவர். வல்லபேசரின் உபநிஷத்தைப் படிப்பவர் இடையூறு நீங்கப்பெறுவர். விரும்பியதைப் பெறுவர், பிரும்ம நிலைபெறுவர். பிரும்மநிலை பெறுவர். இவ்வாறு உபநிஷத் சொல்கிறது.

(1. மாத்ருகாக்ஷரங்கள் अं आं इं ईं என்று தொடங்கி लं क्षं வரை. பாசாக்ஷரம் - आं என்பது. அங்குசாக்ஷரம் क्रों என்பது. ஷடங்கதேவதைகள் - ஹ்ருதயம், ஶிரஸ், ஶிகா, கவசம், நேத்ரம் அஸ்திரம் கணேசமந்திரத்தின் பீஜாக்ஷரங்களுடன். (ओं गां, श्रीं गीं ह्रीं गूं क्लीं गैं ग्लौं गौं गं गः என). எட்டு மாதாக்கள் பிராம்ஹீ, மாஹேசுவரீ, கௌமாரீ, வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, மாஹேந்திரீ, சாமுண்டா மஹாலக்ஷ்மீ என. திக்பதிகள் இந்திரன், அக்னி, யமன், நிர்ருதி, வருணன், வாயு, ஸோமன் (குபேரன்), ஈசானன் என. தீவ்ரா, ஜ்வாலினீ, நந்தா. போகதா காமரூபிணீ, உக்ரா, தேஜோவதீ, ஸத்யா, விக்க்நநாசினீ என. துவாரதேவதைகள் - 8. சூரர், மஹா சூரர், பலர், ப்ரபலர், மஹாவீரர், வீரர் ஜயர், விஜயர் என.)

उच्छिष्टगणेश रक्ष

रक्ताभमब्जनिलयं सृणिपाशदन्तान् हस्तेषु मोदकशराव मथावहन्तम्।
एकाधिक त्रिदशकाक्षरगं त्रिणेत्रं उच्छिष्टविघ्ननृपतिं प्रणमामि मत्तम्॥
अङ्गा ङ्गनाभगमुखाकलिताग्रशुण्डं पाशाङ्कुशांश्च चषकं पिशितं धरन्तम्।
आलिङ्गितोरुवनितं वरलोहिताङ्गं षट्त्रिंशदक्षरमयं गणनाथमीडे॥

गणेशपूर्वतापिन्युनिषत्

கணேசபூர்வதாபினீ உபநிஷத்

(वरद पूर्वतापिनी) (வரத பூர்வதாபினீ)

प्रथमोपनिषत् - முதல் உபநிஷத்

ॐ नमो वरदाय विघ्नहर्त्रे॥ अथातो ब्रह्मोपनिषदं व्याख्यास्यामः। ब्रह्मा देवानां सवितुः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। धाता वसूनां सुरभिः सृजानां नमो ब्रह्मणेऽथर्वपुत्राय मीढुषे॥ धाता देवानां प्रथमं हि चेतो मनो वनानीव मनसाऽकल्पयद्यः। नमो ब्रह्मणे ब्रह्मपुत्राय तुभ्यं ज्येष्ठायाथर्वपुत्राय धन्विने॥ १॥

வேண்டுவதை வழங்குபவரும் தடைகளை நீக்குபவருமான பெருமானுக்கு நமஸ்காரம். கணேசர் என்ற பரம்பொருள் பற்றிய உபநிடதக்கருத்துகளை விளக்குவோம். தேவர்களுக்குள்ளே பிரும்மாவாக, கவிகளுக்கு (பரந்த நோக்குள்ளவர்களுக்கு) இடையே ஸூர்யனாக, அந்தணர்களுக்குள் ருஷியாக, விலங்குகளுக்கிடையே சிங்கமாக, வஸுக்களிடையே தாதாவாக, பால்தருகிற பிராணிகளிடையே காமதேனுப் பசுவாக (சிறப்பு மிக்கதாக விளங்கும்) பிரும்மத்திற்கு நமஸ்காரம். பிரும்மத்தின் முதல்படைப்பான உலகைப்படைக்க விருக்கின்ற பிரும்மாவிற்கும் நமஸ்காரம். பிரும்மா முன்னதாக தேவதாசக்தி துலங்குகிற இந்திரியங்களைப் படைக்குமுன் சித்தத்தையும் மனத்தையும் படைத்தார். அவருக்கு நமஸ்காரம். அவரது புத்திரராகிய அதர்வருஷிக்கும் தந்வி என்ற (வில்லேந்திய) அவரது புதல்வருக்கும் நமஸ்காரம்.

ॐ प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टा अब्रुवन् कथमन्नाद्या अभवन्निति। स त्रेधा व्यभजद्भूर्भुवः स्वरिति। स तपोऽतप्यत। स ब्रह्मा स विष्णुः स शिवः स प्रजापतिः सेन्द्रः सोऽग्निः समभवत्। स तूष्णीं मनसा ध्यायन् कथमिमेऽन्नाद्याः स्युरिति। सोऽपश्यदा त्मनाऽऽत्मानं गजरूपधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजं यतो वा इमानि भूतानि

जायन्ते यतो वायन्ति यत्रैव यन्ति च। तदेतदक्षरं परं ब्रह्म। एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च। खं वायुरापो ज्योतिः पृथिवी विश्वस्य धारिणी। पुरुष एवेदं विश्वं तपो ब्रह्म परामृतमिति॥ २॥

பிரஜாபதி (உலகைப்படைத்தவர்) மக்களைப்படைத்தார். படைக்கப்பெற்ற மக்கள் "நாங்கள் எப்படி உணவைப்பெறுவோம்" என அவரிடம் கேட்டனர். அவர் உலகை பூ: (பூலோகம்) புவ: (புவர் லோகம்) ஸுவ: (ஸுவர்லோகம்) என மூன்றாகப்பிரித்தார். தியானத்தில் அமர்ந்த அவர், தானே மும்மூர்த்திகளாக, பிரஜாபதியாக இந்திரனாக அக்கினியாக ஆனார். மக்களை உணவு பெறச் செய்வது எப்படி எனச் சிந்தித்தார். தியானத்தில் தன்னுள்ளே பரமாத்மாவை யானைமுகத்துடன் சந்திரனின் ஒளிகொண்டு நான்குகைகளுடன் கண்டார். அவரிடமிருந்தே உலகம் தோன்றுவதும் வாழ்வதும் மறைவதும் கண்டார். இது தான் தேய்வுறாத பரம்பொருள். இதிலிருந்து தான் பிராணனும் மனமும் எல்லாப்பொறிகளும், ஆகாயம் வாயு ஜலம் நெருப்பு உலகை உருவாக்குகிற பூமி என்ற பூதங்களும் தோன்றுகின்றன. பரம்பொருள் தானே உலகமாகியுள்ளார். அவரே உலகம் தோன்றச் சிந்தித்தவர், அழியும் உலகமாகத் தோன்றிய பின்னரும் பரம்பொருள், அழியா மூலப்பொருளானவர். (2)

सोऽस्तुवत नमो ब्रह्मणे नमो ब्राह्मणेभ्यो नमो वेदेभ्यो नमो देवेभ्यो नम ऋषिभ्यो नमः कुल्येभ्यः प्रकुल्येभ्यो नमः सवित्रे प्रसवित्रे नमो भोज्याय प्रकृष्टाय कपर्दिने चक्राय चक्रधरायान्नायान्नपतये शिवाय सदाशिवाय तुर्याय तुरीयाय भूर्भुवःस्वःपते रायस्पते वाजिपते गोपते ऋग्यजुःसामाथर्वाङ्गिरःपते नमो ब्रह्मपुत्रायेति॥ ३॥

அவர் பிரும்மத்தைத் துதித்தார். பிரும்மத்திற்கு நமஸ்காரம். பிரும்மத்தை உணர்ந்தவருக்கு நமஸ்காரம். வேதங்களுக்கும் அவற்றால் உணர்த்தப்படுகிற தேவர்களுக்கும் அவர்களைக் காண்கிற ருஷிகளுக்கும், அவர்களது குலத்தில் தோன்றிய வர்களுக்கும், குலங்களில் சிறந்தவர்களுக்கும் நமஸ்காரம். உலகைத் தோற்றுவிக்கிற சூர்யன், அவரது ஒளியால்

சத்துமிக்கதான உணவுதானியம், சடையுள்ள சூரியமண்டலத்திலுள்ள படைப்புப்பணிபுரிகிற சிவபெருமான், ஸுதர்சன சக்கிரம், சக்கிரமேந்திய நாராயணன், உணவு, உணவைத்தருபவர், வாழவைக்கிற சிவபெருமான், அனுக்கிரஹப் பணிபுரிகிற ஸதாசிவர், இவர்கள் வடிவிலிருப்பவர். விழிப்பு கனவு தூக்கம் என்ற மூன்று நிலைகளுக்கப்பாற்பட்ட துரீய நிலையில் உணரப் பெறுபவர், ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணம் என்ற மூன்று சரீரங்களுக்கப் பாற்பட்டவராயிருப்பவர், பூலோகம் புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம் என்ற மூவுலகிற்கும் பதி, செல்வத்தின் அதிபதி, அன்னம் வழங்குபவரின் பதி, பசுக்களின் பதி, ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வம் என்ற நான்குவேதங்களின் பதி, பிரும்மாவின் தியானத்தில் வெளிப்பட்ட அந்த கஜானனர் இவர்களுக்கு நமஸ்காரம் (3)

सोऽब्रवीद्वरदोऽस्म्यहमिति। स प्रजापतिरब्रवीत्कथमिमेऽन्नाद्याः स्युरिति। स होवाच ब्रह्मपुत्रस्तपस्तेपे सिद्धक्षेत्रे महायशाः। स सर्वस्य वक्ता सर्वस्य ज्ञातासीति। स होवाच तपस्यन्तं सिद्धारण्ये भृगुपुत्रं पृच्छध्वमिति। ते प्रत्याययुः। स होवाच किमेतदिति। ते होचुः कथं वयमन्नाद्या भवाम इति। स तूष्णीं मनसा ध्यायन् कथमिमेऽन्नाद्याः स्युरिति। स एतमानुष्टुभं मन्त्रराजमपश्यत्। यदिदं किञ्च सर्वमसृजत। तस्मात्सर्वमानुष्टुभमित्याचक्षते यदिदं किञ्च। अनुष्टुभा वा इमानि भूतानि जायन्ते। अनुष्टुभा जातानि जीवन्त्यनुष्टुभं प्रयन्त्यभिसंविशन्ति। तस्यैषा भवति-अनुष्टुप्प्रथमा भवत्यनुष्टुबुत्तमा भवति। वाग्वा अनुष्टुब्वाचैव प्रयन्ति वाचैवोद्यन्ति। परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुप्। सर्वमनुष्टुप्। एतं मन्त्रराजं यः पश्यति स पश्यति। स भुक्तिं मुक्तिं च विन्दति। तेन सर्वज्ञानं भवति। तदेतन्निदर्शनं भवति - एको देवः प्रापको यो वसूनां श्रिया जुष्टः सर्वतोभद्र एषः। मायादेवो बलगहनो ब्रह्मारातीस्तं देवमीडे दक्षिणास्यम्। आ तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं सङ्गृभाय। महाहस्ती दक्षिणेन।। इति सहस्रकृत्वस्तुष्टाव।। ४।।

துதியை ஏற்ற கணேசப் பெருமான் 'வேண்டுவதைத் தருபவன் நான்' எனக் கூறினுர். பிரஜாபதி ''இம்மக்கள் எப்படி உணவைப் பெறுவர்'' எனக் கேட்டார். அவர் சொன்னுர். கங்காதீரத்தில் ஸித்தக்ஷேத்திரத்தில் ஒரு அந்தணன் தவம் புரிகிருர். பெரும்புகழுள்ளவர். அவர் எல்லாமறிந்தவர், அந்த பிருகுவின் புதல்வரான சுக்ரரிடம் மக்கள் இது பற்றிக்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளட்டும்'' என்ருர். மக்கள் பார்க்கவரை அவ்வாறே அணுகி உணவைப் பெறுவதெப்படி என வினவினர். பார்க்கவர் உணவு பெறும் வகைபற்றித் தியானத்தில் அமர்ந்து கண்டார். வக்ரதுண்டரின் அனுஷ்டுப் சந்தஸில் அமைந்த சிறந்த மந்திரமே இதற்கு உபாயமெனக் கண்டார். இந்த மந்திரத்தின் உதவிகொண்டே உலகம் படைக் கப்பட்டது. உலகம் தோன்றுவதும் வாழ்வதும் மறைவதும் இதன் வலிவால் தான் நடைபெறுகிறது. ஒலியின் முதல் வெளிப்பாடு அனுஷ்டுப் சந்தஸ்தான். இதுவே சிறந்த சந்தஸூம் ஆகும். ஒலியின் வெளிப்பாடு வாக்கு ஆகும். வாக்கு அனுஷ்டுப் சந்தஸ் தான். வாக்கால் தான் உலகம் விளக்கம் பெறுவதும் நிலைப்பதும் மறைவதும். அதனுல் சந்தஸ்களில் இது சிறந்தது. கணேசரது மந்திரமும் இதில் அமைந்தது. மந்திர ராஜத்தை கண்டவனே பார்ப்பான். அவன் உலகபோகத்தையும் முக்தியையும் ஒருங்கே பெறுவான். முற்றிலும் அறிந்தவனுவான். அதனைவிளக்குகிற மந்திரங்கள் இரண்டு ('ஏகோ தேவ:' என்றும் ஆதுந: என்றும்) ''அவர் ஒருவரே தேவன். அவரே செல்வச் செழிப்பைத்தருபவர். சீரும் சிறப்பும் மிக்கவர். எங்கும் எதிலும் மங்களமானவர். மாயையால் விந்தைப்பொருளாக உணரப்பெறுபவர். ஆழம் உணரப்பெருத வலிவு மிக்கவர், அவரே பரம்பொருள். அந்த வலது புறம் சாய்ந்த முகமுடைய (வலத்தில் துதிக்கையுள்ள) தேவனைத் துதிக்கிறேன்.'' ''தேவர் பெருமானே! நாங்கள் அளிக்கின்ற கரும்பாக இனிக்கிறதும் (கரும்புடன் கூடியதும்) பலவகைப்பட்டதும் ஏற்றுக்கொள்ளுமளவு (வேள்வித்தீயில்) தரப்பெறுவதுமான அவிஸ்ஸை பெரும் துதிக்கையுள்ள நீர் ஏற்பீர்.'' இந்த இருமந்திரங்களாலும் ஆயிரம் தடவைதுதித்தார்.

अथापश्यन्महादेवं श्रिया जुष्टं मदोत्कटम्। सनकादिमहायोगिवेदविद्भिरुपासितम्॥ द्रुहिणादिमदेवेशषट्पदालिविराजितम्॥ लसत्कर्णं महादेवं गजरूपधरं शिवम्॥ स होवाच वरदोऽस्मीति। स तूष्णीं मनसा वव्रे। स तथेति होवाच। तदेष श्लोकः — स संस्तुतो दैवतदेवसूनुः सुतं भृगोर्वाक्यमुवाच तुष्टः। अवेहि मां भार्गव वक्रतुण्डमनाथनाथं त्रिगुणात्मकं शिवम्॥ अथ तस्य षडङ्गानि प्रादुर्बभूवुः। स होवाच जपध्वं आनुष्टुभं मन्त्रराजं षट्पदं सषडक्षरम्। इति यो जपति स भूतिमान् भवतीति यूयमन्नाद्या भवेयुरिति। तदेतन्निदर्शनम् — गणानां त्वा गणनाथं सुरेन्द्रं कविं कवीनामतिमेधविग्रहम्। ज्येष्ठराजं वृषभं केतुमेकं सा नः शृण्वन्नूतिभिः सीद शश्वत्॥ ५॥

துதியை ஏற்றுச் சீரும் சிறப்பும் மிக்கவராக, மதத்தால் தன் நிலை அடங்காதவராக, ஸநகாதியோகியர் புடைசூழ, பிரும் மாமுதலிய பெருந்தேவர்கள் வண்டுபோல் மொய்க்க, பெரும் காதும் யானைவடிவும் கொண்ட சிவனே உருவான பெருந்தேவன் அங்கு தோன்றினார். அவர் வேண்டுவதைத் தருபவன் நான் எனத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். பார்க்கவமுனிவர் மனத்தளவில் வேண்டிக் கொண்டதும் அப்படியே ஆகட்டும் எனப் பெருமான் கூறினார். ''பார்க்கவரே! எளியவர்களுக்கு அருந்துணையும் முக்குணவடிவான சிவப்பொருளுமான வக்ரதுண்டர் (வலத்தில் வளைந்த துதிக்கையுள்ளவர்) நானே! என்றார். அவரது மந்திரம் ஆறுபதங்களும் ஆறு அக்ஷரங்களும் கொண்டது. இதனை இவ்வாறு ஜபிப்பவர் சீரும் சிறப்பும் உணவு நிறைவும் பெறுவர். அதற்கான தியான - வடிவம் ''கணபதியே! - நீர் தேவர் முதலான கணங்களுக்குக் கணநாதர், தேவர் தலைவர், கவிகளுக்குள் கவி, சிறந்த மேதை வடிவானவர். தேவர்களின் முதிய அரசர், மூலப்பொருள் வழங்குபவர். தனித்துச் சிறந்தவர், இத்தகைய நீர் எமது துதிகளைக் கேட்டுப் பெரும் சிறப்புகளுடன் கூடவந்தமர்ந்தருள் வீர்'' (5)

ते होचुः कथमानुष्टुभं मन्त्रराजमभिजानीम इति। स एतमानुष्टुभ षट्पदं मन्त्रराजं कथयाञ्चके। स साम भवति। ऋग्वै गायत्री यजुरुष्णिगनुष्टुप् साम। स आदित्यो भवति। ऋग्वै वसुर्यजू रुद्राः सामादित्या इति। स षट्पदो भवति। साम वै षट्पदः। ससागरां सप्तद्वीपां सपर्वतां वसुन्धरां तत्साम्नः प्रथमं पादं जानीयाद्रायस्पोषस्य दातेति। तेन सप्तद्वीपाधिपो भवति भूःपतित्वं च गच्छति। यक्षगन्धर्वाप्सरोगणसेवितमन्तरिक्षं द्वितीयं पादं जानीयान्निधिदातेति। तेन धनदादिकाष्ठापतिर्भवति भुवःपतित्वं च गच्छति। वसुरुद्रादित्यैः सर्वैर्दैवैः सेवितं दिवं तत्साम्नस्तृतीयं पादं जानीयादन्नदो मत इति। तेन देवाधिपत्यं स्वःपतित्वं च गच्छति। ऋग्यजुस्सामाथर्वाङ्गिरो गणसेवितं ब्रह्मलोकं तुर्यं पादं जानीयाद्रक्षोहण इति। तेन देवाधिपत्यं ब्रह्माधिपत्यं च गच्छति। वासुदेवादि चतुर्व्यूहसेवितं विष्णुलोकं तत्साम्नः पञ्चमं पादं जानीयाद्बलगहन इति। तेन सर्वदेवाधिपत्यं विष्णुलोकाधिपत्यं च गच्छति। ब्रह्मस्वरूपं निरञ्जनं परमव्योम्निकं तत्साम्नः षष्ठं पादं जानीयात्। तेन वक्रतुण्डाय हुमिति यो जानीयात्सोऽमृतत्वं च गच्छति। सत्यलोकाधिपत्यं च गच्छति॥ ६॥

அநுஷ்டுப் சந்தஸில் அமைந்த மந்திரராஜத்தை நாங்கள் உணர்வதெப்படி? என அவர்கள் கேட்க பார்க்கவர் அதனை விளக்கினார். அந்தமந்திரம் ஸாமவேத வடிவம். ருக்வேதம் காயத்ரீ சந்தஸின் உருவம். யஜுஸ் உஷ்ணிக் சந்தஸின் உருவம். ஸாமவேதம் அனுஷ்டுப் சந்தஸின் உருவம். அதனால் அது ஆதித்யனாக ஆகிறது. வஸுக்கள் ருக்வேதமாகவும் ருத்திரர்கள் யஜுர்வேதமாகவும், ஆதித்யர்கள் ஸாமவேதமாகவு முள்ளனர். ஸாமவேதமும் ஆறுபதம் கொண்டது. இந்த மந்திரமும் ஆறு பதம் கொண்டது. மந்திரத்தின் முதல் பாதம் "ராயஸ்போஷஸ்ய தா³தா" என்பது, கடலும் ஏழுதுவீபங்களும் மலைகளும் கொண்ட பூலோகத்தின் உருவகமது. இதனை தியானிப்பவன் ஏழுதுவீபங்களுக்கும் பூமிக்கும் அதிபனாவான். "நிதிதாதா" என்பது இரண்டாம் பாதம். யக்ஷர் கந்தர்வர் அப்ஸரஸ் இவர்களின் கணங்கள் சூழ்ந்துள்ள அந்தரிக்ஷம் (மேல்வானம்)

இதன் உருவகம். இதனைத் தியானிப்பவன் குபேரன் முதலான திக்பாலர் நிலை பெறுவான். புவர்லோகத்தின் பதியாவான். "அந்நதோ மத:" என்ற மூன்றும் பாதம் வஸு ருத்திரர் ஆதித்யர் என்ற தேவர்கள் சூழ்ந்துள்ள ஸுவர்லோகத்தின் உருவகம். இதனைத் தியானிப்பவன். தேவர் தலைவனாக, ஸ்வர்கத்தின் அதிபனாக ஆவான். "ரக்ஷோஹண:" என்பது நான்காவது பாதம், நான்கு வேதங்கள் சூழ்ந்த பிரும்மலோகத்தின் உருவகம். இதனைத் தியானிப்பவன் தேவருக்கும் பிரும்மாவிற்கும் தலைவராவான். 'பலகஹந:' என்பது ஐந்தாம் பாதம், வாஸுதேவர் ஸங்கர்ஷணர் அநிருத்தர் பிரத்யும்னர் என்ற நான்கு வ்யூஹதேவர்கள் வசிக்கும் விஷ்ணுலோகம் இதன் உருவகம். இதனைத் தியானிப்பவர் விஷ்ணுலோகாதிபராகிறார். வக்ரதுண்டாய ஹும் என்பது ஆறும் பாதம். அப்பழுக்கற்ற தூயப்பெருவெளியான பரம்பொருளின் உருவகம் இது. இதனைத் தியானிப்பவன் அழியாநிலையும் ஸத்ய லோகத்தலைமையும் பெறுவான். (6)

ऋग्यजुःसामाथर्वाश्चत्वारः पादा भवन्ति। रायस्पोषस्य दाता चेति प्रथमः पादो भवति, ऋग्वै प्रथमः पादः। निधिदाताऽन्नदो मत इति द्वितीयः पादः, यजुर्वै द्वितीयः पादः। रक्षोहणो वो बलगहन इति तृतीयः पादः, साम वै तृतीयः पादः। वक्रतुण्डाय हुमिति चतुर्थः पादः। अथर्वश्चतुर्थः पादोऽथर्वश्चतुर्थः पाद इति।

ருக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வம் என்ற வேதங்களாக இதனை உருவகப்படுத்தலாம். ராயஸ்போஷஸ்ய தாதா ச என்ற முதல்பாதம் ருக்வேதம். நிதிதாதா அந்நதோ மத: என்ற இரண்டாம் பாதம் யஜுர்வேதம். ரக்ஷோஹணோ வோ பலகஹன: என்ற மூன்றும் பாதம் ஸாமவேதம். வக்ரதுண்டாய ஹும் என்ற நான்காம்பாதம் அதர்வவேதம்.

द्वितीयोपनिषत् இரண்டாம் உபநிஷத்

स होवाच प्रजापतिरग्निर्वै वेदा इदं सर्वं विश्वानि भूतानि विराट् स्वराट् सम्राट् तत्साम्नः प्रथमं पादं जानीयात्। ऋग्यजुःसामाथर्वरूपः

सूर्योऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषस्तत्साम्नो द्वितीयं पादं जानीयात्। य ओषधीनां प्रभविता(वति) तारापतिः सोमस्तत्साम्नस्तृतीयं पादं जानीयात्। यो ब्रह्मा तत्साम्नश्चतुर्थं पादं जानीयात्। यो हरिस्तत्साम्नः पञ्चमं पादं जानीयात्। यः शिवः स परं ब्रह्म तत्साम्नोऽन्त्यं पादं जानीयात्। यो जानीते सोऽमृतत्वं च गच्छति परं ब्रह्मैव भवति।। तस्मादिदमानुष्टुभं साम यत्र क्वचिन्नाचष्टे। यदि दातुमपेक्षते पुत्राय शुश्रूषवे दास्यत्यन्यस्मै शिष्याय वेति ।। १ ।।

பிரஜாபதி கூறினார் - ஸாமத்தின் முதல்பாதம் - அக்கினி, வேதங்கள், இவ்வுலகம், இதன் ஸ்தூலத்தின் அதிபதி விராட், ஸூக்ஷ்மத்தின் அதிபதி ஸ்வராட், காரணத்தின் அதிபதி ஸம்ராட், இவையாகும். ஸாமத்தின் இரண்டாம் பாதமோ, ருக்-யஜுஸ்- ஸாம - அதர்வவேதவடிவினரான ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவே உள்ள தங்கமயமான ஸூர்யபுருஷன். மூன்றுவது பாதமோ ஓஷதிச்செடிகளின் நாதனும் நக்ஷத்திரங்களின் நாதனுமான ஸோமன். நான்காம் பாதம் பிரும்மா, ஐந்தாம் பாதம் ஹரி, ஆறும் பாதம் பரம்பொருளான சிவன். இதனை உணர்ந்தவன் அழியாநிலை பெற்றுப் பரம்பொருளாகவே ஆகிவிடுகிறான். அதனால் இந்த ஸாமத்தைப்பற்றி எங்கும் கூறக்கூடாது. கேட்கிற சிரத்தையுள்ள புதல்வனுக்கோ சிஷ்யனுக்கோ கூறலாம்

तस्य हि षडङ्गानि भवन्ति - ॐ हृदयाय नमः, शिरसे स्वाहा, शिखायै वषट्, कवचाय हुं, नेत्रत्रयाय वौषट्, अस्त्राय फडिति प्रथमं प्रथमेन द्वितीयं द्वितीयेन तृतीयं तृतीयेन चतुर्थं चतुर्थेन पञ्चमं पञ्चमेन षष्ठं षष्ठेन प्रत्यक्षरमुभयतो माया लक्ष्मीश्च भवति। माया वा एषा वैनायकी सर्वमिदं सृजति, सर्वमिदं रक्षति, सर्वमिदं संहरति, तस्मान्मायामेतां शक्तिं वेद। स मृत्युं जयति। स पाप्मानं तरति। स महतीं श्रियमश्नुते। सोऽभिवादी षट्कर्मसंसिद्धो भवत्यमृतत्वं च गच्छति। मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनो ह्रस्वा वा दीर्घा वा प्लुता वेति। यदि ह्रस्वा भवति सर्वपाप्मानं तरत्यमृतत्वं च गच्छति। यदि दीर्घा भवति

महतीं श्रियमाप्नुयादमृतत्वं च गच्छति। यदि प्लुता भवति ज्ञानवान् भवत्यमृतत्वं च गच्छति। तदेतदृषिणोक्तं निदर्शनम् — स ईं पाहि य ऋजीषी तरुद्रः स श्रियं लक्ष्मीमौपलामम्बिकां गाम्। षष्ठीं च यामिन्द्रसेनेत्युत आहुस्तां विद्यां ब्रह्मयोनिस्वरूपाम्॥ तामिहायुषे शरणं प्रपद्ये। क्षीरोदार्णवशायिनं कल्पद्रुमाधःस्थितं वरदं व्योमरूपिणं प्रचण्डदण्डदोर्दण्डं वक्रतुण्डस्वरूपिणं पार्श्वाधःस्थितकामधेनुं शिवोमातनयं विभुम्। रुक्माम्बरनिभाकाशं रक्तवर्णं चतुर्भुजम्। कपर्दिनं शिवं शान्तं भक्तानामभयप्रदम्॥ उन्नतप्रपदाङ्गुष्ठं गूढगुल्फं सुपार्ष्णिकम्। पीनजङ्घं गूढजानुं स्थूलोरुं प्रोन्नमत्कटिम्॥ निम्ननाभिं कम्बुकण्ठं लम्बोष्ठं लम्बनासिकम्। सिद्धिबुद्ध्युभयाश्लिष्टं प्रसन्नवदनाम्बुजम्॥ इति संसर्गः ॥ २ ॥

அதற்கு ஆறு அங்கங்கள் (நியாஸத்திற்காக) உண்டு. ஹ்ருதயாய நம:, சிரஸே ஸ்வாஹா, சிகாயை வஷட், கவசாயஹூம், நேத்ரத்ரயாய வௌஷட், அஸ்த்ராயபட் என. முதல்பாதத்தால் முதலாவது அங்கம் (ஹிருதய நியாஸமும்) இரண்டாவதால் இரண்டாவது அங்கம் (சிரோ நியாஸம்) மூன்றும் பாதத்தால் மூன்றுவது அங்கம் (சிகாந்யாஸம்) நான் காம்பாதத்தால் நான்காவது அங்கம் (கவசநியாஸம்) ஐந்தாவதால் ஐந்தாவது அங்கம் (நேத்ரநியாஸம்) மற்றும் ஆறுவதால் ஆறுவது அங்கம் (அஸ்திரநியாஸம்) செய்யவேண்டும். ஒவ்வொருபாதத்தின் ஒவ்வோர் அக்ஷரத்திற்கு முன்னும் பின்னும் மாயாபீஜமும் லக்ஷ்மீபீஜமும் ह्रीं श्रीं *அல்லது* ईं श्रीं *சேர்க்கப்பெறவேண்டும்[1]. விநாயகரது மாயை எல்லாவற்றையும் படைத்துக் காத்து மறைக்கிறது. இந்த மாயாசக்தியை உணர்ந்தவர் மரணத்தை வெல்வார். பாபத்தைக் கடக்கிறார். பெரும் செல்வம் பெறுகிறார். தன்னைப்புகழுடன் அறிமுகப்படுத்திக்கொள்கிறார், (*ईं रां श्रीं, ईं यं श्रीं, ईं स्पों श्रीं, ईं षं श्रीं, ईं स्यं श्रीं, ईं दां, श्रीं, ईं तां श्रीं ईं चं श्रीं हृदयाय नमः *என்றவாறு.* ईं *என்பதற்கு மாற்றாக* ह्रीं *என்பது முண்டு.)*

வேள்வி புரிதல் - புரிவித்தல், தானம் வழங்குதல் - தானம் பெறுதல், வேதம் ஓதுதல், - ஓதுவித்தல் என்ற ஆறுநூம் நிறைவுற்றவராக, அழியாநிலைபெறுகிறார். ஈம் என்பதில் உள்ள ஈகாரம் ஹ்ரஸ்வமா, தீர்க்காக்ஷரமா ப்லுதமா என்று பிரும்மத்தை விளக்குபவர் ஆராய்வர். ஹ்ரஸ்வம் பாபத்தைப்போக்கும். அழியா நிலைதரும். தீர்க்கமானால் பெருஞ்செல்வமும் அழியா நிலையும் தரும். ப்லுதமானால் பேரறிவும் அழியாநிலையும் கிடைக்கும். இதற்கு ருஷி தருகிற தியான மூர்த்தியின் உருவகம் பின்வருமாறு. மரங்களைச் சுட்டெரிப்பவரும் கோமயத்து வராட்டியில் தோன்றுபவருமான அக்னியே! நீர் லக்ஷ்மீயை (செல்வத்தை)க் காப்பாற்றுவீர். ஹரியின் நாயகியான ஸ்ரீதேவி, வரதவிநாயகரின் பிரியையான லக்ஷ்மி, மலையில் தோன்றிய அம்பிகை, காமதேனுப்பசு, ஷஷ்டீதேவி, இந்திரஸேனை (இந்திராணி) பிரும்மத்தின் வித்யா சக்தி என்ற பலவடிவங்கள் பெற்றவள். அந்த ஈ என்ற மகாலக்ஷ்மியைச் சரணடைகிறேன். (இவர்கள் மஹாகணபதியைச் சுற்றி நின்று அபிஷேகம் செய்வதாக தியானம் அமைகிறது.) கணேசரோ பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டவர், கல்பதருவின் கீழமர்ந்தவர், வேண்டுவதைத் தருபவர், பெருவெளிவடிவினர், தடிபோன்ற வீரம் மிக்க தோளும் கைகளும் உள்ளவர், வளைந்ததுதிக்கையுள்ளவர், தன் விலாப்புறத்தின் கீழே காமதேனு அமர்ந்திருக்க, சிவனும் உமையும் பெற்ற புதல்வர். தங்கநிறத்தாடை அணிந்தவர், செந்நிற முள்ளவர். நான்கு திருக்கைகளுள்ளவர், அமைதியுடன் இருப்பவர், அடியார்களுக்குப் பயம் நீக்குபவர். மேடிட்ட புறங்காலும் கட்டைவிரலுமுள்ளவர், கணுக்கால்பகுதியில் சதையால் மூடப்பட்டவர். பருத்த பின்காலுள்ளவர், பருத்தகணுக்கால் உள்ளவர், தசையால் மறைந்த முழங்காலுள்ளவர், பருத்தத் தொடை உள்ளவர், உயர்ந்து நிமிர்ந்துள்ள இடுப்புப்பகுதியுள்ளவர். ஆழப்பதிந்த தொப்புள் உள்ளவர், சங்குபோன்ற கழுத்து உள்ளவர், தொங்குகிற உதடும் நாக்கும் உள்ளவர், ஸித்திதேவியும் புத்தி தேவியும் இருபுறங்களிலும் அணைத்திருக்கத் தெளிந்த முகத்தாமரையுள்ளவர். இவ்வாறு அவரை தியானிக்கவேண்டும்.

अथ छन्दोदैवतम् अनुष्टुप्छन्दो भवति, द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुब् भवति। अनुष्टुभा सर्वमिदं सृष्टमनुष्टुभा सर्वमुपसंहृतम्। शिवोमायुतः परमात्मा वरदो देवता। ते होचुः कथं शिवोमायुत इति। स होवाच भृगुपुत्रः प्रकृतिपुरुषमयो हि स धनद इति, प्रकृतिर्माया पुरुषः शिव इति। सोऽयं विश्वात्मा देवतेति। तदेतन्निदर्शनम् — इन्द्रो मायाभिः पुरुहूत ईडे शर्वो विश्वं मायया स्विद्दधार। सोऽजः शेते मायया स्विद्गुहायां विश्वं न्यस्तं विष्णुरेको विजज्ञे। तदेतन्माया हंसमयी देवानाम्।। सर्वेषां वा एतद्भूतानामाकाशः परायणम्। सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्याकाशादेव जायन्ते जातानि जीवन्त्याकाशं प्रयन्त्यभिसंविशन्ति। तस्मादाकाशबीजं शिवो विद्यात्। तदेतन्निदर्शनम् - हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद् व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहदिति।। ३ ।।

சந்தஸ் - தேவதை பற்றிய விபரம் - அனுஷ்டுப் சந்தஸ் 32 அக்ஷரங்கள் கொண்டது. அனுஷ்டுப்பிலிருந்தே ஒலி உலகம் வெளியாகி அதனுள்ளேயே மறைகிறது. சிவனும் உமாதேவியும் கூட இருக்கிற வரதரான பரமாத்மாவே தேவதை. ஏன் இப்படி? என அவர்கள் கேட்க பார்க்கவர் கூறுகிறார். செல்வம் தருகிற அவர் பிரகிருதியும் புருஷனுமே வடிவானவர். பிரகிருதி என்பது மாயாசக்தி, புருஷன் என்பது சிவன். அவரே உலகமாக வடிவெடுத்த தேவதை. ''எல்லாம் வல்ல இறைவன் மாயை எனும் தன் பல சக்திகளால் பெரும் விரிவு பெற்றவர் என வேள்விகளைப்புரிபவர் துதிக்கின்றனர். ''அவரே சர்வர் (சிதைத்து உருக்குலைப்பவர்) இவ்வுலகை மாயையால் தாங்குபவர். பிறவாதவர், மாயையால் பிறர் உணர முடியாதபடி எல்லாவற்றினுள்ளும் தங்கியுள்ளார். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள அவர் ஒருவரே உலகை நன்கு அறிந்தவர். இதுவே தேவர்களின் எல்லா மாயிருக்கும் பரம்பொருளின் மாயை'' என்று இந்த இந்த்ரோ மாயாபி:'' என்ற மந்திரம் விளக்கும். எல்லாப்பொருளுக்கும் ஆகாசமே பேரெல்லை. எல்லாமும் அதில் தோன்றி அதில் வாழ்ந்து அதனுள் மறைந்து ஒய்கின்றன. அந்த ஆகாசத்தின் விதையாகிய மூலப்பொருள்

சிவன். அதன் விளக்கம் ஹம்ஸ: என்று தொடங்கும் மந்திரத்தில். ''இவரே பல்வேறுருகத் தெரிகிற பரமாத்மா. ஆதித்யர் வடிவில் தேவருலகில் இருப்பவர். வாயுவடிவில் வானில் இருப்பவர். வேள்வி புரிபவராக வேள்வி மேடையில் அமர்பவர். அதிதி (விருந்தாளி)யாக வீட்டு முன்னறையில் அமர்பவர். மனிதரிடத்திலும் சிறந்தவரிடத்திலும் உண்மையிலும் ஆகாயத்திலும் நீரிலும் நிலத்திலும் வேள்வித்தீயிலும் மலையிலும் இருப்பவர். பேருண்மைப் பொருள், பெரும்பொருள்.'' என. (3)

अथाधिष्ठानम् — मध्ये बिन्दुं त्रिकोणं तदनु ऋतुगणं वसुदलं द्वादशारं षोडशकर्णिकेति। मध्ये बीजात्मकं देवं यजेत्। वामदक्षिणे सिद्धिर्बुद्धिः। अग्रे कामदुघा षट्कोणे सुमुखादयः षड्विनायकाः वसुदले वक्रतुण्डाद्यष्टविनायकाः। द्वादशारे वटुको वामनो महादशकमहोदरौ सुभद्रो माली वरो राम उमा शिवः स्कन्दो नन्दी। तद्बाह्येऽणिमादिसिद्धयः। षोडशारे दिक्पालाः सायुधा इति॥ ४॥

வரதர் இருப்பிடம் - பீடம் - நடுவில் பிந்து, சுற்றி முக்கோணம், ஆறுகோணம், எட்டுதளம், 12 தளம், 16 தளம், பிந்துவில் க^{3}ம் என்ற கணபதி பீஜ ஸ்வரூபமாக பகவானை வழிபடவேண்டும். இடதுபுறம் ஸித்திதேவி, வலதுபுறம் புத்திதேவி, எதிரில் காமதேனு, ஆறுகோணத்தில் ஸுமுகர் துர்முகர் அவிக்னர். விக்னகர்தா ஆமோதர் பிரமோதர் என்ற ஆறு விநாயகர்கள், எட்டுதளத்தில் வக்ரதுண்டர், ஏகதம் ஷ்ட்ரர், மஹோதரர், கஜானனர், லம்போதரர், விகடர், விக்க்நராஜர், தூம்ரவர்ணர் என்ற எட்டு விநாயகர்கள், 12 கோணத்தில் வடுகர், வாமனர், மஹாத(தா)சகர், மஹோதரர், ஸுபத்ரர், மாலீ, வரர், ராமர், உமா, சிவர், ஸ்கந்தர், நந்தி என்ற பன்னிருவர். 16 தளத்தில் அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, ஈசித்வம், வசித்வம், ப்ராகாம்யம், ப்ராப்தி என்ற எட்டு ஸித்திகளும் இந்திரன் அக்னி யமன் நிர்ருதி வருணன் வாயு ஸோமன், ஈசானன் என்ற ஆயுதமேந்திய திக்பாலகர்கள். (வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கத்தி, பாசம், அங்குசம், (த்வஜம்) கதை, (சங்கம்) சூலம் என்ற எட்டும் முறையே அவர்களது ஆயுதங்கள்)

अथ प्रसारः — य एतेन चतुर्थीषु पक्षयोरुभयोरपि। लक्षं जुहुयादपूपानां तत्क्षणाद्धनदो भवेत्॥ सिद्धौदनं त्रिमासं तु जुह्वदन्नावनन्यधीः। तावज्जुह्वत्पृथुकान्हि साक्षाद्वैश्रवणो भवेत्॥ उच्चाटयेद्विभीतैश्च मारयेद्विषवृक्षजैः। वश्याय पङ्कजैर्विद्वान्धनार्थी मोदकैर्हुनेत्। एवं ज्ञात्वा कृतकर्मा भवति कृतकर्मा भवतीति॥

சுக்ல பக்ஷத்திலும் கிருஷ்ணபக்ஷத்திலும் சதுர்த்தீதிதியில் அப்பத்தால் லக்ஷம் தடவை ஹோமம் செய்ய குபேரனுவான். பொங்கல் அல்லது அவலால் மூன்று மாதங்கள் தொடர்ந்து ஹோமம் செய்யச் செல்வம் பெருகும். தானிக்காய் ஹோமம் செய்ய பேய்பிசாசங்களை அகற்றலாம். எட்டிசமித்தால் ஹோமம் செய்ய எதிரி அழிவான். தாமரையால் ஹோமம் செய்ய ஜனவசியம். செல்வம் பெற கொழுக்கட்டையால் ஹோமம் செய்யலாம்.

तृतीयोपनिषत् மூன்றும் உபநிஷத்

अथ होवाच भृगुपुत्रस्तन्त्रं विजिज्ञासितव्यमिति। मूले शून्यं विजानीयात्। शून्यं वै परं ब्रह्म। तत्र सतारं समायं साम न्यसेत्त्रिरेखं भवति, त्रयो हीमे लोकास्त्रयो हीमे वेदाः। ऋग्वै भूः सा माया भवति। यजुर्वै भुवः स शिवो भवति। साम वै स्वः स हिरण्यगर्भो भवति। षट्कोणं भवति षड् हीमे लोकाः षड्वा ऋतवो भवन्ति। तत्र तारमायारमामारविश्वेशधरणीक्रमान्न्यसेत्। अष्टपत्रं भवत्यष्टाक्षरा गायत्री भवति ब्रह्मगायत्रीं न्यसेत्। द्वादशपत्रं भवति द्वादशादित्या भवन्ति ते स्वरा भवन्ति। स्वरान् ज्ञात्वादित्यलोकमश्नुते। षोडशपत्रं भवति षोडशकलो वै पुरुषो वर्णो ह वै पुरुषः स लोकाधिष्ठितो भवत्यनुष्टुब् वै पुरुषः॥ १॥ स होवाच भृगुपुत्र एतमानुष्टुभं मन्त्रराजं साङ्गं सप्रसृतिकं समायं साधिष्ठानं सतन्त्रं यो जानाति स भूतिमान् भवति सोऽमृतत्वं च गच्छति सोऽमृतत्वं च गच्छतीति॥ २॥

இனி இதுபற்றிய தந்திரம் அறியத்தக்கது. மூலமான பிந்துவில் பராகாசத்தைத் தியானித்து அதனிடையே பிரணவமும் மாயா பீஜமும் வரதரின் பீஜமும் (ओं ह्रीं गं) எழுதவேண்டும். முக்கோணத்தின் மூன்று கோடுகள் மூவுலகமும் மூன்று வேதங்களுமாகும். ருக்வேதம் பூமி என்ற இரண்டும் மாயை என்ற முதற்கோடு. யஜுர்வேதம் புவர்லோகம் இவை சிவன் என்ற இரண்டாம் கோடு. ஸாமவேதம் ஸுவர்லோகம் இவை ஹிரண்ய கர்ப்பன் என்ற மூன்றும் கோடு. (முக்கோணத்தில் भूः भुवः सुवः என்ற வியாஹ்ருதிகள்). ஆறுகோணத்தில் ஆறு உலகங்கள். ஆறு ருதுக்கள் என்ற பாவனையுடன் பிரணவம் மாயா பீஜம், லக்ஷ்மீபீஜம், மன்மதபீஜம், கணபதிபீஜம், பூமிபீஜம் என்ற ओं ह्रीं श्रीं क्लीं गं ग्लौं ஆறு பீஜங்கள். அஷ்டதளத்தில் மும்மூன்று அக்ஷரங்களாக வக்ரதுண்ட காயத்திரி, तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि तन्नो दन्ती प्रचोदयात् (காயத்ரி எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளது, எட்டு பதங்கள் உள்ளது) 12 தளத்தில் பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களே பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களாக இருக்கின்றனர். (अ, आ, इ, ई, उ, ऊ, ए, ऐ, ओ, औ, अं, अः, என. 12 உயிர் எழுத்துக்கள்.) ऋ ॠ ऌ ॡ என்ற நான்கும் நபும்ஸகங்கள் எனச் சேர்ப்பதில்லை). 16 தளங்கள் - 10 இந்திரியங்கள், 5 பிராணன்கள், மனம் என்ற 16 கலைகளுள்ள புருஷன். 32 மெய்யெழுத்துக்கள் தளத்திற்கு இரண்டாக. இப்படி யந்திர அமைப்பின் தந்திர நிலையை உணர்ந்தவன் உலகில் நிலை பெறுகிறான்.

பிருகுபுத்திரர் மேலும் கூறுவார் — இந்த மந்திரராஜத்தை அங்கங்களுடனும் பிரயோகங்களுடனும் பீட அமைப்புடனும் தந்திரத்துடனும் உணர்ந்தவன் செல்வச் செழிப்பும், அழியா நிலையும் பெறுவான்.

हरिद्रागणेश पाहि !

पाशाङ्कुशेभरदमोदकपाणि पद्मं द्वात्रिंशदक्षरमयं नवपीतचेलम्।

वन्दे हिरण्मयमहासनगं त्रिणेत्रं हारिद्ररम्यमथ रात्रिमतङ्गजास्यम्॥

गणेशोत्तरतापिन्युपनिषत् கணேசஉத்தரதாபினீ உபநிஷத்

(वरदोत्तरतापिनी - வரதோத்தரதாபினீ)
प्रथमोपनिषत् - முதல் உபநிஷத்

ॐ ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेदं सर्वम्। तस्योपव्याख्यानम्। सर्वं भूतं भव्यं भविष्यदिति सर्वमोङ्कार एव। एतच्चान्यच्च त्रिकालातीतं तदप्योङ्कार एव। सर्वं ह्येतद्गणेशोऽयमात्मा ब्रह्मेति।

ஓம் என்ற ஒரே அக்ஷரத்தாலான ஒலியே, இவை அனைத்துமாயுள்ள பரம்பொருள். இதன் விரிவுரை - சென்றதும் நிகழ்வதும் நடக்கவிருப்பதுமானதனைத்தும் ஓங்காரமே. முக்காலங்களுக்கப்பாற்பட்டதும் இதுவும் மற்றதெதுவும் ஓங்காரமே. இந்த ஆத்மா பிரும்மம் எனப்படுவதெல்லாம் கணேசரே.

सोऽयमात्मा चतुष्पात्। जागरितस्थानो बहिःप्रज्ञः सप्ताङ्गः एकोनविंशतिमुखः स्थूलभुग्वैश्वानरः प्रथमः पादः। स्वप्नस्थानोऽन्तःप्रज्ञः सप्ताङ्ग एकोनविंशतिमुखः प्रविविक्तभुक् तैजसो द्वितीयः पादः। यत्र सुप्तो न कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तम्। सुषुप्तिस्थान एकीभूतः प्रज्ञानघन एवानन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञस्तृतीयः पादः। एष सर्वेश्वर एष सर्वज्ञ एषोऽन्तर्याम्येष योनिः सर्वस्य प्रभवाप्ययौ हि भूतानाम्।

இந்த ஆத்மா நான்கு பாதங்களையுடையது. முதல்பாதம் - விழிப்புநிலையில் வெளியுணர்வுள்ளது. (வெளியே உள்ள பொருள்களை உணர்வதையே நோக்காகக் கொண்டது) ஸ்தூலமான தலை, கண்கள், காதுகள், வாக்கு, பிராணன், இதயம், கால்கள் என்ற ஏழு அங்கங்கள் கொண்டது (தனி உயிரினத்தில் காண்பவை இவை.) ஸமஷ்டியில் இவையே அக்கினி, சந்திர சூர்யர்கள், திக்குகள், வேதங்கள், வாயு, விச்வம், பிருதிவி எனக் காணப்படுகின்றன. கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ஜ்ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, பிராண - அபான - வியான - உதான - ஸமான வாயுக்கள் ஐந்து, மனம் புத்தி சித்தம் அஹங்காரம் என்ற அந்தக் கரணங்கள் நான்கு, எனப்பத்

தொன்பது துவாரங்கள் உள்ளது. ஸ்தூல உணர்வை ஏற்கும். எல்லா ஜீவர்களின் ஸ்தூலமாக உள்ள வைசுவாநரர் என்ற நிலை இது.

ஆத்மாவின் இரண்டாவது பாதம். கனவு நிலையில் உள்ளுணர்வு கொண்டது, ஏழு அங்கங்களும் பத்தொன்பது துவாரங்களும் (விழிப்பு நிலைபோல்) கொண்டது. பிறரறியாதபடி தனக்குத் தானே உணர்கிற பாங்குள்ளது. ஸூட்சுமசக்தி மட்டும் இயங்குவதால் தைஜஸன் எனப்படுவது.

நல்ல தூக்கத்தில் விழிப்பில்போல் எதிலும் நாட்டமின்றியும் கனவில் போல் உள்ளுணர்வால் எதையும் உணராமலும் இருப்பது ஸுஷுப்தி எனும் தூக்கம். இது ஆத்மாவின் மூன்றாவது பாதம். இந்நிலையில் தான் என்ற உணர்பவன் மட்டுமே மீதமாகி அழுத்தத்துடன பேரறிவுச் செறிவுள்ளவனாக, ஆனந்த உணர்வு மட்டும் உள்ளவனாக, சித்தம் ஒன்றே முகமாகக் கொண்ட பிராஜ்ஞன் இவன். இந்த ஆத்மாவே (ஸமஷ்டியில்) ஸர்வேசுவரன், எல்லாமறிபவன். அந்தர்யாமியாக அதனதன் நிலையில் அததனைக் கட்டுப்படுத்துபவன், அனைத்தின் பிறப்பிடம், எல்லாமும் தோன்றி மறையுமிடம்.

नान्तःप्रज्ञं न बहिःप्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं न प्रज्ञं नाप्रज्ञं न प्रज्ञानघनमदृष्टमव्यवहार्यं अग्राह्यमलक्षणमचिन्त्यमव्यपदेश्यमैकात्म्य-प्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते स गणेश आत्मा विज्ञेयः । सदोज्ज्वलोऽविद्यातत्कार्यहीनः स्वात्मबन्धरहितः सर्वदोषरहित आनन्दरूपः सर्वाधिष्ठानः सन्मात्रो निरस्ताविद्यातमोमोहोऽहमेवेति सम्भाव्याहमों तत्सत्परं ब्रह्म विघ्नराजश्चिदात्मकः सोऽहमों तद्विनायकं परं ज्योती रसोऽहमित्यात्मानमादाय मनसा ब्रह्मणैकीकुर्यात् ।

ஆத்மாவின் நான்காம் நிலை - ஸ்தூலமான விழிப்பில் உள்ள வெளியுணர்வற்றது, ஸூட்சுமமான கனவில் உள்ள உள்ளுணர்வற்றது, ஸ்தூல ஸூட்சும உணர்வுக் கலப்புமற்றது, உணர்வுமல்ல, உணர்வற்றதுமல்ல. பேரறிவுச் செறிவுமல்ல காணத்தக்கதல்ல, பழகத்தக்கதல்ல. உணரத்தக்கதல்ல,

குறிப்பிடற்றது, நினைத்தலுக்கு உட்படாதது, சுட்டிக்காட்ட இயலாதது. ஆத்மா ஒன்றே உளது என்ற இட உணர்விற்குச் சாரமாக உள் தானே துலங்குவது. வெளி உலகம் ஒடுங்கிக்காட்சியிலிருந்து மறைந்த நிலை, சிவமாக (மங்களமாக சாந்தமாக) இரண்டாம் பொருளின் உணர்வற்ற நிலை. இந்த நான்காம் நிலையே கணேசர். இவரே ஆத்மா எனக் காணத்தக்கவர்.

தன்னை எப்போதும் "பேரொளி வடிவினன், அவித்யையும் அதன் விளைவும் நீங்கியவன், உடல் உள்ளம் தான் தனது என்ற கட்டற்றவன், எக்குறையுமற்றவன், ஆனந்த உருவினன், அனைத்தின் ஆதாரம், 'ஸத்' என்ற நிலைமட்டுமுள்ளவன். அவித்யையால் ஏற்பட்ட அறிவின்மையும் குழப்பமும் நீங்கியவன்" என்று நன்கு பாவனை செய்து, நான் ஓங்காரமே! நான் அந்த ஸத்தான பரபிரும்மமே, விக்னராஜரே, சித் சக்தியாயுள்ளவனே!. அந்த நான் விநாயகபரம்ஜோதியே, பிரும்மானந்தமே! என்று பாவனையால் உள்ளத்தால், ஆத்மாவை பிரும்மத்துடன் ஒன்றுக்கவேண்டும்.

विनायकोऽहमित्येतत्तत्त्वतः प्रवदन्ति ये। न ते संसारिणो नूनं प्रमोदो वै न संशयः॥ इत्युपनिषत्। य एवं वेद स मुख्यो भवतीति याज्ञवल्क्य इति याज्ञवल्क्य इति। एतदेव परं ध्यानमेतदेव परं तपः। विनायकस्य यज्ज्ञानं पूजनं भवमोचनम्॥ अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च। एकस्य ध्यानयोगस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम्॥

விநாயகரே நான் என்று தத்துவக்கண்களால் உணர்பவர், மறுபடி பிறவிக்கடலில் சுழலமாட்டார். பேராநந்தமாயிருப்பார் என்று உபநிஷதம் கூறுகிறது. இதனை இப்படி உணர்பவன் முன்னணியில் நிற்பான் என்று யாஜ்ஞவல்கியர் கூறுவார். இதுவே பெரும் தியானம். இதுவே பெரும் தவம். விநாயகரது தத்துவத்தை உணர்வதும் அவரை வழிபடுவதும் பிறவிக்கடலைக் கடக்கச் செய்யும். ஆயிரக் கணக்கான அச்வமேதவேள்விகளும் நூற்றுக் கணக்கான வாஜபேய வேள்விகளும் விநாயகரின் தியான யோகத்திற்கு சிறிதும் ஈடாகா.

द्वितीयोपनिषत् - இரண்டாம் உபநிஷத்

ॐ स विष्णुः स शिवः स ब्रह्मा सेन्द्रः सेन्दुः स सूर्यः स वायुः सोऽग्निः स ब्रह्मायमात्मने सर्वदेवाय आत्मने भूताय आत्मन इति मन्यन्ते। ॐ सोऽहं ॐ सोऽहं ॐ सोऽहमिति। ॐ ब्रह्मन् ॐ ब्रह्मन् ॐ ब्रह्मन्निति। ॐ शिवं ॐ शिवं ॐ शिवमिति। तं गणेशं तं गणेशमिदं श्रेष्ठम्। ॐ गणानां त्वा गणपतिः। स प्रियाणां त्वा प्रियपतिः। स निधीनां त्वा निधिपतिः। ॐ तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नो दन्ती प्रचोदयात्।

ஓம்காரவடிவினரான கணேசரே விஷ்ணுவும் சிவனும் பிரும்மாவும் இந்திரனும் சந்திரனும் சூரியனும் வாயுவும் அக்னியும் பரப்பிரும்மமுமாவார். அவரே எல்லா தேவர்களும் எல்லா உயிரினங்களுமான ஆத்மா. அவரே நான், அவரே நான், அவரே நான்.! பரம்பொருள் அவரே! அவரே மங்களப்பொருள். அவரே மங்களப்பொருள், கணேசர் கணங்களின் தலைவர், இனிதானவற்றின் இனிய தலைவர், நிதிகளின் நிதியான தலைவர், அவரே அந்தப் பெருமான் என உள்ளத்தால் உணர்வோம். வளைந்த துதிக்கையுள்ளவரை தியானிப்போம். அந்த பெருந்தந்த முள்ளவர் நம்மை நல்லதில் தூண்டட்டும்.

ॐ तद्गणेशः। ॐ सद्गणेशः। ॐ परं गणेशः। ॐ ब्रह्म गणेशः। गणनाथाकारो नादः। एतत्सर्वो नादः। सर्वाकारो नादः। एतदाकारो नादः। महान्नादः। स गणेशो महान् भवति। सोऽणुर्भवति। स वन्द्यो भवति। स मुख्यो भवति। स पूज्यो भवति। रूपवान् भवति। अरूपवान् भवति। द्वैतो भवति। अद्वैतो भवति। स्थावरस्वरूपवान् भवति। जङ्गमस्वरूपवान् भवति। सचेतनविचेतनो भवति। सर्वं भवति। स गणेशोऽव्यक्तो योऽणुर्यः श्रेष्ठः स वै वेगवत्तरः। अह्रस्वाह्रस्वश्च। अतिह्रस्वातिह्रस्वातिह्रस्वश्च। अस्थूलास्थूलास्थूलश्च। ॐ न वायुर्नाग्निर्नाकाशो नापः पृथिवी न च। न दृश्यं न दृश्यं न दृश्यम्। न शीतं

नोष्णं न वर्षं च । न पीतं न पीतं न पीतम्। न श्वेतं न श्वेतं न श्वेतम्। न रक्तं न रक्तं न रक्तम्। न कृष्णं न कृष्णं न कृष्णम्। न रूपं न नाम न गुणम्। न प्राप्यं गणेशं मन्यन्ते।

ஓங்காரமான தத் எனக்குறிப்பிடுபவர் கணேசர். ஸத்தானவர் கணேசர். எல்லா வற்றிற்கும் மேலானவர் கணேசர், பிரும்மமே கணேசர். உலகமனைத்தும் ஒலிவடிவானது. கணநாதரே அந்த ஒலி. எல்லாம் அந்த ஒலியே. ஒலியே பெரிது. கணேசரே பெருமான். அவர் அணுவுமாவார். அவரே வழிபடத்தக்கவர், முதல்வர், பூஜைக்குரியவர், வடிவுள்ளவர், வடிவமற்றவர், பலவானவர், பலவல்லாதவர். தாவரமும் ஜங்கமமும் சேதனமும் சேதனமற்றதும் எல்லாமும் அவரே. புலனுக்கப்பாற்பட்டவர். அணுவானவர், மிகப்பெரியவர், மிக வேகமாகச் செல்பவர், நெடியவர், குள்ளர், மிக மிகக் குட்டையானவர், பருத்தவரல்ல. வாயுவோ அக்கினியோ ஆகாசமோ நீரோ பூமியோ காட்சிப்பொருளோ சூடுள்ளதோ தட்பமுள்ளதோ கசிவதோ அல்ல. மஞ்சள் நிறமுள்ளதோ வெண்ணிறமுள்ளதோ சிவந்ததோ கருத்ததோ அல்ல. உருவமோ பெயரோ குணமோ அல்ல. சென்றடையத் தக்கவருமல்ல.

स शुद्धः स शुद्धः स शुद्धो गणेशः। स ब्रह्म स ब्रह्म स ब्रह्म गणेशः। स शिवः स शिवः स शिवो गणेशः। इन्द्रो गणेशो विष्णुर्गणेशः सूर्यो गणेश एतत्सर्वं गणेशः। स निर्गुणः स निरहङ्कारः स निर्विकल्पः स निरीहः स निराकार आनन्दरूपस्तेजोरूपम निर्वाच्यमप्रमेयः पुरातनो गणेशो निगद्यते। स आद्यः सोऽक्षरः सोऽनन्तः सोऽव्ययो महान्पुरुषः।

தூயவர், பரம்பொருள், சிவபெருமான், இந்திரன், விஷ்ணு, ஸூர்யன், எல்லாம் கணேசரே. குணச் சிறப்பும் அஹங்காரமும் வேறுபாடும் விருப்பமும் வடிவமும் அற்றவர். ஆநந்தமே உருவானவர், ஒளிவடிவினர், இன்னார் இன்னவகை எனக்குறிப்பிட இயலாதவர், அறிவால் அளவிடமுடியாதவர், பழையவர், ஆதியாக உள்ளவர், சீர்குலையாதவர், முடிவற்றவர், தேய்வில்லாதவர், பெருமான்.

तच्छुद्धं तच्छबलं ततः प्रकृतिमहत्तत्वानि जायन्ते। ततश्चाहङ्कारादि पञ्च तन्मात्राणि जायन्ते। ततः पृथ्व्यप्तेजोवाय्वाकाशपञ्चमहद्भूतानि जायन्ते। पृथिव्या ओषधय ओषधीभ्योऽन्नमन्नाद्रेतस्ततः पुरुषस्ततः सर्वं ततः सर्वं ततः सर्वं जगत्। सर्वाणि भूतानि जायन्ते। देवा नु जायन्ते। ततश्च जीवन्ति। देवा नु जीवन्ति। यज्ञा नु जीवन्ति। सर्वं जीवति। स गणेश आत्मा विज्ञेयः। इत्युपनिषत्। य एवं स मुख्यो भवतीति याज्ञवल्क्य इति याज्ञवल्क्य इति॥

இந்த கணேசர் தன் தூய நிலையிலிருந்து இறங்கி மாயையுடன் கூட, பிரகிருதியும் உலகின் மூலப்பொருளான மஹத்தும் தோன்றின. அதிலிருந்து அஹங்காரமும் அதனால் பஞ்சபூதங்களின் மூல ஸூக்ஷ்மங்களும், அவற்றிலிருந்து விளக்கமுற்ற பூமி, ஜலம், நெருப்பு, வாயு, ஆகாசம் என்ற ஐம்பூதங்களும், பூமியிலிருந்து ஓஷதிகளும், ஓஷதிகளிலிருந்து அன்னமும், அன்னத்திலிருந்து உயிரினத்தின் மூலமான விந்துவும் விந்துவிலிருந்து புருஷனும் புருஷனிலிருந்து எல்லாமும் தோன்றின. தேவர்கள் தோன்றுகிறார்கள், வாழ்கின்றனர். வேள்விகள் தோன்றி வாழ்கின்றன. இதனைத்தும் ஆத்மாவான கணேசரே. இதனை உணர்ந்தவனே முதன்மை பெறுவான் என யாஜ்ஞவல்கியர் கூறினார்.

तृतीयोपनिषत् - மூன்றாம் உபநிஷத்து

ॐ॥ गणेशो वै ब्रह्म तद्विद्यात्। यदिदं किञ्च सर्वं भूतं भव्यं जायमानं च तत्सर्वमित्याचक्षते। अस्मान्नातः परं किञ्चित्। यो वै वेद स वेद ब्रह्म ब्रह्मैवोपाप्नोति। तत्सर्वमित्याचक्षते। ब्रह्मविष्ण्वादि गणानामीशभूतमित्याह तद्गणेश इति। तत्परमित्याह यमेतेनाप्नुवन्ति पृथिवी सुवर्चा युवतिः सजोषाः।

கணேசரே பரம்பொருள் என உணரவேண்டும். இது அனைத்தும் — நிகழ்ந்தது, நிகழ்வது, நிகழவிருப்பது என அனைத்தும் அவரே. அவரைத் தவிர வேறில்லை. இந்நிலை

உணர்ந்தவர், பிரும்மமாகிறார். எல்லாமே அவர். பிரும்மா விஷ்ணு முதலான தேவர் கூட்டத்தின் ஈசனான இவர் கணேசர். இவரே மேலானவர். இவ்வாறு உணர்ந்தவருக்குப் பெரும்பூமி, அழகு யௌவனம், மற்றும் நட்பு கிட்டும்.

यद्वै वाङ् नाक्रामाति मनसा सह नाग्निर्न पृथ्वी न तेजो न वायुर्न व्योम न जलमित्याह। नेन्द्रियं न शरीरं न नाम न रूपम्। न शुक्लं न रक्तं न पीतं न कृष्णमिति। न जाग्रन्न स्वप्नो न सुषुप्तिर्नैव तुरीया। तच्छुद्धमप्राप्यमप्राप्यं च। अज्ञेयं चाज्ञेयं च। विकल्पासहिष्णु तत्सशक्तिकं गजवक्त्रं गजाकारं जगदेवावरुन्धे।

வாக்காலும் மனத்தாலும் இவரை எட்ட இயலாது. இவர் அக்னியோ பூமியோ ஒளியோ வாயுவோ ஆகாசமோ ஜலமோ அல்ல. இந்திரியமோ உடலோ பெயரோ உருவமோ அல்ல. வெளுத்ததோ சிவந்ததோ மஞ்சளோ கருத்ததோ அல்ல. விழிப்போ கனவோ தூக்கமோ இவற்றில் பெறும் உணர்வோ இந்த மூவகை உணர்வற்ற நிலையோ அல்ல. தூயதும் பெறமுடியாததும் உணர முடியாததும் கூட. வேற்றுமையை ஏற்காதது. சக்திமிக்க யானைமுகமுள்ள யானைத் தோற்றமுள்ளது. உலகை அடக்கி ஆள்வது.

दिवमनन्तशीर्षैर्दिशमनन्तकरैर्व्योमानन्तजठरैर्महीमनन्तपादैः स्वतेजसा बाह्यान्तरीयान्व्याप्य तिष्ठतीत्याह। तद्वै परं ब्रह्म गणेश इत्यात्मानं मन्यन्ते। तद्वै सर्वतः पश्यति स्म न किञ्चिद्ददर्श। ततो वै सोऽहमभूत्। नैकाकिता युक्तेति गुणान्निर्ममे। नाभे रजः स वै ब्रह्मा। मुखात्सत्त्वं स वै विष्णुः। नयनात्तमः स वै हरः। ब्रह्माणमुपदिशति स्म ब्रह्मन् कुरु सृष्टिम्। ब्रह्मोवाच नाहं वेद्मि।

அந்தக் கணேசப்பரம்பொருள் எண்ணற்ற தன் தலைகளால் மேலுலகையும் எண்ணற்ற கைகளால் திக்குகளையும் எண்ணற்ற வயிறுகளால் வானையும் எண்ணற்ற கால்களால் பூமியையும் அடர்ந்து தன் பேரொளியால் உள்ளும் புறமும் நிரப்பி நின்றது. அதுவே பரம்பொருளான கணேசர் என்பர். அது சுற்றிப்பார்த்தது. ஒன்றையும் காணவில்லை. நான் ஒருவனே

உளேன் என நினைத்தது. தனித்தொருவனுக இருப்பது தக்கதல்ல என்று மூன்று குணங்களைப் படைத்தது. தொப்புளிலிருந்து ரஜோகுணமும் பிரும்மாவும், முகத்திலிருந்து ஸத்வகுணமும் விஷ்ணுவும், கண்களிலிருந்து தமோ குணமும் ஹரனும், தோன்றினர். பிரும்மாவை உலகைப்படைப்பீர் என்றார். நான் படைப்பையறியேன் என பிரும்மா கூறினார்.

गणेश उवाच, मद्देहे ब्रह्माण्डान्तर्गतं विलोकय तथाविधामेव कुरु सृष्टिम्। अथ ब्रह्मा जन्मद्वारेण ब्रह्माण्डान्तर्गतं विलोकयति स्म। समुद्रान् सरितः पर्वतान् वनानि महीं दिवं पातालं च नरान् पशून्मृगान्नागान् हयान् गोव्रजान् सूर्याचन्द्रमसौ नक्षत्राण्यग्नीन् वायून्दिशस्ततो वै सृष्टिमचीकरत्। ततश्चात्मानमिति मन्यते स्म। न वै मत्तः परं किञ्चिदहमेव सर्वस्येश इति यावद्वदति तावत्क्रूरा अजायेरन्। महद्देहा जिह्वया भुवं लिहाना दंष्ट्राव्याप्ताकाशा महच्छब्दा ब्रह्माणं हन्तुमुद्युक्ताः। तान्दृष्ट्वाबिभ्यत्तत्सस्मार। ततश्चाग्रे कोटिसूर्यप्रतीकाशमानन्दरूपं गजवक्त्रं विलोकयति स्म।

கணேசர் கூறினார் - என் உடலில் பரம்பொருளின் படைப்பிற்கான விரிவைக்காட்டுகிற கோளத்தினுள் பாரும். அவ்வாறே படைப்பீர் என்றார். பிரும்மா தான் தோன்றிய துவாரத்தின் வழியே அந்த பிரும்ம கோளத்தைப் பார்த்தார். கடல், ஆறு, மலை, காடு, பூமி, மேலுலகம், கீழுலகம், மனிதன், கால் நடை, மிருகம், நாகம், குதிரை, பசு மந்தை, ஸூரியன், சந்திரன் எனப் பலவற்றைப் பார்த்தார். பிறகு அவ்வாறே படைத்தார். தன்னைப்பற்றிப் பெருமைப்பட்டார். என்னை விடப் பெரிதொன்றுமில்லை. நானே அனைத்திற்கும் ஈசன் என்று அவர் சொல்வதற்கு முன்னரே கொடுஞ்ஜந்துக்கள் தோன்றின. பெரும் உடல் கொண்டவர்களாக நாக்கால் பூமியை வழித்துண்பவர்களாக, தெற்றிப்பல்லால் வானை மறைத்துப் பெருமுகத்துடன் பிரும்மாவைக் கொல்ல முன்வந்தனர். பிரும்மா அவற்றைக்கண்டு பயந்து கணேசரைத் தியானித்தார். தன்முன் கோடி சூர்ய ஒளியுடன். ஆனந்த வடிவினரான கஜானனரைக் கண்டார்.

तुष्टावाथ गणेश्वरम्। त्वं निर्माता क्ष्माभृतां सरितां सागराणां स्थावराणां जङ्गमानां च। त्वत्तः परतरं किञ्चिन्नैवास्ति जगतः प्रभो। कर्ता सर्वस्य विश्वस्य पाता संहारकारकः। भवानिदं जगत्सर्वं व्याप्यैव परितिष्ठति॥ इति स्तुत्वा ब्रह्माणं तदुवाच ब्रह्मंस्तपस्व तपस्वेत्युक्त्वाऽन्तर्हिते तस्मिन् ब्रह्मा तपश्चचार।

கணேசரைத் துதித்தார். மலைகளையும் ஆறுகளையும் கடல்களையும் ஸ்தாவரஜங்கமங்களையும் படைத்தவர் நீரே. உம்மை விடப்பெரிது எதுவுமில்லை. இவ்வுலகைப் படைத்தவரும் காப்பவரும் ஒடுக்குபவரும் நீரே. நீரே உலகனைத்தையும் சூழ்ந்து நிற்பவர் என. கணேசர் பிரும்மாவை தவம்புரியும் எனக்கூறி மறைந்ததும் பிரும்மா தவம் புரிந்தார்.

कियत्स्वतीतेष्वनेहःसु तपसि स्थिते ब्रह्मणि पुरो भूत्वोवाच। प्रसन्नोऽहं प्रसन्नोऽहं वरान् वरय। श्रुत्वैवं वच उन्मील्य नयने यावत्पुरः पश्यति तावद्गणेशं ददर्श। स्तौति स्म। त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं हरस्त्वं प्रजापतिस्त्वमिन्द्रस्त्वं सूर्यस्त्वं सोमस्त्वं गणेशः। त्वया व्याप्तं चराचरं त्वदृते न हि किञ्चन। ततश्च गणेश उवाच। त्वं चाहं च न वै भिन्नौ कुरु सृष्टिं प्रजापते। शक्तिं गृहाण मद्दत्तां जगत्सर्जनकर्मणि॥ ततो वै गृहीतायां शक्त्यां ब्रह्मणः सृष्टिरजायत।

சில நாட்கள் சென்றதும் தவத்திலுள்ள பிரும்மாவின் எதிரே தோன்றி "தவத்தில் மகிழ்ந்தேன். விரும்பியதைக் கேட்பீர்" என்றார். இந்த சொல்லைக் கேட்டதும், பிரும்மா கண்களைத்திறந்து தன்முன் கணேசரைக் கண்டு நீரே பிரும்மா, விஷ்ணு, சிவன், பிரஜாபதி, இந்திரன், சூரியன், சந்திரன், கணேசர் ஆகிய அனைவரும். நீரே உலகனைத்திலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளீர். உம்மைத் தவிரவேறு பொருளில்லை. என்று துதித்தார். "நீரும் நானும் வேறுபட்டவரல்ல. படைப்பைத் தொடர்வீர். படைப்பிற்கு உதவ நான் தருகிற சக்தியை ஏற்பீர். எனக் கணேசர் கூற பிரும்மா சக்தியை ஏற்றுப் படைப்பைத் தொடங்கினார்.

ब्राह्मणो वै मुखाज्जज्ञे बाह्वोः क्षत्रमूर्वोर्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रश्चक्षुषो वै सूर्यो मनसश्चन्द्रमा अग्निर्वै मुखात्प्राणाद्वायुर्नाभेर्व्योम शीर्ष्णो द्यौः पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथा लोकानकल्पयन्निति।

அவரது முகத்திலிருந்து அந்தணரும் கைகளிலிருந்து க்ஷத்திரியரும், தொடைகளிலிருந்து வைசியரும், கால்களிலிருந்து சூத்திரரும், கண்களிலிருந்து சூரியனும் மனத்திலிருந்து சந்திரனும், முகத்திலிருந்து அக்னியும், பிராணனிலிருந்து வாயுவும், தொப்புளிலிருந்து ஆகாசமும், தலையிலிருந்து வானுலகமும் கால்களிலிருந்து பூமியும், காதுகளிலிருந்து திக்குகளும் தோன்றினர். இவர்களிலிருந்து உலகம் உண்டானது.

ततो वै सत्त्वमुवाच त्वं वै विष्णुः पाहि पाहि जगत्सर्वम्। विष्णुरुवाच न मे शक्तिः। सोवाच गृहाणेमां विद्याम्। ततो वै सत्त्वं तामादाय जगत्पाति स्म।

ஸத்வகுணத்தை நோக்கி, நீரே விஷ்ணுவாகி இவ்வுலகைக் காப்பீர் என்றார். விஷ்ணு தன்னால் காக்க இயலாது எனக்கூறவே என்னிடமிருந்து வித்யையை ஏற்பீர் என்று கணேசர் கூற, விஷ்ணு வித்யையை ஏற்று உலகைக் காத்தார்.

हरमुवाच कुरु हर संहारम्। जगद्धरणाद्धरो भव। हरश्चात्मानमित्यवैति स्म न मत्परं किञ्चिद्विश्वस्यादिरहं हर इति गर्वं दधौ यावत्तावद्व्याप्तं व्योम गजवक्त्रैर्महच्छब्दैर्हरं हन्तुमुद्युक्तैः। हरो वै विलोक्य रुदति स्म। रोदनाद्रुद्रसंज्ञः। ततस्तं पुरुषं स्मृत्वा त्वं ब्रह्मा त्वं कर्ता त्वं प्रधानं त्वं लोकान् सृजसि रक्षसि। विश्वाधारस्त्वमनाधारोऽनाधेयोऽनिर्देश्योऽप्रतर्क्यो व्याप्येदं सर्वं तिष्ठसीति स्तवनाद्विनायकं ददर्श। ततश्च तं ननाम। गणेश उवाच कुरु हर हरणम्। तद्वै संहर्ताभूद्रुद्रः। य एवं वेद स गणेशो भवति। इत्युपनिषत्॥

ஹரனைநோக்கி இவற்றை ஒடுக்குவீர். உலகைப் பறிப்பதால் ஹரனாவீர் என்றார். ஹரன் உடனே தன்னைப் பெரிதும் மதித்தார். ''நானே பெரியவன். என்னை விடமேலானது இல்லை. நானே

உலகின் ஆதியும் முடிவும்'' என்று செருக்குற்றார். அதற்குள் உலகத்தைப் பேரொலியால் அதிரச்செய்கிற கஜானனர்கள் வானில் சூழ்ந்தனர். பயந்த ஹரன் அழத் தொடங்கினார். அழுததால் ருத்ரரானார். உடன் பெருமானை நினைத்துத் துதித்தார் - ''நீரே பிரும்மா, படைப்பவர், நீரே படைத்துக்காத்து ஒடுக்குபவர். நீரே உலகின் ஆதாரம், உமக்கென ஆதாரமில்லை, எதிலும் பதியாதவர்,, இன்னதெனக் குறிப்பிட முடியாதவர், ஊகிக்க முடியாதவர், உலகெங்கும் பரவி நிற்பவர் என. விநாயகர் முன் தோன்ற, அவரைக் கண்டு வணங்கினார். கணேசர் அவரை உலகை ஒடுக்கப்பணித்தார். அதனால் ருத்திரரே ஒடுக்கம் செய்பவர். இதனை உணர்ந்தவர் கணேசராகிறார். என்று உபநிஷதம் கூறுகிறது.

चतुर्थोपनिषत् - நான்காம் உபநிஷத்து

ॐ॥ गणेशो वै सदजायत तद्वै परं ब्रह्म। तद्विदाप्नोति परम्। तदेषाभ्युक्ता यदनादिभूतं यदनन्तरूपं यद्विज्ञानरूपं यद्देवाः सर्वे ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते न वै कार्यं कारणं न तत्समश्चाधिकश्च दृश्यः। सूर्योऽस्माद्भीत उदेति। वातोऽस्माद्भीतः पवते। अग्निर्वै भीतस्तिष्ठति। तच्चित्स्वरूपं निर्विकारमद्वैतं च। तन्मायाशबलमजनीत्याह। अनेन यथा तमस्ततश्चोमिति ध्वनिरभूत्। स वै गजाकारः। अनिर्वचनीया सैव माया जगद्बीजमित्याह। सैव प्रकृतिरिति गणेश इति प्रधानमिति च मायाशबलमिति च। एतस्माद्वै महत्तत्त्वमजायत।

கணேசரே ஸத் எனும் மூலப்பொருளானார். அதுவே பரம்பொருள். அது ஆதியும் அந்தமுமற்றது. விஜ்ஞான உருவானது. தேவர்களனைவரும் தமக்கு மூத்த இதனை வழிபடுகிறார்கள் இது காரியப் பொருளுமல்ல, காரணப்பொருளுமல்ல, ஈடும் மிக்காருமற்றவர். சூரியன் இவரிடமிருந்து பயந்து உதிக்கிறான். வாயு பயந்து வீசுகிறான். நெருப்பு பயந்து தன் நிலையில் நிற்கிறது. அது சித்சக்திவடிவம். மாறுபாடற்றது, இரண்டற்றது. இது மாயையுடன் கலந்தது.

அதனால் இருள் தோன்றியது. ஓம் என்ற ஒலி கிளம்பியது. அது யானை வடிவிலிருந்தது. அந்த மாயை இருக்கிறதெனவோ இல்லை எனவோ உறுதி கூற இயலாதது. அது உலகத்தின் விதையாயிற்று. அந்த மாயையே பிரகிருதி என, கணேசர் என, பிரதானம் (மூலப்பொருள்) என மாயையுடன் இணைந்த பிரும்மமென கூறப்படுகிறது. அதிலிருந்தும் மஹத்தத்துவம் தோன்றியது.

ततः कराग्रेणाहङ्कारं सृष्टवान्। स वै त्रिविधः सात्त्विको राजसस्तामसश्चेति। सात्त्विकी ज्ञानशक्तिः। राजसी क्रियाशक्तिः। तामसी द्रव्यशक्तिः। तामस्याः पञ्चतन्मात्रा अजायन्त पञ्चभूतान्यजायन्त। राजस्याः पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्च कर्मेन्द्रियाणि पञ्च वायवश्चाजायन्त। सात्त्विक्या दिशो वायुः सूर्यो वरुणोऽश्विनाविति ज्ञानेन्द्रियदेवता अग्निरिन्द्रो विष्णुः प्रजापतिर्मित्र इति कर्मेन्द्रियदेवताः। इदमादिपुरुषरूपम्। परमात्मनः सूक्ष्मशरीरमिदमेवोच्यते।

துதிக்கை நுனியால் அஹங்காரத்தை வெளிப்படுத்த அது ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என மூவகைப்பட்டது. ஞான சக்தியே ஸாத்விகமான அஹங்காரம். கிரியா சக்தியே ராஜஸம், திரவியசக்தியே தாமஸம். தாமஸத்திலிருந்து ஆகாயம் முதலிய பூதங்களின் மூலதத்துவங்களான தந்மாத்திரை (ஸூக்ஷ்மநிலை)கள் தோன்றி ஐந்து பூதங்களாகப் பிரிந்தன. ராஜஸமான கிரியாசக்தியிலிருந்து ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் ஐந்து கர்மேந்திரியங்களும், பிராணன் முதலிய ஐந்து வாயுக்களும் தோன்றின. ஸாத்விகமான ஞானசக்தியிலிருந்து திக்கு, வாயு, ஸூர்யன், வருணன், இரு அச்வினிகள், என ஐந்து ஞானேந்திரிய தேவதைகளும், அக்னி, இந்திரன், விஷ்ணு, பிரஜாபதி, மித்ரன் என ஐந்து கர்மேந்திரிய தேவதைகளும் தோன்றினர். இது ஆதியான (விராட்) புருஷனின் தோற்றம். இதனைப் பரமாத்மாவின் ஸூட்சும சரீரமென்பர்.

अथ द्वितीयम्। पञ्चतन्मात्राः पञ्चसूक्ष्मभूतान्युपादाय पञ्चीकरणे कृते पञ्चमहाभूतान्यजायन्त। अवशिष्टानां पञ्चपञ्चांशानां कल्पारम्भसमये

भूतविभागे चैतन्यप्रवेशादहमित्यभिमानः। तस्मादादिगणेशो भगवानुच्यते। ततो वै भूतेभ्यश्चतुर्दश लोका अजायेरन्। तदन्तर्गतजीवराशयः स्थूलशरीरैः सह विराडित्युच्यते। इति द्वितीयम्।

இரண்டாவது படைப்பு நிலை — தன்மாத்திர நிலையிலுள்ள ஐந்து பூதங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பங்கு சேர்த்து பஞ்சீகரணமடைந்து ஸ்தூல நிலைபெற்று மஹாபூதங்களாயின. மீதியுள்ள தன்மாத்திரநிலையிலேயேயிருப்பவை (இறுதியில் மூலப்பொருளுடன் கலந்து மறைந்து) கல்பம் தொடங்குமுன் பூதங்களாகப் பிரியுமுன் அதில் சைதன்யம் நுழைய அஹங்காரம் (தான் என்ற தனி உணர்வு) ஏற்படுகிறது. இவற்றின் ஆதி கணேசரே. பஞ்சபூதங்களிலிருந்து 14 உலகங்கள் தோன்றின. அவற்றின் உட்பட்ட ஜீவராசிகள் தம் தமது ஸ்தூல சரீரத்தைப்பெற விராட் என்ற நிலை நேர்கிறது.

राजसो ब्रह्मा सात्त्विको विष्णुस्तामसो वै हरः। त्रयं मिलित्वा परस्परमुवाच अहमेव सर्वस्येश इति। ततो वै परस्परमसहमानाश्चोर्ध्वं जग्मुः। तत्र न किञ्चिद्ददृशुः। ततश्चाधःप्रदेशे दशादिक्षु भ्रमन्तो न किञ्चित्पश्यन्ति स्म। ततो वै ध्यानस्थिता अभूवन्। ततश्च हृद्देशे महान्तं पुरुषं गजवक्त्रमसंख्यशीर्षमसंख्यपादमनन्तकरं तेजसा व्याप्ताखिललोकं ब्रह्ममूर्धानं दिक्श्रवणं ब्रह्माण्डगण्डं चिद्व्योमतालुकं सत्यजननं च जगदुत्पत्त्यपायोन्मेषनिमेषं सोमार्काग्निनेत्रं पर्वतेशरदं पुण्यापुण्योष्ठं ग्रहोडुदशनं भारतीजिह्वं शक्रघ्राणं कुलगोत्रांसं सोमेनकण्ठं हरशिरोरुहं सरिन्नदभुजमुरगाङ्गुलिकमृक्षनखं श्रीहृत्कमाकाशनाभिकं सागरोदरं महीकटीदेशं, सृष्टिलिङ्गकं पर्वतेशोरुं दस्रजानुकं जठरान्तः-स्थितयक्षगन्धर्वरक्षःकिन्नरमानुषं पातालजङ्घकं मुनिचरणं कालाङ्गुष्ठकं तारकाजाललाङ्गुलं दृष्ट्वा स्तुवन्ति स्म।

ராஜஸரான பிரும்மாவும் ஸாத்விகரான விஷ்ணுவும் தாமஸரான ஹரனும் ஒருவருக்கொருவர் தான் தான் உயர்ந்தவன் என்று தற்பெருமையை வெளிப்படுத்தி விடைகிடைக்காமல், இறுமாப்புடன் வானில் சென்றனர். அங்கு ஒன்றையும் கண்டனரில்லை. மறுபடி கீழிறங்கி பத்து

திக்குகளில் சுற்றியும் எதனையும் காணுமல் தியானத்தில் அமர்ந்தனர். அவரவரது உள்ளத்தில் ஓர் அற்புதக் காட்சியைக் கண்டனர். ஒரு மிகப்பெரிய புருஷர் - யானை முகமுள்ளவர், எண்ணற்ற தலை கை கால் உள்ளவர் - ஒளியால் உலகனைத்திலும் பரவியவர், பிரும்மாவைத் தலையாக, திக்குகளைக் காதாக, பிரும்மாண்டத்தைக் கன்னமாக, சித்தெனும் பரவெளியை உள்வாயாக, ஸத்யத்தை ஜனன உறுப்பாக, ஜகத்தின் உற்பத்தியையும் மறைவையுமே கண்களின் இமைப்பாக, சந்திரனையும் சூரியனையும் அக்னியையும் கண்களாக, மேருமலையைப் பற்களாக, புண்யத்தையும் புண்ய மல்லாததையும் உதடுகளாக, கிரஹங்களையும் நட்சத்திரங்களையும் பற்களாக, வாக் தேவியை நாக்காக, இந்திரனை மூக்காக. குலபர்வதங்களைத் தோள்களாக ஸூரியனையும் சந்திரனையும் தொண்டையாக. ஹரனைக் கேசமாக, ஆறுகளைக் கைகளாக, ஸர்பங்களை மோதிரங்களாக, நட்சத்திரங்களை நகங்களாக, லக்ஷ்மியை ஹிருதயமாக, ஆகாசத்தை நாபியாக, கடலை வயிருக, பூமியை இடுப்பாக, படைப்பை ஜனனேந்திரியமாக, மலையரசனைத் தொடையாக, அசுவினீ தேவர்களை முழங்கால்களாக, வயிற்றினுள் யக்ஷர், கந்தர்வர், ராக்ஷதர், கின்னரர், மனிதர் இவர்களைத்தாங்கி, பாதாளத்தைக் கணைக்காலாக, முனிவரைப் பாதங்களாக, காலனைக் கால்கட்டை விரலாக. நட்சத்திரக் குவியலை வாலாகக் கொண்ட விராட் கணேசர். அவர்கள் இவரைத் துதித்தனர்.

यतो वै इमानि भूतानि जायन्ते यतोऽग्निः पृथिव्यप्तेजो वायुर्यत्कराग्रात् ब्रह्मविष्णुरुद्रा अजायन्त यतो वै समुद्राः सरितः पर्वताश्च यतो वै चराचरमिति स्तवनात्प्रसन्नो भूत्वोवाचाहं सर्वस्येशो मत्तः सर्वाणि भूतानि मत्तः सर्वं चराचरं भवन्तो वै न मद्भिन्ना गुणा मे वै न संशयः। गुणेशं मां हृदि संचिन्त्य राजस त्वं जगत्कुरु सात्त्विक त्वं पालय तामस त्वं हरेत्युक्त्वान्तर्हितः। स वै गणेशः सर्वात्मा विज्ञेयः सर्वदेवात्मा वै स एकः। य एवं वेद स गणेशो भवति। इत्युपनिषत्।

எவரிடமிருந்து இந்த உயிரினங்கள் தோன்றினவோ, எவரிடமிருந்து நெருப்பு, பூமி, ஜலம், வாயு உண்டானதோ, எவரது கை நுனியிலிருந்து பிரும்மா விஷ்ணு மற்றும் ருத்திரர் தோன்றினரோ, எவரிடமிருந்து கடல்களும் ஆறுகளும் மலைகளும் அசைபவையும் அசையாதவையும் தோன்றினவோ, அவரே நீர் என மூவரும் துதித்ததும். பிரஸன்னராகி, "நானே ஈசன், என்னிடமிருந்தே எல்லாம் தோன்றின. நீங்கள் என்னிடமிருந்து வேறுபட்டவரல்ல. எனது மூன்று குணங்களின் தனித் தோற்றமே. குணங்களின் ஈசனான என்னை மனத்திற் கொண்டு பணிபுரிவீர். ராஜஸரே! நீர் படைப்பீர். ஸாத்விகரே! காப்பீர். தாமஸரே! நீர் ஒடுக்குவீர்" என்று கூறி மறைந்தார். அவரே கணேசர். எல்லாவற்றின் ஆத்மா. ஸர்வதேவர்களின் ஆத்மா. அவர் ஒருவரே. இவ்வாறு உணர்பவன் கணேசராவான். என்று உபநிஷதம் கூறுகிறது.

पञ्चमोपनिषत् - ஐந்தாம் உபநிஷத்து

ॐ ।। देवा ह वै रुद्रमब्रुवन् कथमेतस्योपासनम्। स होवाच रुद्रो गणको निचृद्गायत्री श्रीगणपतेरेनं मन्त्रराजमन्योन्याभावात्प्रणव स्वरूपस्यास्य परमात्मनोऽङ्गानि जानीते स जानाति सोऽमृतत्वं च गच्छति। योऽधीते स सर्वं तरति। य एनं मन्त्रराजं गणपतेः सर्वदं नित्यं जपति सोऽग्निं स्तम्भयति स उदकं स्तम्भयति स वायुं स्तम्भयति स सूर्यं स्तम्भयति स सर्वान्देवान्स्तम्भयति स विषं स्तम्भयति स सर्वोपद्रवान्स्तंभयति। इत्युपनिषत्। य एनं मन्त्रराजं नित्यमधीते स विघ्नानाकर्षयति देवान्यक्षान् उरगान् ग्रहान्मनुष्यान् सर्वानाकर्षयति। स भूर्लोकं जयति स भुवर्लोकं जयति स स्वर्लोकं स महर्लोकं स जनोलोकं स तपोलोकं स सत्यलोकं स सप्तलोकं स सर्वलोकं जयति। सोऽग्निष्टोमेन यजते सोऽत्यग्निष्टोमेन स उक्थ्येन स षोडशीयेन स वाजपेयेन सोऽतिरात्रेण सोऽप्तोर्यामेण स सर्वैः क्रतुभिर्यजते। य एनं मन्त्रराजं वैघ्नराजं नित्यमधीते स ऋचोऽधीते स यजूंष्यधीते स सामान्यधीते

सोऽथर्वणममधीते सोऽङ्गिरसमधीते स शाखा अधीते स पुराणान्यधीते स कल्पानधीते स गाथा अधीते स नाराशंसीरधीते स प्रणवमधीते। य एनं मन्त्रराजं गाणेशं वेद स सर्वं वेद स सर्वं वेद। वेदसमः स मुनिसमः स नागसमः स सूर्यसमः सोऽग्निसम इति। उपनीतैकाधिकशतं गृहस्थैकाधिकशतं वानप्रस्थैकाधिकशतं रुद्रजापकसमम्। यतीनामेकाधिकशतमथर्वशिरःशिखाध्यापकसमम्। रुद्रजापकै काधिकशतमथर्वशिरःशिखाध्यापकैकाधिकशतं गाणेशतापिनीयोपनिषदध्यापकसमम्।

தேவர்கள் ருத்திரனே இவரது வழிபாட்டுமுறை பற்றிக் கேட்டனர். அவர் சொன்னார். இந்த மந்திரத்திற்கு கணகர் ருஷி, நிச்ருத் காயத்ரீ சந்தஸ். கணபதி ஓங்கார ஸ்வரூபம். இவரது மந்திர அங்கங்களை அறிந்தவன் அழியா நிலைபெறுகிறான். எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்கிறான். கணபதி மந்திரத்தைத் தினமும் ஜபிப்பவன் அக்னி - வாயு - ஜல ஸ்தம்பம் புரிவான். ஸூரியனையும் தேவர்களையும் இயங்காமல் செய்வான். விஷங்களையும் மற்ற உபத்திரவங்களையும் செயலிழக்கச் செய்வான். விக்னங்களை நீக்குவான். தேவர் யக்ஷர் நாகர் கிரஹங்கள் மனிதர்கள் இவர்களை வசப்படுத்துவான். பூலோகம் புவர்லோகம் ஸுவர்லோகம் மஹர்லோகம் ஜநோலோகம் தபோலோகம் ஸத்யலோகம் என்ற உலகங்களை வெல்வான். அக்னிஷ்டோமம் அத்யக்னிஷ்டோமம், உக்தியம், ஷோடசீ, வாஜபேயம் அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம் என்ற எல்லா வேள்விகளும் புரிந்தவனாவான். தினம் ஜபிப்பவன் ருக் யஜுஸ்ஸாம அதர்வா அங்கிரஸம் இவற்றின் சாகைகள், புராணங்கள் கல்பங்கள் காதைகள் இதிஹாஸங்கள் இவற்றையும் ஓங்காரத்தையும் ஓதியவனாவான். எல்லா மறிந்தவனாகி ருஷி, நாகர், ஸூரியன், அக்னி இவர்களுக் கொப்பானவனாவான். 101 உபனயனமானவர், 101 கிருஹஸ்தர்கள், 101 வான பிரஸ்தர்கள், இவர் மந்திரஜபம் செய்பவனுக்கு ஈடாவர். 101 ஸந்யாஸிகள் அதர்வவேதம் ஓதுவிப்பவருக்குச்சமம். 101 ஸ்ரீருத்ரஜபம் செய்பவர், 101 அதர்வவேதம் ஓதுவிப்பவர் இவர் கணேசதாபினி உபநிஷத் ஓதுவிப்பவருக்குச் சமம்.

मन्त्रराजजापकस्य यत्र रविसोमौ न तपतो यत्र वायुर्नक्षत्राणि न वाति भान्ति यत्राग्निर्मृत्युर्न दहति प्रविशति यत्र मोहो न दुःखं सदानन्दं परानन्दं समं शाश्वतं सदाशिवं परं ब्रह्मादिवन्दितं योगिध्येयं परमं पदं चिन्मात्रं ब्रह्मणस्पतिमेकाक्षरमेवं परमात्मानं बाह्यान्ते लब्धांशं हृदि समावेश्य किञ्चिज्जप्त्वा ततो न जपो न माला नासनं न ध्यानावाहनादि।

மந்திர ராஜத்தை ஜபிப்பவனுக்கெதிரே ஸூரிய சந்திரர்கள் விளங்கமாட்டார். வாயு அசையமாட்டார். நக்ஷத்திரங்கள் ஒளிவிடமாட்டா. நெருப்பும் எரிக்காது. யமன் நுழைய மாட்டான். குழப்பமோ துயரோ இருக்காது. எப்போதும் ஆனந்தமும் அமைதியுமிருக்கும். ஸமரும் நித்யரும், ஸதாசிவரும் பிரும்மாதியரால் வணங்கப் பெற்றவரும் யோகிகளால் ஸமாதியில் காணப்பெற்றவரும் சித்சக்தி வடிவானவருமான பிரும்ஹணஸ்பதியை - ஏகாக்ஷர மந்திரத்தால் வழிபடப்பெறுகிற பரமாத்மாவை - உள்ளும்புறமும் இடம் பெறச் செய்து இதயத்தில் அமர்த்தி மந்திரத்தை ஜபித்தபின் வேறு ஜபமோ மாலையோ ஆஸனமோ தியானமோ ஆவாஹனமோ தேவைப்படாது.

स्वयमवतीर्णो ह्ययमात्मा ब्रह्म सोऽहमात्मा चतुष्पात्। बहिःप्रज्ञः प्रविविक्तभुक् तैजसः। यत्र सुप्तो न कञ्चन कामं कामयते न कञ्चन स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तम्। तत्रैकीभूतः प्रज्ञानघन एवानन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञः। एष सर्वेश्वरः सर्वान्तर्यामी एष योनिः सर्वभूतानाम्। न बहिःप्रज्ञं नान्तःप्रज्ञं नोभयतःप्रज्ञं न प्रज्ञानघनमव्यपदेश्यमव्यवहार्यमग्राह्य मलक्षणमचिन्त्यमैकात्म्यप्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शिवमद्वैतमेवं चतुष्पादं ध्यायन् स एवात्मा भवति।

அந்த பிரும்மமான பரமாத்மா தானே நான்கு நிலை கொண்டவராக இறங்கி வந்துள்ளவர். விழிப்பில் வெளியுணர்வு மட்டும் கொண்டவராக (விசுவராக) கனவில் உள்ளுணர்வைத் தனித்துப் பெறுகிற தைஜஸராக, விருப்பமும் கனவுமற்ற நல்லுறக்கத்தில் பிராஜ்ஞராகக் காணப்படுகிறார்.

பிராஜ்ஞர் உடலும் உள்ளமுமிழந்து பேரறிவுச் செறிவாக ஆனந்தத்தை உணர்பவராக சித்தம் மட்டும் உணரக் கூடிய நிலையில் இருப்பார். இவரே ஸமஷ்டியில் அனைத்திற்கும் ஈச்வரன், எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமி. உயிரினமனைத்தின் தோற்றுவாய். நான்காம் நிலையில் வெளியுணர்வும் உள்ளுணர்வும் இரண்டும் கலந்தும் உணர்வுச்செறிவாகவும் இல்லாமல், இன்னதெனக் குறிப்பிடவும் வழங்கவும் உணரவும் சிந்திக்கவும் இயலாத ஒரே ஆத்மா என்ற ஸத்திய உணர்வின் மூலமானவர். உலகமடங்கிய நிலை. சிவநிலை, இரண்டற்ற நிலை. இந்த நான்கு நிலைகளும் உணர்ந்தவன் பரமாத்மாவாகிறான்.

स आत्मा विज्ञेयः सदोज्वलोऽविद्यातत्कार्यहीनः स्वात्मबन्धरहितो द्वैतरहितो निरस्ताविद्यातमोमोहाहङ्कारप्रधानमहमेव सर्वमिति सम्भाव्य विघ्नराजब्रह्मण्यमृते तेजोमये परंज्योतिर्मये सदानन्दमये स्वप्रकाशे सदोदिते नित्ये शुद्धे मुक्ते ज्ञेश्वरे परे ब्रह्मणि रमते रमते रमते। य एवं गणेशतापनीयोपनिषदं वेद स संसारं तरति घोरं तरति दुःखं तरति विघ्नांस्तरति महोपसर्गं तरति। आनन्दो भवति स नित्यो भवति स शुद्धो भवति स मुक्तो भवति स स्वप्रकाशो भवति स ईश्वरो भवति स मुख्यो भवति स वैश्वानरो भवति स तैजसो भवति स प्राज्ञो भवति, स साक्षी भवति, स एव भवतीति इत्युपनिषत्।

எப்போதும் ஒளிமயமாக, அஜ்ஞானமும் அதன் விளைவுமற்றதாக, ஆத்மாவைக் கட்டுவதற்குரிய பாசங்களற்றதாக, துவைதமின்றி, அஜ்ஞானம் அதனால் விளைகிற அறியாமை, மோஹம், செருக்கு, இவை நீங்கி எல்லாம் நானே, நானே எல்லாம் என்ற பாவனையில் ஒளிமயமும், ஆனந்தமயமும் தானே தன்னொளியால் பிரகாசிப்பதும், எப்போதுமுள்ள நித்ய வஸ்துவும் தூயதும் பாசங்களிலிருந்து விடுபட்டதும். ஸர்வஜ்ஞ ஈசுவரனாக விளங்குவதுமான விக்னராஜ பிரும்மத்திடம் மட்டுமே ஈடுபடுவான்.

இந்த கணேச தாபினீ உபநிடதத்தை அறிந்தவன் கடும் பிறவிக்கடலைத் தாண்டுவான். துயரும் இடையூறும் பெரும் சங்கடங்களும் நீங்கப்பெறுவான். ஆனந்தமாக, நித்யனாக, தூயவனாக, முக்தனாக, தன்னொளியால் பிரகாசிப்பவனாக, ஈசுவரனாக, முதல்வனாக, ஸமஷ்டியான வைசுவாநரனாக, தைஜஸனாக, பிராஜ்ஞனாக, ஸாக்ஷியாக, எல்லாமாக ஆவான்.

षष्ठोपनिषत् - ஆறாம் உபநிஷத்து

ॐ॥ अथोवाच भगवती गौरी ह वै रुद्रमेतस्य मन्त्रराजस्यानुष्ठानविधिं मे ब्रूहीति। स होवाच रुद्रो विधिं लब्धांशं गुरुदेवतयोरालभ्य मनसा पुष्पं निवेद्योपक्रम्य भूतोत्सारणमासनबन्धाद्या त्मरक्षासुनियमभूतशुद्धिप्राणस्थापनप्रणवावर्तनमातृपूजनान्तर्मातृकान्तर्या-गादि सम्पाद्य। अत्र केचन समन्त्रं मूलवैदिककल्पैरुपक्रमं ग्रहणसमर्पणनिवेदनानि बाह्येऽन्यथेति। महार्घ्यं शङ्खं त्रिपाद्योर्गन्धादिना पूजितयोः स्थाप्य पात्रासादनं दक्षिणोपक्रमेण पाद्यार्घ्याचमनमधुपर्कपुनरा चमननिवेदनपात्राणि संस्थासु यथोपदिष्टम्। चतुर्थ्योः पर्वणि संस्थासु यथाविधि स्थाप्य निवेदने प्रक्षालनमेव ततोऽर्वाक् पञ्चामृतपात्राणि रिक्तं च मूलेनालभ्य निवेदिन्यार्घ्योदकेनात्मानं पात्राणि सम्भारं च प्रोक्ष्य पात्रातिरिक्तानि महार्घ्योदकेन सर्वनिवेदनं करशुद्धिं मूलासुनियमं यथोक्तर्षिच्छन्दोदैवतं स्मृत्वा। विनियोगश्च नित्ये पूजाङ्गो जपो, जपाङ्गा पूजा, जप इति। अङ्गुष्ठव्यापकस्वान्ताष्टाङ्गदण्डिमुण्डिन्यासादि कृत्वा मुखमवेक्ष्यात्मानं देवरूपिणं सम्भाव्य मूर्ध्नि पुष्पं दत्त्वा पीठं सम्पूज्यासनं दत्त्वा ऋष्यादि कृत्वा ध्यात्वा हृदयाम्भोजे योगिनोऽत्र जपन्ति।

பகவதியான கௌரீதேவி ருத்திரரிடம் மந்திரத்தின் அனுஷ்டான முறை உபதேசிக்க வேண்டினார். ருத்திரர் கூறினார். முறையறிந்த பின் குருவிற்கும் தேவதைக்கும் மனத்தளவில் புஷ்பம் போட்டு ஸங்கல்பத்துடன் தொடங்கி இடையூறு விளைவிக்கிறவர்களை அகற்றுதல் (பூதோத்ஸாரணம்) ஆஸனத்தில் அமர்தல், ஆத்மரக்ஷை, பிராணாயாமம், பூதசுத்தி,

பிராணப்பிரதிஷ்டை, பிரணவஜபம், மாத்ருகாந்யாஸம், அந்தர்மாத்ருகாந்யாஸம், அந்தர்யாகம் முதலியவைகளை முடித்துப்பின் வைதிக முறைப்படி மூலமந்திரத்துடன் பூஜை, ஸமர்பணம், நிவேதனம், என்று வெளிப்படையான பூஜை செய்து பின். விலையுயர்ந்த சங்கை முன்னரே பாத்ராஸன பூஜை செய்த முக்காலியில் வைத்து. பாத்ராஸாதனம் செய்த பின் பாத்யம் அர்க்க்யம் ஆசமனம் மதுபர்கம் மறுபடி ஆசமனம் நிவேதனம் இவற்றிற்கான பாத்திரங்களை வலத்திலிருந்து தொடங்கி அதனதனிடத்தில் குரு உபதேசித்தபடி வைத்து சுக்ல-கிருஷ்ணபக்ஷசதுர்த்திகளிலும் பர்வதினங்களிலும் முறைப்படி பூஜிக்கவும். பஞ்சாமிருத பாத்திரங்களை நிரப்புமுன்னரே மூலத்தால் துடைத்து நிவேதன முத்திரையுடன் அர்க்கியஜலத்தால் தன்னையும் பாத்திரங்களையும் பூஜைப்பொருள்களையும் புரோக்ஷித்து பாத்திரத்தைத் தவிர மற்றதை மஹார்க்கியஜலத்தால் புரோக்ஷித்துக் கைகளை சுத்தி செய்து மூலத்தால் பிராணாயாமம் செய்வது. ருஷி சந்தஸ் தேவதா நியாஸத்துடன் பூஜைக்கு அங்கமாக ஜபம், அல்லது ஜபத்திற்கு அங்கமாக ஜபம் அல்லது ஜபம் என்று விநியோகநியாஸம் ஜபத்தின் நியாஸம், வியாபக நியாஸம், அங்கநியாஸம், அஷ்டாங்க நியாஸம், தண்டிநீ முத்திரை, முண்டி நியாஸம் முதலியவற்றைச் செய்து, தன் முகத்தை (க்கண்ணாடியில்) பார்த்து தன்னைப் பகவானாகத் தியானித்து தலையில் பூபோட்டு, ஆஸனம் தந்து ருஷி முதலிய நியாஸங்களுடன் இதயத்தில் பகவானைத் தியானம் செய்வர். மந்திர ஜபம் செய்வர்.

स्वान्ताम्भोजाद्देवमावाह्य मुद्रां दर्शयित्वा देवस्य सकलीकरणाङ्गुष्ठ हृदयार्पिण्या स्वान्ते मुद्रां निवेद्य पात्राणि च मूलेन दत्त्वा रिक्ते पञ्चामृतं संयोज्य तेन पञ्चवारं सकृद्वाऽभिषिच्य नित्येन संतर्प्य कल्पस्तवनादिपुरुषसूक्तरुद्राध्यायघोषशान्त्यादिना मूलेन चाभिषिच्य सर्वपूजां निवेद्य दीपं त्रिर्भ्राम्य सव्येनाघ्राप्य महानैवेद्यपीठावरणान्युपसंहृत्य दर्शयेत्। ताम्बूलान्ते किञ्चिन्मूलमावर्त्य पुनर्धूपादित्रयभक्ष्यादि निवेद्य मुद्राः सर्वोपचारस्य दर्शयित्वा निवेदनमिदमासनं, नमः पाद्ये एषोऽर्घ्यः स्वाहेति

दक्षिणकरेऽर्घ्ये इदं स्वधेति पुरस्त्रिके मुखे नम इति स्नानेष्वेष गन्धो नमोऽक्षतेषु ओं पुष्पाणि नमः पुष्पेष्वेष धूपो दीपो नमो धूपदीपयोः समर्पयामीति नैवेद्यफलताम्बूलेषु निवेदयामि नमो हिरण्ये एष पुष्पाञ्जलिर्नम इति मालायामिति परमं रहस्यमप्रकाश्यं बीजं य एवं वेद स सर्वं वेद स सर्वं वेद।

தன் இதய கமலத்திலிருந்து பகவானை வெளிப்படச் செய்து முத்திரை காட்டி ஸகலீகரணத்துடன் கரநியாஸம் அங்கநியாஸம் செய்து முத்திரை காட்டி, பாத்ரங்களை மூலமந்திரத்தால் அமைத்து பஞ்சாமிருதம் நிரப்பி, அதனால் ஐந்து தடவையோ ஒருதடவையோ அபிஷேகம் செய்து கல்பஸ்துதி, புருஷஸூக்தம், ஸ்ரீருத்ரம், கோஷசாந்தி மூலமந்திரம் இவற்றைச் சொல்லி அபிஷேகம் செய்து வழிபட்டு, தீபத்தை மூன்று தடவை சுற்றி இடதுகையில் முத்திரையுடன் மஹாநைவேத்யம் முதலியவற்றைச் செய்யவேண்டும்.

தாம்பூலத்தின் இறுதியில் மூலமந்திர ஜபம் செய்து தூபம் தீபம் நிவேதனம் செய்து, ஸர்வோபசார பூஜா முத்திரை (லமித்யாதி) காட்டி இது நிவேதனம், இது ஆஸனம் என நம: என்பதுடன், இது அர்க்க்யம் என வலதுகரத்தில் ஸ்வாஹா என்பதுடன், இது ஆசமனம் என முகத்தில் நம: என்பதுடன், இது கந்தம் என நம: என்பதுடன். அக்ஷதை ஓம் உடன், புஷ்பங்கள் நம: உடன், தூபம் தீபம் நம: ஸமர்பயாமி என்பதுடன், நைவேத்யம் பழம் தாம்பூலம் இவற்றை நிவேதயாமி நம: என்பதுடன் ஸ்வர்ணபுஷ்பத்திலும் மந்திரபுஷ்பத்திலும் நம: என்பதுடன் மாலையை நம: என்பதுடன். இவற்றுடன் வெளிப்படாதபடி ரகசியமாக பீஜமந்திரம் கூறி அளிக்க வேண்டும் இவ்வாறு வழிபடுபவனே பகவானை உணர்வான்.

वर्णार्थं लब्धांशेन मन्त्रार्थेन च पीठावरण देवतावधानेन वा जपति स जपति। मुख्यं लब्धांशमासनं मृदुलं भुक्तरिक्तवासः कौसुम्भमाञ्जिष्ठरक्तकम्बलचित्रमृगव्याघ्राजिनं वा यथोक्तमुक्तान्यतरैरा

सनान्तरयोजना स्फटिककमलभद्राक्षमणि - मुक्ताप्रवालरुद्राक्षकुशग्रन्थिषु वा जपति स जपति। कुशमयी नित्याक्षालनं चन्दनालेपो धूपेनाभिमन्त्रच पृथगभिमन्त्रणं सद्योजातैः पञ्चभिः प्राणस्थापनजीवनतर्पणगुप्तानि च। स्वमूले गुह्यं वामेन स्पृशेन्न दर्शयेत्। एवं श्रावणे पवित्रेण मधौ दमनेन जपमालया महानवम्यां तापस्यां चतुर्थ्यां तिललड्डुकैः सप्तम्यां शीतलचन्दनेन शिवरात्र्यां बिल्वदलमालयाऽन्यस्मिन्पर्वणि महत्यार्चयन्ति तेऽर्चयन्ति । मोदक सक्तु रंभाफलेक्षुनारिकेलपूपानन्यानि च यथोपदिष्टमाहुतिकर्मभिर्जुहोति। जपश्च प्राक्प्रवणे होमोऽन्यथोपास्यः।

மந்திரத்தின் எழுத்தின் பொருள் மந்திரத்தின் பொருள் தேவதை, ஆவரணதேவதை, இவற்றை உணர்ந்து ஜபிப்பவனே ஜபிப்பவன். முக்கியமானது. அமர ஆஸனம் மெதுவானது. புது ஆடை, குசும்பா மஞ்சிட்டி இவற்ருல் சிவந்த கம்பளத் தாலானது, மான்தோல், புலித்தோல், இவற்றில் ஒன்று. ஸ்படிகம், தாமரைமணி, பத்ராக்ஷம், முத்து, பவழம், ருத்திராக்ஷம், தர்ப்பையை மணிபோல் முடிப்பு, இவற்றைக் கொண்டு ஜபிக்கலாம்.

தர்ப்பாஸனத்தில் அமர்தல், நித்யஸ்நாநம், சந்தனப்பூச்சு, தூபத்தால் ஸ்தலசுத்தி, ஸத்யோஜாதம் முதலிய ஐந்து மந்திரங்களால் பிராண பிரதிஷ்டை, பிராண ஜீவனம், பிராண தர்பணம், அங்கரக்ஷை, இவை அவசியம் செய்யத்தக்கவை. குஹ்யத்தில் நியாஸம் இடதுகையால். அதனை வெளியே காட்டக்கூடாது. சிராவணமாதத்தில் பவித்ரத்தாலும் சித்திரையில் தமனத்தாலும், புரட்டாசி மஹாநவமியில் ஜபமாலையாலும் சதுர்த்தியில் எள்ளுக் கொழுக்கட்டையாலும் ஸப்தமியில் குளிர்ந்த சந்தனத்தாலும் சிவராத்திரியில் பில்வமாலையாலும் இப்படி பர்வதினங்களிலும் பூஜிப்பவரே சிறந்தவர். கொழுக்கட்டை, அவல், பொறி, ஸத்துமா, வாழைப்பழம், கரும்பு, தேங்காய், அப்பம் மற்றும் குரு உபதே சித்தவற்றை ஆஹுதியாக அளிப்பர். கிழக்கு முகமாக கிழக்கு தாழ்ந்த இடத்தில் ஜபமும் ஹோமமும்.

एवं यः करोति सोऽमृतत्वं विन्दति स प्रतिष्ठां प्राप्नोति मुक्तिं विन्दति भुक्तिं भुनक्ति वाचं वदति यशो लभते। इदं रहस्यं यो जानाति स जानाति योऽधीते सोऽधीते स आनन्दो भवति स नित्यो भवति स विशुद्धो भवति स मुक्तो भवति स प्रकाशो भवति स दयावान् भवति ज्ञानवान्भवत्यानन्दवान्भवति विज्ञानवान्भवति विज्ञानानन्दो भवति सोऽमृतत्वं भवत्यमृतत्वं भवतीति।

இவ்வாறு செய்பவன் அழியாநிலையில் புகழும் முக்தியும் போகமும் பேச்சுவல்லமையும் பெறுவான். இந்த ரஹஸ்யமறிந்தவன் இந்த உபநிஷத்தை ஓதுபவன் ஆனந்தமாக அழிவற்று தூய்மை மிக்கவனாக, முக்தனாக, தெய்வ ஒளி பெற்றவனாக. வாழ்வான். தயை, ஜ்ஞானம் ஆனந்தம் விஜ்ஞானம் பெறுவான். அழியாநிலை பெறுவான்.

हेरम्बोपनिषत् - ஹேரம்போபநிஷத்து

अथातो हेरम्बोपनिषदं व्याख्यास्यामः।
गौरी सा सर्वमङ्गला सर्वज्ञं परिसमेत्योवाच।
अधीहि भगवन्नात्मविद्यां प्रशस्तां यया जन्तुर्मुच्यते मायया च।
यतो दुःखाद्विमुक्तो याति लोकं परं शुभ्रं केवलं सात्त्विकं च॥ १॥
तां वै स होवाच महानुकम्पासिन्धुर्बन्धुर्भुवनस्य गोप्ता।
श्रद्धत्स्वैतद्गौरि सर्वात्मना त्वं मा ते भूयः संशयोऽस्मिन् कदाचित्॥ २॥

ஹேரம்ப உபநிஷத்தை விளக்குவோம். ஸர்வமங்களையான கௌரி ஸர்வஜ்ஞனை சிவனை அணுகிக்கேட்டாள். எதனைக் கொண்டு எந்த ஜீவனும் மாயையைத் தாண்டுவானோ, துயரிலிருந்து விடுபடுவானோ, ஸத்வகுண மிக்க உயர்ந்த் தூய உலகை அடைவானோ அந்த உயர்ந்த ஆத்மவித்யையை உபதேசிப்பீர் என. இதனைக்கேட்ட கருணைப் பெருங்கடலான உலகநாதன் சிவன் கூறினார். இதனை முழுவதும் சிரத்தையுடன் கேள். இதில் உனக்கு எந்த ஐயப்பாடும் நேராது.

हेरम्बतत्त्वे परमात्मसारे नो वै योगान्नैव तपोबलेन।
नैवायुधप्रभावतो महेशि दग्धं पुरा त्रिपुरं दैवयोगात्॥ ३॥
तस्यापि हेरम्बगुरोः प्रसादाद्यथा विरिञ्चिर्गरुडो मुकुन्दः।
देवस्य यस्यैव बलेन भूयः स्वं स्वं हितं प्राप्य सुखेन सर्वम्॥ ४॥
मोदन्ते स्वे स्वे पदे पुण्यलब्धे सर्वैर्देवैः पूजनीयो गणेशः।
प्रभुः प्रभूणामपि विघ्नराजः सिन्दूरवर्णः पुरुषः पुराणः॥ ५॥

ஹேரம்பனின் தத்துவம் பரமாத்மஞானத்தின் ஸாரமாகும். திரிபுரத்தை எரித்தது யோகத்தாலோ தவத்தாலோ ஆயுத சக்தியாலோ அல்ல. தைவசக்தியால் நிகழ்ந்தது. அதுவும் அந்த ஹேரம்பரின் பேரருளால். பிரும்மாவும் கருடனும் முகுந்தரும் ஹேரம்பரின் வலிவைக் கொண்டு தம் தமக்கு இதமானதைப் பெற்றுப் புண்யத்தால் கிட்டிய தம் தமது ஸ்தானத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் விளங்குகின்றனர். அதனுல் வல்லவர்களுக்கும் வல்லவரான செந்தூரநிறம் கொண்ட பழம் பெருமானை விக்னராஜர் வழிபடத்தக்கவர்.

लक्ष्मीसहायोऽद्वयकुञ्जराकृतिश्चतुर्भुजश्चन्द्रकलाकलापः।
मायाशरीरो मधुरस्वभावस्तस्य ध्यानात् पूजनात्तत्स्वभावाः॥ ६॥
संसारपारं मुनयोऽपि यान्ति स वा ब्रह्मा स प्रजेशो हरिः सः।
इन्द्रः स चन्द्रः परमः परात्मा स एव सर्वो भुवनस्य साक्षी॥ ७॥
स सर्वलोकस्य शुभाशुभस्य तं वै ज्ञात्वा मृत्युमत्येति जन्तुः।
नान्यः पन्था दुःखविमुक्तिहेतुः सर्वेषु भूतेषु गणेशमेकम्॥ ८॥
विज्ञाय तं मृत्युमुखात् प्रमुच्यते स एवमास्थाय शरीरमेकम्।
मायामयं मोहयतीव सर्वं स प्रत्यहं कुरुते कर्मकाले॥ ९॥
स एव कर्माणि करोति देवो ह्येको गणेशो बहुधा निविष्टः।
स पूजितः सन् सुमुखोऽभिभूत्वा दन्तीमुखोऽभीष्टमनन्तशक्तिः॥ १०॥

லக்ஷ்மியின் துணைகொண்டவர், இணையற்ற யானை உருவினர், நான்குகைகள் உள்ளவர், சந்திரகலை அணிந்தவர், மாயையை உடலாகக் கொண்டவர், இனிய இயல்புள்ளவர், அவரது தியானத்தாலும் பூஜையாலும் அவரது நிலை பெறுவர்.

ருஷிகளும் பிறவிக்கடலின் எல்லையை அடைகின்றனர். அவரே பிரும்மா, பிரஜாபதி, விஷ்ணு, இந்திரன், சந்திரன், பரம்பொருள் உலகனைத்திற்கும் உலகின் சுபத்திற்கும் அசுபத்திற்கும் ஸாக்ஷி. அவரை அறிந்தவன் மரணத்திலிருந்து மீள்கிறான். துக்கம் நீங்க வேறு வழியில்லை. எல்லா உயிரினங்களிலும் அமர்ந்துள்ள கணேசர் ஒருவரை மட்டுமறிந்து யமனின்வாயிலிருந்து விடுபடுகிறான். அவர் இப்படி மாயை வடிவான உடலை எடுத்து மயக்குகிறார். அவரே விதியையும் காலத்தையும் தினமும் அமைப்பவர், பலரிடம் பலவாறாக இருந்து அவரே செயல்படுகிறார். நாம் வழிபட, அவர் ஸுமுகராக (இனிய முகத்தவராக) யானை முகமுள்ளவராக எல்லையற்ற ஆற்றலுள்ளவராக வேண்டுவதை எல்லாவற்றையும் நிறைவுறச் செய்கிறார்.

स वै बलं बलिनामग्रगण्यः पुण्यः शरण्यः सकलस्य जन्तोः ।
तमेकदन्तं गजवक्त्रमीशं विज्ञाय दुःखान्तमुपैति सद्यः ॥ ११ ॥
लम्बोदरोऽहं पुरुषोत्तमोऽहं विघ्नान्तकोऽहं विजयात्मकोऽहम् ।
नागाननोऽहं नमतां सुसिद्धः स्कन्दाग्रगण्यो निखिलोऽहमस्मि ॥ १२ ॥

வலிவுள்ளவர்களின் வலிவு அவர். எல்லாவற்றிலும் முதலில் பூஜிக்கப் பெறுபவர், புனிதர், எவருக்கும் அடைக்கலமாகுபவர், அந்த ஒற்றைக் கொம்பரை யானை முகத்தவரை உணர, உடன் துக்கத்தைக் கடக்கிறான். ''நானே சரிந்த வயிறுள்ள லம்போதரன், நானே புருஷோத்தமன், நானே இடையூறுகளை அழிப்பவன், வெற்றிவீரன், யானைமுகத்தோன், வணங்கியவருக்கு விரும்பியதை முடித்துத் தருபவன், கந்தரின் அண்ணன், எல்லாமான அந்த பரமன் நானே, அவரேயான எனக்கு இடையூறு இல்லை. தொடங்கிய பணியில் குறையில்லை. புண்ய மில்லை, பாபமில்லை,'' என்ற இந்த நிலைத்த பாவனையுடன் ஆத்ம ஞானத்திற்கு விதையும் க்ஷேமத்தை விளைவிப்பதும் சுகத்தின் காரணமுமான கணநாததத்துவத்தை உணர்பவர் கணநாதரின் நிலையைப்பெறுவர். இந்த வித்யையை மகேசரிடமிருந்து பெற்ற கௌரி விரும்பியதை உடன் பெற்றாள். வணங்கத்தக்க அவள் இந்த மந்திரத்தை ஜபித்தாள். சிவனைப் பதியாக அடைந்த அவள் பெரும் மகிழ்ச்சி பெற்றாள்.

न मेऽन्तरायो न च कर्मलोपो न पुण्यपापे मम तन्मयस्य।
एवं विदित्वा गणनाथतत्त्वं निरन्तरायं निजबोधबीजम्॥ १३॥
क्षेमङ्करं सन्तत-सौख्यहेतुं प्रयान्ति शुद्धं गणनाथतत्त्वम्।
विद्यामिमां प्राप्य गौरी महेशादभीष्टसिद्धिं समवाप सद्यः।
पूज्या परा सा च जजाप मन्त्रं शम्भुं पतिं प्राप्य मुदं ह्यवाप॥ १४॥
य इमां हेरम्बोपनिषदमधीते स सर्वान् कामान् लभते स सर्वपापैर्मुक्तो भवति। स सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भवति। स सर्वैर्देवैः पूजितो भवति। सर्ववेदपारायणफलं लभते। स गणेशसायुज्यमवाप्नोति य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥

இந்த ஹேரம்ப உபநிஷத்தை ஓதுபவன் விரும்பியதனைத்தையும் பெறுவான். பாபங்களிலிருந்து விடுபடுவான். தேவர்களனைவரும் இவனைப் புகழ்வர். தேவர்களனைவராலும் பூஜிக்கப் பெறுவான். எல்லா வேதபாராயணத்தின் பலனையும் பெறுவான். கணேசருடன் இரண்டறக்கலப்பான். இவ்வாறு உபநிஷதம் கூறுகிறது.

श्रीगणेशाथर्वशीर्षोपनिषत्

ஸ்ரீ கணேச அதர்வசீர்ஷ உபநிஷத்

முன்னுரை - ஸ்ரீமஹாகணபதியின் ஸகுண நிர்குண ஸ்வரூபங்களை விளக்க வந்த உபநிடதங்களில் இந்த உபனிஷத் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. மந்திரவடிவில் தியானம், ஜபம், பாராயணம், ஹோமம் என்று மானஸிக - வாசிக காயிக வழிபாட்டு முறைகளில் பெரிதும் வழக்கில் உள்ளது.

பரம்பொருளே அனைத்தின் மூலப்பொருள். கணேசரே அந்தப் பரம்பொருள். அவரே படைப்பவர், காப்பவர், படைத்ததைத் தன்னுள் லயமடையச் செய்பவர். படைக்கவிருப்பதன் மூலப்பொருள் அவரே. உலகமாகப் பல பலவாகத் தோன்ற அந்த மூலப்பொருள் வடிவுபெறச்

செய்பவர் அவரே. உலகம் பௌதிகப்பொருளாக தெய்விகப் பொருளாக சேதனப்பொருளாக விதவிதமாகக் காட்சிதர மூலப்பொருளை உருமாற்றியவர் அவர். நானும் நீயும் அவரும் அவளும் அதுவுமாக உணரச் செய்தவர் அவர். பரம் பொருள் இவ்வாறு எல்லாமாக ஆகின்ற விந்தையை இந்தச் சிறு உபனிடதம் விளக்குகிறது.

வேதாந்ததேசிகர் தனது யாதவாப்யுதயத்தில் இறைவனுக்கும் உலகிற்கும் உள்ள தொடர்பை மிக அழகாக விளக்குகிறார்.

लीलातूलिकया स्वस्मिन्कृपारूषितया स्वयम्।
एको विश्वमिदं चित्रं विभुः श्रीमानजीजनत्॥

பரம்பொருள் சிறப்பும் குறிப்பீடுமற்றது. அது தன் நிலையிலிருந்தும் இறங்கித் தன்னைச் சீரும் சிறப்பும் குறிப்பு மனைத்தும் பெற்றவராக்கிக் கொண்டது. ''ஸ்ரீமான்'' ஆனார். உலகைப் பெற விழைந்தார். ஒரு அரும் செயலைப்புரியத் தன்னை எல்லாமறிந்தவராக, எல்லாம் வல்லவராக, எங்கும் நீக்கமற நிரம்பியவராக ஆக்கிக் கொண்டார். ''விபு:'' ஆனார்.

தனது பேரறிவை, வல்லமையை, எங்கும் நிறைந்தமையைச் சிறக்கச் செய்யத் தனக் கெனச் சாதனமோ துணையோ இல்லாது இயங்க நேர்ந்தது. சாதனமும் துணையும் தனக்கும் பெருமை தேடும். அது விபுவிற்கு இழுக்காகும். அதனால் தனித்திருந்தே செயல்பட்டார். ''ஏக:'' ஆனார்.

சிலந்தி ஒரு சிறு பூச்சி. அது தன்னைக் காட்டிலும் வேறுபடவிருக்கிற நூலைத் தன்னிடமிருந்து தானே இழைத்துத் தானே வலைகட்டி வாழ்ந்து தேவை நீங்கியதும் தன்வலையைத் தன்னுள் சுருட்டியடக்கித் தான் மட்டுமே மீதமாகிறது. இது பரம்பொருளின் இயல்பிற்கு எடுத்துக் காட்டான குட்டிப் பொருள். இது நூலை மட்டும் இழைக்கும். வலைமட்டும் தான் பின்னும். செயலிலும் செய்தபொருளிலும் எல்லையுண்டு. இவரோ வரம்பேதுமற்ற உலகைப்படைப்பவர். எல்லாம் என்ற வரம்பற்ற நிலையிலுள்ளவர். 'விச்வம்' என்ற உலகம். இன்றிருக்கும் நாளையிராது; இன்றிருப்பது போல் நாளையிராது.

அதனுலும் வி-ச்வம். ஒருவர் உணர்வதுபோல் மற்றவர் உணராதபடி அது விந்தைப்பொருள். "சித்ரம்" ஒன்றே பலவாகும். பல ஒன்ருகும். நிலேத்திருப்பதாகக் கண்டது நிலேயாது. எனதல்லாதது எனதாகும். எனதானது எனதல்லாததாகும். நானல்லாதது நாஞகும். இப்படி ஒரு விந்தைப் பொருள் ''சித்ரம்''

ஒன்றைப்படைப்பது என்பது என்ன? தாய் மகனேப் பெறுவது போல், தன்னேக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாகத் தன்னிடமிருந்து தாஞக இருந்த தொன்றைத் தனித்துக் காட்டுவதாகும். தாய் தன்னேக் காட்டிலும் வேறுபட்ட தொன்றைத் தன்னுள் சுமந்து, தாஞகவும் தனதாகவும் அதனேப் பலவாறு உணர்ந்து, அது தானே தன்னுடையதோ மாத்திரமல்ல, அதற்கும் தனித்த இருக்கை உண்டு என்ற நினேப்புடன் தன்னிடமிருந்து அதனே வேறுபடுத்தி இயல்பாக அதனே வெளிக் கொணர்கிருள். வெளிக்கொணர்வதே படைப்பு - ஜனனம் என்பது. அதன் பின்பு அதில் தான் என்ற உணர்வு நீங்கித் தனது என்ற உணர்வு மட்டும் சிறிது நீடிக்கிறது. அப்படிப் பெற்றதை மறுபடித் தனதாகவோ தாஞகவோ மாற்ற அந்தத் தாயால் இயலாது. சிலந்தியின் இயல்பைவிட இந்தத் தாயின் இயல்பு வேறுபட்டது.

பரம்பொருள் தன்னிடமிருந்து வெளிப்பட்ட உலகத்தை மறுபடி தன்னுள்ளே மறையச் செய்வதும், வெளிப்பட்டது முதல் மறையும் வரையிலும் அதன் பிறகும் அது தனக்குள்ளே, தன்னேயே ஆதாரமாகக் கொண்டு, தானேயாக இருக்கும்படி செய்வதும் மிக மிக விந்தையான படைப்பு. ''சித்ரம் அஜீஜனத்''

இத்தகைய படைப்பு முறைகளில் ஈடுபாடுற்ற பரம் பொருள் தனது படைப்பெண்ணத்திற்கு உறு துணேயாக லீலே கருணே என்ற இரு உளப்பாங்குகளேக் கைகொண்டது. லீலே எனும் விளேயாட்டில் ஈடுபட்டவன் கற்பனேயால் பல முறைகளே வகுத்து அதற்குத் தாமே கட்டுப்பட்டவஞகப் பாவித்துக் கற்பனேயிலும் முறை கண்டு செயல்படநேர்கிறது. லீலேயில் கரிசனமும் பரிவும் இடம் பெற்ருல் முறை கெடும். ஆட்டம் வினேயாகிவிடும். விளேயாட்டு வினேயாகக் கூடாதென்ற நினேப்பை இழக்காமல், கரிசனமும் பரிவும்

கருணையாக இடம் பெறும்படி பார்த்துக் கொண்டு அதற்கு மாயை எனப் பெயரிட்டது. மாயை அதற்கு மட்டுமே விளங்கும். அதற்கு மட்டுமே வசப்படும். விளையாட்டிற்கும் கூட்டாளியும் விளையாடும் பொருளும் தேவை. அங்கும் அது ஒரு சித்திரம் - விந்தை புரிந்தது.

சைத்திரிகன் தூரிகையால் சுவற்றில் வர்ணங்களைக் கொண்டு சித்திரம் வரைகின்றான். அதில் அவனுக்குப் பூர்ண சுதந்திர முண்டு. உலகியல்பிற்கு மாறானதைக் கூட அதில் படைப்பான். அவன் வரைந்த யானைச் சித்திரத்தை யானை எனக் கண்டவனுக்கு சித்திரமும் சுவறும் வர்ணமும் கண்களில் படாது. சித்திரமெனக் கண்டவனுக்கு யானை தெரியாது. இந்த யுக்தியைப் பரம் பொருள் கை கொண்டதும் அது தன்னை ஸ்ரீமான் - விபு: என ஈசுவரனாகக் காட்டிக் கொண்டது. ஈசுவரன் சைத்திரிகனானான். உலகமெனும் சித்திரத்தை விசித்திரமாக வரைந்தான். அது சித்திரமான விந்தையான உலகமாக உலகினர் கண்ணில் உருப்பெற்றது - ஞானியர் கண்ணில் உலகமென்ற சித்திரமாகக் காட்சி தந்தது. சித்திரம் வரையச் சுவராகத் தன்னையே கொண்டது. ''ஸ்வஸ்மின்'' அதன் லீலை தூரிகையாயிற்று. கருணை நிறக்கலவையாயிற்று. தூரிகை அதனைத் தோய்த்துச் சுவற்றில் சித்திரம் வரைந்தது. ''லீலா தூரிகயா க்ருபா ரூஷிதயா''.

உலகை ஏன் படைக்கவேண்டும்? தான் தானாகவே இருந்து விடலாமே! உபநிடதம் இங்கு ஒரு இனம் புரியாத ரகசியத்தை வெளியிடுகிறது. ''ஏகாகியாக'' தனித்திருக்க அதற்குப் பிடிக்க வில்லையாம். விளையாட வேறொன்று அதற்குத் தேவைப்பட்டதாம். ''ஸ ஏகாகீ ந ரேமே'' விளையாடும் எண்ணமே தூரிகையானதில். கருணையின் நிறம் சிவப்பாதலால் அந்தச் செந்நிறம் தூரிகையில் தோய்க்கப்பெற்று உலகமாகிய சித்திரமாக, சித்திரமாகிய உலகமாக மரத்தில் மறைந்த மாமதயானையாக, யானையில் மறைந்த மாமரமாக - அநிர்வசநீயமாக இந்த உலகத்தை ''அஜீஜனத்'' பெற்றது. பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பெற்றுக் கொண்டிருக்கும். அப்பய தீக்ஷிதர் இதனைவேறுவிதமாகக் காண்கிறார்.

निरुपादान संभारं अभित्तावेव तन्वते।
जगच्चित्रं, नमस्तस्मै कलाश्लाघ्याय शूलिने॥

இறைவன் ஒப்பற்ற பாராட்டத்தக்க கலைஞன். எழுத இடமும் சாதனங்களும் துணையும் கொண்டவன் சித்திரம் வரைவதில் வியப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? சாதனமில்லை, வர்ணக்கலவை இல்லை. எழுதச் சுவர் கூட இல்லை, ஆனால் மிக அழகாக இயங்குகிற உலகைச் சித்திரமாகப் படைத்திருக்கிறார். உற்று நோக்கினால் அழிக்க உதவுகிற படையாகிய சூலம் மட்டும் அவரிடமுள்ளதாகக் தெரிகிறது. அதைக் கொண்டு படைப்பா? வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம். தானே தன்னிடம் தன்னால் தானாகியதொன்றை உலகமாக வெளிப்படுத்தினார் என்ற தேசிகரின் கருத்து. தன்னைக் காட்டிலும் வேறொன்றையும் கொள்ளாத இறைவன் தன்னைக் காட்டிலும் வேறொன்றிருப்பதாகக் காட்டினானே அது தான் அவனது விசித்ரப் படைப்பெனக் கூறி வியக்கிறார் அப்பயதீக்ஷிதர்.

மற்றொரு கவி இறைவனின் உலகப்படைப்பை வேறு விதமாகக் கண்டு வியக்கிறார்.

विधत्ते घटं मृत्स्नया कुंभकारः विधत्ते पटं तन्तुना तन्तुवायः।
स्वतः स्वत्र सर्वं जगन्निर्मिमाणं कुलालात्कुविन्दाच्च भिन्नं नुमस्तत्॥

''குயவர் மண் கொண்டு குடம் வனைகிறார். நெசவாளர் நூல் கொண்டு துணி நெய்கிறார். தன்னைக் கொண்டே தன்னிடத்திலேயே அனைத்து உலகைப்படைக்கிற பரம்பொருள் குயவரையும் நெசவாளரையும் விட வேறுபட்டது. அதனை வணங்குவோம்''.

கருத்து மனத்தில் ஆழப்பதிய இவ்விளக்கங்கள் உதவுகின்றன. அறிவு இதனை ஏற்றுத் தன்னறிவாகக் கொண்டு இந்த விந்தையைத் தமக்குள் கண்டனுபவிப்பவர் வெகுசிலரே!

இந்த படைக்கிற ஈசுவரன், படைக்கப்பெறுகிற உலகம், இந்த இரண்டின் தொடர்பப் பற்றிச் சிந்திப்பவனும்

இவ்விரண்டின் தொடர்பால் பாதிப்பை உணர்பவனுமான ஜீவன் என்ற முக்கோணங்களின் தனி இயல்பையும் தொடர்பையும் பற்றி ஆராய்ந்து உபநிஷதம் விளக்கம் தருகிறது. உலகமென்று தனித்தில்லை. பல் கோடி ஜீவர்கள் ஏனையவை இவர்களின் கூட்டே - ஸமஷ்டியே உலகம். தனித்த உயிரினமே ஜீவன். (வியஷ்டி). காடு என்பது ஸமஷ்டி. தனிமரம் வியஷ்டி. தனிமரமின்றிக் காடு இல்லை, எனினும் இவற்றின் படைப்பின் முக்கிய காரணமான வினைத்தொடர்பு இரண்டு நிலைகளிலும் வேறுபடுகிறது. ஜீவன் தனது வியஷ்டி நிலையில் தனது வினைப்பயனை அனுபவிக்கப் பிறவி பெறுகிருன். ஸமஷ்டியான உலகம் தனது ஸமஷ்டிவினைத் தொகையை அனுபவிக்கத் தோன்றுகிறது. ஆனுல் உலகின் கூட்டுப்பொருளும் தனி ஜீவனின் கூட்டுப் பொருளும் ஒன்றே. அது இருவகைப்படும் சித் - அசித் என. சித் எனும் சக்தி இயக்க, அசித் எனும் ஜடம் இயங்குகிறது. ஆனுல் இது சித் இது அசித் என வேறுபாடு உணரமுடியாதபடி இரண்டும் குழப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது. உலகிலும் ஜீவனிலும் இது பொதுவாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு சித்தும் அசித்தும் விசறியுள்ள நிலை அநாதியானது. ஜீவன் தோன்றி வாழ்ந்து மறைவதுபோல் உலகமும் தோன்றி வாழ்ந்து மறைகிறது. வினையும் பங்கு பெறுகிறது. வினை என்று ஒன்று தனித்தில்லாவிடில் உலகில் விசித்ரம் எதுவுமின்றி யந்திரப்படைப்பு போல் ஒரே சீராக ஒருபொருளே இருக்கும்.

இந்த விந்தைக்குரிய செயலின் முழுப்பொறுப்பு மாயையிடம் உள்ளது. லீலையும் கருணையும் இதில் சமமாகப் பங்குபெறுகின்றன. லீலை கருணையாகவும் கருணை லீலை யாகவும் ஆவதுண்டு. தூரிகை வரைந்ததா, வர்ணம் வரைந்ததா என்று வேறுபடுத்திப் பார்க்க இயலாது. இந்த மாயை இறைவனுக்கும் ஜீவனுக்கும் இடையே, இவ்வாறு இறைவனுக்கும் உலகிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை மறைக்கும். சிலருக்கு மறைக்காமல் அதுவே விளக்கவும் கூடும்.

இந்த விளக்கத்தைத் தன்னறிவாகப்பெற நூலறிவாக விருக்கிற உபநிஷதபோதனை உதவுகிறது. உபநிஷதம் மாயையின் உண்மை நிலையை விளக்கி, அதன் பின்புலனுக

உள்ள பரம்பொருளின் சுய உருவத்தையும் விளக்குகிறது. அவ்வாறு அது விளக்குவதைப் புரிந்து கொள்ள இறையருளே தான் உதவுகிறது. இதனை எளிதில் வேண்டிப்பெறலாம். கணேச அதர்வ சீர்ஷத்தின் சாந்தி மந்திரங்கள் அந்த வேண்டுதலைக் கூறுகின்றன.

शान्ति पाठः - சாந்திபாடம்

ओं भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ॥

''ஓம் - (இது மங்கள ஒலி) தேவர்களே (உங்கள் அருளால் எப்போதும்) நாங்கள் காதுகளால் மங்களமானவற்றையே கேட்போம். வழிபாட்டுக்குரியவர்களே! வழிபடுபவர்களைக் காப்பவர்களே! மங்களமானவற்றையே கண்களால் காண்போம். திடமுள்ள உடல்களாலும் உள்ளங்களாலும் உங்களைப் போற்றுவோம். தேவர்களுக்கு உவப்பாகும் வகையில் ஆயுளை அனுபவிப்போம்.''

ஜீவனாகத் தோன்றுபவனுக்கு நான்கு உபகரணங்கள் தரப்பெறுகின்றன. (1) உடல், (2) உள்ளமும் பொறிகளும், (3) பொறிகளாலும் உள்ளத்தாலும் உணரத்தக்க - அனுபவிக்கத் தக்க வெளி உலகம், (4) பொறிகளாலும் உள்ளத்தாலும் வெளியுலகை அனுபவிக்க வாய்ப்பு. இந்த நான்கும். சீரமைய உள்ளம் உடல் ஆத்மா பிராணன் என்ற நான்கின் தொடர்ந்த கூட்டு அமைய வேண்டும். இது தான் ஆயுள். இந்தக் கூட்டைப் பிரிப்பதும் பிரியாதிருக்கச் செய்வதும் காலம். இந்தக் கூட்டைக் கொண்டு பெறுகிற அனுபவம் விரும்பத் தக்கதாகவும் (பிரியம்) நன்மை தரத் தக்கதாகவும் (ஹிதம்) மட்டுமிருந்தால் போதாது; மங்களத்தன்மை பெற்றதாகவும் இருக்கவேண்டும். பிரியத்தையும் ஹிதத்தையும் வரையறுத்து விளக்க முடியலாம். மங்களத்தை அவ்வாறு விளக்க முடியாது. பிரியம் கேடு விளைவிக்கலாம். ஹிதம் உடனடி நன்மை செய்யாதிருக்கலாம். மங்களம் என்றும் எங்கும் ஒரு ஆனந்தச் சூழ்நிலையை யமைத்துத்தரும். அதனால் அந்த நான்கின் கூட்டு மங்களம் தரவல்லதாக அமைந்தால் தான் தேவர்களுக்கு இதமாக ஆயுள் அமையும். உலகமும் இறைவனும் ஜீவனுக்கு அனுகூலமாக

இருக்க ஒவ்வொரு ஜீவனுள்ளும் தேவர்கள் என்ற மனிதசக்திக்கப்பாற்பட்ட சக்தி பெற்றவர் குடி கொண்டுள்ளார்கள். கண்ணில் சூரியன், வாயில் அக்கினி, மனத்தில் சந்திரன் என்றவாறு. இவர்கள் உலகோடும் தெய்வத் தோடும் நம்மை மங்களமாகப் பொறுத்துகின்றனர். நல்லதைப் பார்த்துப் பழகிய கண்களின் தேவரான சூரியன் மங்களமான உலகைப் பார்க்க வாய்ப்பு தருகிறார். நல்லதையே பேசிப்பழகிய வாயின் அதிபராகிய அக்னி மங்களமாகப்பேச வாய்ப்பளிக்கிறார். இப்படி உடலும் உள்ளமும் பொறிகளும் நல்லதையே செய்கிற பழக்கத்தால் அந்த தேவர்கள் இவ்வுடலில் தொடர்ந்து கூட்டு கலையாமல் மங்களமானவற்றை உணரப் பெரிதும் உதவுகின்றனர்.

முதலில் ஒருவழிப்பாதையான காதுகளை நல்லவற்றைக் கேட்கப்பழக்குவோம். தேவர்கள் மங்களமானவற்றைக் கேட்க அருள்வார்கள். இருவழிப்பாதைகளான கண் - இதனைத்தொடர்ந்த மற்ற இருவழிப்பாதைகளான பொறிகள் நல்லதைக் கண்டுணர்ந்து - மங்களமான புலன்களை அனுபவிப்போம். உடலுக்கும் நல்லதைச் செய்யப்பழக்கி திடமும் அழகும் பெற்ற ஆரோக்யத்தைப் பெறுவோம். இந்த உடலும் மற்றதும் தேவர்கள் தாம் வசிக்க ஏற்றதென மகிழ்ந்து ஏற்று கூட்டுக்கலையாமல் மங்களமாக வாழ வழி வகுக்கட்டும். அண்டமாகிய உலகில் எவ்வாறு ஸூர்யன் அக்னி வாயு முதலிய தேவர்கள் மழை வெயில் காற்று முதலியவற்றை அனுகூலமாக உள்ள நிலையில் ஸாதகமாகவும், தேவர்களுக்கு ஒவ்வாத நிலையில் பாதகமாகவும் செய்கிறார்களோ, அவ்வாறே பிண்டமாக உள்ள இந்த ஜீவனிடம் அனுகூல நிலையில் ஸாதகமாகவும் பிரதிகூல நிலையில் பாதகமாகவும் வாழ்வை அமைக்கிறார்கள். ஜீவனே தன்னைக் கட்டுப்படுத்தி நல்வாழ்விற்கான பழக்கங்களைக் கையாளவேண்டுமெனினும், அவனது முயற்சிக்கு உறுதுணையாக தெய்வபலத்தையும் வேண்டிப்பெறுகிறான்.

நாம் விரும்பிப் பிறக்கவில்லை. விதியின் திட்டத்தில் நம் வாழ்வும் அடங்கும். இப்பிறவிக்கான மூலவினைகளை ஒட்டித் தெய்வம் நம் மீது இந்த வாழ்வைச் சுமத்தியுள்ளது. தேவஹிதமாக வாழ்வதில் சிறிது சுதந்திர முண்டு. நல்வினை

பயனளிக்கும் போது அதனைத் தூண்டி விட்டுப் பெரிதாக்கலாம். தீவினை பயனளிக்கும் போது அது மேலும் வளராமல், நேரிடைப் பாதிப்பு ஏற்படாமல் தற்காத்துக் கொள்ளலாம். வினையும் கழிந்துவிடும். சுகம்நேரும் போது மதர்த்துவிடாமல், துக்கம் நேரும்போது தளர்ந்து விடாமல் சமநோக்குடன் வாழ்வதே தேவஹிதமாக ஆயுளைக் கழிப்பதாகும்.

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पति र्दधातु ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

''நிலைத்த பெரும் புகழ்கொண்ட இந்திரன் நலம் அளிப்பாராக! புஷ்டிதருகிற சூர்யன் எல்லாமறிந்தவராக நலம் தருவாராக! தடையுறாத நடையுடைய தார்க்ஷ்யர் நலம் தருவாராக! பிருஹஸ்பதி நமக்கு நலம் தருவாராக! மங்களம்! சாந்தி நிலவட்டும்! சாந்தி நிலவட்டும்! சாந்தி நிலவட்டும்!

அண்டமளாவிநிற்கிற கணேசரது நான்குகைகள் வெளியெங்கும் பரவிநிற்பதை ஸ்வஸ்திகச் சின்னம் காட்டும். இவற்றில் கிழக்கிலிருந்து முறையே இந்திரன் ஸூர்யன் தார்க்ஷ்யர் பிருஹஸ்பதி என்ற நால்வரும் அதிதேவதையாக நின்று புகழ், அறிவு, வேகம், மேதை என்ற நான்கு சிறப்புகளையும் அளிப்பர். (தார்க்ஷ்யர் என, அரிஷ்டநேமி தார்க்ஷ்யர் எனக் கசியபமுனிவரைக் குறிப்பர். கசியபருக்கு விநதையிடம் தோன்றிய கருடனேதார்க்ஷ்யர் என்பர்.)

சாந்தி என்பது துன்பமடங்கி மனம் அமைதியுறும் நிலை. ஆத்யாத்மிகம் ஆதிதைவிகம் ஆதிபௌதிகம் என, துன்பம், நேர்கிற காரணத்தையொட்டி மூவகைப்படும். நோய், கோபம் முதலிய எண்ணக்குமுறல் இவை காரணமாக ஏற்படுவது ஆத்யாத்மிகம். இடி மின்னல் வெள்ளம் முதலியவற்றால் ஏற்படுவது ஆதிதைவிகம். சூழ்நிலையில் திருடன் புலி சிங்கம் எதிரி இவர்களால் நேர்வது ஆதிபௌதிகம். மூவகைத் துன்பங்களும் நீங்கி, தெய்வவழிபாடு முதலியவற்றில் ஈடுபடுகிற ஆத்யாத்மிக சாந்தியும், ஸுபிக்ஷம் முதலிய

ஆதிதைவிகசாந்தியும் உற்றுர் உறவினர் நண்பர் சுமுகம் வாகன வசதி முதலிய ஆதிபௌதிக சாந்தியும் நிலவட்டும்.

இது உபநிடதத்தின் முன்கூறும் சாந்திபாடம்.

उपनिषत् - உபநிஷத்

अथ गणेशाथर्वशीर्षं व्याख्यास्यामः। ओं नमस्ते गणपतये। त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि। त्वमेव केवलं कर्तासि। त्वमेव केवलं धर्तासि। त्वमेव केवलं हर्तासि। त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि। त्वं साक्षादात्मासि नित्यम्।

''மங்களம்! கணேச அதர்வசீர்ஷ உபநிஷத்தை இனி விளக்குவோம். ஓம் கணபதியான உமக்கு நமஸ்காரம், நீரே கண் கண்ட தத்துவம். நீரே - நீர்மட்டுமே உலகைப்படைப்பவர், உலகைத் தாங்கி வாழவைப்பவர், நீரே (அதனை) தம்முள் அடக்கிமறைப்பவர். காண்பதனைத்துமே பிரும்மமாகக் காட்சிதருகிறீர். நீரே என்றுமுள்ள ஆத்மா.''

எல்லாமாயிருக்கிற பரம் பொருள் நீர். அந்தப் பரம்பொருளே கண் கண்ட தெய்வமாக என் முன் தோன்றியுள்ளீர். உமக்கு நமஸ்காரம். உலகத்தைச் சேதனம் அசேதனம் தேவர் மனிதர் விலங்கு அரக்கர் ஆண்பெண் எனப் பலவினங்களாகத் தோன்றச் செய்து ஒவ்வோரினத்தையும் கணமாக (மதிக்கக் கூடிய கூட்டமாக)ப் பிரித்து அந்த கணம் ஒவ்வொன்றின் பதியானவர் நீர். உமக்கு நமஸ்காரம். ஒவ்வொரு உயிரினத்திலும் (ஜீவனிலும்) பல கணங்கள் (தாதுக்கள், கோசங்கள் என்றவாறு). இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தியங்கினுலும் ஒருங்கிணைப்பிற்கு உட்படுவதால் கணங்கள். இத்தனையும் தோன்றுவதற்கான தத்துவம் - அழியா மூலப் பொருள் நீர். வெளிப்பாடற்றிருந்த தன் மூலநிலையிலிருந்து — தன்னிடமிருந்து உலகை வெளிப்படுத்தினீர். இந்த மாறுபடுகின்ற உலகம் உம்மில் கால்பங்கே. மற்றபகுதி மாறுபடாத அமுதநிலையிலுள்ளது. உலகைச் சித்திரகாரன் சித்திரம் படைப்பது போல் படைத்தீர். அதனைத் தானே தன் இயல்பாக வாழவிட்டு அதன் ஆதாரமாக

நின்று தாங்கினீர். அதனை உருமாற்றத்திற்கு உட்படுத்தி மாறிக்கொண்டிருப்பதாக உணர்த்தினீர். அப்படி விரிந்து கிடக்கின்ற பிரபஞ்ச மனைத்தும் நீரே என்பதனை ஞானிகள் உணர்கிறவாறு பிரும்மமாக உள்ளீர். ஜடப்பொருளான உடலே தான் என்ற அறியாமையை நீக்கி, உடலுடன் ஐக்யமாகி வினைப்பயனை அனுபவிக்கிற ஜீவநிலை தான் தனது உண்மை நிலை என்று கொண்டிருந்த அறியாமையையும் நீக்கி ஒன்றிலும் ஒட்டாத ஒரே தத்வமான, அந்தர்யாமி யாகி நின்று இயக்குகிற ஆத்மா நானே என்றும் உணரச்செய்கிறீர்.

ऋतं वच्मि। सत्यं वच्मि।

உலகின் ஒழுங்கும் உண்மையும் நீரே என வாய்விட்டுக் கூறுவேன். செயலற்று மாறுபாடற்று இரண்டற்றிருந்த பொருள் உலகமானதும் செயலும் மாறுபாடும் பலவாவதும் அதன் இயல்பானது. ஆனால் செயலிலும் மற்றவற்றிலும் ஓர் ஒழுங்கு - வரைமுறை - ருதம் - நேர்மை துலங்குகிறது. அந்த ஒழுங்கும் ஒருஸத்யமே. இதை வியாவஹாரிக (நடைமுறை) ஸத்யமென்பர். (உலகினர் இதிலிருந்து மாறுபடும் போது அந்ருதம் - நேர்மையின்மையை ஒழுங்கின்மையை காட்டுகிறார்கள்.) உலகமாக உணரப்பெறும் போதே அதன் உண்மை நிலையான - (ஸர்வம் கல்விதம் பிரம்ஹ) இதனைத்தும் பரம்பொருளே என்ற உணர்வு - பாரமார்த்திக ஸத்ய மாகும். இந்த இரு ஸத்ய நிலைகளும் நீரே! என்று உறுதியாகக் கூறுவேன்.

अव त्वं माम्। अव वक्तारम्। अव श्रोतारम्। अव दातारम्। अव धातारम्। अवानूचानमव शिष्यम्। अव पश्चात्तात्। अव पुरस्तात्। अवोत्तरात्तात्। अव दक्षिणात्तात्। अव चोर्ध्वात्तात्। अवाधरात्तात्। सर्वतो मां पाहि पाहि समन्तात्।

நீர் என்னைக்காப்பீர். உம் பெருமையைக் கூறுபவரையும், அதனைக் கேட்பவரையும் காப்பீர். திரும்பத்திரும்பப் புரிகிறவரை போதிப்பவரையும் அதனைக்கேட்டறிகிற சிஷ்யனையும் காப்பீர். எம் முன்னும் பின்னும் இடத்திலும் வலத்திலும் மேலும் கீழும் சுற்றி எங்கும் (நின்று) காப்பீர்.

பர நிலையிலிருந்து இறங்கிக் கரிசனமும் பரிவும் மிக்கவராக எம்முன் பிரஸன்னவதனராகக் காட்சிதருகிறீர். அறியாமையால் வழியறியாமல் திணறுகிற எம்மைச் சூழந்து நின்றணைத்துக் காப்பீர். எம்மைக் காக்க மேலும் இறங்குவதால் உமக்குச் சிறுமை நேராது.

त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः। त्वमानन्दमयस्त्वं ब्रह्ममयः। त्वं सच्चिदानन्दाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि।

''நீரே வாக்கு வடிவிலுள்ள நூல்களும் அவற்றால் பெறுகிற பேரறிவுமாவீர். (உடலும் உள்ளமுமடங்கிய நிலையில் தனிமையில் பெறப்பெறுகிற) ஆனந்தமும் பரம்பொருளும் நீரே! பேரிருக்கையும் பேரறிவும் பேராற்றலும் (இரண்டாவதன் உணர்வற்ற) அத்வைதமும் நீரே! (ஞானியின் ஸமாதி நிலையில்) நேரிடையாக உணரப்பெறுகிற பரம் பொருளும் நீரே. உம்மை அறிய உதவுகிற ஞானமும் விஜ்ஞானமும் நீரே.''

பிரபஞ்ச அளவில் ஸ்தூலமாகக் காணப்பெற்றாலும் உண்மை நிலை உணர உதவுகிற வேதமெனும் வாக்கு. உணரும் ஆற்றலளிக்கிற சித் சக்தி, உணர்வதால் பெறுகிற - உடலும் உள்ளமும் கலக்காத - இனமறிய இயலாத ஆனந்தம். ஸத்தும் சித்தும் ஆனந்தமும் அத்வைதமுமெனச் சுட்டிக் காட்டுகிற பரம்பொருள், பரம்பொருள் நிலை உணரத்தக்க சமாதி நிலையில் திரிபுடியற்ற ஞானம், திரிபுடியால் பெறப்பெறுகிற தத்துவ விளக்கம் என்று ஸூக்ஷ்ம - அதிஸூக்ஷ்ம - பரநிலைகளில் நிற்பவர் நீர் என்பதையும் உணர்கிறேன். அந்த ஸூக்ஷ்ம நிலையில் அந்தப்பின் புலனால் உலகம் ஸ்தூலத்தோற்றம் பெறுவதால் காட்சிப் பொருளாவதை உணர்கிறேன்.

सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते। सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति।

सर्वं जगदिदं त्वयि लयमेष्यति। सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति।

त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः। त्वं चत्वारि वाक्पदानि।

''இந்த உலகனைத்தும் உம்மிடமிருந்து, உம்மைக் காரணமாகக் கொண்டு, உம்மால், உம்மீது வெளிப்படுகிறது. ஆதாரமான உம்மீது நிலைத்து உம்மால் நிற்கிறது. உம்மிடமே அதுகரைந்து மறைய விருக்கிறது. சித்திரமெனும் வர்ணக் கலவையே பல உருவங்களாகத் தோன்றுவதுபோல் உலகமனைத்தும் உம் மீது தோன்றுகிறது. நீரே (அவ்வாறு விரிவடைந்து வேறுபட்ட பலவாக) பூமி ஜலம் நெருப்பு வாயு ஆகாசம் என்ற பூதங்களாக, பரா, பச்யந்தீ, மத்யமா, வைகரீ என ஒலியாக மூலாதாரத்திலிருந்து கிளம்பி மணிபூரகம் அநாஹதம் விசுத்தி என்ற சக்கிரங்களில் விரிவு பெற்ற வாக்காக - வெளிவருபவர். பின் சொல்வடிவம் பெறுபவரும் நீரே.''

கடலிலுள்ள நீர் அலை நுரை என்ற பல மாற்றங்களைப் பெற்று வெளிப்பட்டுக் கரைகடந்து பின் வந்த வழியே திரும்பி கடலினுள் சேர்ந்து, பெற்ற மாற்றங்களனைத்தையும் இழந்து கடல் நீராகவே ஆகிறது. ஆனால் கடலின் மீது, கடலின் அலை, கடல் நீரின் நுறை என்ற தோற்றங்களால் தனி இருக்கை பெற்றது போல் தோற்றம் பெறுகிறது. சித்திரத்தில் யானைபோல்.

ஆகாயம் எனும் பெருவெளி இயக்கமற்று நீக்கமற நிரம்பியிருந்தது. ஒலி யென்ற ஆதிதத்வம் (குண்டலினியில் போல்) விளக்கம் பெறாதிருந்தது. ஆகாயத்தில் குணஸம நிலை மாறி ரஜோகுணம் செயல்படச் சலனம் தோன்ற வாயுவும் ஆகாயதத்வமான ஒலியில் அதிர்வும் புரிபடாத ஒலியும் வெளியாயின. வாயுவில் ரஜோகுணம் மிக அக்னியும், தமோ குணம் அதிகமாக ஜலமும், தமோகுணத்தின் தடை ஸ்திர குணமாகி பிருதிவியும் தோன்றின. ரஜோகுணத்தால் நிறம் பெற்று உருவம் பெற்ற தத்துவங்கள் முறையே இறுகி நீரும் நிலமுமாயின. ஒலியும் ஸ்தூலப்பொருள் மீது தடை பெற்றதால் விளக்கம்பெற்ற ஒலியாகியது.

இந்தமாற்ற மனைத்தும் ஸ்ரீ கணேசர் எனும் பரம் பொருள் தன்னில் ஒரு பகுதியை மூலப்பிரகிருதியாக்கி, அதன் சமகுணநிலையை மாற்றி மகத் அஹங்காரம் என்ற நிலைக்குக் கொணர்ந்து, ஸூக்ஷ்மமான ஐம்பூதங்களை ஸ்தூலபூத நிலைக்குக்

கொணர்ந்து. ஒன்றினுள் மற்றவையைப் புகுத்தி உருவம் பெறச் செய்து, மறுபடி வேறுபட்டபல கூறுகளாக்கி இணைத்து உலகமாக்கிய தென்பதை உபநிடதம் விளக்குகிறது.

ஒலியும் ஆகாசத்தின் தத்துவமாக நின்ற நிலையிலிருந்து இயக்கமுற்று அலையலையாக மோதா (அநாஹத) ஒலியாக 'ஓ' என்றாகிப் பின் இறுகியவற்றில் மோதித் தானும் பல கூறுகளாக, மோதிய இடத்திற்கேற்ப வடிவுற்று வழங்குகிற எழுத்தாகச் சொல்லாக மொழியாக உருப்பெற்றது. இந்நிலை இன்றும் தொடர்கிறது. அடிவயிற்றிலிருந்து கிளம்பிய ஒலி காற்றாகி மார்பில் சூடுபெற்று தொண்டை வழியே வெளிப்பட்டுத் தொண்டை பற்கள் அண்ணம் நாக்கு என்று ஒவ்வொன்றின் மீதும் மோதிப் பேச்சாக வெளிப்படுகிறது. மூலாதாரத்திலிருந்து (அடிவயிற்றிலிருந்து) மூல ஒலியை ஸ்ரீ கணபதியே கிளப்பி வாய்வழியே பேச்சாக வெளிப்படுத்துகிறார்; மூலாதாரத்தில் சக்தியாக உள்ள விநாயகரே ஒலியாகப் பேச்சாக வெளிவருகிறார் என்ற உண்மை நிலையும் புரிகிறது. ஆகாயம் என்ற மூலதத்துவத்திலிருந்து பிருதிவீதத்துவம் வரை நடக்கிற பரிணாமமும் அன்றாடம் நிகழக் கூடியதே. அதனால் ஒவ்வொரு நொடியிலும் அவர் படைப்பு காப்பு லயம் என்ற மூன்றையும் தொடர்பறாமல் செய்து. கற்பமுடிவில் மூலதத்துவங்களையே தம்முள் லய மடையச் செய்கிறார். இந்த ஓயாது ஒழியாது செய்கிற செயல்முறையில் தடையின்றி ஈடுபடுவது தன்னுள் ஒரு சிறு பகுதியைக் கொண்டே. பெரும்பகுதி இவற்றிற்கு அப்பாலுள்ளது.

त्वं गुणत्रयातीतः । त्वं काल त्रयातीतः । त्वं देहत्रयातीतः ।
त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम् । त्वं शक्तित्रयात्मकः ॥

நீர் முக்குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர், நீர் முக்காலங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர், நீர் மூன்று தேகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். நீர் எப்போதும் மூலாதாரத்தில் இருப்பவர். நீர் மூன்று சக்தி வடிவினர்.

பரம்பொருள் தம்மிடமிருந்து பிரகிருதியைத் தனிப்படுத்தியது. தான் ஈசுவரனாக நின்று விளையாடும் நிலைக்களன் அது. முன்னிருந்த உலகமனைத்தும் மூலப்பொருள் நிலைக்கு மாற்றப்பட்டபோது முன்னிருந்த தனித்தன்மை மறைந்து எல்லாம் ஒன்றானது. ஒன்றாயிருந்த மஹத்தத்வம் உலகின் மொத்தநிலை என்ற தன் தனி இருக்கையை இழந்து மூலப்ரகிருதியினுள் மறைந்தது. மூலப்பிரகிருதியும் தன் தனித்தன்மை இழந்து பரம்பொருளிடம் மறைந்து விட்டது. மறுபடி பிரகிருதியாக வெளிவந்த நிலையில் தானியங்கியாக மாறி மாறுதல்பெற முன்வராத நிலையில் மாறுதல் கொணர உதவுகிற அதன் மூலகுணங்களான ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்ற மூன்றும் தனி உருப்பெறாமல் இருந்தன.

பிரகிருதி செயல்படத் தொடங்கியதும் அவை தனிப்பட்டன. எனினும் அவை தனித்தியங்காத நிலை.

பிரகிருதியே பரம்பொருள் தான் எனில் இந்த முக்குணங்களும் அவர்தாமே. பிரகிருதி தானியங்கக் காலத்தை எதிர்பார்த்தது. காலம் ஒழுங்கை வகுப்பதற்கான தத்துவம். காலம் செயல்பட்டது. பிரகிருதி உலகமாகத் தொடங்கியது. ஸத்வம் முதலியவற்றிலும் இயக்கம் ஏற்பட்டது. ஸத்வம் முதலியவை இயங்கத் தொடங்கியதும் அதன் மூல நிலையான மகத்தத்துவத்தில் ரஜோகுணம் தன் சிறப்பைக்காட்ட அஹங்காரதத்துவமும், தமோகுணம் தன் சிறப்பைக் காட்ட உலகமும் தோன்றியது. தோன்றிய உலகம் மேலும் மாறுதல்களுக்கு உட்பட, காலமும் மாறுதலுக்குட்பட்டது. கடந்தகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலம் என. பஞ்சபூததத்வங்கள் ஒன்றில் மற்ற நான்கும் இணைந்து பரம ஸூக்ஷ்மமான உலகமும், ஸூக்ஷ்ம பூதங்களாயிருந்து ஐந்து பெரும்பூத நிலைக்கு வந்தவை பல்வேறு கூறுகளாக இணைய ஸ்தூல உலகமும் தோன்றியது.

முன்னளிருந்த உலகில் வாழ்ந்தவரின் வினைகள் தனித்தனியே குளிர்பதனத்தில் இருப்பது போல் மூலப்ரகிருதியில் மறைந்தவை வெளிப்பட்டு ஸ்தூல - ஸூக்ஷ்மக்கலவையை தேவன் மனிதன் மிருகம் புழு மரம் கல்

மண் என்று பிரித்து நெறிப்படுத்தின. ஸூக்ஷ்மபூதக் கலவையாலான ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையும் ஸ்தூல பூதக்கல வையாலான ஸ்தூல சரீரத்தையும் இந்த வினையால் உண்டான காரண சரீரம் கட்டுப்படுத்தியது. முன் பிறவிகளில் பெற்ற வாஸனைகளும் ஸம்ஸ்காரங்களும் இந்தக்காரண சரீரத்தின் மூலப்பொருளாயின.

இந்த மூன்று சரீரங்களைப் பெற்ற ஜீவர்களின் அந்தர்யாமியாக நின்று கட்டுப்படுத்துபவரான நீர் இம் மூன்று தேகங்களுக்கும் அப்பால் உள்ளீர். அதே சமயத்தில் குணம் மூன்றும் காலம் மூன்றும் தேகம் மூன்றும் இயங்க, இயக்க சக்தியாக ஒவ்வொன்றின் மூலாதாரத்திலும் எப்போதும் இருக்கிறீர்.

மூலாதாரத்தில் மூலசக்தியாக நின்று ஜீவன் இயங்க இச்சா சக்தி ஞான சக்தி கிரியாசக்தி என்ற மூன்று சக்தியாக விரிவடைகிறீர். சக்தி சக்திமானைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதல்லவா? ஆனால் சக்தியாக மட்டும் எமக்கு விளங்குகிறீர். சக்திமானை உம்மை உணர இந்த மூன்று சக்திகளே உதவவேண்டும்.

சக்தி வெளிப்பட இச்சை தேவை. தானே தன்னிச்சையாக இது வெளிப்படலாம். வெளித்தூண்டுதலும் இதற்குக் காரணமாகலாம். விரும்பியதைப் பெற அதனைப்பற்றிய விளக்கம் தருகிற உள்ளறிவும் அதனைப்பெற முறை வகுக்கிற வெளியறிவும் ஞானசக்தியின் வெளிப்பாடே. அதனைப்பெற உதவுவது உள்தூண்டலாகவும் வெளித் தூண்டலாகவும் உள்ள கிரியா சக்தி. ஜடப்பொருளில் கிரியா சக்தி மட்டும் வெளியே தெரியும். நெருப்பில் சூடு போல். மற்ற இருசக்திகளும் வெளிப்படாதிருக்கும். அந்த மூன்று சக்திகளும் அவற்றால் நடைபெறும் இயக்கங்களும் நீரே.

त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम्।

யோகிகள் எப்போதும் உம்மைத் தியானம் செய்கிறுர்கள். பிரும்மா விஷ்ணு ருத்ரர் இந்திரன் அக்னி வாயு ஸுூர்யன் சந்திரன் பிரும்மம் பூ: புவ: ஸுவ: என்ற வியாஹ்ருதிகள், பிரணவம் அனைத்தும் நீரே.''

உலகைப் படைப்பதும் காப்பதும் மறைத்து ஒடுக்குவதுமான முப்பெரும்பணிகளின் பொறுப்பாளரான பிரும்மா விஷ்ணு ருத்ரன் என்ற மூன்று உருவங்களை ஏற்கிறீர். திக்பாலர்களான இந்திரன் அக்னி வாயு முதலானோராகி, உலகின் வாழ்விற்கான தட்பவெப்பங்களைச் சீரமைக்கிறீர். காலத்திற்கும் புஷ்டிக்கும் காரணமான சூர்ய சந்திரர்களாகிறீர். பரம்பொருளான நீரே உலகின் வழிகாட்டிகளான வேதமும் வியாஹ்ருதிகளும் பிரணவமுமாகிறீர். முப்பணிகளிலும் காப்பில் தேவையான இடைப்பணிகளிலும் நீரே பல வடிவங்கள் ஏற்றுச் செயலாற்றி, உலகம் தானியங்கியாக வழிகளும் காட்டுகிறீர்.

गणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं तदनन्तरम्। अनुस्वारः परतरः। अर्धेन्दुलसितम्। तारेण रुद्धम्। एतत्तव मनुस्वरूपम्। गकारः पूर्वरूपम्। अकारो मध्यमरूपम्। अनुस्वारश्चान्त्यरूपम्। बिन्दुरुत्तररूपम्। नादः सन्धानम्। संहिता सन्धिः। सैषा गणेशविद्या। गणक ऋषिः। निचृद्गायत्री छन्दः। गणपतिर्देवता। ओं गं ओं।

''கண என்ற சொல்லின் முதல் எழுத்தும் எழுத்துகளில் முதலாவதானதும் அதன் மேலுள்ள அனுஸ்வாரமும் அனுஸ்வாரத்தின் அர்த்த சந்திரன் என்ற நாதமும் உள்ளதும் இருபுறமும் ஓங்காரத்தால் அடக்கப்பெற்று உருப்பெறுவதே உமது மந்திரம். ग् என்பது முன்பகுதி, அ என்பது நடுப்பகுதி. 'ம்' எனும் அனுஸ்வாரம் கடைப்பகுதி. அதன்மேல் பிந்து என்ற ஒலிக்கார்வை. இவற்றை நாதம் ஒன்றிணைக்கிறது. சேர்த்துச் சொல்வதால் இவை ஒட்டுகின்றன. இதுவே கணேசமந்திரம். இதற்குக் கணகர் ருஷி, நிச்ருத் காயத்ரீ என்பது சந்தஸ். ஸ்ரீகணபதியே தேவதை. ओं गं ओं என்பது மந்திரவடிவம்.

ஸ்ரீகணேசரின் ஏகாக்ஷரமந்திரம் இது. गं என்பது கணேசரின் பீஜாக்ஷரமும் கணேசப்பிரணவமுமாகும். அதன் இருபுறமும் சுத்தப் பிரணவம் காப்பாக அமைகிறது. அனுஸ்வாரம் - உயிர் எழுத்தைத் தொடர்ந்துவருகிற 'ம்' எனும் எழுத்து. இது அரை மாத்திரையளவில் உச்சரிக்கப் பெறுவதால் பிந்துவாகிறது. இது ம்ம்ம் என்று ஒலி நீட்சிபெறுவதால் நாதமாகிறது. இந்தக்கார்வையின் இறுதியில் அது கிரமமாகக் குறையும். 'ம்' என்ற தெளிவு மறைந்து மூக்கொலி மட்டுமே உணர்கிற நிலையில் அது அர்த்தசந்திரன். (அர்த்தேந்து). வீணை மீட்டலின் போது மீட்டல் ஒலியைத் தொடர்ந்து இந்த நாதம் விரிந்து ஒலியலையாகி அதன் வேகம் குன்றி ஓய்கின்றபோது கேட்கின்ற இடைநிலைகளை எட்டாக விரித்து மந்திர சாஸ்திரம் விளக்குகிறது. இந்த இடை நிலைகளில் பிந்து நாதம் அர்த்த சந்திரன் இவையடைங்கும்.

एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्।

ஏகதந்தரைச் சார்ந்தவராக எங்களை உணர்கிறோம். வக்ரதுண்டரைச் சார்ந்ததாக அனைத்தையும் தியானம் செய்கிறோம். எம்மைத் தந்தி காப்பாற்றட்டும்.

இது கணேச காயத்ரி. மற்றவேதங்களில் வேறு காயத்ரிகளும் உண்டு. மூன்றுபாதங்களும் ஒவ்வொருபாதத்திலும் எட்டு அக்ஷரங்களும் கொண்டது காயத்ரீ என்ற சந்த அமைப்பு.

ஏகதந்தர் - ஒற்றைக் கொம்புள்ளவர், தந்தத்தை முக்கிய அடையாளமாகக் கொண்டவர். வக்ரதுண்டர் பிரணவவடிவில் வளைந்த துதிக்கையுள்ளவர், நேர்மையைக் கெடுக்கிற விக்னங்களைத் துண்டிப்பவர். தந்தி பெருந்தந்த முள்ளவர்.

ஏகாக்ஷரமந்திரமும் இந்த காயத்ரீயும் மந்திரமாக ஜபம் செய்யத்தக்கவை. இந்த மந்திரங்களால் வழிடப்பெறுகிற பெருமானின் வடிவமைப்பு தியானத்திற்கு உரியது. நிர்குணமான பரம்பொருள் தானே ஸாதகனுக்கு அருள் புரிய தனக்கெனத் தனித்த வடிவங்கள் பலவற்றை ஏற்கிறது. அவற்றில் இந்த மந்திரங்களால் தியானிக்கத்தக்க வடிவமைப்பு பின் தரப்படுகிறது. எழுத்தின்றி சொல் அமையாதது போல் வடிவின்றித் தியானம் அமையாது.

एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम्। (मेव च।)
अभयं (रदं च) वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम्॥
रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्।
रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम्॥
भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम्।
आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम्॥
एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः॥

ஒரே தந்தத்தைத் தன் அடையாளமாகக் கொண்டவர். நான்குகைகள் உள்ளவர், அவற்றில் பாசம் அங்குசம் அபய முத்திரை (தந்தம்) வரத முத்திரை ஏந்தியவர், மூஷகத்தைக் கொடியில் கொண்டவர், செந்நிறமேனியர், சரிந்த வயிறுள்ளவர், முறம் போன்ற காதுள்ளவர், செந்நிற ஆடையுடுத்தியவர், செந்நிறச்சந்தனக்குழம்பு பூசியவர், செந்நிறப்பூக்களால் நன்கு அர்ச்சிக்கப்பெற்றவர், பக்தர்களிடம் பரிவுள்ளவர், எல்லையற்று விளையாடுபவர், உலகின் மூலப்பொருள். தன்னைப் பிடித்தவரை நழுவவிடாதவர், (தாமும் நழுவாதவர்), உலகின் படைப்பில் பிரகிருதியும் புருஷனுமாக(அசேதனமும் சேதனமுமாக)ப்பிரியுமுன் ஈச்வரனாக முன் தோன்றியவர், இப்படி இவரைத் தியானம் செய்ய யோகநிலை பெற்று யோகநிலை கைவந்தவர்களின் முன்னிலையில் நிற்பர்.

அபயமுத்திரைக்கு மாற்றாகத் தந்தமேந்தியவராகத் தியானிப்பதும் உண்டு. உலகின் படைப்பைத் தொடங்கிய பிரும்மத்திடம் மாயையால் ஏற்பட்ட சலனம், இதனைக் கண்காணித்து அனைத்தையும் தன் பேராளுமைக் குட்படுத்துகிற ஈசுவரனாகிப் பின்னரே உலகின் மூலத்தத்துவங்களான பிரகிருதியும் புருஷனுமாகத் தோன்றிற்று. அதனால் பிரகிருதிக்கும் புருஷனுக்கும் முந்தியவரான ஈசுவரனாக அவரைத் தியானிப்போம்.

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लम्बोदराय एकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्री वरदमूर्तये नमो नमः।

''விராதர் எனும் மக்கள் கூட்டத்தின் தலைவர், கணத்தின் தலைவர், பிரமதர்களின் தலைவர், சரிந்த வயிறுள்ளவர், ஒரேதந்த முள்ளவர், தடையகற்றுபவர், சிவபெருமானின் புதல்வர், விரும்பியதைத் தருவதற்கே வடிவெடுத்தவர் இவருக்கு வணக்கம், வணக்கம்.''

கட்டுப்பாடற்று பிறரைத் துள்புறுத்தித்தன் தம் பிழைப்பை நடத்துபவர், பல்வேறு இனத்தவர், விராதர் எனப்படுவர். கட்டுப்பட்டு ஒழுக்கத்துடன் தம் தம் இனத்தவருடன் கூடிநிற்பவர் கணம் எனப்படுவர். குறிக்கோளும் செயல் முறையும் வகுத்துக்கொண்டு அதற்கு அடங்கி ஆற்றல் மிக்க செயல் வீரர்களாகத் திகழ்பவர் பிரமதர். இவர் அனைவரையும் கட்டுக்குள் கொணர்ந்து காப்பவர் விராத பதி, கணபதி, பிரமத பதியாயுள்ள விநாயகர்.

இதுவரை உபநிஷதத்தின் மந்திரப்பகுதி. இனி. பலச்ருதி.

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते स ब्रह्मभूयाय कल्पते। स सर्वतः सुखमेधते। स सर्वविघ्नैर्न बाध्यते। स पञ्चमहापातकात् प्रमुच्यते। सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति। प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति। सायं प्रातः प्रयुञ्जानोऽपापो भवति।

இந்த அதர்வ சீர்ஷத்தை ஓதுபவர் பிரும்மநிலைபெறத் தகுதி பெறுகிறார். எங்கும் இன்புறுவார். இடையூறுகளால் பாதிப்புறமாட்டார். ஐந்து கொடிய பாதகங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார். மாலையில் ஓதப் பகலில் செய்தபாபமும் காலையில் ஓத இரவில் செய்தபாபமும் காலையிலும் மாலையிலும் ஓத எல்லாபாபங்களும் நீங்கப்பெறுகிறார்.

सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति। धर्ममर्थं कामं मोक्षं च विन्दति। इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयम्। यो यदि मोहाद् दास्यति, स पापीयान् भवति। सहस्रावर्तनात् यं यं काममधीते, तं तमनेन साधयति। अनेन गणेशमभिषिञ्चति स वाग्मी भवति। चतुर्थ्यां अनश्नन् जपति। स विद्यावान् भवति। इत्यथर्वणवाक्यम्। ब्रह्माद्याचरणं विद्यात्। न बिभेति कदाचनेति।

எப்போதும் எங்கும் ஓதத் தடைகள் நீங்கப்பெறுவான். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு பேறுகளையும் பெறுவான். இதனை தகுதியற்றவனுக்கு உபதேசிக்கக் கூடாது. ஒருவன் அறியாமையால் தகுதியற்றவனுக்கு உபதேசித்தால் பாபியாகிறான். ஆயிரம் தடவை கூற, விரும்பியதைப் பெறலாம். கணேசருக்கு இதனை ஓதி அபிஷேகம் செய்தால் பேச்சுவன்மை பெறுவான். சதுர்த்தியன்று உபவாஸமிருந்து ஜபிக்க பெருங்கல்விமான் ஆவான். இது அதர்வணருஷியின் உறுதிமொழி. பிரும்மா முதலானோரும் இவ்வாறு வழிபட்டனர் என்பதை உணர்வீர். எதிலிருந்தும் பயப்படவேண்டாம்.

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति, स वैश्रवणोपमो भवति। यो लाजैर्यजति, स यशोवान् भवति। स मेधावान् भवति। यो मोदकसहस्रेण यजति, स वाञ्छितफलमवाप्नोति। यः साज्यसमिद्भिर्यजति. स सर्वं लभते, स सर्वं लभते। अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यक् ग्राहयित्वासूर्यवर्चस्वी भवति। सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा, स सिद्धमन्त्रो भवति। महाविघ्नात्प्रमुच्यते। महादोषात्प्रमुच्यते। महाप्रत्यवायात्प्रमुच्यते। महापापात्प्रमुच्यते। स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति। य एवं वेद। इत्युपनिषत्।

அறுகம்புல்துளிரால் ஹோமம் செய்ய குபேரனைப் போன்றவான். நெற்பொரியால் ஹோமம் செய்ய புகழும் மேதையும் அடைவான். ஆயிரம் கொழுக்கட்டையால் ஹோமம் செய்ய விரும்பிய நலனைப்பெறுவான். நெய்தோய்த்த ஸமித்துக்களால் ஹோமம் செய்ய எல்லாவற்றையும் பெறுவான், எல்லாவற்றையும் பெறுவான். எட்டு அந்தணர்களை விநாயகராக வழிபட்டு எல்லா உபசாரங்களையும் செய்ய சூரியனைப்போன்று ஒளி பெறுகிறான். சூரிய கிரகணத்தன்று மஹாநதியிலோ விக்ரகத்தின் எதிரிலோ ஜபிக்க மந்திர சித்திபெறுவான். பெரும் இடையூறுகள் விலகும். பெருத்ததோஷங்கள் விலகும். பெருங்கேடுகள் விலகும். பெரும்பாபங்கள் விலகும். அவன் எல்லா மறிவான். அவன் எல்லா மறிவான். இதனை இவ்வாறு உணர்ந்தவனும் எல்லாம் பெறுவான். இதுவே உபநிஷத்.

भद्रं कर्णेभिः + दधातु।

महागणपति द्वादशनामस्तोत्रम्

अस्य श्रीमहागणपति द्वादशनामस्हतोत्र महामन्त्रस्य, व्यासः ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । भगवान् गणपतिर्देवता । श्रीमहागणपति प्रीत्यर्थे नामपारायणे विनियोगः ।

ओं नमो गणपतये ।

गणपतिर्विघ्नराजो लम्बतुण्डो गजाननः ।
द्वैमातुरश्च हेरम्ब एकदन्तो गणाधिपः ॥
विनायकश्चारुकर्णः पशुपालो भवात्मजः ।
द्वादशैतानि नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥
विश्वं तस्य भवेद्वश्यं न च विघ्नं भवेत्कचित् ।
महाप्रेताः शमं यान्ति पीडचते व्याधिभिर्न च ।
सर्वपापविनिर्मुक्तो ह्यक्षय्यं लोकमश्नुते ॥ (पाद्मपुराणे)

ஸ்ரீமஹா கணபதி த்வாதஶ நாமஸ்தோத்திரம்

அஸ்ய ஸ்ரீ மஹாகணபதித்வாதஶ நாமஸ்தோத்ர மஹா மந்த்ரஸ்ய, வ்யாஸ: ருஷி:, அனுஷ்டுப் சந்த:, பகவான் கணபதிர் தேவதா. ஸ்ரீமஹாகணபதிப்ரீத்யர்த்தே நாமபாராயணே விநியோக: ।

ஓம் நமோ கணபதயே

கணபதிர் விக்க்நராஜோ லம்பதுண்டோ கஜாநந: ।
த்வைமாதுரஶ்ச ஹேரம்ப ஏகதந்தோ கணாதிப: ॥

விநாயகஶ்சாருகர்ண: பஶுபாலோ பவாத்மஜ: ।
த்வாதஶைதாநி நாமாநி ப்ராதருத்தாய ய: படேத் ॥

விஶ்வம் தஸ்ய பவேத் வஶ்யம் நச விக்க்நம் பவேத் க்வசித் ।
மஹாப்ரேதாஶ் ஶமம் யாந்தி பீட்யதே வ்யாதிபிர் ந ச ।
ஸர்வபாப விநிர்முக்தோ ஹ்யக்ஷய்யம் லோகம ஶ்நுதே ॥

श्रीगणेशगीतम्

(सुब्रह्मण्ययोगिकृतम्)

क्व प्रासूत कदा त्वां गौरी न प्रामाण्यं तव जनने।
विप्राः प्राहुरजं गणराजं यः प्राचामपि पूर्वतमः ॥ १ ॥

नासि गणपते शङ्करात्मजो भासि तद्वदेवाखिलात्मकः।
ईशता तवानीशता नृणां केशवेरिता साशयोक्तिभिः ॥ २ ॥

गजमुख तावकमन्त्र महिम्ना सृजति जगद्विधिरनुकल्पम्।
भजति हरिस्त्वां तदवनकृत्ये यजति हरोऽपि विरामविधौ ॥ ३ ॥

सुखयति शतमखमुखसुरनिकरानखिलक्रतु विघ्नघ्नोऽयम्।
निखिलजगज्जीवनदः स खलु यतः पर्जन्यात्मा ॥ ४ ॥

प्रारंभे कार्याणां हेरम्बं यो ध्यायेत्।
पारं यात्येव कृतेराराद्प्रोति सुखम् ॥ ५ ॥

गौरीसुनोः पादांभोजे लीना चेतोवृत्तिर्मे।
घोरे संसारारण्ये वासः कैलासे वास्तु ॥ ६ ॥

गुहगुरु पदयुगमनिशमभयदम्।
वहसि मनसि यदि शमयसि दुरितम् ॥ ७ ॥

जय जय शङ्करवरसूनो भयहर भजतां गणराज।
नय मम चेतस्तव चरणं नियमय धर्मेऽन्तः करणम् ॥ ८ ॥

चलसि चित्त किन्नु विषमविषयकानने कलय वृत्तिममृत दातृकरिवरानने।
तुलय खेदमोदयुगलमिदमशाश्वतं वि[illegible]य भयमलंघ्यमेव जन्मनि स्मृतम् ॥९॥

सोमशेखरसूनवे सिन्दूरसोदरभानवे
यामिनीपतिमौलये यमिहृदयविरचितकेलये।
मूषकाधिपगामिने मुख्यात्मनेऽन्तर्यामिने
मङ्गलं विघ्नद्विषे मत्तेभवक्त्रज्योतिषे ॥ १० ॥

अवधीरितदाडिमसुम सौभगमवतु गणेशज्योति र्मामवतु गणेशज्योतिः।
हस्तचतुष्टय धृतवरदाभय पुस्तकबीजापूरं धृतपुस्तकबीजा पूरम्॥ ११॥
रजताचल वप्रक्रीडोत्सुकगजराजास्यमुदारं भज श्रीगजराजास्य मुदारम्।
फणिपरिकृत कटिवलया भरणं कृणु रे जनहृदि कारणं तव कृणु रे जनहृदि कारणम्॥ १२॥
यः प्रगे गजराजमनुदिनमप्रमेय मनुस्मरेत्।
स प्रयाति पवित्रिताङ्गो विप्रगंगाद्यधिकताम्॥ १३॥
सुब्रह्मण्यमनीषिविरचिता त्वब्रह्मण्यमपाकुरुते।
गणपतिगीता गानसमुचिता सम्यक्पठतां सिद्धान्तः॥ १४॥

ஸ்ரீ கணேச கீதம்

ஸுப்ரஹ்மண்யயோகி இயற்றியது

க்வ ப்ரா ஸூத கதா த்வாம் கௌரீந ப்ராமாண்யம் தவ ஜநநே।
விப்ரா: ப்ராஹுரஜம் கஜராஜம் ய: ப்ராசாமபி பூர்வதந:॥ 1॥

நாஸி கணபதே ஶங்கராத்மஜோ பாஸி தத்வதேவாகிலாத்மக:।
ஈஶதா தவாநீஶதா ந்ருணாம் கேஶவேரிதா ஸாஶயோக்திபி:॥2॥

கஜமுக தாவக மந்த்ர மஹிம்நா ஸ்ருஜதி ஜகத் விதிரனு கல்பம்।
பஜதி ஹரிஸ்த்வாம் ததவந க்ருத்யே யஜதி ஹரோऽபி விராமவிதௌ

ஸுகயதி ஶதமகமுக ஸுரநிகரா நகில க்ரது விக்நக்ந் நோऽயம்।
நிகிலஜகஜ்ஜீவநதஸ் ஸ க்கலு யத: பர்ஜந்யாத்மா॥ 4॥

ப்ராரம்பே கார்யாணாம் ஹேரம்பம் யோ த்யாயேத்।
பாரம் யாத்யேவ க்ருதேராராதாப்நோதி ஸுகம்॥ 5॥

கௌரீஸூநோ: பாதாம்போஜே லீநா சேதோ வ்ருத்திர்மே।
கோரே ஸம்ஸாரா ரண்யே வாஸ: கைலாஸே வாஸ்து॥ 6॥

குஹ குரு பதயுக மநிஶமபயதம்।
வஹஸி மநஸி யதி ஶமயஸி துரிதம்॥ 7॥

ஜய ஜய ஶங்கர வரஸூநோ பயஹர பஜதாம் கணராஜ।
நய மம சேதஸ்தவ சரணம் நியமய தர்மேऽந்த:கரணம்॥ 8॥

சலஸி சித்த கிந்நு விஷம விஷய காநநே
கலய வ்ருத்திமம்ருததாத்ரு கரிவரா நநே।

துலய க்கேதமோதயுகல மித மஶாஸ்வதம்
விலயப்பயமலங்க்க்யமேவ ஜந்மநி ஸ்ம்ருதம் ॥ 9 ॥

ஸோம ஶேகர ஸூநவே ஸிந்தூரஸோதர பாநவே
யாமிநீ பதிமௌளயே யமிஹ்ருதய விரசிதகேலயே ।
மூஷகாதிபகாமிநே முக்க்யாத்ம நேஶ்ந் தர்யாமிநே
மங்களம் விக்க்நத்விஷே மத்தேபவக்த்ர ஜ்யோதிஷே ॥ 10 ॥

அவதீரித தாடிமஸும ஸௌபக மவது
கணேஶ ஜ்யோதிர் மாமவது கணேஶஜ்யோதி: ।
ஹஸ்த சதுஷ்டய த்த்ருதவரதாபய
புஸ்தகபீஜா பூரம் த்த்ருதபுஸ்தக பீஜாபூரம் ॥ 11 ॥

ரஜதாசல வப்ரக்ரீடோ த்ஸுக கஜராஜாஸ்ய
முதாரம் பஜ ஸ்ரீ கஜராஜாஸ்ய முதாரம் ।
ப்பணி பரிக்ருத கடிவலயாபரணம் க்ருணுரே
ஜநஹ்ருதி காரணம் தவக்ருணுரே ஜநஹ்ருதிகாரணம் ॥ 12 ॥

ய: ப்ரகே கஜராஜ மநுதிநமப்ரமேய மனு ஸ்மரேத் ।
ஸ ப்ரயாதி பவித்ரிதாங்கோ விப்ரகங்காத்யதிகதாம் ॥ 13

ஸுப்ரஹ்மண்ய மநீஷிவிரசிதா த்வப்ரம் ஹண்ய மபாகுருதே ।
கணபதி கீதா காந ஸமுசிதா ஸம்யக்படதாம் ஸித்த்தாந்த: ॥ 14

பெருமானே ! பார்வதி உம்மை எங்கு பெற்ருள்? உமது பிறப்பிற்குத் தக்கப் பிரமாணமில்லை. அறிவாளிகள் உம்மைப் பிறப்பற்றவராக, முன்னவருக்கும் மிக முன்னவராக, கணங்களுக்கு அரசராகக் கூறுகின்றனர். (1) நீர் சங்கரரது புதல்வரல்ல. எல்லாமாயிருப்பவராக நீர் அவ்வாறு தோன்றுகிறீர். "பேராண்மை உம்முடையது மட்டுமே. மற்றவரிடம் பேராண்மை இல்லை" எனக் கருத்துமிக்க வசனங்களால் கேசவர் கூறியுள்ளார். (2) யானை முகத்தோனே ! உமது மந்திரத்தின் வலிவால் பிரும்மா ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் உலகைப்படைக்கிருர். உலகைக்காக்க விஷ்ணு உமது அருள் வேண்டுகிருர். அதன் ஒடுக்கத்தில் உதவ உமக்கு ஹரன் வேள்வி புரிகிருர். (3) எல்லா வேள்விகளிலும் இடையூறுகளை நீக்குவதால் இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்கு இன்பம் தருகிருர். அதன் விளைவாக பர்ஜன்யராக (மழை தெய்வமாக நின்று) உலக

மனைத்திற்கும் வாழ்வளிக்கிறார். (4) பணிகள் தொடங்குமுன் ஹேரம்பனை நினைப்பவன் விரைவிலேயே பணி நிறைவை எளிதில் அடைகிறான். (5) என் உள்ளப் போக்கு கௌரியின் புதல்வரது திருவடித்தாமரைகளில் இணைந்துள்ளது. கோரமான வாழ்க்கையாகிற காட்டிலோ கைலாஸத்திலோ வாஸம் அமையட்டும் (கவலையில்லை) (6) எப்போதும் அபயமளிக்கின்ற குஹனுக்கு மூத்தவரின் இரு திருவடிகளையும் உள்ளத்தில் தாங்குவாய். பாபம் அடக்கப் பெறுவாய். (7) சங்கரரின் மூத்த புதல்வரே! அண்டிய வரின் அச்சம் நீக்குபவரே! கணங்களின் அரசரே! உம் திருவடியருகே என் உள்ளத்தை அழைத்துச் செல்வீர். அறவழியில் உள்ளத்தை கட்டுப் படுத்துவீர். (8)

மனமே! மேடுபள்ளமிக்க வெளிப்பொருள்நாட்டமெனும் காட்டில் ஏன் அலைகிறாய்! அமுத மளிக்கிறயானை முகத்தோனிடம் உன்னைக் கொண்டு செல். வாழ்வில் நிலையற்ற இன்பதுன்ப வரிசையால் வருகிற துயரை எண்ணிப்பார். மரண பயமும் தவிர்க்க இயலாததே. (9)

பிறை சூடியின் புதல்வருக்கு! சிந்தூரம்பூசியவயிறனாகிய ஒளி மிக்கவருக்கு! பிறை சூடிக்கு! முனிவரின் இதயத்தில் விளையாடுபவருக்கு! எலியரசனின் மீது ஊர்பவருக்கு! பரமாத்மாவிற்கு! அந்தர்யாமிக்கு! விக்ன கஜராஜருக்கு! யானை முகத்துப் பேரொளிக்கு மங்களம்! (10) மாதுளம் பூவின் அழகைப் பழிக்கிற கணேசப்பேரொளி என்னைக் காப்பாற்றட்டும். கணேசப்பேரொளி என்னைக் காப்பாற்றட்டும். வரதம் அபயம் புஸ்தகம் மாதுளை இவற்றை நான்கு கைகளில் ஏந்தியது காப்பாற்றட்டும். புத்தகமும் தாமரையும் ஏந்தியது காப்பாற்றட்டும் (11) வெள்ளிமலையை முட்டிப் பெயர்ப் பதாகிய விளையாட்டில் ஆர்வமுள்ள அந்த கஜராஜப் பெருந்தகையைச் சென்றடைவாய். மனிதனே! பாம்பணியை இடுப்பிலும் கையிலும் கொண்ட காரணப் பொருளை மனத்தில் கொள்வாய் மனிதனே! காரணப்பொருளை மனத்தில் கொள்வாய் (12) அளப்பீட்டிற்கரிய கஜராஜனைத் தினமும் காலையில் நினைப்பவன் அந்தணனையும் கங்கையையும் விட புனிதம் பெற்றவனாவான். (13) ஸுப்ரமண்யயோகியால் இயற்றப் பெற்ற கணபதி கீதம் பாடப்பெறுவதால் அமங்களம் அகலும் (14)

गणेशपञ्चचामरस्तोत्रम्

सुब्रह्मण्य योगिकृतम्

नमो गणाधिपाय ते त्वया जगद्विनिर्मितं
निजेच्छया च पाल्यतेऽधुना वशे तव स्थितम्।
त्वमन्तरात्मकोऽस्यमुष्य तन्मयि स्थितः
पुनीहि मां जगत्पतेऽम्बिकातनूज नित्य शाङ्करे ॥ १ ॥

गणेश्वरः कृपानिधिर्जगत्पतिः परात्परः
प्रभुः स्वलीलयाऽभवच्छिवान्मदावलाननः।
गिरिन्द्रजातनूभवस्तमेव सर्वकर्मसु
प्रपूजयन्ति देहिनः समाप्नुवन्ति चेप्सितम् ॥ २ ॥

चतुःपुमर्थदायिभिश्चतुष्करैर्विलंबिना
सहोदरेण सोदरेण पद्मजाण्ड सन्ततेः।
पदद्वयेन चापदां निवारकेण भासुरं
भजे भवात्मजं प्रभुं प्रसन्नवक्त्रमद्वयम् ॥ ३ ॥

बलिष्ठमूषिकाधिराजपृष्ठविष्टर-
प्रतिष्ठितं गणप्रबर्हपारमेष्ठ्यशोभितम्।
गरिष्ठमात्मभक्तकार्य विघ्नवर्ग भञ्जने
पटिष्ठमाश्रितावने भजामि विघ्ननायकम् ॥ ४ ॥

भजामि शूर्पकर्णमग्रजं गुहस्य शङ्करा -
त्मजं गजाननं समस्तदेव बृन्दवन्दितम्।
महान्तरायशान्तिदं मतिप्रदं मनीषिणां
गतिं श्रुतिस्मृतिस्तुतं गणेश्वरं मदीश्वरम् ॥ ५ ॥

यदंघ्रिपल्लवस्मृति निरन्तरायसिद्धिदा
यमेव बुद्धिशालिनः स्मरन्त्यहर्निशं हृदि।
यमाश्रितस्तरत्यलंघ्यकालकर्म बन्धनं
तमेव चित्सुखात्मकं भजामि विघ्ननायकम् ॥ ६ ॥

करांबुजैः स्फुरद्वराभयाक्षसूत्र पुस्तकं
सृणिं सबीजपूरकाब्जपाशदन्तमोदकान् ।
वहन्किरीटकुण्डलादि दिव्यभूषणोज्ज्वलो
गजाननो गणाधिपः प्रभुर्जयत्यहर्निशम् ॥ ७ ॥

गिरीन्द्रजामहेशयोः परस्परानुरागजं
निजानुभूतचित्सुखं सुरैरुपास्य दैवतम् ।
गणेश्वरं गुरुं गुहस्य विघ्नवर्गघातिनं
गजाननं भजाम्यहं न दैवमन्यमाश्रये ॥ ८ ॥

गणेशपञ्चचामरस्तुतिं पठध्वमादरात्
मनीषितार्थदायकं मनीषिणः कलौ युगे ।
निरन्तरायसिद्धिदं चिरन्तनोक्तिसंमतं
निरन्तरं गणेशभक्ति शुद्धचित्तवृत्तयः ॥ ९ ॥

ஸ்ரீ கணேஶ பஞ்சசாமரஸ்தவம்

ஸுப்ரஹ்மண்ய யோகி இயற்றியது

நமோ கணாதிபாயதே த்வயா ஜகத்விநிர்மிதம்
நிஜேச்ச்சயாச பால்யதேऽது நா வஶே தவ ஸ்த்திதம் ।
த்வமந்தராத்மகோऽஸ்யமுஷ்ய தந்மயிஸ்த்திதः
புநீஹி மாம் ஜகத்பதேऽம்பிகாதநூஜ நித்ய ஶாங்கரே ॥ 1 ॥

கணேஶ்வரः க்ருபாநிதிர் ஜகத்பதிः பராத்பரः
ப்ரபுஸ் ஸ்வலீலயாऽபவத் ஶிவான் மதாவலா நநः ।
கிரீந்த்ரஜா தநூபவஸ் தமேவ ஸர்வகர்மஸு
ப்ரபூஜயந்தி தேஹிநः ஸமாப்நுவந்தி சேப்ஸிதம் ॥ 2 ॥

சதுः புமர்த்த தாயிபிஶ் சதுஷ்கரைர் விலம்பிநா
ஸஹோதரேண ஸோதரேண பத்மஜாண்டஸந்ததேः ।
பதத்வயே ந சாபதாம் நிவாரகேண பாஸுரம்
பஜே பவாத்மஜம் ப்ரபும் ப்ரஸன்னவக்த்ரமத்வயம் ॥ 3 ॥

பலிஷ்ட்டமூஷிகாதிராஜ ப்ருஷ்ட்டநிஷ்ட்ட விஷ்டர-
ப்ரதிஷ்ட்டிதம் கணப்ரபர்ஹ பாரமேஷ்ட்ட்ய ஶோபிதம் ।

கரிஷ்ட்டமாத்மபக்தி கார்ய விக்ந்ந வர்கப்பஞ்சநே
படிஷ்ட்ட மாஶ்ரிதாவநே பஜாமி விக்க்நநாயகம் ॥ 4 ॥

பஜாமி ஶூர்பகர்ண மக்ரஜம் குஹஸ்ய ஶங்கராத்-
மஜம் கஜாநநம் ஸமஸ்ததேவப்ருந்த வந்திதம் ।
மஹாந்தராய ஶாந்திதம் மதிப்ரதம் மநீஷிணாம்
கதிம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸ்துதம் கணேஶ்வரம் மதீஶ்வரம் ॥5 ॥

யதங்க்ரிபல்லவ ஸ்ம்ருதிர் நிரந்தராய ஸித்த்திதா
யமேவ புத்திஶாலிந: ஸ்மரந்த்யஹர்நிஶம் ஹ்ருதி ।
யமாஶ்ரிதஸ் தரத்யலங்க்யகாலகர்ம பந்த்தநம்
தமேவ சித் ஸுகாத்மகம் பஜாமி விக்க்நநாயகம் ॥ 6 ॥

கராம்புஜைஸ் ஸ்ப்புரத்வராபயாக்ஷஸூத்ர புஸ்தகம்
ஸ்ருணிம் ஸபீஜபூரகாப்ஜபாஶதந்த மோதகான் ।
வஹந் கிரீடகுண்டலாதி திவ்யபூஷணோஜ்வலோ
கஜாநநோ கணாதிப: ப்ரபுர் ஜயத்யஹர்நிஶம் ॥ 7 ॥

கிரீந்த்ரஜா மஹேஶயோ: பரஸ்பராநுராகஜம்
நிஜாநுபூத சித்ஸுகம் ஸுரைருபாஸ்யதைவதம் ।
கணேஶ்வரம் குரும் குஹஸ்ய விக்க்நவர்க காதிநம்
கஜா நநம் பஜாம்யஹம் ந தைவம ந்யமாஶ்ரயே ॥ 8 ॥

கணேஶ பஞ்சசாமர ஸ்துதிம் படத்த்வமாதராத்
மநீஷிதார்த்த தாயகம் மநீஷிண: கலௌ யுகே ।
நிரந்தராய ஸித்த்திதம் சிரந்தநோக்திஸம்மதம்
நிரந்தரம் கணேஶபக்தி ஶுத்த்தசித்தவ்ருத்தய: ॥ 9 ॥

கணங்களின் தலைவரான உமக்கு நமஸ்காரம். இவ்வுலகம் உம்மால் படைக்கப்பெற்றது. உம் விருப்பபடி காக்கப் பெறுகிறது. இப்போது உம் வசத்திலுள்ளது. இதன் உள்ளே ஆத்மாவாக உறைந்துள்ளீர். என் உள்ளத்திலும் உள்ளீர். உலகின் காப்பாளரே! அம்பிகையின் புதல்வரே! நிலைத்தவரே! சங்கரரின் புதல் வரே! என்னைத் தூயவனுக்குவீர். (1)

கணங்களின் தலைவர், கருணைநிதி, உலகின் காப்பாளர், மேலானதற்கும் மேலானவர், உரிமையாளர், சிவபெருமானிட மிருந்து யானை முகத்தோனுக விளையாட்டாகத் தோன்றினீர். மலையரசனின் மகளின் புதல்வரானீர். மக்கள் அனைத்துப் பணிகளிலும் உம்மை வழிபட்டு விரும்பியதை நிறையப் பெறுகின்றனர். (2)

அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கையும் வழங்குகிற நான்கு கைகளுடனும், பிரும்மாண்டவரிசைகளைத் தனக்குள் கொண்ட சரிந்த வயிற்றுடனும், ஆபத்துகளை நீக்குகிற இரு சரணங்களுடனும் கூடி விளங்குகின்றவர், சிவபெருமானின் புதல்வர், பிரபு, மலர்ந்தமுகமுடையவர். ஈடற்றவர் இவரை அடைகிறேன் (3)

வலிவு மிக்க எலியரசனின் பரந்தமுதுகின் மீதுள்ள ஆசனத்தில் அமர்ந்தவர், பெருங்கணங்களின் பேராளுனர் பதவியில் விளங்குபவர், தன்னடியாரின் பணிகளுக்கு நேர்கிற இடையூறுகளை முறியடிப்பதில் மிக அழுத்தமுள்ளவர், அண்டிய வரைக் காப்பதில் மிகவும் தேர்ந்தவர். இந்த விக்ந நாயகரை அடைகிறேன். (4)

முறம்போல் காதுள்ளவர், குகனுக்கு மூத்தவர், சங்கரரின் புதல்வர், யானை முகத்தவர், அனைத்துத்தேவர் கூட்டத்தால் வணங்கப்பெற்றவர், பெருந்தடைகளை அடக்குபவர், அறிவூட்டுபவர், அறிவாளிகள் சென்றடையுமிடம், வேதங்களாலும் ஸ்மிருதிகளாலும் துதிக்கப்பெறுபவர், கணங்களின் ஆளுனர். இந்த ஈசனைச் சரணடைகிறேன். (5)

இவரது திருவடி இதழ்களின் நினைவு தடையின்றி பணிநிறைவு தரும். அறிவாளிகள் இவரையே இரவும் பகலும் நினைவில் கொள்வர். எவராலும் மீறமுடியாத வினை-காலம் இவற்றின் கட்டை இவரை அண்டியவர் எளிதில் மீறுவர். இந்த பேரறிவும் பேரானந்தமும் வடிவான விக்நநாயகரைச் சரணடைகிறேன். (6)

வரத அபயமுத்திரைகள் புஸ்தகம் ஜபமாலை மாதுளை, தாமரை, பாசம், தந்தம், கொழுக்கட்டை இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியவர், கிரீடம், குண்டலம் முதலிய தெய்விக ஆபரணங்களால் ஒளிர்பவர், கணங்களின் தலைவர், யானைமுகத்தவர் இந்தப்பெருமான் எப்போதும் வெல்கிறார் (7)

மலையரசனின் மகளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட காதலில் தோன்றியவர். தனக்கே உரித்தான பேரறிவும்பேரானந்தமும் துய்ப்பவர். தேவர்களின் உபாஸனைக் கான தெய்வம், கணங்களின் தலைவர், இவரைச்சரணடைகிறேன். வேறு தெய்வத்தை நாடமாட்டேன். (8)

பஞ்சசாமர விருத்தத்தில் அமைந்த இந்த கணேசரின் துதியை ஆர்வமுடன் சொல்லுங்கள். கலியுகத்தில் அறிவாளிகள் விரும்பு வதனைத்தையும் தரவல்லது. இடையூறின்றி ப்பணிகளை நிறைவுறச் செய்வது. மூதுரையான வேதவசனங்களுக் கொப்பானது. கணேசரிடம் ஆழ்ந்ததூய பக்தியுள்ளம் பெற்றவர்களாவீர். (9)

पापव्यपोहनस्तवः

मेरुमन्दर सङ्काशतटकूटप्रभेदनः
ऐरावतादिभिर्दिव्यैर्दिग्गजैश्च सुपूजितः ॥ १ ॥
सप्तपातालपादश्च सप्तद्वीपोरुजंघकः ।
सप्तार्णवाङ्कुशश्चैव सर्वतीर्थोदरः शिवः ॥ २ ॥
आकाशदेहो दिग्बाहुः सोमसूर्याग्निलोचनः ।
हतासुरमहावृक्षो ब्रह्मविद्यामदोत्कटः ॥ ३ ॥
ब्रह्माद्याधोरणैर्दिव्यैः योगपाशसमन्वितैः ।
बद्धो हृत्पुण्डरीकाख्ये स्तंभे वृत्तिं निरुध्य च ॥ ४ ॥
नागेन्द्र वक्त्रो यः साक्षात् गणकोटिशतैर्वृतः ।
शिवध्यानैक संपन्नः स मे पापं व्यपोहतु ॥ ५ ॥

(लिंगपुराणे)

பாபவ்யபோஹனஸ்தவம்

மேருமந்தரஸங்காஶ தடகூடப்ர பேதந:।
ஐராவதாதிபிர் திவ்யைர் திக்கஜைஶ் ச ஸுபூஜித: ॥ 1 ॥

ஸப்தபாதாள பாதஶ் ச ஸப்தத்வீபோருஜங்ககக:।
ஸப்தார்ணவாங்குஶ ஶ்சைவ ஸர்வதீர்த்தோதரஶ் ஶிவ: ॥ 2 ॥

ஆகாஶதேஹோ திக்பாஹு: ஸோமஸூர்யாக்நி லோசந:।
ஹதாஸுரமஹாவ்ருக்ஷோ ப்ரம்ஹவித்யாம தோத்கட: ॥ 3 ॥

ப்ரம்ஹாத்யா தோரணைர் திவ்யைர் யோகபாஶ ஸமந்விதை:।
பத்த்தோஹ்ருத்புண்டரீகாக்க்யேஸ்தம்ப்பேவ்ருத்திம்நிருத்த்யச ॥4॥

நாகேந்த்ரவக்த்ரோ யஸ்ஸாக்ஷாத் கணகோடிபரிவ்ருத: ।
ஶிவத்யானைக ஸம்பந்ந: ஸமே பாபம் வ்யபோஹது ॥ 5 ॥

(லிங்கபுராணம்)

பெருயானை யரசனின் முகமுள்ளவர், மேருமலை, மந்தரமலை போன்ற பெருமலைகளின் அடிவாரத்தையும் கொடுமுடிகளையும் பெயர்த்துத்தள்ளுபவர், ஐராவதம் முதலிய திக்கைக் காக்கின்ற தேவருலகத்து யானைகளால் வழிபடப்பெற்றவர். (1) (அவரது மாபெரும் உருவில்) அதலம் விதலம் ஸுதலம் தலாதலம், ரஸாதலம், மஹாதலம் பாதாளம் என்ற ஏழுகீழ் உலகங்களைத்திரு வடிகளில் கொண்டவர், ஜம்பூ, ப்லக்ஷம், குசம், க்ரௌஞ்சம், சாகம், சால்மலி, புஷ்கரம் என்ற ஏழுதீவுகளைத் தன் தொடை முழங்கால்களில் கொண்டவர், லவணம் இக்ஷு, ஸுரா, ஸர்பிஸ், க்ஷீரம், ததி, சுத்தோதகம் என்ற ஏழுகடல்களையும் தன் துரட்டியில் அடக்கியவர், கங்கை முதலிய அனைத்து நதிகளையும் புஷ்கரம் மானஸம் முதலிய ஸரஸுகளையும் வயிற்றில் கொண்டவர், மங்களமே வடிவானவர், (2) பரவெளியையே உடலாகக் கொண்டவர், திசைகளைக் கைகளாகக் கொண்டவர், சந்திரனையும் ஸூர்யனையும் அக்கினியையும் கண்களாகக் கொண்டவர். அசுரர்களாகிற பெருமரங்களை அடித்தவர், பிரும்மஞானம் எனும் ஆனந்தமே மதமாகி அதனால் கட்டுக்கடங்காதவர், (3) யோகமெனும் பாசமேந்திய பிரும்மா முதலிய தேவர்களாகிற யானைப் பாகர்களால் இதயத்தாமரை எனும் வலிவுமிக்கத் தூணில் போக்கை அடக்கிக்கட்டப் பட்டவர், (4) நூறு கோடி கணங்களால் சூழப்பெற்றவர், சிவத்தியானத்தால் மட்டுமே பெறப்படுபவர், இவர் நமது பாபங்களை அகற்றட்டும்.

गणेशाक्षरमालिकास्तोत्रम् (गीतम्)

(वेङ्कटसुब्रह्मण्यकृतम्)

अगजाप्रिय सुत वारणपति मुख षण्मुखसोदर भुवनपते* शुभ
सिद्धि विनायक सिद्धिविनायक सिद्धिविनायक पालय मां -
शुभसिद्धि विनायक पालय मां
आगमशतनुत मारितदितिसुत मारारिप्रिय मन्दगते - शुभ* २

इज्याध्ययनमुखाखिलसत्कृति परिशुद्धान्तः करणगते* ३

ईर्ष्यारोषकषायितमानसदुर्जन दूरपदांबुरुह* ४

उत्तमतर सत्फलदानोद्यत बलरिपुपूजित शूलिसुत* ५

ऊहापोह विशारद संयमिवर्गकृताभय ढुण्ढिविभो* ६

ऋद्धिसुखाभयविश्राणनजनि तातुलकीर्ति चयैकनिधे * ७

रूक्षाक्षरततिभर्त्सित दुर्गत वित्तविनाशन विघ्नपते * ८

लुप्तजगद्भय दिव्यगदायुध पोषितदीनजनामित भो * ९

लूतातन्तु सरूपजगच्चयनिर्मितिदक्षदृगन्त विभो * १०

एणाङ्कार्धविभूषितमस्तक लंबोदर गजदैत्यरिपो * ११

ऐश्वर्याष्टकनियतनिकेतन पुण्ड्रोज्ज्वल शुभदिव्यकर * १२

ओतं प्रोतमिदं हि जगत्त्वयि स्रज्यहिवत्परिपूर्णसुखे * १३

औदास्यं मयि विघ्नतमः कुलमार्तण्ड प्रभ मा रचय * १४

अंघ्रियुगे तव सन्ततसद्रति माशु विधत्स्व गणेश मम * १५

अश्वस्तनगृहदार सुहृद्भव बन्धं विगलय मे त्वरया * १६

कमनीयामितशोणिमदीधिति सन्ध्या भीकृतदिग्वलय * १७

खण्डितभण्ड सहोदरनिर्मित विघ्नशिलामलशील गुरो * १८

गन्धर्वामरकिन्नरनरगण पूजितसज्जन दिव्यनिधे * १९

घुमुघुमिताखिलविष्टपदिव्यमद स्रुतिराजितगण्डयुग * २०

ङर(२५)तत्वात्मक वेददलांबुजमध्यगतारुणशोभतनो * २१

चञ्चलघोणसमुद्धृत पीतोज्झित जलपूरितवारिनिधे * २२

छायासहचर कोटिसुभास्वर निखिलगुणाकर सन्मतिद * २३

जंभारिप्रमुखामर पुष्कर दिवसकराङ्कुशकर वरद * २४

झञ्झानिलमददूरीकृतिचण कर्णानिलधूताभ्रचय * २५

*शुभसिद्धिविनायकेति पंक्तिद्वयं प्रतिपंक्त्यन्तं संयोज्य गीयते -

ज्ञप्तिसदानन्दात्मक निज वररदभान्यकृतशीतकर * २६
टङ्कायुधवर मस्तकखण्डन यत्नविचित्रितभीतसुर * २७
ठान्ताब्जालयवदनालोकाविस्तरकामेश्या दयित * २८
डोलायितरवि शशधरमण्डलतालातोषित सान्ध्यनट * २९
ढक्कावादनतुष्टामरगण बृंहित शिक्षितलोकतते * ३०
णान्ततदर्थ पदार्थ महार्थद पालय मां करुणालय भो * ३१
तूलोपमविभ्रामितभूधर निश्वासानिल लोकपते * ३२
थार्णवजलतति फूत्कृति विशदितमणिवर भास्वरिताण्डचय * ३३
दरवर्णात्म मनूत्तमशीलिवितीर्ण दुरापपुमर्थतते * ३४
धर्मैकप्रिय धार्मिकतारक मोदकभक्षण नित्यरत * ३५
नानालोकनिवासि मनोरथलतिकामाधवदक्प्रसर * ३६
परमाश्चर्यानुपम मनोहरविहरण पोषितलोकतते * ३७
फालविलोचन फणिवर भूषण फलतति तर्पितकामचय * ३८
बालेन्दूज्ज्वल फाललसच्छवि तिर्यक्पुण्ड्रावलिललित * ३९
भगणाभामित मणिवर भूषित भस्मोद्धूलितचारुतनो * ४०
मूषिकवाहन मुनिजनपोषण मूर्तामूर्तोपाध्यगत * ४१
यामुनवारिविहारिसमर्चित यातायातक्लेशहर * ४२
रतिपति पूजित लावण्याकर राकेन्दूज्ज्वल नखराले * ४३
लवणरसानन्तर जलनिधिवर सुमणिद्वीपान्तरसदन * ४४
वाराणस्यावासकुतूहल चिन्तामणिसाख्याद्यभिध * ४५
शङ्करतोषित दमयन्त्यर्चित राघवपूजित रतिवरद * ४६
षड्गुणरत्नाकर लम्बोदर बीजापूर प्रिय सुमुख * ४७
सर्वकृति प्रथमार्चित गौतमपत्नीसेवित यमिकुलप *४८
हेरम्बाश्रित पालन चामरकर्ण सुजंबूफलभक्ष * ४९

लक्ष्मीपतिमहितातुल विक्रम रोहिततातारिवल वरद * ५०
क्षेमं कुरु जगतामखिलार्थद वेङ्कटसुब्रह्मण्यनुत * ५१
इत्थमियं पण(५१)वर्णमणिस्रक् सिद्धिगणाधिप पदकमले *
निहिता ये हृचनया स्तोष्यन्त्याप्स्यन्त्यखिलार्थांस्त्वरया ते *

கணேசாக்ஷரமாலிகாஸ்தோத்திரம்

(வெங்கடஸுப்ரமண்யர் இயற்றியது)

அகஜாப்ரியஸுத வாரணபதி முகஷண்முகஸோதர புவநபதே
ஶுபஸித்த்தி விநாயக ஸித்த்திவிநாயக ஸித்த்திவிநாயக
பாலயமாம் - ஶுப ஸித்திவிநாயக பாலய மாம் * (1)
ஆகம ஶதநுத மாரித திதிஸுத மாராரிப்ரிய மந்தகதே* (2)
இஜ்யாத்த்யயன முகாகிலஸத்க்ருதி பரிஶுத்த்தாந்த:
கரணகதே*(3)
ஈர்ஷ்யாரோஷகஷாயித மாநஸதுர்ஜனதூரபதாம் புருஹ* (4)
உத்தமதரஸத்ப்பல தாநோத்யத பலரிபு பூஜித ஶஶிஸுத *(5)
ஊஹாபோஹ விஶாரத ஸம்யமிவர்க க்ருதாபயடுண்ட்டி
விபோ* (6)
ருத்த்திஸுகாபய விஶ்ராணந ஜநிதாதுலகீர்த்திசயைக நிதே* (7)
ரூக்ஷாக்ஷரததி பர்த்ஸித துர்கத வித்த விநாஶந விக்நபதே *(8)
லுப்தஜகத்ப்பய திவ்ய கதாயுத போஷித தீநஜநாமித போ*(9)
லூதாதந்துஸரூப ஜகச்சய நிர்மிதி தக்ஷத்ருகந்த விபோ* (10)
ஏணாங்கார்த்த விபூஷிதமஸ்தக லம்போதர கஜதைத்யரிபோ* (11)
ஐஶ்வர்யா ஷ்டக நியத நிகேதந புண்ட்ரோஜ்வல ஶுபதிவ்யகர*(12)
ஓதம் ப்ரோதமி தம் ஹி ஜகத் த்வயி ஸ்ரஜ்யஹிவத்
பரிபூர்ணஸுகே* (13)
ஔதாஸ்யம் மயி விக்நதம: குல மார்த்தண்டப்ரப மா ரசய*(14)
அங்க்ரியுகே தவ ஸந்ததஸத்ரதி மாஶு விதத்ஸ்வகணேஶ
மம *(15)
அஶ்வஸ்தநக்ருஹதார ஸுஹ்ருத் பவபந்த்தம் விகலயமே
த்வரயா* (16)
கமநீயாமிதஶோணிமதீதிதி ஸந்த்த்யாபீ க்ருத திக்வலய * (17)
க்கண்டித ப்பண்டஸஹோதர நிர்மித விக்ந ஶிலாமல ஶீல
குரோ* (18)

கந்த்தர்வாமர கிந்நர நரகண பூஜித ஸஜ்ஜந திவ்ய நிதே * (19)
க்குமுக்கு மிதாகில விஷ்டப திவ்ய மதஸ்ருதிராஜித கண்டயுக *
(20)
ஙரதத்வாத்மக வேததலாம்புஜமத்த்யகதாருணஶோப தநோ *
(21)
சஞ்சலக்கோணஸமுத்த்ருத பீதோஜ்ஜித ஜல பூரித வாரிநிதே *
(22)
ச்சாயாஸஹசரகோடி ஸுபாஸ்வர நிகில குணாகர ஸந்மதித *
ஜம்ப்பாரி ப்ரமுக்காமர புஷ்கர திவஸகராங்குஶகர வரத * (24)
ஜஞ்ஜாநில மது தூரீக்ருதி சண கர்ணாநில தூதாப்ப்ரசய * (25)
ஜ்ஞப்திஸதாநந்தாத் மக நிஜவரரத பாந்யக்க்ருதஶீதகர * (26)
டங்காயுதவர மஸ்தக க்கண்டந யத்நவிசித்ரிதபீதஸுர * (27)
ட்டாந்தா ப்ஜாலய வதநாலோகா விஸ்தர காமேஶ்யாதயித *(28)
டோலாயித ரவிஶஶதரமண்டலதாலாதோஷிதஸாந்த்யநட * (29)
ட்டக்காவாதந துஷ்டாமரகண ப்ரும்ஹிதஶிக்ஷிதலோகததே *(30)
ணாந்த ததர்த்தபதார்த்தமஹார்த்தத பாலய மாம் கருணாலய
ப்போ * (31)
தூலோபம விப்ப்ராமித பூதர நிஶ்வாஸாநில லோகபதே * (32)
த்தார்ணவ ஜலததி ப்பூத்க்ருதி விஶதித மணிவர பாஸ்வரிதா
ண்டசய * (33)
தர(28)வர்ணாத்ம மநூத்தம ஶீலிவிதீர்ண துராபபுமர்த்த ததே *
த்தர்மைகப்ரிய த்தார்மிகதாரக மோதகபக்ஷணநித்யரத * (35)
நாநாலோக நிவாஸி மநோரத லதிகாமாதவ த்ருக்ப்ரஸர * (36)
பரமாஶ்சர்யாநுபம மநோஹர விஹரணபோஷித
லோகததே * (37)
ப்பாலவிலோச ந ப்பணிவரபூஷண ப்பலததிதர்பிதகாமசய *(38)
பாலேந்தூஜ்வலப்பாலலஸச்சவி திர்யக்புண்ட்ரா வலிலலித *
ப்பகணாபாமித மணிவரபூஷித பஸ்மோத்தூலித சாருதநோ *
(40)
மூஷிகவாஹந முநிஜநபோஷண மூர்தாமூர்தோபாத்த்யகத * (41)
யாமுநவாரி விஹாரிஸமர்சித யாதாயாதக்லேஶஹர * (42)
ரதிபதி பூஜித லாவண்யாகர ராகேந்தூஜ்வல நக்கராலே * (43)
லவணரஸாநந்தர ஜலநிதி வர ஸுமணி த்வீபாந்தர ஸதந *(44)
வாராணஸ்யாவாஸ குதூஹல சிந்தாமணி ஸாக்ஷ்யாத்யபித *(45)
ஶங்கர தோஷித தமயந்த்யர் சித ராகவபூஜித ரதிவாத * (46)
ஷட்குணரத் நாகர லம்போதர பீஜாபூரப்ரிய ஸுமுக * (47)

ஸர்வக்ருதிப்ரதமார்சித கௌதமபத்நீஸேவித யமிகுலப * (48)
ஹேரம் பாஸ்ரித பாலந சாமரகர்ண ஸுஜம்பூபல பக்ஷ * (49)
லக்ஷ்மீ பதிமஹிதாதுலவிக்ரம ரோஹிததாதாகில வரத * (50)
க்ஷேமம் குரு ஜகதாம கிலார்த்தத வேங்கடஸுப்ரம்ஹண்ய நுத * (51)

இத்தமியம் பணவர்ண மணிஸ்ரக் ஸித்த்திகணாதிப பதகமலே।
நிஹிதா யே ஹ்யநயா ஸ்தோஷ்யந்த்யாப்ஸ்யந்த்யகிலார் த்தாம் ஸ்த்வரயாதே *

(இந்த ஸ்தோத்ரம் அயிகிரிநந்தினி மெட்டில் பாடத்தக்கது. இதற்குப் பல்லவியாக ஶுப ஸித்திவிநாயக ஸித்த்திவிநாயக ஸித்த்திவிநாயக பாலய மாம் ஶுப ஸித்த்திவிநாயக பாலயமாம் என ஒவ்வொரு வரியுடனும் சேர்த்துப் பாடவேண்டும் (சித்தி விநாயகரே மங்களமானவரே என்னைக் காப்பாற்றுவீர்.)

மலை மகளின் இனிய புதல்வரே ! யானை யரசனின் முகம் கொண்டவரே ! ஆறு முகரின் சகோதரரே ! உலகின் நாயகரே (1) நூற்றுக் கணக்கான வேதம் முதலானவற்ருல் துதிக்கப்பெற்றவரே ! திதியின் புதல்வர்களை (அசுரர்களை) மாய்த்தவரே ! மன்மதனின் எதிரியின் புதல்வரே ! மென்னடை கொண்டவரே (2) வேள்வி புரிதல் வேதமோதுதல் முதலிய நற்பணிகளால் தூய்மை பெற்ற உள்ளமுள்ளவர்கள் அடையுமிடமே (3) பொருமை, கோபம் முதலியவற்ருல் குழம்பிய மனமுள்ள கெட்டவர்களுக்கு எட்டாத திருவடி கொண்டவரே ! (4)

மிக உயர்ந்த நற்பயனைத் தருவதில் முனைந்தவரே ! இந்திரனுல் வழிபடப்பெற்றவரே ! சூலமேந்தியவரின் புதல்வரே ! (5) ஏற்பதும் தவிர்ப்பதும் அறிந்தவரே ! யோகிகளுக்கு அபயம் தந்தவரே ! டுண்டி விநாயகரே ! (6) செல்வச் செழிப்பு இன்பம் பயமின்மை இவற்றை அளிப்பதால் பெரும்புகழைக் குவித்தவரே (7) கடுஞ் சொற்களால் எளியோரை விரட்டுபவரின் செல்வத்தை அழிப்பவரே ! இடையூறுகளின் தலைவரே ! (8)

உலகின் பயத்தைப்போக்கியவரே ! தெய்விகமான கதையை ஆயுதமாக்கியவரே ! எளியோரைப் போஷிப்பவரே அளப்பிற்கரியவரே ! (9) சிலந்தி நூல் பின்னுவது போன்று

உலகங்களைப் படைப்பதில் தேர்ந்த கடைக்கண் உள்ளவரே ! எங்கும் நிறைந்தவரே ! (10) சந்திரனின் பிறையைத் தலையில் சூடியவரே ! சரிந்தவயிறுள்ளவரே ! கஜாஸுரனின் எதிரியே (11) அணிமா முதலிய எட்டு சித்திதேவிகளால் சூழப்பெற்ற மாளிகையிலுள்ளவரே ! நெற்றியில் சந்தனத்திலகமிட்டவரே ! அருள்சக்திமிக்க கைகள் உள்ளவரே (12)

பூமாலை பாம்பாகத் தோன்றுவதுபோல் பூர்ணாநந்தவடிவினரான உம் மிடம் இவ்வுலகம் கோர்த்து ப்பரவியுள்ளது. (13) இடையூறுகிற இருளைப் போக்குவதில் கதிரவனின் ஒளி போன்றவரே ! என்னிடம் உதா சீனத்தைக் காட்டாதீர் (14) உமது திருவடிகளில் தொடர்ந்த பக்தியை உடன் உண்டாக்குவீர். கணேசரே ! (15) நிலையற்ற வீடு, மனைவி, நண்பன் என்ற ஸம்ஸாரக் கட்டை விரை வில் தளர்த்துவீர். (16)

மிக அழகிய அளவற்ற செவ்வண்ண ஒளியால் திக்கெல்லைகளில் அருணோதயம் போன்ற செம்மை பரவச்செய்பவரே ! (17) பண்டனின் சகோதரன் விசுக்ரன் வைத்த விக்கின சிலையைத் தூளாக்கியவரே ! தூய நடத்தை கொண்டகுருவே ! (18) கந்தர்வர் தேவர் கின்னரர், மனிதர் இவர்களால் வழிபடப்பெற்றவரே ! நல்லோரின் நன் நிதியே ! (19) தன்கன்னங்களில் பெருகுகிற நறுமணமிக்க மதநீரால் உலகமனைத்தும் மணக்கச் செய்தவரே ! (20)

இருபது தத்துவங்களாலான நான்கு தளத்தாமரையின் நடுவில் செவ்வண்ண மேனியுடன் விளங்குபவரே ! (21) எப்போதும் ஆடிக் கொண்டிருக்கிற துதிக்கையால் குடித்து உமிழ்ந்த நீரைக் கொண்டு கடலை நிரப்பியவரே ! (22) சாயா தேவிகளின் மணாளர்களான கோடிக்கணக்கான ஸூர்யர்களின் பேரொளி கொண்டவரே ! அனைத்துக் குணச்சிறப்புகளுக்கும் இருப்பிடமே ! நல்ல புத்தி தருபவரே ! (23) இந்திரன் முதலான தேவர்களான தாமரைகளை மலரச் செய்கிற கதிரவனே ! துரட்டியைக் கையில் கொண்டவரே ! விரும்பியதைத் தருபவரே ! (24)

சூறாவளிக் காற்றின் திமிரையடக்குகிற காது ஆடுவதால் உண்டாகிற காற்றால் மேகங்களைச் சிதறச் செய்பவரே ! (25) பேரறிவும் பேரிருக்கையும் பேரானந்தமும் வடிவான தனது தந்த ஒளியால் சந்திரனை மங்கச் செய்பவரே ! (26) உளி ஆயுதத்தால்

தலையை வெட்டிச் சாய்க்கிற தன் ஆற்றலில் தேவர்களை வியப்பும் பயமும் கொள்ளச் செய்பவரே (27) உ என்ற எழுத்துடன் முடிகிற அநாஹத சக்கிரத்தில் குடி கொண்டுள்ள யோகினிகளைக் காணவெளிவந்த காமேசுவரியின் இனிய புதல்வரே! (28)

சூரியனும் சந்திரனும் தன் காதணிகளில் தொங்கி ஆடி மோதி ஒலியிட்டுத் தாளமிட அதனால் சந்தியாகாலத் தாண்டவமாடுகிற நடராஜப் பெருமானை மகிழ்விப்பவரே! (29) உடுக்கையை வாசித்துத் தேவர்கூட்டத்தை மகிழ்விப்பவரே! பிளிறலால் உலகமக்களை வழிப்படுத்துபவரே! (30) கண என்ற பெயருள்ளவரே! தத்வமஸியில்தத் சொல்லின் உட்பொருளே! அரியபெரும் பொருள் தருபவரே! கருணைக் கிருப்பிடமே! என்னைக் காப்பாற்றுவீர். (31) மலையை வைக்கோல்போல் சுழலச்செய்கிற மூச்சுக் காற்றுள்ளவரே! உலகின் தலைவரே! (32)

ஏழுகடல்களின் நீரையும் உறுஞ்சித் தூவானமாகத் துப்பி ரத்தினங்களின் மழைபோல் ஒளிரச்செய்து அண்டங்களின் எல்லைகளை ஒளிமிகச் செய்தவரே! (33) 28 எழுத்துகள் கொண்ட தன்மந்திரத்தை இடைவிடாமல் ஜபிப்பவருக்கு பெறமுடியாத அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற புருஷார்த்தங்களைத் தருபவரே! (34) அறவழியை விரும்புபவரே! அறவழியில் செல்பவரை கடைத்தேறச் செய்பவரே! கொழுக்கட்டை உண்பதில் எப்போதும் ஈடுபட்டவரே! (35) பல உலகங்களிலும் வசிப்பவரின் கோரிக்கை கொடியாகப்படர வஸந்தருது போன்ற கடைக்கண் பார்வைகொண்டவரே! (36)

பெரும் வியப்பூட்டுகிற இணையற்ற லீலையால் உலக வரிசையைப் போஷிப்பவரே! (37) நெற்றியில் கண் உள்ளவரே! பாம்பணி கொண்டவரே! பழங்களால் திருப்தியுள்ளவரே! நாடுவதற் குரியவற்றின் குவியலே! (38) இளம்பிறைபோன்ற நெற்றியில் துலங்குகிற விபூதிப்பட்டையால் அழகியவரே! (39) நட்சத்திரக்கு வியல்போல் ஒளிமிக்க ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவரே! விபூதியை உடல் முழுதும் பூசியவரே! (40)

பெருச்சாளி வாகனரே! முனிவர்கூட்டத்தைக்காப்பவரே! உருவகப்படுத்தக்கூடியதும் இயலாததுமான உபாதிகளால் உணர இயலாதவரே! (41) யமுனை நீராடுகிற கண்ணனால் வழிபடப்பெற்றவரே! இறப்பும் பிறப்பும் உண்டாக்கும் துன்பம்அகற்றுபவரே! (42) மன்மதனால் வழிபடப்பெற்றவரே!

அழகின் பொக்கிஷமே ! பௌர்ணமி நிலவுபோல் ஒளிமிக்க நகங்களின் வரிசை உள்ளவரே ! (43) லவணஸமுத்திரத்திற்கடுத்த இக்ஷு ஸமுத்திரத்தில் ரத்தினத்தீவில் மாளிகை கொண்டவரே ! (44)

காசியில் வசிப்பதில் ஆர்வமுள்ளவரே ! சிந்தாமணி விநாயகர், ஸாக்ஷிவிநாயகர் முதலிய பெயருள்ளவரே ! (45) சங்கரரால் மகிழ்விக்கப்பட்டவரே ! தமயந்தியால் வழிபடப்பெற்றவரே ! ராகவரால் பூஜிக்கப்பெற்றவரே ! ரதிதேவி கோரியதைத் தந்தவரே ! (46) பேராளுமை, வீர்யம், புகழ், செல்வம், ஞானம், வைராக்யம் என்ற ஆறு குணங்களின் சுரங்கமே, சரிந்த வயிறுள்ளவரே ! மாதுளையை விரும்புபவரே ! நன்முக முள்ளவரே ! (47) எல்லாப்பணிகளிலும் முதலில் வழிபடப்பெறுபவரே ! அகலிகையால் பூஜிக்கப்பெற்றவரே ! யோகிகளைக்காப்பவரே ! (48)

ஹேரம்பரே ! அண்டியவரைக் காப்பவரே ! சாமரம்போன்ற காதுகள் உள்ளவரே ! நல்ல நாவல் பழத்தை உண்பவரே ! (49) லக்ஷ்மியின் மணாளனால் மதிக்கப்பெற்றவரே ! எல்லையற்ற ஆற்றலுள்ளவரே ! அரிச்சந்திரனின் விருப்பத்தைத் தந்தவரே (50) நாடிய தனத்தையும் தருபவரே ! வெங்கட ஸுப்பிரமண்யரால் வணங்கப்பெற்றவரே ! உலகிற்கு நன்மை புரிவீர் ! (51)

இந்த 51 எழுத்துக்களில் அமைந்த மணிமாலை சித்திவிநாயகரின் திருவடித்தாமரைகளில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது. இதனால் துதிப்பவர் எல்லா விருப்பங்களையும் விரைவில் பெறுவர்.

श्रीकल्पकगणेशपञ्चरत्नस्तवः

उमापतिशिवाचार्यविरचितः

श्रीमत्तिल्व वने सभेशसदन प्रत्यक्कुब्जोपुरा-
धोभागस्थित चारुसद्मवसतिः भक्तेष्टकल्पद्रुमः ।
नृत्तानन्दमदोत्कटो गणपतिः संरक्षताद्वोऽनिशं
दूर्वासः प्रमुखाखिलर्षिविनुतः सर्वेश्वरोऽग्र्योऽव्ययः ॥ १ ॥

श्रीमत्तिल्ववनाभिधं पुरवरं क्षुल्लावुकं प्राणिनां
इत्याहुर्मुनयः किलेति नितरां ज्ञातुञ्च तत्सत्यताम्।
आयान्तं निशि मस्करीन्द्रमपि यो दूर्वाससं प्रीणयन्
नृत्तं दर्शयति स्म नो गणपतिः कल्पद्रुकल्पोऽवतात्॥ २॥

देवान्नृत्तदिदृक्षया पशुपतेरभ्यागतान् कामिनः
शक्रादीन्स्वयमुद्धृतं निजपदं वामेतरं दर्शयन्।
दत्वा तत्तदभीष्टवर्गमनिशं स्वर्गादिलोकान्विभुः
निन्ये यः शिवकामिनाथतनयः कुर्यात् शिवं वोऽन्वहम्॥ ३॥

वन्दे कल्पक कुञ्जरेन्द्रवदनं वेदोक्तिभिस्तिल्वभू-
देवैः पूजितपाद पद्म युगलं पाशच्छिदं प्राणिनाम्।
दन्तादीनपि षड्भुजेषु दधतं वाञ्छाप्रदत्वाप्तये
स्वाभ्यर्णाश्रयिकामधेनु मनिशं श्रीमुख्यसर्वार्थदम्॥ ४॥

औमापत्यमिमं स्तवं प्रतिदिनं प्रातर्निशं यः पठेत्
श्रीमत्कल्पककुञ्जराननकृपापाङ्गावलोकान्नरः।
यं यं कामयते च तं तमखिलं प्राप्नोति निर्विघ्नतः
कैवल्यं च तथान्तिमे वयसि तत्सर्वार्थसिद्धिप्रदम्॥ ५॥

ஸ்ரீகல்பக கணேஶ பஞ்சரத்னம்

உமாபதிசிவாசார்யர் இயற்றியது

ஸ்ரீமத் தில்வவநே ஸபேஶஸதந ப்ரத்யக் ககுப்கோபுரா-
தோ பாகஸ்த்தித சாருஸத்மவஸதிர் பக்தேஷ்டகல்பத்ரும:।
ந்ருத்தா நந்தமதோத்கடோ கணபதிர் ஸம்ரக்ஷதாத்வோऽநிஶம்
தூர்வாஸ: ப்ரமுகா கிலர்ஷி விநுத: ஸர்வேஶ்வரோऽக்ர்யோऽவ்யய:॥

ஸ்ரீமத் தில்வ வநாபிதம் புரவரம் க்ஷுல்லாவுகம் ப்ராணிநாம்
இத்யாஹுர் முநய: கிலேதி நிதராம் ஜ்ஞாதும் ச தத்ஸத்யதாம்।
ஆயாந்தம் நிஶி மஸ்கரீந்த்ரமபியோ தூர்வாஸஸம் ப்ரீணயந்
ந்ருத்தம் தர்ஶயதி ஸ்ம நோ கணபதி: கல்பத்ருகல்போऽவதாத்॥(2)

தேவாந் ந்ருத்ததித்ருக்ஷயா பஶுபதேரப்ப்யாகதான் காமிந:
ஶக்ராதீன் ஸ்வயமுத்த்ருதம் நிஜபதம் வாமேதரம் தர்ஶயன்।
தத்வா தத்ததபீஷ்டவர்க மநிஶம் ஸ்வர்காதிலோகான் விபு:
நிந்யே ய: ஶிவகாமிநாததநய: குர்யாத்ஶிவம்வோऽந்வஹம் ॥ (3)

அஸ்மாகம் புரதஶ்சகாஸ்து பகவான் ஸ்ரீகல்பகாக்க்யோऽக்ரணீ:
கோவிந்தாதி ஸுரார்சிதோऽம்ருதரஸப் ராப்த்யை கஜேந்த்ராந ந:।
வாசம் யச்சது நிஶ்சலாம் ஶ்ரியமபி ஸ்வாத்மாவபோதம் பரம்
தாரான் புத்ரவராம்ஶ்ச ஸர்வவிபவம் காத்யாயனீசாத்மஜ: ॥ (4)

வந்தே கல்பக குஞ்ஜரேந்த்ரவதநம் வேதோக்திபிஸ்தில்வபூ-
தேவை: பூஜிதபாதபத்மயுகலம் பாஶச்சிதம் ப்ராணிநாம்।
தந்தாதீநபி ஷட்ப்புஜேஷு தததம் வாஞ்ச்சாப்ரதத்வாப்தயே
ஸ்வாப்ப்யர்ணாஶ்ரயி காமதேநு மநிஶம் ஸ்ரீமுக்க்ய ஸர்வார்த்ததம் ॥ (5)

ஔமாபத்யமிமம் ஸ்தவம் ப்ரதிதினம் ப்ராதர்நிஶம் ய: படேத்
ஸ்ரீமத் கல்பக குஞ்ஜராநந க்ருபாபாங்காவலோகாந்நர:।
யம் யம் காமயதே ச தம் தமகிலம் ப்ராப்நோதி நிர்விக்க்நத:
கைவல்யம் ச ததாந்திமே வயஸி தத் ஸர்வார்த்த ஸித்த்திப்ரதம் (6)

சீர்மிக்க தில்லைக்காட்டில் (சிதம்பரத்தில்) நடராஜரது கோவிலின் மேல்கோபுரத்தின் அழகிய கோட்டத்தில் விளங்குபவர், அடியார் விரும்புவதைக் கற்பகமரமாகி நிறைவுறச் செய்பவர், நடனத்தின் அடங்கா ஆனந்த மதம் கொண்டவர், தூர்வாஸர் முதலிய அனைத்து முனிவர்களால் வணங்கப்பெற்றவர், எல்லோருக்கும் மூத்தவர், குறைவற்றவர், அந்த கணபதி நம்மைக் காக்கட்டும் (1)

அழகிய தில்லைக் காடு என்ற நகரம் உயிரினமனைத்தின் பசியைப் போக்குகிறது என்று முனிவர்கள் கூறுவதன் உண்மை நிலையை அறிய இரவில் வந்த துறவிகளில் சிறந்த துர்வாஸரைத் திருப்திப்படுத்தி அவர் விரும்பிய தன் நடனத்தைக் காட்டிய கல்பகமரம் போன்ற கணபதி காக்கட்டும் (அன்னம் பாலிப்பது உண்மையா என சோதிக்கவந்த துர்வாஸருக்கு அன்னமளிக்க யாரும் இரவானதால் வெளிவர வில்லை. சபிக்க விருந்த துர்வாஸருக்குச் சிவகாமி அம்பிகை உணவளித்து நடராஜனின் நடனம் கண்டபின்னரே உணவருந்துவேன் என மறுத்த முனிவர்

முன் கணபதியைக் கொண்டு அந்நடனம் காண்பித்தாள் எனத்தல வரலாறு) (2)

சிவபெருமானின் நடனம் காணவிரும்பி வந்த இந்திரன் முதலான தேவருக்கு தன் வலது திருவடியைத் தூக்கிக் காண்பித்து அவர்கள் விரும்பியதை அருளி ஸ்வர்கம் முதலிய அவரவர் உலகிற்கு அனுப்பினுர். அந்த சிவகாமி - சிவன் மைந்தன் நமக்கு மங்களத்தைத் தரட்டும். (3)

அமிருதம் பெறக் கோவிந்தன் முதலானோரால் வேண்டப் பெற்ற யானை முகமுள்ள கற்பககணேசர், நம் முன்தோன்றட்டும். அவர் எல்லோருக்கும் மூத்தவர். நல்ல வாக்கையும் அகலாத செல்வத்தையும் உயர்ந்த ஆத்மஜ் ஞானத்தையும். நன்மனை விமக்கனையும் பெருமையையும் அந்த காத்யாயனீ சிவர்களின் மைந்தன் தந்தருளட்டும் (4)

கற்பக கணபதி என்ற பெயருள்ளவர், யானைமுகமுள்ளவர், தில்லைவாழந்தணர்களால் வேதமந்திரங்களால் திருவடிகளில் பூஜிக்கப்பெற்றவர். உயிரினத்தின் கட்டை நீக்கியவர், தந்தம் முதலிய ஆறு ஆயுதங்களை ஏந்தியவர், விரும்பியதை (காம)த் தருபவர் (தேனு) என்ற தகுதியைப்பெற காமதேனுவால் அணுகிப் போற்றப்பெற்றவர், செல்வம் முதலியநாடிய தனைத்தையும் தருபவர். இந்த கணேசரை வணங்குகிறேன். (5)

உமாபதி சிவனுரால் செய்யப்பெற்ற விரும்பியதைத் தருகிற இந்தத் துதியை இரவும் பகலும் படிப்பவன் ஸ்ரீகல்பக கஜானனரின் கருணைக் கடைக்கண் பார்வையால் நாடியதனைத்தையும் தடையின்றிப் பெறுவான். தன் இறுதி நாட்களில் எல்லா புருஷார்த்தத்தையும் நிறைவுறச் செய்கிற கைவல்யத்தையும் பெறுவான்.

॥ श्रीमहागणपति पञ्चश्लोकी ॥

हरिहरशर्मकृता

शूरारिसोदरमुदाराननं मुनिभिराराधितं गणपतिम्
ताराधिपाभरणमारारि शैलतनयाराममागमनिधिम्।

नारायणामरपुरारातिपङ्कज भवाराधिताङ्घ्रियुगळम्
स्मेराननं निखिलघोराघ शान्तिकरमाराधयामि सुमुखम् ॥ १ ॥
वेदागमादिनुत - खेदापहारिभव - भेदापनोदनिपुणं
पादानुरक्तनिज-पादापवर्गशुभ मोदादिदाननिरतम् ।
भेदापहारिशुभ वेदागमादिगुरु पादादि शङ्करनुतम्
सौदामिनी सुषम वेदागमादिरस नादात्मकं हृदि भजे ॥ २ ॥
वन्दारुबृन्दवर सन्दायकं कुटिलबृन्दार्त्ति नाशनपटुम्
वृन्दाटवीनटन - बृन्दामनोरमण - नन्दात्मजार्चितपदम् ।
बृन्दारकेशमुनि बृन्दाभिषिक्त शुभ मन्दाकिनीजलतनुम्
कुन्दारविन्दसुम - बृन्दार्चितं दनुज बृन्दान्तकं हृदि भजे ॥ ३ ॥
मानाभिमानमद पानादिमोहित जनानाप्य सद्गुणनिधिम्
ध्यानासनानशन-मानादि हीनयम-मौनाप्य मोदक करम् ।
वैनाशिकादि मद कीनाशभीतिहर दीनानुकम्पिचरणम्
मानातिगं निखिल मानावलंब मुपमानातिगं हृदि भजे ॥ ४ ॥
कालातिघोरभय तूलानलं शिशिर बालार्ककोटिरुचिरम्
कालातिगं हृदय शैलाधिराज तनयालालितं भज सदा ।
बालामृतांशुयुत फालाखिलागचल मूलाख्यधामनिलयम्
हालाहलाभरण बालांघ्रि पङ्कज ममूलान्तमादिमगुरुम् ॥ ५ ॥
समस्त जगदाधारः सच्चिदानन्द विग्रहः ।
सुमुखः पातु मां दीनं संस्तुतः श्लोकपञ्चकैः ॥ ६ ॥

॥ ஸ்ரீமஹாகணபதி பஞ்சப்லோகீ ॥

ஹரிஹரஹசர்மா இயற்றியது

பௌராரி ஸோதர முதாரானனம் முனிபிராராதிதம் கணபதிம்
தாராதி பாபரண மாராரி சைல தனயா ராம மாகமநிதிம் ।
நாராயணா மர புராராதி பங்கஜ பவா ராதி தாங்க்ரியுகளம்
ஸ்மேரானனம் நிகில கோராக பாந்தி கர மாராதயாமி ஸுமுகம். 1

வேதாகமாதிநுத கேதாப ஹாரி பவ பேதாபநோதநிபுணம்
பாதாநுரக்த நிஜ பாதாபவர்க ஶுப மோதாதி தான நிரதம்।
பேதாபஹாரி ஶுப வேதாகமாதி குரு பாதாதி ஶங்கரனுதம்
ஸௌதாமினீஸுக்ஷம வேதாகமாதிரஸ நாதாத்மகம் ஹ்ருதி பஜே 2

வந்தாருவ்ருந்தவர ஸந்தாயகம் குடிலவ்ருந்தார்த்தி நாஶனபடும்
வ்ருந்தாடவீநடன வ்ருந்தாமனோரமண நந்தாத்மஜார்ச்சித பதம்।
வ்ருந்தாரகேஶமுனி வ்ருந்தாபிஷிக்த ஶுப மந்தாகினீஜலதநும்
குந்தாரவிந்தஸும வ்ருந்தார்ச்சிதம் தனுஜ வ்ருந்தாந்தகம்
ஹ்ருதி பஜே. 3

மாஞபிமானமத பாஞதி மோஹித ஜஞ நாப்ய ஸத்குண நிதிம்
த்யாஞஸஞ நஶன மாஞதி ஹீனயம-மௌஞப்ய மோதக கரம்।
வைநாஶிகாதி மத கீநாஶபீதி ஹர-தீநாநுகம்பி சரணம்
மாஞதிகம் நிகில மாஞவலம்ப முப மாஞதிகம் ஹ்ருதிபஜே. 4

காலாதி கோரபய தூலானலம் ஶிஶிர பாலார்க்ககோடி ருசிரம்
காலாதிகம் ஹ்ருதய ஶைலாதி ராஜ தனயாலாளிதம் பஜ ஸதா।
பாலாம்ருதாம்ஶுயுத பாலாகிலாகசல மூலாக்யதாம நிலயம்
ஹாலாஹலாபரண பாலாங்க்ரி பங்கஜ மமூலாந்த மாதிமகுரும் 5

ஸமஸ்த ஜகதாதார: ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹ:।
ஸுமுக: பாது மாம் தீனம் ஸம்ஸ்துத: ஶ்லோகபஞ்சகை: 6

சூரனின் எதிரியான முருகனின் சகோதரர், அழகிய முகம் உள்ளவர், முனிவர்களால் வழிபடப்பெற்றவர். கணங்களின் தலைவர். பிறை சூடிய சிவபெருமானையும் மலைமகளையும் மகிழ்விப்பவர், வேதத்தின் உட்பொருள், நாராயணன், தேவர்கள், சிவபெருமான். பிரும்மா இவர்களால் வணங்கப் பெற்றவர், புன்முறுவல் கொண்ட முகமுள்ளவர். அனைத்து கோர பாபங்களையும் அழிப்பவர், நன்முகமுள்ளவர். இவரைப் பூஜிக்கிறேன் (1)

வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் துதிக்கப்பெற்றவர், துயர் நீக்குபவர், பிறப்பிறப்பை மாற்றுபவர், திருவடிகளில் பக்தி கொண்ட தன் அடியார்களுக்கு முக்தியும் மேன்மையும் ஆனந்தமும் தருபவர், அத்வைதத்தையும் வேதாகமங்களையும் புகட்டுகிற ஆதிசங்கரகுருவால் துதிக்கப்பெற்றவர், மின்னல் காந்திபோன்று வேதத்தின் உட்பொருளான நாதபிரும் மமானவர். இவரை மனத்தில் வழிபடுகிறேன் (2)

தன்னை வணங்குபவர் விரும்புவதைத் தருபவர், வக்கிரமான வேதனைக் குவியல்களை அகற்றுவதில் தேர்ந்தவர், பிருந்தா வனத்தில்லீலை புரிகிற - பிருந்தாவின் காதலரான நந்த குமாரரால் வழிபடப்பெற்றவர், இந்திரன், முனிவர்கள் இவர்களால் கங்கை நீரால் நீராட்டப்பெற்றவர், முல்லை தாமரை முதலியபூக்களால் பூஜிக்கப்பெறுபவர். அசுரகுலத்தின் காலன் இவரை இதயத்தினுள் வழிபடுகிறேன்.

தற்புகழ்ச்சி தற்பெருமை, திமிர், மதுபானம் முதலா னவற்றில் மூழ்கியவரால் அடைய முடியாத குணநிதி, தியானம் ஆஸனம் உபவாஸம். தற்பெருமையின்மை, புலனடக்கம் மௌனம் இவற்றால் பெறப்பெறுபவர், கொழுக்கட்டை ஏந்தியவர், வைநாசிகக்கொள்கையரின் திமிரையும் யமபயத்தையும் போக்கி எளியவரிடம் பரிவுள்ள திருவடிகள் உள்ளவர், அளக்க முடியாதவர், எல்லா அளவீட்டிற்கும் ஆதாரப்பொருள், உவமை காட்ட இயலாதவர் அவரை இதயத்தினுள் வழிபடுகிறேன். *(4)*

யமனின் கோரபயமாகிற காய்ந்த புல்லை எரிக்கிற நெருப்பு, குளிர்ந்த கோடி உதய சூரியர்களின் ஒளி கொண்டவர், காலத்தைக் கடந்தவர், மலைமகளால் லாலனை செய்யப் பெற்றவர், இளம் பிறை சூடிய நெற்றியுடன் எல்லா மரத்தடியிலும் வீற்றிருப்பவர். விஷத்தைக் கழுத்தில் அணிந்தவரின் குழந்தை, ஆதியும் அந்த முமற்றவர், ஆதிகுரு இவரை இதயமே ! எப்போதும் சரணடைவாய்.

இந்த ஐந்து சுலோகங்களாலும் துதிக்கப்பெற்றவர், எல்லா உலகிற்கும் ஆதாரம், பேரிருக்கையும் பேரறிவும் பேரானந்தமும் வடிவானவர், நன்முகமுள்ளவர். இவர் எளியோனை என்னைக் காக்கட்டும்.

श्रीगजानन शरणागतिस्तवः

श्रीहरिहरशर्मकृतः

ओं विनायकं नायकमेकमस्य धातारमादिं जगतोऽप्यनादिम् ।
सदाशिवस्यापि शिवं दधानं गजाननं तं शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥

सत्याद्वयानन्द-घनस्वरूपं वेदान्तवाक्यै रधिगम्यमानं।
वाणीश गौरीश रमेश पूज्यं गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ २॥

यद् ब्रह्म जिज्ञासितमागमज्ञैः अनेक जन्मार्जित पुण्यपुञ्जैः।
विवेक वैराग्य शमादि युक्तैः गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ ३॥

यतो बभूवेदमचिन्त्यरूपं मायामयं रज्जु भुजङ्ग कल्पम्।
यत्र स्थितं चाप्ययमेति विश्वं गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ ४॥

अक्षादि जन्यैरनवाप्यरूपं मानैश्च सर्वान्तर संस्थितेशम्।
शास्त्रैक योनिं भव सिन्धु पोतं गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ ५॥

वेदान्तवाक्यान्यखिलानि देवे चिन्मात्ररूपेऽनुगतानि सम्यक्।
अन्याश्रयाभावतया च यस्मिन् गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ ६॥

यं ब्रह्मसूत्रैरखिलैश्च वेदैः तथागमैस्सर्व पुराण वाक्यैः।
जानन्त्यगस्त्यादि महा मुनीन्द्राः गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ ७॥

यं ज्येष्ठराजं गणनाथ नाथं ब्रह्मादिभिर्ब्रह्मतयानुभूतं।
कविं कवीनामुपमान हीनं गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ ८॥

उमापुराराति तनूजभूतं षडाननज्येष्ठमचिन्त्यशक्तिम्।
षडूर्मि षड्भाव षडीति शून्यं गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ ९॥

गजासुरात्यर्दित देव संघान् त्रातुं त्रिलोकांश्च दया पयोधिः।
दधार माया गजराज रूपं गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ १०॥

धात्रादयो विश्वसृजो यमेव समर्चयित्वा सफला भवेयुः।
कृत्येषु नो चेद् विफलाश्च मूढाः गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ ११॥

गोविन्दमुख्यास्त्रिपुरं न जेतुं शक्ता महेशं शरणं प्रपन्नाः।
हरोऽप्यहंस्तं यदनुग्रहेण गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ १२॥

त्रिलोकमाता त्रिपुरारिपत्नी महागणेशं विधिवत्प्रपूज्य।
भण्डासुरं दैत्यपतिं जघान गजाननं तं शरणं प्रपद्ये॥ १३॥

वक्राणि विघ्नानि निहन्ति सेवापरस्य तुण्डेन हि वक्र तुण्डः ।
वदन्ति विघ्नेश्वरमागमज्ञाः गजाननं तं शरणं प्रपद्ये ॥ १४ ॥

पाशेषुचक्रोत्पल बीजपूरगदारुजाव्रीहि विषाण पद्मैः ।
सवल्लभं रत्न घटेन युक्तं गजाननं तं शरणं प्रपद्ये ॥ १५ ॥

जन्मान्तरानेक कृतानि यन्मे पापान्यथास्मिन् करणैस्त्रिभिश्च ।
तेषां प्रशान्त्यै भवबन्धमुक्त्यै गजाननं तं शरणं प्रपद्ये ॥ १६ ॥

त्वमेव माता जनको गुरुश्च भ्राता सखा बन्धुजनो महेश ।
दासस्तवाहं भवदंशकश्च त्वमेव चाहं परमार्थ दृष्ट्या ॥ १७ ॥

त्वामेकदन्तं प्रवदन्ति वेदाः अनेकदं दीनजनानुरक्तम् ।
याचे भवन्तं वरमेकमेव सदा रतिं त्वच्चरणारविन्दे ॥ १८ ॥

धनं कळत्रं वसुधाधिपत्यं कलानिधित्वं कमनीय गात्रम् ।
याचे न चाहं भगवन्ममैव स्वाभाविक स्वात्मसुखं प्रयच्छ ॥ १९ ॥

पुराण वेदागम सूत्रवाक्यैः अनाप्तमानस्य महा महिम्नः ।
मद्वाग्विशुद्ध्यै स्तवनं कृतं यत् तदूक्षामये त्वां जगदेक नाथ ॥ २० ॥

स्तवं गजाननस्येदं कृतं हरिहरेण यत् ।
तुष्यतां तेन सर्वात्मा सच्चिद्रूपो विनायकः ॥ २१ ॥

(ब्रह्मसूत्र - चतुःसूत्रीमनुसरति)

ஸ்ரீ கஜாநநஶரணாகதிஸ்தவ:

ஸ்ரீஹரிஹரசர்மா இயற்றியது

ஓம் விநாயகம் நாயக மேக மஸ்ய
தாதார மாதிம் ஜகதோऽப்யநாதிம் ।
ஸதாஶிவஸ்யாபி ஶிவம் ததானம்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 1 ॥

ஸத்யாத்வயானந்த கனஸ்வரூபம்
வேதாந்த வாக்யை ரதிகம்ய மானம் ।
வாணீஶ கௌரீஶ ரமேஶ பூஜ்யம்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 2 ॥

யத்ப்ரம்ஹ ஜிஜ்ஞாஸிதமாகமஜ்ஞை:
அநேக ஜன்மார்ஜித புண்ய புஞ்ஜை: ।
விவேக வைராக்ய ஶமாதி யுக்தை:
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 3 ॥

யதோ பஹூவேத மசிந்த்ய ரூபம்
மாயா மயம் ரஜ்ஜு புஜங்க கல்பம் ।
யத்ரஸ்திதம் சாப்யயமேதி விஶ்வம்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 4 ॥

அக்ஷாதி ஜன்யை ரந வாப்ய ரூபம்
மானைஶ்ச ஸர்வாந்தர ஸம்ஸ்தி தேஶம் ।
ஶாஸ்த்ரைக யோனிம் பவ ஸிந்து போதம்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 5 ॥

வேதாந்த வாக்யான்யகிலானி தேவே
சின்மாத்ர ரூபேநுகதானி ஸம்யக் ।
அன்யாஶ்ரயா பாவதயா ச யஸ்மின்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 6 ॥

யம் ப்ரம்ஹ ஸூத்ரை ரகிலைஶ்ச வேதை:
ததாகமை: ஸர்வ புராணவாக்யை: ।
ஜானந்த்யகஸ்த்யாதி மஹா முனீந்த்ரா:
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 7 ॥

யம் ஜ்யேஷ்ட ராஜம் கணநாத நாதம்
ப்ரம்ஹாதிபிர் ப்ரம்ஹ தயாநு பூதம் ।
கவிம் கவீனா முபமான ஹீனம்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 8 ॥

உமா புராராதி தனூஜ பூதம்
ஷடானன ஜ்யேஷ்ட மசிந்த்ய ஶக்திம் ।
ஷடூர்மிஷட்பாவ ஷடதி ஶூன்யம்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 9 ॥

கஜாஸுராத்யர்த்தித தேவஸங்கான்
த்ராதும் த்ரிலோகாம்ஶ்ச தயாபயோதி: ।
ததார மாயா கஜராஜ ரூபம்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 10 ॥

தாத்ராதயோ விஶ்வஸ்ருஜோ யமேவ
ஸமர்ச்சயித்வா ஸபலா பவேயு: ।
க்ருத்யேஷு நோசேத்விபலாஶ்சமூடா:
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 11 ॥

கோவிந்த முக்யா ஸ்த்ரிபுரம் ந ஜேதும்
ஶக்தா மஹேஶம் ஶரணம் ப்ரபன்ன: ।
ஹரோப்யஹந்தம் யதனுக்ரஹேண
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 12 ॥

த்ரிலோக மாதா த்ரிபுராரி பத்னீ
மஹாகணேஶம் விதிவத் ப்ரபூஜ்ய ।
பண்டாஸுரம் தைத்ய பதிம் ஜகான
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 13 ॥

வக்ராணி விக்னனி நிஹந்தி ஸேவா
பரஸ்ய துண்டே நஹி வக்ரதுண்ட: ।
வதந்தி விக்னேஶ்வர மாகமஜ்ஞா:
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 14 ॥

பாஶேக்ஷு சக்ரோத்பல பீஜபூர
கதாருஜாவ்ரீஹி விஷாண பத்மை: ।
ஸவல்லபம் ரத்ன கடேன யுக்தம்
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ।। 5 ॥

ஜன்மாந்தரானேக க்ருதானி யன்மே
பாபான்ய தாஸ்மின் கரணை ஸ்த்ரி பிஶ்ச ।
தேஷாம் ப்ரஶாந்த்யை பவ பந்த முக்த்யை
கஜானனம் தம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 16 ॥

த்வமேவ மாதா ஜனகோ குருஶ்ச
ப்ராதா ஸகா பந்து ஜனே மஹேஶ।
தாஸஸ்தவாஹம் பவதம்ஶகஶ்ச
த்வமேவ சாஹம் பரமார்த்த த்ருஷ்ட்யா ॥ 17 ॥

த்வாமேக தந்தம் ப்ரவதந்தி வேதா:
அநேகதம் தீன ஜனனு ரக்தம் ।
யாசே பவந்தம் வரமேகமேவ
ஸதா ரதிம் த்வச்சரணார விந்தே ॥ 18

தனம் களத்ரம் வஸுதாதிபத்யம்
கலாநிதித்வம் கமனீய காத்ரம் ।
யாசே ந சாஹம் பகவன் மமைவ
ஸ்வாபாவிக ஸ்வாத்மஸுகம் ப்ரயச்ச ॥ 19 ॥

புராண வேதாகம ஸூத்ர வாக்யை:
அநாப்த மானஸ்ய மஹா மஹிம்ன: ।
மத்வாக்வி ஶுத்த்யை ஸ்தவனம் க்ருதம்யத்
தத் க்ஷாமயே த்வாம் ஜகதேகநாத ॥ 20 ॥

ஸ்தவம் கஜானனஸ்யேதம் க்ருதம் ஹரிஹரேணயத் ।
துஷ்யதாம் தேன ஸர்வாத்மா ஸச்சித்ரூபோ விநாயக: ॥ 21 ॥

தனக்கொரு நாயகனில்லாதவர், இந்த உலகின் ஒரே நாயகர், உலகைப்படைத்தவர், ஆதியற்றவர், ஸதாசிவருக்கும் சிவம் (மங்களம்) தருபவர், யானை முகத்தவர் இவரைச் சரணடைகிறேன் (1) மெய்ப்பொருள், தன்னைத்தவிர இரண்டாம் பொருளற்றவர், ஆனந்தச் செறிவானவர். உபநிடதவாக்கியங்களால் உணரத் தக்கவர், மும்மூர்த்திகளால் பூஜிக்கத்தக்கவர், இந்த யானைமுகமுள்ளவரைச் சரணடைகிறேன் (2) பலபிறவிகளில் சேமித்த புண்யக்கு வியலுள்ளவர்களும் விவேகம் வைராக்கியம் புலனடக்கம் முதலியவை கூடியவர்களுமான வேதமறிந்தவர்களால் பரம்பொருளென உணரவிரும்பப்பெற்ற வரான கஜானனரைச் சரணடைகிறேன் (3)

மனத்திற்குப் புலப்படாத வடிவுள்ள இந்த மாயை உருவான உலகம், கயிற்றில் தோன்றும் பாம்புபோல் உணரப்பெறுவது, எதிலிருந்து உண்டாகித் தோன்றி நின்று மறைகிறதோ அந்த கஜானனரைச் சரணடைகிறேன். (4) புலன்களால் உண்டான அளவீட்டில் காணமுடியாத உருவ முள்ளவர், எல்லோரது உள்ளத்திலும் நிறைந்த ஈசன், சாஸ்திரத்தால் மட்டுமே கண்டறியத் தக்கவர், ஸம்ஸாரக்கடலைத் தாண்ட ஓடமாயிருப்பவர், அந்த கஜானனரைச் சரணடைகிறேன். (5) உபநிஷதவாக்யங்கள் அனைத்தும் பேரறிவே வடிவான இந்த தேவனிடத்தில் மட்டும் பொருந்துகின்றன. வேறொன்றையும் அவற்றால் பற்ற இயலவில்லை. இந்த கணேசரைச் சரணடைகிறேன் (6)

அகஸ்தியர் முதலான பெருமுனிவர்கள் வேதம் பிரும்ம ஸூத்ரம் ஆகமம் புராணம் முதலியவற்ருல் காண்கிற கஜானனரைச் சரணடைகிறேன் (7) எல்லோருக்கும் மூத்தவராக விளங்குபவர், கணங்களின் தலைவர்களின் தலைவர், பிரும்மா முதலானேரால் பரம்பொருளாகக் கண்டுணரப்பட்டவர், ஆழ்ந்த தீர்க்கதர்சிகளிடையே தீர்க்கதர்சி, உவமைக் கொருபொருளில்லாதவர் அந்த கஜானனரைச் சரணடைகிறேன் (8) உமைக்கும் திரிபுரங்களை மாய்த்த சிவபெருமானுக்கும் புதல்வர் - ஆறுமுகனுக்கு மூத்தவர், எண்ணத்திலகப்படாத ஆற்றல் உள்ளவர், பசி, தாகம், சோகம், மோஹம், முதுமை, மரணம் என்ற ஆறு ஊர்மி (துக்கங்கள்)களும், தோற்றம், இருக்கை, வளர்ச்சி, முதிர்ச்சி, தேய்வு, மறைவு என்று ஆறு பாவங்(நிலை)களும், பெருமழை, மழையின்மை, எலி, வெட்டுக்கிளி, கிளி இவற்ருல் பயிர் நாசம் அரசாங்கத்தின் கெடுபிடி என்று ஆறு ஈதிபாதைகளும் அற்றவர், அந்த கஜானனரைச் சரணடைகிறேன். (9)

கஜாஸுரனுல் மிகவும் துன்புறுத்தப் பெற்ற தேவர் கூட்டத்தையும் மூவுலகையும் காக்க, கருணைக் கடலாகி மாயையால் யானை வடிவேற்ற கஜானனரைச் சரணடைகிறேன். (10) உலகைப் படைக்கின்ற பிரும்மா முதலிய பிரஜாபதிகள் பணி நிறைவுற இவரைவழிபடுகின்றனர். வழிபடாதவர் பயனின்றி செய்வகை யறியாது திகைக்கின்றனர். அந்த கஜானனரைச் சரணடைகின்றேன். (11) கோவிந்தன் முதலானேர் திரிபுரனை அடக்க இயலாமல் சிவனைச் சரணடைந்தனர். சிவனும் இவரருளால் தான் திரிபுரனை மாய்த்தார். அந்த கஜானனரைச் சரணடைகிறென் (12)

உலகின் தாயான திரிபுராரியின் மனைவியும் மஹாகணபதியை முறைப்படி வழிபட்டு அசுரத்தலைவனுன பண்டாஸுரனை அழித்தாள். அந்த கஜானனரைச் சரணடைகிறேன். (13) இடையூறுகள் நேர்ப்போக்கைத் தடுக்கிற வக்கிரங்கள். தன்னை வழிபடுபவனுக்கு நேர்கிற அந்த வக்கிரத்தடைகளை துதிக்கையால் போக்குவதால் இவர் வக்ரதுண்டர் விக்னேச்வரர் என ஆகமமறிந்தவர் கூறுவர். அந்த கஜானனரைச் சரணடைகிறேன் (14) பாசம், கரும்புவில், சக்கிரம்,

நீலோத்பலம், மாதுளை, கதை, சூலம், நெற்கதிர், தந்தம், தாமரை, ரத்னகலசம் ஏந்திய வல்லபையுடன் கூடிய கஜானனரைச் சரணடைகிறேன் (15)

பல பிறவிகளில் முக்கரணங்களாலும் செய்தபாபங்கள் நீங்கவும், பிறப்பிறப்புப்பிணி நீங்கவும், கஜானனரைச் சரணடைகிறேன். (16) நீரே தாயும் தந்தையும் குருவும் சகோதரனும் நண்பனும் உற்றுரும் உறவினருமாவீர். நான் உமது பணியாள். உமது அம்சம் பெற்றவன் (உம்மைச் சார்ந்தவன்) உண்மை நோக்கில் நீரே நான். (17) வேதங்கள் உம்மை ஏகதந்தர் (ஒற்றைக் கொம்புள்ளவர்) எனக்கூறும். (ஒன்றை மட்டும் தருபவர் என்பது சிலேடை) ஆனுல் பலவற்றை வழங்குபவர், ஏழை எளியவரிடம் பரிவுள்ளவர். உமது திருவடிகளில் பக்தி என்ற ஒரே வரனைக் கோருகிறேன் (18)

பகவானே! செல்வம் மனைவி பூமியாட்சி, கலை யறிவு, வனப்பு மிக்க உடல் எனப்பலவற்றை நான் வேண்டேன். எனக்கே இயல்பான ஆத்மானந்தத்தைத் தந்தருள்வீர் என்று மட்டும் வேண்டுகிறேன். (19) புராணம் வேதம் ஆகமம் பிரும்ஹ ஸூத்ரம் முதலானவற்ருல் பாராட்ட இயலாதவரும் தன்னியல்பாகப் பெரும் பெருமை கொண்டவருமான உம்மை என் வாக்கு தூய்மை பெறவே துதித்தேன். உலகின் தனித்தநாதனே! இதனைப் பொறுத்தருள்வீர். (20) ஹரிஹரனுல் செய்யப்பெற்ற இந்தத்துதியைக்கேட்டு எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவான பேரிருக்கையும் பேரறிவுமே வடிவான விநாயகர் திருப்தியடையட்டும் (21) (இந்தத்துதி பிரும்ம ஸூத்ரத்தின் முதல் நான்கு ஸூத்ரங்களின் பொருளை யொட்டி அமைந்தது).

गणेशापामार्जनस्तोत्रम्

ॐ अस्य श्रीमहागणपत्यपामार्जनस्तोत्रमालामन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः। श्रीमहागणपतिर्देवता। नानाविधानि छन्दांसि। मम सकलदोषरोगशान्तये दिव्यभौमान्तरिक्षत्रिविधोत्पातशान्तये सर्वाभीष्टफलप्राप्त्यर्थे जपे विनियोगः।

ॐ गणेशाय गुणेशाय निर्गुणाय गुणात्मने।
पूर्णाय परमेशाय विघ्नराजाय संमुदे॥ १॥

अरूपबहुरूपाय व्यापिने परमात्मने।
अकल्मषाय शुद्धाय ध्यातुः पापहराय च॥ २॥
विनायकाय धाम्ने च मयूरेशाय सर्वशः।
चिन्तामणिगणेशाय गजदन्तधराय च॥ ३॥
नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि यथा सिध्यतु मे वचः।
चतुर्थीतिथिजाताय सर्वसंकटहारिणे॥ ४॥
नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि येन सिध्यतु मे वचः।
आखुध्वज मयूरेश देवदेव जगत्पते॥ ५॥
सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे च सकलं मे हराशुभम्।
गणनाथ गणाधीश गजानन गणेश्वर॥ ६॥
ढुण्ढिराज गदापाणे दन्तायुधधर प्रभो।
मृत्युबंधार्तिभयदं दुर्दिष्टस्य च यत्फलम्॥ ७॥
परापध्यानसहितं प्रयुक्तं चाभिचारिकम्।
गरस्पर्शमहारोगं प्रयोगं च यथाकृतम्॥ ८॥
एकाहिकं द्व्याहिकं च त्र्याहिकं च महाज्वरम्।
चातुर्थिकं पाक्षिकं वा सन्निपातज्वरं तथा॥ ९॥
दोषमामयसंभूतमपस्मारभगंदरम्।
शिरोरोगं नेत्ररोगं कर्णरोगमथाखिलम्॥ १०॥
वाल्मीकं पीनसं हिक्कां संधिशूलं क्षयं तथा।
कासं श्वासं तथा दद्रुं लूताविस्फोटकं तथा॥ ११॥
मेहप्लीहयक्ष्मगुल्मव्यंगपिप्लुरुजं पुनः।
दशदोर्दण्डभृद्देवो महागणपतिः क्षणात्॥ १२॥
हरतु प्रणतः प्राणत्राणकारी शिवात्मजः।
उक्तानुक्ताश्च ये रोगा ये च जन्मान्तरार्जिताः॥ १३॥
ते सर्वे विलयं यान्तु हेरम्बस्य भयार्दिताः।
डाकिन्यः पिशिताशिन्यः भूतवैतालिकास्तथा॥ १४॥

ते सर्वे विलयं यान्तु ढुण्ढिराजभयातुराः ।
स्थावरं जंगमं चैव कृत्रिमं चापि यद्विषम् ॥ १५ ॥
दन्तोद्भवं नखोद्भूतमाकाशप्रभवं तथा।
पिशाचप्रभवं यच्च विषमत्यन्तदुःखहम् ॥ १६ ॥
शमयित्वाशु भगवान् परमात्मा गजाननः ।
ह्रीं क्रौं ॐ नमः । सर्वविघ्नाधिपतये सर्वार्थसिद्धिदाय सर्वदुःखप्रशमनाय एह्येहि भगवन् सर्वदुष्टरोगान् खादय खादय स्तंभय स्तंभय स्तंभय ह्रीं गां नमः स्वाहा ।
क्रौं ह्रीं ढुण्ढिमयूरेश नामोच्चारणभेषजात् ।
क्षीयन्तां सकला रोगाः सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १७ ॥
ग्रहा बालग्रहाश्चैव पिशाचा यक्षराक्षसाः ।
नश्यन्ति स्मरणादेव महागणपतेः प्रभोः ॥ १८ ॥
अतिसारज्वराः घोराः कूष्माण्डजृम्भकादयः ।
ते सर्वे प्रशमं यान्ति विघ्नराजेन तर्जिताः ॥ १९ ॥
सिंहव्याघ्रवराहोष्ट्रखरमार्जारमूषकाः ।
चौराश्च राजचाराश्च शत्रवो दुष्टचेतसः ॥ २० ॥
ते सर्वे विलयं यान्तु धर्षिता धूमकेतुना ।
प्राच्यां दिशि प्रतीच्यां च दक्षिणोत्तरयोस्तथा ॥ २१ ॥
विदिक्षु दिक्षु सर्वासु हेरम्बः पातु मां सदा ।
उक्तानुक्तस्थले चाव्यात् सदा देवो महोत्कटः ॥ २२ ॥
स्मरणेन गणेशस्य क्षयमेनांसि यान्ति यत् ।
तेन सत्येन सकलं दुष्टमस्य प्रशाम्यतु ॥ २३ ॥
यथा विघ्नेश्वरो देवः पुराणेषु प्रगीयते ।
सत्येन तेन सकलं यन्मयोक्तं तथास्तु तत् ॥ २४ ॥
शमीपत्रैर्गणेशस्य सदा सन्तोषसाधकैः ।
संमार्जितं मया गात्रमरोगं भवतु क्षणात् ॥ २५ ॥

मदोत्कटो गणाध्यक्षो धूमकेतुर्द्विपाननः।
शान्ताः समस्तरोगास्ते ग्रहाः सर्वविषाणि च॥ २६॥
भूतानि प्रलयं यान्ति संस्मृते विघ्नसूदने।
एतत्समस्तरोगेषु भूतग्रहभयेषु च॥ २७॥
अपामार्जनकं स्तोत्रमिदमस्त्यभिमन्त्रितम्॥ २८॥
इयं शमी विघ्नगणेश्वरप्रिया गणेश्वरोऽहं स्वयमेव चागतः।
अस्मिन्नरे दुष्टमशेषमस्ति स्वस्थो भवत्येष गणेशवाक्यतः॥ २९॥
शान्तिरस्तु शिवं चास्तु दुष्टमस्य प्रशाम्यतु।
यदस्ति दुरितं किंचित्तत्क्षिप्तं लवणाम्भसि॥ ३०॥
स्वास्थ्यमस्य सदैवास्तु सिद्धिबुद्धीशकीर्तनात्।
यत्र चैवागतं पापं तत्रैव प्रतिगच्छतु॥ ३१॥
एतद्रोगादिपीडासु जन्तुना हितमिच्छता।
गाणेश्वरेण कर्तव्यमपामार्जनकं परम्॥ ३२॥
अनेन सर्वदुःखानि प्रशमं यान्त्यसंशयः।
सर्वभूतहितार्थाय कुर्यात्तस्मात्सदैव हि॥ ३३॥
गणेशप्रियकृत्स्तोत्रं यः पठेत्प्रयतः सदा।
तस्य रोगा न बाधन्ते सत्यमेतद्‌ब्रवीम्यहम्॥ ३४॥
सकृत्पठनमात्रेण भालचन्द्रप्रभावतः।
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति निश्चितम्॥ ३५॥
अपामार्जनकं स्तोत्रं गणेशप्रीतिवर्धनम्।
सकृदुच्चरितं येन तस्य मुक्तिः करे स्थिरा॥ ३६॥
सुमुखस्तवराजोऽयं मुखे यस्य विराजते।
सुमुखीभूय सद्योऽसौ निजलोकं स गच्छति॥ ३७॥
इयं संजीवनी विद्या देवानामपि दुर्लभा।
अभिषिक्तो यया जन्तुः मृत्युग्रस्तोऽपि जीवति॥ ३८॥

प्रसन्नेन गणेशेन मह्यमुक्तस्स्तवो ह्यसौ।
लोकोपरि दयां कृत्वा मया तुभ्यं प्रकाश्यते ।। ३९ ।।

(ब्रह्माण्डपुराणे)

उच्छिष्टगणेश कवचम् ।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं महत्।
उच्छिष्टगणनाथस्य कवचं सर्वसिद्धिदम् ।। १।।
अल्पायासैर्विना कष्टैर्जपमात्रेण सिद्धिदम्।
एकांते निर्जनेऽरण्ये गह्वरे च रणांगणे ।। २ ।।
सिंधुतीरे च गांगीये कूले वृक्षतले जले।
सर्वदेवालये तीर्थे लब्ध्वा सम्यक् जपं चरेत् ।। ३ ।।
स्नानशौचादिकं नास्ति नास्ति निर्बन्धनं प्रिये।
दारिद्र्यांतकरं शीघ्रं सर्वतत्त्वं जनप्रिये ।। ४ ।।
गुरुभक्ताय दातव्यं सच्छिष्याय विशेषतः।
गुरुसंतुष्टिमात्रेण कलौ प्रत्यक्षसिद्धिदम् ।। ५ ।।
अथ वक्ष्यामि देवेशि कवचं मंत्रपूर्वकम्।
येन विज्ञातमात्रेण राजभोगफलप्रदम् ।। ६ ।।
ऋषिर्मे गणकः पातु शिरसि च निरंतरम्।
त्राहि मां देवि गायत्रीछन्दो ऋषिः सदा मुखे ।। ७ ।।
हृदये पातु मां नित्यमुच्छिष्टगणदेवता।
गुह्ये रक्षतु तद्बीजं स्वाहा शक्तिश्च पादयोः ।। ८ ।।
कामकीलकसर्वाङ्गे विनियोगश्च सर्वदा।
पार्श्वद्वये सदा पातु स्वशक्तिं गणनायकः ।। ९ ।।
शिखायां पातु तद्बीजं भ्रूमध्ये तारबीजकम्।
हस्तिवक्त्रश्च शिरसि लंबोदरो ललाटके ।। १० ।।
उच्छिष्टो नेत्रयोः पातु कर्णौ पातु महात्मने।
पाशांकुशमहाबीजं नासिकायां च रक्षतु ।। ११ ।।

भूतीश्वरः परः पातु आस्यं जिह्वां स्वयंवपुः।
तद्बीजं पातु मां नित्यं ग्रीवायां कंठदेशके॥ १२॥
गंबीजं च तथा रक्षेत्तथा त्वग्रे च पृष्ठके।
सर्वकामश्च हृत् पातु पातु मां च करद्वये॥ १३॥
उच्छिष्टाय च हृदये वह्निबीजं तथोदरे।
मायाबीजं तथा कट्यां द्वौ ऊरू सिद्धिदायकः॥ १४॥
जंघायां गणनाथश्च पादौ पातु विनायकः।
शिरसः पादपर्यन्तमुच्छिष्टगणनायकः॥ १५॥
आपादमस्तकांतं च उमापुत्रश्च पातु माम्।
दिशोष्टौ च तथाकाशे पाताले विदिशाष्टके॥ १६॥
अहर्निशं च मां पातु मदचंचललोचनः।
जलेऽनले च संग्रामे दुष्टकारागृहे वने॥ १७॥
राजद्वारे घोरपथे पातु मां गणनायकः।
त्रैलोक्ये सततं पातु द्विभुजश्च चतुर्भुजः॥ १८॥
बाह्यमाभ्यन्तरं पातु सिद्धिबुद्धिविनायकः।
सर्वसिद्धिप्रदं देवि कवचमृद्धिसिद्धिदम्॥ १९॥
एकांते प्रजपेन्मंत्रं कवचं युक्तिसंयुतम्।
इदं रहस्यं कवचमुच्छिष्टगणनायकम्॥ २०॥
सर्ववर्मसु देवेशि इदं कवचनायकम्।
धर्मार्थकाममोक्षादिनानाफलप्रदं नृणाम्॥ २१॥

श्रीगणेशस्तुतिः

लक्ष्मीनारायण कृता

गुणग्रामार्चितो नेता क्रियते स्वो जनैरिति।
गुणेशत्वेन शंसन्तं गुणाब्धिं तं मुहुर्नमः॥ १॥

यःस्वल्पमप्यञ्चति सद्गुणोदयं मूर्ध्नोचितं तस्य समर्हणं सताम्।
इत्यालपन्बालकलाधरं दधत्स्याद्भूतये भालकलाधरो मम ॥ २ ॥
नेत्रद्वन्द्वं साधुने जीवनाय नालं, तस्माज्ज्ञाननेत्रं ध्रियेत।
इत्यक्ष्णा संसूचयन्भालगेन नागास्यो नः पातु धीवारिराशिः ॥ ३ ॥
नेता विशाल मुदितास्य उदारचेताः
स्यात्सर्वदैव सुमुखः स्वजने प्रवृत्तः ।
इत्युद्गिरन् प्रमुदितास्यतयाऽन्तराय
ध्वान्तापहाऽस्तु शरणं मम कोऽपि भास्वान् ॥ ४ ॥
हसितविभूषितवदनो जनोऽस्तु सकलोऽपि मोदसंपत्त्यै।
इति रददर्शितहृदयः स एकदन्तोऽस्तु मे शरणम् ॥ ५ ॥
लोकाराधनकर्म दिग्गजमहामूर्धैव कर्तुं प्रभुः
घ्रातुं सर्वगभीरमानसमलं स्याद्दीर्घघोणः पुमान्।
भङ्ग्याऽऽस्यस्य तथा दधातु मतिमान् नीचेषु चोपेक्षणं
इत्याख्यान् करिवक्त्रवक्रिमरुचाऽव्यान्नो गणेशो निजान् ॥ ६ ॥
नेता समस्य शृणुयादपि कष्टवार्तां
रक्षन् सदा सहृदयो विपुलश्रवस्त्वम्।
इत्युद्गिरन् स शरणं गजकर्णकत्व
स्वीकारवर्यविधिनास्तु गजाननो नः॥८॥
लोकः समोऽपि हृदि विप्रियमन्यदत्तं
तूष्णीं दधत् प्रकटयेत् स्वमहाशयत्वम्।
इत्यादिशन्नुदधिशोभ्युदरादरेण
लम्बोदरः स भगवानवलम्बनं स्यात् ॥ ८ ॥
रागमयं स्वावरणं रक्ष्यं सर्वैः स्वकीयहितकार्यैः ।
इति रक्तांबरधृत्याऽऽख्यान् गणपो नः कृपानिधिः पायात् ॥ ९ ॥
स्वकमिह धवलीकरोतु सर्वः सुकृत भरैरवदातकान्ति वित्तैः ।
इति सितवदनत्विषां प्रसारैः द्विपवदनो ऽवतु वेदयन्निजान्नः ॥ १० ॥

आरूढो जननायकस्य पदवीं लोकस्य सर्वापदां
नाशायाविरतं हिताय च भवेत् सक्तो मनीषी जनः।
इत्याख्यानभयं वरं च करयोर्लान्त्या सतोर्मुद्रया
दीनानु ग्रह कातरः स भगवान् विघ्नेश्वरः पातु नः ॥ ११ ॥
नेता नियन्त्रयितुमेव सदाऽखिलानां
बद्धादरो भवतु सेतुभिदां खलानाम्।
इत्यन्तरायसमुदायहरो भवेन्नः
संसूचयन् स मुदितोऽङ्कुशधारणेन ॥ १२ ॥
प्रेमाढ्यं प्रथितगुणं प्रतत्य पाशं
मोदन्तां वशमखिलं समे नयन्तः।
इत्याख्यान् करगत पाशरश्मिनाऽसौ
विघ्नेशो जयतु समस्तकामपूरः ॥ १३ ॥
जन इह सकलः प्रसादकः स्यात् स जनतयाऽऽद्रियते, विषादको न।
इति पिशुनयतीव मोदकानां ग्रहविधिना बत कोऽपि नः शरण्यः ॥ १४ ॥
या नार्यः स्वीयभर्तॄन् सततमनुरताः सेवया तोषयन्ति
पातिव्रत्यप्रसादादिह हि दधति ता ऋद्धितां सिद्धितां च।
दारेषु स्वेषु रक्तः सुसुखमनुभवन् स्याच्च ना हृष्टपुष्टः
इत्यन्योन्यस्निहा नः पिपुरतु गणपस्तत् प्रिये चोद्गिरन्तः ॥ १५ ॥
कदाचिन्नो तुच्छेष्वपि परिबृढा यायुररुचिं
परं स्वीकुर्युस्तान् निजजनतया स्नेहसहितम्।
इति व्याख्यानाखुं वहनमुररीकृत्य विहृतैः
गणानामीशः स्वानवतु सततं विघ्नविसरात् ॥
मातरि तथोपमातरि सूनुत्वेनैव वर्ततां सकलः।
इति गणपोऽवतु शंसन् गङ्गागौर्योः सुतत्वसाम्येन।
नेता स्यादिह यः पुमान् स मतिमान् लोकस्य कल्याणकृत्
खेदच्छेदशुभाभिवर्धन विधेर्विघ्नान् विनिघ्नन् सदा।

वर्तेतेति स लोकनायकनयं विघ्नौघविध्वंसनैः
शंसन्नः सुषमाविभूषिततनुः पायाद्गणाधीश्वरः ॥

गणपतिवेदपादस्तवः

विष्णु रुवाच –

श्रीमद्गजश्रेष्ठमुखागजात्मज प्रसीद पित्र्यं भगवन्भवद्गणम् ।
तुभ्यं नमः पूरय मन्मनोरथान्गणानां त्वा गणपतिं हवामहे ॥ १ ॥
शुभानां त्वा निधिमीशात्मजाक्षयं जनानां त्वा सर्वदाभीष्टसिद्धिदम् ।
गणानां त्वा गजवक्त्रकरं शुभं गणानां त्वा गणपतिं हवामहे ॥ २ ॥
कौतूहलं मे भवदीशपुत्र त्वां द्रष्टुमिष्टार्थद विघ्नराज ।
बालांशुमालीव निजांशुपुष्टे स्वयं यजस्व पृथिवीमुत द्याम् ॥ ३ ॥
प्रादुर्भव गणेश त्वत्पादभक्तिमतो मम ।
नमस्तुभ्यं प्रपन्नात्मन् रयिं वीरवतो यथा ॥ ४ ॥
तं गणाधिपतिं वन्दे दातुं सर्वमनोरथान् ।
जागर्ति यः स्वभक्तानां वसुवित्पुष्टिवर्धनः ॥ ५ ॥
प्रसीद श्रीफलैः पद्मैः शोभाभद्र विनायक ।
पालाशकुसुमैश्च त्वां हुवे चित्राय राधसे ॥ ६ ॥
त्वद्भक्तानां गणाधीश नमस्तुभ्यं शिवात्मज ।
त्वामाहुः सुहृदं सन्तः सुवीरं सुरथं रयिम् ॥ ७ ॥
विद्रुमाभं गणेश त्वां रत्नसिंहासनस्थितम् ।
स्तौमि वरोन्मुखं नित्यं प्रियमेधमुपस्तुतम् ॥ ८ ॥
येन संहरसि ब्रह्मंस्त्वद्भक्तार्तिं गणेश्वर ।
स तु सुकृतिनां पाता दीर्घस्ते अस्त्वङ्कुशः ॥ ९ ॥
सर्वकामास्तु ये सद्भिर्विनायकविचक्षणैः ।
भोगादिभिः सदा सम्पन्मदाय परिषिच्यसे ॥ १० ॥

प्रसन्नमिव बालार्कं प्रियं चास्तार्कमुत्तमम्।
नमो गणपते तुभ्यं रयिं सहस्रवर्चसम्॥ ११॥

नमस्ते स भवेद्विद्वानाकारः सर्वसुहृदाम्।
यस्त्वां गणपते ध्यायेदन्तःशुभ्रावता पथा॥ १२॥

स्मरामि चेद्गणेश त्वां निर्यान्तीन्द्रियदुर्जनाः।
प्रसीद कृपया वेगादेते वाता इवोरवः॥ १३॥

बभूवुः किल विघ्नेश त्वामाराध्य कृतश्रियः।
नमस्ते बहवस्तात पुरा वयं च सूरयः॥ १४॥

स्कन्दाग्रजादौ शुभकर्मणां कः पूज्यस्त्वदन्यः सकलामराणाम्।
तुभ्यं नमस्तेऽखिलविघ्नशत्रो अस्य विश्वस्य भुवनस्य राजा॥ १५॥

त्वं क्रीडसे यथा देव्या गणेशाङ्कनिषण्णया।
पाहि नः सततं साकं तया वर्द्धस्व सुष्टुतः॥ १६॥

त्वमेवाभीष्टदोऽसीति नित्यं गणपतेऽर्थिनाम्।
प्रसीद प्रार्थ्यतस्त्वां नृभिर्यतो विनीयसे॥ १७॥

त्वां गणेश्वर संसारतुषारार्दितविग्रहः।
प्रादुर्भव नमस्तुभ्यं स्तुषे मित्रमिव प्रियम्॥ १८॥

नमस्ते विघ्नराजाशु निवारय शुभेतरम्।
त्वमेवासि जगत्सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम्॥ १९॥

परत्रेह च सौख्याय त्वामेवाहं गणाधिप।
शरणं च मुमुक्षूणां प्रशंसन्ति प्रशस्तिभिः॥ २०॥

त्वामाहुः कवयश्चित्रमवेद्यमजमव्ययम्।
गणेश विद्याकामानामाविप्रमा मनीषिणम्॥ २१॥

शोणाब्जस्रग्भराश्लिष्टं सुधांशुफलसंनिभम्।
गणेशं नौमि तं वाण्यं यो रायो वनिर्महान्॥ २२॥

असदाज्ञां सुहृद्रक्षां विघ्नेश त्वयि कुर्वति।
सुखी भवति कौमारी ईशानो अप्रतिष्कुतः॥ २३॥

अनाथनाथ विघ्नेश नमस्तुभ्यं प्रसीद नः ।
मादृशां कृपणानां च त्रायतां मरुतां गणः ॥ २४ ॥

मूषकासन सर्वेषां वराणामुत्तमोत्तमम् ।
प्रचोदय नमस्तुभ्यं यस्ते सखिभ्य आवरम् ॥ २५ ॥

सहायमस्माकमथो नियुद्धे भवात्तशस्त्रः सततं गणेश ।
नमोस्तु तुभ्यं दुरिताहितात्मनां त्वयाध्यक्षेण पृतना जयेम ॥ २६ ॥

त्वमेव लोकरक्षार्थं जागर्षि गणनायक ।
प्रदातुं प्रेरयस्यग्निं देवं देवेभ्यो हविः ॥ २७ ॥

भवामः पीडिता नित्यं गणेश वृजिनाहितैः ।
पातुं दुष्कृतशत्रुभ्यः प्रत्यङ्नः सुमना भव ॥ २८ ॥

विनायक नमस्तुभ्यं सूनवे तस्य शूलिनः ।
यस्तमिस्रक्षयायोच्चैरासूर्यं रोहयद्दिवि ॥ २९ ॥

त्वदाज्ञया किलाग्नीन्दुभानवस्ते गणेश्वर ।
सततं निर्मलांल्लोकानाये तन्वन्ति रश्मिभिः ॥ ३० ॥

हन्तारं सर्वपापानां पातारं पुण्यकर्मणाम् ।
गणेश स्तौमि लोकानामध्यक्षं धर्मणामिमम् ॥ ३१ ॥

यो विनोदयतीशाङ्कादुमाङ्कं द्विरदानन ।
गर्भच्छिदोमिले एतावध्यक्षं धर्मणामिमम् ॥ ३२ ॥

यश्चिन्त्यते जितक्रोधैरपुनर्वृत्तये बुधैः ।
तं नमामि गणाधीशमध्यक्षं धर्मणामिमम् ॥ ३३ ॥

मनोनिधिभरः सोमः करिवक्त्रं प्रणम्य यत् ।
अवापावृत्तमुक्तिं तं वन्दस्व मारुतं गणम् ॥ ३४ ॥

यतस्त्वं विपदां हन्ता दातास्यखिलसम्पदाम् ।
अतो गणपते सद्भिर्नृभिः सुवीर उच्यसे ॥ ३५ ॥

याचे तत्काञ्चनं देहि गणेश त्वामकिञ्चनः ।
यत्तत्कृपणरक्षार्थं जेषिजिष्णो हि तं धनम् ॥ ३६ ॥

विनायकाशेषजगत्प्रणायक प्रसीद नः स्वीकृत पद्मपङ्कज ।
कृपार्णव त्वच्चरणाब्जसेविनामश्वपते गोपत उर्वरापते ॥ २७ ॥
पुनः किमागच्छसि पापसङ्घ त्वत्पीडितोऽहं शरणं गणेशम् ।
भजामि निर्लज्ज भवत्प्रसङ्गान्निवर्तस्व हृदयं तप्यते मे ॥ ३८ ॥
पयोद इव विघ्नेश चातकं तोयधारया ।
दरिद्रं पाहि मां स्नेहाद्राया विश्वपुषा सह ॥ ३९ ॥
त्वामेव चिन्तये तुभ्यं नमः सिद्धिविनायक ।
वरेण्यं वरदं सर्वं मरुत्सु विश्वभानुषु ॥ ४० ॥
शिवौ च श्रवणं नेत्रं शिवभक्तश्च केशवः ।
यो नार्चति गणेश त्वां न द्विषस्तवनो मम ॥ ४१ ॥
यस्त्वं भवसि सन्नद्धो वन्दे तं त्वां गणेश्वरम् ।
त्वद्भक्तारिविनाशाय स्थिरो रणाय संस्कृतः ॥ ४२ ॥
गणेश नृत्यत्त्वत्पादत्रिपुरध्वंसिभीर्यतः ।
शिवाग्रे किल धर्मांशोराहरयो रथयुजः ॥ ४३ ॥
विघ्नेश त्वत्करोत्सृष्टतोयक्रीडारवात्किल ।
भवन्त्युद्विजिता भानोराहरयो रथयुजः ॥ ४४ ॥
क्रीडतस्ते वियन्नद्यां श्रुत्वा विघ्नेश बृंहणम् ।
भीता भवन्ति चण्डांशोराहरयो रथयुजः ॥ ४५ ॥
त्वमेव गतिरुत्तमा भवाकुलितचेतसां
गणेश करुणाम्बुधे सुरेश शरणार्थिनाम् ।
भवन्तमेव सन्ततं भजाम्यचञ्चलेक्षणैः
पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतम् ॥ ४६ ॥
करीन्द्रमुख भारतीं चतुर्मुख मुखोद्गतां
स वेद लोकसम्मतां भवन्तमेव संस्मरे ।
तदा वयं शशिप्रभं विपक्षनेत्रभानुभिः
पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतम् ॥४७॥

त्रिनेत्रपुष्करं मिनश्रियं त्वदीयमुज्ज्वलं
प्रफुल्लविद्रुमप्रभं स्मरन्ति यन्महाशुभम्।
तदद्य सर्वकामदं विनिद्रनिश्चलेक्षणैः
पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतम्॥ ४८॥

त्वमेव गुणमात्मानं कृतक्रियमविक्रियम्।
गणेश श्रुतसंपूर्वं **विद्माहि त्वा धनं जय**॥ ४९॥

प्रक्षालितभवत्पाद गलन्ति षण्मुखाग्रज।
पापकण्डूनिहत्यै **त्वामपो याचामि भेषजम्**॥ ५०॥

गणेश मां रक्षसि पूजया चेत्प्रीतिर्बुधानां निरुपाधिकारा।
पूर्वं न चेत्सत्कृतमानयोगाद्धितन्वते **प्रति भद्राय भद्रम्**॥ ५१॥

अर्कमण्डलमध्यस्थं पुरुषं द्विरदानन।
हिरण्मयं भजामस्त्वामुद्वयन्तमसस्परि॥ ५२॥

विघ्नेश मद्दुष्कृतशत्रुवर्गं वृत्रं पुरारातिमिवामरेशः।
कुरुष्व शान्तिं मम कुक्षि वह्नेस्त्वं **मायाभिरनवद्यमायिनम्**॥ ५३॥

अर्थवाञ्छां ददातीति चेतस्येतान् विनायकः।
प्रतिजानीहि लोकानां **जयतामिव दुन्दुभिः**॥ ५४॥

विश्राण नादमिष्टानां गणेशाग्रे सुकर्मिणाम्।
त्वमेव वन्द्यपादश्रीरसि **प्रियो नो अतिथिः**॥ ५५॥

क्रौञ्चारातिगुरो तुभ्यं नमः शङ्करनन्दन।
विघ्नेश भवदुःखार्त **अस्मा अस्मा इदन्धसः**॥ ५६॥

हेरम्ब त्वामहं तस्मात्प्रार्थये भक्तवत्सल।
कृपाब्धे त्वत्प्रपन्नानां **यदित्ससि स्तुतो मघम्**॥ ५७॥

ब्रह्माणं शङ्करं विष्णुमेकदन्तं विदुर्बुधाः।
त्वामेव सकलाँल्लोकानग्निं **च हव्यवाहनम्**॥ ५८॥

अपुण्यहिंसाशुभरक्षणत्वात्प्रयोजनं मन्मथवैरिपुत्र।
सतां मतिर्नास्ति गणेशहृद्या **सत्यं ब्रवीमि वध इत्सतस्य**॥ ५९॥

हृदि वा शिवयोरग्रे बहिर्वासि गणेश किम्।
संशयं द्रष्टुमेति त्वामिति वा इति मे मनः ॥ ६० ॥
गणेश त्वत्कटाक्षश्रीपक्षे ते च हि केवलम्।
अलं कमखिलार्थानामन्यं पक्षं च न प्रति ॥ ६१ ॥
उमावृषाङ्कयोरग्रे यत्र विघ्नेश वर्तसे।
सेवन्कृतनमस्कारस्तत्र देवाँउपह्वये ॥ ६२ ॥
कैवल्यप्राप्तये च श्रीवाक्सन्तानाभिवृद्धये।
गणेश यास्त्रिलोकानां गृणन्ति विप्र ते धियः ॥ ६३ ॥
समस्त देवतामूर्ते साधून्पाहि गणाधिप।
प्रसीद भूसुरैर्दत्तं पिबा सोममृतूँरनु ॥ ६४ ॥
परस्परं सुसंस्पृष्टं पितृपुत्रकयोरिव।
प्रसिद्धो विघ्नराजाहं त्वमस्माकं तवस्मसि ॥ ६५ ॥
यद्भक्तवरदोऽसीति विघ्नेशाभक्तविघ्नद।
कृतार्थोऽस्मि भवद्योगादुतोतत्सत्यमित्तव ॥ ६६ ॥
प्रसादसुमुखोऽस्माकं प्रादुर्भव गणेश्वर।
दधिक्षीराज्ययुक्तान्नं प्रते वयं ददामहे ॥ ६७ ॥
यत्तत्समस्तविद्यानां जन्मकृद्वासि संपदाम्।
गणेशालिङ्गितां लक्ष्मीमथा नो वर्द्धया गिरः ॥ ६८ ॥
नमस्ते देवदेवेश गणेश करुणानिधे।
त्वत्प्रसादात्सदास्माकं विभूतिरस्तु सूनृता ॥ ६९ ॥
नमो नमस्ते त्रिपुरान्तकात्मज विपाप्मना पुण्यसमूहपीडितान्।
पाहि त्वदीयाङ्घ्रिसरोरुहाश्रितांस्त्वं नः पश्चादधरादुत्तरात्पुरः ॥ ७० ॥
गणेश्वर त्वां भगवान्प्रसूतां शम्भुस्त्रिलोक्यां सुतलाभकीर्तिम्।
ब्रह्मर्षिदेवद्विजकीर्तनीयं ऋतप्रजातां बृहतीमविन्दत् ॥ ७१ ॥
गतिस्त्वमेवेति गणेश जाने तुभ्यं नमः स्कन्दगुरो प्रसीद।
त्वत्पादभक्त्याखिलकामदाता अहं देवानामुत मर्त्यानाम् ॥ ७२ ॥

तस्य प्रसूनुं शरणं प्रपद्ये गणेश्वर त्वां तरुणेन्दुमौलेः ।
यः शूलपाणेः स्वभुजप्रतापादेक इद्राजा जगतो बभूव ॥ ७३ ॥

जानाति किं तेन हि यद्धि पारं यः सर्वविद्यारमणोऽपि साक्षात् ।
महद्गणेशाखिलदेवराशिः सो अङ्ग वेद यदि वा न वेद ॥ ७४ ॥

नमस्कुरु गणाध्यक्षमेतं चित्तं भजान्वहं ।
वरदो हि स्वभक्तानामयं शिवाभिमर्शनः ॥ ७५ ॥

माहात्म्यं को नु जानाति तव स्वर्गफलार्थिनः ।
वीतविघ्नं गणेशार्यास्त्वया यज्ञं वितन्वते ॥ ७६ ॥

उपास्येऽमुं गणाधीशं भो चेतः कुत्र गच्छसि ।
शृणुष्वार्यमनायात विश्वविन्मनसस्पतिः ॥ ७७ ॥

भक्तवात्सल्यकारुण्यादस्मान्पाहि गणाधिप ।
किमुत त्वद्गुणांस्तोतुं भुवनस्य पते वयम् ॥ ७८ ॥

यतो गणपते प्राप्तगजाकारोऽसि कौतुकात् ।
अतः क्षितीन्द्रमध्येऽभूदिभो राजेव सुव्रतः ॥ ७९ ॥

धर्मैकशरणान्रक्ष साधून्विघ्नेश सुव्रतान् ।
पापानि गोद्विजातीनां जहि रक्षांसि सुक्रतो ॥ ८० ॥

गणेश त्वां महायोगी स्मरतीन्द्रियमारुतान् ।
निगृह्य चित्तानिन्द्रस्य अभीशूँरिव सारथिः ॥ ८१ ॥

श्रीपार्वतीपुत्र तव प्रसन्नं पादारविन्दं शरणं भजामः ।
गणेश नस्त्वत्करुणाविशेषात्सदासुगः पितुमाँ अस्तु पन्थाः ॥ ८२॥

इष्ट्वा त्वां विघ्नराजार्याश्चतुर्वर्गफलार्थिनः।
लभन्ते स्वानुकूलार्थान्साकमेकेन कर्मणा ॥ ८३ ॥

तयैव वेद्यमौलिस्त्वं श्रुतिवाचा गणेश्वर ।
त्रयीमयी त्वदुद्धार्य यज्ञं दधे सरस्वती ॥ ८४ ॥

विनायक त्वां प्रणमामि सद्भिर्विघ्नापहत्यै शुभकर्मनिष्ठैः ।
आराधनीयं सकलामराणां यज्ञस्य केतुं प्रथमं पुरोहितम् ॥ ८५ ॥

त्वामेव जाने सकलामराणां गतिर्गणेशाभयदानदक्षम्।
सतां क्षितिः स्वर्गसुखोन्मुखानां नाभिं यज्ञानां सदनं रयीणाम्॥८६॥

गणेशानुग्रहाया मुमपसारय दुष्कृतम्।
क्रतु भूमिषु विप्राणां सोमं सोमपते पिब॥ ८७॥

कदा त्वत्करुणा तुभ्यं नमो विघ्नेश मानसम्।
वत्सं प्रति ययौ स्नेहादाधेनुरिव धावतु॥ ८८॥

यदि वा कमलार्थिहृच्छिशो गणपतेर्मुदे।
रक्तपद्मसितांभोजैर्यजस्व जातवेदसम्॥ ८९॥

तस्मात्त्वमेव विघ्नेश पावनः सर्वदा भव।
स स्वामी श्रेयसे यस्माद्यो अस्मान्वीर आनयत्॥ ९०॥

सश्रीकं तव सामर्थ्यं विघ्नराजाश्विनौ किल।
अभूतां त्वत्पदध्यानात्कवी गम्भीरचेतसा॥ ९१॥

तथापि न त्वा विबुधाः स्मरन्ति विघ्नेश नः पाहि गतिस्त्वमेव।
इष्टं स्वकर्म तदुपास्त्यभावात्पुरः पश्यन्ति निहितमरतौ॥ ९२॥

सुहृद्भवर्धिविघ्नेश त्वन्मुदे कृतकर्मणाम्।
त्वामुद्दिश्य कृते ब्रह्मन्यज्ञे यज्ञेन उदव॥ ९३॥

वन्दे प्रपन्नं तनयं गणेशं त्वां दक्षिणामूर्ति शिवस्य तस्य।
यं भूसुराः सर्वहृदि प्रवेशमेकं सन्तं बहुधा कल्पयन्ति॥ ९४॥

त्वमेव शम्भुर्हरिरब्जयोनिर्गणेश कल्याणनिधे नमस्ते।
त्वदर्पितं यज्जगदन्तरात्मंस्तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्॥ ९५॥

गतिः सकलभूतानां गणेश स्मरणं तव।
चरणस्वर्णपद्माभ्यामस्माकमुत्तमं कृधि॥ ९६॥

गणेशाश्रमवर्णानां गुरवे ब्रह्ममूर्तये।
साक्षाद्भव नमस्तुभ्यं विप्राय बृहते बृहत्॥ ९७॥

ऐरावतासन स्तुत्यो भवसि त्वं गणाधिप ।
आखुयानोऽपि देवानामद्धा देव महाँ असि ॥ ९८ ॥

प्रसीद निक्षेप इवाधनस्य त्वत्पादभक्तस्य दयानिधे मे ।
नमामि विघ्नेश्वर सर्वदा त्वां प्रचेतसममृतं सुप्रतीकम् ॥ ९९ ॥

प्रसीद पाहि विघ्नेश नमस्ते शरणार्थिनाम् ।
प्रदातुं त्वमभीष्टार्थानिवाशूर उत स्थिरः ॥ १०० ॥

गणेश्वरातप्तहृदामिनांशुभिर्ग्रीष्मे मृदुर्वातशितांशुशीतलः ।
त्वं सर्वदा रक्षसि भीतचेतसां दक्षो देवानामसि हि प्रियोमदः ॥ १०१॥

निवारयाज्ञानभवान्धकारं गणेश कल्याणनिधे नमस्ते ।
पाहि प्रसीद श्रुतवत्सलत्वादेव इव सविता सत्यधर्मा ॥ १०२ ॥

ददासि यस्त्वं किल भारतीं च गणेश लक्ष्मीं भवदाश्रितानाम् ।
ते द्वेऽधुना वाकमला च दैत्यान्सत्त्वं नो वीरवीर्याय चोदय ॥ १०३ ॥

स्वस्थचित्तं गणेश त्वां स्तुवन्ति प्रीतिभावतः ।
भवन्तं पुण्यवन्तस्तु शुद्धं शुद्धेन साम्ना ॥ १०४ ॥

नमामि विघ्नराजस्त्वं त्वमेव सर्ववाहनम् ।
त्वमेव वपुर्हृत्स्थानः पाता सोमानामसि ॥ १०५ ॥

गणेशोयमितीह चिन्तयताम् ।
हरत्यायविदां सर्वा असुरेभ्यः ॥ १०६ ॥

मखकामारित्रिनयनात्मजोऽसि त्वं रक्षसां क्रतुविघातकारिणाम् ।
हन्ता करीन्द्रमु खसोमवीरुधं यजमाने सुन्वति दक्षिणावति ॥१०७॥

वरप्रदं गणेशं नमस्करोमि नित्यम् ।
सुरोत्तमं सुराणां च रथीतमं रथीनाम् ॥ १०८ ॥

धृताङ्कुशगणेश त्रिनेत्रतनयास्मान्पाहि ।
त्वदीयाङ्गहस्तमुष्टिर्दक्षिणा पात्वंहसः ॥ १०९ ॥

अक्ष्वित्वं शूलपाणेस्त्वत्पितुस्ता अभूवन्।
विघ्नेश भान्ति श्रीभिर्याभिर्वा सुर्यः सह॥ ११० ॥

दन्तिश्रेष्ठमुखः पाशहस्तः सिन्दूरवर्णो गणेशः।
दातुं नः श्रियमायाति दीप्तिमान्भुवो जनस्य दिव्यस्य राजा॥ १११॥

किं नु ग्रहानुग्रहताविचित्रं भवत्सहायोऽस्ति यदीशपुत्र।
प्रसीद विघ्नेश भवत्प्रसादाद्यं कामये तं तमुग्रं कृणोमि॥ ११२ ॥

ध्यायामि तं काञ्चनशैलकुक्षौ गणेश्वरं किंपुरुषप्रसिद्धाः।
यं किन्नरास्तुम्बरुनारदाद्याः पूर्णगभस्तिमीळते सुपाणिम्॥ ११३ ॥

तुभ्यं नमस्ते कृतवह्निमूर्तिस्त्वमेव विघ्नेश्वर जातलीलः।
ददासि सङ्गोप्य तया विशेषाद्भागं देवेभ्यो हविषः सुजात॥ ११४ ॥

को नु त्वदन्यं शरणागताः श्रियः प्रसीद विश्वेश्वर भक्तवत्सल।
त्वदाश्रितं शिष्यमिवान्वहं गुरुः सुनीतिभिर्नयसि त्रायसे जनम्॥ ११५॥

चिन्तये वाश्रये कामं प्रसीद त्वां गणेश्वर।
सम्पूर्णमिव शीतांशुं जातं पर्वणि पर्वणि॥ ११६ ॥

गणेश्वरं विद्रुमपत्रकप्रभं वामाङ्कनिक्षिप्तकलत्रमिष्टदम्।
ध्यायेत्स विघ्नाधिपतेरनुग्रहात्सर्वामृद्धिमृध्नोति य एवं वेद॥ ११७॥

य इमं विघ्नराजस्य वेद पादस्तवं पठेत्।
स भवेत्पुण्यकृद्धीमान्क्षणमध्येऽष्टसिद्धिमान्।
प्रातर्मध्यंदिने सायं नित्यं यः प्रयतः पठेत्॥ ११८ ॥

अर्वाङ्मासत्रयात्तस्य पुरो भूत्वा गणेश्वरः।
जातिस्मरत्वं विज्ञानं वाक्सिद्धिं चाचलां श्रियम्॥ ११९ ॥

विज्ञानं निजरूपस्य ज्ञानं चोपनिषद्भवम्।
ददाति भक्तवात्सल्याच्छ्रीमान्सिद्धिविनायकः॥ १२० ॥

गणेशवेदपादस्तुतिलहरी

खण्डराजकृता

सिद्धेर्बुद्धेरधिपतिं नितरां भक्त्या नित्यं भजति यो मनुजः।
हे विघ्नाधीश सुरनाथ मुदा तस्य त्राता भवसि तस्य सखा॥ १॥
आत्मस्वरूपानुभवं सुखं यद्दुर्लभं भुवि।
देवदेवः शिवसुतस्तं नो दन्ती प्रचोदयात्॥ २॥
अहो गुणेश दृश्यते प्रदीयतेऽथ लभ्यते।
ततो गृहाण नः स्तुतिमुत प्रवर्धय मतिम्॥ ३॥
हस्तिवक्त्रलीलयेशसूनो विश्वसर्जनादिकस्य कर्तः।
तत्क्षमस्व यद्वदामि यस्मात् ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता॥ ४॥
दरिद्रत्वं खलु बाधां करोति तवार्चा नः शुभदा रोचते न।
अहो दन्त्यास्य ततस्त्वदीयं तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ ५॥
हे गणाधीश देवताभिवन्द्य किं नु वाच्यं जनैः सम्मान्य इत्थम्।
तन्मुदा स्वीकरोषि दीनबन्धो यस्त आतिथ्यमानुषे जुजोषत्॥ ६॥
अहो गणाधीश ते महत्त्वं कथं प्रवाच्यं नृपस्य सूनुम्।
सुरादिमान्यं हि भूमिदेवं ऋषिं चकार स्वपामहोभिः॥ ७॥
अहो नागेन्द्रास्य कदास्मदीयं गृहं त्यक्त्वा त्वत्सुदयार्द्रदृष्ट्या।
पयःसिन्धौ चारुतरं सुरत्नैः सहस्रद्वारं जगमा गृहं ते॥ ८॥
स्मृतिमात्रेण विघ्नानां नाशकं कामपूरकम्।
त्यक्त्वा शिवसुतं विप्रा मान्चिदन्यद्विशंसत॥ ९॥
न रोचतेऽस्मभ्यमन्यदहो गणपते कुरु।
अस्मांस्तथा तेऽनुदिनमनुस्तोमं मुदीमहि॥ १०॥
श्रीः कल्याणैः स्वर्णैर्मणिभिः सुनिर्मितैः पादत्राणाद्यैः सुयुतैः सुलक्षणैः।
तैर्हेरम्बागच्छ जवैः सुपाहि नः अश्वासो ये ते वृषणो रघुद्रुवः॥११॥
बाधन्ते नितरां म्लेछा ब्राह्मणान् ब्रह्मणस्पते।
तावका ये भटाः श्रेष्ठास्तेभिर्नस्तूर्यमागहि॥ १२॥

यैर्यत्नैः पुरा जगत् गुप्तं ते ऽधुना क ते।
सत्या चेद्दयाब्धिता तेभिर्नोऽविता भव ॥ १३ ॥
संसारसिन्धौ पतितोऽस्मि नक्राः पुत्रादयो मां वितुदन्ति यस्मात्।
अहो गणाधीश दयोदधिं त्वां कदामृळीकं सुमना अभिख्यम् ॥१४॥
यस्य भ्रूभंगतः सर्गस्थित्यन्ता विलसन्ति हि।
अहो गणपते तं त्वां क ईशानं न याचिषत् ॥ १५ ॥
हे नागेन्द्रास्येश्वरपुत्र नाथ यद्रत्नैः स्वर्णैर्जनितं त्विच्छातः।
क्षीराब्धौ ते शोभनमस्ति मह्यं यंधिष्माविप्रः स्तुवते वरूथम् ॥ १६॥
यन्मया मनसा वाचा कायेन दुरितं कृतम्।
तस्मान्मोचय मां देव त्वं हि वेत्थ यथातथम् ॥ १७ ॥
अस्मान्यो द्वेष्टि सततं यं च द्विष्मो वयं सदा।
अहो गणपते तूर्णं मा तस्योच्छेषि किंचन ॥ १८ ॥
मदीयषड्रिपून्कुतो न हंस्यहो गजानन।
पुरांकुशेन विद्विषां शिरो बिभेद वृष्णिना ॥ १९ ॥
न ते गजेन्द्रास्यैतद्विचित्रं स्वतन्त्रता या ईश्वरतत्त्वाच्च।
खलोऽपि नीचोऽप्येनोनिधिर्यः कृणोषि तं मर्त्येषु प्रशस्तम् ॥ २० ॥
अहो गणेश भूमिपाः स्तुवत्सु कांचनप्रदाः।
न लुब्धता शुभेश ते रयिं गृणत्सु धारय ॥ २१ ॥
मातामहमहाशैलं पितामहविवर्जितम्।
कण्ठोपरि गजं वन्दे जगत्कारणमच्युतम् ॥ २२ ॥
यस्य मातामही मेना यस्य नास्ति पितामही।
तं भालचन्द्रं वन्देऽहं प्रकृतेः पुरुषात्परम् ॥ २३ ॥
हे हेरम्ब तव हर्षः प्रकामं भक्ष्ये मोदकसमाख्ये मृदौ हि।
नित्यानन्द सुरपालो भवान्वै किं मे हव्यमहृणाना जुषेत ॥ २४ ॥
वेदान्शास्त्राण्यधीत्य पुत्रादि उत्पाद्येष्ट्वा मखैर्गणाधीश।
ज्ञानं संपाद्य सद्गुरोर्मुक्ताः घ्नन्तो वृत्राणि सूरिभिः स्याम ॥ २५ ॥

अहो दयोदधे सुपूर्णकाम सदा प्रमोदपूर्ण हे गणेश।
सुभक्तितोयदर्पितं सुभद्रमर्यभोजनं बिभर्षि॥ २६॥

वदन्त्यात्मेति हि वेदान्ता यां प्रधानं पुरुष इत्थं सांख्याः।
बभाषे हीश्वरमेनं योगः ऊरुज्योतिर्विविदुर्दीध्यानाः॥ २७॥

मदीयान्कामान् गणेश प्रदातुं कस्यास्ति शक्तिः।
स्वहस्तेनैव प्रदद्यात् महाहस्ती दक्षिणेन॥ २८॥

बाल्यादौ स्वप्नादिकेऽस्माभिर्यत्कृतम् वाचा तन्वा तेजसा चापि दुष्कृतम्
पापानां शत्रो दयाब्धे गजानन मानस्तस्मादेनसो देवरीरिषः॥ २९॥

अहो गणाधीश सुरासुरेश्वरं सिद्ध्या च बुद्ध्योभयतश्च सेवितम्।
सच्चित्सुखं त्वां सततं भजामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्॥३०॥

विधिविष्णू महेशः इतरे सर्वकार्ये।
इभवक्त्रं नमन्ति नकिरेवा यथा त्वम्॥ ३१॥

अहो हेरम्ब जगत्ससर्ज अरक्षयो ह्यथ संजहार।
अहं त्वामेव सुपूजयामि तमु ज्येष्ठं नमसा हविर्भिः॥ ३२॥

अहो गणेश दूर्वादि भक्त्या यत्ते समर्पितम्।
नित्यतृप्तोऽपि देवेश जुषस्व प्रसु मामव॥ ३३॥

न साम्यं ते भविष्यति जगत्यां अये जिह्वे नमोऽस्तु ते यदि त्वम्।
गजास्यं सिद्धिबुद्धिनायकं वै सुशेवं ब्रह्मणस्पतिं गृणीषे॥ ३४॥

तथा कुरुष्व सिद्धिबुद्धिनाथ गजाननाय शम्भुबालकाय।
सदा स्वभक्तपालकाय तुभ्यं यथा भवे मीळ्हुषे अनागाः॥ ३५॥

भो हेरम्ब प्रीतियुतो गृहाण दूर्वां मोदकं सुशमीन्सुलाजान्।
दीनेभ्यः सुदीनदयायुतस्त्वं अस्मभ्यं च सौभगमा यजस्व॥ ३६॥

संसारसिन्धुतरणे न स्वल्पमपि नो भयम्।
गणेश ते महानौकां भूरि नाम मनामहे॥ ३७॥

अहो दन्त्यास्य श्रुतिर्न समर्था न वक्तुं देवगणाश्च समर्थाः ।
समर्थैका शिवशक्तिरुमा ते प्र ते माता महिमानमुवाच ॥ ३८ ॥

अहो हेरम्ब त्वदीया वयं हि सुतैर्मित्रैः संभजाम ।
त्वदीयां पूजां मुदा सर्वदैव सुरत्नासो देववीतिं गमेम ॥ ३९ ॥

हे हेरम्ब वयं सर्वदैव त्वत्पूजां कलयामः स्तुतिं च ।
तस्मात्त्वं करुणाब्धे गणेश स्वावेशो अनमीवो भवा नः ॥ ४० ॥

मत्तान् जनान् परिसंत्यज्य देव भो सिद्धिबुद्धिपते दीनपाल ।
दुःखादिभिः सततं पीडिता यत्त्वेमहे प्रतितन्नो जुषस्व ॥ ४१ ॥

हे देवदेव मदीयं सुतादिकं धेन्वादिकं पशुजातं दयानिधे ।
अज्ञं त्वदीयसमर्चापराङ्मुखं शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ ४२ ॥

शिवपुत्रं त्वां भक्त्या देव कलयामो नित्यं हेरम्ब ।
धनिनः साख्यज्ञानाढ्याश्च अजरासस्ते सख्ये स्याम ॥ ४३ ॥

खलान् प्रमत्तांस्तव भक्तिहीनान् हिताहितज्ञानविहीनचित्तान् ।
अहो गणाधीश दयासमुद्र पितेव पुत्रान्प्रति नो जुषस्व ॥ ४४ ॥

अहो गणाधीश पूजां त्वदीयां सदा करिष्यामि भक्त्या ततस्त्वम् ।
समागच्छ शीघ्रमारुह्य चाखुं इषं रयिं पप्रथद्वाजमस्मे ॥ ४५ ॥

चिन्तामणिं भालचन्द्रं महोदरं पुत्रस्येश्वरं भक्तपालकम् ।
भक्त्या सुचित्तेन तं भजाम्यहं प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिम् ॥ ४६ ॥

हे गिरिजासुत पूजां स्तोत्रं ध्यानमपीह कृत्वा ते देव ।
दानदयाव्रत यागाद्यन्ते तेन वयं भगवन्तः स्याम ॥ ४७ ॥

कुतो विलम्बं कुरुषे यदि त्वं दीनवत्सलः ।
आगच्छ सिद्धिबुद्धिभ्यां यदि स्तोमं मम श्रवत् ॥ ४८ ॥

हे हेरम्बाहं तव बालकोऽस्मि मद्वाण्यो याः सन्ति हि बालवाण्यः ।
आनन्दाढ्यं शम्भुसुतं सदा ताः वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे ॥ ४९ ॥

काव्योक्तदोषसहितं विनिंद्यं स्तोत्रं त्विदं गणपते मयोक्तम्।
हे देवदेव करुणासमुद्र सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व ॥ ५० ॥

अनेन प्रीयतां देवो भगवान् गिरिजासुतः।
गजाननोऽयं पूर्वेषामस्माकं कुलदैवतम् ॥ ५१ ॥

खण्डराजेन रचिता गणेशलहरी शुभा।
गणेशतुष्टिदा नित्यं वसतात् हृदये सताम् ॥ ५२ ॥

सम्पूज्य त्रिदशवरं गजाननं यो विघ्नेशस्तुतिलहरीं सदा पठेद्वै।
क्षीराब्धौ करिमुखपादपद्मे आकल्पं स हि निवसेद्गजाननः ॥ ५३ ॥

नाम्ना गुणैश्चापि शिवैव माता तातः शैवस्त्र्यंबकयज्वनामा।
मल्लारिदेवः कुलदैवतं मे श्रीकौशिकस्यास्ति कुले च जन्म ॥ ५४ ॥

श्री स्वस्तिगर्भविनायकाष्टकम्

(सन्तानगोपालशर्मकृतम्)

श्रीपतिप्रियभागिनेय मुमासुतं शिवनन्दनम्
भक्तवत्सलमप्रमेय मनादिमन्तविवर्जितम्।
सर्वलोकहितङ्करं नमतामभीष्टद मुत्तमम्
स्वस्तिगर्भविनायकं प्रणमामि षण्मुखसोदरम् ॥ १ ॥

आखुवाहनमम्बिकासुतमप्रमेय गुणोज्वलम्
सर्वसिद्धिदमीश पुत्रमचिन्त्य पुण्यफलप्रदम्।
नारदादिमुनीन्द्र षट्पदसेवितांघ्रि सरोरुहम्
स्वस्तिगर्भविनायकं प्रणमामि शङ्करनन्दनम् ॥ २ ॥

दृप्तमुग्धशठादि दुस्त्यज विघ्नकारणवारणम्
सच्चरित्रविचित्र दुस्त्यज विघ्नवारणवारणम्।
वासवादि सुरासुरैरनिशं प्रपूजितविग्रहम्
स्वस्तिगर्भविनायकं प्रणमामि लोकहितङ्करम् ॥ ३ ॥

सर्वरोगहरं हरात्मजमम्बुजासन पूजितम्
भक्तवत्सलमग्रदिक्परिपालकं त्रिशिरःपुरे।
नन्दिवन्दितमिन्दु भूषणमिन्दिरा रमणप्रियम्
स्वस्तिगर्भविनायकं प्रणमामि सर्वसुखप्रदम् ॥ ४ ॥

शास्तृ नन्दिसदाशिवेन्द्र नराननादिविनायकैः
वेदमातृ जगद्गुरूतम शङ्करादिभिरेव च।
स्कन्दमारुतिदक्षिणास्य नवग्रहैरपि दुर्गया
सर्वतः परिवारितोऽयमतीव चारु विराजते ॥ ५ ॥

वेदपारगतै रभिष्टुतमन्वहं निजसन्निधौ
वेदमूर्तिममोघ भाग्यदमादिमादि गजाननम्।
वेदशास्त्र पुराणपण्डितमण्डितप्रिय सन्निधिम्
वेद को न्विममुत्तमोत्तमदैवतं कलिनाशनम् ॥ ६ ॥

त्रैशिरःपुरमातृभूतशिवालयं परिपालयन्
पूर्वदिक्स्थित एष नूनमपूर्वसुन्दरविग्रहः।
स्वस्तिगर्भविनायकोऽयमुपास्यतामनु सेव्यताम्
प्राप्तुमायुररोगतामतुलं यशोऽखिल संपदः ॥ ७ ॥

लड्डुकै रुचिरैरतिप्रिय मोदकै स्सरसैर्नवैः
इक्षुखण्ड कपित्थदाडिमनारिकेल फलैरपि।
एकविंशति संख्यया कृतवन्दनैरपि तोषितः
स्वस्तिगर्भविनायको विदधाति नः शुभमङ्गलम् ॥ ८ ॥

(திருச்சி மலைக்கோட்டையின் கீழ்புறத்துக் காவலர் நன்றுடையான் (ஸ்வஸ்தி கர்ப்பர்) விநாயகர். மலையிலுள்ள தாயுமான வரும் நன்றுடையான் என்றே பெயர் பெற்றவர்.)

गणेशगीता

प्रथमोऽध्यायः

व्यास उवाच

अथ गीतां प्रवक्ष्यामि योगमार्गप्रकाशिनीम्।
निरुक्ता पृच्छते सूत राज्ञे गजमुखेन या॥ १॥

वरेण्य उवाच॥

विघ्नेश्वर महाबाहो सर्वविद्याविशारद।
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञ योगं मे वक्तुमर्हसि॥ २॥

श्रीगजानन उवाच॥

सम्यग्व्यवसिता राजन्मतिस्तेऽनुग्रहान्मम।
शृणु गीतां प्रवक्ष्यामि योगामृतमयीं नृप॥ ३॥
न योगं योगमित्याहुर्योगो योगो न च श्रियः।
न योगो विषयैर्योगो न च मात्रादिभिस्तथा॥ ४॥
योगो यः पितृमात्रादेर्न स योगो नराधिप।
यो योगो बन्धुपुत्रादेर्यश्चाष्टभूतिभिः सह॥ ५॥
न स योगः स्त्रिया योगो जगदद्भुतरूपया।
राज्ययोगश्च नो योगो न योगो गजवाजिभिः॥ ६॥
योगो नेन्द्रपदस्यापि योगो योगार्थिनः प्रियः।
योगो यः सत्यलोकस्य न स योगो मतो मम॥ ७॥
शैवस्य योगो नो योगो वैष्णवस्य पदस्य यः।
न योगो भूप सूर्यत्वं चन्द्रत्वं न कुबेरता॥ ८॥
नानिलत्वं नानलत्वं नामरत्वं न कालता।
न वारुण्यं न नैर्ऋत्यं न योगः सार्वभौमता॥ ९॥
योगं नानाविधं भूप युञ्जन्ति ज्ञानिनस्तु तम्।
भवन्ति वितृषा लोके जिताहारा विरेतसः॥ १०॥

पावयन्त्यखिलाँल्लोकान्वशीकृतजगत्त्रयाः।
करुणापूर्णहृदया बोधयन्त्यपि कांश्चन॥ ११॥
जीवन्मुक्ता ह्रदे मग्नाः परमानन्दरूपिणि।
निमील्याक्षीणि पश्यन्तः परं ब्रह्म हृदि स्थितम्॥ १२॥
ध्यायन्तः परमं ब्रह्म चित्ते योगवशीकृतम्।
भूतानि स्वात्मना तुल्यं सर्वाणि गणयन्ति ते॥ १३॥
येन केनचिदाच्छिन्ना येन केनचिदाहताः।
येन केनचिदाकृष्टा येन केनचिदाश्रिताः॥ १४॥
करुणापूर्णहृदया भ्रमन्ति धरणीतले।
अनुग्रहाय लोकानां जितक्रोधा जितेन्द्रियाः॥ १५॥
देहमात्रभृतो भूप समलोष्टाश्मकाञ्चनाः।
एतादृशा महाभागाः स्युश्चक्षुर्गोचराः प्रिय॥ १६॥
तमिदानीमहं वक्ष्ये शृणु योगमनुत्तमम्।
श्रुत्वा यं मुच्यते जन्तुः पापेभ्यो भवसागरात्॥ १७॥
शिवे विष्णौ च शक्तौ च सूर्ये मयि नराधिप।
याऽभेदबुद्धिर्योगः स सम्यग्योगो मतो मम॥ १८॥
अहमेव जगद्यस्मात्सृजामि पालयामि च।
कृत्वा नानाविधं वेषं संहरामि स्वलीलया॥ १९॥
अहमेव महाविष्णुरहमेव सदाशिवः।
अहमेव महाशक्तिरहमेवार्यमा प्रिय॥ २०॥
अहमेको नृणां नाथो जातः पञ्चविधः पुरा।
अज्ञानान्मां न जानन्ति जगत्कारणकारणम्॥ २१॥
मत्तोऽग्निरापो धरणी मत्त आकाशमारुतौ।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च लोकपाला दिशो दश॥ २२॥
वसवो मनवो गावो मनवः पशवोऽपि च।
सरितः सागरा यक्षा वृक्षाः पक्षिगणा अपि॥ २३॥

तथैकविंशतिः स्वर्गा नागाः सप्त वनानि च।
मनुष्याः पर्वताः साध्याः सिद्धा रक्षोगणास्तथा ॥ २४ ॥
अहं साक्षी जगच्चक्षुरलिप्तः सर्वकर्मभिः।
अविकारोऽप्रमेयोऽहमव्यक्तो विश्वगोऽव्ययः ॥ २५ ॥
अहमेव परं ब्रह्माव्ययानन्दात्मकं नृप।
मोहयत्यखिलान्माया श्रेष्ठान्मम नरानमून् ॥ २६ ॥
सर्वदा षड्विकारेषु तानियं यो जयेद्भृशम्।
हित्वाजापटलं जन्तुरनेकैर्जन्मभिः शनैः ॥ २७ ॥
विरज्य विन्दति ब्रह्म विषयेषु सुबोधतः।
अच्छेद्यं शस्त्रसङ्घातैरदाह्यमनलेन च ॥ २८ ॥
अक्लेद्यं भूप भुवनैरशोष्यं मारुतेन च।
अवध्यं वध्यमानेऽपि शरीरेऽस्मिन्नराधिप ॥ २९ ॥
यामिमां पुष्पितां वाचं प्रशंसन्ति श्रुतीरिताम्।
त्रयीवादरता मूढास्ततोऽन्यन्मन्वतेऽपि न ॥ ३० ॥
कुर्वन्ति सततं कर्म जन्ममृत्युफलप्रदम्।
स्वर्गैश्वर्यरता ध्वस्तचेतना भोगबुद्धयः ॥ ३१ ॥
संपादयन्ति ते भूप स्वात्मना निजबन्धनम्।
संसारचक्रं युञ्जन्ति जडाः कर्मपरा नराः ॥ ३२ ॥
यस्य यद्विहितं कर्म तत्कर्तव्यं मदर्पणम्।
ततोऽस्य कर्मबीजानामुच्छिन्नाः स्युर्महाङ्कुराः ॥ ३३ ॥
चित्तशुद्धिश्च महती विज्ञानसाधिका भवेत्।
विज्ञानेन हि विज्ञातं परं ब्रह्म मुनीश्वरैः ॥ ३४ ॥
तस्मात्कर्माणि कुर्वीत बुद्धियुक्तो नराधिप।
न त्वकर्मा भवेत्कोऽपि स्वधर्मत्यागवांस्तथा ॥ ३५ ॥
जहाति यदि कर्माणि ततः सिद्धिं न विन्दति।
आदौ ज्ञाने नाधिकारः कर्मण्येव स युज्यते ॥ ३६ ॥

कर्मणा शुद्धहृदयोऽभेदबुद्धिमुपैष्यति।
स च योगः समाख्यातोऽमृतत्वाय हि कल्पते॥ ३७॥
योगमन्यं प्रवक्ष्यामि शृणु भूप तमुत्तमम्।
पशौ पुत्रे तथा मित्रे शत्रौ बन्धौ सुहृज्जने॥ ३८॥
बहिर्दृष्ट्या च समया हृत्स्थया लोकयेत्पुमान्।
सुखे दुःखे तथाऽमर्षे हर्षे भीतौ समो भवेत्॥ ३९॥
रोगाप्तौ चैव भोगाप्तौ जये वा विजयेऽपि च।
श्रियोऽयोगे च योगे च लाभालाभे मृतावपि॥ ४०॥
समो मां वस्तुजातेषु पश्यन्नन्तर्बहिः स्थितम्।
सूर्ये सोमे जले वह्नौ शिवे शक्तौ तथानिले॥ ४१॥
द्विजे हृदि महानद्यां तीर्थे क्षेत्रेऽघनाशिनि।
विष्णौ च सर्वदेवेषु तथा यक्षोरगेषु च॥ ४२॥
गन्धर्वेषु मनुष्येषु तथा तिर्यग्भवेषु च।
सततं मां हि यः पश्येत्सोऽयं योगविदुच्यते॥ ४३॥
संपराहृत्य स्वार्थेभ्य इन्द्रियाणि विवेकतः।
सर्वत्र समताबुद्धिः स योगो भूप मे मतः॥ ४४॥
आत्मानात्मविवेकेन या बुद्धिर्दैवयोगतः।
स्वधर्मासक्तचित्तस्य तद्योगो योग उच्यते॥ ४५॥
धर्माधर्मौ जहातीह तया त्यक्त उभावपि।
अतो योगाय युञ्जीत योगो वैधेषु कौशलम्॥ ४६॥
धर्माधर्मफले त्यक्त्वा मनीषी विजितेन्द्रियः।
जन्मबन्धविनिर्मुक्तः स्थानं संयात्यनामयम्॥ ४७॥
यदा ह्यज्ञानकालुष्यं जन्तोर्बुद्धिः क्रमिष्यति।
तदासौ याति वैराग्यं वेदवाक्यादिषु क्रमात्॥ ४८॥
त्रयी विप्रतिपन्नस्य स्थाणुत्वं यास्यते यदा।
परात्मन्यचला बुद्धिस्तदासौ योगमाप्नुयात्॥ ४९॥

मानसानखिलान्कामान्यदा धीमांस्त्यजेत्प्रिय।
स्वात्मनि स्वेन संतुष्टः स्थिरबुद्धिस्तदोच्यते॥ ५०॥
वितृष्णः सर्वसौख्येषु नोद्विग्नो दुःखसंगमे।
गतसाध्वसरुड्रागः स्थिरबुद्धिस्तदोच्यते॥ ५१॥
यथाऽयं कमठोऽङ्गानि सङ्कोचयति सर्वतः।
विषयेभ्यस्तथा खानि संकर्षेद्योगतत्परः॥ ५२॥
व्यावर्तन्तेऽस्य विषयास्त्यक्ताहारस्य वर्ष्मिणः।
विना रागं च रागोऽपि दृष्ट्वा ब्रह्म विनश्यति॥ ५३॥
विपश्चिद्यतते भूप स्थितिमास्थाय योगिनः।
मन्थयित्वेन्द्रियाण्यस्य हरन्ति बलतो मनः॥ ५४॥
युक्तस्तानि वशे कृत्वा सर्वदा मत्परो भवेत्।
संयतानीन्द्रियाणीह यस्यासौ कृतधीर्मतः॥ ५५॥
चिन्तयानस्य विषयान्संगस्तेषूपजायते।
कामः संजायते तस्मात्ततः क्रोधोऽभिवर्धते॥ ५६॥
कोधादज्ञानसम्भूतिर्विभ्रमस्तु ततः स्मृतेः।
भ्रंशात्स्मृतेर्मतेर्ध्वंसस्तद्ध्वंसात्सोऽपि नश्यति॥ ५७॥
विना द्वेषं च रागं च गोचरान्यस्तु खैश्चरेत्।
स्वाधीनहृदयो वश्यैः सन्तोषं स समृच्छति॥ ५८॥
त्रिविधस्यापि दुःखस्य सन्तोषे विलयो भवेत्।
प्रज्ञया संस्थितश्चायं प्रसन्नहृदयो भवेत्॥ ५९॥
विना प्रसादं न मतिर्विना मत्या न भावना।
विना तां न शमो भूप विना तेन कुतः सुखम्॥ ६०॥
इन्द्रियाश्वान्विचरतो विषयाननुवर्तते।
यन्मनस्तन्मतिं हन्यादप्सु नावं मरुद्यथा॥ ६१॥
या रात्रिः सर्वभूतानां तस्यां निद्राति नैव सः।
न स्वपन्तीह ते यत्र सा रात्रिस्तस्य भूमिप॥ ६२॥

सरितां पतिमायान्ति वनानि सर्वतो यथा।
आयान्ति यं तथा कामा न स शान्तिं कचिल्लभेत्॥ ६३ ॥
अतस्तानीह संरुध्य सर्वतः खानि मानवः।
स्वस्वार्थेभ्यः प्रधावन्ति बुद्धिरस्य स्थिरा तदा॥ ६४ ॥
ममताहंकृती त्यक्त्वा सर्वान्कामांश्च यस्त्यजेत्।
नित्यं ज्ञानरतो भूत्वा ज्ञानान्मुक्तिं स यास्यति॥ ६५ ॥
एवं ब्रह्मधियं भूप यो विजानाति दैवतः।
तुर्यामवस्थां प्राप्यापि जीवन्मुक्तिं प्रयास्यति॥ ६६ ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीमन्महागणेशपुराणे उत्तरखण्डे बालचरिते गजाननवरेण्यसंवादे सांख्यसारार्थयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः

द्वितीयोऽध्यायः

वरेण्य उवाच॥
ज्ञाननिष्ठा कर्मनिष्ठा द्वयं प्रोक्तं त्वया विभो।
अवधार्य वदैकं मे निःश्रेयसकरं नु किम्॥ १ ॥
गजानन उवाच॥
अस्मिंश्चराचरे स्थित्यौ पुरोक्ते द्वे मया प्रिय।
सांख्यानां बुद्धियोगेन वैधयोगेन कर्मणाम्॥ २ ॥
अनारम्भेण वैधानां निष्क्रियः पुरुषो भवेत्।
न सिद्धिं याति संत्यागात्केवलात्कर्मणो नृप॥ ३ ॥
कदाचिदक्रियः कोऽपि क्षणं नैवावतिष्ठते।
अस्वतन्त्रः प्रकृतिजैर्गुणैः कर्म च कार्यते॥ ४ ॥
कर्मकारीन्द्रियग्रामं नियम्यास्ते स्मरन्पुमान्।
तद्गोचरान्मन्दचित्तो धिगाचारः स भाष्यते॥ ५ ॥
तद्ग्रामं संनियम्यादौ मनसा कर्म चारभेत्।
इन्द्रियैः कर्मयोगं यो वितृष्णः स परो नृप॥ ६ ॥

अकर्मणः श्रेष्ठतमं कर्मानीहाकृतं तु यत्।
वर्ष्मणः स्थितिरप्यस्याकर्मणो नैव सेत्स्यति ॥ ७ ॥
असमर्प्य निबध्यन्ते कर्म तेन जना मयि।
कुर्वीत सततं कर्मानाशोऽसङ्गो मदर्पणम् ॥ ८ ॥
मदर्थे यानि कर्माणि तानि बध्नन्ति न क्वचित्।
सवासनमिदं कर्म बध्नाति देहिनं बलात् ॥ ९ ॥
वर्णान्सृष्ट्वाऽवदं चाहं सयज्ञांस्तान्पुरा प्रिय।
यज्ञेन ऋद्ध्यतामेष कामदः कल्पवृक्षवत् ॥ १० ॥
सुरांश्चानेन प्रीणध्वं सुरास्ते प्रीणयन्तु वः।
लभध्वं परमं स्थानमन्योन्यप्रीणनात्स्थिरम् ॥ ११ ॥
इष्टा देवाः प्रदास्यन्ति भोगानिष्टान्सुतर्पिताः।
तैर्दत्तांस्तान्नरस्तेभ्योऽदत्वा भुङ्क्ते स तस्करः ॥ १२ ॥
हुतावशिष्टभोक्तारो मुक्ताः स्युः सर्वपातकैः।
अदन्त्येनो महापापा आत्महेतोः पचन्ति ये ॥ १३ ॥
ऊर्जो भवन्ति भूतानि देवादन्नस्य सम्भवः।
यज्ञाच्च देवसम्भूतिस्तदुत्पत्तिश्च वैधतः ॥ १४ ॥
ब्रह्मणो वैधमुत्पन्नं मत्तो ब्रह्मसमुद्भवः।
अतो यज्ञे च विश्वस्मिन् स्थितं मां विद्धि भूमिप ॥ १५ ॥
संसृतीनां महाचक्रं क्रामितव्यं विचक्षणैः।
स मुदा प्रीणते भूपेन्द्रियक्रीडोऽधमो जनः ॥ १६ ॥
अन्तरात्मनि यः प्रीत आत्मारामोऽखिलप्रियः।
आत्मतृप्तो नरो यः स्यात्तस्यार्थो नैव विद्यते ॥ १७ ॥
कार्याकार्यकृतीनां स नैवाप्नोति शुभाशुभे।
किञ्चिदस्य न साध्यं स्यात्सर्वजन्तुषु सर्वदा ॥ १८ ॥
अतोऽसक्ततया भूप कर्तव्यं कर्म जन्तुभिः।
सक्तोऽगतिमवाप्नोति मामवाप्नोति तादृशः ॥ १९ ॥

परमां सिद्धिमापन्नाः पुरा राजर्षयो द्विजाः।
संग्रहाय हि लोकानां तादृशं कर्म चारभेत्॥ २० ॥
श्रेयान्यत्कुरुते कर्म तत्करोत्यखिलो जनः।
मनुते यत्प्रमाणं स तदेवानुसरत्यसौ॥ २१ ॥
विष्टपे मे न साध्योऽस्ति कश्चिदर्थो नराधिप।
अलब्धश्च न लब्धव्यः कुर्वे कर्म तथाप्यहम्॥ २२ ॥
न कुर्वेऽहं यदा कर्म स्वतन्त्रोऽलसभावितः।
करिष्यन्ति मम ध्यानं सर्वे वर्णा महामते॥ २३ ॥
भविष्यन्ति ततो लोका उच्छिन्नाः संप्रदायिनः।
हन्ता स्यामस्य लोकस्य विधाता सङ्करस्य च॥ २४ ॥
कामिनो हि सदा कामैरज्ञानात्कर्मकारिणः।
लोकानां संग्रहायैतद्विद्वान् कुर्यादसक्तधीः॥ २५ ॥
विभिन्नत्वमतिं जह्यादज्ञानां कर्मचारिणाम्।
योगयुक्तः सर्वकर्माण्यर्पयेन्मयि कर्मकृत्॥ २६ ॥
अविद्यागुणसाचिव्यात्कुर्वन्कर्माण्यतन्द्रितः।
अहङ्काराद्भिन्नबुद्धिरहं कर्तेति योऽब्रवीत्॥ २७ ॥
यस्तु वेत्त्यात्मनस्तत्त्वं विभागाद्गुणकर्मणोः।
करणं विषये वृत्तमिति मत्वा न सज्जते॥ २८ ॥
कुर्वन्ति सफलं कर्म गुणैस्त्रिभिर्विमोहिताः।
अविश्वस्तः स्वात्मद्रुहो विश्वविन्नैव लङ्घयेत्॥ २९ ॥
नित्यं नैमित्तिकं तस्मान्मयि कर्मार्पयेद्बुधः।
त्यक्त्वाहंममताबुद्धिं परां गतिमवाप्नुयात्॥ ३० ॥
अनीर्ष्यन्तो भक्तिमन्तो ये मयोक्तमिदं शुभम्।
अनुतिष्ठन्ति ये सर्वे मुक्तास्तेऽखिलकर्मभिः॥ ३१ ॥

ये चैव नानुतिष्ठन्ति त्वशुभाहतचेतसः।
ईर्ष्यमाणान्महामूढान्नष्टांस्तान्विद्धि मे रिपून्॥ ३२॥
तुल्यं प्रकृत्या कुरुते कर्म यज्ज्ञानवानपि।
अनुयाति च तामेवाग्रहस्तत्र मुधा मतः॥ ३३॥
कामश्चैव तथा क्रोधः खानामर्थेषु जायते।
नैतयोर्वश्यतां यायादस्य विध्वंसकौ यतः॥ ३४॥
शस्तोऽगुणो निजो धर्मः साङ्गादन्यस्य धर्मतः।
निजे तस्मिन्मृतिः श्रेयोऽपरत्र भयदः परः॥ ३५॥
वरेण्य उवाच॥
पुमान्यत्कुरुते पापं स हि केन नियुज्यते
अकाङ्क्षन्नपि हेरम्ब प्रेरितः प्रबलादिव॥ ३६॥
श्रीगजानन उवचा॥
कामक्रोधौ महापापौ गुणद्वयसमुद्भवौ।
नयन्तौ वश्यतां लोकान् विद्ध्येतौ द्वेषिणौ वरौ॥ ३७॥
आवृणोति यथा माया जगद्बाष्पो जलं यथा।
वर्षामेघो यथा भानुं तद्वत्कामोऽखिलांश्च रुट्॥ ३८॥
प्रतिपत्तिमतो ज्ञानं छादितं सततं द्विषा।
इच्छात्मकेन तरसा दुष्पोष्येण च शुष्मिणा॥ ३९॥
आश्रित्य बुद्धिमनसी इन्द्रियाणि स तिष्ठति।
तैरेवाच्छादितप्रज्ञो ज्ञानिनं मोहयत्यसौ॥ ४०॥
तस्मान्नियम्य तान्यादौ स मनांसि नरो जयेत्।
ज्ञानविज्ञानयोः शान्तिकरं पापं मनोभवम्॥ ४१॥
यतस्तानि पराण्याहुस्तेभ्यश्च परमं मनः।
ततोऽपि हि परा बुद्धिरात्मा बुद्धेः परो मतः॥ ४२॥

बुद्ध्वैवमात्मनात्मानं संस्तभ्यात्मानमात्मना।
हत्वा शत्रुं कामरूपं परं पदमवाप्नुयात्॥ ४३॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे गजाननवरेण्यसंवादे कर्मयोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥

तृतीयोऽध्यायः

श्रीगजानन उवाच॥
पुरा सर्गादिसमये त्रैगुण्यं त्रितनूरहम्।
निर्माय चैनमवदं विष्णवे योगमुत्तमम्॥ १॥
अर्यम्णे सोऽब्रवीत्सोऽपि मनवे निजसूनवे।
ततः परम्परायातं विदुरेनं महर्षयः॥ २॥
कालेन बहुना चायं नष्टः स्याच्चरमे युगे।
अश्रद्धेयो ह्यविश्वास्यो विगीतव्यश्च भूमिप॥ ३॥
एवं पुरातनं योगं श्रुतवानसि मन्मुखात्।
गुह्याद्गुह्यतरं वेदरहस्यं परमं शुभम्॥ ४॥
वरेण्य उवाच॥
साम्प्रतं चावतीर्णोऽसि गर्भतस्त्वं गजानन।
प्रोक्तवान्कथमेतं त्वं विष्णवे योगमुत्तमम्॥ ५॥
गणेश उवाच॥
अनेकानि च ते जन्मान्यतीतानि ममापि च।
संस्मरे तानि सर्वाणि न स्मृतिस्तव वर्तते॥ ६॥
मत्त एव महाबाहो जाता विष्ण्वादयः सुराः।
मय्येव च लयं यान्ति प्रलयेषु युगे युगे॥ ७॥
अहमेव परो ब्रह्मा महारुद्रोऽहमेव च।
अहमेव जगत्सर्वं स्थावरं जङ्गमं च यत्॥ ८॥

अजोऽव्ययोऽहं भूतात्माऽनादिरीश्वर एव च।
आस्थाय त्रिगुणां मायां भवामि बहुयोनिषु ॥ ९ ॥
अधर्मोपचयो धर्मापचयो हि यदा भवेत्।
साधून्संरक्षितुं दुष्टांस्ताडितुं सम्भवाम्यहम् ॥ १० ॥
उच्छिद्याधर्मनिचयं धर्मं संस्थापयामि च।
हन्मि दुष्टांश्च दैत्यांश्च नानालीलाकरो मुदा ॥ ११ ॥
वर्णाश्रमान्मुनीन्साधून्पालये बहुरूपधृक्।
एवं यो वेत्ति सम्भूतीर्मम दिव्या युगे युगे ॥ १२ ॥
तत्तत्कर्म च वीर्यं च मम रूपं समासतः।
त्यक्त्वाहंममताबुद्धिं न पुनर्भूः स जायते ॥ १३ ॥
निरीहा निर्भयारोषा मत्परा मद्व्यपाश्रयाः।
विज्ञानतपसा शुद्धा अनेके मामुपागताः ॥ १४ ॥
येन येन हि भावेन संसेवन्ते नरोत्तमाः।
तथा तथा फलं तेभ्यः प्रयच्छाम्यव्ययः स्फुटम् ॥ १५ ॥
जनाः स्युरितरे राजन्मम मार्गानुयायिनः।
तथैव व्यवहारं ते स्वेषु चान्येषु कुर्वते ॥ १६ ॥
कुर्वन्ति देवताप्रीतिं काङ्क्षन्तः कर्मणां फलम्।
प्राप्नुवन्तीह ते लोके शीघ्रं सिद्धिं हि कर्मजाम् ॥ १७ ॥
चत्वारो हि मया वर्णा रजःसत्त्वतमोंऽशतः।
कर्मांशतश्च संसृष्टा मृत्युलोके मयानघ ॥ १८ ॥
कर्तारमपि तेषां मामकर्तारं विदुर्बुधाः।
अनादिमीश्वरं नित्यमलिप्तं कर्मजैर्गुणैः ॥ १९ ॥
निरीहं योऽभिजानाति कर्म बध्नाति नैव तम्।
चक्रुः कर्माणि बुद्ध्वैवं पूर्वं पूर्वं मुमुक्षवः ॥ २० ॥

वासनासहितादाद्यात्संसारकारणाद्दृढात्।
अज्ञानबन्धनाज्जन्तुर्बुद्ध्वायं मुच्यतेऽखिलात्॥ २१॥

तदकर्म च कर्माणि कथयाम्यधुना तव।
यत्र मौनं गता मोहादृषयो बुद्धिशालिनः॥ २२॥

तत्त्वं मुमुक्षुणा ज्ञेयं कर्माकर्मविकर्मणाम्।
त्रिविधानीह कर्माणि सुनिम्नैषां गतिः प्रिय॥ २३॥

क्रियायामक्रियाज्ञानमक्रियायां क्रियामतिः।
यस्य स्यात्स हि मर्त्येऽस्मिँल्लोके मुक्तोऽखिलार्थकृत्॥ २४॥

कर्माङ्कुरवियोगेन यः कर्माण्यारभेन्नरः।
तत्त्वदर्शननिर्दग्धक्रियमाहुर्बुधा बुधम्॥ २५॥

फलतृष्णां विहाय स्यात्सदा तृप्तो विसाधनः।
उद्युक्तोऽपि क्रियां कर्तुं किंचिन्नैव करोति सः॥ २६॥

निरीहो निगृहीतात्मा परित्यक्तपरिग्रहः।
केवलं वै गृहं कर्माचरन्नायाति पातकम्॥ २७॥

अद्वन्द्वोऽमत्सरो भूत्वा सिद्ध्यसिद्ध्योः समश्च यः।
यथाप्राप्त्येह सन्तुष्टः कुर्वन्कर्म न बध्यते॥ २८॥

अखिलैर्विषयैर्मुक्तो ज्ञानविज्ञानवानपि।
यज्ञार्थं तस्य सकलं कृतं कर्म विलीयते॥ २९॥

अहमग्निर्हविर्होता हुतं यन्मयि चार्पितम्।
ब्रह्माप्तव्यं च तेनाथ ब्रह्मण्येव यतो रतः॥ ३०॥

योगिनः केचिदपरे दिष्टं यज्ञं वदन्ति च।
ब्रह्माग्निरेव यज्ञो वै इति केचन मेनिरे॥ ३१॥

संयमाग्नौ परे भूप इन्द्रियाण्युपजुह्वति।
खाग्निष्वन्ये तद्विषयाञ्छब्दादीनुपजुह्वति॥ ३२॥

प्राणानामिन्द्रियाणां च परे कर्माणि कृत्स्नशः।
निजात्मरतिरूपेऽग्नौ ज्ञानदीप्ते प्रजुह्वति॥ ३३॥

द्रव्येण तपसा वापि स्वाध्यायेनापि केचन।
तीव्रव्रतेन यतिनो ज्ञानेनापि यजन्ति माम्॥ ३४॥

प्राणेऽपानं तथा प्राणमपाने प्रक्षिपन्ति ये।
रुद्ध्वा गतीश्चोभयोस्ते प्राणायामपरायणाः॥ ३५॥

जित्वा प्राणान्प्राणगतीरुपजुह्वति तेषु च।
एवं नानायज्ञरता यज्ञध्वंसितपातकाः॥ ३६॥

नित्यं ब्रह्म प्रयान्त्येते यज्ञशिष्टामृताशिनः।
अयज्ञकारिणो लोको नायमन्यः कुतो भवेत्॥ ३७॥

कायिकादित्रिधाभूतान्यज्ञान्वेदे प्रतिष्ठितान्।
ज्ञात्वा तानखिलान्भूप मोक्ष्यसेऽखिलबन्धनात्॥ ३८॥

सर्वेषां भूप यज्ञानां ज्ञानयज्ञः परो मतः।
अखिलं लीयते कर्म ज्ञाने मोक्षस्य साधने॥ ३९॥

तज्ज्ञेयं पुरुषव्याघ्र प्रश्नेन नतितः सताम्।
शुश्रूषया वदिष्यन्ति सन्तस्तत्त्वविशारदाः॥ ४०॥

नाना सङ्गाज्जनः कुर्वन्नेकं साधुसमागमम्।
करोति तेन संसारे बन्धनं समुपैति सः॥ ४१॥

सत्संगाद्गुणसम्भूतिरापदां लय एव च।
स्वहितं प्राप्यते सर्वैरिह लोके परत्र च॥ ४२॥

इतरत्सुलभं राजन्सत्संगोऽतीव दुर्लभः।
यं ज्ञात्वा न पुनर्बन्धमेति ज्ञेयं ततस्ततः॥ ४३॥

ततः सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येवाभिपश्यति।
अतिपापरतो जन्तुस्ततस्तस्मात्प्रमुच्यते॥ ४४॥

द्विविधान्यापि कर्माणि ज्ञानाग्निर्दहति क्षणात्।
प्रसिद्धोऽग्निर्यथा सर्वं भस्मतां नयति क्षणात्॥ ४५॥
न ज्ञानसमतामेति पवित्रमितरन्नृप।
आत्मन्येवावगच्छन्ति योगात्कालेन योगिनः॥ ४६॥
भक्तिमानिन्द्रियजयी तत्परो ज्ञानमाप्नुयात्।
लब्ध्वा तत्परमं मोक्षं स्वल्पकालेन यात्यसौ॥ ४७॥
भक्तिहीनोऽश्रद्दधानः सर्वत्र संशयी तु यः।
तस्य शं नापि विज्ञानमिह लोकोऽथ वा परः॥ ४८॥
आत्मज्ञानरतं ज्ञाननाशिताखिलसंशयम्।
योगास्ताखिलकर्माणं बध्नन्ति भूप तानि न॥ ४९॥
ज्ञानखड्गप्रहारेण सम्भूतामज्ञतां बलात्।
छित्त्वान्तःसंशयं तस्माद्योगयुक्तो भवेन्नरः॥ ५०॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे श्रीमद्गजाननवरेण्यसंवादे विज्ञानप्रतिपादनं नाम तृतीयोऽध्यायः॥

चतुर्थोऽध्यायः।

वरेण्य उवाच॥
संन्यस्तिश्चैव योगश्च कर्मणा वर्ण्यते त्वया।
उभयोर्निश्चितं त्वेकं श्रेयो यद्वद मे प्रभो॥ १॥
श्रीगजानन उवाच॥
क्रियायोगो वियोगश्चाप्युभौ मोक्षस्य साधने।
तयोर्मध्ये क्रियायोगस्त्यागात्तस्य विशिष्यते॥ २॥
द्वन्द्वदुःखसहोऽद्वेष्टा यो न काङ्क्षति किञ्चन।
मुच्यते बन्धनात्सद्यो नित्यं संन्यासवान्सुखम्॥ ३॥
वदन्ति भिन्नफलकौ कर्मणस्त्यागसंग्रहौ।
मूढाल्पज्ञास्तयोरेकं संयुञ्जीत विचक्षणः॥ ४॥

यदेव प्राप्यते त्यागात्तदेव योगतः फलम्।
संग्रहं कर्मणो योगं यो विन्दति स विन्दति ॥ ५ ॥
केवलं कर्मणां न्यासं संन्यासं न विदुर्बुधाः ।
कुर्वन्ननिच्छया कर्म योगी ब्रह्मैव जायते ॥ ६ ॥
निर्मलो यतचित्तात्मा जितखो योगतत्परः ।
आत्मानं सर्वभूतस्थं पश्यन्कुर्वन्न लिप्यते ॥ ७ ॥
तत्त्वविद्योगयुक्तात्मा करोमीति न मन्यते।
एकादशानीन्द्रियाणि कुर्वन्ति कर्मसंख्यया ॥ ८ ॥
तत्सर्वमर्पयेद्ब्रह्मण्यपि कर्म करोति यः ।
न लिप्यते पुण्यपापैर्भानुर्जलगतो यथा ॥ ९ ॥
कायिकं वाचिकं बौद्धमैन्द्रियं मानसं तथा।
त्यक्त्वाशां कर्म कुर्वन्ति योगज्ञाश्चित्तशुद्धये ॥ १० ॥
योगहीनो नरः कर्म फलेहया करोत्यलम्।
बध्यते कर्मबीजैः स ततो दुःखं समश्नुते ॥ ११ ॥
मनसा सकलं कर्म त्यक्त्वा योगी सुखं वसेत्।
न कुर्वन्कारयन्वापि नन्दन्श्वभ्रे सुपत्तने ॥ १२ ॥
न क्रिया न च कर्तृत्वं कस्यचित्सृज्यते मया।
न क्रियाबीजसम्पर्कः शक्त्या तत्क्रियतेऽखिलम् ॥ १३ ॥
कस्यचित्पुण्यपापानि न स्पृशामि विभुर्नृप।
ज्ञानमूढा विमुह्यन्ति मोहेनावृतबुद्धयः ॥ १४ ॥
विवेकेनात्मनोऽज्ञानं येषां नाशितमात्मना।
तेषां विकाशमायाति ज्ञानमादित्यवत्परम् ॥ १५ ॥
मन्निष्ठा मद्धियोऽत्यन्तं मच्चित्ता मयि तत्पराः ।
अपुनर्भवमायान्ति विज्ञानान्नाशितैनसः ॥ १६ ॥

ज्ञानविज्ञानसंयुक्ते द्विजे गवि गजादिषु ।
समेक्षणा महात्मानः पण्डिताः श्वपचे शुनि ॥ १७ ॥
वश्यः स्वर्गो जगत्तेषां जीवन्मुक्ताः समेक्षणाः ।
यतोऽदोषं ब्रह्म समं तस्मात्तैर्विषयीकृतम् ॥ १८ ॥
प्रियाप्रिये प्राप्य हर्षद्वेषौ ये प्राप्नुवन्ति न ।
ब्रह्माश्रिता असंमूढा ब्रह्मज्ञाः समबुद्धयः ॥ १९ ॥
वरेण्य उवाच ॥
किं सुखं त्रिषु लोकेषु देवगन्धर्वयोनिषु ।
भगवन्कृपया तन्मे वद विद्याविशारद ॥ २० ॥
श्रीगजानन उवाच ॥
आनन्दमश्नुतेऽसक्तः स्वात्मारामो निजात्मनि ।
अविनाशि सुखं तद्धि न सुखं विषयादिषु ॥ २१ ॥
विषयोत्थानि सौख्यानि दुःखानां तानि हेतवः ।
उत्पत्तिनाशयुक्तानि तत्रासक्तो न तत्त्ववित् ॥ २२ ॥
कारणे सति कामस्य क्रोधस्य सहते च यः ।
तौ जेतुं वर्ष्मविरहात्स सुखं चिरमश्नुते ॥ २३ ॥
अन्तर्निष्ठोऽन्तः प्रकाशोऽन्तः सुखोऽन्तर्रतिर्लभेत् ।
असन्दिग्धोऽक्षयं ब्रह्म सर्वभूतहितार्थकृत् ॥ २४ ॥
जेतारः षड्रिपूणां ये शमिनो दमिनस्तथा ।
तेषां समन्ततो ब्रह्म स्वात्मज्ञानां विभात्यहो ॥ २५ ॥
आसनेषु समासीनस्त्यक्त्वेमान्विषयान्बहिः ।
संस्तभ्य भ्रुकुटीमास्ते प्राणायामपरायणः ॥ २६ ॥
प्राणायामं तु संरोधं प्राणापानसमुद्भवम् ।
वदन्ति मुनयस्तं च त्रिधाभूतं विपश्चितः ॥ २७ ॥
प्रमाणं भेदतो विद्धि लघु मध्यममुत्तमम् ।
दशभिद्वर्यधिकैर्वर्णैः प्राणायामो लघुः स्मृतः ॥ २८ ॥

चतुर्विंशत्यक्षरो यो मध्यमः स उदाहृतः।
षट्त्रिंशल्लघुवर्णो य उत्तमः सोऽभिधीयते॥ २९॥
सिंहं शार्दूलकं वापि मत्तेभं मृदुतां यथा।
नयन्ति प्राणिनस्तद्वत्प्राणापानौ सुसाधयेत्॥ ३०॥
पीडयन्ति मृगांस्तेन लोकान्वश्यंगतान्नृप।
दहत्येनस्तथा वायुः संस्तब्धो न च तत्तनुम्॥ ३१॥
यथा यथा नरः कश्चित्सोपानावलिमाक्रमेत्।
तथा तथा वशीकुर्यात्प्राणापानौ हि योगवित्॥ ३२॥
पूरकं कुम्भकं चैव रेचकं च ततोऽभ्यसेत्।
अतीतानागतज्ञानी ततः स्याज्जगतीतले॥ ३३॥
प्राणायामैर्द्वादशभिरुत्तमैर्धारणा मता।
योगस्तु धारणे द्वे स्याद्योगीशस्ते सदाभ्यसेत्॥ ३४॥
एवं यः कुरुते राजंस्त्रिकालज्ञः स जायते।
अनायासेन तस्य स्याद्वश्यं लोकत्रयं नृप॥ ३५॥
ब्रह्मरूपं जगत्सर्वं पश्यति स्वान्तरात्मनि।
एवं योगश्च संन्यासः समानफलदायिनौ॥ ३६॥
जन्तूनां हितकर्तारं कर्मणां फलदायिनम्।
मां ज्ञात्वा मुक्तिमाप्नोति त्रैलोक्यस्येश्वरं विभुम्॥ ३७॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे श्रीगजाननवरेण्यसंवादे वैधसंन्यासयोगो नाम चतुर्थोऽध्यायः॥

पञ्चमोऽध्यायः

श्रीगजानन उवाच॥

श्रौतस्मार्तानि कर्माणि फलं नेच्छन्समाचरेत्।
शस्तः स योगी राजेन्द्र अक्रियाद्योगमाश्रितात्॥ १॥

योगप्राप्त्यै महाबाहो हेतुः कर्मैव मे मतम्।
सिद्धियोगस्य संसिद्ध्यै हेतू शमदमौ मतौ ॥ २ ॥
इन्द्रियार्थांश्च संकल्प्य कुर्वन्स्वस्य रिपुर्भवेत्।
एताननिच्छन्यः कुर्वन् सिद्धिं योगी स सिद्ध्यति ॥ ३ ॥
सुहृत्त्वे च रिपुत्वे च उद्धारे चैव बन्धने।
आत्मनैवात्मनो ह्यात्मानात्मा भवति कश्चन ॥ ४ ॥
मानेऽपमाने दुःखे च सुखे सुहृदि साधुषु।
मित्रेऽमित्रेऽप्युदासीने द्वेष्ये लोष्टे च काञ्चने ॥ ५ ॥
समो जितात्मा विज्ञानी ज्ञानीन्द्रियजयाग्रहः।
अभ्यसेत्सततं योगं यदा युक्ततमो हि सः ॥ ६ ॥
तप्तः श्रान्तो व्याकुलो वा क्षुधितो व्यग्रचित्तकः।
कालेऽतिशीतेऽत्युष्णे वानिलाग्न्यम्बुसमाकुले ॥ ७ ॥
सध्वनावतिजीर्णे गोःस्थाने साग्नौ जलान्तिके।
कूपकूले श्मशाने च नद्यां भित्तौ च मर्मरे ॥ ८ ॥
चैत्ये सवल्मिके देशे पिशाचादिसमावृते।
नाभ्यसेद्योगविद्योगं योगध्यानपरायणः ॥ ९ ॥
स्मृतिलोपश्च मूकत्वं बाधिर्यं मन्दता ज्वरः।
जडता जायते सद्यो दोषाज्ज्ञानाद्धि योगिनः ॥ १० ॥
एते दोषाः परित्याज्या योगाभ्यसनशालिना।
अनादरे हि चैतेषां स्मृतिलोपादयो ध्रुवम् ॥ ११ ॥
नातिभुञ्जन्सदा योगी नाभुञ्जन्नातिनिद्रितः।
नातिजाग्रत्सिद्धिमेति भूप योगं सदाभ्यसन् ॥ १२ ॥
संकल्पजांस्त्यजेत्कामान्नियताहारजागरः।
नियम्य खगणं बुद्ध्या विरमेत शनैः शनैः ॥ १३ ॥
ततस्ततः कृषेदेतद्यत्र यत्रानुगच्छति।
धृत्यात्मवशगं कुर्याच्चित्तं चञ्चलमादृतः ॥ १४ ॥

एवं कुर्वन्सदा योगी परां निर्वृतिमृच्छति।
विश्वस्मिन्निजमात्मानं विश्वं च स्वात्मनीक्षते ॥ १५ ॥
योगेन यो मामुपैति तमुपैम्यहमादरात्।
मोचयामि न मुञ्चामि तमहं मां स न त्यजेत् ॥ १६ ॥
सुखेऽसुखेतरे द्वेषे क्षुधि तोषे समस्तृषि।
आत्मसाम्येन भूतानि सर्वगं मां च वेत्ति यः ॥ १७ ॥
जीवन्मुक्तः स योगीन्द्रः केवलं मयि सङ्गतः।
ब्रह्मादीनां च देवानां स वन्द्यः स्याज्जगत्रये ॥ १८ ॥

वरेण्य उवाच ॥

द्विविधोऽपि हि योगोऽयमसम्भाव्यो हि मे मतः।
यतोऽन्तःकरणं दुष्टं चञ्चलं दुर्ग्रहं विभो ॥ १९ ॥

श्रीगजानन उवाच।

यो निग्रहं दुर्ग्रहस्य मनसः सम्प्रकल्पयेत्।
घटीयन्त्रसमादस्मान्मुक्तः संसृतिचक्रकात् ॥ २० ॥
विषयैः क्रकचैरेतत्संसृष्टं चक्रकं दृढम्।
जनश्छेत्तुं न शक्नोति कर्मकीलैः सुसंवृतम् ॥ २१ ॥
अतिदुःखं च वैराग्यं भोगाद्वैतृष्ण्यमेव च।
गुरुप्रसादः सत्सङ्ग उपायास्तज्जये अमी ॥ २२ ॥
अभ्यासाद्वा वशीकुर्यान्मनो योगस्य सिद्धये।
वरेण्य दुर्लभो योगो विनास्य मनसो जयात् ॥ २३ ॥

वरेण्य उवाच।

योगभ्रष्टस्य को लोकः का गतिः किं फलं भवेत्।
विभो सर्वज्ञ मे छिन्धि संशयं बुद्धिचक्रभृत् ॥ २४ ॥

श्रीगजानन उवाच।

दिव्यदेहधरो योगाद्भ्रष्टः स्वर्भोगमुत्तमम्।
भुक्त्वा योगिकुले जन्म लभेच्छुद्धिमतां कुले॥ २५॥
पुनर्योगी भवत्येष संस्कारात्पूर्वकर्मजात्।
न हि पुण्यकृतां कश्चिन्नरकं प्रतिपद्यते॥ २६॥
ज्ञाननिष्ठात्तपोनिष्ठात्कर्मनिष्ठान्नराधिप।
श्रेष्ठो योगी श्रेष्ठतमो भक्तिमान्मयि तेषु यः॥ २७॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे गजाननवरेण्यसंवादे योगवृत्तिप्रशंसनं नाम पञ्चमोऽध्यायः॥

षष्ठोऽध्यायः

श्रीगजानन उवाच।
ईदृशं विद्धि मे तत्त्वं मद्गतेनान्तरात्मना।
यज्ज्ञात्वा मामसंदिग्धं वेत्सि मोक्ष्यसि सर्वगम्॥ १॥
तत्तेऽहं शृणु वक्ष्यामि लोकानां हितकाम्यया।
अस्ति ज्ञेयं यतो नान्यन्मुक्तेश्च साधनं नृप॥ २॥
ज्ञेया मत्प्रकृतिः पूर्वं ततः स्यां ज्ञानगोचरः।
ततो विज्ञानसम्पत्तिर्मयि ज्ञाते नृणां भवेत्॥ ३॥
कनलौ खमहङ्कारः कं चित्तं धीसमीरणौ।
रवीन्दू यागकृच्चैकादशधा प्रकृतिर्मम॥ ४॥
अन्यां मत्प्रकृतिं वृद्धा मुनयः सङ्गिरन्ति च।
तया त्रिविष्टपं व्याप्तं जीवत्वं गतयानया॥ ५॥
आभ्यामुत्पाद्यते सर्वं चराचर मयं जगत्।
संगाद्विश्वस्य सम्भूतिः परित्राणं लयोऽप्यहम्॥ ६॥
तत्त्वमेतन्निबोद्धुं मे यतते कश्चिदेव हि।
वर्णाश्रमवतां पुंसां पुरा चीर्णेन कर्मणा॥ ७॥

साक्षात्करोति मां कश्चिद्यत्नवत्स्वपि तेषु च।
मत्तोऽन्यन्नेक्षते किञ्चिन्मयि सर्वं च वीक्षते॥ ८॥

क्षितौ सुगन्धरूपेण तेजोरूपेण चाग्निषु।
प्रभारूपेण पूष्णयब्जे रसरूपेण चाप्सु च॥ ९॥

धीतपोबलिनां चाहं धीस्तपोबलमेव च।
त्रिविधेषु विकारेषु मदुत्पन्नेष्वहं स्थितः॥ १०॥

न मां विन्दति पापीयान्मायामोहितचेतनः।
त्रिविकारा मोहयति प्रकृतिर्मे जगत्त्रयम्॥ ११॥

यो मे तत्त्वं विजानाति मोहं त्यजति सोऽखिलम्।
अनेकैर्जन्मभिश्चैवं ज्ञात्वा मां मुच्यते ततः॥ १२॥

अन्ये नानाविधान्देवान्भजन्ते तान्व्रजन्ति ते।
यथा यथा मतिं कृत्वा भजते मां जनोऽखिलः॥ १३॥

तथा तथास्य तं भावं पूरयाम्यहमेव तम्।
अहं सर्वं विजानामि मां न कश्चिद्विबुद्ध्यते॥ १४॥

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं न विदुः काममोहिताः।
नाहं प्रकाशतां यामि अज्ञानां पापकर्मणाम्॥ १५॥

यः स्मृत्वा त्यजति प्राणमन्ते मां श्रद्धयान्वितः।
स यात्यपुनरावृत्तिं प्रसादान्मम भूभुज॥ १६॥

यं यं देवं स्मरन्भक्त्या त्यजति स्वं कलेवरम्।
तत्तत्सालोक्यमायाति तत्तद्भक्त्या नराधिप॥ १७॥

अतश्चाहर्निशं भूप स्मर्तव्योऽनेकरूपवान्।
सर्वेषामप्यहं गम्यः स्रोतसामर्णवो यथा॥ १८॥

ब्रह्मविष्णुशिवेन्द्राद्याँल्लोकान्प्राप्य पुनः पतेत्।
यो मामुपैत्यसंदिग्धः पतनं तस्य न कर्हिचित्॥ १९॥

अनन्यशरणो यो मां भक्त्या भजति भूमिप।
योगक्षेमौ च तस्याहं सर्वदा प्रतिपादये॥ २०॥

द्विविधा गतिरुद्दिष्टा शुक्ला कृष्णा नृणां नृप।
एकया परमं ब्रह्म परया याति संसृतिम्॥ २१॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे श्रीगजाननवरेण्यसंवादे बुद्धियोगो नाम षष्ठोऽध्यायः॥

सप्तमोऽध्यायः

वरेण्य उवाच॥
का शुक्ला गतिरुद्दिष्टा का च कृष्णा गजानन।
किं ब्रह्म संसृतिः का मे वक्तुमर्हस्यनुग्रहात्॥ १॥
श्रीगजानन उवाच।
अग्निर्ज्योतिरहः शुक्ला कर्मार्हमयनं गतिः।
चान्द्रं ज्योतिस्तथा धूमो रात्रिश्च दक्षिणायनम्॥ २॥
कृष्णैते ब्रह्मसंसृत्योरवाप्तेः कारणं गती।
दृश्यादृश्यमिदं सर्वं ब्रह्मैवेत्यवधारय॥ ३॥
क्षरं पञ्चात्मकं विद्धि तदन्तरक्षरं स्मृतम्।
उभाभ्यां यदतिक्रान्तं शुद्धं विद्धि सनातनम्॥ ४॥
अनेकजन्मसम्भूतिः संसृतिः परिकीर्तिता।
संसृतिं प्राप्नुवन्त्येते ये तु मां गणयन्ति न॥ ५॥
ये मां सम्यगुपासन्ते परं ब्रह्म प्रयान्ति ते।
ध्यानाद्यैरुपचारैर्मां तथा पञ्चामृतादिभिः॥ ६॥
स्नानवस्त्राद्यलङ्कारसुगन्धधूपदीपकैः।
नैवेद्यैः फलताम्बूलैर्दक्षिणाभिश्च योऽर्चयेत्॥ ७॥
भक्त्यैकचेतसा चैव तस्येष्टं पूरयाम्यहम्।
एवं प्रतिदिनं भक्त्या मद्भक्तो मां समर्चयेत्॥ ८॥

अथवा मानसीं पूजां कुर्वीत स्थिरचेतसा।
अथवा फलपत्राद्यैः पुष्पमूलजलादिभिः ॥ ९ ॥
पूजयेन्मां प्रयत्नेन तत्तदिष्टं फलं लभेत्।
त्रिविधास्वपि पूजासु श्रेयसी मानसी मता ॥ १० ॥
साप्युत्तमा मता पूजाऽनिच्छया या कृता मम।
ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वानप्रस्थो यतिश्च यः ॥ ११ ॥
एकां पूजां प्रकुर्वाणोऽप्यन्यो वा सिद्धिमृच्छति।
मदन्यदेवं यो भक्त्या द्विषन्मामन्यदेवताम् ॥ १२ ॥
सोऽपि मामेव यजते परं त्वविधितो नृप।
यो ह्यन्यदेवतां मां च द्विषन्नन्यां समर्चयेत् ॥ १३ ॥
याति कल्पसहस्रं स निरयान्दुःखभाक् सदा।
भूतशुद्धिं विधायादौ प्राणानां स्थापनं ततः ॥ १४ ॥
आकृष्य चेतसो वृत्तिं ततो न्यासमुपक्रमेत्।
कृत्वान्तर्मातृकान्यासं बहिश्चाथ षडङ्गकम् ॥ १५ ॥
न्यासं च मूलमन्त्रस्य ततो ध्यात्वा जपेन्मनुम्।
स्थिरचित्तो जपेन्मन्त्रं यथा गुरुमुखागतम् ॥ १६ ॥
जपं निवेद्य देवाय स्तुत्वा स्तोत्रैरनेकधा।
एवं मां य उपासीत स लभेन्मोक्षमव्ययम् ॥ १७ ॥
य उपासनया हीनो धिङ्नरो व्यर्थजन्मभाक्।
यज्ञोऽहमौषधं मन्त्रोऽग्निराज्यं च हविर्हुतम् ॥ १८ ॥
ध्यानं ध्येयं स्तुतिः स्तोत्रं नतिर्भक्तिरुपासना।
त्रयी ज्ञेयं पवित्रं च पितामहपितामहः ॥ १९ ॥
ॐ कारः पावनः साक्षी प्रभुर्मित्रं गतिर्लयः।
उत्पत्तिः पोषको बीजं शरणं वास एव च ॥ २० ॥

असन्मृत्युः सदमृतमात्मा ब्रह्माहमेव च।
दानं होमस्तपो भक्तिर्जपः स्वाध्याय एव च॥ २१॥
यद्यत्करोति तत्सर्वं स मे मयि निवेदयेत्।
योषितोऽथ दुराचाराः पापास्त्रैवर्णिकास्तथा॥ २२॥
मदाश्रया विमुच्यन्ते किं मद्भक्त्या द्विजादयः।
न विनश्यति मद्भक्तो ज्ञात्वेमा मद्विभूतयः॥ २३॥
प्रभवं मे विभूतीश्च न देवा ऋषयो विदुः।
नानाविभूतिभिरहं व्याप्य विश्वं प्रतिष्ठितः॥ २४॥
यद्यच्छ्रेष्ठतमं लोके सा विभूतिर्निबोध मे॥ २५॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे श्रीगजाननवरेण्यसंवादे उपासनायोगो नाम सप्तमोऽध्यायः।

अष्टमोऽध्यायः

वरेण्य उवाच।
भगवन्नारदो मह्यं तव नानाविभूतयः।
उक्तवांस्ता अहं वेद न सर्वाः सोऽपि वेत्ति ताः॥ १॥
त्वमेव तत्त्वतः सर्वा वेत्सि ता द्विरदानन।
निजं रूपमिदानीं मे व्यापकं चारु दर्शय॥ २॥
श्रीगजानन उवाच।
एकस्मिन्मयि पश्य त्वं विश्वमेतच्चराचरम्।
नानाश्चर्याणि दिव्यानि पुरा दृष्टानि केनचित्॥ ३॥
ज्ञानचक्षुरहं तेऽद्य सृजामि स्वप्रभावतः।
चर्मचक्षुः कथं पश्येन्मां विभुं ह्यजमव्ययम्॥ ४॥
व्यास उवाच॥
ततो राजा वरेण्यः स दिव्यचक्षुरवैक्षत।
ईशितुः परमं रूपं गजास्यस्य महाद्भुतम्॥ ५॥

असंख्यवक्त्रं ललितमसंख्याङ्घ्रिकरं महत्।
अनुलिप्तं सुगन्धेन दिव्यभूषाम्बरस्रजम्॥ ६॥
असंख्यनयनं कोटिसूर्यरश्मिधृतायुधम्।
तद्वर्ष्मणि त्रयो लोका दृष्टास्तेन पृथग्विधाः॥ ७॥
दृष्ट्वैश्वरं परं रूपं प्रणम्य स नृपोऽब्रवीत्।
वरेण्य उवाच॥
वीक्षेऽहं तव देहेऽस्मिन्देवानृषिगणान्पितॄन्॥ ८॥
पातालानां समुद्राणां द्वीपानां चैव भूभृताम्।
महर्षीणां सप्तकं च नानार्थैः सङ्कुलं विभो॥ ९॥
भुवोऽन्तरिक्षं स्वर्गांश्च मनुष्योरगराक्षसान्।
ब्रह्मविष्णुमहेशेन्द्रान्देवान्जन्तूननेकधा॥ १०॥
अनाद्यनन्तं लोकादिमनन्तभुजशीर्षकम्।
प्रदीप्तानलसङ्काशमप्रमेयं पुरातनम्॥ ११॥
किरीटकुण्डलधरं दुर्निरीक्ष्यं मुदावहम्।
एतादृशं च वीक्षे त्वां विशालवक्षसं प्रभुम्॥ १२॥
सुरविद्याधरैर्यक्षैः किन्नरैर्मुनिमानुषैः।
नृत्यद्भिरप्सरोभिश्च गन्धर्वैर्गानतत्परैः॥ १३॥
वसुरुद्रादित्यगणैः सिद्धैः साध्यैर्मुदा युतैः।
सेव्यमानं महाभक्त्या वीक्ष्यमाणं सुविस्मितैः॥ १४॥
वेत्तारमक्षरं वेद्यं धर्मगोप्तारमीश्वरम्।
पातालानि दिशः स्वर्गान्भुवं व्याप्याखिलं स्थितम्॥ १५॥
भीता लोकास्तथा चाहमेवं त्वां वीक्ष्य रूपिणम्।
नानादंष्ट्राकरालं च नानाविद्याविशारदम्॥ १६॥
प्रलयानलदीप्तास्यं जटिलं च नभःस्पृशम्।
दृष्ट्वा गणेश ते रूपमहं भ्रान्त इवाभवम्॥ १७॥

देवा मनुष्या नागाद्याः खलास्त्वबुदरेशयाः ।
नानायोनिभुजश्चान्ते त्वय्येव प्रविशन्ति च ॥ १८ ॥
अब्धेरुत्पद्यमानास्ते यथा जीमूतबिन्दवः ।
त्वमिन्द्रोऽग्निर्यमश्चैव निर्ऋतिर्वरुणो मरुत् ॥ १९ ॥
गुडाकेशस्तथेशानः सोमः सूर्योऽखिलं जगत् ।
नमामि त्वामतः स्वामिन्प्रसादं कुरु मेऽधुना ॥ २० ॥
दर्शयस्व निजं रूपं सौम्यं यत्पूर्वमीक्षितम् ।
को वेद लीलास्ते भूमन् क्रियमाणा निजेच्छया ॥ २१ ॥
अनुग्रहान्मया दृष्टमैश्वरं रूपमीदृशम् ।
ज्ञानचक्षुर्यतो दत्तं प्रसन्नेन त्वया मम ॥ २२ ॥
श्रीगजानन उवाच ।
नेदं रूपं महाबाहो मम पश्यन्त्ययोगिनः ।
सनकाद्या नारदाद्याः पश्यन्ति मदनुग्रहात् ॥ २३ ॥
चतुर्वेदार्थतत्त्वज्ञाश्चतुःशास्त्रविशारदाः ।
यज्ञदानतपोनिष्ठा न मे रूपं विदन्ति ते ॥ २४ ॥
शक्योऽहं वीक्षितुं ज्ञातुं प्रवेष्टुं भक्तिभावतः ।
त्यज भीतिं च मोहं च पश्य मां सौम्यरूपिणम् ॥ २५ ॥
मद्भक्तो मत्परः सर्वसङ्गहीनो मदर्थकृत् ।
निष्क्रोधः सर्वभूतेषु समो मामेति भूभुज ॥ २६ ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे श्रीगजाननवरेण्यसंवादे विश्वरूपदर्शनं नाम अष्टमोऽध्यायः ॥

नवमोऽध्यायः

वरेण्य उवाच ।
अनन्यभावस्त्वां सम्यङ्मूर्तिमन्तमुपासते ।
योऽक्षरं परमं व्यक्तं तयोः कस्ते मतोऽधिकः ॥ १ ॥

असि त्वं सर्ववित्साक्षी भूतभावन ईश्वरः ।
अतस्त्वां परिपृच्छामि वद मे कृपया विभो ॥ २ ॥

श्रीगजानन उवाच ।

यो मां मूर्तिधरं भक्त्या मद्भक्तः परिसेवते ।
स मे मान्योऽनन्यभक्तिर्नियुज्य हृदयं मयि ॥ ३ ॥
खगणं स्ववशं कृत्वाखिलभूतहितार्थकृत् ।
ध्येयमक्षरमव्यक्तं सर्वगं कूटगं स्थिरम् ॥ ४ ॥
सोऽपि मामेत्यनिर्देश्यं मत्परो य उपासते ।
संसारसागरादस्मादुद्धरामि तमप्यहम् ॥ ५ ॥
अव्यक्तोपासनाद् दुःखमधिकं तेन लभ्यते ।
व्यक्तस्योपासनं साध्यं तदेवाव्यक्तभक्तितः ॥ ६ ॥
भक्तिश्चैवादरश्चात्र कारणं परमं मतम् ।
सर्वेषां विदुषां श्रेष्ठो ह्यकिञ्चिज्ज्ञोऽपि भक्तिमान् ॥ ७ ॥
भजन्भक्त्या विहीनो यः स चाण्डालोऽभिधीयते ।
चाण्डालोऽपि भजन्भक्त्या ब्राह्मणेभ्योऽधिको मम ॥ ८ ॥
शुकाद्याः सनकाद्याश्च पुरा मुक्ता हि भक्तितः ।
भक्त्यैव मामनुप्राप्ता नारदाद्याश्चिरायुषः ॥ ९ ॥
अतो भक्त्या मयि मनो निधेहि बुद्धिमेव च ।
भक्त्या यजस्व मां राजंस्ततो मामेव यास्यसि ॥ १० ॥
असमर्थोऽर्पितुं स्वान्तमेवं मयि नराधिप ।
अभ्यासेन च योगेन ततो गन्तुं यतस्व माम् ॥ ११ ॥
तत्रापि त्वमशक्तश्चेत्कुरु कर्म मदर्पणम् ।
ममानुग्रहतश्चैवं परां निर्वृतिमेष्यसि ॥ १२ ॥
अथैतदप्यनुष्ठातुं न शक्तोऽसि तदा कुरु ।
प्रयत्नतः फलत्यागं त्रिविधानां हि कर्मणाम् ॥ १३ ॥

श्रेयसी बुद्धिरावृत्तेस्ततो ध्यानं परं मतम्।
ततोऽखिलपरित्यागस्ततः शान्तिर्गरीयसी॥ १४॥
निरहंममताबुद्धिरद्वेषः करुणा समः।
लाभालाभे सुखे दुःखे मानामाने स मे प्रियः॥ १५॥
यं वीक्ष्य न भयं याति जनस्तस्मान्न च स्वयम्।
उद्वेगभीकोपमुद्भी रहितो यः स मे प्रियः॥ १६॥
रिपौ मित्रेऽथ गर्हायां स्तुतौ शोके समः समुत्।
मौनी निश्चलधीभक्तिरसङ्गः स च मे प्रियः॥ १७॥
संशीलयति यश्चैनमुपदेशं मया कृतम्।
स वन्द्यः सर्वलोकेषु मुक्तात्मा मे प्रियः सदा॥ १८॥
अनिष्टाप्तौ च न द्वेष्टीष्टप्राप्तौ न च तुष्यति।
क्षेत्रतज्ज्ञौ च यो वेत्ति स मे प्रियतमो भवेत्॥ १९॥
वरेण्य उवाच।
किं क्षेत्रं कश्च तद्वेत्ति किं तज्ज्ञानं गजानन।
एतदाचक्ष्व मह्यं त्वं पृच्छते करुणाम्बुधे॥ २०॥
श्रीगजानन उवाच।
पञ्च भूतानि तन्मात्राः पञ्च कर्मेन्द्रियाणि च।
अहङ्कारो मनो बुद्धिः पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि च॥ २१॥
इच्छाव्यक्तं धृतिद्वेषौ सुखदुःखे तथैव च।
चेतनासहितश्चायं समूहः क्षेत्रमुच्यते॥ २२॥
तज्ज्ञं त्वं विद्धि मां भूप सर्वान्तर्यामिणं विभुम्।
अयं समूहोऽहं चापि यज्ज्ञानविषयौ नृप॥ २३॥
आर्जवं गुरुशुश्रूषा विरक्तिश्चेन्द्रियार्थतः।
शौचं क्षान्तिरदम्भश्च जन्मादिदोषवीक्षणम्॥ २४॥

समदृष्टिर्दृढा भक्तिरेकान्तित्वं शमो दमः ।
एतैर्यच्च युतं ज्ञानं तज्ज्ञानं विद्धि बाहुज ॥ २५ ॥

तज्ज्ञानविषयं राजन्ब्रवीमि त्वं शृणुष्व मे ।
यज्ज्ञात्वैति च निर्वाणं मुक्त्वा संसृतिसागरम् ॥ २६ ॥

यदनादीन्द्रियैर्हीनं गुणभुग्गुणवर्जितम् ।
अव्यक्तं सदसद्भिन्नमिन्द्रियार्थावभासकम् ॥ २७ ॥

विश्वभृच्चाखिलव्यापि त्वेकं नानेव भासते ।
बाह्याभ्यन्तरतः पूर्णमसङ्गं तमसः परम् ॥ २८ ॥

दुर्ज्ञेयं चातिसूक्ष्मत्वाद्दीप्तानामपि भासकम् ।
ज्ञेयमेतादृशं विद्धि ज्ञानगम्यं पुरातनम् ॥ २९ ॥

एतदेव परं ब्रह्म ज्ञेयमात्मा परोऽव्ययः ।
गुणान्प्रकृतिजान्भुङ्क्ते पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ ३० ॥

गुणैस्त्रिभिरियं देहे बध्नाति पुरुषं दृढम् ।
यदा प्रकाशः शान्तिश्च वृद्धे सत्त्वे तदाधिकम् ॥ ३१ ॥

लोभोऽशमः स्पृहारम्भः कर्मणां रजसो गुणः ।
मोहोऽप्रवृत्तिश्चाज्ञानं प्रमादस्तमसो गुणः ॥ ३२ ॥

सत्त्वाधिकः सुखं ज्ञानं कर्मसङ्गो रजोऽधिकः ।
तमोऽधिकश्च लभते निद्रालस्यं सुखेतरत् ॥ ३३ ॥

एषु त्रिषु प्रवृद्धेषु मुक्तिसंसृतिदुर्गतीः ।
प्रयान्ति मानवा राजंस्तस्मात्सत्त्वयुतो भव ॥ ३४ ॥

ततश्च सर्वभावेन भज त्वं मां नरेश्वर ।
भक्त्या चाव्यभिचारिण्या सर्वत्रैव च संस्थितम् ॥ ३५ ॥

अग्नौ सूर्ये तथा सोमे यच्च तारासु संस्थितम् ।
विदुषि ब्राह्मणे तेजो विद्धि तन्मामकं नृप ॥ ३६ ॥

अहमेवाखिलं विश्वं सृजामि विसृजामि च।
ओषधीस्तेजसा सर्वा विश्वं चाप्याययाम्यहम् ॥ ३७ ॥
सर्वेन्द्रियाण्यधिष्ठाय जाठरं च धनंजयम्।
भुनज्मि चाखिलान्भोगान्पुण्यपापविवर्जितः ॥ ३८ ॥
अहं विष्णुश्च रुद्रश्च ब्रह्मा गौरी गणेश्वरः।
इन्द्राद्या लोकपालाश्च ममैवांशसमुद्भवाः ॥ ३९ ॥
येन येन हि रूपेण जनो मां पर्युपासते।
तथा तथा दर्शयामि तस्मै रूपं सुभक्तितः ॥ ४० ॥
इति क्षेत्रं तथा ज्ञाता ज्ञानं ज्ञेयं मयेरितम्।
अखिलं भूपते सम्यगुपपन्नाय पृच्छते ॥ ४१ ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे श्रीगजाननवरेण्यसंवादे ज्ञेयविवेकयोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥

दशमोऽध्यायः

श्रीगजानन उवाच।
दैव्यासुरी राक्षसी च प्रकृतिस्त्रिविधा नृणाम्।
तासां फलानि चिह्नानि संक्षेपात्तेऽधुना ब्रुवे ॥ १ ॥
आद्या संसाधयेन्मुक्तिं द्वे परे बन्धनं नृप।
चिह्नं ब्रवीमि चाद्यायास्तन्मे निगदतः शृणु ॥ २ ॥
अपैशुन्यं दया क्रोधश्चापल्यं धृतिरार्जवम्।
तेजोऽभयमहिंसा च क्षमा शौचममानिता ॥ ३ ॥
इत्यादिचिह्नमाद्याया आसुर्याः शृणु सांप्रतम्।
अतिवादोऽभिमानश्च दर्पोऽज्ञानं सकोपता ॥ ४ ॥
आसुर्या एवमाद्यानि चिह्नानि प्रकृतेर्नृप।
निष्ठुरत्वं मदो मोहोऽहङ्कारो गर्व एव च ॥ ५ ॥

द्वेषो हिंसाऽदया क्रोध औद्धत्यं दुर्विनीतता।
आभिचारिककर्तृत्वं क्रूरकर्मरतिस्तथा॥ ६॥

अविश्वासः सतां वाक्येऽशुचित्वं कर्महीनता।
निन्दकत्वं च वेदानां भक्तानामसुरद्विषाम्॥ ७॥

मुनिश्रोत्रियविप्राणां तथा स्मृतिपुराणयोः।
पाखण्डवाक्ये विश्वासः सङ्गतिर्मलिनात्मनाम्॥ ८॥

सदम्भकर्मकर्तृत्वं स्पृहा च परवस्तुषु।
अनेककामनावत्त्वं सर्वदाऽनृतभाषणम्॥ ९॥

परोत्कर्षासहिष्णुत्वं परकृत्यपराहतिः।
इत्याद्या बहवश्चान्ये राक्षस्याः प्रकृतेर्गुणाः॥ १०॥

पृथिव्यां स्वर्गलोके च परिवृत्य वसन्ति ते।
मद्भक्तिरहिता लोका राक्षसीं प्रकृतिं श्रिताः॥ ११॥

तामसीं ये श्रिता राजन्यान्ति ते रौरवं ध्रुवम्।
अनिर्वाच्यं च ते दुःखं भुञ्जते नात्र संस्थिताः॥ १२॥

देवान्निसृत्य नरकाज्जायन्ते भुवि कुब्जकाः।
जात्यन्धाः पङ्गवो दीना हीनजातिषु ते नृप॥ १३॥

पुनः पापसमाचारा मय्यभक्ताः पतन्ति ते।
उत्पतन्ति हि मद्भक्ता यां काञ्चिद्योनिमाश्रिताः॥ १४॥

लभन्ते स्वर्गतिं यज्ञैरन्यैर्धर्मैश्च भूमिप।
सुलभास्ताः सकामानां मयि भक्तिः सुदुर्लभा॥ १५॥

विमूढा मोहजालेन बद्धाः स्वेन च कर्मणा।
अहं हन्ता अहं कर्ता अहं भोक्तेति वादिनः॥ १६॥

अहमेवेश्वरः शास्ता अहं वेत्ता अहं सुखी।
एतादृशी मतिर्नॄणामधः पातयतीह तान्॥ १७॥

तस्मादेतत्समुत्सृज्य दैवीं प्रकृतिमाश्रय।
भक्तिं कुरु मदीयां त्वमनिशं दृढचेतसा॥ १८॥
सापि भक्तिस्त्रिधा राजन् सात्त्विकी राजसीतरा।
यद्देवान्भजते भक्त्या सात्त्विकी सा मता शुभा॥ १९॥
राजसी सा तु विज्ञेया भक्तिर्जन्ममृतिप्रदा।
यद्यक्षांश्चैव रक्षांसि यजन्ते सर्वभावतः॥ २०॥
वेदेनाविहितं क्रूरं साहङ्कारं सदम्भकम्।
भजन्ते प्रेतभूतादीन्कर्म कुर्वन्ति कामुकम्॥ २१॥
शोषयन्तो निजं देहमन्तःस्थं मां दृढाग्रहाः।
तामस्येतादृशी भक्तिर्नृणां सा निरयप्रदा॥ २२॥
कामो लोभस्तथा क्रोधो दम्भश्चत्वार इत्यमी।
महाद्वाराणि वीचीनां तस्मादेतांस्तु वर्जयेत्॥ २३॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे श्रीगजाननवरेण्यसंवादे उपदेशयोगो नाम दशमोऽध्यायः॥

एकादशोऽध्यायः।

श्रीगजानन उवाच॥
तपोऽपि त्रिविधं राजन्कायिकादिप्रभेदतः।
ऋजुतार्जवशौचानि ब्रह्मचर्यमहिंसनम्॥ १॥
गुरुविज्ञद्विजातीनां पूजनं चासुरद्विषाम्।
स्वधर्मपालनं नित्यं कायिकं तप ईदृशम्॥ २॥
मर्मास्पृक्च प्रियं वाक्यमनुद्वेगं हितं ऋतम्।
अधीतिर्वेदशास्त्राणां वाचिकं तप ईदृशम्॥ ३॥
अन्तःप्रसादः शान्तत्वं मौनमिन्द्रियनिग्रहः।
निर्मलाशयता नित्यं मानसं तप ईदृशम्॥ ४॥

अकामतः श्रद्धया च यत्तपः सात्त्विकं च तत्।
ऋद्ध्यै सत्कारपूजार्थं सदम्भं राजसं तपः ॥ ५ ॥
तदस्थिरं जन्ममृती प्रयच्छति न संशयः।
परात्मपीडकं यच्च तपस्तामसमुच्यते ॥ ६ ॥
विधिवाक्यप्रमाणार्थं सत्पात्रे देशकालतः।
श्रद्धया दीयमानं यद्दानं तत्सात्त्विकं मतम् ॥ ७ ॥
उपकारं फलं वापि काङ्क्षद्भिर्दीयते नरैः।
क्लेशतो दीयमानं वा भक्त्या राजसमुच्यते ॥ ८ ॥
अकालदेशतोऽपात्रेऽवज्ञया दीयते तु यत्।
असत्काराच्च यद्दत्तं तद्दानं तामसं स्मृतम् ॥ ९ ॥
ज्ञानं च त्रिविधं राजन् शृणुष्व स्थिरचेतसा।
त्रिधा कर्म च कर्तारं ब्रवीमि ते प्रसङ्गतः ॥ १० ॥
नानाविधेषु भूतेषु मामेकं वीक्षते तु यः।
नाशवत्सु च नित्यं मां तज्ज्ञानं सात्त्विकं नृप ॥ ११ ॥
तेषु वेत्ति पृथग्भूतं विविधं भावमाश्रितः।
मामव्ययं च तज्ज्ञानं राजसं परिकीर्तितम् ॥ १२ ॥
हेतुहीनमसत्यं च देहात्मविषयं च यत्।
असदल्पार्थविषयं तामसं ज्ञानमुच्यते ॥ १३ ॥
भेदतस्त्रिविधं कर्म विद्धि राजन्मयेरितम्।
कामनाद्वेषदम्भैर्यद्रहितं नित्यकर्म यत् ॥ १४ ॥
कृतं विना फलेच्छां यत्कर्म सात्त्विकमुच्यते।
यद्बहुक्लेशतः कर्म कृतं यच्च फलेच्छया ॥ १५ ॥
क्रियमाणं नृभिर्दम्भात्कर्म राजसमुच्यते।
अनपेक्ष्य स्वशक्तिं यदर्थक्षयकरं च यत् ॥ १६ ॥

अज्ञानात्क्रियमाणं यत्कर्म तामसमीरितम्।
कर्तारं त्रिविधं विद्धि कथ्यमानं मया नृप॥ १७॥
धैर्योत्साही समोऽसिद्धौ सिद्धौ चाविक्रियस्तु यः।
अहङ्कारविमुक्तो यः स कर्ता सात्त्विको नृप॥ १८॥
कुर्वन्हर्षं च शोकं च हिंसां फलस्पृहां च यः।
अशुचिर्लुब्धको यश्च राजसोऽसौ निगद्यते॥ १९॥
प्रमादाज्ञानसहितः परोच्छेदपरः शठः।
अलसस्तर्कवान्यस्तु कर्ताऽसौ तामसो मतः॥ २०॥
सुखं च त्रिविधं राजन्दुःखं च क्रमतः शृणु।
सात्त्विकं राजसं चैव तामसं च मयोच्यते॥ २१॥
विषवद्भासते पूर्वं दुःखस्यान्तकरं च यत्।
इच्छ्यमानं तथा वृत्त्या यदन्तेऽमृतवद्भवेत्॥ २२॥
प्रसादात्स्वस्य बुद्धेर्यत्सात्त्विकं सुखमीरितम्।
विषयाणां तु यो भोगो भासतेऽमृतवत्पुरा॥ २३॥
हालाहलमिवान्ते यद्राजसं सुखमीरितम्।
तन्द्रिप्रमादसम्भूतमालस्यप्रभवं च यत्॥ २४॥
सर्वदा मोहकं स्वस्य सुखं तामसमीदृशम्।
न तदस्ति यदेतैर्यन्मुक्तं स्यात् त्रिविधैर्गुणैः॥ २५॥
राजन्ब्रह्मापि त्रिविधमोंतत्सदिति भेदतः।
त्रिलोकेषु त्रिधा भूतमखिलं भूप वर्तते॥ २६॥
ब्रह्मक्षत्रियविट्शूद्राः स्वभावाद्भिन्नकर्मिणः।
तानि तेषां तु कर्माणि संक्षेपात्तेऽधुना वदे॥ २७॥
अन्तर्बाह्येन्द्रियाणां च वश्यत्वमार्जवं क्षमा।
नानातपांसि शौचं च द्विविधं ज्ञानमात्मनः॥ २८॥

वेदशास्त्रपुराणानां स्मृतीनां ज्ञानमेव च।
अनुष्ठानं तदर्थानां कर्म ब्राह्ममुदाहृतम्॥ २९॥

दाढर्चं शौर्यं च दाक्ष्यं च युद्धे पृष्ठाप्रदर्शनम्।
शरण्यपालनं दानं धृतिस्तेजः स्वभावजम्॥ ३०॥

प्रभुता मन औन्नत्यं सुनीतेर्लोकपालनम्।
पञ्चकर्माधिकारित्वं क्षात्रं कर्म समीरितम्॥ ३१॥

नानावस्तुक्रयो भूमेः कर्षणं रक्षणं गवाम्।
त्रिधा कर्माधिकारित्वं वैश्यकर्म समीरितम्॥ ३२॥

दानं द्विजानां शुश्रूषा सर्वदा शिवसेवनम्।
एतादृशं नरव्याघ्र कर्म शौद्रमुदीरितम्॥ ३३॥

स्वस्वकर्मरता एते मय्यर्प्याखिलकारिणः।
मत्प्रसादात्स्थिरं स्थानं यान्ति ते परमं नृप॥ ३४॥

इति ते कथितो राजन्प्रसादाद्योग उत्तमः।
साङ्गोपाङ्गः सविस्तारोऽनादिसिद्धो मया प्रिय॥ ३५॥

युङ्क्ष्व योगं मयाख्यातं नाख्यातं कस्यचिन्नृप।
गोपयैनं ततः सिद्धिं परां यास्यस्यनुत्तमाम्॥ ३६॥

व्यास उवाच।

इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रसन्नस्य महात्मनः।
गणेशस्य वरेण्यः स चकार च यथोदितम्॥ ३७॥

त्यक्त्वा राज्यं कुटुम्बं च कान्तारं प्रययौ रथात्।
उपदिष्टं यथा योगमास्थाय मुक्तिमाप्तवान्॥ ३८॥

इमं गोप्यतमं योगं शृणोति श्रद्धया तु यः।
सोऽपि कैवल्यमाप्नोति यथा योगी तथैव सः॥ ३९॥

य इमं श्रावयेद्योगं कृत्वाऽस्वार्थं सुबुद्धिमान्।
यथा योगी तथा सोऽपि परं निर्वाणमृच्छति॥ ४०॥

यो गीतां सम्यगभ्यस्य ज्ञात्वा चार्थं गुरोर्मुखात्।
कृत्वा पूजां गणेशस्य प्रत्यहं पठते तु यः ॥ ४१ ॥
एककालं द्विकालं वा त्रिकालं वापि यः पठेत्।
ब्रह्मीभूतस्य तस्यापि दर्शनान्मुच्यते नरः ॥ ४२ ॥
न यज्ञैर्न व्रतैर्दानैर्नाग्निहोत्रैर्महाधनैः।
न वेदैः सम्यगभ्यस्तैः सम्यग्ज्ञातैः सहाङ्गकैः ॥ ४३ ॥
पुराणश्रवणैर्नैश्च न शास्त्रैः साधु चिन्तितैः।
प्राप्यते ब्रह्म परमनया प्राप्यते नरः ॥ ४४ ॥
ब्रह्मघ्नो मद्यपः स्तेयी गुरुतल्पगमोऽपि यः।
चतुर्णां यस्तु संसर्गी महापातक कारिणाम्॥ ४५ ॥
स्त्रीहिंसागोवधादीनां कर्तारो ये च पापिनः।
ते सर्वे प्रतिमुच्यन्ते गीतामेतां पठन्ति चेत्॥ ४६ ॥
यः पठेत्प्रयतो नित्यं स गणेशो न संशयः।
चतुर्थ्यां यः पठेद्भक्त्या सोऽपि मोक्षाय कल्पते ॥ ४७ ॥
तत्तत्क्षेत्रं समासाद्य स्नात्वाभ्यर्च्य गजाननम्।
सकृद्गीतां पठन्भक्त्या ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ४८ ॥
भाद्रे मासि सिते पक्षे चतुर्थ्यां भक्तिमान्नरः।
कृत्वा महीमयीं मूर्तिं गणेशस्य चतुर्भुजाम्॥ ४९ ॥
सवाहनां सायुधां च समभ्यर्च्य यथाविधि।
यः पठेत्सप्तकृत्वस्तु गीतामेतां प्रयत्नतः ॥ ५० ॥
ददाति तस्य सन्तुष्टो गणेशो भोगमुत्तमम्।
पुत्रान्पौत्रान्धनं धान्यं पशुरत्नादिसम्पदः ॥ ५१ ॥
विद्यार्थिनो भवेद्विद्या सुखार्थी सुखमाप्नुयात्।
कामानन्यॉंल्लभेत्कामी मुक्तिमन्ते प्रयाति ते ॥ ५२ ॥

इति श्रीगणेशपुराणे श्रीमद्गणेशगीतासूपनिषदर्थगर्भासु योगामृतार्थशास्त्रे श्रीगजाननवरेण्यसंवादे त्रिविधवस्तुविवेकनिरूपणं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीगजाननार्पणमस्तु ॥

पूजाविधानम्

आदौ विघ्नेश्वर पूजा

(चिकीर्षितस्य कर्मणः निर्विघ्नेन परिसमाप्त्यर्थं
हरिद्राबिम्बे क्रियमाणा पूजा)

ओं वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटिसमप्रभ।
अविघ्नं कुरु मे देव सर्वका र्येषु सर्वदा॥

श्रीगुरुभ्यो नमः।

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये॥

प्राणायामः। करिष्यमाणस्य कर्मणो निर्विघ्नेन परिसमाप्त्यर्थं आदौ विघ्नेश्वर पूजां करिष्ये (अप उपस्पृश्य)

*गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनां उपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम्। अस्मिन् हरिद्राबिम्बे सुमुखं विघ्नेश्वरं ध्यायामि। आवाहयामि। (सर्वत्र आदौ ओमिति प्रणवो योज्यः।)
सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः आसनं समर्पयामि।
सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः पाद्यं समर्पयामि।
सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः अर्घ्यं समर्पयामि।
सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः आचमनीयं समर्पयामि।
सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः मधुपर्कं समर्पयामि।
सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः स्नपयामि। स्नानानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि।
सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः वस्त्राणि धारयामि।
सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः उपवीतं समर्पयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः आभरणानि समर्पयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः गन्धान्धारयामि। गन्धोपरि हरिद्राकुङ्कुमं समर्पयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः अक्षतान् समर्पयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः पुष्पैः पूजयामि।

ओं सुमुखाय नमः। ओं एकदन्ताय नमः। ओं कपिलाय नमः। ओं गजकर्णकाय नमः। ओं लम्बोदराय नमः। ओं विकटाय नमः। ओं विघ्नराजाय नमः। ओं विनायकाय नमः। ओं धूमकेतवे नमः। ओं गणाध्यक्षाय नमः। ओं फालचन्द्राय नमः। ओं गजाननाय नमः। ओं वक्रतुण्डाय नमः। ओं शूर्पकर्णाय नमः। ओं हेरम्बाय नमः। ओं स्कन्दपूर्वजाय नमः। ओं विघ्नेश्वराय नमः।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः धूपमाघ्रापयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः - दीपं दर्शयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः नारिकेलखण्ड द्वयं कदलीफलं गुडं सर्वं महानैवेद्यं निवेदयामि। निवेदनानन्तरं आचमनं समर्पयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः कर्पूरताम्बूलं समर्पयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः मन्त्रपुष्पं समर्पयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः स्वर्णपुष्पं समर्पयामि।

सुमुखाय विघ्नेश्वराय नमः सर्वोपचारपूजाः समर्पयामि।

वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटि समप्रभ।
निर्विघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा।
सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः।
लम्बोदरश्च विकटो विघ्नराजो विनायकः।
धूमकेतुर्गणाध्यक्षः फालचन्द्रो गजाननः।

वक्रतुण्डः शूर्पकर्णो हेरम्बः स्कन्दपूर्वजः ।
षोडशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ।
विद्यारंभे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
सङ्ग्रामे सर्वकार्येषु विघ्नस्तस्य न जायते ॥

(चिकीर्षितं कर्म आरभ्य विघ्नेश्वरं यथास्थानं प्रतिष्ठापयेत् ।) अस्मात् हरिद्राबिम्बात् भगवन्तं सुमुखं विघ्नेश्वरं यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि - शोभनार्थे क्षेमाय पुनरागमनाय च ॥

முதலில் விக்கினேசுவரபூஜை

(புதுப்பணி தொடங்கு முன் தடையின்றி பணி நிறைவுற மஞ்சள் தூளில் பிடித்த பிள்ளையாரை வழிபடுகிற முறை)

ஓம் வக்ரதுண்ட மஹாகாய ஸூர்யகோடிஸமப்ரப ।
நிர்விக்நம் குருமே தேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா ॥

ஸ்ரீகுருப்ப்யோ நம: ।

ஶுக்லாம்பதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ।
ப்ரஸன்னவதநம் த்த்யாயேத் ஸர்வவிக்க்நோபஶாந்தயே ॥

பிராணாயாமம் (ஸங்கல்பம்) கரிஷ்யமாணஸ்ய கர்மண: நிர்விக்க்நேந பரிஸமாப்த்யர்த்தம் ஆதௌவிக்க்நேஶ்வர பூஜாம் கரிஷ்யே । (கையை அலம்பி)

★ ஓம் கணாநாம் த்வா கணபதிம் ஹவாமஹே கவிம் கவீநாம் உபம ஶ்ரவஸ்தமம். ஜ்யேஷ்ட்டராஜம் ப்ரம்ஹணாம் ப்ரம்ஹணஸ்பத ஆநஶ் ஶ்ருண்வந்நூதிபிஸ் ஸீத ஸாதநம் । அஸ்மிந் ஹரித்ராபிம்பே ஸுமுகம் விக்க்நேஶ்வரம் த்த்யாயாமி । ஆவாஹயாமி । (ஒவ்வொரு உபசாரத்திற்கு முன்னும் பிரணவம் சேர்க்கவும்.)

ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம: ஆஸனம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம: பாத்யம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம: அர்க்க்யம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம: ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி ।

ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம: மதுபர்கம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம: ஸ்நபயாமி। ஸ்நானாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி ।

ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- வஸ்த்ராணி தாரயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- உபவீதம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- ஆபரணாநி ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- கந்த்தான் தாரயாமி ।
கந்த்தோபரி ஹரித்ராகுங்குமம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- அக்ஷதான் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- புஷ்பை: பூஜயாமி.

ஓம் ஸுமுகாய நம: । ஓம் ஏகதந்தாய நம: । ஓம் கபிலாய நம: । ஓம் கஜகர்ணகாய நம: । ஓம் லம்போதராய நம: । ஓம் விகடாய நம: । ஓம் விக்க்நராஜாய நம: । ஓம் விநாயகாய நம: । ஓம் தூமகேதவே நம: । ஓம் கணாத்த்யக்ஷாய நம: । ஓம் ப்பாலசந்த்ராய நம: । ஓம் கஜாநநாய நம: । ஓம் வக்ரதுண்டாய நம: । ஓம் ஶூர்பகர்ணாய நம: । ஓம் ஹேரம்பாய நம: । ஓம் ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம: । ஓம் விக்க்நேஶ்வராய நம: ॥

ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:-தூபம் ஆக்க்ராபயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:-தீபம் தர்ஶயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- நாரிகேள கண்டத்வயம் கதளீபலம் குடம் ஸர்வம் மஹாநைவேத்யம் ஸமர்பயாமி ।
நிவேதநாந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- தாம்பூலம் । ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:-மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்நேஶ்வராய நம:- ஸ்வர்ணபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி ।
ஸுமுகாய விக்க்நேஶ்வராய நம:- ஸர்வோபசாரபூஜாஸ் ஸமர்பயாமி ।

வக்ரதுண்ட மஹாகாய ஸூர்ய கோடிஸமப்ரப ।
நிர்விக்க்நம் குருமேதேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா ॥
ஸுமுகஶ்சைக தந்தஶ்ச கபிலோ கஜகர்ணக: ।
லம்போதரஶ்ச விகடோ விக்க்நராஜோ விநாயக: ।

தூமகேதுர் கணாத்த்யக்ஷ: ப்பால சந்த்ரோ கஜாநந:।
வக்ரதுண்டஶ் ஶூர்பகர்ணோ ஹேரம் பஸ்ஸ்கந்தபூர்வஜ:।
ஷோடஶைதாநி நாமாநி ய: படேத் ஶ்ருணுயாதபி।
வித்யாரம் ப்பே விவாஹே ச ப்ரவேஶே நிர்கமே ததா।
ஸங்க்ராமே ஸர்வகார்யேஷு விக்க்நஸ்தஸ்ய நஜாயதே॥

(என்று கோரி, தொடங்க விருக்கிற பணியைத் தொடங்கிய பின் விக்கிநேசவரரைத் தம்மிருப்பிடம் சென்று மறுபடி நற்பணி தொடங்குகையில் முன்தோன்றக் கோருவர்.)

அஸ்மாத் ஹரித்ராபிம்பாத் பகவந்தம் ஸுமுகம் விக்க்நேஶ்வரம் யதாஸ்த்தானம் ப்ரதிஷ்ட்டாபயாமி ஶோபநார்த்தே க்ஷேமாய புநராகமநாய ச।

सिद्धिविनायकपूजा

(भाद्रपदशुक्लचतुर्थी पूजा)

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये॥

ममोपात्तसमस्त दुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शुभे शोभने मुहूर्ते... प्रभवादिषष्टि संवत्सराणां मध्ये ... संवत्सरे ... ऋतौ भाद्रपदमासे (श्रावणमासे) शुक्लपक्षे चतुर्थ्यां ... नक्षत्रयुक्तायां ... वासरयुक्तायां शुभतिथौ श्रीसिद्धि विनायक प्रीत्यर्थं श्रीसिद्धि विनायकप्रसादेन अस्माकं सकुटुम्बानां क्षेमस्थैर्यवीर्य विजयायुरारोग्यैश्वर्याणां अभिवृद्ध्यर्थं निर्विघ्नेन सर्वकार्य सिद्ध्यर्थं श्रीसिद्धि विनायक पूजां करिष्ये। (अप उपस्पृश्य)

आसनपूजा। पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषिः। सुतलं छन्दः। कूर्मो देवता।
पृथ्वि त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता।
त्वं च धारय मां देवि पवित्रं चासनं कुरु।

पूर्वद्वारे द्वारश्रियै नमः। मूषकवाहनाय नमः। वक्रतुण्डाय नमः।
दक्षिणद्वारे द्वारश्रियै नमः। एकदन्ताय नमः। महोदराय नमः।

पश्चिमद्वारे द्वारश्रियै नमः। गजाननाय नमः। लंबोदराय नमः।
उत्तरद्वारे द्वारश्रियै नमः। विघ्नराजाय नमः। धूम्रवर्णाय नमः।
सकलतत्वात्मशक्तियुक्ताय अनन्ताय योगपीठासनाय नमः।
भगवतः पीठशक्तिभ्यो नमः।

कलश पूजा। (कलशं गन्ध-पुष्पाक्षतै-रभ्यर्च्य)। गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति। नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु॥ (इति प्रार्थ्य कलशजलेन पूजाद्रव्याणि आत्मानं च प्रोक्ष्य)

घण्टा पूजा। जयध्वनि मन्त्रमातः स्वाहा। आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तु रक्षसाम्। घण्टारवं करोम्यादौ देवताह्वानकारणम्। (घण्टानादं कुर्यात्)

प्राणप्रतिष्ठा। (प्रतिमासु देवतां ध्यात्वा प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात्।) अस्य श्री प्राणप्रतिष्ठा-महामन्त्रस्य ब्रह्म-विष्णु-महेश्वरा ऋषयः। ऋग्यजुस्सामाथर्वाणि छन्दांसि। सकलजगत्सृष्टिस्थिति-संहारकारिणी प्राणशक्तिः परा देवता। आं बीजम्। ह्रीं शक्तिः। क्रों कीलकम्। प्राणप्रतिष्ठार्थे जपे विनियोगः।
आं अंगुष्ठाभ्यां नमः। ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः। क्रों मध्यमाभ्यां नमः। आं अनामिकाभ्यां नमः। ह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः। क्रों करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः॥

आं हृदयाय नमः। ह्रीं शिरसे स्वाहा। क्रों शिखायै वषट्। आं कवचाय हुं। ह्रीं नेत्रत्रयाय वौषट्। क्रों अस्त्राय फट्॥ भूर्भुवस्सुवरोम् (दिग्बन्धः)। ध्यानम्॥

रक्तांभोधिस्थ-पोतोल्लसदरुण-सरोजाधिरूढा कराब्जैः
पाशं कोदण्ड-मिक्षूद्भवमळिगुण-मप्यंकुशं पंचबाणान्।
बिभ्राणाऽसृक्कपालं त्रिनयनलसिता पीनवक्षोरुहाढ्या
देवी बालार्कवर्णा भवतु सुखकरी प्राणशक्तिः परा नः॥
लं-पृथिव्यात्मिकायै गन्धं समर्पयामि।
हं-आकाशात्मिकायै पुष्पाणि समर्पयामि।
यं-वाय्वात्मिकायै धूपमाघ्रापयामि।

रं-अग्न्यात्मिकायै दीपं दर्शयामि।

वं-अमृतात्मिकायै अमृतं महानैवेद्यं निवेदयामि।

सं-सर्वात्मिकायै सर्वोपचारपूजां समर्पयामि॥

ओं आं ह्रीं क्रों क्रों ह्रीं आं। हंसः सोऽहं सोऽहं हंसः। यर लव शष स हों। श्रीसिद्धिविनायकस्य प्राण इह प्राणः जीव इह स्थितः। सर्वे न्द्रियाणि वाङ्मन स्त्वक्चक्षुः श्रोत्रजिह्वाघ्राण प्राणापानव्या नोदान समानाः इहागत्य सुखं चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा। सान्निध्यं कुर्वन्तु स्वाहा॥

आं ह्रीं क्रों (इति ४० वारं जप्त्वा मधुघृते प्राणशक्त्यै निवेद्य) प्राणशक्त्यै नमः आज्यमधूपहारं निवेदयामि। भगवन् सिद्धिविनायक ! आवाहितो भव। स्थापितो भव। सन्निहितो भव। सन्निरुद्धो भव। अवकुण्ठितो भव। सुप्रीतो भव। सुप्रसन्नो भव। सुमुखो भव। वरदो भव। प्रसीद प्रसीद। देव सर्व जगन्नाथ यावत् पूजावसानकम्। तावत्त्वं प्रीतिभावेन बिंबेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु॥

एकदन्तं शूर्पकर्णं गजवक्त्रं चतुर्भुजम्।
पाशाङ्कुशधरं देवं ध्यायामि श्रीविनायकम्॥

सिद्धिविनायकं ध्यायामि।

आगच्छ त्वं जगन्नाथ सुरासुरनमस्कृत।
अनाथनाथ सर्वज्ञ विघ्नराज कृपां कुरु॥

सिद्धिविनायकं आवाहयामि।

विचित्ररत्नखचितं दिव्याभरणसंयुतम्।
स्वर्णसिंहासनं चारु गृहाण सुरपूजित॥

सिद्धिविनायकाय नमः आसनं समर्पयामि

सर्वतीर्थसमुद्भूतं पाद्यं गन्धादि संयुतम्।
विघ्नराज गृहाणेदं भगवन् भक्तवत्सल॥

सिद्धिविनायकाय नमः पाद्यं समर्पयामि

अर्घ्यं च फलसंयुक्तं गन्धपुष्पाक्षतैर्युतम्।
गणाध्यक्ष नमस्तेऽस्तु गृहाण करुणानिधे॥

सिद्धिविनायकाय नमः अर्घ्यं समर्पयामि

विनायक नमस्तुभ्यं त्रिदशैरभिवन्दित।
गङ्गोदकेन शुद्धेन शीघ्रमाचमनं कुरु॥

सिद्धिविनायकाय नमः आचमनीयं समर्पयामि

दध्याज्यमधुसंयुक्तं मधुपर्कं मयाऽऽहृतम्।
गृहाण सर्वलोकेश गजवक्त्र नमोऽस्तु ते॥

सिद्धिविनायकाय नमः मधुपर्कं समर्पयामि

गङ्गा गोदावरी तुङ्गा यमुना च सरस्वती।
तासां तोयमुमापुत्र स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्॥

सिद्धिविनायकाय नमः स्नपयामि। स्नानानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि

रक्तवस्त्रमिदं देव दिव्यकाञ्चन सन्निभम्।
सर्वप्रद गृहाणेश लम्बोदर हरात्मज॥

सिद्धिविनायकाय नमः वस्त्रं समर्पयामि

राजतं ब्रह्मसूत्रं च काञ्चनञ्चोत्तरीयकम्।
गृहाण चारु सर्वज्ञ भक्तानां वरदो भव॥

सिद्धिविनायकाय नमः यज्ञोपवीतं समर्पयामि

नानाविधानि दिव्यानि नानारत्नोज्ज्वलानि च।
भूषणानि गृहाणेश पार्वतीप्रियनन्दन॥

सिद्धिविनायकाय नमः आभरणानि समर्पयामि

कस्तूरी चन्दनं चैव केसरेण समन्वितम्।
विलेपनं सुरश्रेष्ठ चन्दनं प्रतिगृह्यताम्॥

सिद्धिविनायकाय नमः गन्धान् धारयामि

रक्ताक्षतांश्च देवेश गृहाण द्विरदानन।
ललाटफलके चन्द्रः तस्योपर्यवधार्यताम्॥

सिद्धिविनायकाय नमः अक्षतान् सर्मपयामि

माल्यानि च सुगन्धीनि मल्लिकादीनि वै प्रभो।
मयाहृतानि पुष्पाणि प्रतिगृह्णीष्व शाङ्कर॥
करवीरैः जातिसुमैः चम्पकैर्वकुलैश्शुभैः।
शतपत्रैश्च कल्हारैः अर्चामि गणनायकम्॥

सिद्धिविनायकाय नमः पुष्पाणि सर्मपयामि

ओं सुमुखाय नमः। एकदन्ताय नमः। कपिलाय नमः। गजकर्णकाय नमः। लंबोदराय नमः। विकटाय नमः। विघ्नराजाय नमः। गणाधिपाय नमः। धूमकेतवे नमः। गणाध्यक्षाय नमः। फाल चन्द्राय नमः। गजाननाय नमः। वक्रतुण्डाय नमः। शूर्पकर्णाय नमः। हेरम्बाय नमः। स्कन्द पूर्वजाय नमः। सिद्धिविनायकाय नमः।

अङ्गपूजा - ओं ... नमः ... पूजयामि।

गणेश्वराय - पादौ। विघ्नराजाय - जानुनी। आखुवाहनाय - ऊरू। हेरम्बाय - कटिं। कामारिसूनवे - नाभिं। लम्बोदराय - उदरं। गौरीसुताय - स्तनौ। गणनाथाय - हृदयं। स्थूलकण्ठाय - कण्ठं। स्पन्दाग्रजाय - स्कन्धौ। पाशहस्ताय - हस्तान्। गजवक्त्राय - वक्त्रां। विघ्नहर्त्रे - ललाटं। सर्वेश्वराय - शिरः। गणाधिपाय - सर्वाङ्गं।

(अङ्ग पूजा - द्वितीया) ओं... नमः ... पूजयामि)

१. श्रीगणेशाय - पादौ	५.लम्बोदराय - उदरं
२. अघनाशिने - जानू	६.गणेश्वराय - हृदयं
३. सुबाहवे - ऊरू	७.कपिलाय - स्तनौ
४. विघ्नहर्त्रे - कटिं	८.पार्थिवाय - भुजान्

९.	मञ्जुलकण्ठाय - कण्ठं	१३.	विकटनेत्राय - नेत्राणि
१०.	स्कन्दाग्रजाय - स्कन्धान्	१४.	गजकर्णाय - कर्णौ
११.	पाशहस्ताय - हस्तान्	१५.	सर्वसिद्धिप्रदाय - शिरः
१२.	गजवक्त्राय - मुखं	१६.	सर्वेश्वराय - सर्वाङ्गम्

(अङ्गपूजा तृतीया) (ओं - नमः - पूजयामि।)

पार्वती नन्दनाय - पादौ	हरसुताय - हस्तान्
गणेशाय - गुल्फे	ब्रह्मचारिणे - बाहून्
जगद्धात्रे - जङ्घे	सुमुखाय - मुखं
जगद्वल्लभाय - जानुनी	एकदन्ताय - दन्तान्
उमापुत्राय - ऊरू	विघ्ननेत्रे - नेत्राणि
विकटाय - कटिं	शूर्पकर्णाय - कर्णौ
गुहाग्रजाय - नाभिं	फालचन्द्राय - फालं
महत्तमाय - उदरं	नागाभरणाय - नासां
विनायकाय - वक्षः	चिरन्तनाय - चिबुकं
पाशच्छिदे - पार्श्वे	स्थूलोष्ठाय - ओष्ठौ
हेरम्बाय - हृदयं	गलन्मदाय - गण्डं
मदोत्कटाय - कण्ठं	कपिलाय - कचान्
स्कन्दाग्रजाय - स्कन्धान्	शिवप्रियाय - शिरः
	सर्वमङ्गलासुताय - सर्वाण्यङ्गानि

पत्रपूजा।

ओं	सुमुखाय नमः	मालती पत्रं	समर्पयामि।
	गणाधिपाय नमः	भृङ्गराज पत्रं	समर्पयामि।
	उमापुत्राय नमः	बिल्व पत्रं	समर्पयामि।
	गजाननाय नमः	श्वेतदूर्वा पत्रं	समर्पयामि।

लम्बोदराय नमः	बदरी पत्रं	समर्पयामि।
हरसूनवे नमः	धत्तूर पत्रं	समर्पयामि।
गजकर्णकाय नमः	तुलसी पत्रं	समर्पयामि।
वक्रतुण्डाय नमः	शमी पत्रं	समर्पयामि।
गुहाग्रजाय नमः	अपामार्ग पत्रं	समर्पयामि।
एकदन्ताय नमः	बृहती पत्रं	समर्पयामि।
विकटाय नमः	करवीर पत्रं	समर्पयामि।
कपिलाय नमः	अर्क पत्रं	समर्पयामि।
गजदन्ताय नमः	अर्जुन पत्रं	समर्पयामि।
विघ्नराजाय नमः	विष्णुक्रान्तपत्रं	समर्पयामि।
वटवे नमः	दाडिमी पत्रं	समर्पयामि।
सुराग्रजाय नमः	देवदारु पत्रं	समर्पयामि।
फालचन्द्राय नमः	मरुवक पत्रं	समर्पयामि।
हेरम्बाय नमः	अश्वत्थ पत्रं	समर्पयामि।
चतुर्भुजाय नमः	जाती पत्रं	समर्पयामि।
विनायकाय नमः	केतकी पत्रं	समर्पयामि।
सर्वेश्वराय नम ः	अगस्त्य पत्रं	समर्पयामि।

(पत्रपूजा द्वितीया)

१. उमापुत्राय - माचीपत्रं
२. हेरम्बाय - बृहतीपत्रं
३. लम्बोदराय - बिल्वपत्रं
४. द्विरदाननाय - दूर्वां
५. धूमकेतवे - धत्तूरपत्रं
६. बृहते - बदरीपत्रं
७. अपवर्गदाय - अपामार्गपत्रं
८. द्वैमातुराय - तुलसीपत्रं
९. चिरन्तनाय - चूतपत्रं
१०. कपिलाय - करवीरपत्रं
११. विष्णुस्तुताय - विष्णुक्रान्तपत्रं
१२. अमलाय - आमलकीपत्रं

१३. महते - मरुवकपत्रं
१४. सिन्धुराय - सिन्धूरपत्रं
१५. गजाननाय - जातीपत्रं
१६. गण्डगळन्मदाय - गण्डलीपत्रं
१७. शंकरप्रियाय - शमीपत्रं
१८. भृङ्गराजत्कटाय - भृङ्गराजपत्रं
१९. अर्जुनदन्ताय - अर्जुनपत्रं
२०. अर्कप्रभाय - अर्कपत्रं
२१. एकदन्ताय - दाडिमीपत्रं

पुष्प पूजा।

ओं	पञ्चास्य गणपतये नमः	पुन्नागपुष्पं	समर्पयामि।
	महागणपतये नमः	मन्दार पुष्पं	समर्पयामि।
	धीरगणपतये नमः	दाडिमी पुष्पं	समर्पयामि।
	विष्वक्सेनगणपतये नमः	वकुल पुष्पं	समर्पयामि।
	आमोदगणपतये नमः	अमृणाळ पुष्पं	समर्पयामि।
	प्रमथगणपतये नमः	पाटली पुष्पं	समर्पयामि।
	रुद्रगणपतये नमः	द्रोण पुष्पं	समर्पयामि।
	विद्यागणपतये नमः	धुत्तूर पुष्पं	समर्पयामि।
	विघ्नगणपतये नमः	चम्पक पुष्पं	समर्पयामि।
	दुरितगणपतये नमः	रसाल पुष्पं	समर्पयामि।
	कामितार्थप्रदगणपतये नमः	केतकी पुष्पं	समर्पयामि।
	संमोहगणपतये नमः	माधवी पुष्पं	समर्पयामि।
	विष्णुगणपतये नमः	शम्याक पुष्पं	समर्पयामि।
	ईशगणपतये नमः	अर्क पुष्पं	समर्पयामि।
	गजास्यगणपतये नमः	कल्हार पुष्पं	समर्पयामि।
	सर्वसिद्धिगणपतये नमः	सेवन्तिकापुष्पं	समर्पयामि।
	वीरगणपतये नमः	बिल्व पुष्पं	समर्पयामि।
	कन्दर्पगणपतये नमः	करवीर पुष्पं	समर्पयामि।

उच्छिष्टगणपतये नमः	कुन्द पुष्पं	समर्पयामि ।
ब्रह्मगणपतये नमः	पारिजात पुष्पं	समर्पयामि ।
ज्ञानगणपतये नमः	जाती पुष्पं	समर्पयामि ।

(पुष्पपूजा-द्वितीया)

गणाधिपाय - केतकीपुष्पं
इभवक्त्राय - चंपकपुष्पं
लंबोदराय - पूगपुष्पं
वटवे - गोविन्दपुष्पं
सिद्धिविनायकाय - जातीपुष्पं
नागयज्ञोपवीतिने - करवीरपुष्पं
गजकर्णकाय - धत्तूरपुष्पं
भक्तप्रियाय - शतपुष्पं
पार्वतीप्रियाय - पारिजातपुष्पं
विघ्नराजाय - वकुलपुष्पं
कुमारगुरवे - विष्णुक्रान्तिपुष्पं
अघनाशनाय - मल्लिकापुष्पं
सर्वशक्तिकाय - गिरिकर्णिकापुष्पं
फालचन्द्राय - पद्मपुष्पं
रुद्रप्रियाय - रक्तोत्पलपुष्पं
विनायकाय - इन्दीवरपुष्पं
मूषिकवाहनाय - तुलसीपुष्पं
अव्यक्ताय - नन्द्यावर्तपुष्पं
नागाधिपतये - नागचंपकपुष्पं
विघ्ननायकाय - दाडिमपुष्पं
वक्रतुण्डाय - कल्हारपुष्पं

सिद्धिविनायकाय नमः, सर्वाणि पुष्पाणि समर्पयामि ।

दूर्वायुग्म पूजा-

गणाध्यक्ष महादेव शिवपुत्राभय प्रद ।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश गणाधिप नमोऽस्तु ते ॥

गणाधिपाय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि ।

पतिर्गणानां सर्वेषामम्बिकागर्भसंभव ।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश उमापुत्र नमोऽस्तु ते ॥

उमापुत्राय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

भक्तानां स्मरणादेव सर्वाघक्षयकृद्विभुः।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश अघनाश नमोऽस्तु ते॥

अघनाशनाय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

नृपाणां युद्धसमये भजतामभयप्रद।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश विनायक नमोऽस्तु ते॥

विनायकाय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

जनितो देवतार्थाय तारासुरवधे प्रभुः।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश ईशपुत्र नमोऽस्तु ते॥

ईशपुत्राय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

स्कन्दाग्रजात भूतेश लम्बोदर गजानन।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश सर्वसिद्धिप्रदायक॥

सर्वसिद्धिप्रदायकाय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

राक्षसानां विनाशाय दन्तायुधधराभव।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश एकदन्त नमोऽस्तु ते॥

एकदन्ताय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

उमामहेशयोर्दृष्ट्या जातोऽसौ गजवक्त्रकः।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश इभवक्त्र नमोऽस्तु ते॥

इभवक्त्राय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

मूषिकोत्तममारुह्य जिता दैत्या महाहवे।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश नमो मूषिकवाहन॥

मूषिकवाहनाय नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

अग्निभूर्बाहुलेयस्य गुरुमुख्यो भवान्प्रभो।
दूर्वायुग्मं गृहाणेश कुमारगुरवे नमः॥

कुमारगुरवे नमः - दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

(गणाधिप नमस्तेऽस्तु उमापुत्राघनाशन।
विनायकेशपुत्राव सर्वसिद्धिप्रदायक॥
एकदन्तेभवक्त्राव सदा मूषकवाहन।
नमः कुमारगुरवे दूर्वायुग्मं गृहाण भोः॥

दूर्वायुग्मपूजा (द्वितीया)

प्रतिनाम ओं - नमः दूर्वायुग्मं समर्पयामि इति योजयेत्।

गणाधिपाय	इभवक्त्राय	गजनासिकाय
पाशाङ्कुशधराय	मूषिकवाहनाय	कपित्थफलप्रियाय
आखुवाहनाय	कुमारगुरवे	गजमुखाय
विनायकाय	कपिलवर्णाय	सुप्रसन्नाय
ईशपुत्राय	ब्रह्मचारिणे	सुराग्रजाय
सर्वसिद्धिप्रदाय	मोदकहस्ताय	उमापुत्राय
एकदन्ताय	सुरश्रेष्ठाय	स्कन्दप्रियाय

गणपति द्वादशनामावलिः

ओं + नमः

विघ्नराजाय	फालचन्द्राय	गणपतये
वक्रतुण्डाय	कृष्णपिङ्गलाय	लंबोदराय
धूम्रवर्णाय	विनायकाय	हस्तिमुखाय
एकदंष्ट्राय	गजकर्णकाय	विकटाय

श्रीगणेशाष्टोत्तरशतनामावलिः

ओं + नमः

गणेश्वराय
विघ्नराजाय
गौरीपुत्राय
विनायकाय
स्कन्दाग्रजाय
अव्ययाय
पूताय
दक्षाय
अध्यक्षाय
द्विजप्रियाय १०
अग्निगर्वच्छिदे
इन्द्रश्रीप्रियाय
वाणीबलाय
सर्वसिद्धिप्रदाय
शर्वतनयाय
शर्वरीपतये
सर्वात्मकाय
सृष्टिकर्त्रे
देवानीकार्चिताय
शिवाय २०
सिद्धाय
बुद्धिप्रियाय
शान्ताय
ब्रह्मचारिणे
गजाननाय
द्वैमातुराय
मुनिस्तुत्याय
भक्तविघ्नविनाशकाय
एकदन्ताय
चतुर्बाहवे ३०
चतुराय
शक्तिसंयुताय
लंबोदराय
शूर्पकर्णाय
हेरम्बाय
ब्रह्मवित्तमाय
कालाय
गृहपतये
कामिने
सोमसूर्याग्निलोचनाय४०
पाशाङ्कुशधराय
चण्डाय
गुणातीताय
निरञ्जनाय
अकल्मषाय
स्वयंसिद्धाय
सिद्धार्चितपदाम्बुजाय
बीजापूरकराय
अव्यक्ताय
वरदाय ५०
शाश्वताय
कृतिने
विद्वत्प्रियाय
वीतरागाय
गदिने
चक्रिणे
इक्षुचापवते
अब्जोत्पलकराय
अव्यक्ताय
श्रीदाय ६०
श्रीपतिस्तुतिहर्षिताय
कुलाद्रिभेत्रे
जटिलाय
अमरेश्वराय
चन्द्रचूडाय
नागोपवीतिने

श्रीकण्ठाय	वृद्धिदाय	सच्चिदानन्दविग्रहाय
अर्चिताय	सुभगाय	ज्ञानिने
रामार्चिताय	शूराय	मायासुताय
व्रतिने ७०	वागीशाय	दान्ताय
स्थूलकण्ठाय	सिद्धिदायकाय	ब्रह्मिष्ठाय
मायाकर्त्रे	दूर्वाबिल्वप्रियाय	भयवर्जिताय १००
सामघोषप्रियाय	शान्ताय	प्रमत्तदैत्यभयप्रदाय
पराय	पापहारिणे	व्यक्तमूर्तये
स्थूलतुण्डाय	समाहिताय	पार्वतीशङ्करोत्सङ्ग खेलनोत्सुकलालसाय
अग्रण्यै	आश्रितश्रीप्रदाय९०	समस्तजगदाधाराय
धीराय	सौम्याय	वरमूषिकवाहनाय
ग्रामण्यै	भक्तकांक्षितदायकाय	हृष्टचित्ताय
गणपाय	अच्युताय	सर्वात्मने
स्थिराय ८०	केवलसिद्धाय	सर्वसिद्धिप्रदायकाय १०८

दशाङ्गं गुग्गुलुं धूपं सुगन्धं च मनोहरम्।
गृहाण सर्वदेवेश उमापुत्र नमोऽस्तु ते॥

सिद्धिविनायकाय नमः धूपमाघ्रपयामि

सर्वज्ञ सर्वलोकेश त्रैलोक्य तिमिरापह।
गृहाण मङ्गलं दीपं रुद्रप्रिय नमोऽस्तु ते॥

सिद्धिविनायकाय नमः दीपं समर्पयामि।

नैवेद्यं गृह्यतां देव भक्तिं मे ह्यचलां कुरु।
ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च परां गतिम्।
नानाखाद्यमिदं दिव्यं तुष्ट्यर्थं ते निवेदितम्।
मया भक्त्या शिवापुत्र गृहाण गणनायक॥

सिद्धिविनायकाय नमः नैवेद्यं लड्डुकादीनि समर्पयामि।

फलपूजा- ओं - नमः - समर्पयामि।

गणाधिपाय - नारिकेलफलं। भक्तप्रियाय - जंबीरफलं। इभवक्त्राय - इक्षुदण्डं। कम्बुग्रीवाय - कपित्थफलं। लंबोदराय - कदलीफलं। कपिलाय- कर्कटीफलं। वटवे - दाडिमफलं।

पूगीफलं महद्दिव्यं नागवल्लीदलैर्युतम्।
कर्पूरैलसमायुक्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम्॥

सिद्धिविनायकाय नमः ताम्बूलं समर्पयामि।

चन्द्रादित्यौ च ताराणि विद्युदग्निस्तथैव च।
त्वमेव सर्वतेजांसि आर्तिक्यं प्रतिगृह्यताम्॥

सिद्धिविनायकाय नमः नीराजनं समर्पयामि।

विघ्नेश्वर विशालाक्ष सर्वाभीष्टफलप्रद।
प्रदक्षिणं करोमि त्वां सर्वान् कामान् प्रयच्छ मे॥

सिद्धिविनायकाय नमः प्रदक्षिणं समर्पयामि।

नमस्ते विघ्नसंहर्त्रे नमो भक्तेप्सितप्रद।
नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गणनायक॥

सिद्धिविनायकाय नमः नमस्कारान् समर्पयामि।

विनायकेशपुत्रेश गणराज सुरोत्तम।
देहि मे सकलान् भोगान् वन्दे सिद्धिविनायक॥

सिद्धिविनायकाय नमः मन्त्रपुष्पं समर्पयामि।

पुष्पाञ्जलिः-

ओं - नमः - पुष्पाञ्जलिं समर्पयामि।

१. गजाननाय	२. एकदन्ताय	३. कपिलाय
४. स्वर्णदेहाय	५. उमासुताय	६. अघनाशनाय

७. लम्बोदराय ८. शूर्पकर्णाय ९. अनन्ताभरणाय
१०. कल्पद्रुमाय ११. रुद्रप्रियाय १२. गजवक्त्राय
१३. कपिलाय १४. भालचन्द्राय १५. सर्वसिद्धिप्रदाय
१६. गणाध्यक्षाय १७. वक्रतुण्डाय १८. हेरम्बाय
१९. मूषिकवाहनाय २०. कुमारगुरवे

विनायक गणेशान सर्वदेव नमस्कृत।
पार्व तीपुत्र विघ्नेश मम विघ्नं विनाशय॥

सिद्धिविनायकाय नमः छत्रं समर्पयामि, चामरं वीजयामि, नृत्तं प्रदर्शयामि, वाद्यं घोषयामि, आन्दोलिकां आरोपयामि, समस्तराजोप चारान् समर्पयामि॥

अर्घ्यं गृहाण हेरम्ब वरप्रद विनायक।
गन्धपुष्पाक्षतैर्युक्तं भक्त्या दत्तं मया प्रभो॥

श्रीसिद्धिविनायकाय नमः इदमर्घ्यम्॥ (त्रिः)

नमस्तुभ्यं गणेशाय नमस्ते विघ्ननायक।
पुनरर्घ्यं प्रदास्यामि गृहाण गणनायक॥

श्रीसिद्धिविनायकाय नमः इदमर्घ्यम्॥ (त्रिः)

नमस्ते भिन्नदन्ताय नमस्ते हरसूनवे।
इदमर्घ्यं प्रदास्यामि संगृहाण गणाधिप॥

श्रीसिद्धिविनायकाय नमः इदमर्घ्यम्॥ (त्रिः)

गौर्यङ्गमलसंभूत ज्येष्ठस्वामिन् विनायक।
गणेश्वर गृहाणार्घ्यं गजानन नमोस्तु ते॥

श्रीसिद्धिविनायकाय नमः इदमर्घ्यम्॥ (त्रिः)

अनेन पूजनेन भगवान् सर्वात्मकः श्रीसिद्धिविनायकः प्रीयताम्। ओं तत्सत् ब्रह्मार्पणमस्तु।

ஸித்திவிநாயக பூஜை

(விநாயக சதுர்த்தியன்று)

*ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் ।
ப்ரஸன்னவதநம் த்த்யாயேத் ஸர்வவிக்க்நோபஶாந்தயே ॥*

ப்ராணாயாமம் மமோபாத்த ஸமஸ்ததுரித க்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஶ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ஶுபேஶோபநே முஹூர்த்தே ... ப்ரபவாதி ஷஷ்டி: ஸம்வத் ஸராணாம் மத்த்யே ... ஸம்வத்ஸரே ... ருதௌ ... மாஸே ஶுக்லபக்ஷே சதுர்த்தயாம் ... நக்ஷத்ரயுக்தாயாம்... ஶுபதிதௌ ஸ்ரீஸித்த்தி விநாயக ப்ரஸாதஸித்த் யர்த்தம் ஸ்ரீ ஸித்த்தி விநாயகப்ரஸாதேந அஸ்மாகம் ஸகுடும் பாநாம் க்ஷேமஸ்த்தைர்ய வீர்யவிஜயாயுரா ரோக்யை ஶ்வர்யாணாம் அபிவ்ருத்த்யர்த்தம் நிர்விக்க்நேந ஸர்வகார்ய ஸித்த்யர்த்தம் ஸ்ரீ ஸித்த்திவிநாயக பூஜாம் கரிஷ்யே । (கையலம்பி)

மண்டபம் துவார ஸ்ரீ - துவார பாலக - ஆஸன - பீடபூஜை

பூர்வத்வாரே த்வார ஶ்ரியை நம: । மூஷிகவாஹநாய நம: । வக்ரதுண்டாய நம: । தக்ஷிணத்வாரே த்வார ஶ்ரியை நம: । ஏகதந்தாய நம: । மஹோதராய நம: । பஶ்சிமத்வாரே த்வாரஶ்ரியை நம: । கஜாநநாய நம: । லம் போதராய நம: । உத்தரத்வாரே த்வார ஶ்ரியை நம: । விக்க்நராஜாய நம: । தூம்ர வர்ணாய நம: । ஸகலதத்வாத்ம ஶக்தியுக்தாய அநந்தாய யோகபீடாஸ நாய நம: । பகவத: பீடசக்திப்ப்யோ நம: ।

(தான் அமர்கிற ஆஸனத்தை) ப்ருதிவ்யா மேருப்ருஷ்டருஷி: । ஸுதலம் சந்த: । கூர்மோ தேவதா ॥ ப்ருத்வி த்வயா த்ருதா லோகா தேவி த்வம் விஷ்ணுநா த்ருதா । த்வஞ் ச தாரய மாம் தேவி பவித்ரஞ் சாஸனம் குரு । (என வணங்கி)

கலச பூஜா ॥ கலசத்தை அலங்கரித்து, கங்கே ச யமுனே சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி । நர்மதே ஸிந்து காவேரி ஜலே-ஸ்மின் ஸந்நிதிம் குரு ॥ என வேண்டி, கலசநீரால் பூஜைப்பொருளையும் தன்னையும் புரோக்ஷிக்கவும்.

கண்டா பூஜா । ஜயத்வனி மந்த்ரமாத: ஸ்வாஹா । ஆகமார்த்தந்து தேவானும் கமனார்த்தந்து ரக்ஷஸாம் । கண்டாரவம் கரோம்யாதௌ தேவதாஹ்வான-காரணம் ॥ (மணியடித்து)

ப்ராணப்ரதிஷ்டா ॥ (பிரதிமையில் தேவதையை தியானித்துப் பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்ய) । அஸ்ய ஸ்ரீ ப்ராணப்ரதிஷ்டா மஹாமந்த்ரஸ்ய, ப்ரஹ்ம-விஷ்ணு மஹேச்வரா ருஷய: ருக்யஜுஸ் ஸாமாதர்வாணி ச்சந்தாம்ஸி । ஸகலஜகத் ஸ்ருஷ்டி - ஸ்திதி-ஸம்ஹார - காரிணீ ப்ராணசக்தி: பரா தேவதா । ஆம்-பீஜம், ஹ்ரீம்-சக்தி:, க்ரோம் - கீலகம் । ப்ராணப்ரதிஷ்ட்டார்த்தே ஜபே விநியோக: ।

ஆம் - அங்குஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம: । ஹ்ரீம்-தர்ஜனீப்ப்யாம் நம: । க்ரோம்-மத்யமாப்ப்யாம் நம: । ஆம்-அநாமிகாப்ப்யாம் நம: । ஹ்ரீம்-கநிஷ்ட்டிகாப்ப்யாம் நம: । க்ரோம் கரதல-கரப்ரு ஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம: ।

ஆம்-ஹ்ருதயாய நம: । ஹ்ரீம்-சிரஸே ஸ்வாஹா । க்ரோம்-சிகாயை வஷட் । ஆம் கவசாய ஹும் । ஹ்ரீம்-நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் । க்ரோம் - அஸ்த்ராய பட் । பூர்ப்புவஸ்ஸுவ ரோம் (திக்பந்தம்:) । த்யானம் ।

ரக்தாம்போதிஸ்த்த - போதோல்லஸ தருண-ஸரோஜாதிரூடா கராப்ஜை: பாசம் கோதண்ட-மிக்ஷூத்பவ - மளிகுண - மப்யங்குசம் பஞ்சபாணான் । பிப்ராணா-ஸ்ருக்-கபாலம் த்ரிநயன-லஸிதா பீனவக்ஷோருஹாட்ட்யா தேவீ பாலார்க்க - வர்ணா பவது ஸுககரீ ப்ராணசக்தி: பரா ந: ।

லம் - ப்ரதிவ்யா த்மிகாயை கந்த்தம் ஸமர்ப்பயாமி ।
ஹம் - ஆகாசாத்மிகாயை புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி
யம் - வாய்வாத்மிகாயை தூபமாக்ராபயாமி ।
ரம் - அக்ன்யாத்மிகாயை தீபம் தர்ச்யாமி ।
வம் - அம்ருதாத்மிகாயை அம்ருதம் மஹாநைவேத்யம் நிவேதயாமி ।
ஸம் - ஸர்வாத்மிகாயை ஸர்வோபசார-பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி

ஓம் ஆம் ஹ்ரீம் க்ரோம் க்ரோம் ஹ்ரீம் ஆம் । ஹம்ஸஸ் ஸோऽஹம் ஸோऽஹம் ஹம்ஸ: । யரலவஶஷஸஹோம் । ஸ்ரீஸித்த்தி விநாயகஸ்ய ப்ராண இஹப்ராண: । ஜீவ இஹஸ்த்தித: । ஸர்வேந்த்ரியாணி வாங் மநஸ் த்வக் சக்ஷுஃ ஃப்ரோத்ர ஜிஹ்வா

க்ராண ப்ராணாபாந வ்யாநோதாந ஸமாநா: இஹாகத்ய ஸுகம் சிரம் திஷ்டந்து ஸ்வாஹா। ஸாந்நித்த்யம் குர்வந்து ஸ்வாஹா।

ஆம் ஹ்ரீம் க்ரோம் (என்ற பிராணசக்தி மந்திரத்தை 40 தடவைஜபித்து பிராணசக்திக்கு நெய்யும் தேனும் கலந்து நிவேதனம் செய்து) ப்ராணஶக்த்யை நம: ஆஜ்யமதூபஹாரம் நிவேதயாமி (என பூபோட்டு) பகவன் ! ஸித்த்திவிநாயக ! ஆவாஹிதோ பவ । ஸ்தா பிதோ பவ । ஸந்நிஹிதோ பவ । ஸந்நிருத்தோ பவ । அவகுண்டிதோ பவ । ஸுப்ரீதோ பவ । ஸுப்ரஸன்னோ பவ । ஸுமுகோ பவ । வரதோ பவ । ப்ரஸீதப்ரஸீத । தேவ ஸர்வ-ஜகந்நாத யாவத் பூஜா வஸானகம் । தாவத் த்வம் ப்ரீதிபாவேந பிம்பேऽஸ்மின் ஸந்நிதிம் குரு । என்று பிரார்த்திக்கவும்.

ஏகதந்தம் ஶூர்பகர்ணம் கஜவக்த்ரம் சதுர்புஜம் ।
பாஶாங்குஶதரம் தேவம் த்த்யாயாமி ஶ்ரீவிநாயகம் ॥

ஸித்த்திவிநாயகம் த்த்யாயாமி ।

ஆகச்ச்ச த்வம் ஜகந்நாத ஸுராஸுர நமஸ்க்ருத ।
அநாதநாத ஸர்வஜ்ஞ விக்க்நராஜ க்ருபாம் குரு ॥

ஸித்த்திவிநாயகம் ஆவாஹயாமி ।

விசித்ர ரத்ன கசிதம் திவ்யாபரண ஸம்யுதம் ।
ஸ்வர்ணஸிம்ஹாஸ நம் சாரு க்ருஹாண ஸுரபூஜித ॥

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: ஆஸனம் ஸமர்பயாமி ।

ஸர்வதீர்த்தஸமுத்ப்பூதம் பாத்யம் கந்தாதிஸம்யுதம் ।
விக்க்நராஜ க்ருஹாணேதம் பகவன் பக்த வத்ஸல ॥

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: பாத்யம் ஸமர்பயாமி ।

அர்க்க்யம் ச பலஸம்யுக்தம் கந்த்தபுஷ்பாக்ஷதைர் யுதம் ।
கணாத்த்யக்ஷ நமஸ்தேऽஸ்து க்ருஹாண கருணாநிதே ॥

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: அர்க்க்யம் ஸமர்பயாமி ।

விநாயகநமஸ்துப்ப்யம் த்ரிதஶைரபி வந்தித ।
கங்கோதகேந ஶுத்த்தேந ஶீக்க்ரமாசமநம் குரு ।

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி ॥

தத்த்யாஜ்ய மதுஸம்யுக்தம் மதுபர்கம் மயாஹ்ருதம் ।
க்ருஹாணஸர்வலோகேஶ கஜவக்த்ரநமோஸ்துதே ॥

ஸித்த்திவிநாய காயநம: மதுபர்கம் ஸமர்பயாமி ।

கங்கா கோதாவரீ துங்கா யமுநா சஸரஸ்வதீ ।
தாஸாம் தோயமுமாபுத்ர ஸ்நாநார்த்தம் ப்ரதி க்ருஹ்யதாம் ॥
ஸித்த்திவிநாயகாய நம: ஸ்நானம் ஸமர்பயாமி ।

ஸ்நானாநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி ।

ரக்தவஸ்த்ரமிதம் தேவ திவ்யகாஞ்சந ஸந்நிபம் ।
ஸர்வப்ரத க்ருஹாணேஶ லம்போதர ஹராத்மஜ ॥
ஸித்த்திவிநாயகாய நம: வஸ்த்ரம் ஸமர்பயாமி ।

ராஜதம் ப்ரம்ஹஸூத்ரஞ்ச காஞ்சநம் சோத்தரீயகம் ।
க்ருஹாண சாரு ஸர்வஜ்ஞ பக்தாநாம் வரதோ பவ ॥
ஸித்த்திவிநாயகாய நம: யஜ்ஞோபவீதம் ஸமர்பயாமி ।

நாநாவிதாநிதிவ்யாநி நாநாரத்நோ ஜ்வலாநி ச ।
பூஷணாநி க்ருஹாணேஶ பார்வதீப்ரியநந்தந ॥
ஸித்த்திவிநாயகாய நம: ஆபரணாநி ஸமர்பயாமி ।

கஸ்தூரீ சந்தனம் சைவ கேஸரேண ஸமந்விதம் ।
விலேபநம் ஸுரச்ரேஷ்ட்ட சந்தனம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
ஸித்த்திவிநாயகாய நம: கந்த்தான் தாரயாமி ।

ரக்தாக்ஷதாம்ஶ்ச தேவேஶ க்ருஹாண த்விரதாநந ।
லலாடபலகே சந்த்ரஸ் தஸ்யோபர்யவதார்யதாம் ।
ஸித்த்திவிநாயகாய நம: அக்ஷதான் ஸமர்பயாமி ॥

மால்யாநி ச ஸுகந்த்தீநி மல்லிகாதீ நிவைப்ரபோ ।
மயாஹ்ருதாநி புஷ்பாணி ப்ரதிக்ருண்ஹீஷ்வ ஶாங்கர ।

கரவீரை: ஜாதிஸுமை: சம்பகைர்வகுலைஶ்ஶுபை: ।
ஶத பத்ரைஶ்ச கல்ஹாரை: அர்சாமி கணநாயகம் ॥
ஸித்திவிநாயகாய நம: புஷ்பை: பூஜயாமி ।

ஓம் ஸுமுகாய நம:
ஏகதந்தாய நம:
கபிலாய நம:
கஜகர்ணகாய நம:
லம்போதராய நம:
விகடாய நம:
விக்நராஜாய நம:
கணாதிபாய நம:

ஓம் தூமகேதவே நம:
கணாத்த்யக்ஷாய நம:
ப்பாலசந்த்ராய நம:
கஜாநநாய நம:
வக்ரதுண்டாய நம:
ஶூர்பகர்ணாய நம:
ஹேரம்பாய நம:
ஸ்கந்தபூர்வஜாய நம:

அங்கபூஜை

ஓம் கணேச்வராய நம:- பாதௌ பூஜயாமி (கால்களில்)
ஓம் விக்க்நராஜாய நம:- ஜானுநீ பூஜயாமி (முழங்கால்)
ஓம் ஆகுவாஹநாய நம:- ஊரூபூஜயாமி (தொடை)
ஓம் ஹேரம்பாய நம:- கடிம் பூஜயாமி (இடுப்பு)
ஓம் காமாரி ஸூநவே நம:- நாபிம் பூஜயாமி (தொப்புள்)
ஓம் லம்போதராய நம:- உதரம் பூஜயாமி (வயிறு)
ஓம் கௌரீஸுதாய நம:- ஸ்தனௌ பூஜயாமி (ஸ்தனங்கள்)
ஓம் கணநாதாய நம:- ஹ்ருதயம் பூஜயாமி (இதயம்)
ஓம் ஸ்தூலகண்ட்டாய நம:- கண்ட்டம் பூஜயாமி (கழுத்து)
ஓம் ஸ்கந்தாக்ரஜாய நம:- ஸ்கந்தௌ பூஜயாமி (தோள்)
ஓம் பாஶஹஸ்தாய நம:- ஹஸ்தான் பூஜயாமி (கைகள்)
ஓம் கஜவக்த்ராய நம: - வக்த்ரம் பூஜயாமி (முகம்)
ஓம் விக்க்நஹர்த்ரே நம:- லலாடம் பூஜயாமி (நெற்றி)
ஓம் ஸர்வேஶ்ராய நம:- ஶிர: பூஜயாமி (தலை)
ஓம் கணாதிபாய நம:- ஸர்வாங்கம் பூஜயாமி (உடல் முழுவதும்)

அங்கபூஜா (வேறு)

ஓம் ஸ்ரீகணேஶாய நம:- பாதௌ பூஜயாமி (கால்கள்)
ஓம் அகநாஶிநே நம:- ஜானூ பூஜயாமி (முழங்கால்)
ஓம் ஸுபாஹவே நம:- ஊரூ பூஜயாமி (தொடைகள்)
ஓம் விக்க்நஹர்த்ரே நம:- கடிம் பூஜயாமி (இடுப்பு)
ஓம் லம்போதராய நம:- உதரம் பூஜயாமி (வயிறு)
ஓம் கணேஶ்வராய நம:- ஹ்ருதயம் பூஜயாமி (இதயம்)
ஓம் கபிலாய நம:- ஸ்தநௌ பூஜயாமி (மார்பு)
ஓம் பார்த்திவாய நம:- புஜான் பூஜயாமி (மேல்கைகள்)
ஓம் மஞ்ஜுலகண்ட்டாய நம:- கண்ட்டம் பூஜயாமி (தொண்டை)
ஓம் ஸ்கந்தாக்ரஜாய நம:- ஸ்கந்த்தான் பூஜயாமி (தோள்கள்)
ஓம் பாஶஹஸ்தாய நம:- ஹஸ்தான் பூஜயாமி (முன்கைகள்)
ஓம் கஜவக்த்ராய நம:- முகம் பூஜயாமி (முகம்)

ஓம் விகடநேத்ராய நம:- நேத்ராணி பூஜயாமி (கண்கள்)

ஓம் கஜகர்ணாய நம:- கர்ணௌ பூஜயாமி (காதுகள்)

ஓம் ஸர்வஸித்த்திப்ரதாய நம:- ஶிர: பூஜயாமி (தலை)

ஓம் ஸர்வேஶ்வராயநம:- ஸர்வாங்கம் பூஜயாமி (உடல் முழுவதும்)

அங்கபூஜை - (வேறு)

ஓம் பார்வதீ நந்த நாய நம:- பாதௌபூஜயாமி (கால்கள்)

ஓம் கணேஶாய நம:- குல்ப்பே பூஜயாமி (கணுக்கால்கள்)

ஓம் ஜகத் தாத்ரே நம:- ஜங்க்கே பூஜயாமி (கணைக்கால்கள்)

ஓம் ஜகத்வல்லபாய நம:- ஜாநுநீ பூஜயாமி (முழங்கால்கள்)

ஓம் உமாபுத்ராய நம:- ஊரூ பூஜயாமி (தொடைகள்)

ஓம் விகடாய நம:- கடிம் பூஜயாமி (இடுப்பு)

ஓம் குஹாக்ரஜாய நம:- நாபிம் பூஜயாமி (தொப்புள்)

ஓம் மஹத்தமாய நம:- உதரம் பூஜயாமி (வயிறு)

ஓம் விநாயகாய நம:- வக்ஷ: பூஜயாமி (மார்பு)

ஓம் பாஶச்சிதே நம:- பார்ஶ்வே பூஜயாமி (விலா)

ஓம் ஹேரம்பாய நம:- ஹ்ருதயம் பூஜயாமி (இதயம்)

ஓம் மதோத்கடாய நம:- கண்ட்டம் பூஜயாமி (கழுத்து)

ஓம் ஸ்கந்தாக்ரஜாய நம:- ஸ்கந்த் தான் பூஜயாமி (தோள்கள்)

ஓம் ஹரஸுதாய நம:- ஹஸ்தான் பூஜயாமி (கைகள்)

ஓம் ப்ரம்ஹசாரிணே நம:- பாஹூன் பூஜயாமி (பின்கைகள்)

ஓம் ஸுமுகாய நம:- முகம் பூஜயாமி (முகம்)

ஓம் ஏகதந்தாய நம:- தந்தான் பூஜயாமி (பற்கள்)

ஓம் விக்நநேத்ரே நம:- நேத்ராணி பூஜயாமி (கண்கள்)

ஓம் ஶூர்பகர்ணாய நம:- கர்ணௌ பூஜயாமி (காதுகள்)

ஓம் ப்பால சந்த்ராய நம:- ப்பாலம் பூஜயாமி (நெற்றி)

ஓம் நாகாபரணாய நம:- நாஸிகாம் பூஜயாமி (மூக்கு)

ஓம் சிரந்த நாய நம:- சிபுகம் பூஜயாமி (முகவாய்)

ஓம் ஸ்த்தூலோஷ்ட்டாய நம:- ஓஷ்ட்டௌ பூஜயாமி (உதடுகள்)

ஓம் கலந்மதாய நம:- கண்டம் பூஜயாமி (கழுத்து)

ஓம் கபிலாய நம:- கசான் பூஜயாமி (கேசங்கள்)

ஓம் ஶிவப்ரியாய நம:- ஶிர: பூஜயாமி (தலை)

ஓம் ஸர்வ மங்களாஸுதாய நம:- ஸர்வாணி அங்காநி பூஜயாமி (உடல் முழுவதும்)

பத்ர பூஜை - (இலைகளால் அர்ச்சனை)

ஓம் ஸுமுகாய நம:- மாலதீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (மல்லிகை இலை)

ஓம் கணாதிபாய நம:- ப்ருங்கராஜபத்ரம் ஸமர்பயாமி (கையாந்தரை)

ஓம் உமாபுத்ராய நம: - பில்வபத்ரம் ஸமர்பயாமி (வில்வ இலை)

ஓம் கஜாநநாய நம: - ஶ்வேததூர்வாம் ஸமர்பயாமி (வெள்ளை அருகு)

ஓம் லம்போதராய நம: - பதரீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (இலந்தை)

ஓம் ஹரஸூநவே நம: - தத்தூரபத்ரம் ஸமர்பயாமி (ஊமத்தை இலை)

ஓம் கஜகர்ணகாய நம: - துலஸீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (துளசி)

ஓம் வக்ரதுண்டாய நம: - ஶமீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (வன்னியிலை)

ஓம் குஹாக்ரஜாய நம: - அபாமார்கபத்ரம் ஸமர்பயாமி (நாயுருவியிலை)

ஓம் ஏகதந்தாய நம: - ப்ருஹதீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (கண்டங்கத்ரி)

ஓம் விகடாய நம: - கரவீரபத்ரம் ஸமர்பயாமி (அரளி இலை)

ஓம் கபிலாய நம: - அர்கபத்ரம் ஸமர்பயாமி (எருக்கிலை)

ஓம் கஜதந்தாய நம: - அர்ஜுநபத்ரம் ஸமர்பயாமி (மருதை)

ஓம் விக்நராஜாய நம: - விஷ்ணுக்ராந்தபத்ரம் ஸமர்பயாமி (விஷ்ணுக்ராந்தி

ஓம் வடவே நம: - தாடிமீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (மாதுளை)

ஓம் ஸுராக்ரஜாய நம: - தேவதாருபத்ரம் ஸமர்பயாமி (தேவதாரு இலை)

ஓம் பாலசந்த்ராய நம: - மருவகபத்ரம் ஸமர்பயாமி (மரு)

ஓம் ஹேரம்பாய நம: - அஶ்வத்தபத்ரம் ஸமர்பயாமி (அரசிலை)

ஓம் சதுர்ப்புஜாய நம: - ஜாதீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (ஜாதி இலை)

ஓம் விநாயகாய நம: - கேதகீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (தாழை இலை)

ஓம் ஸர்வேஶ்வராய நம: - அகஸ்த்யபத்ரம் ஸமர்பயாமி (அகத்தி இலை)

(அந்தந்த இலை கிடைக்காவிடத்தில் அருகம்புல் வில்வம், மந்தாரை இலை, வன்னி இலை அர்ப்பணம் செய்யலாம்)

பத்ர பூஜை - (வேறு)

உமா புத்ராய நம: - மாசீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (மாசிப்பச்சை)

ஹேரம்பாய நம: - ப்ருஹதீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (கண்டங்கத்திரி)

லம்போதராய நம: - பில்வபத்ரம் ஸமர்பயாமி (வில்வம்)

த்விரதா நநாய நம: - தூர்வாம் ஸமர்பயாமி (அருகு)

தூமகேதவே நம: - தத்தூரபத்ரம் ஸமர்பயாமி (ஊமத்தை இலை)

ப்ருஹதே நம: - பதரீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (இலந்தை இலை)

அபவர்கதாய நம: - அபாமார்கபத்ரம் ஸமர்பயாமி (நாயுருவி இலை)

த்வைமாதுராய நம: - துலஸீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (துளசி)

சிரந்தநாய நம: - சூதபத்ரம் ஸமர்பயாமி (மாவிலை)

கபிலாய நம: - கரவீரபத்ரம் ஸமர்பயாமி (அரளி இலை)

விஷ்ணுஸ்துதாய நம: - விஷ்ணுக்ராந்தபத்ரம் ஸமர்பயாமி (விஷ்ணுக்கிராந்தி)

அமலாய நம: - ஆமலகபத்ரம் ஸமர்பயாமி (நெல்லி இலை)

மஹதே நம: - மரு வகபத்ரம் ஸமர்பயாமி (மருக்கொழுந்து)

ஸிந்த்துராய நம: - ஸிந்து வாரபத்ரம் ஸமர்பயாமி (கருநொச்சி)

கஜாநநாய நம: - ஜாதீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (ஜாதி மல்லியிலை)

கண்டகலன் மதாய நம: - கண்டலீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (வெள்ளருகு)

சங்கரீப்ரியாய நம: - சமீபத்ரம் ஸமர்பயாமி (வன்னி இலை)

ப்ப்ருங்கராஜத் கடாய நம: - ப்ருங்கராஜபத்ரம் ஸமர்பயாமி
(கரிகலாங்கண்ணியிலை)

அர்ஜுநதந்தாய நம: - அர்ஜுனபத்ரம் ஸமர்யாமி (மருது இலை)

அர்கப்ரபாய நம: - அர்க்கபத்ரம் ஸமர்யாமி (எருக்கிலை)

புஷ்ப பூஜா

பஞ்சாஸ்யகணபதயே நம: - புந்நாகபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (புன்னைப்பூ)

மஹாகணபதயே நம: - மந்தாரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (மந்தாரைப்பூ)

தீரகணபதயே நம: - தாடிமீ புஷ்பம் ஸமர்பயாமி (மாதுளம்பூ)

விஷ்வக்ஸேந கணபதயே நம: - வகுலபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (மகிழம்பூ)

ஆமோத கணபதயே நம: - அம்ருணால புஷ்பம் ஸமர்பயாமி
(வெண்தாமரை)

ப்ரமத கணபதயே நம: - பாடலீபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (பாதிரிப்பூ)
ருத்ர கணபதயே நம: - த்ரோணபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (தும்பைப்பூ)
வித்யா கணபதயே நம: - தத்தூரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (ஊமத்தம்பூ)
விக்ந கணபதயே நம: - சம்பகபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (சம்பகப்பூ)
துரிதகணபதயே நம: - ரஸாலபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (மாம்பூ)
காமிதார்த்தப்ரத கணபதயே நம: - கேதகீபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (தாழம்பூ)
ஸம்மோஹ கணபதயே நம: - மாதவீபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (முல்லைப்பூ)
விஷ்ணு கணபதயே நம: - சம்யாகபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (கொன்றைப்பூ)
ஈஶ கணபதயே நம: - அர்கபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (எருக்கம்பூ)
கஜாஸ்ய கணபதயே நம: - கல்ஹாரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (செங்கழுநீர்)
ஸர்வஸித்த்தி கணபதயே நம: - ஸேவந்திகாபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (செவந்தி)
வீரகணபதயேநம: - பில்வபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி பில்வப்பூ)
கந்தர்ப கணபதயே நம: - கர வீரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (அரளிப்பூ)
உச்சிஷ்ட கணபதயே நம: - குந்தபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (முல்லைப்பூ)
ப்ரம்ஹகணபதயே நம: - பாரிஜாதபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (பவழமல்லிப்பூ)
ஜ்ஞான கணபதயே நம: - ஜாதீபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (ஜாதிப்பூ)

புஷ்ப பூஜா (வேறு)

கணாதிபாய நம: - கேதகீபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (தாழம்பூ)
இபவக்த்ராய நம: - சம்பகபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (சம்பகம்)
லம்போதராய நம: - பூகபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (பாக்குப்பூ)
வடவே நம: - கோவிந்தபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (சங்குப்பூ)
ஸித்த்திவிநாயகாய நம: - ஜாதீபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (ஜாதிப்பூ)
நாகயஜ்ஞோப வீதிநே நம: - கரவீரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (அரளி)
கஜகர்ணகாய நம: - தத்தூரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (ஊமத்தை)
பக்தப்ரியாய நம: - ஶதபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (சதகுப்பைப்பூ)
பார்வதீப்ரியாய நம: - பாரிஜாதபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (பவழமல்லி)
விக்நராஜாய நம: - வகுலபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (மகிழம்பூ)

குமாரகுரவே நம: - விஷ்ணுக்ராந்தி புஷ்பம் ஸமர்பயாமி (விஷ்ணு க்ராந்திப்பூ)

அகநாஶநாய நம: - மல்லிகா புஷ்பம் ஸமர்பயாமி (மல்லி)

ஸர்வஶக்தி காய நம: - கிரிகர்ணிகா புஷ்பம் ஸமர்பயாமி (மலேயத்திப்பூ)

ப்பால சந்த்ராய நம: - பத்மபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (தாமரை)

ருத்ரப்ரியாய நம: - ரக்தோத்பல புஷ்பம் ஸமர்பயாமி (செவ்வல்லி)

விநாயகாய நம:- இந்தீவரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (நீல அல்லி)

மூஷிகவாஹநாய நம: - துலஸீ புஷ்பம் ஸமர்பயாமி (துளசிப்பூ)

அவ்யக்தாய நம: - நந்த்யாவர்தபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (நந்தியாவட்டை)

நாகாதிபதயே நம: - நாகசம்பகபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (புன்னைகப்பூ)

விக்க்நநாயகாய நம: - தாடிமபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி (மாதுளம்பூ)

வக்ரதுண்டாய நம: - கல்ஹார புஷ்பம் ஸமர்பயாமி (கழுநீர்)

ஸித்த்தி விநாயகாய நம: - ஸர்வாணி புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி (எல்லா புஷ்பங்கள்)

(கிடைக்காத புஷ்பங்களுக்கு மாற்றுகத் தாமரை சேர்க்கலாம்)

தூர்வாயுக்ம பூஜா *(இரு அருகம் புற்களைக் கொண்டு அர்ச்சனை)*

கணாத்த்யக்ஷ மஹாதேவ ஶிவபுத்ராபயப்ரத ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ கணாதிப நமோऽஸ்துதே ॥

கணாதிபாய நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

பதிர் கணாநாம் ஸர்வேஷாம் அம்பிகா கர்ப்பஸம்ப்பவ ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ உமாபுத்ர நமோऽஸ்துதே॥

உமாபுத்ராய நம: தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

பக்தாநாம் ஸ்மரணாதேவ ஸர்வாக க்ஷயக்ருத்விபு: ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ அகநாஶ நமோऽஸ்துதே ॥

அகநாஶநாய நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

ந்ருபாணாம் யுத்த்தஸமயே பஜதாமபயப்ரத ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ விநாயக நமோऽஸ்துதே ॥

விநாயகாய நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

ஜநிதோ தேவதார்த்தாய தாராஸுரவதே ப்ரபு: ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ ஈஶபுத்ர நமோऽஸ்துதே ॥

ஈஶபுத்ராய நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

ஸ்கந்தாக்ரஜாத பூதேஶ லம்போதர கஜாநந ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ ஸர்வஸித்திப்ரதாயக ॥

ஸர்வஸித்திப்ரதாய நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸ்மர்பயாமி ।

ராக்ஷஸாநாம் விநாஶாய தந்தாயுததராபவ ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ ஏகதந்த நமோऽஸ்துதே ॥

ஏகதந்தாய நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

உமா மஹேஶயோர் த்ருஷ்ட்யா ஜாதோ ஸௌ கஜவக்த்ரக: ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ இபவக்த்ர நமோऽஸ்துதே ॥

இபவக்த்ராய நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

மூஷிகோத்தம மாருஹ்ய ஜிதாதைத்யா மஹாஹவே ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ நமோமூஷிகவாஹந ॥

மூஷிகவாஹநாய நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

அக்நி ப்பூர்பாஹுலேயஸ்ய குருமுக்யோ பவாந்ப்ரபோ ।
தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணேஶ குமாரகுரவே நம: ॥

குமாரகுரவே நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி ।

(கணாதிப நமஸ்தேऽஸ்து உமாபுத்ராகநாஶந ।
விநாயகேஶபுத்ராவ ஸர்வஸித்திப்ரதாயக॥

ஏகதந்தேபவக்த்ராவ ஸதாமூஷிகவாஹந ।
நம: குமாரகுரவே தூர்வாயுக்மம் க்ருஹாணபோ: ॥)

தூர்வாயுக்ம பூஜா - வேறு

(ஓம் - நம: - தூர்வாயுக்மம் ஸமர்பயாமி)

ஓம் 1. கணாதிபாய நம: 6. ஸர்வஸித்திப்ரதாய
2. பாஶாங்குஶதராய 7. ஏகதந்தாய
3. ஆக்குவாஹநாய 8. இபவக்த்ராய
4. விநாயகாய 9. மூஷிகவாஹநாய
5. ஈஶபுத்ராய 10. குமாரகுரவே

11. கபிலவர்ணாய
12. ப்ரம்ஹசாரிணே
13. மோதகஹஸ்தாய
14. ஸுரஶ்ரேஷ்ட்டாய
15. கஜநாஸிகாய
16. கபித்த்தபலப்ரியாய
17. கஜமுகாய
18. ஸுப்ரஸந்நாய
19. ஸுராக்ரஜாய
20. உமாபுத்ராய
21. ஸ்கந்தப்ரியாய

கணபதி துவாதசநாமாவளி

ஓம் - நம:

விக்க்நராஜாய	ப்பாலசந்த்ராய	கணபதயே
வக்ரதுண்டாய	க்ருஷ்ணபிங்களாய	லம்போதராய
தூம்ரவர்ணாய	விநாயகாய	ஹஸ்திமுகாய
எகதம்ஷ்ட்ராய	கஜகர்ணகாய	விகடாய

ஶ்ரீ கணேஶாஷ்டோத்தரஶத நாமாவளி

ஓம் — நம:

கணேஶ்வராய	வாணீபலாய	ப்ரும்ஹசாரிணே
விக்க்நராஜாய	ஸர்வஸித்த்தி ப்ரதாய	கஜாநநாய
கௌரீபுத்ராய	ஶர்வதநயாய	த்வைமாதுராய
விநாயகாய	ஶர்வரீபதயே	முனிஸ்துத்யாய
ஸ்கந்தாக்ரஜாய	ஸர்வாத்மகாய	பக்தவிக்க்நவி நாஶகாய
அவ்யயாய	ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரே	ஏகதந்தாய
பூதாய	தேவாநீகார்சிதாய	சதுர்பாஹவே 30
தக்ஷாய	ஶிவாய 20	சதுராய
அத்த்யக்ஷாய	ஸித்த்தாய	ஶக்திஸம்யுதாய
த்விஜப்ரியாய 10	புத்த்திப்ரியாய	லம்போதராய
அக்நிகர்வச்சிதே	ஶாந்தாய	ஶூர்பகர்ணாய
இந்த்ரஶ்ரீப்ரியாய		

ஹேரம்பாய
ப்ரம்ஹவித்தமாய
காலாய
க்ருஹபதயே
காமிநே
ஸோமஸூர்யாக்
நிலோசநாய
பாஶாங்குஶதராய
சண்டாய
குணாதீதாய
நிரஞ்ஜநாய
அகல்மஷாய
ஸ்வயம்ஸித்தாய
ஸித்தார்சிதபதாம்
புஜாய
பீஜாபூரகராய
அவ்யக்தாய
வரதாய 50
ஶாஶ்வதாய
க்ருதிநே
வித்வத்ப்ரியாய
வீதராகாய
கதிநே
சக்ரிணே
இக்ஷுசாபவதே
அப்ஜோத்பலகராய
அவ்யக்தாய
ஸ்ரீதாய 60
ஸ்ரீபதிஸ்துதிஹர்
ஷிதாய
குலாத்ரிபேத்ரே
ஜடிலாய
சந்த்ரசூடாய
அமரேஶ்வராய
நாகோபவீதிநே
ஸ்ரீகண்ட்டாய
அர்சிதாய
ராமார்சிதாய
வ்ரதிநே 70
ஸ்த்தூல
கண்ட்டாய
மாயாகர்த்ரே
ஸாமகோஷப்ரியாய
பராய
ஸ்த்தூலதுண்டாய
அக்ரண்யை
தீராய
க்ராமண்யை
கணபாய
ஸ்த்திராய 80
வ்ருத்த்திதாய
ஸுபகாய
ஶூராய
வாகீஶாய
ஸித்த்திதாயகாய
தூர்வாபில்வ
ப்ரியாய
பாபஹாரிணே
ஶாந்தாய
ஸமாஹிதாய
ஆஶ்ரிதஸ்ரீ
ப்ரதாய 90
ஸௌம்யாய
பக்தகாங்க்ஷி
ததாயகாய
அச்யுதாய
கேவலஸித்த்தாய
ஸச்சிதாநந்த
விக்ரஹாய
ஜ்ஞானிணே
மாயா ஸுதாய
தாந்தாய
ப்ரம்ஹிஷ்ட்டாய
ப்பயவர்ஜிதாய 100
ப்ரமத்ததைத்ய
பயப்ரதாய
வ்யக்தமூர்தயே
பார்வதீஶங்கரோத்
ஸங்ககேலநோத்ஸு
கலாலஸாய
ஸமஸ்த ஜகதாதாராய
வரமூஷிக வாஹநாய
ஹ்ருஷ்டசித்தாய
ஸர்வாத்மநே
ஸர்வஸித்த்தி
ப்ரதாயகாய 108

தஶாங்கம் குக்குலும் தூபம் ஸுகந்தம் ச மநோஹரம்।
க்ருஹாண ஸர்வதேவஶ உமாபுத்ர நமோऽஸ்து தே ॥

ஸித்திவிநாயகாய நம: தூபம் ஸமர்பயாமி ।

ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வலோகேஶ த்ரைலோக்ய திமிராபஹம் ।
க்ருஹாண மங்களம் தீபம் ருத்ரப்ரிய நமோऽஸ்து தே ॥

ஸித்திவிநாயகாய நம: தீபம் ஸமர்பயாமி ।

நைவேத்யம் க்ருஹ்யதாம் தேவ பக்திம் மேஹ்யசலாம் குரு ।
ஈப்ஸிதம் மேவரம் தேஹி பரத்ரச பராம் கதிம் ॥

நாநாகாத்ய மிதம் திவ்யம் துஷ்ட்யர்த்தம் தே நிவேதிதம் ।
மயா பக்த்யா ஶிவாபுத்ர க்ருஹாண கணநாயக ॥

ஸித்திவிநாயகாய நம: மஹாநைவேத்யம் மோதகான் லட்டுகான் நாநா பலாநி ச ஸமர்பயாமி ।

பல(பழ)பூஜை

கணாதிபாய நம: - நாரிகேளபலம் ஸமர்பயாமி (தேங்காய்)
பக்தப்ரியாய நம: - ஜம்பீரபலம் ஸமர்பயாமி (எலு மிச்சை)
இபவக்த்ராய நம: - இக்ஷுதண்டம் ஸமர்பயாமி (கரும்பு)
கம்புக்ரீவாய நம: - கபித்தபலம் ஸமர்பயாமி (விளாம்பழம்)
லம்போதராய நம: - கதலீபலம் ஸமர்பயாமி (வாழைப்பழம்)
கபிலாய நம: - கர்கடீபலம் ஸமர்பயாமி (வெள்ளரிப்பழம்)
வடவே நம: - தாடிமபலம் ஸமர்பயாமி (மாதுளை)

பூகீபலம் மஹத்திவ்யம் நாகவல்லீதளைர்யுதம் ।
கர்பூரைலஸமாயுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: தாம்பூலம் ஸமர்பயாமி ।

சந்த்ராதித்யௌ சதாராணி வித்யுதக்னிஸ்ததைவ ச।
த்வமேவ ஸர்வதேஜாம்ஸி ஆர்திக்யம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: கர்பூர நீராஜநம் ஸமர்பயாமி ।

விக்நேஶ்வர விஶாலாக்ஷ ஸர்வாபீஷ்டபலப்ரத ।
ப்ரதக்ஷிணம் கரோமி த்வாம் ஸர்வான் காமான் ப்ரயச்சமே ॥

ஸித்திவிநாயகாய நம: ப்ரதக்ஷிணம் ஸமர்பயாமி ।

நமஸ்தே விக்ந ஸம் ஹர்த்ரே நமோ பக்தேப்ஸிதப்ரத
நமஸ்தே தேவதேவேஶ நமஸ்தே கணநாயக ।

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: - நமஸ்காரான் ஸமர்பயாமி।
விநாயகேஶபுத்ரேஶ கணராஜ ஸுரோத்தம।
தேஹிமேஸகலான் போகான் வந்தேஸித்திவிநாயக॥
ஸித்த்திவிநாயகாய நம: - மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி।

புஷ்பாஞ்ஜலி

(ஓம் - நம: - புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸமர்பயாமி)

கஜாநநாய	ஶூர்பகர்ணாய	ஸர்வஸித்த்திப்ரதாய
ஏகதந்தாய	அநந்தாபரணாய	கணாத்யக்ஷாய
கபிலாய	கல்பத்ருமாய	வக்ரதுண்டாய
ஸ்வர்ணதேஹாய	ருத்ரப்ரியாய	ஹேரம்பாய
உமாஸுதாய	கஜவக்த்ராய	மூஷிகவாஹநாய
அகநாஶநாய	கபிலாய	குமாரகுரவே
லம்போதராய	ப்பாலசந்த்ராய	

விநாயக கணேஶாந ஸர்வதேவ நமஸ்க்ருத।
பார்வதீப்ரிய விக்க்நேஶ மம விக்க்நம் விநாஶய॥

ஸித்திவிநாயகாய நம: ச்சத்ரம் ஸமர்பயாமி। சாமரம் வீஜயாமி। ந்ருத்தம் ப்ர தர்ஶயாமி। வாத்யம் க்கோஷயாமி । ஆந்தோலிகாம் ஆரோபயாமி। ஸமஸ்தராஜோபசாரான் ஸமர்பயாமி।

அர்க்க்யப்ரதானம் (கையில் அக்ஷதை, பூ வுடன் பால் விட்டுக் கொண்டு.

அர்க்க்யம் க்ருஹாணஹேரம்ப வரப்ரத விநாயக।
கந்த்தபுஷ்பாக்ஷதைர்யுக்தம் பக்த்யாதத்தம் மயாப்ரபோ।
ஸ்ரீ ஸித்த்திவிநாயகாய நம:, இதமர்க்க்யம் (அர்க்கியம் விடவும்) இதமர்க்க்யம் (அர்க்கியம்விடவும்) இதமர்க்க்யம் (அர்க்கியம் விடவும்)

நமஸ்துப்ப்யம் கணேஶாய நமஸ்தே விக்க்நநாயக।
புநரர்க்க்யம் ப்ரதாஸ்யாமி க்ருஹாணகணநாயக॥

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: இதமர்க்க்யம், இதமர்க்க்யம், இதமர்க்க்யம் (என 3 தடவை அர்க்கியம் விடவும்)

நமஸ்தே பிந்நதந்தாய நமஸ்தே ஹர ஸூநவே।
இதமர்க்க்யம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸங்க்ருஹாண கணாதிப॥

ஸித்த்திவிநாயகாய நம: - இதமர்க்க்யம் இதமர்க்க்யம் இதமர்க்க்யம் என 3 தடவை அர்க்கியம் விடவும்.

கௌர்யங்கமலஸம்ப்பூத ஜ்யேஷ்ட்ட ஸ்வாமின் விநாயக।
கணேஶ்வர க்ருஹாணார்க்க்யம் கஜானன நமோऽஸ்துதே॥

ஸ்ரீஸித்த்திவிநாயகாய நம:- இதமர்க்க்யம், இதமர்க்க்யம், இதமர்க்க்யம் *என 3 தடவை அர்க்க்யம் விடவும்.* அநேந பூஜநேந பகவான் ஸர்வாத்மக: ஸ்ரீ ஸித்த்திவிநாயக: ப்ரீயதாம்। ஓம் தத்ஸத் ப்ரம் ஹார்பண மஸ்து.

मयूरेश्वरपूजा

मयूरेश्वरपुरे चतुर्षु द्वारेषु अधिष्ठितानां देवतानां पूजनपुरस्सरं मयूरेश्वरपूजा भाद्रपदशुक्लप्रतिपदमारभ्य चतुर्थीपर्यन्तं आचर्यते। दाक्षिणात्यैरपि गाणपतैः कैश्चित् अयं पूजाक्रमोऽनुष्ठीयते।

(द्वाराध्यक्षविषये मुद्गलपुराणे। माञ्जारी प्राच्यां, (आत्मनो जारभावं तु दर्शयन्ती निरन्तरम्। मोहयित्वा क्रीडति तेन स्वयं शक्तिरुत्तमा। माञ्जारी सा समाख्याता मां प्रति जारदर्शिनी। गणपः क्रीडति द्वन्द्वविहारस्थः तयासह।) विरजा दक्षिणस्याम्। आश्रया प्रतीच्याम्। चतुर्थिका उत्तरस्यामिति विशेषः। भगवतो दिव्यं भुवनं स्वानन्दभुवनमिति, भूमौ तदेव मयूरेश्वर मिति (मोरेगांव) इति महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धम्। माञ्जारीं मार्जारीं वदन्ति केचित्। अत्रतु माञ्जारी (मार्जारी) प्राच्यां, आश्रया दक्षिणस्यां, भोगदा प्रतीच्यां, कामदा उत्तरस्यामिति पूजाक्रमो दृश्यते संप्रदायगतः।

पूजाक्रमः-

गुरुवन्दनम्। गणपति वन्दनम्। सङ्कल्पः- ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वर प्रीत्यर्थं श्रीमयूरेश्वरानु ग्रहसिद्ध्यर्थं... एकभक्तव्रतग्रहण पूर्वकं भाद्रपदशुक्ल प्रतिपद मारभ्य चतुर्थी पर्यन्तं चतुर्दिन साध्यां मयूरेश्वर पुर चतुर्द्वाराधिष्ठित देवतापूजा पूर्विकां मयूरेश्वर पूजां करिष्ये। (अप उपस्पृश्य। हरिद्राबिम्बे विघ्नेश्वरपूजा। ग्रहप्रीतिः प्रथमदिने) अस्यां प्रतिपदि मयूरेश्वर पुरपूर्वद्वाराध्यक्षायाः मांजारीदेव्याः पूजां करिष्ये (कलशपूजा)

प्रथमायां पूर्वद्वाराध्यक्षपूजा

प्राग्द्वाराधिष्ठितां देवीं भक्तपापविमार्जिकाम्।
मां जारीं कलयाम्यत्र व्रतस्य परिपूर्तये॥

पूर्वद्वाराध्यक्षां मांजारीं (मार्जारीं) ध्यायामि।
आवाहयामि माञ्जारीं मयूरेशाज्ञया स्थिताम्।
मयूरेशार्चनार्थाय अनुज्ञां कुरु मे शिवे॥ आवाहयामि।
मयूरेशपुरः पूर्वद्वारे रत्नविनिर्मितम्।
सिंहासनमिदं क्लृप्तं आतिष्ठार्चां गृहाण मे॥ आसनं।
पाद्यं गङ्गापयः क्लृप्तं यवदूर्वाभिरन्वितम्।
ददामि सुभगे देवि पङ्कक्षालनमस्तु मे। पाद्यं।
अर्घ्यं मांजारिके देवि गन्धपुष्पा दिमिश्रितम्।
हस्ते गृहीत्वा मत्पापं संप्रमार्ज्य कृपां कुरु॥ अर्घ्यं।
सुगन्धवासितं तोयं मधुपर्कं पुरस्तनम्।
ददाम्याचमनं तुभ्यं कुरु मांजारि शोभनम्॥ आचमनं।
मधुपर्कं मयानीतं दधिमध्वाज्यसंयुतम्।
मांजारिके प्रतीच्छ त्वं मम पापापनुत्तये॥ मधुपर्कं।
मधुक्षीरसिताद्राक्षासर्पिर्भिः संस्कृतं नवम्।
पञ्चामृतमिदं देवि स्नानाय प्रतिगृह्यताम्॥ पञ्चामृतस्नानं।
कृष्णानदी समानीतं गन्धतैलादि पूर्वकम्।
जलं स्नानाय संक्लृप्तं स्नाहि मांजारिके सुखम्॥ स्नानं, आचमनं।
शुक्लाम्बरयुगं सूक्ष्मं कार्पासपरिनिर्मितम्।
परिवीय्य मयूरेशपदभक्तं विधेहि माम्॥ वस्त्रं।
कटकाङ्गदकेयूरहार कङ्कणनूपुरैः।
अलङ्कुरुष्व मांजारि मम संकल्पभूषणैः॥ आभरणानि।

गन्धं ददामि सुरभिं श्रीखण्डागरुमिश्रितम्।
विलेपनाय ते देवि गृह्यतां सुरपूजिते ॥ गन्धं।

जलस्थलरुहैः पुष्पैः मालां देवविनिर्मिताम्।
प्रतिगृह्याशु मांजारि तुष्टा देवं प्रदर्शय ॥ मालिकां।

जातीचंपकपुन्नाग कनकाह्वय कैतकैः।
मल्लिकामालती पुष्पैः पूजयामि सुरेश्वरि ॥ पुष्पाणि ॥

अङ्गपूजा - (ओं - नमः - पूजयामि)

मांजार्यै - पादौ। गूढगुल्फायै - गुल्फौ। दीर्घजङ्घायै - जङ्घे। मुकुटजानुकायै - जानुनी। रंभोरवे - ऊरू। शुभकटयै - कटिं। गंभीरनाभये - नाभिं कृशोदरायै - उदरं। पृथुवक्षसे - वक्षः। उन्नतकुचायै - कुचौ। वेत्रहस्तायै - हस्तौ। कम्बुकण्ठयै - कण्ठं। शुचिस्मितायै - वक्त्रं। दीर्घनासायै - नासिकां। विशाल नेत्रायै - नेत्रे। श्रीकर्णायै - कर्णौ। तिलकभूषायै - ललाटं। द्वारेश्यै - शिरः। मांजार्यै - सर्वाङ्गं।

धूपं गृहाण हेरम्बपुरप्राग्द्वारदेवते।
गुग्गुल्वगरु संमिश्रं ददाम्युत्तममादरात् ॥ धूपं।

दीपं ददामि ते दिव्यं वर्तित्रय सुयोजितम्।
मङ्गलार्थाय सुज्योतिः गृह्यतां देवदूतिके ॥ दीपं।

पायसापूपकृसरचित्रान्नैः फलमिश्रितैः।
नैवेद्यं ते प्रदास्यामि परितृप्ता भवेश्वरि ॥ नैवेद्यं।

पूगीफलसमायुक्तं नागवल्लीदलैर्युतम्।
कर्पूरचूर्ण संयुक्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम् ॥ ताम्बूलं।

नीराजनं प्रदास्यामि पञ्चभिर्घृतवर्तिभिः।
सर्वमंगल लाभायाप्यपराधक्षमाय च ॥ नीराजनं।

प्रदक्षिणनमस्कारान्।

मांजारि त्वदनुज्ञया मम मयूरेशस्य सन्दर्शनं
तत्पादाम्बुरुहार्चनं भगवतः कारुण्य दृष्टिर्मयि।
भूया त्प्रोष्ठपदस्य पूर्वदिनतः तत्राचतुर्थीदिनं
पूजार्थं मम योग्यताऽस्त्विति परं याचेऽद्य पूर्वाधिपे। (प्रार्थना।)
अनया पूजया मयूरेशपुर पूर्वद्वाराध्यक्षा मांजारीदेवता प्रीयताम्।

पूर्वद्वारे रमारमेशपूजा।

सङ्कल्पः - परमेश्वर प्रीत्यर्थं मयूरेशपुर पूर्वाङ्ग देवतयोः रमारमेशयोः पूजां करिष्ये।
(कलश-शंखपूजे।)

रमारमेशौ कलये प्राग्द्वाराङ्गतया स्थितौ।
आद्ये दिने मयूरेशपूजाङ्गत्वेन सत्कृतौ॥

रमा रमेशौ ध्यायामि।

आवाहयामि लक्ष्मीशौ सर्वसंपत्प्रदौ नृणम्।
मयूरेशाज्ञया पूर्वद्वारदेशमुपाश्रितौ॥ आवाहयामि।

रत्नसिंहासनं देवौ उपवेशाय कल्पितौ।
आस्तं मदीयपूजार्थं कुरुतं च कृपां मयि॥ आसनं।

पाद्यमाद्यन्त रहितौ गृह्णीतं साक्षतं शुभम्।
पादप्रक्षालनार्थाय द्विषन्नाशनं अस्तु मे॥ पाद्यं॥

गन्धपुष्पकुशैर्मिश्रं गाङ्गतोयमिदं शुभम्।
अच्छिद्रा सन्ततिर्मे स्यात् गृह्णीतं हस्तपङ्कजे॥ अर्घ्यं।

आचम्येतां जगद्वन्द्यौ शुद्धतोयेन कल्पितम्।
ददाम्याचमनार्थाय मधुपर्काङ्गमुत्तमम्॥ आचमनम्।

दधिमध्वाज्यसंयुक्तं मधुपर्कं मया हृतम्।
लक्ष्मीनारायणावद्य गृह्णीतं परया मुदा॥ मधुपर्कं।

क्षीराज्यमधु मृद्वीकाशर्कराफलकल्पितम्।
पञ्चामृतस्नानमिदं कुरुतं प्रीतिपूर्वकम् ।। पञ्चामृतस्नानं।
गङ्गादिसरिदानीतैः तोयैर्गन्धादि वासितैः।
अभिषेकं करोमीशौ पापाद्वारयतं च माम् ।। स्नानं, आचमनं।
रमारमेश्वरौ देवौ पीताम्बरयुगं तथा।
कञ्चुकं चोत्तरीयं च परिधत्तं महार्घवत् ।। वस्त्रं।
उपवीतानि कार्पासनिर्मितानीह भक्तितः।
मयानीतानि गृह्णीतं मम पापनिवृत्तये ।। उपवीतं।
हारकङ्कणकेयूरनूपुरैः कुण्डलैस्तथा।
ताटङ्कनासाभरणैः भूषयामि सुरेश्वरौ ।। आभरणानि।
चन्दनागरु कर्पूर रोचना मृगनाभिजम्।
गन्धं गृह्णीतमाद्यौ वां मत्पङ्कस्य विशुद्धये ।। गन्धं।
मल्लिकामालतीजातीनागकेसरचम्पकैः।
भक्त्या समर्पितां मालां प्रतिमुञ्चतमादरात् ।। पुष्पाणि।

अङ्गपूजा - ओं - नमः - पूजयामि।

रमारमेश्वराभ्यां - पादान्। सिन्धुजातत्पतिभ्यां - गुल्फान्। श्रीविष्णुभ्यां - जङ्घाः। लक्ष्मीनारायणाभ्यां - जानूनि। इन्दिरातत्पतिभ्यां - ऊरून्। माता पितृभ्यां - गुह्ये। सुकटिभ्यां - कटी। श्री दामोदराभ्यां - उदरे। श्री श्रीनिवासाभ्यां - वक्षसी। कंबुकण्ठाभ्यां - कण्ठौ। कोमलदीर्घबाहुभ्यां - बाहून्। सौम्यमुखाभ्यां - मुखे। शुभनासाभ्यां - नासे। दिक्श्रोत्राभ्यां - श्रोत्राणि। कर्णान्तनेत्राभ्यां - नेत्राणि। तिलक शोभिताभ्यां - फाले। कमलातत्पतिभ्यां - शिरसी। रमारमेशाभ्यां - सर्वाङ्गं पूजयामि।

दशाङ्गं गुग्गुलुं धूपं सुगन्धञ्च मनोहरम्।
आघ्रेयं सर्वभूतानां गृह्णीतं अब्धिवासिनौ ।। धूपं।
त्रिवर्ति घृत संयुक्तं वह्निना योजितं मया।
गृह्णीतं मङ्गलं दीपं त्रैलोक्यतिमिरापहम् ।। दीपं।

अन्नं चतुर्विधोपेतं नानाव्यञ्जन संयुतम्।
भक्ष्यैः फलैश्च विविधैः गृह्णीतं श्रीरमेश्वरौ ॥ नैवेद्यं, आचमनं, तांबूलम्।
नीराजनं सुमाङ्गल्यं कर्पूरेण प्रकल्पितम्।
भक्त्या प्रदर्शितं नित्यौ भवतं मङ्गलप्रदौ ॥ नीराजनं - प्रदक्षिणनमस्कारान्।
रमारमेशौ जगतामधीशौ प्राच्यां मयूरेशपुरस्य विष्ठितौ।
तदाज्ञया भक्तजनानुकम्पिनौ देवार्चने धत्तमनुग्रहाज्ञाम्। (प्रार्थना)
अनया पूजया रमारमेशौ प्रीयेताम्।

(ततः गुणेशाख्यमयूरेश्वरपूजां विदध्यात्। उपोष्य रात्रौ कथाश्रवण नाम सङ्कीर्तन नृत्तगीतादिभिः जागरणां कृत्वा द्वितीयायां तिथौ प्रातः स्नात्वा कृतनित्यक्रियः, दक्षिणद्वारपूजां कुर्यात्। आश्रया नाम द्वाराध्यक्षा। उमामहेश्वरौ अङ्गदेवते।)

द्वितीयायां दक्षिण द्वाराध्यक्षपूजा।

सङ्कल्पः - परमेश्वर प्रीत्यर्थं मयूरेश्वरपुरदक्षिण द्वाराध्यक्षदेवतायाः आश्रयायाः पूजां करिष्ये। कलशपूजा।
आश्रयां भावये देवीं मयूरेश्वरकिङ्करीम्।
दक्षिणाद्वार संस्थानां देवभक्तिप्रदां शिवाम् ॥ ध्यायामि।
आवाहयामि देवि त्वां अभीष्टवर दायिनीम्।
मयूरेशार्चने मेऽस्तु योग्यता घृणया तव। आवाहयामि।
आसनं कल्पितं रम्यं स्वर्णरत्नविनिर्मितम्।
प्रीत्या गृहाण वरदे मत्पापशमनं कुरु ॥ आसनं।
कुशाक्षतादिसंमिश्रं दिव्यतोयमिदं शुभम्।
पादावनेजनार्थाय दत्तं देवि गृहाण भोः ॥ पाद्यं।
अर्घ्यमष्टाङ्गसंयुक्तं हेमपात्रस्थमादरात्।
गृहीत्वाऽभ्युक्ष्य मां पापाद् विशुद्धं कुरु सर्वदा ॥ अर्घ्यं।

आचम्यतां लोकवन्द्ये सर्वाधारस्वरूपिणि।
शुद्धतोयमिदं क्लृप्तं गृहीत्वा परया मुदा ॥ आचमनं।

मधुपर्कं मया दत्तं दधिमध्वाज्यमिश्रितम्।
गृहाण सर्ववरदे कीर्तिं देहि परां मयि ॥ मधुपर्कं।

रंभाफल सिता क्षौद्र घृतक्षीर विमिश्रितम्।
स्नानं पञ्चामृतेनाद्य कुरुष्वाश्रय देवते ॥ पञ्चामृतस्नानं।

गोदावर्याः समानीतं शुद्धतोयमिदं शुभम्।
स्नानं कुर्वाश्रये देवि मम पापं व्यपोहय ॥ स्नानं आचमनं।

दुकूलयुगलं देवि देहालङ्करणाय ते।
ददामि प्रतिगृह्णीष्व शुभं कुरु सदा मम ॥ वस्त्रं।

हारकङ्कण केयूरनूपुरादि प्रकल्पितम्।
ददाम्याभरणं तुभ्यं स्वीकुरुष्व दयानिधे ॥ आभरणम्।

चन्दनागरु कर्पूर कुंकुमादिविमिश्रितम्।
विलेपनमिदं रम्यं स्वीकुरुष्व दयानिधे ॥ गन्धं।

अक्षतान् धवलान् देवि शालिजानक्षतान् शुभान्।
गन्धोपरि ददाम्यद्य अक्षतं कुरु मां सदा ॥ अक्षतान्।

पुष्पाणि च सुगन्धीनि मालतीमल्लिकानि च।
मालिकानां विशिष्टानि गृहाणाश्रयदेवते ॥ पुष्पाणि।

अङ्गपूजा - ओं ... नमः... पूजयामि।

आश्रयायै - पादौ। सर्वाधारायै गुल्फौ। भक्ताश्रयायै - जङ्घे। सुखाश्रयायै - जानुनी। दक्षद्वाराश्रयायै - ऊरू। आज्ञाश्रयायै - गुह्यं। रूपाश्रयायै कटिं। नामाश्रयायै - नाभिं। भूताश्रयायै - उदरम्। रत्नाश्रयायै - उरः। गीताश्रयायै कण्ठं। धनाश्रयायै - हस्तौ। पद्माश्रयायै - मुखं। विद्याश्रयायै - जिह्वां। प्राणाश्रयायै - नासिकां। शब्दाश्रयायै - श्रोत्रे। वह्न्याश्रयायै - नेत्रे। प्रज्ञाश्रयायै - फालं। योगाश्रयायै - शिरः। सर्वाश्रयायै - सर्वाङ्गं।

वनस्पतिरसामिश्र दशाङ्ग परिवर्धितम्।
दिव्यं धूपं ददाम्यद्य गृह्यतां आश्रयाभिधे ॥ धूपं।
साज्यं ज्वालासमायुक्तं वर्तित्रयसमन्वितम्।
दीपं गृहाण देवेशि दक्षद्वाराधिदेवते ॥ दीपं।
नैवेद्यं पायसापूपभक्ष्यलेह्याद्दिकल्पितम्।
मृद्वीकादि फलैर्युक्तं सुस्वादु प्रतिगृह्यताम् ॥ नैवेद्यं तांबूलं।
नीराजनं सुमाङ्गल्यं कर्पूरपरिकल्पितम्।
गृह्यतां सुभगे रम्ये ममागः क्षम्यतां शिवे। नीराजनं - प्रदक्षिण नम .स्कारान्।
सर्वाश्रये देवि निराश्रयं मां मयूरनाथस्य पदाब्जसंश्रयम्।
विधेहि तस्यार्चनबद्धचित्तं इन्द्रादिदेवैरपि संस्तुतस्य ॥

उमामहेश्वर पूजा

सङ्कल्पः - मयूरेश्वर दक्षिणाङ्गदेवताभूतोमामहेश्वर पूजां करिष्ये।

उमामहेश्वरौ ध्याये निर्मलस्फटिकाकृती।
मयूरेश्वर दक्षाङ्गनायकौ वृषभध्वजौ ॥ ध्यायामि।
सर्वानन्दमयौ पूर्णौ सर्वविद्येश्वरौ शिवौ।
आवाहयामि दक्षाङ्गसंस्थितौ सर्वसिद्धिदौ ॥ आवाहयामि।
आसनं रत्नखचितं रम्यं सिंहावृतं शुभम्।
पूजार्थं वां प्रयच्छामि सुखेनास्तं चिरन्तनौ ॥ आसनं।
ाद्यमाद्यन्तशून्याभ्यां शिवाभ्यां सरिदाहृतम्।
हिरण्य कलशास्थं तद्गृह्णीतं मम दैवते ॥ पाद्यं।
अर्घ्यमष्टाङ्गसंयुक्तं गन्धपुष्पादिमिश्रितम्।
मत्पापपरिहारार्थं गृह्णीतं परमेश्वरौ ॥ अर्घ्यं।
आचम्येतां जगद्वन्द्यौ एलागन्धादिवासितम्।
परभक्त्या समानीतं सलिलं वरदंपती ॥ आचमनीयं ॥

दधिमध्वाज्यसंयुक्तं कांस्यपात्रे प्रतिष्ठितम्।
मधुपर्कमिदं पूज्यौ गृह्णीतं कृपया मयि ॥ मधुपर्कं ॥

रंभाज्य शर्कराद्राक्षाफलैः पञ्चामृतं शुभम्।
स्नानार्थं वां प्रयच्छामि कुरुतं प्रतिपूर्वकम् ॥ पञ्चामृतस्नानं ॥

मन्दाकिन्याः समानीतं सुगन्धिजलमुत्तमम्।
ज्ञानसंशुद्ध देहौ वां स्नातं मम विशुद्धये ॥ स्नानं आचमनं ॥

अग्निशौचानि वासांसि देहालङ्करणाय तु।
ददामि परिधत्तं वां मल्लज्जारक्षणाय वै ॥ वस्त्रं ॥

उपवीतमिदं शुद्धं हेमसूत्रविनिर्मितम्।
देवौ धारयतं नित्यं मम पापविशुद्धये ॥ उपवीतं ॥

हारनूपुर केयूरताटङ्क वलयोर्मिभिः।
अलंकुरुतमाद्यौ वां हेमाकार वपुर्धरौ ॥ आभरणानि ॥

मृगनाभ्यादिसंघृष्टं रक्तचन्दनमुत्तमम्।
विलिम्पतं सुरश्रेष्ठौ पङ्कं मा लिम्पतं मयि ॥ गन्धान् ॥

बिल्वैर्मन्दार कुसुमैः मल्लिका चन्दनादिभिः।
भक्त्या संग्रथितां मालां प्रतिमुञ्चतमादरात् ॥ पुष्पाणि ॥

अङ्ग पूजा - ओं ... नमः ... पूजयामि।

पद्मपादाभ्यां - पादान्। गूढ गुल्फाभ्यां - गुल्फान्। वृत्तजंघाभ्यां - जंघाः। सुजानुभ्यां - जानूनि। रंभोरुभ्यां - ऊरून्। जगज्जनकाभ्यां - गुह्ये। आवर्तनाभिभ्यां - नाभी। मुक्तादिशोभिभ्यां - वक्षसी। जगज्जीवनाभ्यां - कुचान्। कंबुकण्ठाभ्यां - कण्ठौ। मृदुहस्ताभ्यां - हस्तान्। सौम्यवदनाभ्यां - मुखे। सुनासाभ्यां - नासे। मृगाक्षिभ्यां - अक्षीणि। दिक्श्रोत्राभ्यां - श्रोत्राणि। विरूपाक्षाभ्यां - फाले। दिव्यमूर्धभ्यां - शिरसी। सर्वेश्वराभ्यां - सर्वाङ्गं ॥

वनस्पतिरसोद्भूत गुल्गुल्वगरुमिश्रितैः ।
दशाङ्गैर्धूपमेतत्तु गृह्णीतमपराजितौ ॥ धूपं ॥

साज्यं त्रिवर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया ।
गृह्णीतं आनन्दमयदीपं लोकप्रका शकम् ॥ दीपं ॥

चित्रान्नै र्लड्डुकापूपैः वटकैर्धृतपायसैः ।
निवेदयामि वां देवौ भुञ्जतं परमादरात् ॥ नैवेद्यं तांबूलं ॥

नीराजनं नीरजाक्षौ ज्वलितैर्लक्षवर्तिभिः ।
प्रददामि परेशानौ क्षमेथां मम मन्तुकान् ॥ नीराजनं प्रदक्षिणनमस्कारान् ।

मयूरेश्वराज्ञाविधाने सुदक्षौ भवानीशिवौ दक्षिणद्वारसंस्थौ ।
गुणेशार्चनायामनुज्ञां विधत्तं सदानन्दरूपे मनो मेऽस्तु नित्यम् ॥ (प्रार्थना)

अनया पूजया उमा महेश्वरौ प्रीयेताम् ।

इति समाप्य मयूरेश्वरं अभ्यर्च्य उपवसेत् । रात्रौ जागरणादिः । तृतीयायां प्रातः स्नात्वा पश्चिमद्वाराध्यक्ष देवतां भोगदां रतिकन्दर्पौ च पूजयेत् ॥

तृतीयायां द्वाराध्यक्षपूजा

सङ्कल्पः । तृतीयायां पश्चिमद्वाराध्यक्षदेवतापूजां करिष्ये । कलशपूजा ।

भोगदां चिन्तयामीह सर्वाभरण भूषिताम् ।
मयूरेशाज्ञया प्रत्यग्द्वारनिष्ठां परावराम् ॥ भोगदां ध्यायामि ॥

आवाहयामि देवि त्वां अभीष्टार्थविधायिनीम् ।
परया कृपया मत्तः पूजां स्वीकुरु भोगदे ॥ आवाहयामि ॥

रत्नसिंहासनं देवि मनसा चारु कल्पितम् ।
अत्रासीना मदीयार्चां गृहाणाद्य शुचिस्मिते ॥ आसनं ॥

उत्तमं पाद्यमानीतं सर्वभोगप्रदायिनि ।
गङ्गादिभ्यः शुचि जलं गृहाण भुवनाधिपे ॥ पाद्यं ॥

अर्घ्यं गन्धाक्षतसुमैः शुद्धं यच्छामि सादरम् ।
अनर्घभोगदात्री त्वं गृहाण वरदायिनि ॥ अर्घ्यं ॥

उशीरादिसुगन्धाढ्यं गाङ्गतोयमनुत्तमम्।
कुरुष्वाचमनं भद्रे सर्वभोगान्प्रयच्छ मे ॥ आचमनं ॥

मधुपर्कमिदं देवि दधिमध्वाज्यमिश्रितम्।
मत्पापशमनार्थाय ददाम्याशु गृहाण भो ॥ मधुपर्कं ॥

स्नानं पञ्चामृतं देवि क्षीराज्यमधुशर्करैः।
दत्तं ते प्रतिगृह्णीष्व पावितं कुरु मां सदा ॥ पञ्चामृतस्नानं ॥

शुद्धतोयमिदं देवि सुगन्धोशीरवासितम्।
स्नाहि गङ्गातुङ्गभद्रासरिद्भ्यः सम्यगाहृतम् ॥ स्नानं आचमनं ॥

दुकूलद्वयमेतत्त्वं वसान परि भोगदे।
मनः संकल्पितान् भोगान् प्रयच्छ समलङ्कृता ॥ वस्त्रं ॥

मुक्तामण्यञ्चितं चारु हारं वलयमङ्गदम्।
सौवर्णरत्नखचितं ददामि प्रतिगृह्यताम् ॥ आभरणानि ॥

गन्धं गृहाण सुरभिं घनमुस्तादिमर्दितम्।
विलिम्पानेन सर्वाङ्गं मम पङ्कं व्यपोहय ॥ गन्धं ॥

शोभनग्रथितां मालां कुन्दमन्दारकादिभिः।
कन्धरे प्रतिमुच्याशु मद्भक्तिं प्रकटी कुरु ॥ पुष्पाणि ॥

अङ्ग पूजा - ओं - नमः ... पूजयामि।
भोगदायै - पादौ। धनदायै - गुल्फौ। यशोदायै - जंघे। शुभदायै - जानुनी।
बलदायै - ऊरू। पुत्रदायै - गुह्यं। अन्नदायै - जठरं। भाग्यदायै - उरः।
स्वरदायै - कण्ठं। ज्ञानदायै मुखं। रूपदायै चक्षुः। प्राणदायै - नासिके।
कीर्तिदायै - श्रोत्रे। शर्मदायै - शिरः। भक्तिदायै - सर्वाङ्गं।

दशाङ्गधूपितं धूपं मृगशाबाक्षि गृह्यताम्।
आघ्रेयः सर्वदेवानां जिघ्र सर्वाङ्गशोभने ॥ धूपं ॥

दीपं वर्तित्रयोपेतं ज्वलितं वह्नितेजसा।
दर्शयामि मयूरेशप्रत्यग्द्वाराश्रये शुभे ॥ दीपं ॥

पायसं पिष्टकृसर चित्रान्नापूपशष्कुलीः ।
निवेदयाम्यहं देवि गृहाण परया मुदा ।। नैवेद्यं ताम्बूलं ।।

नीराजनं सुमाङ्गल्यं कर्पूरेण विनिर्मितम् ।
सर्वमङ्गललाभाय सङ्कष्टविनिवृत्तये ।। नीराजनं ।।

प्रदक्षिणनमस्कारान् ।

श्री भोगदे देवि गुणेशपाद पद्मद्वयासक्तमना भवेयम् ।
तथा त्वमेवाशु विधाय तस्य पूजाविधौ देहि परामनुज्ञाम् ।। (प्रार्थना)

अनया पूजया भोगदा प्रीयताम् ।

रतिकन्दर्प पूजा -

ध्यायामि रतिकन्दर्पौ गुणेशाज्ञाविधायिनौ ।
प्रत्यग्द्वाराङ्गसंस्थानौ रूपयौवनशालिनौ ।। ध्यायामि ।।

आवाहयामि देवेशौ सर्वसुन्दरगात्रिणौ ।
गुणेशपूजा संपूर्णफलावाप्तेरभीप्सया ।। आवाहयामि ।।

आसनं रत्नखचितं आदिदेवौ सुकल्पितम् ।
अत्र स्तं मम पूजार्थं मनोऽभीष्टं प्रयच्छतम् ।। आसनं ।।

अनाद्यन्तौ कामदेवौ यवदूर्वादिसंयुतम् ।
पाद्यं ददामि गृह्णीतं मनोनैर्मल्यमस्तु मे ।। पाद्यं ।।

अर्घ्यं सुवर्णकरके समानीतं हि सुन्दरौ ।
मम तेजोऽभि वृद्ध्यर्थं गृह्णीतं तोयमुत्तमम् ।। अर्घ्यं ।।

सङ्कल्पजौ तोयमिदं दत्तमाचमनाय वाम् ।
उशीरैलालवङ्गादि वासितं स्वादु शीतलम् ।। आचमनम् ।।

मधुपर्कं ददाम्यादौ दंपती साधु कल्पितम् ।
दधिमध्वाज्य संयुक्तं गृह्णीतं परमादरात् ।। मधुपर्कं ।।

सिद्धं पञ्चामृतमिदं स्नानाय फलसंस्कृतम् ।
गृह्णीतं रतिकन्दर्पौ मम सर्वार्थसिद्धये ॥ पञ्चामृतस्नानं ॥

कृष्णागोदावरीरेवासरिद्भ्यः परिपूरितम् ।
आनीतं कलशं सम्यक् स्नातं रतिमनोभवौ ॥ स्नानं, आचमनं ॥

मनोज्ञानीह वस्त्राणि परिधत्तं ददाम्यहम् ।
लज्जासंरक्षणार्थाय महार्घाणि वराणि च ॥ वस्त्राणि ॥

हेमतन्तु प्रक्लृप्तानि हृद्यानि परिशुद्धये ।
दत्तानि परया भक्त्या पूतं मां कुरुतं सदा ॥ उपवीतं ॥

हारकङ्कण केयूरमेखलानूपुरादिभिः ।
भक्त्या समर्पितैर्नित्यं अलङ्कुरुतमादरात् ॥ आभरणम् ॥

गन्धं कलयतं फालयुगले मृगनाभिजम् ।
शोभनाय प्रयच्छामि कुरुतं मां सुगन्धिनम् ॥ गन्धं ॥

पुष्पाणि सुरभीण्यद्य मल्लिकावकुलानि च ।
समर्पयामि गृह्णीतं पश्चिमद्वार वासिनौ ॥ पुष्पाणि ॥

अङ्गपूजा - ओं... नमः... पूजयामि ।

मनोजाभ्यां - पादान् । मङ्गलमूर्तिभ्यां - गुल्फान् । नित्ययुवभ्यां - जङ्घाः । आह्लाद कारिभ्यां - जानूनि । अतिसुन्दराभ्यां - ऊरून् । चक्षुरगोचराभ्यां - गुह्ये । अव्यक्तमूर्तिभ्यां - करौ । आनन्दरूपाभ्यां - जठरे । निम्ननाभिभ्यां - नाभी । हारशोभिभ्यां - वक्षसी । गानरसिकाभ्यां - कण्ठौ । आजानुबाहुभ्यां - बाहून् । शुचिस्मिताभ्यां - मुखे । चम्पकनासाभ्यां - नासिके । कुण्डला लङ्कृताभ्यां - कर्णान् । इन्दीवराक्षिभ्यां - अक्षीणि । तिलकित फालाभ्यां-। फाले । रतिमन्मथाभ्यां - शिरसि । चित्तजन्मभ्यां - सर्वाङ्गं ॥

दशाङ्ग चूर्णसंमिश्रं वरधूपमिदं शुभम् ।
आघ्रापयामि देवेशौ गृह्णीतं करुणाकरौ ॥ धूपं ॥

दीपं ददामि सुभगौ गुणेशपुरपश्चिमे।
मुख्याङ्गत्वेन निर्दिष्टौ दिशतं भाग्यमुत्तमम्॥ दीपं॥

मोदकैर्लड्डुकैः पूपैर्वटकैः पूरिकादिभिः।
नैवेद्यं कारयामीशौ भुञ्जीथां रतिमन्मथौ॥ नैवेद्यं, आचमनं, ताम्बूलम्॥

नीराजनं ददाम्याद्यौ सर्वसंपत्प्रपूरकौ।
अपराधक्षमायाथ सर्वमङ्गलमस्तु मे॥ नीराजनम्। प्रदक्षिणनमस्कारान्।

गुणेशार्चनायां त्वदीयामनुज्ञां
प्रयाचेऽद्य भक्तेर्विवृद्धिं रतीशौ।
मयूरेशपुर्याः प्रवेशे च योग्यं
विधातुश्च मोद प्रमोदौ यतेथाम्॥ प्रार्थना॥

अनया पूजया रति कन्दर्पौ प्रीयेताम्॥

(स्नात्वा मयूरेशं संपूज्य उपवसेद्रात्रौ जागरणादिभिः।
इति तृतीयातिथिपूजां समापयेत्।)

चतुर्थ्यां प्रातः स्नात्वा कृतनित्यक्रियः उत्तरद्वाराध्यक्षां कामदां अङ्गदेवौ महीवराहौ च पूजयेत्।

चतुर्थ्यां द्वाराध्यक्षदेवता पूजा

ध्यायामि कामदां देवीं भक्तकामप्रदायिनीम्।
गुणेशपत्तनोदीच्यद्वारसंस्थानदेवताम्॥ कामदां ध्यायामि॥

आवाहयामि देवि त्वां अभीष्टवरदा भव।
गुणेशार्चाफलावाप्तिकामोऽहं कामदेवते॥ आवाहयामि॥

आसनं कल्पितं रम्यं हेमरत्नविचित्रितम्।
ददाम्यास्व महादेवि प्रसादं कुरु सर्वदा॥ आसनं॥

हेमकुंभसमानीतं पादप्रक्षालनाय ते।
कुशाक्षतादिसंमिश्रं सलिलं प्रतिगृह्यताम्॥ पाद्यं॥

अर्घ्यमष्टाङ्गसंयुक्तं यवदूर्वादि संयुतम्।
कामदे देवि गृह्णीष्व हस्ताभ्यां परमादरात्॥ अर्घ्यं॥

आचम्यतां जगद्वन्द्ये शुद्धतोयं मया हृतम्।
अन्तः करण शुद्ध्यर्थं विधेहि करुणां मयि॥ आचमनं॥

मधुपर्कमिदं देवि दधिमध्वाज्यमिश्रितम्।
गृहाण सर्ववरदे ममारातीन्नुदेश्वरि॥ मधुपर्कं॥

स्नानं पञ्चामृतेनैव क्षीरमध्वाज्यशर्करैः।
संपादितेन कामेशि कुरुष्व परया मुदा॥ पञ्चामृतस्नानं॥

गङ्गामरुद्वृधादिभ्यः तोयं हेमघटाहृतम्।
स्नाहि कल्याणि वरदे मम पापं विशोधय॥ स्नानं - आचमनं॥

वसनं कामदे पीतं सुसूक्ष्मं देवनिर्मितम्।
परिधत्स्व परेशानि कुरु मां हृष्टमानसम्॥ वस्त्रं।

हारताटङ्ककेयूरनासिकाभरणादिभिः।
संक्लृप्तैश्च मया रम्यैः कुरु देहमलङ्कृतम्॥ आभरणानि।

श्रीखण्डघनसारादि विमिश्रं गन्धमुत्तमम्।
गृहाण सर्वसुरभिं मम पङ्कं विनाशय॥ गन्धं।

पुष्पमालां विचित्रां च चम्पकाशोकनिर्मिताम्।
ददामि भूषणार्थाय प्रतिमुञ्च परावरे॥ पुष्पाणि।

अङ्ग पूजा - ओं ... नमः ... पूजयामि।

कामदायै - पादौ। शर्मदायै .... गुल्फौ। तूणजंघायै - जंघे,
मुकुटजानवे - जानू। करभोरवे - ऊरू। शुभकट्यै - कटिं।
गंभीरनाभये - नाभिं। कुशोदर्यै - उदरं। विशुद्धायै - हृदयं।
महोरस्कायै - उरः। शुभकण्ठायै - कण्ठं। वल्लीभुजायै - बाहू।
सुमुखायै - मुखं। सुनसे - नासिकां। सुकर्णायै - कर्णौ।
पद्मनेत्रायै - नेत्रे। फलकफालायै - फालं। सर्वेश्वर्यै - शिरः।

कामदायै - सर्वाङ्गं।

दशाङ्गं गुग्गुलूपेतं सुगन्धि सुमनः प्रियम्।
आघ्रापयामि ते धूपं गृह्यतां कामदायिनि ॥ धूपं।
साज्यं त्रिवर्तिसहितं वह्निना योजितं मया।
गृहाण मङ्गलं दीपं त्रैलोक्यतिमिरापहम् ॥ दीपं।
नैवेद्यं षड्रसोपेतं नानाभक्ष्यप्रपूरितम्।
ददामि कामदे देवि प्रीत्या भुंक्ष्व यथा सुखम् ॥ नैवेद्यं, आचमनं, ताम्बूलं।
नीराजनं नीरजाक्षि घृताक्तैः पञ्चवर्तिभिः।
वह्निना योजितैरेतत् गृहीत्वा कुरु मे शिवम् ॥ नीराजनं, प्रदक्षिण नमस्कारः।
कामार्थदे कामिनि भक्तकाम -
प्रपूरणि त्वं मम देहि कामान्।
मयूरनाथार्चन भाग्यकामं
प्रपन्नमेनं भवती प्रशाधि (क्षमस्व)। प्रार्थना।
अनया पूजया कामदा प्रीयताम्।

महीवराहपूजा।

ध्यायामि भूवराहौ वां गुणेशाज्ञानुकारिणौ।
तद्वामाङ्कतयोदीच्यां स्थितौ लोकस्य रक्षकौ ॥ ध्यायामि।
आवाहयामि भूकोलौ जगदुद्धारकौ मुदा।
मत्पूजां प्रतिगृह्णीतं गुणेशानु ग्रहेच्छया ॥ आवाहयामि।
आसनं रत्न सौवर्ण खचितं लक्षणान्वितम्।
आस्तं पूजाविधानाय परया घृणया मयि ॥ आसनं।
पाद्यमाद्यन्तरहितौ मम पापविशुद्धये।
ददामि कुरुतं प्रीत्या शुद्धतोयमिदं शुभम् ॥ पाद्यं।
अर्घ्यं गन्धकुशाग्रैश्च मिश्रितं परिकल्पितम्।
प्रजापश्वादि वृद्ध्यर्थं गृह्णीतं जलमुत्तमम् ॥ अर्घ्यं।

आचम्येतां जगत्पूज्यौ उशीरैलादि वासितम्।
अंभः पूतं ददामीशौ नीरोगं कुरुतं च माम्॥ आचमनं।
दधिमध्वाज्यसंमिश्रं मधुपर्कं मयाऽऽदरात्।
कल्पितं भूवराहौ वां गृह्णीतममरार्चितौ॥ मधुपर्कं।
क्षीराज्य मधुरंभादि फलैः पञ्चामृतं कृतम्।
स्नातं महीकिटी मह्यं भक्तिं दत्तं पदांबुजे॥ पञ्चामृतस्नानं॥
हेमकुंभसमानीतशुद्धतोयेन वां सदा।
अभिषिञ्चामि कृपया समालोकयतं च माम्॥ स्नानमाचमनं च।
अब्धिरूपाणि वस्त्राणि नीलपीतादिकान्यपि।
महार्घ्याणि प्रक्लृप्तानि समाच्छादयतं रसात्॥ वस्त्रं।
हेमसूत्राणि निर्माय प्रदत्तानि वराणि च।
उपवीतानि गृह्णीतं महीकोलौ परात्परौ॥ उपवीतं॥
सुगन्धं गुणभूतं वां मुस्ताघनरसादिभिः।
घृष्ट्वा दत्तं प्रगृह्याशु वरदौ भवतं सदा॥ गन्धान्।
जातीचंपकपुन्नाग केतकीवकुलादिभिः।
ग्रा॰.तां मालिकां चित्रां गृह्णीतं परमादरात्॥ पुष्पाणि।
अंगपूजा। ओं ... नमः ... पूजयामि।

पातालपादाभ्यां पादान्...। महातलगुल्फाभ्यां .... गुल्फान्...। तलातलजंघाभ्यां ... जंघाः...। रसातल जानुभ्यां..... जानूनि .....। सुतलोरुभ्यां..... ऊरू.....। वितलगुह्याभ्यां... गुह्ये...। अतल-कटिभ्यां... कटी....। भूनाभिभ्यां...। नाभी...। भुवर्जठराभ्यां.... जठरे...। स्वर्हृदयाभ्यां.... हृदये...। महर्वक्षोभ्यां... वक्षसी...। जनोबाहुभ्यां.... बाहून्...। तपःकण्ठाभ्यां कण्ठौ...। सत्यमुखाभ्यां.... मुखे ...। प्राणादिरूपाभ्यां... नासिके...। इनेन्दुनेत्राभ्यां... नेत्राणि...। शब्दरूपाभ्यां... श्रोत्राणि...। तिलकितफालाभ्यां... फाले...। अग्नि मूर्धभ्यां... शिरसी...। महीवराहाभ्यां.... सर्वाण्यंगानि....।

गुग्गुल्वगरु संमिश्रं धूपंदत्तमिदं प्रभू।
आघ्रापयामि भूकोलौ सुरभि घ्राणमुत्तमम्॥ धूपं॥
दीपं ददामि वां दिव्यं पञ्चवर्त्यग्नियोजितम्।
दर्शयामि सुरश्रेष्ठौ मां कटाक्षेण पश्यतम्॥ दीपं॥
अन्नं चतुर्विधोपेतं भुञ्जाथां आदिभूकिटी।
नानाभक्ष्य फलोपेतं नैवेद्यं कल्पितं मया॥ नैवेद्यतांबूले।
नीराजनं महीकोलौ कर्पूरेण कृतं मया।
सर्वमङ्गललाभायाप्यपराधक्षमा य च॥ नीराजनं प्रदक्षिणनमस्कारौ।
नित्यौ विशुद्धौ महीकोलरूपौ गुणेशार्चनायामनुज्ञां विधत्तम्।
त्रिमूर्तिस्वरूपे मयूरेश्वरे मां पदांभोजभक्तं नतं ब्रूतमारात्॥
अनया पूजया महीवराहौ प्रीयेताम्॥

गुणेशपूजाक्रमः।

प्रातः स्नात्वा, माध्याह्निकक्रियां समाप्य श्लक्ष्णां शुद्धां पाषाणशर्करादिवर्जितां मृदमानीय ब्रह्मविष्णुरुद्रात्मकत्वेन त्रिमुखं शुण्डाविराजितं शूर्पकर्णादिलक्षणयुक्तं षड्भुजं पाशाङ्कुश चक्रत्रिशूल-परशु-मोदक स्वदन्तचिह्नितं पार्श्वस्थमयूरसहितं देवं निर्माय, चतुर्द्वारसहितं सोपान त्रयसहितं मण्डपं विरच्य, तत्र देवं प्रतिष्ठाप्य, पूर्वोक्तविधिना द्वारदेवताः अङ्गदेवताश्च संपूज्य, मयूरेश्वर पूजां करिष्ये इति सङ्कल्प्य, भूशुद्धिं, भूतशुद्धिं, मातृकान्यासं, दीपपूजां, घण्टापूजां कलशशंखपूजां आत्मपूजां च कुर्यात्।

हृत्पद्मकर्णिकामध्यात् आगच्छत्वं गणेश्वर।
सिद्ध्या बुद्ध्या च सहितः सगणः सन्निधिं कुरु।

=(इति हृदयपद्मादागतं बिम्बे विभाव्य, यथाशक्ति मूलमन्त्रं जप्त्वा बिम्बे समर्पयेत्।)

= आधारशक्तिकमलासनाय नमः। तीव्रा - ज्वालिनी - नन्दा - भोगदा - कामरूपिणी - उग्रा - तेजोवती - सत्या - विघ्ननाशिन्याख्य पीठशक्तिभ्यो नमः। (प्राणान्प्रतिष्ठाप्य, षोडशभिः उपचारैः उपचर्य, नीराजनानन्तरं एकविंशति दूर्वाः समर्प्य पञ्चावरणदेवतापूजां कुर्यात्। उत्तरांगत्वेन मूलमन्त्रजपं कृत्वा देवहस्ते समर्पयेत्। रात्रौ जागरणं कृत्वा उपोष्य प्रातः स्नात्वा कृतनित्य क्रियः, स्वगृह्योक्तविधिना अग्निं प्रतिष्ठाप्य इक्षु - सक्तु - रंभाफल - पृथुक - तिल - मोदक - नारिकेल - लाजाख्याष्टद्रव्यैः यथाशक्ति जुहुयात्। पारणां समाप्य परेद्युः प्रातः पूजां विधाय बिम्बं शिबिकामारोप्य बालैः दण्डक्रीडा वाद्यघोषपुरः सरं बिम्बं जले विसृजेत्। इति संग्रहः।

पूजाविधिः

नभस्ये शुक्लपक्षे तु चतुर्थ्यामर्चितो मया।
कृता च विधिवन्मूर्तिः मृण्मयी सौम्यदर्शना॥
गिरिजाऽभीष्ट सिद्ध्यर्थं तस्यामाविरभूः किल।
अनेकाक्षिशिरः पादबाहु कर्णायुधः स्वयम्॥
विश्वरूपस्य भवतो दर्शने गिरिजा भयात्।
तुष्टाव परया भक्त्या तस्यै तुष्टो वरं ह्यदाः॥
बालवत्क्रीडनार्थाय बालरूपोऽभवस्तदा।
पूजार्थं तादृशं रूपं संस्मरामि गजानन॥
ब्रह्मविष्ण्वीशवदनं शुण्डारदनशोभितम्।
कोटिसूर्य प्रतीकाशं चन्द्रकोटिसुशीतलम्॥
पाशाङ्कुशौ चक्रशूलौ पर्शुमोदकदन्तकान्।
बिभ्राणं षड्भुजैः सम्यक् गुणेशाभिधमीश्वरम्॥
वामदक्षिण भागस्थ सिद्धिबुद्धिसमावृतम्।
हारताटङ्क केयूर मुकुटाद्यि विराजितम्॥

पीतांबरधरं फालचन्द्रं भास्वरविग्रहम्।
नागकक्षोदरा बन्धं नागयज्ञोपवीतिनम्॥
सिन्दूरितमहाकुंभं शूर्पकर्णमुपास्महे॥ ध्यानम्।
(प्राण प्रतिष्ठां कृत्वा)

अत्रागच्छ मयूरेश ब्रह्मादिमुनिवन्दित।
आवाहयामि बिम्बेऽस्मिन् मम पूजां गृहाण भो॥

सहस्रशीर्षा + दशाङ्गुलम्। आवाहयामि।

स्वर्णसिंहासनं चारु नवरत्नविचित्रितम्।
सुखेनास्व गुणेशान भक्तिं देहि पदाम्बुजे॥

पुरुष एवे + रोहति। आसनं समर्पयामि।

पादौ प्रक्षालयामीश यवदूर्वाक्षतादिभिः।
पुष्पादिभिश्च संशुद्ध गङ्गादिसलिलैः शुभैः॥

एतावानस्य + दिवि। पाद्यं समर्पयामि।

मयूरेश ददाम्यर्घ्यं कुशपुष्पादिमिश्रितम्।
गृहाण सर्ववरद प्रजासन्ततिरस्तु मे॥

त्रिपादूर्ध्वं + अभि। अर्घ्यं समर्पयामि।

ददाम्याचमनीयं ते मधुपर्कपुरस्तनम्।
उशीरवासितं तोयं गङ्गाया उद्धृतं शुभम्॥

तस्माद्विरा + पुरः। आचमनीयं समर्पयामि।

मधुपर्कमिदं रम्यं दधिमध्वाज्यमिश्रितम्।
गुणेश कांस्यपात्रस्थं अन्नवान्स्यां गृहाण भोः॥

यत्पुरुषेण + हविः। मधुपर्कम्।

सिता - क्षीराज्य - मधुभिः रंभाखर्जूरकादिभिः।
फलैः पञ्चामृतं क्लृप्तं स्नानाय प्रतिगृह्यताम्॥

पञ्चामृतस्नानं समर्पयामि।

गंगागोदावरी कृष्णातुङ्ग भद्रासमाहृतम्।
हेमकुंभैरिदं शुद्धं सुगन्धि स्नाहि निर्मलम्॥

तं य ज्ञं + श्च ये। स्नानं समर्पयामि। आचमनं समर्पयामि।

पीतांबरयुगं सूक्ष्मं रुक्मतन्तु विचित्रितम्।
मयूरेश गृहाण त्वं परिधेहि मुदा मयि॥

तस्माद्यज्ञात् + ये। वस्त्रे समर्पयामि।

उपवीतमिदं शुभ्रं मया भक्त्या प्रकल्पितम्।
सर्वपापविशुद्ध्यर्थं गृहाण परमादरात्॥

तस्माद्यज्ञात् + अजायत। उपवीतं समर्पयामि।

किरीटहारकटक किङ्किणीनूपुरादिभिः।
अलङ्कुरु मयूरेश शोभायै सार्वका लिकम्॥

भूषणानि समर्पयामि।

घनकेसरकस्तूरी रोचना चन्दनादिभिः।
विघृष्टगन्धं सुरभि लेपनार्थं ददामि ते॥

तस्मादश्वा + वयः। गन्धान्धारयामि।

अक्षतांश्च मयूरेश कुंकुमाक्तान् गृहाण भो।
समर्पितान्मया भक्त्या अक्षतं कुरु मां सदा॥

अक्षतान्समर्पयामि।

चम्पकाशोक पुन्नागकेतकीवकुलादिभिः।
नन्दनाहृत पुष्पैश्च अर्पयाम्यद्य मालिकाम्॥

यत्पुरुषं + वुच्येते। पुष्पमालां समर्पयामि।

मल्लिकामालती जातीबिल्वैः मरुवकैः सुमैः।
सौगन्धिकैः शमीपत्रैः दूर्वाभिः पूजयाम्यहम्॥

पुष्पाणि समर्पयामि।

अङ्ग पूजा - ओं... नमः... पूजयामि।

गुणेशाय - पादनखानि - । सत्वाय - पादाङ्गुलीः । रजसे - पादतलं। तमसे - पादौ। पृथिव्यात्मने - गुल्फं। अबात्मने - जंघे। तेजोरूपिणे - जानुनी। वाय्वात्मने - ऊरू। आकाशात्मने - गुह्यं। गन्धात्मने - कटिं। रसात्मने - जठरं। रूपात्मने - नाभिं। स्पर्शात्मने - वक्षः। शब्दात्मने - हृदयं। कम्बुग्रीवाय - कण्ठं। भिन्नदन्ताय - दन्तं। शुण्डामुखाय - नासिकां। वक्रतुण्डाय - मुखं। वाणीजिह्वाय - जिह्वां। शूर्पकर्णाय कर्णौ। विश्वनेत्रे - नेत्रे। फालचन्द्राय - फालं। सोमार्कघण्टाय - मस्तकं। मयूरेशाय - शिरः। गुणेशाय - सर्वाङ्गं॥ (सहस्रनामाद्यैरर्चनं कुर्यात्।)

ददामि धूपं देवेश दशाङ्गेन सुधूपितम्।
मयूरेश गृहाण त्वं मम पापापनुत्तये॥

ब्राह्मणोऽस्य + अजायत। धूपमाघ्रापयामि।

साज्यं त्रिवर्ति संयुक्तं वह्निना ज्वालितं मया।
मयूरेश गृहाणेमं मदान्ध्यं विनिवारय॥

चन्द्रमा + अजायत। दीपं समर्पयामि॥

मोदकान् लड्डुकान् पूपान् वटकान् पर्पटान् कृतान्।
शष्कुलीः पूरिकाश्चैव कृसराणि घृताचितान्।
अन्नानि च विचित्राणि स्वादूनि सुरभीणि च।
शर्करामुद्गहारिद्र मिश्रितान्नानि भूरिशः।
कल्पितानि मयूरेश नैवेद्यं भुंक्ष्व सादरम्।
बह्वन्नं कुरु मां देव त्वत्कटाक्षावलोकनात्॥

नाभ्या + अकल्पयन्। महानैवेद्यं निवेदयामि।

आचमनं समर्पयामि।

पूगैलारेणुकाभृङ्ग कर्पूरादिसुवासितैः।
नागवल्ली दलैश्चर्णैः ताम्बूलं संगृहाण भोः॥

ताम्बूलं समर्पयामि।

लक्षवर्ति ज्वालितेन दीपेन परिकल्पितम्।
आरार्तिकमिदं देव मङ्गलार्थं ददामि ते॥

सप्तास्यासन् + पशुम्। नीराजनं दर्शयामि।

वैदिकैर्लौकिकैर्मन्त्रैः मन्त्रितानि सुमानि च।
अपराधक्षमार्थाय चार्पयामि पदाम्बुजे॥

मन्त्रपुष्पं समर्पयामि।

सौवर्णीं दक्षिणां सिद्धिबुद्धिद्वयविशेषित।
अर्पयामि पदांभोजे कटाक्षेणाव मां सदा॥

स्वर्णपुष्पं समर्पयामि।

प्रदक्षिणत्रयं कुर्यां सर्वपापप्रणाशनम्।
त्वत्प्रसादात् वाजिमेधफलं प्राप्नोमि नित्यशः॥

प्रदक्षिणं समर्पयामि।

सहस्रशो नमामीशमपराधान् क्षमापये।
वैदिकैर्लौ किकैः स्तोत्रैः स्तुवे सर्वार्थसिद्धये॥

नमस्करोमि।

यज्ञेन यज्ञं + देवाः। प्रार्थये।

जगद्बीजमेकं चिदानन्दरूपं शिवाद्यैरचिन्त्यं महायोगिवन्द्यम्।
त्रिमूर्तिस्वरूपं मयूराभिधानं परेशं गुणेशं पराशक्तिसूनुम्।
कृपातो भवानीमनोऽभीष्टसिद्ध्यै महीमूर्तितो यः समाविर्बभौ हि।
तमीशं गुणेशं कृपादृष्टिलेशप्रसादार्थं आनन्दपूर्णं भजेऽहम्।
दूर्वायुग्मार्पणम् - ओं नमः। दूर्वायुग्मं समर्पयामि।

गणञ्जयाय। गणपतये। हेरम्बाय। धरणीधराय। महागणपतये। लक्षप्रदाय (यक्षेश्वराय।) क्षिप्रप्रसादनाय। अमोघसिद्धये। अमिताय (अमृताय) मन्त्राय। चिन्तामणये। निधये। सुमङ्गलाय। बीजाय। आशापूरकाय। वरदाय। शिवाय। काश्यपाय। नन्दनाय। वाञ्छासिद्धाय (वाचां सिद्धये) ढुण्ढिविनायकाय।

आवरणपूजा। .... पूजयामि नमः।

प्रथमावरणे - हृदयदेवतां। शिरोदेवतां। शिखादेवतां। कवचदेवतां। नेत्रदेवतां। अस्त्रदेवतां।

द्वितीयावरणे - विद्यां। विधात्रीं। भोगदां। विघ्नघातिनीं। निधिप्रियां। पापघ्नीं। पुण्यां। शशिप्रभां।

तृतीयावरणे - वक्रतुण्डं। एकदंष्ट्रं। महोदरं। गजास्यं। लंबोदरं। विकटं। विघ्नराजं। धूम्रवर्णं।

चतुर्थावरणे - इन्द्रं। अग्निं। यमं। निरृतिं। वरुणं। वायुं। कुबेरं (सोमं)। ईशानं।

पञ्चमावरणे - वजायुधदेवतां। शक्त्या युध देवतां। दण्डायुध देवतां। खड्गायुधदेवतां। पाशायुध देवतां। अङ्कुशायुधदेवतां। गदायुधदेवतां। शूलायुधदेवतां।

ओं गं गणपतये नमः। इति मध्ये गणेशं पुष्पाञ्जलिभिः समभ्यर्च्य निवेदनादिकं कुर्यात्। यथाशक्ति मूलमन्त्रं जप्त्वा देवाय समर्पयेत्। मया कृतेन साङ्गगणेशार्चनेन परमेश्वरः प्रीतो भवतु। इति पूजां समर्पयेत्। अन्यत् क्रमे पूर्वं निर्दिष्टम्।

सिद्धिविनायकषोडशोपचारपूजास्तुतिः (१)

वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटि समप्रभ।
निर्विघ्नं कुरु मे देव सर्व-कार्येषु सर्वदा॥ १॥

एकदन्तं शूर्पकर्णं गजवक्त्रं चतुर्भुजम्।
पाशाङ्कुशधरं देवं वन्दे सिद्धिविनायकम्॥ २॥

वन्दे गजाननं देवं तप्तकाञ्चनसन्निभम्।
चतुर्भुजं महाकायं सर्वाभरण भूषितम्॥ ३॥

अत्रागच्छ जगद्वन्द्य सुरराजार्चितेश्वर।
अनाथनाथ सर्वज्ञ गीर्वाणासुर पूजित॥ ४॥

अनेकरत्न खचितं मुक्तामणिविभूषितम्।
रत्नसिंहासनं चारु गणेश प्रतिगृह्यताम्॥ ५॥

गौरीपुत्र नमस्तेऽस्तु दूर्वापद्मादि संयुतम्।
भक्त्या पाद्यं मया दत्तं गृहाण द्विरदानन॥ ६॥

सिद्धार्थयवदूर्वाभिः गन्धपुष्पाक्षतैर्युतम्।
तिलपुष्पसमायुक्तं गृहाणार्घ्यं गजानन॥ ७॥

कर्पूरागरुपुष्पैश्च वासितं विमलं जलम्।
भक्त्या दत्तं मया देव कुरुष्वाचमनं प्रभो॥ ८॥

दध्याज्य मधु संयुक्तं मधुपर्कं मयाऽऽहृतम्।
गृहाण सर्व लोकेश गजवक्त्र नमोऽस्तु ते॥ ९॥

मध्वाज्य शर्करायुक्तं दधिक्षीरसमन्वितम्।
पञ्चामृतं गृहाणेदं भक्तानामिष्टदायक॥ १०॥

गङ्गादि पुण्यपानीयैः गन्धपुष्पाक्षतै र्युतैः।
स्नानं कुरुष्व भगवन् उमापुत्र नमोऽस्तु ते॥ ११॥

रक्तवस्त्र द्वयं देव राजराजादि पूजित।
भक्त्या दत्तं गृहाणेदं भगवन्हरनन्दन॥ १२॥

राजतं ब्रह्मसूत्रं च काञ्चनं चोत्तरीयकम्।
गृहाण चारु सर्वज्ञ भक्तानामिष्टदायक॥ १३॥

चन्दनागरु कर्पूरकस्तूरी कुङ्कुमान्वितम्।
विलेपनं सुरश्रेष्ठ प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम्॥ १४॥

अक्षतान्धवलान्दिव्यान् शालीयानक्षतान् शुभान्।
हरिद्राचूर्णसंयुक्तान् संगृहाण गणाधिप ॥ १५ ॥
सुगन्धीनि सुपुष्पाणि जाजी कुन्दमुखानि च।
एकविंशति संख्यानि गृहाण गणनायक ॥ १६ ॥
चन्दनागुरु कस्तूरी चन्द्रगुग्गुलुसंयुतम्।
धूपं गृहाण वरद धूतपाप नमोऽस्तु ते ॥ १७ ॥
दीपं गृहाण देवेश वर्तित्रयसमन्वितम्।
गणराज नमस्तुभ्यं अज्ञानं विनिवर्तय ॥ १८ ॥
शाल्यन्नं पायसादीनि मोदकांश्च फलानि च।
निवेदितं गृहाणेश नित्यतृप्त नमोऽस्तु ते ॥ १९ ॥
पूगीफलसमायुक्तं नागवल्लीदलैर्युतम्।
कर्पूरचूर्ण संयुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् ॥ २० ॥
चन्द्रादित्यौ ग्रहास्ताराः विद्युदग्नि विभास्वरम्।
त्वमेव सर्वं तत्तेजो नीराजनमिदं प्रभो ॥ २१ ॥
नमो नमो गणेशाय नमस्ते विश्वरूपिणे।
निर्विघ्नं कुरु मे कामं नमामि त्वां गजानन ॥ २२ ॥
अगजाननपद्मार्कं गजाननमहर्निशम्।
अनेकदं तं भक्तानां एकदन्तमुपास्महे ॥ २३ ॥
विनायक वरं देहि महात्मन्मोदकप्रिय।
अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सर्वदा ॥ २४ ॥
यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपः पूजा क्रियादिषु।
न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वन्दे गजाननम् ॥ २५ ॥

ஸித்த்திவிநாயகஷோடபோபசாரபூஜாஸ்துதி (1)

வக்ர துண்ட மஹாகாய ஸூர்யகோடிஸமப்ரப।
அவிக்நம் குருமே தேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா ॥ 1 ॥

ஏகதந்தம் ஶூர்பகர்ணம் கஜவக்த்ரம் சதுர்ப்புஜம் ।
பாஶாங்குஶதரம் தேவம் வந்தே ஸித்த்திவிநாயகம் ॥ 2 ॥

வந்தே கஜாநநம் தேவம் தப்தகாஞ்சநஸந்நிபம் ।
சதுர்ப்புஜம் மஹாகாயம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ॥ 3 ॥

அத்ராகச்ச ஜகத்வந்த்ய ஸுரராஜார்சிதேஶ்வர ।
அநாதநாத ஸர்வஜ்ஞ கீர்வாணாஸுரபூஜித ॥ 4 ॥

அநேகரத்னகசிதம் முக்தாமணி விபூஷிதம் ।
ரத்நஸிம்ஹாஸனம் சாரு கணேஶ ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥ 5 ॥

கௌரீபுத்ர நமஸ்தேऽஸ்து தூர்வாபத்மாதிஸம்யுதம் ।
பக்த்யா பாத்யம் மயாதத்தம் க்ருஹாணத்விரதாநந ॥ 6 ॥

ஸித்த்தார்த்த யவதூர்வாபி: கந்த்தபுஷ்பாக்ஷதைர்யுதம் ।
திலபுஷ்பஸமாயுக்தம் க்ருஹாணார்க்க்யம் கஜாநந ॥ 7 ॥

கர்பூராகரு புஷ்பைஶ்ச வாஸிதம் விமலம் ஜலம் ।
பக்த்யா தத்தம் மயா தேவ குருஷ்வாசமநம் ப்ரபோ ॥ 8 ॥

தத்த்யாஜ்யமது ஸம்யுக்தம் மது பர்கம் மயாஹ்ருதம் ।
க்ருஹாண ஸர்வலோகேஶ கஜவக்த்ரநமோऽஸ்து தே ॥ 9 ॥

மத்த்வாஜ்ய ஶர்கராயுக்தம் ததிக்ஷீரஸமந்விதம் ।
பஞ்சாம்ருதம் க்ருஹாணேதம் பக்தாநாமிஷ்டதாயக ॥ 10 ॥

கங்காதி புண்யபாநீயை: கந்த்தபுஷ்பாக்ஷதைர்யுதை: ।
ஸ்நானம் குருஷ்வ பகவன் உமாபுத்ர நமோऽஸ்து தே ॥ 11 ॥

ரக்தவஸ்த்ர த்வயம் தேவ ராஜராஜாதி பூஜித ।
பக்த்யா தத்தம் க்ருஹாணேதம் பகவன் ஹரநந்தன ॥ 12 ॥

ராஜதம் ப்ரம் ஹஸூத்ரஞ்ச காஞ்சநம் சோத்தரீயகம் ।
க்ருஹாண சாரு ஸர்வஜ்ஞ பக்தாநாமிஷ்டதாயக ॥ 13 ॥

சந்தனாகருகர்பூர கஸ்தூரீ குங்குமான் விதம் ।
விலேபனம் ஸுரஶ்ரேஷ்ட்ட ப்ரீத்யர்த்தம் ப்ரதி க்ருஹ்யதாம் ॥14॥

அக்ஷதான் த்தவலான் திவ்யான் ஶாலீயாநக்ஷதான் ஶுபான் ।
ஹரித்ராசூர்ணஸம்யுக்தான் ஸங்க்ருஹாண கணாதிப ॥ 15 ॥

ஸுகந்த்தீநி ஸுபுஷ்பாணி ஜாஜீகுந்தமுகாநி ச ।
ஏகவிம்ஶதி ஸங்க்க்யானி க்ருஹாணகணநாயக ॥ 16 ॥

சந்த நாகரு கஸ்தூரீ சந்த்ர குக்குலுஸம்யுதம் ।
தூபம் க்ருஹாண வரத தூதபாப நமோ ஸ்து தே ॥ 17 ॥

தீபம் க்ருஹாண தேவேஶ வர்தித்ரயஸமன்விதம் ।
கணராஜ நமஸ்துப்யம் அஜ்ஞானம் விநிவர்தய ॥ 18 ॥
ஶால்யந்நம் பாயஸாதீநி மோதகாம்ஶ்ச பலாநி ச ।
நிவேதிதம் க்ருஹாணேஶ நித்யத்ருப்த நமோऽஸ்துதே ॥ 19 ॥
பூகீபலஸமாயுக்தம் நாகவல்லீ பத்ரைர்யுதம் ।
கர்பூர சூர்ணஸம்யுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥ 20 ॥
சந்த்ராதித்யௌ க்ரஹாஸ்தாரா: வித்யுதக்னிர் விபாஸ்வரம் ।
த்வமேவ ஸர்வம் தத்தேஜோ நீராஜன மிதம் ப்ரபோ ॥ 21 ॥
நமோ நமோ கணேஶாய நமஸ்தே விஶ்வரூபிணே ।
நிர்விக்நம் குருமே காமம் நமாமித்வாம் கஜாநந ॥ 22 ॥
அகஜாநந பத்மார்கம் கஜாநந மஹர்நிஶம் ।
அநேகதம் தம் பக்தாநாம் ஏகதந்தம் உபாஸ்மஹே ॥ 23 ॥
விநாயக வரம் தேஹி மஹாத்மன் மோதகப்ரிய ।
அவிக்நம் குரு மே தேவ ஸர்வகார்யேஷு ஸர்வதா ॥ 24 ॥
யஸ்ய ஸ்ம்ருத்யாச நாமோக்த்யா தப:பூஜாக்ரியாதிஷு ।
ந்யூநம் ஸம்பூர்ணதாம் யாதி ஸத்யோ வந்தே கஜாநனம் ॥ 25 ॥

सिद्धिविनायकषोडशोपचार पूजास्तुतिः (२)

हृत्पद्मकर्णिकामध्यात्सिद्ध्या देव्या गजानन ।
आगच्छ त्वं महादेव सर्वैरावरणैः सह ॥
देवेश भक्तसुलभ परिवारसमन्वित ।
यावत्त्वां पूजयिष्यामि तावद्देव इहावह ॥
आगच्छ भगवन्देव स्थाने चात्र स्थितो भव ।
यावत्पूजां करिष्यामि तावत्त्वं सन्निधौ भव ॥ (आवाहनम्)
तवेयं महिमा मूर्तिः तस्यां त्वं सर्वगः प्रभो ।
भक्तिस्ने हसमाकृष्ट दीपवत्स्थापयाम्यहम् ॥ (स्थापनम्)
अनन्या तव देवेश मूर्तिशक्तिरियं प्रभो ।
सान्निध्यं कुरु तस्यां त्वं भक्तानुग्रहतत्पर ॥ (सन्निधापनं)
आज्ञया तव देवेश कृपांभोधे गुणांबुधे ।
आत्मानन्दैकतृप्तं त्वां निरुणध्मि पितर्गुरो ॥ (सन्निरोधनम्)

अज्ञानाद्दुर्मनस्त्वाद्वा वैकल्यात्साधनस्य च।
यदपूर्णं भवेत्कृत्यं तदप्यभिमुखो भव॥ (अभिमुखीकरणम्)

अभक्तवाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रदूरातिगद्युते।
स्वतेजः पिञ्जरेणाशु वेष्टितो भव सर्वतः॥ (अवकुण्ठनम्)

यस्य दर्शनमिच्छन्ति देवाः स्वाभीष्टसिद्धये।
तस्मै ते परमेशाय स्वागतं स्वागतं च ते॥ (स्वागतम्)

देवं देव महाराजप्रियेश्वर प्रजापते।
आसनं दिव्यमीशान दास्येऽहं परमेश्वर॥ (आसनम्)

अपराधो भवत्येव सेवकस्य पदे पदे।
कोऽपरः सहतां लोके केवलं स्वामिनं विना॥

स्वागतं देव देवेश मद्भाग्यात्त्वमिहागतः।
प्राकृतं मां च दृष्ट्वा त्वं बालवत्परिपालय॥ (प्रार्थना)

यद्भक्तिलेशसंपर्कात् परमानन्द संभवः।
तस्मै ते चरणाब्जाय पाद्यं शुद्धाय कल्पये॥ (पाद्यम्)

तापत्रयहरं दिव्यं परमानन्दलक्षणम्।
तापत्रय विनिर्मुक्त तवार्घ्यं कल्पयाम्यहम्॥ (अर्घ्यं)

वेदानामपि देवाय वेदानां फलितात्मने।
आचमं कल्पयामीश शुद्धानां शुद्धिहेतवे॥ (आचमनं)

कांस्ये कांस्येन पिहितो दधिमध्वाज्यसंयुतः।
मधुपर्को मयाऽऽनीतः पूजार्थं प्रतिगृह्यताम्॥ (मधुपर्कं)

गङ्गासरस्वतीरेवा कावेरी नर्मदाजलैः।
स्नापितोऽसि मया देव तथा शान्तिं कुरुष्व मे॥ (स्नानम्)

तरुपुष्पसमुद्भूतं सुस्वादु मधुरं मधु।
तेजः पुष्टिकरं दिव्यं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्॥ (मधुस्नानम्)

कामधेनु समुत्पन्नं सर्वसन्तोषकारकम्।
पयस्तुभ्यं प्रयच्छामि स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्॥ (क्षीरस्नानं)

पयसस्तु समुद्भूतं मधुराम्लं शशिप्रभम्।
दध्यानीतं मया देव स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्॥ (दधिस्नानं)

नवनीतसमुत्पन्नं सर्वसन्तो षकारकम्।
घृतं तुभ्यं प्रदास्यामि स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्॥ (घृतस्नानं)

इक्षुसार समुद्भूता शर्करा पुष्टिकारिका।
मलापहारिका दिव्या स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्॥ (शर्करास्नानं)

पयो दधि घृतं चैव शर्करामधुसंयुतम्।
पञ्चामृतं मयाऽऽनीतं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्॥ (पञ्चामृतम्)

मन्दाकिन्यास्तु यद्वारि सर्वपापहरं शुभम्।
तदिदं कल्पितं देव स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्॥ (शुद्धोदकस्नानं)

सर्व भूषाधिके सौम्ये लोकलज्जानिवारणे।
मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यताम्॥ (वस्त्रं)

अलङ्कारान्महा दिव्यान् नानारत्नविनिर्मितान्।
गृहाण देव देवेश प्रसीद परमेश्वर॥ (आभरणानि)

नवभिस्तन्तुभि र्युक्तं त्रिगुणं देवतामयम्।
उपवीतं चोत्तरीयं गृहाण परमेश्वर॥ (उपवीतम्)

श्रीखण्डं चन्दनं दिव्यं गन्धाढ्यं सुमनोहरम्।
विलेपनं सुरश्रेष्ठ चन्दनं प्रतिगृह्यताम्॥ (गन्धान्)

अक्षताश्च सुरश्रेष्ठ कुङ्कुमाक्ताः सुशोभिताः।
मया निवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर॥ (अक्षतान्)

माल्यादीनि सुगन्धीनि मालत्यादीनि वै प्रभो।
मयाऽऽनीतानि पुष्पाणि गृहाण परमेश्वर॥ (पुष्पाणि)

वनस्पति रसोद्भूतो गन्धाढ्यो गन्ध उत्तमः ।
आघ्रेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ (धूपं)

सुप्रकाशो महादीपः सर्वतस्तिमिरापहः ।
सबाह्याभ्यन्तरं ज्योतिः दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ (दीपम्)

सत्पात्रसिद्धं सुहविः विविधानेक भक्षणम् ।
निवेदयामि देवेश सानुगाय गृहाण तत् ॥

ब्रह्मेशाद्यैः सरसमभितः सूपविष्टैः समन्तात्
सिञ्चद्बालव्यजननिकरैर्वीज्यमानः सखीभिः ।

नर्मक्रीडा प्रहसनपरान् पंक्तिभोक्तॄन् हसन्वै
भुंक्ते पात्रे कनकघटिते षड्रसान् श्रीगणेशः ॥

शालीभक्तं सुपक्वं शिशिरकरसितं पायसापूपसूपं
लेह्यं पेयं च चोष्यं सितममृत फलं द्वारिकाद्यं सुखाद्यम् ॥

आज्यं प्राज्यं सुभोज्यं नयनरुचिकरं राजिकैलामरीच
स्वादीयः शाकराजी परिकरममृताहारजोषं जुषस्व ॥ (अन्तः पटं निवेदनम्)

नमस्ते देव देवेश सर्वतृप्तिकरं परम् ।
अखण्डानन्दसंपूर्ण गृहाण जलमुत्तमम् ॥ (पानीयं)

पूगीफलं महद्दिव्यं नागवल्लीदलैर्युतम् ।
एला चूर्णादिभिर्युक्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम् ॥ (तांबूलं)

इदं फलं मया देव स्थापितं पुरतस्तव ।
तेन मे सत्फलावाप्तिः भवेज्जन्मनि जन्मनि ॥ (फलम्)

कदलीगर्भसंभूतं कर्पूरं च प्रदीपितम् ।
आरार्तिकमहं कुर्वे पश्य मे वरदो भव ॥ (कर्पूरनीराजनम्)

यानि कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि वै ।
तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे ॥ (प्रदक्षिणं)

नाना सुगन्धि पुष्पाणि यथाकालोद्भवानि च।
पुष्पाञ्जलिं मया दत्तं गृहाण परमेश्वर॥ (पुष्पाञ्जलिः)

ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि यन्मया क्रियतेऽनिशम्।
मम कृत्यमिदं सर्वं इति देव क्षमस्व मे॥

अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया।
दासोऽहमिति मां मत्वा क्षमस्व परमेश्वर॥

अपराधो भवत्येव सेवकस्य पदे पदे।
कोऽपरः सहतां लोके केवलं स्वामिनं विना॥

भूमौ स्खलित पादानां भूमिरेवावलम्बनम्।
त्वयि जातापराधानां त्वमेव शरणं प्रभो।
आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम्।
पूजाविधिं न जानामि त्वं गतिः परमेश्वर।
कर्मणा मनसा वाचा त्वत्तो नान्या गतिर्मम।
अन्तश्चरसि भूतानां इष्टस्त्वं परमेश्वर॥

अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम।
तस्मात्कारुण्य भावेन रक्ष रक्ष गणेश्वर॥

शतयोनिसहस्राणां सहस्रेषु व्रजाम्यहम्।
तेषु चेष्टाचला भक्तिः अच्युतास्तु सदा त्वयि॥

गतं पापं गतं दुःखं गतं दारिद्र्यमेव च।
आगता सुख संपत्तिः पुण्याच्च तव दर्शनात्॥

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर।
यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे॥

यदक्षर पदभ्रष्टं मात्राहीनं च यद्भवेत्।
तत्सर्वं क्षम्यतां देव प्रसीद परमेश्वर॥

तव पादांबुजे नित्यं निश्चला भक्तिरस्तु मे।
प्रपन्नं पाहि मामीश भीतं मृत्युग्रहार्णवात्॥

साधु वाऽसाधु कर्म यद्यदाचरितं मया।
तत्सर्वं कृपया देव गृहाणाराधनं तव ॥ (प्रार्थना)

गच्छ गच्छ परं स्थानं स्वस्थानं परमेश्वर।
यं हि ब्रह्मादयो देवा न विदुः परमं पदम् ॥

हृत्पद्मकर्णिकामध्यं सिद्ध्या देव्या गजानन।
प्रविश त्वं महादेव सर्वैरावरणैः सह ॥ (हृदयस्थापनम्)

ஸித்த்திவிநாயகஷோடஶோபசார பூஜாஸ்துதி (2)

ஹ்ருத் பத்மகர்ணிகா மத்த்யா த் ஸித்த்யா தேவ்யா கஜாநந ।
ஆகச்ச த்வம் மஹாதேவ ஸர்வை ராவரணைஸ்ஸஹ ॥
தேவேஶ பக்த ஸுலப பரிவாரஸமன்வித ।
யாவத் த்வாம் பூஜயிஷ்யாமி தாவத்தேவ இஹா வஹ ॥
ஆகச்ச பகவந்தேவ ஸ்த்தாநே சாத்ரஸ்த்திதோ பவ ।
யாவத் பூஜாம் கரிஷ்யாமி தாவத்த்வம் ஸந்நிதௌ பவ ॥
(ஆவாஹனம்)

தவேயம் மஹிமா மூர்த்தி: தஸ்யாம் த்வம் ஸர்வக: ப்ரபோ ।
பக்திஸ்நேஹஸமா க்ருஷ்ட தீபவத் ஸ்த்தாபயாம்யஹம் ॥ ஸ்தாபனம்
அநந்யா தவ தேவேஶ மூர்த்தி ஶக்திரியம் ப்ரபோ ।
ஸாந்நித்த்யம் குரு தஸ்யாம் த்வம் பக்தா நுக்ரஹதத்ப ॥
(ஸந்நிதாபனம்)

ஆஜ்ஞயா தவ தேவேஶ க்ருபாம்போதே குணாம்புதே ।
ஆத்மாநந்தைக த்ருப்தம் த்வாம் நிருணத்த்மி பிதர் குரோ ॥
(ஸந்நிரோதனம்)

அஜ்ஞானாத் துர்மநஸ்த்வாத்வா வைகல்யாத் ஸாதநஸ்ய ச ।
யதபூர்ணம் பவேத் க்ருத்யம் ததப்யபிமுகோ பவ ॥ அபிமுகீகரணம்
அபக்தவாங்கமநஶ் சக்ஷு: ஶ்ரோத்ர தூராதிகத்யுதே ।
ஸ்வதேஜ: பிஞ்ஜரேணாஶு வேஷ்டிதோ பவஸர்வத: ॥
(அவகுண்டநம்)

யஸ்ய தர்ஶ நமிச்சந்தி தேவாஸ் ஸ்வாபீஷ்டஸித்தயே ।
தஸ்மை தே பரமேஶாய ஸ்வாகதம் ஸ்வாகதம் சதே ॥ (ஸ்வாகதம்)
தேவதேவ மஹாராஜ ப்ரியேஶ்வர ப்ரஜாபதே ।
ஆஸநம் திவ்யமீஶாந தாஸ்யேऽஹம் பரமேஶ்வர ॥ (ஆஸனம்)

அபராதோ பவத்யேவ ஸேவகஸ்ய பதே பதே ।
கோऽபரஸ் ஸஹதாம் லோகே கேவலம் ஸ்வாமிநம்விநா ॥
ஸ்வாகதம் தேவதேவேஶ மத்பாக்யாத் த்வமிஹாகத: ॥
ப்ராக்ருதம் மாம் ச த்ருஷ்ட்வாத்வம் பால வத்பரிபாலய ॥
(ப்ரார்த்தனை)

யத்ப்பக்திலேஶ ஸம்பர்காத் பரமாநந்த ஸம்ப்பவ: ।
தஸ்மை தே சரணாப்ஜாய பாத்யம் ஶுத்த்தாய கல்பயே ॥ பாத்யம்

தாப த்ரயஹரம் திவ்யம் பரமாநந்தலக்ஷணம் ।
தாபத்ரய விநிர்முக்த தவார்க்க்யம் கல்பயாம்யஹம் ॥ (அர்க்கியம்)

வேதாநாமபிதேவாய வேதாநாம் ப்பலிதாத்மநே ।
ஆசமம் கல்பயாமீஶ ஶுத்த்தாநாம் ஶுத்த்திஹேதவே ॥ (ஆசமநம்)

காம்ஸ்யே காம்ஸ்யேந பிஹிதோ ததிமத்த்வாஜ்ய ஸம்யுத: ।
மதுபர்கோ மயாऽऽநீத: பூஜார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥ (மதுபர்கம்)

கங்கா ஸரஸ்வதீரேவா காவேரீநர்மதா ஜலை: ।
ஸ்நாபிதோऽஸி மயாதேவ ததா ஶாந்திம் குருஷ்வமே ॥ (ஸ்நாணம்)

தருபுஷ்பஸமுத்ப்பூதம் ஸுஸ்வாது மதுரம் மது ।
தேஜ: புஷ்டி கரம் திவ்யம் ஸ்நானார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(மதுஸ்நாணம்)

காமதேநு ஸமுத்பந்நம் ஸர்வஸந்தோஷகாரகம் ।
பயஸ்துப்ப்யம் ப்ரயச்ச்சாமி ஸ்நாநார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(க்ஷீரஸ்நாணம்)

பயஸஸ்து ஸமுத்ப்பூதம் மதுராம்லம் ஶஶிப்ரபம் ।
தத்த்யா நீதம் மயாதேவ ஸ்நானார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(ததிஸ்நாணம்)

நவனீத ஸமுத்பந்நம் ஸர்வஸந்தோஷகாரகம் ।
க்க்ருதம் துப்ப்யம் ப்ரதாஸ்யாமி ஸ்நாநார்த்தம் ப்ரதிக்ரு ஹ்யதாம் ॥
(கிருதஸ்நாணம்)

இக்ஷுஸார ஸமுத்ப்பூ தா ஶர்கரா புஷ்டிகாரிகா ।
மலாப ஹாரிகா திவ்யா ஸ்நானார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(சர்க்கரா ஸ்நாணம்)

பயோததி க்க்ருதம் சைவ ஶர்கரா மது ஸம்யுதம் ।
பஞ்சாம்ருதம் மயாऽऽநீதம் ஸ்நாநார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(பஞ்சாமிருதஸ்நாணம்)

மந்தாகின்யாஸ்து யத்வாரி ஸர்வபாபஹரம் ஶுபம் ।
ததிதம் கல்பிதம் தேவ ஸ்நாநார்த்தம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(ஶுத்தோதகஸ் நானம்)

ஸர்வபூஷாதிகே ஸௌம்யே லோகலஜ்ஜாநி வாரணே ।
மயோபபாதிதேதுப்யம் வாஸஸீப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥ (வஸ்த்ரம்)

அலங்காரான் மஹாதிவ்யான் நாநாரத்நவிநிர்மிதான் ।
க்ருஹாண தேவதேவேஶ ப்ரஸீத பரமேஶ்வர ॥ (ஆபரணாநி)

நவபிஸ் தந்துபிர் யுக்தம் த்ரிகுணம் தேவதாமயம் ।
உபவீதம் சோத்தரீயம் க்ருஹாணபரமேஶ்வர ॥ (உபவீதம்)

ஸ்ரீகண்டம் சந்தநம் திவ்யம் கந்தாட்ட்யம் ஸுமநோஹரம் ।
விலேபநம் ஸுரஶ்ரேஷ்ட்டசந்தநம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥ (கந்தம்)

அக்ஷதாஶ்ச ஸுரஶ்ரேஷ்ட்ட குங்குமாக்தாஸ் ஸுஶோபிதா: ।
மயா நிவேதிதா பக்த்யா க்ருஹாண பரமேஶ்வர ॥ (அக்ஷதை)

மால்யாதீநி ஸுகந்தீநி மாலத்யாதீநி வை ப்ரபோ ।
மயாநீதாநி புஷ்பாணி க்ருஹாண பரமேஶ்வர ॥ (புஷ்பம்)

வநஸ்பதி ரஸோத்ப்பூதோ கந்தாட்ட்யோ கந்த்த உத்தம: ।
ஆக்க்ரேயஸ்ஸர்வதேவாநாம் தூபோऽயம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(தூபம்)

ஸுப்ரகாஶோ மஹாதீபஸ் ஸர்வதஸ் திமிராபஹ: ।
ஸபாஹ்யாப்ப்யந்தரம் ஜ்யோதிர் தீபோऽயம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(தீபம்)

ஸத்பாத்ரஸித்த்தம் ஸுஹவி: விவிதாநேகபக்ஷணம் ।
நிவேதயாமி தேவேஶ ஸாநுகாய க்ருஹாண தத் ॥

ப்ரம்ஹேஹ சாத்யை: ஸரஸமபிதஸ் ஸூபவிஷ்டைஸ்ஸமந்தாத்
ஸிஞ்சத்வாலவ்யஜந நிகரைர் வீஜ்யமாநஸ் ஸகீபி: ।
நர்மக்ரீடா ப்ரஹஸந பரான் பங்க்திபோக்த்ரூன் ஹஸன்வை
புங்க்தே பாத்ரே கநக கடிதேஷட்ரஸான் ஸ்ரீ கணேஶ: ॥
ஶாலீபக்தம் ஸுபக்வம் ஶிஶிரகரஸிதம் பாயஸாபூபஸூபம்
லேஹ்யம் பேயம் ச சோஷ்யம் ஸிதமம்ருதபலம் த்வாரிகாத்யம்
ஸுகாத்யம் ॥

ஆஜ்யம் ப்ராஜ்யம் ஸுபோஜ்யம் நயனருசிகரம் ராஜிகைலாமரீச
ஸ்வாதீய: மாகராஜீ பரிகர மம்ருதா ஹாரஜோஷம் ஜுஷஸ்வ ॥
(திரை மறைவில் நிவேதநம்)

நமஸ்தே தேவதேவேம ஸர்வத்ருப்திகரம் பரம் ।
அகண்டானந்தஸம் பூர்ணம் க்ருஹாண ஜலமுத்தமம் ॥ (பாளீயம்)

பூகீபலம் மஹத்திவ்யம் நாகவல்லீ தலைர் யுதம் ।
ஏலா சூர்ணாதிபிர் யுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥
(தாம்பூலம்)

இதம்ப்பலம் மயாதேவ ஸ்த்தாபிதம் புரதஸ்தவ ।
தேநமே ஸத்ப்பலா வாப்தி: பவேத் ஜந்மநி ஜந்மநி ॥ (பழம்)

கதளீகர்ப்பஸம்பூதம் கர்பூரம் ச ப்ரதீபிதம் ।
ஆரார்திக மஹம் குர்வே பம்ய மே வரதோபவ ॥ (கர்பூரநீராஜநம்)

யாநிகாநி ச பாபாநி ஜந்மாந்தரக்ருதாநி வை ।
தாநிதாநி விநம்யந்தி ப்ரதக்ஷிணபதே பதே ॥ (பிரதக்ஷிணம்)

நாநாஸுகந்த்தி புஷ்பாணி யதாகாலோத்ப்பவாநி ச ।
புஷ்பாஞ்ஜலிம் மயாதத்தம் க்ருஹாணபரமேம்வர ॥ (புஷ்பாஞ்ஜலி)

ஜ்ஞாநதோऽஜ்ஞா நதோவாபி யந்மயாக்ரியதேऽநிமம் ।
மமக்ருத்ய மிதம் ஸர்வம் இதிதேவ க்ஷமஸ்வ மே ॥

அபராதஸஹஸ்ராணி க்ரியந்தேऽஹர் நிமம் மயா ।
தாஸோऽஹ மிதி மாம் மத்வா க்ஷமஸ்வ பரமேம்வர ॥

அபராதோ பவத்யேவ ஸேவகஸ்ய பதே பதே ।
கோऽபரஸ் ஸஹதாம் லோகே கேவலம் ஸ்வாமிநம் விநா ॥

பூமௌ ஸ்க்கலித பாதாநாம் பூமிரேவாவலம்பநம் ।
த்வயி ஜாதா பராதாநாம் த்வமேவ மரணம் ப்ரபோ ॥

ஆவாஹநம் நஜாநாமி நஜாநாமி விஸர்ஜநம் ।
பூஜாவிதிம் நஜாநாமி த்வம் கதி: பரமேம்வர ॥

கர்மணா மநஸாவாசா த்வத்தோ நாந்யாகதிர்மம ।
அந்தம் சரஸிபூதாநாம் இஷ்டஸ்த்வம் பரமேம்வர ॥
அந்யதா மரணம் நாஸ்தி த்வமேவ மரணம் மம ।
தஸ்மாத் காருண்யப்பாவேந ரக்ஷ ரக்ஷ கணேம்வர ॥

மதயோநி ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரேஷு வ்ரஜாம்யஹம் ।
தேஷு சேஷ்டா அசலா பக்தி: அச்யுதாஸ்து ஸதாத்வயி ॥

கதம் பாபம் கதம் துக்கம் கதம் தாரித்ர்யமேவ ச।
ஆகதா ஸுகஸம்பத்தி: புண்யாச்ச தவதர்ஶநாத்॥

மந்த்ரஹீநம் க்ரியாஹீநம் பக்திஹீநம் ஸுரேஶ்வர।
யத்பூஜிதம் மயாதேவ பரிபூர்ணம் ததஸ்துமே॥

யதக்ஷரபதப்ரஷ்டம் மாத்ராஹீநம் சயத்பவேத்।
தத்ஸர்வம் க்ஷம்யதாம் தேவ ப்ரஸீத பரமேஶ்வர॥
தவபாதாம்புஜே நித்யம் நிஶ்சலா பக்திரஸ்துமே।
ப்ரபந்நம் பாஹி மாமீஶ பீதம் ம்ருத்யுக்ரஹார்ணவாத்॥

ஸாதுவாऽஸாதுவா கர்ம யத்யதாசரிதம் மயா।
தத்ஸர்வம் க்ருபயா தேவ க்ருஹாணாராதநம் தவ॥ (பிரார்த்தனை)

கச்ச கச்சபரம் ஸ்த்தாநம் ஸ்வஸ்த்தாநம் பரமேஶ்வர।
யம் ஹிப்ரம்ஹாதயோ தேவா: நவிது: பரமம் பதம்॥

ஹ்ருத்பத்மகர்ணிகா மத்த்யம் ஸித்த்யா தேவ்யா கஜாநந।
ப்ரவிஶ த்வம் மஹாதேவ ஸர்வைராவரணைஸ்ஸஹ॥

(ஹ்ருதயஸ்தாபனம்)

सङ्कटहरचतुर्थीपूजा

सङ्कल्पः - शुक्लाम्बर + मासे कृष्णचतुर्थ्यां शुभतिथौ श्रीमहागणपति प्रीत्यर्थं सङ्कट(ष्ट)हरचतुर्थी पूजां यथाशक्ति करिष्ये। (कलशपूजादिकं सिद्धिविनायक पूजावत्।)

ध्यानं - एकदन्तं महाकायं तप्तकाञ्चनसन्निभम्।
लंबोदरं विशालाक्षं वन्देऽहं गणनायकम्॥
आखुपृष्ठसमासीनं चामरैर्वीजितं गणैः।
शेषयज्ञोपवीतं च चिन्तयामि गजाननम्॥

आवाहनं - आगच्छ देव देवेश सङ्कटं मे निवारय।
यावत्पूजा समाप्येत तावत्त्वं सन्निधौ भव॥

आसनं - गणाधीश नमस्तेऽस्तु सर्वसिद्धिप्रदायक।
आसनं गृह्यतां देव सङ्कटं मे निवारय॥

पाद्यं - उमापुत्र नमस्तेऽस्तु नमस्ते मोदकप्रिय।
पाद्यं गृहाण देवेश सङ्कटं मे निवारय॥

अर्घ्यं - लम्बोदर नमस्तेऽस्तु रत्नयुक्तं फलान्वितम्।
अर्घ्यं गृहाण देवेश सङ्कटं मे निवारय॥

आचमनीयं- गङ्गादिसर्वतीर्थेभ्यः आहृतं जलमुत्तमम्।
गृहाणाचमनीयार्थं सङ्कटं मे निवारय॥

स्नानं - पयोदधियुतं चैव शर्करामधुसंयुतम्।
पञ्चामृतं गृहाणेदं सङ्कटं मे निवारय॥
कवेरजासिन्धुगङ्गा कृष्णागोदोद्भवैर्जलैः।
स्नापितोऽसि मया भक्त्या सङ्कटं मे निवारय॥

वस्त्रं - इभवक्त्र नमस्तुभ्यं गृहाण परमेश्वर।
वस्त्र युग्मं गणाध्यक्ष सङ्कटं मे निवारय॥

उपवीतं - विनायक नमस्तुभ्यं नमः परशुधारिणे।
उपवीतं गृहाणेदं सङ्कटं मे निवारय॥

गन्धाः - ईशपुत्र नमस्तुभ्यं नमो मूषिकवाहन।
चन्दनं गृह्यतां देव सङ्कटं मे निवारय॥

अक्षताः - घृतकुङ्कुम संयुक्ताः तण्डुलाः सुमनोहराः।
अक्षतास्ते नमस्तुभ्यं सङ्कटं मे निवारय॥

पुष्पाणि - चंपकं मल्लिकां दूर्वाः पुष्पजातीरनेकशः।
गृहाण त्वं गणाध्यक्ष सङ्कटं मे निवारय॥

ओं..... नमः।

सुमुखाय।	लंबोदराय।	धूमकेतवे।	वक्रतुण्डाय।
एकदन्ताय।	विकटाय।	गणाध्यक्षाय।	शूर्पकर्णाय।
कपिलाय।	विघ्नराजाय।	फालचन्द्राय।	हेरम्बाय।
गजकर्णकाय।	विनायकाय।	गजाननाय।	स्कन्दपूर्वजाय।

(दूर्वायुग्मैः अर्चनां कुर्यात्)

(ओं .... नमः)

गणाधिपाय	ईशपुत्राय	अमरेशाय
उमापुत्राय	सर्वसिद्धिप्रदाय	गजकर्णकाय
अघनाशनाय	लम्बोदराय	नागयज्ञोपवीतिने
एकदन्ताय	वक्रतुण्डाय	फालचन्द्राय
इभवक्त्राय	मोदकप्रियाय	परशुधारिणे
मूषिकवाहनाय	विघ्नविध्वंसकर्त्रे	विघ्नाधिपाय
विनायकाय	विश्ववन्द्याय	विद्याप्रदाय (२१)

धूपः - लम्बोदर महाकाय धूम्रकेतो सुवासितम्।
धूपं गृहाण देवेश सङ्कटं मे निवारय॥

दीपं - विघ्नान्धकार संहार कारक त्रिदशाधिप।
दीपं गृहाण देवेश सङ्कटं मे निवारय॥

नैवेद्यं - मोदकापूपलड्डुक पायसं शर्करान्वितम्।
पक्वान्नं सघृतं देव नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम्॥

फलानि - नारिकेल फलं द्राक्षा रसालं दाडिमं शुभम्।
फलं गृहाण देवेश सङ्कटं मे निवारय॥

ताम्बूलं - क्रमुकैलालवङ्गानि नागवल्लीदलानि च।
तांबूलं गृह्यतां देव सङ्कटं मे निवारय॥

नीराजनं - कर्पूरानलसंयुक्तं अशेषाघौघनाशनम्।
नीराजनं गृहाणेश सङ्कटान्मां विमोचय॥

पुष्पाञ्जलिः - चम्पकाशोकवकुल पारिजात भवैः सुमैः।
पुष्पाञ्जलिं गृहाणेमं सङ्कटान्मां विमोचय॥

स्तुतिः - त्वमेव विश्वं सृजसीभवक्त्र त्वमेव विश्वं परिपासि देव।
त्वमेव विश्वं हरसेऽखिलेश त्वमेव विश्वात्मक आविभासि॥

नमामि देवं गणनाथमीशं विघ्नेश्वरं विघ्नविनाशदक्षम्।
भक्तार्तिहं भक्तविमोक्षदक्षं विद्याप्रदं वेदनिदानमाद्यम्॥
ये त्वामसंपूज्य गणेश नूनं वाञ्छन्ति मूढाः विहितार्थसिद्धिम्।
त एव नष्टा नियतं हि लोके ज्ञातो मया ते सकलः प्रभावः॥

ओं नमो हेरम्ब मदमोदित मम सङ्कटं निवारय स्वाहा इति २१ वारं जप्त्वा, पुनः दूर्वया एकविंशतिनामभिः अर्चेत्।

अर्घ्यं - तिथीनामुत्तमे देवि गणेशप्रियवल्लभे।
सङ्कटं हर मे देवि गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तु ते॥
चतुर्थी तिथिदेवतायै इदमर्घ्यम्। (७ वारं)
लम्बोदर नमस्तुभ्यं सततं मोदकप्रिय।
सङ्कटं हर मे देव गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तु ते॥
सङ्कटहर विघ्नेशाय नमः इदमर्घ्यम्। (७ वारं)
क्षीरोदार्णव संभूत अत्रिगोत्र समुद्भव।
गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिणीसहितः शशिन्॥
चन्द्राय नमः इदमर्घ्यम्। (७ वारमर्घ्यं दद्यात्।)

समर्पणम् - इदं सङ्कटहरचतुर्थीपूजात्मकं कर्म महागणपत्यर्पणमस्तु॥

ஸங்கடஹர சதுர்த்தீ பூஜை

ஸங்கல்பம் - ஶுக்லாம்பர + மாஸே கிருஷ்ண சதுர்த்த்யாம் ஶுபதிதௌ ஸ்ரீமஹா கணபதி ப்ரீத்யர்த்தம் ஸங்க (ஷ்) டஹர சதுர்த்தீ பூஜாம் யதாஶக்தி கரிஷ்யே। (கலசபூஜை முதலியவை ஸித்த்திவிநாயக பூஜையில் குறிப்பிட்டது போல்.)

தியானம் - ஏகதந்தம் மஹாகாயம் தப்தகாஞ்சநஸந்நிபம்।
லம்போதரம் விஶாலாக்ஷம் வந்தேஹம் கணநாயகம்॥
ஆகுப்ருஷ்ட்ட ஸமாஸீநம் சாமரைர் வீஜிதம் கணை:।
ஶேஷயஜ்ஞோபவீதம் ச சிந்தயாமி கஜாநநம்॥

ஆவாஹநம் - ஆகச்ச்ச தேவதேவேஶ ஸங்கடம்மே நிவாரய।
யாவத் பூஜா ஸமாப்யேத தாவத் த்வம் ஸந்நிதௌ பவ॥

ஆஸநம் - கணாதிப நமஸ்தேஸ்து ஸர்வஸித்த்தி ப்ரதாயக।
ஆஸநம் க்ருஹ்யதாம் தேவ ஸங்கடம் மே நிவாரய॥

பாத்யம் - உமா புத்ர நமஸ்தேऽஸ்து நமஸ்தே மோதக ப்ரிய ।
பாத்யம் க்ருஹாண தேவேஶ ஸங்கடம்மே நிவாரய ॥

அர்க்க்யம் - லம்போதர நமஸ்தேऽஸ்து ரத்நயுக்தம் பலாந்விதம் ।
அர்க்க்யம் க்ருஹாண தேவேஶ ஸங்கடம் மே நிவாரய ।

ஆசமநீயம் - கங்காதிஸர்வதீர்த்தேப்ப்ய: ஆஹ்ருதம் ஜலமுத்த மம் ।
க்ருஹாணாசம நீயார்த்தம் ஸங்கடம்மேநிவாரய ॥

ஸ்நானம் - பயோ ததி க்க்ருதம் சைவ ஶர்கரா மதுஸம்யுதம் ।
பஞ்சாம்ருதம் க்ருஹாணேதம் ஸங்கடம் மே நிவாரய ॥

கவேரஜாஸிந்த்து கங்கா க்ருஷ்ணாகோதோத்ப்பவைர்ஜலை: ।
ஸ்நாபிதோऽஸிமயா பக்த்யா ஸங்கடம் மேநிவாரய ॥

வஸ்த்ரம் - இபவக்த்ர நமஸ்துப்ப்யம் க்ருஹாண பரமேஶ்வர ।
வஸ்த்ரயுக்மம் கணாத்த்யக்ஷ ஸங்கடம் மே நிவாரய ॥

உபவீதம் - விநாயக நமஸ்துப்ப்யம் நம: பரஶுதாரிணே ।
உபவீதம் க்ருஹாணேதம் ஸங்கடம் மே நிவாரய ॥

கந்தம் - ஈஶபுத்ர நமஸ்துப்ப்யம் நமோ மூஷிகவாஹந ।
சந்தனம் க்ருஹ்யதாம் தேவ ஸங்கடம் மே நிவாரய ॥

அக்ஷதை - க்ருத குங்குமஸம்யுக்தா: தண்டுலாஸ் ஸுமநோஹரா: ।
அக்ஷதாஸ் தே நமஸ்துப்ப்யம் ஸங்கடம் மே நிவாரய ॥

புஷ்பம் - சம் பகம் மல்லிகாம் தூர்வா: புஷ்பஜாதீ ரநேகஶ: ।
க்ருஹாணத்வம் கணாத்த்யக்ஷ ஸங்கடம் மே நிவாரய

இரண்டு அருகம் புற்களைக் கொண்டு அர்ச்சனை செய்யவும்.

ஓம் – நம:

கணாதிபாய	ஈஶபுத்ராய	அமரேஶாய
உமாபுத்ராய	ஸர்வஸித்த்திப்ரதாய	கஜகர்ணகாய
அகநாஶநாய	லம்போதராய	நாகயஜ்ஞோபவீதிநே
ஏகதந்தாய	வக்ரதுண்டாய	ப்பாலசந்த்ராய
இபவக்த்ராய	மோதகப்ரியாய	பரஶுதாரிணே
மூஷிகவாஹநாய	விக்க்நவித்த்வம்ஸகர்த்ரே	விக்க்நாதிபாய
விநாயகாய	விஶ்வவந்த்யாய	வித்யாப்ரதாய (21)

தூபம் - லம்போதர மஹாகாய தூம்ரகேதோ ஸுவாஸிதம் ।
தூபம் க்ருஹாண தேவேஶ ஸங்கடம் மேநிவாரய ॥

தீபம் - விக்க்நாந்த்த காரஸம்ஹாரகாரக த்ரிதஶாதிப ।
தீபம் க்ருஹாண தேவேஶ ஸங்கடம் மே நிவாரய ॥

நைவேத்யம் - மோத காபூப லட்டுக பாயஸம் ஶர்கரான்விதம் ।
பக்வாந்நம் ஸக்க்ருதம் தேவ நைவேத்யம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥

பழங்கள் - நாரிகேல ப்பலம் த்ராக்ஷா ரஸாலம் தாடிமம் ஶுபம் ।
ப்பலம் க்ருஹாண தேவேஶ ஸங்கடம் மே நிவாரய ॥

தாம்பூலம் - க்ரமுகைலா லவங்காநி நாகவல்லீ தலானி ச ।
தாம்பூலம் க்ருஹ்யதாம் தேவ ஸங்கடம் மே நிவாரய ॥

நீராஜநம் - கர்பூரா நல ஸம்யுக்தம் அசேஷா கௌக நாஶநம் ।
நீராஜநம் க்ருஹாணேஶ ஸங்கடான் மாம் விமோசய ॥

புஷ்பாஞ்ஜலி - சம் பகாஶோக வகுள பாரிஜாதப்பவைஸ் ஸுமை: । புஷ்பாஞ்ஜலிம் க்ருஹாணேமம் ஸங்கடான் மாம் விமோசய ॥

துதி - த்வமேவ விஶ்வம் ஸ்ருஜஸீபவக்த்ர
த்வமேவ விஶ்வம் பரிபாஸி தேவ ।
த்வமேவ விஶ்வம் ஹரஸே கிலேஶ
த்வமேவ விஶ்வாத்மக ஆவிபாஸி ॥
நமாமி தேவம் கணநாத மீஶம்
விக்க்நேஶ்வரம் விக்க்ந விநாஶதக்ஷம் ।
பக்தார்திஹம் பக்த விமோக்ஷ தக்ஷம்
வித்யாப்ரதம் வேத நிதான மாத்யம் ॥
யே த்வாம் அஸம்பூஜ்ய கணேஶ நூநம்
வாஞ்ச்சந்தி மூடா: விஹிதார்த்தஸித்திம் ।
த ஏவ நஷ்டா: நியதம் ஹி லோகே
ஜ்ஞாதோ மயா தே ஸகல: ப்ரபாவ: ॥

ஓம் நமோ ஹேரம்ப மதமோதித மமஸங்கடம் நிவாரய ஸ்வாஹா (என்ற மந்திரம் உபதே சமாயிருந்தால் 21 தடவை ஜபிக்கவும்) பிறகு அருகம்புல்லால் மறுபடி 21 நாமங்களைக் கொண்டு அர்ச்சனை செய்யவும்)

அர்க்க்யம் - திதீநாமுத்தமே தேவி கணேஸ ப்ரியவல்லபே ।
ஸங்கடம் ஹரமே தேவி க்ருஹாணார்க்க்யம் நமோ஽ஸ்து தே॥
சதுர்த்தீ திதிதேவதாயை இதமர்க்க்யம் । (7 தடவை)
லம்போதர நமஸ்துப்ப்யம் ஸததம் மோதகப்ரிய ।
ஸங்கடம் ஹரமேதேவ க்ருஹாணார்க்க்யம் நமோ஽ஸ்து தே॥

ஸங்கடஹரவிக்க்நேஸாய நம: - இதமர்க்க்யம் (7 தடவை)
க்ஷீரோதார்ணவ ஸம்ப்பூத அத்ரிகோத்ர ஸமுத்ப்பவ ।
க்ருஹாணார்க்க்யம் மயாதத்தம் ரோஹிணீஸஹித: ஸஸிந் ॥
சந்த்ராய நம: இதமர்க்க்யம் (7 தடவை)

ஸமர்பணம் - இதம் ஸங்கடஹர சதுர்த்தீ பூஜாத்மகம் கர்ம ஸ்ரீமஹா கணபத்யர்பண மஸ்து.

विघ्नस्त्वं विघ्नवारणः

परस्पर-मुखालोक - फलायितगणेश्वरौ ।
जगतो विघ्नहरणे दीक्षितौ तौ शिवौ स्तुमः ॥

உலகின் இடையூறுகளைக்களைவதில் சிவனும் பார்வதியும் முனைந்தவராகி ஒருவருக்கொருவர் முகத்தை உற்றுநோக்கக் கணேசர் என்ற பழம் கனிந்து தனி உருப்பெற்றது•அவர்களைத் துதிப்போம்.

पाशेन पाशहन्तारं अङ्कुशेन निरङ्कुशम् ।
सुकृत्ये चोदयन्तं त्वां नौम्यभीतिवरप्रदम् ॥

பாசத்தால் பாசத்தைப் போக் குபவரும் அங்குசத்தால் தடையின்றி நற்பணியில் தூண்டுபவரும் அபயமளித்துக் கோரியதைத் தருபவருமான உம்மைத் துதிக்கிறேன்.

गुणेश ! विघ्नस्त्वं भूयाः कुकृत्यान्मम वारणे ।
शुण्डाग्रेण नयेः कृत्ये शोभने विघ्नवारणः ॥

கணேசரே ! என்னைக் கெட்டசெயலில் ஈடுபடாதபடி தடுக்க விக்னர் (தடைசெய்பவர்) ஆவீர். நற்பணியில் தடைநீக் குபவராகித்துதிக்கையால் வழிநடத்திச் செல்வீர்.

सङ्कटहरचतुर्थी पूजा - लघुः क्रमः ।

ओं गजास्याय नमः - आवाहयामि । ओं विघ्नराजाय नमः - आसनं समर्पयामि । ओं लम्बोदराय नमः - पाद्यं समर्पयामि । ओं शङ्करसूनवे नमः अर्घ्यं समर्पयामि । ओं उमापुत्राय नमः - स्नानं समर्पयामि । ओं वक्रतुण्डाय नमः - चर्चनं समर्पयामि । ओं शूर्पकर्णाय नमः - वस्त्राणि समर्पयामि । ओं कुब्जाय नमः - उपवीतं समर्पयामि । ओं गणेश्वराय नमः - गन्धान्धारयामि । ओं विघ्नविनाशिने नमः पुष्पैः - पूजयामि । ओं विकटाय नमः धूपं आघ्रापयामि । ओं वामनाय नमः दीपं दर्शयामि । ओं सर्वदेवाय नमः - अमृतोपहारं निवेदयामि । ओं सर्वार्तिनाशिने नमः - फलं समर्पयामि । ओं विघ्नहर्त्रे नमः - ताम्बूलं समर्पयामि । ओं धूम्राय नमः - प्रदक्षिणं समर्पयामि । ओं देवेशाय नमः - नमस्करान् समर्पयामि ।

(चर्चनं - गन्धतैलादिलेपः)

अर्घ्यं - तिथीनामुत्तमे देवि गणेशप्रियवल्लभे ।
गृहाण त्वं मया दत्तं चतुर्थ्यर्घ्यं नमोऽस्तुते ।
क्षीरसागर संभूत लक्ष्मीबन्धो निशाकर ।
गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या सहितः शशिन् ॥
लम्बोदर नमस्तेऽस्तु सर्वकामफलप्रद ।
वाञ्छितं देहि मे त्वं च सर्वविघ्नविनाशकृत् ॥

मासि मासि सङ्कटहर चतुर्थी पूजा

द्वादशस्वपि मासेषु पृथङ्नामभिरर्चयेत् ।
विनायकश्चैकदन्तः कृष्णपिङ्गो गजाननः ॥
लम्बोदरो भालचन्द्रो हेरम्बो विकटस्तथा ।
वक्रतुण्डश्चाखुवाहो विघ्नराजो गणाधिपः ॥
नाम्नां द्वादशभिश्चैतैः गणेशं पूजयेद्व्रती ।

भद्रे ! भाद्रपदे मासि संकष्टचा या चतुर्थिका।
अनेकफलदा प्रोक्ता सर्वसिद्धिप्रदायिनी ॥

चतुर्थी चाश्विने कृष्णा सङ्कटा व्रतमुत्तमम्।
दूर्वाहरिद्रयोर्होमात्सप्तद्वीपवतीपतिः।
ऊर्ज (कार्तिक) कृष्णचतुर्थ्यां तु सङ्कष्टव्रतमुत्तमम्।
माषान्नैश्च घृतै र्होमैः सर्वसिद्धिर्भवेन्नृणाम् ॥

मार्गशीर्षे तु या कृष्णा चतुर्थी सङ्कटा भवेत्।
अष्टौ च होमयेद् द्रव्यं वैरी तु वशतामियात् ॥

पौषे मासि महादेवि ! विघ्नहन्त्री चतुर्थिका।
तस्यां लम्बोदरः पूज्यः पेयं गोमूत्रमेव हि ॥

हविष्यान्नघृतै र्होमो राजवश्यार्थमेव च।
माघमासे गणाध्यक्षं फालचन्द्रं प्रपूजयेत्।
मोदकान्कारयेन्मातः तिलजान्दश पार्वति।
देवाग्रे स्थापयेत्पञ्च पञ्च विप्राय कल्पयेत्।
पूजयित्वा च तं विप्रं भक्तिभावेन देववत्।
दक्षिणां च यथाशक्ति मोदकान्पञ्च दापयेत्।
फाल्गुनस्यासिते पक्षे हेरम्बाख्यो गणेश्वरः।
पायसैः करवीरैश्च पुष्पैर्वंश्यैश्च होमयेत्।
घृतं च शर्करा चैव भोजनं कथ्यते बुधैः ॥
चैत्रकृष्ण चतुर्थी या व्रतं संकष्टनाशनम्।
बीजपूरैर्घृतैर्होमैः वन्ध्या स्त्री पुत्रमाप्नुयात् ॥
वैशाखस्यासिते पक्षे चतुर्थ्यां तद्दिने व्रतम्।
पूजनीयो वक्रतुण्डो भोजनं शतपत्रकम् ॥

मासज्येष्ठेऽसिते पक्षे गणेशस्य चतुर्थिका।
सौभाग्यदायिनी देवी पतिदा सा प्रकीर्तिता ॥

तस्यामाखुरथः पूज्यो विधिना भक्तिचेतसा।
भोजनं च घृतं दिव्यं ब्राह्मणान्भोजयेत्तदा॥
पार्थ आषाढमासे तु लम्बोदर इति स्मृतः।
पूजनीयो गणाध्यक्षः पूर्वोक्तविधिना ततः॥
अधिमास्यसिते पक्षे चतुर्थ्यां तु विधूदये।
पूजनीयो विधानेन विघ्नहा नृपसत्तम॥
यथा चोत्पद्यते शक्तिर्भक्तिभावेन चार्चयेत्।
पञ्चामृतेन च स्नायात् रक्तपुष्पैः प्रपूजयेत्।
गन्ध धूपैश्च नैवेद्यैः दूर्वायुग्मैः सुवासितैः।
मोदकान्पञ्चदशकान् घृतशर्करया युतान्।
कृत्वा पञ्च गणेशाय पञ्च विप्राय दापयेत्।
कुमार्यै वटकान्दत्वा स्वयं पश्चाच्च भोजयेत्।
राजन्कृष्ण चतुर्थ्यां च पूजनीयो गणाधिपः।
पञ्चामृतैः षोडशभिः उपचारैश्च पूजनम्॥
रक्तैः करवीरपुष्पै नैवेद्यैर्मोदकादिभिः।
रक्तपुष्पाक्षतै दूर्वाग्राभि र्नामपदैः पृथक्॥
विश्वप्रियायेत्याचमनं, स्नानं च ब्रह्मचारिणे।
वस्त्रं गणेश्वरायेति पुष्टिदायेति चन्दनम्॥
विनायकाय पुष्पाणि धूपं चोमासुताय च।
दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्यं विघ्ननाशिने।
तांबूलं फलदायेति फलं सङ्कष्टनाशिने॥
ततः संप्रार्थयेद्देवं विघ्नेशं तं गणाधिपम्।
संसारपीडाव्यथितं भयार्तं क्लेशार्दितं मां सुमुख प्रसीद।
त्रायस्व मां दुःखदरिद्रनाशन नमो नमो विघ्नविनाशनाय॥
पुष्पाञ्जल्यामिमं मन्त्रं चन्द्रायार्घ्यं प्रदापयेत्।
ब्राह्मणे भोजनं दत्वा मोदकान्दक्षिणान्वितान्।
पश्चात्स्वयं तु भुञ्जीत देवब्राह्मणशेषतः।

श्री महागणपतिः

बीजापूरगदेक्षुकार्मुकरुजाचक्राब्जपाशोत्पल-
व्रीह्यग्रस्वविषाण रत्नकलशप्रोद्यत्कराम्भोरुहः ।
पायाद् वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्तिविपत्तिसंस्थितिकरो विघ्नेश इष्टार्थदः ॥

ஸ்ரீ மஹாகணபதி

भूमिशायी जितक्रोधो लोभदंभविवर्जितः ।
प्रतिमासं युतः कुर्यात् व्रतं हेरम्बतुष्टये ॥

गणपतितालम्

गजमुखवक्त्रं गिरिसुतपुत्रं गणगुणमित्रं गणपतिमीशप्रियम् ।
करधृतपरशुं कङ्कणपाणिं कवलितपद्मरुचिम् ।
सुरपतिवन्द्यं सुन्दरनृत्तं सुरचितमणि मकुटं
प्रणमत देवं प्रकटितताळं षड्गिरितत्तताळमिदम् ॥

लम्बोदरवर गुञ्जासुरकृत कुङ्कुमवर्णधरं
श्वेतसुशृङ्गं मोदकहस्तं प्रीतिसपनसफलं
तत्तत्तनयन त्रयवर नागविभूषित नानागणपतिदं
धवलित जलधरधवलित चन्द्रं फणिमणिकिरणविभूषित खड्गं
तनुतनुविषहर शूलकपालं हर हर शिव शिव गणपतिमभयम् ।
कटतट विगलितमदजल जलधितगणपतिवाद्यमिदं
शकलित शशिकला मौलिनं शूलिनं
विमलशुभकमलजलपादुकं पाणिमं
प्रमथगणगुणकथितशोभनं शोभितं
पृथुलभुजसरसिज विषाणकं पोषणं
पनसफलकदलीफलमोदकं मोदकं
प्रणतगुरु शिवतनय गणपति तालनं
जय विजयीभव जय विजयी भव ॥

श्रीगणेशदेवालये पूजा

(श्री गणेशसन्निधिमुपगम्य घण्टां सन्ताड्य - आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सङ्कीर्त्य) शुभतिथौ श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं महागणपतिप्रसा दसिद्ध्यर्थं श्रीमहागणपति पूजां करिष्ये (इति सङ्कल्प्य सकलीकृत्य)

ओं गां सर्वेश्वराय नमः (शिरसि) ओं गीं गजमुखाय नमः (मुखे) ओं गूं विघ्नहन्त्रे नमः - (नेत्रयोः) ओं गैं श्रीकण्ठाय नमः - (कण्ठे) ओं गौं स्कन्दप्रियाय नमः - (भुजयोः) ओं गः पाशाङ्कुशहस्ताय नमः (हस्तयोः) ओं गां गणनाथाय नमः - (हृदये) ओं गीं लम्बोदराय नमः - (उदरे) ओं गूं हेरम्बाय नमः - (कट्यां) ओं गैं आखुवाहनाय नमः (ऊर्वोः) ओं गौं विघ्नेश्वराय नमः - (जान्वोः) ओं गः गणेश्वराय नमः - (पादयोः) ओं गणानां त्वा गणपतिं हवामहे गों ईशानमूर्ध्ने नमः - (शिरसि) ओं कविं कवीनाम् गें तत्पुरुषवक्त्राय नमः - (वक्त्रे) ओं उपमश्रवस्तमम् गूं अघोरहृदयाय नमः - (हृदये) ओं ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पते गीं वामदेवगुह्याय नमः - (गुह्ये) ओं आ नः शृण्वन्नूतिभिस्सीद सादनम् गं सद्योजातपादाभ्यां नमः । (पादयोः) ओं गां हृदयाय नमः । ओं गीं शिरसे नमः । ओं गूं शिखायै नमः । ओं गैं कवचाय नमः । ओं गौ नेत्रत्रयाय नमः । ओं गः अस्त्राय नमः इति व्यापकन्यासं कृत्वा

(पाद्यार्घ्याचमनीयपात्राणि परिकल्प्य सामान्यार्घ्योदकेन द्वारं) ओं हां शिवास्त्राय नमः - (इति सम्प्रोक्ष्य द्वारस्योर्ध्वभागे (दक्षिणे) ओं गं गणपतये नमः । (उत्तरे) ओं सं सरस्वत्यै नमः । (मध्ये) ओं मं महालक्ष्म्यै नमः । (उभयपार्श्वयोः) ओं भुवङ्गाय नमः । ओं पतङ्गाय नमः । ओं कूष्माण्डाय नमः । ओं कुण्डोदराय नमः । सर्वेभ्यो गणेशद्वारपालेभ्यो नमः । (इति सम्पूज्य विनायकस्याग्रे) ओं मं महामूषकाय नमः (नैवेद्याद्युपचारं विधाय अन्तर्गत्वा) (नैरृत्यां) ओं हां वास्तुदेवाय नमः । (वारुण्यां) ओं हां सरस्वत्यै नमः । (वायव्यां) ओं हां महालक्ष्म्यै नमः । (सोमदिशि) ओं हां समृध्यै नमः । (ऐशान्यां) ओं हां विजयाय नमः । इति सम्पूजयेत् ।

(चिन्तामणिपीठे) ओं हां आधारशक्त्यै नमः । ओं हां अनन्तासनाय नमः । (आसनस्याग्नेयादि विदिक्षु) ओं हां धर्माय नमः । ओं हां ज्ञानाय नमः । ओं हां वैराग्याय नमः । ओं हां ऐश्वर्याय नमः । (उपर्युपरि क्रमेण) ओं हां कन्दाय नमः । ओं हां बीजाय नमः । ओं हां अङ्कुराय नमः । ओं हां

नाळाय नमः । ओं हां कण्टकेभ्यो नमः । ओं हां दलेभ्यो नमः । ओं हां केसरेभ्यो नमः । ओं हां कर्णिकायै नमः । ओं हां पद्माय नमः । (प्रागादि क्रमेण) ओं तीव्रायै नमः । ओं ज्वालिन्यै नमः । ओं नन्दायै नमः । ओं भोगदायै नमः । ओं कामरूपिण्यै नमः । ओं उग्रायै नमः । ओं तेजोवत्यै नमः । ओं सत्यायै नमः । (मध्ये) ओं विघ्ननाशिन्यै नमः । ओं ह्रीं गं सर्वशक्तिकमलासनाय नमः । ओं हां गणपत्यासनाय नमः । ओं हां गणपतिमूर्तये नमः । ओं हां विद्यादेहाय नमः । ओं हां नेत्राभ्यां नमः । ओं हां गं गणपतये नमः । (इति मूलेन गणानां त्वेति मन्त्रेण एकदन्तायेति गणपति गायत्र्या चावाह्य पूर्वोक्त गणेशव्यापकन्यासं गणेशस्य तत्तत्स्थलेषु विन्यस्य पाशाङ्कुशत्रिखण्डयोनिनमस्कारमुद्राः प्रदर्श्य ध्यायेत्।)

''सिन्दूराभं त्रिणेत्रं पृथुतरजठरं हस्तपद्मैर्दधानम्
दन्तं पाशाङ्कुशे चाप्य थ करविलसद्बीजपूरं मनोज्ञम् ।
बालेन्दुद्योति मौलिंकरिपतिवदनं दानपूरार्द्रगण्डम्
भोगीन्द्राबद्धभूषं भवभयमथनं चिन्तये श्रीगणेशम् ॥''

(एवं ध्यात्वा नवकुसुमं मूर्ध्नि विन्यस्य पाद्यार्घ्याचमनीय स्नानोक्त द्रव्योदकैरभिषिच्य वस्त्रादिभिरलङ्कृत्य सम्पूजयेत्।)

गणेशस्य दक्षिणे-ओं श्रीं सिद्धिलक्ष्म्यै नमः । वामे-ओं ह्रीं वल्लभायै नमः । इत्यभ्यर्च्य आवरणपूजां कुर्यात् । ओं गों ईशानमूर्ध्ने नमः । ओं गें तत्पुरुषवक्त्राय नमः । ओं गूं अघोरहृदयाय नमः । ओं गीं वामदेवगुह्याय नमः । ओं गां सद्योजातपादाभ्यां नमः । ओं गां हृदयाय नमः । ओं गीं शिरसे नमः । ओं गूं शिखायै नमः । ओं गैं कवचाय नमः । ओं गौं नेत्रत्रयाय नमः । ओं गः अस्त्राय नमः । प्रथमावरणपूजां समर्पयामि ।

पूर्वादिचतुर्दिक्षु क्रमेण - ओं हां विघ्नेश्वराय नमः । ओं हां महाकर्णाय नमः । ओं हां गजवक्त्राय नमः । ओं हां महोदराय नमः । आग्नेयादिविदिक्षु क्रमेण - ओं हां एकदन्ताय नमः । ओं हां महाकायाय नमः । ओं हां विघ्नेशाय नमः । ओं हां गणाधिपाय नमः । द्वितीयावरणपूजां समर्पयामि ।

(पूर्वस्यां) ओं बालगणपतये नमः । ओं भक्तगणपतये नमः । (दक्षिणस्यां) ओं वीरगणपतये नमः । ओं शक्तिगणपतये नमः । (पश्चिमायां) ओं सिद्धिगणपतये नमः । ओं पिङ्गलगणपतये नमः । (उत्तरस्यां) ओं उच्छिष्टगणपतये नमः । ओं रक्तगणपतये नमः । (आग्नेय्यां) ओं क्षिप्रगणपतये नमः । ओं हेरम्बगणपतये नमः । (नैरृत्यां) ओं लक्ष्मीगणपतये नमः । ओं विजयगणपतये नमः । (वायव्यां) ओं नृत्तगणपतये नमः । ओं ऊर्ध्वगणपतये नमः । (ऐशान्यां) ओं महागणपतये नमः । ओं हरिद्रागणपतये नमः । तृतीयावरणपूजां समर्पयामि ।

(आग्नेय्यां) सन्तानतरुमूले ओं सरस्वतीसमेताय ब्रह्मणे नमः । (नैरृत्यां) मन्दारतरुमूले ओं लक्ष्मीसमेताय विष्णवे नमः । (वायव्यां) कल्पतरुमूले ओं भवानीसमेताय महेश्वराय नमः । (ऐशान्यां) चन्दनतरुमूले ओं रतिसमेताय कामदेवाय नमः । चतुर्थावरणपूजां समर्पयामि ।

(पूर्वाद्यष्टदिक्षु क्रमेण) ओं वज्रायुधायेन्द्राय नमः । ओं शक्त्यायुधायाग्नये नमः । ओं दण्डहस्ताय यमाय नमः । ओं खड्गहस्ताय निरृतये नमः । ओं पाशहस्ताय वरुणाय नमः । ओं अङ्कुशधारिणे वायवे नमः । ओं गदाधराय सोमाय नमः । ओं त्रिशूलपाणये ईशानाय नमः । ऊर्ध्वे - ओं पद्मसहिताय ब्रह्मणे नमः । अधः - ओं चक्रहस्ताय विष्णवे नमः । पञ्चमावरणपूजां समर्पयामि ।

(अथा ष्टोत्तरशतनामभिः सहस्रनामभिश्च सम्पूज्य धूपदीपौ दत्वा नारिकेल रम्भाफलादि नानाफलानि नानाविधान्नमोदकलड्डुकापूपादीन् निवेद्य नीराजनादि सर्वोपचारान् कृत्वा द्वारपालमूषकादीनां अष्टदिग्देवतानाञ्च बलिं दत्वा महाबलिपीठे) ओं सर्वविघ्नगणरूपाय नमः । (इत्यभ्यर्च्य) ओं सर्वविघ्नगणरूपेभ्यस्स्वाहा । (इति बलिं दत्वा । अग्रे-निरोधार्घ्यं दत्वा सर्वोपचारान् कृत्वा)

"वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटिसमप्रभ।
अविघ्नं कुरु मे देव पूजाकार्येषु सर्वदा॥" इति सम्प्रार्थयेत्॥

द्वादशावरण पूजा

आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य श्रीगणेशदेवताप्रसादार्थं द्वादशावरणपूजां करिष्ये। ॐ गणनाथाय नमः। ॐ हेरम्बाय नमः। ॐ इभवक्त्राय नमः। ॐ मूषकवाहनाय नमः। ॐ शिवप्रियाय नमः। ॐ उमापुत्राय नमः। ॐ प्रथमावरणपूजां समर्पयामि।

ॐ वरगणपतये नमः। ॐ सुरगणपतये नमः। ॐ चण्डगणपतये नमः। ॐ इभवक्त्रगणपतये नमः। ॐ क्षिप्रगणपतये नमः। ॐ प्रसादगणपतये नमः। ॐ लम्बोदरगणपतये नमः। ॐ द्वितीयावरणपूजां समर्पयामि।

ॐ इन्द्राय नमः। ॐ अग्नये नमः। ॐ यमाय नमः। ॐ निर्ऋतये नमः। ॐ वरुणाय नमः। ॐ वायवे नमः। ॐ सोमाय नमः। ॐ ईशानाय नमः। ॐ तृतीया वरणपूजां समर्पयामि।

ॐ विनायकाय नमः। ॐ द्वैमातुराय नमः। ॐ विघ्नराजाय नमः। ओं ॐ गणाधिपाय नमः। ॐ हेरम्बाय नमः। ॐ एकदन्ताय नमः। ॐ लम्बोदराय नमः। ॐ चतुर्थावरणपूजां समर्पयामि।

ॐ तीक्ष्णदंष्ट्राय नमः। ॐ सूतरूपाय नमः। ॐ गजास्याय नमः। ॐ त्रिनेत्राय नमः। ॐ रक्तप्रियाय नमः। ॐ बृहदुदराय नमः। ॐ सुरवंद्याय नमः। ॐ शिवसुताय नमः। ॐ पंचमावरणपूजां समर्पयामि।

ॐ भद्रकालिने नमः। ॐ भैरवाय नमः। ॐ शेषाय नमः। ॐ वरुणाय नमः। ॐ वरेण्याय नमः। ॐ सतां पतये नमः। ॐ संवत्सराय नमः। ॐ शान्ताय नमः। ॐ षष्ठावरणपूजां समर्पयामि।

ॐ सरस्वत्यै नमः। ॐ लक्ष्म्यै नमः। ॐ भारत्यै नमः। ॐ ब्रह्मणे नमः। ॐ विष्णवे नमः। ॐ रुद्राय नमः। ॐ आकाशाय नमः। ॐ वेदाय नमः। ॐ वास्तुपुरुषाय नमः। ॐ सप्तमावरणपूजां समर्पयामि।

ॐ वक्रतुण्डविनायकाय नमः । ॐ एकदन्तविनायकाय नमः । ॐ त्रिमुखविनायकाय नमः । ॐ पंचास्यविनायकाय नमः । ॐ हेरम्बविनायकाय नमः । ॐ विघ्नराजविनायकाय नमः । ॐ वरदविनायकाय नमः । ॐ मोदकविनायकाय नमः । ॐ सिद्धिविनायकाय नमः । ॐ अष्टमावरणपूजां समर्पयामि ।

ॐ अभयविनायकाय नमः । ॐ सिंहतुण्डविनायाकाय नमः । ॐ कुपिताक्षविनायकाय नमः । ॐ दण्डहस्तविनायकाय नमः । ॐ पिचुण्डि(चण्ड)विनायकाय नमः । ॐ उद्दंडतुण्डविनायकाय नमः । नवमावरणपूजां समर्पयामि ।

ॐ स्थूलदन्तविनायकाय नमः । ॐ कालप्रियविनायकाय नमः । ॐ चतुर्मुखविनायकाय नमः । ॐ द्वे(भे)रुण्डविनायकाय नमः । ॐ ज्येष्ठविनायकाय नमः । ॐ कलाविनायकाय नमः । ॐ नागेशविनायकाय नमः । ॐ सृष्टिविनायकाय नमः । दशमावरणपूजां समर्पयामि ।

ॐ मणिकर्णविनायकाय नमः । ॐ आशाविनायकाय नमः । ॐ सृष्टिविनायकाय नमः । ॐ यक्षविनायकाय नमः । ॐ गजकर्णविनायकाय नमः । ॐ चित्रघण्टविनायकाय नमः । ॐ स्थूलजंघविनायकाय नमः । ॐ मंगलविनायकाय नमः । एकादशावरणपूजां समर्पयामि ।

ॐ मोदकविनायकाय नमः । ॐ प्रमोदकविनायकाय नमः । ॐ आमोदकविनायकाय नमः । ॐ सुमुखविनायकाय नमः । ॐ दुर्मुखविनायकाय नमः । ॐ ज्ञानविनायकाय नमः । ॐ द्वारविनायकाय नमः । ॐ विमुक्तविनायकाय नमः । द्वादशावरणपूजां समर्पयामि ।

गोमयगणपतिविधानम्

अथ सङ्कटनाशककार्यसिद्धिदगणपतिप्रयोगः । आचम्येत्यादि श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मम त्वरित द्रव्यप्राप्त्यर्थं गोमयगणपतिपूजां करिष्ये । तदङ्गं प्राणप्रतिष्ठां करिष्ये । इति सङ्कल्प्य गोमयगणपतिं कृत्वा हस्ते धृत्वा ॐ

आं ह्रीं क्रों अं यं रं लं वं शं षं सं हं ळं क्षं हंसः सोऽहम्। अस्यां गोमयगणपतिमूर्तौ प्राणा इह प्राणाः। ॐ आं ह्रीं क्रों... अस्यां गोमयमूर्तौ जीव इहस्थितः। आं ह्रीं क्रों ... अस्यां गोमयगणपतिमूर्तौ सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनस्त्वक्चक्षुः श्रोत्रजिह्वाघ्राण पाणिपाद पायूपस्थाख्यानि सुखं चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा। अस्य देवस्य गर्भाधानादि पञ्चदशसंस्कारसिद्ध्यर्थं पञ्चदशप्रणवावृत्तीः करिष्ये। ॐ इति पञ्चदशवारं जप्त्वा देवाय -

ॐ नमो वक्रतुण्डाय इति मन्त्रेण नैवेद्यं समर्पयेत्। ततः न्यासं कुर्यात् ॐ नमो वक्रतुण्डाय अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। ॐ नमो वक्रतुण्डाय तर्जनीभ्यां नमः। ॐ नमो वक्रतुण्डाय मध्यमाभ्यां नमः। ॐ नमो वक्रतुण्डाय अनामिकाभ्यां नमः। ॐ नमो वक्रतुण्डाय कनिष्ठिकाभ्यां नमः। ॐ नमो वक्रतुण्डाय करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। ततः हृदयादिषडङ्गन्यासः

ॐ नमो वक्रतुण्डाय हृदयाय नमः। ॐ नमो वक्रतुण्डाय शिरसे स्वाहा। ॐ नमो वक्रतुण्डाय शिखायै वषट्। ओं नमो वक्रतुण्डाय कवचाय हुं। ओं नमो वक्रतुण्डाय नेत्रत्रयाय वौषट्। ॐ नमो वक्रतुण्डाय अस्त्राय फट्। इति।

अथ ध्यानं - प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोप शान्तये। अभीप्सितार्थ सिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः॥ इति ध्यात्वा नत्वा नाममन्त्रेण पूजां कुर्यात्। यथा - ॐ नमो वक्रतुण्डाय आवाहयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय आसनं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय पाद्यं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय अर्घ्यं समर्पयामि ॐ नमो वक्रतुण्डाय आचमनीयं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय स्नानं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय गन्धान्धारयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय सिन्दूरं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय आभरणानि समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय पुष्पाणि समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय धूपं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय दीपं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय नारिकेल खण्डं कदलीफलं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय खण्डशर्करां समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय ताम्बूलं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय दूर्वाङ्कुरान्

समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय मन्त्रपुष्पं समर्पयामि। ॐ नमो वक्रतुण्डाय नमस्करोमि। एवं षोडशोपचारपूजां कृत्वा "ॐ नमो वक्रतुण्डाय" इत्य मन्त्रस्य विशिष्टकामना सिद्ध्यै १००८ जपः कार्यः। (१०८ वारं वा) जपोत्तरं षडङ्गन्यासं कृत्वा देवाय जपं निवेद्य नत्वा अनेन कर्मणा भगवान् गोमयगणपतिः वक्रतुण्डः प्रीयताम्। "ॐ नमो वक्रतुण्डाय विसर्जयामि" इति मन्त्रेण विसर्जनं कुर्यात्। एवं एकविंशतिदिनपर्यन्तमनु तिष्ठेत्। मूर्तेः जलादौ विसर्गः। प्रत्यहं नूतनां मूर्तिं कुर्यात्। अनेन त्वरितकार्यसिद्धिः द्रव्यलाभश्च।

विनायक व्रतेषु मण्डलानि

गणपतिभद्रम् (१७ रेखात्मकम्)

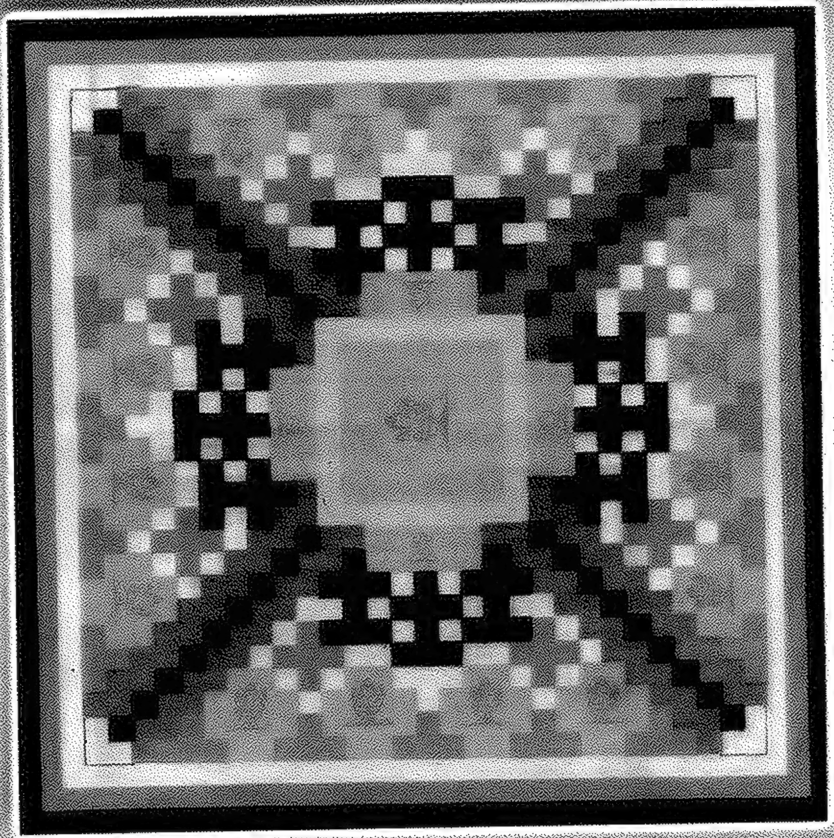
अथातः संप्रवक्ष्यामि मण्डलं सर्वसिद्धिदम्।
नाम्ना च विघ्नमर्दाख्यं विनायकव्रते हितम्॥ १॥
तिर्यगूर्ध्वं सप्तदशरेखाः कार्याः सुशोभनाः।
खण्डेन्दुस्त्रिपदः कोणे शृंखला च चतुष्पदैः॥ २॥
कार्या नवपदा वल्ली भद्रं रक्तं चतुष्पदम्।
ततो विंशतिकोष्ठेषु कार्यो गणपतिः शुभः॥ ३॥
कोष्ठद्वयेन मुकुटं गणेशस्य च कारयेत्।
पीतश्च परिधिः कार्यः पदैर्विंशतिभिस्तदा॥ ४॥
मध्ये षोडशकोष्ठैश्च पद्मं कार्यं सुशोभनम्।
सर्वतोभद्रदेवान्वै विशेषेणात्र योजयेत्॥ ५॥

गणेशभद्रम् (३० रेखात्मकं)

तिर्यगूर्ध्वगता रेखाः कार्यास्त्रिंशत् ऋजुश्शुभाः।
कोणेन्दुखण्डस्त्रिपदैः श्वेतेन नवशृंखला॥ १॥

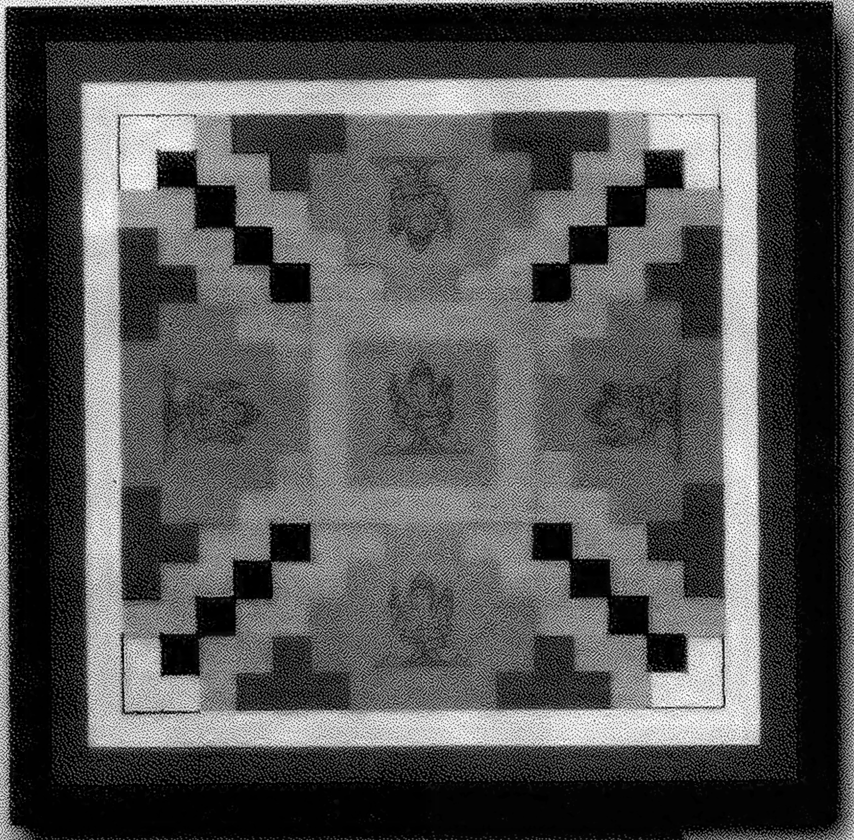
पूर्व

उत्तर

दक्षिण

पश्चिम

गणपतिभद्रम्

(१७ रेषांचें)

एकोनविंशद्वल्ली च कृष्णनीलेन पूरयेत्।
भद्रं चतुष्पदैश्चैव रक्तेनैकपदं त्यजेत्॥ २॥

तत्पदं च पदादूर्ध्वं त्रित्रिकेषु पदेषु च।
कोणे कोणान्तराले च सितं तदधश्च वै॥ ३॥

तिर्यगस्याधोऽधस्तिर्यगेवं द्वादशके पदे।
रक्तवर्णेन संपूर्य तत्रस्थस्तु गजाननः॥ ४॥

पदमेकं पदं हित्वोर्ध्वं द्वितीयो गजाननः।
एवं चतुः प्रतिदिशं संख्या चैव च षोडश॥ ५॥

गणेशाद्यद्वयोर्मध्ये ऊर्ध्वं पंचसु वापिका।
द्वित्रयोर्मध्यभागे तु लिङ्गं कृष्णाष्टकं ततः॥ ६॥

वल्लीवापीद्वयोः पार्श्वे द्वयं लिङ्गं तु पूर्ववत्।
तयोर्मध्ये गणेशस्य रक्तवर्णैश्चतुर्दिशम्॥ ७॥

तदूर्ध्वं परिधिः कार्यः द्वात्रिंशत्पीतवर्णकः।
मध्ये एकोनपंचाशत्पदे महागजाननः॥ ८॥

पदानि त्ववशेषाणि सत्वेन च प्रपूरयेत्।
एकविंशतिगाणेशं मण्डलं तद्व्रतस्य च॥ ९॥

गणेशभद्रदेवतास्थापनमन्त्राः ऋग्वेदीयाः

मध्ये ४९ पदेषु ॐ गणानां त्वा ... सादनम्। ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मणस्पतये नमः। ब्रह्मणस्पतिं आवाहयामि। एवं सर्वत्र। चतुर्द्वारे पूर्वादिक्रमेण (पूर्व - दक्षिण - प.श्चिम - उत्तर) ॐ देवाश्चित्ते ... मसि। ॐ भू... सुमुखाय... दक्षिणद्वारे ॐ आतून इन्द्र.... दक्षिणेन। ॐ भू.... एकदन्ताय ...। पश्चिमद्वारे ॐ उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते .... भवासचा। ॐ भू... कपिलाय ...। उत्तरद्वारे ॐ सेमाम विड्ढि... मतिम्। ॐ भू... गजकर्णाय...। पूर्वे चतुर्मुखा उदक्संस्थाः ॐ आविबाध्या ... स्वर्विदम्। ॐ भू... लंबोदराय ...। ॐ

विश्राहित्वा... मवोभिः । ॐ भू... विकटाय... । ॐ त्वामिद्धिसह... आचके । ॐ भू... विघ्ननाशनाय ... । ॐ योनन्त्वा.. पर्वतम् । ॐ भू... गणाधिपाय.... । दक्षिणे पूर्वसंस्थाः ।ॐ सुनीतिभि... महित्वनम् । ॐ भू...धूम्रकेतवे.... । ॐ न हित्वा शूरदेवा ... यन्ते । ॐ भू... गणाध्यक्षाय... । ॐ प्रैतु ब्रह्मणस्पति... नयन्तु नः । ॐ भू... भालचन्द्राय... । ॐ तद्देवानां देव... व्यचक्षयत्स्वः । ॐ भू... गजाननाय...।

पश्चिमे उदक्संस्थाः - न तमंहोन दू... रक्षसि ब्रह्मणस्पते । ॐ भू... वक्रतुण्डाय ... । ॐ यो वाघते ददाति... अनेहसम् । ॐ भू... गणपाय...। ॐ सोमानं स्वारणं... औशिजः ॐ भू... विघ्नराजाय.... । ॐ व्रातं व्रातं गणं... विदथेषु धीराः । ॐ भू... विनायकाय.... । उत्तरे पूर्वसंस्थाः ॐ यो रेवान्ये ... यस्तुरः । ओं भू ... गणपतये... । प्रनूनं ब्रह्मणस्पति... चक्रिरे । ॐ भू... गणनाथाय... । ॐ आनोभर... वसोर्निर्माक् । ॐ भू... हेरम्बाय... । ॐ सद्योजुवस्ते... जरन्ते । ॐ भू... धरणीधराय... ।

ईशानपूर्वान्तराले पंचकोष्ठात्मकवाप्याम् ॐ इन्द्रं विश्वा... सत्पतिं पतिम् । ॐ भू... इन्द्राय... । पूर्वाग्नेयान्तराले वाप्याम् ॐ अग्निं दूतं वृणीमहे... सुक्रतुम् । ॐ भू... अग्नये नमः... ।

अग्नियमान्तराले वाप्यां ॐ यमाय सोमं... अरंकृतः । ॐ भू... यमाय ... । यमनिर्ऋत्यान्तराले वाप्यां ॐ मोषुण परापरा... तृष्णया सहा । ॐ भू... निर्ऋतये... । निर्ऋतिवरुणान्तराले वाप्यां ॐ त्वन्नो अग्ने वरुणस्य ... प्रमुमुग्ध्यस्मत् । ॐ भू... वरुणाय... । वरुणवायव्यान्तराले वाप्याम् । वायो एते सहस्रिणो ... ॐ भू... वायवे... । वायुसोमान्तराले वाप्याम् ॐ वयं सोमव्रते... सचेमहि । ॐ भू... सोमाय ... ।

सोमेशानान्तराले वाप्याम् । ॐ तमीशानं... स्वस्तये । ॐ भू... ईशानाय... । आग्नेयकोणेन्दुखण्डे ॐ विष्णोर्नु कं ... स्त्रेधो रुगायः । ॐ भू... विष्णवे... । निर्ऋतिकोणेन्दुखण्डे... ॐ त्र्यम्बकं...यमामृतात् ।

ॐ भू...रुद्राय... । वायव्यकोणेन्दुखण्डे... ॐ अश्विनावर्ति... नियच्छतम् । ॐ भू...अश्विभ्यां... । ईशानकोणेन्दुखण्डे.... ॐ कदा वसो... वाताप्याय । ॐ भू... कंदर्पाय... । ईशानपूर्वान्तराले भद्रे । ॐ येन सपत्ना ... राजमक्रन् । ॐ भू... अष्टवसुभ्यो... । इन्द्राग्न्यन्तराले भद्रे । ॐ इमारुद्राय... न्ननातुरम् । ॐ भू... रुद्राय... । अग्नियमान्तराले भद्रे । ॐ सत्येनोत्त... अधिश्रितः । ॐ भू...सूर्यासावित्र्यै... । यमनि ऋत्यन्तराले भद्रे । ॐ अश्विना पिबतंमधु... । ॐ भू... अश्विभ्यां... । निर्ऋतिवरुणान्तराले भद्रे । ॐ विश्वेदेवाः शास्तन... वहानि । ॐ भू... विश्वेभ्यो देवेभ्यो.... । वरुणवायव्यान्तराले भद्रे । ॐ उदीरतामवर... हवेषु । ॐ भू... पितृभ्यो.... । वायुसोमान्तराले भद्रे । ॐ आयङ्गौः पृश्निः....प्रयन्स्वः । ॐ भू...सर्पेभ्यो... । सोमेशान्तराले भद्रे । ॐ यदक्रन्दः.... अर्वन् । ॐ भू... स्कन्दाय... । ब्रह्मणस्पतीशानमध्ये शृंखलायाम् । ॐ ऋषभं मा... गोपतिं गवाम् । ॐ भू... ऋषभाय... । तत्रैव वामवल्लयाम् । ॐ विष्णोर्नुकं... त्रेधोरुगायः । ॐ भू...नारायणाय... । तत्रैवदक्षिणवल्ल्याम् । ॐ भू... अदिति... अमृतबन्धवः । ॐ भू... दक्षाय... । ब्रह्मणस्पत्यग्निमध्ये शृंखलायाम् । ॐ जातवेदसे.... दुरितात्यग्निः । ॐ भू... दुर्गायै... । तत्र वामवल्ल्याम् ॐ उदीरता... हवेषु । ॐ भू... स्वधायै.... । तत्रैव दक्षिणवल्ल्याम् । ॐ त्र्यम्बकं यजामहे... मृतात् । ॐ भू... रुद्राय...। ब्रह्मणस्पति निर्ऋतिमध्ये शृंखलायाम् । ॐ पुनर्दाय... मुपासते । ॐ भू... रोगेभ्यो ... । तत्रैव वामवल्ल्याम् । ॐ समुद्रादूर्मि...नाभिः । ॐ भू... समुद्राय... । तत्रैव दक्षिणवल्ल्याम् । सितासिते सरिते... भजन्ते । ॐ भू... सरिद्भ्यो... ब्रह्मणस्पतिः वायुमध्ये शृङ्खलायां । ओं मरुतो .. यस्य तमोजनः । ओं मरुद्भयो नमः । तत्रैव वामवल्ल्याम् । ॐ आतून इन्द्र... दक्षिणेन । ॐ भू...गणेशाय... । तत्रैव दक्षिणवल्ल्याम् । ॐ स्योना पृथिवी... सप्रथः । ॐ भू... भूम्यै.. । पूर्वे त्रयलिंगे ॐ रुद्राय नमः । ॐ अजैकपदे नमः... । ॐ अहिर्बुध्न्याय नमः... । एवं सर्वत्र त्रिषु लिंगेषु । ॐ विरूपाक्षाय

नमः... । ॐ रैवताय नमः । ॐ हराय नमः । पश्चिमे त्रयलिंगे ॐ विरूपाय नमः । ओं त्र्यम्बकाय नमः । ॐ सुरेश्वराय नमः । उत्तरे लिंगमये - ॐ मृत्यवे नमः । ॐ अन्तकाय नमः । ॐ सर्वभूतक्षयाय नमः । पीतपरिधौ पूर्वादिक्रमेण । ॐ वज्राय नमः । ॐ शक्तये नमः । ॐ दण्डाय नमः । ॐ खड्गाय नमः । ॐ पाशाय नमः । ॐ अंकुशाय नमः । ॐ गदायै नमः । ॐ त्रिशूलाय नमः । सत्वपरिधौ - कश्यपादिसप्तर्षयः अरुन्धती च । पूर्वादिक्रमेण - तद्बहिः पीतपरिधौ - नवग्रहाः । तद्बहिः कृष्णपरिधौ - ऐन्द्री, कौमारी, ब्राह्मी, वाराही, चामुण्डा, वैष्णवी, माहेश्वरी, वैनायकी पूर्वादिक्रमेण - मातरः ।

सर्वतोभद्रम् ।

प्रागुदीच्यायतारेखाः कुर्यादेकोनविंशतिम्।
खण्डेन्दुस्त्रिपदः कोणे शृङ्खला पंचभिः पदैः ॥ १ ॥
एकादशपदा वल्ली भद्रं नवभिः पदैः ।
चतुर्विंशत्पदा वापी परिधिः पीतवर्णकैः ॥ २ ॥
मध्ये षोडशभिः कोष्ठैः पद्ममष्टदलं स्मृतम्।
श्वेतेन्दुः शृंखला कृष्णा वल्लीं नीलेन पूरयेत् ॥ ३ ॥
भद्रारुणा सिता वापी परिधिः पीतवर्णकैः ।
बाह्योत्तरदलैः श्वेता कर्णिका पीतवर्णका ॥ ४ ॥
परिध्या वेष्टितं पद्मं बाह्ये सत्वं रजस्तमः ।
तन्मध्ये स्थापयेद्देवान्ब्रह्माद्यांश्च सुरेश्वरान् ॥ ५ ॥

सर्वतोभद्रदेवतास्थपनं विधानं च ।

आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य । संकल्पः अमुक कर्माङ्गत्वेन सर्वतोभद्रमण्डलदेवतास्थापनं पूजनं चाहं करिष्ये (१) मध्ये कर्णिकायां ॐ ब्रह्मजज्ञानं...श्च विवः । ब्रह्माणं आवाहयामि स्थापयामि इति ब्रह्माणं स्थापयेत् । एवं सर्वत्र । ततः उदीचीमारभ्य वायुकोणपर्यन्तं कुबेरादीन्वायु

पर्यन्तानष्टौ लोकपालान्स्थापयेत् (२) उत्तरे। वाप्यां ॐ वयं सो मव्रते... सचेमहि। सोमाय नमः सोमं आवा...। ॐ (३) ईशान्यां खण्डेन्दौ तमीशानं जगत... स्वस्तये। ईशानाय नमः ईशानं आवा.. (४)। ॐ पूर्वे वाप्यां त्रातारमिन्द्र... धात्विन्द्रः। इन्द्राय नमः इन्द्रं... (५) आग्नेय्यां खण्डेन्दौ ॐ त्वं नो अग्ने... रक्षमाणस्तवव्रते। अग्नये नमः अग्निं.... (६) दक्षिणे वाप्यां। ॐ यमायत्वा... धर्मः पित्रे। यमाय नमः यमं ... (७) नैर्ऋत्यां खण्डेन्दौ - ॐ असुन्वन्तमयज...तुभ्यमस्तु। निर्ऋतये नमः निर्ऋतिं... (८) पश्चिमे वाप्यां। ॐ तत्वायामि ब्रह्मणा... प्रमोषीः। वरुणाय नमः वरुणं.. (९) वायव्यां खण्डेन्दौ ॐ आनोनियुद्भिः... सदानः। वायवे नमः वायुं ... (१०) वायुसोम मध्ये। ॐ सुगावो देवा... वसूनि। अष्टवसुभ्यो नमः अष्टवसून्... (११) सोमेशानयोर्मध्ये -। ॐ रुद्राः सं सृज्य...रोचते एकादशरुद्रेभ्यो नमः एकादशरुद्रान् आवाहयामि। (उदकोपस्पर्शः)। (१२) ईशानेन्द्रमध्ये ॐ यज्ञोदेवानां... दित्येभ्यस्त्वा। द्वादशादित्येभ्यो नमः - (१३) इन्द्राग्निमध्ये भद्रे यावांकशामि मिक्षतम्। अश्विभ्यां नमः अश्विनावावाहयामि। (१४) अग्नियममध्ये भद्रे - ओमासश्च ... दाशुषः सुतम्। विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः। विश्वान् देवान् आवाहयामि। (१५) यमनिर्ऋतिमध्ये भद्रे। ॐ अभित्यं देव... कृपास्वः। यक्षेभ्यो नमः यक्षानावाहयामि (१६) निर्ऋतिवरुणमध्ये भद्रे। ॐ नमोऽस्तुसर्पेभ्यो... सर्पेभ्यो नमः। सर्पेभ्यो नमः सर्पानावाहयामि तत्रैव (१७) ॐ भूतेभ्यो नमः - भूतानावाहयामि। (१८) वरुणवायुमध्ये भद्रे - ॐ ऋताषाडृ... वाट् ताभ्यः। गन्धर्वाप्सरोभ्यो नमः गन्धर्वाप्सरस आवाहयामि। (१९) ब्रह्मसोममध्ये वाप्यां ॐ यदक्रन्द... जातन्ते अर्वन्। स्कन्दाय नमः स्कन्दमावाहयामि। तत्रैव नाममन्त्रेण (२०) ॐ नन्दिने नमः नन्दिनमावाहयामि। (२१) ॐ ईश्वराय नमः ईश्वरमावाहयामि। (२२) ॐ शूलाय नमः शूलमावाहयामि (२३) ॐ महाकालाय नमः महाकालमावाहयामि। (२४) ब्रह्मेशानमध्ये वल्लिषु ॐ अदि सियौं...

जनित्वम्। दक्षादिसप्तकाय नमः दक्षादिसप्तकमा। (२५) ब्रह्मेन्द्रमध्ये वाप्याम् अम्बे अम्बिके... पीलवासिनीम्। दुर्गायै नमः दुर्गामा। (२६) तत्रैव। ॐ इदं विष्णुर्व्विचक्रमे... सुरे। विष्णवे नमः। विष्णुमावाहयामि। (२७) ब्रह्माग्निमध्ये वल्लिषु। ॐ पितृभ्यः स्वधायिभ्यः... शुन्धध्वम्। स्वधायै नमः स्वधामावाहयामि। (२८) ब्रह्मयममध्ये वाप्याम्। ओं परं मृत्यो.. तवीरान्। मृत्यवे नमः मृत्युमावाहयामि। (२९) ब्रह्मनिर्ऋतिमध्ये। ॐ गणानांत्वा... गर्भधम्। गणपतये नमः गणपतिमावाहयामि। (३०) ब्रह्मवरुणमध्ये वाप्याम्। ॐ शं नो देवी... भवन्तुनः। अद्भ्यो नमः अपः आवाहयामि। (३१) ब्रह्मवायुमध्ये वल्लीषु। ॐ मरुतो यस्य... मो जनः। मरुद्भ्यो नमः मरुत आवा... (३२) ब्रह्मणः पादमूले कर्णिकाधः। ॐ स्योना पृथिवि नो... सप्रथाः। पृथिव्यै नमः पृथ्वीमावा... (३३) तत्रैव - ॐ पञ्चनद्यः सरस्वती... भवत्सरित्। गङ्गादिनदीभ्यो नमः गङ्गादिनदीरावाहयामि। (३४) तत्रैव ॐ इमं मे... राचके। सप्तसागरेभ्यो नमः सप्तसागरानावा...। (३५) ततो नाम्ना कर्णिकोपरिमेरवे नमः मेरुमावाहयामि। (३६) बाह्यपरिधौ सोमासमीपे - गदायै नमः गदामावा....। (३७) ईशानान्तिके ॐ त्रिशूलाय नमः त्रिशूलमावाहयामि। (३८) इन्द्रान्तिके - ॐ वज्राय नमः वज्रमावाहयामि। (३९) अग्निसमीपे - ॐ शक्तये नमः शक्तिमवाहयामि। (४०) यमान्तिके ॐ दण्डाय नमः दण्डमावाहयामि। (४१) निर्ऋतिसमीपे - ॐ खड्गाय नमः खड्गमा वाहयामि (४२) वरुणान्तिके - ॐ पाशाय नमः पाशमावाहयामि। (४३) वायुसमीपे - ॐ अङ्कुशाय नमः अङ्कुशमावाहयामि। (४४) तद्बाह्योत्तरे ॐ गौतमाय नमः गौतममा वाहयामि। (४५) ईशान्ये - ॐ भरद्वाजाय नमः भरद्वाजमावाहयामि। (४६) पूर्वे ॐ विश्वामित्राय नमः विश्वामित्रमावाहयामि। (४७) आग्नेय्याम् - ॐ कश्यपाय नमः कश्यपमावाहयामि। (४८) दक्षिणे जमदग्नये नमः जमदग्निमावाहयामि। (४९) नैर्ऋत्याम् - ॐ वसिष्ठाय नमः वसिष्ठमावाहयामि। (५०) पश्चिमे - ॐ अत्रये नमः अत्रिमावाहयामि।

(५१) वायव्याम् - ॐ अरुन्धत्यै नमः - अरुन्धतीमा वाहयामि। (५२) तद्बाह्ये पूर्वे - ॐ ऐन्द्र्यै नमः ऐन्द्रीमावाहयामि। (५३) आग्नेय्याम् - ॐ कौमार्यै नमः कौमारीमावाहयामि। (५४) दक्षिणे - ॐ ब्राह्म्यै नमः ब्राह्मीमावाहयामि। (५५) नैर्ऋत्याम् - ॐ वाराह्यै नमः वाराहीमावाहयामि। (५६) पश्चिमे - ॐ चामुण्डायै नमः चामुण्डा मावाहयामि। (५७) वायव्याम् - ॐ वैष्णव्यै नमः वैष्णवीमावाहयामि। (५८) उत्तरे - ॐ कौबेर्यै नमः कौबेरीमावाहयामि। (५९) ईशान्याम् - ॐ वैनायक्यै नमः वैनायकी मावाहयामि। एवं सर्वतोभद्रदेवताः आवाह्य पूजनं कुर्यात्। तथा च बलिप्रदानं विधाय - प्रधानहोमान्ते तत्तन्मन्त्रै र्नाममन्त्रैर्वा प्रत्येकं दशदशतिलाहुतिभिः एकैकाज्याहुत्या वा जुहुयात्।

मन्त्रविधानम्

महागणपति महामन्त्रः अष्टाविंशत्यक्षरः

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये॥

प्राणायामः (वैदिकेन मन्त्रेण, मूलमन्त्रेण वा)

सङ्कल्पः - ममोपात्त समस्त दुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं श्रीमहागणपति प्रसाद सिद्ध्यर्थं श्रीमहागणपति महामन्त्रजपं करिष्ये॥ (अप उपस्पृश्य, गुरुपादुकया गुरुत्रयं नत्वा, भूतशुद्धिं आत्मप्राणप्रतिष्ठां भूतोत्सारणं च कृत्वा)

अस्य श्रीमहागणपति महामन्त्रस्य, गणक ऋषिः, निचृद्गायत्री छन्दः, महागणपतिर्देवता। ओं गं बीजं, स्वाहा शक्तिः। ग्लौं कीलकम्। श्री महागणपति प्रसाद सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः।

ओं गां। श्रीं गीं। ह्रीं गूं। क्लीं गैं। ग्लौं गौं। गं गः इति षड्भिः प्रणवादिभिः कर-हृदयादिन्यासौ। भूर्भुवस्सुवरों (दिग्बन्धः) ध्यानं-

बीजापूरगदेक्षु कार्मुकरुजा चक्राब्जपाशोत्पल-

ब्रीह्यग्रस्वविषाण रत्नकलशप्रोद्यत्करांभोरुहः ।
ध्येयो (पायाद्) वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्तिविपत्तिसंस्थितिकरो विघ्नेश इष्टार्थदः ॥

लमित्यादिपञ्चपूजाः-

लं पृथिव्यात्मने महागणपतये गन्धं समर्पयामि ।
हं आकाशात्मने महागणपतये पुष्पाणि समर्पयामि ।
यं वाय्वात्मने महागणपतये धूपमाघ्रापयामि ।
रं अग्न्यात्मने महागणपतये दीपं दर्शयामि ।
वं अमृतात्मने महागणपतये अमृतोपहारं निवेदयामि ।
सं सर्वात्मने महागणपतये सर्वोपचार पूजाः (तांबूलं) समर्पयामि ।

मूलमन्त्रः- ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (१०८ वारं जपः)

(उत्तराङ्गन्यासाः) हृदयादिन्यासः । भूर्भुवस्सुवरों (दिग्विमोकः) ध्यानं, लमित्यादि पञ्चपूजा ।

गुह्याति गुह्यगोप्ता त्वं गृहाणात्मकृतं जपम् ।
सिद्धिर्भवतु देवेश त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा ॥

(इति देवस्य हस्ते जपं समर्पयेत् ॥)

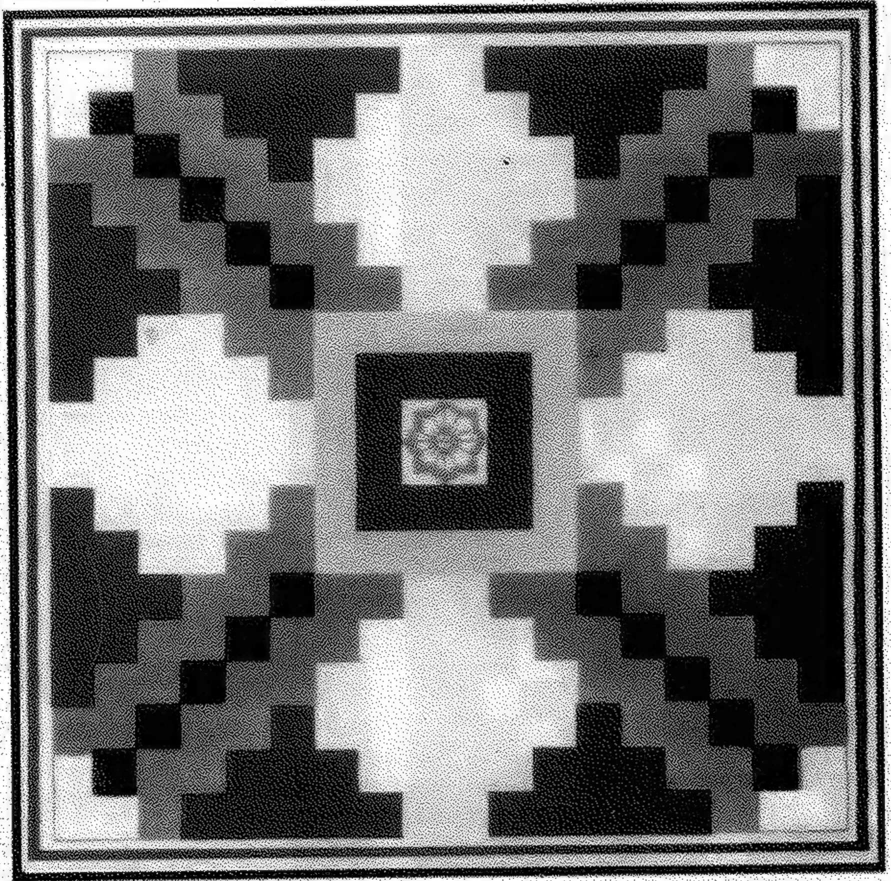
अत्र संप्रदाय भेदाः- १) गायत्री छन्दः । २) ग्लां बीजं, ग्लौं शक्तिः, ग्लूं कीलकं इति, गं बीजं, ह्रीं शक्तिः, इति च । ३) करन्यासे हृदयादिन्यासे च,

१) सर्वत्र ओं श्रीं ह्रीं क्लीं इति प्रणवचतुष्टययोगः- यथा ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ओं गां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः - हृदयाय नमः इति ।

२) ग्लां ग्लीं ग्लूं ग्लैं ग्लौं ग्लः इति षड्भिः ।

३) गां गीं गूं गैं गौं गः इति षड्भिः ।

४) ह्रां गां, ह्रीं गीं, ह्रूं गूं ह्रैं गैं, ह्रौं गौं, ह्रः गः इति षड्भिः

सर्वतोभद्रम्

५) ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं इति षड्बीजयुतैः गां गीं गूं गैं गौं गः इति षड्भिः।

६) ध्यानश्लोके विघ्नेश इष्टार्थद इत्यत्र विघ्नो विशिष्टार्थदः, विघ्नेश्वरोऽभीष्टदः इति।

५) मूलमन्त्रे - ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपते वरद वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा इति

६) लमित्यादि पूजाः प्रत्येकं त्रिवारं कर्तव्या इति। पञ्चपूजा इति व्यवस्थया सं सर्वात्मने सर्वोपचार पूजाः समर्पयामि। अथवा तांबूलं समर्पयामि इति न वदन्ति।

७) भिन्नो ध्यानश्लोको यथा-

हस्तीन्द्राननमिन्दुचूडमरुणच्छायं त्रिणेत्रं रसाद्
आश्लिष्टं प्रियया सपद्मकरया स्वाङ्कस्थया सन्ततम्।
बीजापूरगदाधनुस्त्रिशिखयुक् चक्राब्जपाशोत्पल-
व्रीह्यग्रस्वविषाणरत्नकलशान् हस्तैर्वहन्तं भजे। इति।
अस्मिन् श्लोके अब्जेति पदं पद्मपरं, क्वचित् शंखपरमपि।
यथाऽन्यस्मिन् ध्यानश्लोके-
ध्याये हृदब्जे शोणाङ्गं वामोत्सङ्गविभूषया।
सिद्धलक्ष्म्या समाश्लिष्टपार्श्वं अर्धेन्दुशेखरम्॥
वामाधः करतो दक्षाधः करान्तेषु च पुष्करे।
परिष्कृतं मातुलंगगदा पुण्ड्रेक्षुकार्मुकैः।
शूलेन शंखचक्राभ्यां पाशोत्पलयुगेन च।
शालिमञ्जरिकास्वीयदन्ताञ्चलमणीघटैः।
स्रवन्मदं च सानन्दं श्रीश्रीपत्यादिसंवृतम्।
अशेषविघ्न विध्वंसनिघ्नं विघ्नेश्वरं भजे॥ इति॥

श्रीवक्रतुण्ड महागणपतिः

अस्य श्रीवक्रतुण्ड महागणपति महामन्त्रस्य, भार्गव ऋषिः अनुष्टुप् छन्दः। वक्रतुण्डमहागणपति देवता। (सर्वत्र आदौ प्रणवयोगः।)

वं बीजं यं शक्तिः हुं कीलकम्। श्रीवक्रतुण्ड महागणपति प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः।

करन्यासः। ओं वं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। क्रं तर्जनीभ्यां नमः। तुं मध्यमाभ्यां नमः। डां(ण्डां) अनामिकाभ्यां नमः। यं कनिष्ठिकाभ्यां नमः। हुं करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। अङ्गन्यासः (हृदयादिन्यासः) वं हृदयाय नमः। क्रं शिरसे स्वाहा। तुं शिखायै वषट्। डां (ण्डां) कवचाय हुं। यं नेत्रत्रयाय वौषट्। हुं अस्त्राय वौषट्। भूर्भुवस्सुवरों (इति दिग्बन्धः)

ध्यानम् - उद्यद्दिनेश्वररुचिं निजपद्महस्तैः

पाशाङ्कुशाभयवरान् दधतं गजास्यम्।

रक्ताम्बरं सकलदुःखहरं गणेशं

वन्दे प्रसन्नमखिलाभरणाभिरामम्।

लमित्यादि पञ्चपूजा।

मूलमन्त्रः - ओं वक्रतुण्डाय हुं। (१०८ जपः)

हृदयादिन्यासः। भूर्भुवस्सुवरों (इति दिग्विमोकः।) ध्यानम्। लमित्यादि पञ्चपूजा। गुह्यातिगुह्येति समर्पणम्

संप्रदाय भेदः- १. हुं बीजं, वं शक्तिः; ब्रह्म बीजम् । ध्याने - स्वर्णवर्णं चतुर्बाहुं पाशाङ्कुशधरं प्रभुम्। वरदाभयहस्तं च विलसत्कर्णचामरम् ध्यायामि। आवरण पूजा।

पात्रासादनं कृत्वा ऋषि-छन्दोदेवता विनियोगकर हृदयादिन्यास पर्यन्तं कृत्वा) ओं वं नमः (भ्रूमध्ये)। ओं क्रं नमः (कण्ठे)। ओं तुं नमः (हृदये)। ओं डां नमः (नाभौ)। ओं यं नमः (लिङ्गे)। ओं हुं नमः (पादयोः)। इति वर्णन्यासं कुर्यत्। मण्डूकादि परतत्वान्त पीठदेवताभ्यो नमः। तीव्रादिपीठ शक्तिभ्यो नमः। ओं ह्रीं सर्वशक्तिकमलासनाय नमः। इति संपूज्य, पीठे यन्त्रं मूर्तिं वा निधाय। प्राणप्रतिष्ठां पाद्यादिपुष्पान्तान् उपचारांश्च कृत्वा)

ओं संविन्मयः परो देवः परामृततरसप्रियः।

अनुज्ञां देहि गणप परिवारार्चनाय मे॥

(इति प्रार्थ्य पुष्पाञ्ज लिं दद्यात्। षट्कोण केसरेषु आग्नेय्यादिचतुर्विदिक्षु मध्ये दिक्षुच) ओं वं नमः हृदयाय नमः। हृदयश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। ओं क्रं नमः, शिरसे स्वाहा। शिरः श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। ओं तुं नमः शिखायै वषट्। शिखाश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। ओं डां नमः कवचाय हुं, कवचश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। ओं यं नमः नेत्रत्रयाय वौषट्, नेत्रत्रयश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। ओं हुं नमः अस्त्राय फट् अस्त्रश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। मूलं - ओं अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागत वत्सल। भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम्॥ (इति पुष्पाणि दत्वा, विशेषार्घ्यात् बिन्दुं निक्षिप्य,) प्रथमावरणदेवताः पूजितास्तर्पिताः सन्तु नमः इति प्रार्थयेत्।

(ततोऽष्टदले पूज्यपूजकयोर्मध्यं प्राचीतिक्रमेण प्राची क्रमेण गन्धाक्षतपुष्पाणि तर्जन्यङ्गुष्ठाभ्यां गृहीत्वा अष्टसु दिक्षु) ओं विद्यायै नमः, विद्याश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। ओं विधात्र्यै नमः, विधात्री...। ओं भोगदायै नमः, भोगदा...। ओं विघ्नघातिन्यै नमः, विघ्नघातिनी...। ओं निधिप्रदीपायै नमः।, निधिप्रदीपा...। ओं पापघ्न्यै नमः, पापघ्नी...। ओं पुण्यायै नमः। पुण्याश्री...। ओं शशिप्रभायै नमः। शशिप्रभा..। (इति अष्टौ शक्तीः पूजयित्वा) अभीष्ट + द्वितीयावरणार्चनम्। (इति पुष्पाणि दत्वा विशेषार्घ्याद्बिन्दुं दत्वा) द्वितीयावरण देवताः पूजितास्तर्पिताः सन्तु नमः (इति प्रार्थयेत्)

(अष्टदलाग्रेषु) ओं वक्रतुण्डाय नमः, वक्रतुण्ड श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। ओं एकदंष्ट्राय नमः, एकदंष्ट्रश्री ...। ओं महोदराय नमः, महोदर ...। ओं हस्तिमुखाय नमः, हस्तिमुख ...। ओं लम्बोदराय नमः, लंबोदर ...। ओं विकटाय नमः, विकट ...। ओं विघ्नराजाय नमः, विघ्नराज ...। ओं धूम्रवर्णाय नमः, धूम्रवर्ण ...। ओं (इति पुष्पाणि दत्वा) मूलं, अभीष्ट + तृतीयावरणार्च नम्। (इति विशेषार्घ्या द्बिन्दुं दत्वा) तृतीयावरण देवताः पूजिताः तर्पिताः सन्तु नमः (इति प्रार्थयेत्)

(भूपुरे पूर्वादिक्रमेण) ओं लं इन्द्राय नमः । ओं रं अग्नये नमः । ओं मं यमाय नमः । ओं क्षं निर् ऋतये नमः । ओं वं वरुणाय नमः । ओं यं वायवे नमः । ओं कुं कुबेराय नमः । (सं सोमाय नमः ।) ओं हं ईशानाय नमः । (पूर्वेशानयोर्मध्ये) ओं आं ब्रह्मणे नमः । (वरुणनैरृतयोर्मध्ये) ओं ह्रीं अनन्ताय नमः । (इति दश दिक्पालान्पुष्पैः पूजयित्वा) मूलं - अभीष्टसिद्धिं + तुरीयावरणार्चनम् । इति विशेषार्घ्याद्बिन्दुं दत्वा) तुरीयावरणदेवताः पूजिताः तर्पिताः सन्तु नमः (इति प्रार्थयेत् ।)

ओं वं वज्राय नमः । ओं शं शक्तये नमः, ओं दं दण्डाय नमः, ओं खं खड्गाय नमः, ओं पां पाशाय नमः । ओं अं अंकुशाय नमः । ओं गं गदायै नमः । ओं त्रिं त्रिशूलाय नमः । ओं पं पद्माय नमः । ओं चं चक्राय नमः । इति तत्तद्दिक्पालसमीपे आयुधानि पुष्पैः पूजयित्वा मूलं - अभीष्ट + पंञ्चमावरणार्चनम् । (इति विशेषार्घ्य बिन्दुं दत्वा) पञ्चमावरणदेवताः पूजितास्तर्पिताः सन्तु नमः (इति प्रार्थयेत्)

पुरश्चरणं - षड्लक्षजपः । मोदाकाद्यष्टद्रव्यैः दशांशहोमः, तद्दशांश तर्पणं मार्जनं ब्राह्मणभोजनं च कुर्यात् । प्रतिदिनं ४४४ वारं तर्पणं वा कुर्यात् ।

वक्रतुण्डषडक्षरमन्त्रः द्वितीयः ।

मेधोल्काय स्वाहा इति मन्त्रस्वरूपम् । ऋष्यादिकं पूर्ववत् । में, धों, ल्कां, यं, स्वां, हां इति करहृदयादिन्यासौ । ध्यानं - उद्यद्दिनेश्वरेति । अन्यत् पूर्ववत् ।

वक्रतुण्डमन्त्रः - एकत्रिंशदक्षरः तृतीयः ।

ऋषिच्छन्दो देवता न्यासः पूर्ववत् । रायस्पोषस्य ददिता । निधिदः । रत्नधातुमान् । रक्षोहणः । वलगहनः । वक्रतुण्डाय हुं इति षड्भिः करहृदयादि न्यासौ । ध्यानं - उद्यद्दिनेश्वरेति । मन्त्रस्तु - "रायस्पोषस्य ददिता निधिदो रत्नधातुमान् । रक्षो हणो वलगहनो वक्रतुण्डाय हुं" इति । अन्यत्पूर्ववत् ।

वल्लभेशोपनिषदि तु - रायस्पोषस्य दाता निधिदाता - अन्नदो (मतः) रक्षोहणो वलगहनो वक्रतुण्डायहुं इति । ध्यानं - (वल्लभेशोपनिषदि)।

क्षीरोदार्णवशायिनं कल्पद्रुमाधःस्थितं वरदं व्योमरूपिणम्। प्रचण्ड दण्डदोर्दण्डं वक्रतुण्डस्वरूपिणम् । पार्श्वाधःस्थित कामधेनुं शिवोमातनयं विभुम् । रुक्मांबरनिभाकाशं रक्तवर्णं चतुर्भुजम् । कपर्दिनं शिवं शान्तं भक्तानाम भयप्रदम् । उन्नतप्रपदाङ्गुष्ठं गूढगुल्फं सुपार्ष्णिकम् । पीनजंघं गूढजानुं स्थूलोरुं प्रोन्नमत्कटिम् । निम्ननाभिं कंबुकण्ठं लंबोष्ठं लंबनासिकम् । सिद्धिबुद्ध्यु भयाश्लिष्टं प्रसन्नवदनाम्बुजम् । ध्यायामि । इति ।

उच्छिष्टगणपतिमन्त्रः नवाक्षरः ।

अस्य श्री उच्छिष्टगणपतिनवार्ण महामन्त्रस्य, कङ्कोल ऋषिः, विराट् छन्दः, उच्छिष्टगणपतिर्देवता । सर्वकामावाप्तये जपे विनियोगः ।

हस्ति । पिशाचि । लिखे । स्वाहा । हस्तिपिशाचिलिखे । स्वाहा इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ । ध्यानं-चतुर्भुजं रक्ततनुं त्रिनेत्रं पाशाङ्कुशौ मोदकपात्रदन्तौ । करैर्दधानं सरसीरुहस्थं उन्मत्तमुच्छिष्टगणेशमीडे ॥

मूलमन्त्रः- ओं हस्तिपिशाचि लिखे स्वाहा ।

आवरण पूजा च - आसनपीठ शक्तिपूजादिकं वक्रतुण्डवत् । षट्कोणे षडङ्गानि, प्रथमावरणे । अष्टदले ब्राह्मयाद्या अष्टौ मातरो द्वितीयावरणे । अष्टदलाद्बहिः वक्रतुण्डाद्यष्टौ, प्राच्यैशान्योर्मध्ये गणपतिः पश्चिमा नैरृत्योर्मध्ये हस्तिदन्तश्च तृतीयावरणे । भूपुराद्बहिः दशदिक्पतयः चतुर्थावरणे । तदायुधानि पञ्चमावरणे । पूजान्ते फलं मोदकं गुडपायसं वा बलिं दद्यात् ।) ओं गं हं क्लौं ग्लौं उच्छिष्टगणेशाय महायक्षाय अयं बलिः (इति मन्त्रेण ।) लक्षजपः ।

उच्छिष्टगणपतिमन्त्रः - द्वादशाक्षरः

अस्य श्रीउच्छिष्टगणपतिमहामन्त्रस्य, मनुः ऋषिः, विराट्छन्दः । उच्छिष्टगणपतिर्देवता । गं बीजं स्वाहा शक्तिः, क्लीं कीलकं, सर्वकामावाप्तये जपे विनियोगः । ह्रीं, गं, हस्ति, पिशाचि, लिखे, स्वाहा, इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ ।

ध्यानं - चतुर्भुजं इत्यादि। अन्यत्पूर्ववत्।

उच्छिष्टगणपति मन्त्रः - एकोनविंशत्यक्षरः

अस्य श्री उच्छिष्टगणपति महामन्त्रस्य, कङ्को(हो)ल ऋषिः विराट् छन्दः । उच्छिष्टगणपतिर्देवता।

नमः, उच्छिष्टगणेशाय, हस्ति, पिशाचि, लिखे, स्वाहा इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ।

ध्यानं - चतुर्भुजमित्यादि । मूलमन्त्रः - ओं नमः उच्छिष्टगणेशाय हस्तिपिशाचि लिखे स्वाहा। अन्यत्पूर्ववत्।

उच्छिष्टगणपति मन्त्रः सप्तविंशत्यक्षरः

ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । उच्छिष्टगणपतिर्देवता। क्रों बीजं, स्वाहा शक्तिः, अभीष्टसिद्धये जपे विनियोगः । ओं हस्तिमुखाय लम्बोदराय । उच्छिष्टाय महात्मने । क्रों । प्रीं । ह्रीं । उच्छिष्टाय स्वाहा । इति षड्भिः प्रणवाद्यैः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानम् - ध्यायामि तं गणेशानं पाशाङ्कुशधनुः शरम्। सान्द्रसिन्दूररक्ताङ्गं नग्ननारीमुखातुरम्। नारीयोनिमुखास्वादलोलुपं काममोहितम्। स्ववामाङ्कस्थदाराणां गाढालिङ्गनतत्परम्। स्वपादपद्मभक्तानां अभीष्टफलदायकम्।

मूलमन्त्रः-हस्तिमुखाय लम्बोदराय उच्छिष्टाय महात्मने क्रों प्रीं ह्रीं उच्छिष्टाय स्वाहा। विद्यावश्यप्रधानो मन्त्रः।

उच्छिष्टगणपतिमन्त्रः- द्वात्रिंशदक्षरः

अस्य श्री उच्छिष्टगणपति महामन्त्रस्य गणक ऋषिः गायत्री छन्दः । उच्छिष्टगणपतिर्देवता। अभीष्टसिद्धये विनियोगः।

हस्तिमुखाय। लंबोदराय। उच्छिष्टमहात्मने। आं क्रों ह्रीं क्लीं ह्रीं हुं। घे घे उच्छिष्टाय। स्वाहा इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ।

ध्यानं - शरान्धनुः पाशसृणी स्वहस्तैर्दधानमारक्तसरोरुहस्थम्।
विवस्त्रपत्न्यां सुरत प्रवृत्तं उच्छिष्टमम्बासुतमाश्रयेऽहम्।

मन्त्रः - ओं हस्तिमुखाय लम्बोदराय उच्छिष्टमहात्मने आं क्रों ह्रीं क्लीं ह्रीं हुं घे घे उच्छिष्टाय स्वाहा। इति। ओं नमो हस्तिमुखाय लंबोदराय उच्छिष्ट महात्मने क्रां क्रीं ह्रीं घे घे उच्छिष्टाय स्वाहा इति कचित्। एकत्रिंशदक्षरो मन्त्रः।

उच्छिष्टगणपतिमन्त्रः - सप्तत्रिंशदक्षरः

अस्य श्री उच्छिष्टगणपति महामन्त्रस्य, गणक ऋषिः, गायत्री छन्दः। उच्छिष्टगणपति र्देवता। गं बीजं, ह्रीं शक्तिः, आं क्रों कीलकम्। अभीष्टसिद्धये जपे विनियोगः। ओं नमो भगवते एकदंष्ट्राय। हस्तिमुखाय। लंबोदराय। उच्छिष्टमहात्मने। आं क्रों ह्रीं गं। घे घे स्वाहा। इति षड्भिः करहृदया दिन्यासौ। शरान्धनुरिति। अन्यत्पूर्ववत्।

मूलमन्त्रः- ओं नमो भगवते एकदंष्ट्राय हस्तिमुखाय लंबोदराय, उच्छिष्टमहात्मने आं क्रों ह्रीं गं घे घे स्वाहा। एकलक्षं जपः।

उच्छिष्टगणपतिमन्त्रः - (एकचत्वारिंशदक्षरः)

अस्य श्री उच्छिष्टगणपति महामन्त्रस्य मतङ्गो भगवान् ऋषिः। गायत्री छन्दः। उच्छिष्टमहागणपतिर्देवता। गं बीजं, स्वाहा शक्तिः, ह्रीं कीलकम्। अभीष्टसिद्धये जपे विनियोगः।

ओं नमो भगवते एकदंष्ट्राय। हस्तिमुखाय। लंबोदराय। उच्छिष्टमहात्मने। आं क्रों ह्रीं गं। घे घे उच्छिष्टाय स्वाहा। इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानं शरान्धनुरिति।

मूलमन्त्रः - ओं नमो भगवते एकदंष्ट्राय हस्तिमुखाय लम्बोदराय उच्छिष्टमहात्मने आं क्रों ह्रीं घं घे घे उच्छिष्टाय स्वाहा। (रुद्रयामले)

शक्तिगणपतिमन्त्रः - चतुरक्षरः (विघ्नेशत्र्यक्षरी)

भार्गव ऋषिः। विराट्छन्दः। शक्तिगणपतिर्देवता। गां गीमिति षडङ्गन्यासः। ध्यानम् - दक्षोर्ध्वे चाङ्कुशं वामे पाशं वामे त्वधः करे। बीजापूरं स्वयं तत्तु दक्षिणे स्वर्णवर्णकम्। पुष्करे मोदकान् बिभ्रत् कर्णयो दीर्घ चामरे। ध्यायामि। मन्त्रः ह्रां ह्रीं ह्रीं।

अन्यः - गायत्री छन्दः। ध्यानं - हेमाभो हेमभूषवान्। बृहज्जानुस्तुन्दिलश्च लम्बबाहु र्विलोचनः। दक्षोर्ध्वहस्ते पाशं चाधो वामे चाक्षसूत्रकम्। दक्षिणाधो निजं दन्तं ऊर्ध्वे बाहौ तथा सृणिम्। पुष्करेण तु बिभ्राणं मोदकं हेमभूषणम्। शक्तियुक्तं विश्ववन्द्यं गणेशं चिन्तयाम्यहम्। ओं ह्रां ह्रीं ह्रीं।

अन्यः - अस्य श्रीशक्तिगणपतिमहामन्त्रस्य भार्गवऋषिः। विराट् छन्दः। शक्तिगणपतिर्देवता। ग्रीं ब्रीजं, ह्रीं शक्तिः, अभीष्टसिद्धये जपे विनियोगः।

ग्रां ग्रीं ग्रूं ग्रैं ग्रौं ग्रः इति षड्भिः - करहृदयादि न्यासौ। ध्यानं -

विषाणाङ्कुशावक्षसूत्रं च पाशं दधानं करैर्मोदकं पुष्करेण।

स्वपत्न्या युतं हेमभूषाभराढ्यं गणेशं समुद्यद्दिनेशाभमीडे।

मूलमन्त्रः - ओं ह्रीं ग्रीं ह्रीं।

आवरण पूजायां षडंगदेवताः प्रथमे, वक्रतुण्डादयो द्वितीये, ब्राह्म्यादयः तृतीये, इन्द्रादयः चतुर्थे, वज्रादयः पञ्चमे। चतुर्लक्षजपः तद्दशांशं अपूपैर्होमः।

(श्री बीजं, ह्रीं शक्तिः, इति। ध्यानं - गजेन्द्रवदनं साक्षाच्चलत्कर्णं सचामरम्। हेमवर्णं चतुर्बाहुं पाशाङ्कुशधरं परम्। स्वदन्तं दक्षिणे हस्ते सव्ये त्वाम्रफलं तथा। पुष्करे कलशं चैव धारयन्तं विचिन्तये। इति। द्वितीयावरणे वक्रतुण्डादिस्थाने विघ्न -विनायक - वीर - शूर - वरद - हस्तिमुख - एकदन्त - लंबोदर - क्षिप्रप्रसादन - महागणपतयः इति विशेषः क्वचित्।

शक्तिगणपतिमन्त्रः एकादशाक्षरः

गणक ऋषिः निचृद्गायत्री छन्दः। शक्तिगणपतिर्देवता। गं बीजं, ह्रीं शक्तिः, अभीष्ट सिद्धये जपे विनियोगः।

ओं ह्रीं। गं। ह्रीं। वशं। आनय। स्वाहा इति षड्भिः सप्रणवैः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानं - हस्तैर्बिभ्रतमिन्दुखण्डवरदौ पाशाङ्कुशौ पुष्करस्पृष्ट स्वप्रमदावराङ्गं अनयाश्लिष्टं ध्वजाग्रस्पृशा। श्यामाङ्ग्या विधृताब्जया त्रिनयनं

चन्द्रार्धचूडं जपारक्तं हस्तिमुखं स्मरामि सततं भोगातिलोलं प्रभुम्। मूलमन्त्रः-
ह्रीं गं ह्रीं वशमानय स्वाहा।

लक्षत्रयं जपः। इक्षुखण्डैर्होमः, अपूपैराज्ययुक्तैर्वा।

शक्तिगणपतिमन्त्रः - द्वादशाक्षरः

गणक ऋषिः, निचृद्गायत्रीछन्दः। शक्तिगणपतिर्देवता।

ओं। ह्रीं। गं। ह्रीं। महागणपतये। स्वाहा इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ॥ ध्यानं - मुक्तागौरं मदगजमुखं चन्द्रचूडं त्रिनेत्रं हस्तैः स्वीयैर्दधतमरविन्दाङ्कुशौ रत्नकुंभम्। अङ्कस्थायाः सरसिजरुचेस्तद् ध्वजालंबिपाणेः देव्या योनौ विनिहितकरं रत्नमौलिं भजामः॥

मूलमन्त्रः - ओं ह्रीं गं ह्रीं महागणपतये स्वाहा। ओं ह्रीं गं ह्रीं इत्यपि मन्त्रः चतुरक्षरः। लक्षमेकं जपः। अष्टद्रव्यै रपूपैश्च। ध्यानान्तरं - श्वेताङ्गं श्वेतवस्त्रं सितकु सुमगणैरर्चितं श्वेतगन्धैः क्षीराब्धौ रत्नपीठे सुरतरुविमले दीप्तसिंहासनस्थम्। दोर्भिः पाशाङ्कुशेष्टाभय धृतिरुचिरं चन्द्रमौलिं त्रिनेत्रं ध्यायामीशं सुशान्त्यै गणपतिममलं सर्वदा सुप्रसन्नम्॥

शक्तिगणपतिमन्त्रः

गणक ऋषिः गायत्री छन्दः। शक्तिगणपतिर्देवता। ओं ह्रीं सं। ओं ह्रीं विरिविरि गणपते। ओं ह्रीं वरवरद। ओं ह्रीं सर्वजनं मे। ओं ह्रीं वशमानय। ओं ह्रीं स्वाहा इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानं -

आलिङ्ग्य देवीमभितो निषण्णं परस्परस्पृष्ट कटीनिवेशम्।
सन्ध्यारुणं पाशसृणी वहन्तं भयापहं शक्तिगणेशमीडे॥

मूलमन्त्रः - ओं ह्रीं सं विरिविरिगणपते (तये) वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। ओं ह्रीं सं विरिविरि गणपत्यै वरे वरदे सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा॥ (संभूय प्रयोगः)

विरिविरिगणपतिः मन्त्रः - षड्विंशत्यक्षरः ।

गणक ऋषिः । गायत्रीछन्दः । विरिगणपतिर्देवता ।

ह्रीं विरिविरि । ह्रीं गणपते । ह्रीं वरवरद । ह्रीं सर्वलोकं मे । ह्रीं वशमानय । ह्रीं स्वाहा । इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ । ध्यानं - सिन्दूराभमिभाननं त्रिनयनं हस्तेषु पाशाङ्कुशौ बिभ्राणं मधुमत्कपालमनिशं सार्धेन्दुमौलिं भजे । पुष्ट्याश्लिष्टतनुं ध्वजाग्रकरया पद्मोल्लसद्धस्तया तद्योन्याहितपाणिमात्तवसुमत्पात्रोल्लसत्पुष्करम् ॥

मूलमन्त्रः - ओं ह्रीं विरिविरि गणपते वरवरद सर्वलोकं मे वशमानय स्वाहा ।

गणपतिमिथुन पञ्चकं प्रथमावृतौ, आमोदादि षण्मिथुनानि दिगंबराणि द्वितीयायां, षड्ङ्गदेवताः तृतीयायां, ब्राह्म्यादिमातरः चतुर्थ्यां, सास्त्रा लोकपालाः पञ्चम्यां इत्यावरण पूजा ।

चतुर्लक्षं जपः, मध्वक्तैरपूपैः फुल्लकमलैः तिलतण्डलैर्वा होमः ॥

वीरगणपतिरिति नामभेदः । 'विरिविरि गणपति' स्थाने' हरिहरिगणपतये' विरिञ्चिगणपतये इत्यपि भेदः

एकाक्षरगणपति मन्त्रः

अस्य श्री एकाक्षरगणपति महामन्त्रस्य, गणक ऋषिः, निचृद् गायत्री छन्दः, गणपतिर्देवता, अं बीजं, गं शक्तिः इष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । गां गीं गूं गैं गौं गः इति षड्भिः प्रणवाद्यैः करहृदयादिन्यासौ ।

ध्यानम् - रक्तो रक्ताङ्गरागांशुककुसुमयुतस्तुन्दिलश्चन्द्रमौलिः नेत्रैर्युक्तस्त्रिभिर्वामनकरचरणो बीजपूरात्तनासः । हस्ताग्राक्लृप्त पाशाङ्कुशरदवरदो नागवक्त्रोऽहिभूषो देवः पद्मासनो नो भवतु नतसुरो भूतये विघ्नराजः ॥

लमित्यादि पञ्च पूजाः ।

मूलमन्त्रः - ओं गं (ओं) (१०८ जपः)

लक्षचतुष्कं जपः । तद्दशांशो होमो मोदकपृथुकलाज - सक्तु - इक्षु - नारिकेल - तिल - कदलीफलैः ।

संप्रदायभेदः - ओं गं गणपतये नमः इत्यपि । गणेशार्वशीथर्षोपनिषदि ध्यानं तु - एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम् (मङ्कुशमेवच ।) अभयं वरदं (रदं च वरदं) हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम् । रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम् । रक्तगन्धानुलिप्तांगं रक्तपुष्पैः सुपूजितम् । भक्तानुकंपिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् । आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम् - ध्यायामि इति । पीठकमले मध्ये गणेशमावाह्य ओं गणाधिपाय नमः (प्राच्यां) ओं गणेशानाय नमः (दक्षिणस्यां) ओं गणनायकाय नमः (प्रतीच्यां) ओं गणक्रीडाय नमः (उत्तरस्यां) (के सरेषु) ओं हृदयदेव्यै नमः । ओं शिरोदेव्यै नमः । ओं शिखादेव्यै नमः । ओं कवचदेव्यै नमः । ओं ने त्रदेव्यै नमः । ओं अस्त्रदेव्यै नमः ।

पूर्वादिपत्रमध्येषु - ओं वक्रतुण्डाय नमः, ओं एकदन्ताय नमः । ओं महोदराय नमः । ओं गजाननाय नमः । ओं लम्बोदराय नमः । ओं विकटाय नमः । ओं विघ्नराजाय नमः । ओं धूम्रवर्णाय नमः । पूर्वादिपत्राग्रेषु - ओं ब्राह्मचै नमः । ओं माहेश्वर्यै नमः । ओं कौमार्यै नमः । ओं वैष्णव्यै नमः । ओं वाराहचै नमः । ओं माहेन्द्रचै नमः । ओं चामुण्डायै नमः । ओं महालक्ष्मचै नमः । ओं इन्द्राय नमः । ओं अग्नये नमः । ओं यमाय नमः । ओं निरृतये नमः । ओं वरुणाय नमः । ओं वायवे नमः । ओं कुबेराय (सोमाय) नमः । ओं ईशानाय नमः । चतुर्थ्यां नालिकेरै र्होमः श्रीप्रदः । सतिलैस्तण्डुलैर्होमः लक्ष्मीप्रदो वश्यदः । त्रिमधुरोपेतैः लाजैः कन्याप्रदः, कन्याया विवाहप्रदश्च ।

मेरुतन्त्रे तु- वैदिकानां गकारमात्रं, दक्षिणाम्नायानां गं इति, पूर्वाम्नायानां गं इति द्विबिन्दुः पश्चिमाम्नाये ग गं इति, ऊर्ध्वाम्नाये गौं इति, उत्तराम्नाये ग्लौं इति, पाताल (अधः) आम्नाये गौं इति मन्त्रभेदः आम्नायते । गणञ्जयाय स्वाहा । एकदंष्ट्राय हुंफट् । अचलकर्णिने नमः । गजवक्त्राय नमः । महादशन

चण्डाय हुं फट् इति षड्भिः गां गीं गूं गैं गौं गः इति बीजयुक्तैः षडङ्गन्यासः । ध्यानं तु - रक्ताम्बरं रक्तवर्णं रक्तगन्धानुलेपनम् । रक्तपुष्पैः पूज्यमानं तुन्दिलं चन्द्रमौलिनम् । त्रिनेत्रं वामनं विघ्नाधीशं पूज्यं च शुण्डिनम् । वामे दक्षे द्वयोः पाशाङ्कुशौ पाण्योस्तु बिभ्रतम् । पद्मासनं सर्वभूषं ध्याये द्विघ्नविनायकम् ॥ इति विशेषो दृश्यते ।

हेरम्बगणपतिमन्त्रः-

अस्य श्रीहेरम्ब महामन्त्रस्य, गणक ऋषिः । निचृद् गायत्री छन्दः । हेरम्बो देवता । गां गीं गूं गैं गौं गः इति न्यासौ । ध्यानम् । मुक्ताकाञ्चन नीलकुन्द घृसृणच्छायैस्त्रिनेत्राञ्चितैः नागास्यै र्हरिवाहनं शशिधरं हेरम्बमर्कप्रभम् । दृप्तं दानमभीति मोदकरदानब्जं शिरोऽक्षात्मिकां मालां मुद्गरमंकुशं त्रिशिखकं दोर्भिर्दधानं भजे ॥ लमित्यादिपञ्चपूजा ।

मूलमन्त्रः - ओं गूं नमः । (१०८ जपः) (ओं गं अथवा ओं ढां इत्यपि ।) लक्षत्रयं जपः । तद्दशांशहोमः ।

ओं हुं हुं महासिंहासनाय हेरम्बाय नमः इति आसनम् ।

ओं गं इति आवाहनादि षोडशोपचाराः । हृदयदेवतादिपूजा, दिक्पाल पूजा । दिक्पालायुधपूजा । षष्ठ्यां मोदकैः जुहुयात् चतुःसहस्रं चतुःशतं वा, अष्टम्यां कुमुदैः । चतुर्दश्यामपूपैः इष्टसिद्धये । पर्वदिने एभिरेव सर्वकामप्रदः । पाशाङ्कुशौ कल्पलतां स्वदन्तं करैर्वहन्तं कनकाद्रिकान्तम् । सोपान पंक्त्या दिननाथबिम्बादायान्तमम्भोजगतं स्मरामि । इत्यपि ध्यानमस्ति ।

क्षिप्रगणपतिमन्त्रः

अस्य श्री क्षिप्रगणपति महामन्त्रस्य, गणक ऋषिः । विराट् छन्दः । क्षिप्रगणपति र्देवता । गां गीं गूं गैं गौं गः इति षड्भिः करन्यासहृदयन्यासौ । ध्यानम् । पाशाङ्कुशौ कल्पलतां विषाणम् दधत्स्वतुण्डाहित बीजपूरः । रक्तस्त्रिणेत्रस्तरुणेन्दुमौलिः हारोज्ज्वलो हस्तिमुखोऽवताद्वः । लमित्यादि पञ्चपूजाः ।

मूलमन्त्रः - ओं गं क्षिप्रप्रसादनाय नमः। (१०८ जपः)

लक्षं जपः। तिलैर्मधुरत्रयेण अष्टद्रव्यैर्वा होमः।

एकाक्षरमन्त्रजप क्रमोक्ते पीठे षडङ्गानि, विघ्नानष्टौ ओं विघ्नाय नमः। ओं विनायकाय नमः। ओं वीराय नमः। ओं शूराय नमः। ओं वरदाय नमः। ओं इभवक्त्राय नमः। ओं एकरदाय नमः। ओं लम्बोदराय नमः। पत्राग्रेषु ब्राह्म्यादिमातॄः ततो दिक्पालान् तदस्त्राणि च संपूज्य देवं पूजयेत्। पायसेन होमः श्रीप्रदः। आज्येन प्राणिवश्यं, लोष्टवर्चोयुतनालिकेरहोमेन इष्टसिद्धिः। अष्टद्रव्यैः त्रिमधुरयुक्तैः होमे कृते राजानो वश्याः। प्रातः प्रत्यूषे चतुश्चत्वारिंशद्वारं विघ्नराजस्य मस्तके शुभोदकैः तर्पयेत् अनेन मन्त्रेण। पाशाङ्कुशौ कल्पलतां स्वदन्तं करैर्वहन्तं कनकाद्रि कान्तम्। सोपानपंक्त्या दिननाथबिम्बात् आयान्तमंभोजगतं स्मरामि। बिम्बा दम्बुदवत्समेत्य सवितुः सोपानकैः राजतैः तोयं तोयजविष्टरं धृतलतादन्तं सपाशाङ्कुशम्। नासां साध्यनृके विधाय सुधया तद्रन्ध्रनिर्यातया सिञ्चन्तं वपुरन्वहं गणपतिं ध्यायेऽमृतैस्तर्पये। इति भावनायां विशेषः। ध्याने क्वचिद्विशेषः। धृतपाशाङ्कुश कल्पकलतिकास्वरदश्च बीजपूरयुतः। शशिश कलकलितमौलिः त्रिलोचनोऽरुण तनुश्च गजवदनः। भासुरभूषणदीप्तो बृहदुदरः पद्मविष्टरो ललितः (ल्लसितः)। ध्येयोऽनायतदोः पद सरसिरुहः संपदे सदा मनुजैः॥

कुक्षिगणपतिमन्त्रः एकत्रिंशदक्षरः

गणक ऋषिः निचृद्गायत्री छन्दः। कुक्षिगणपतिः देवता।
ओं हुं ग्लौं। ठठ। राज। सर्वजनहृदय मतिमुखक्रोधजिह्वाः।
स्तंभय स्तंभय। स्वाहा इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानम् -
ऐक्षवजलनिधिमध्ये द्वीपे सर्वर्तुसुन्दरे श्रीले।
मणिमयमण्टपमध्ये माणिक्यमणिप्रभाक्तभूमितले।
सिंहमुखपादपीठे सरसिजपद्मे समासीनम्।
गजवदनं तं ध्याये पाशाङ्कुशिनं महाकुक्षिम्।

उदरगतच्छिद्राढ्यं शङ्करसुसमाहितात्मकुक्षिं च।
सर्वालङ्कृतिदीप्तं वाञ्छितदमहीननद्धाङ्गम्॥

मूलमन्त्रः - ओं हुं ग्लौं ठठ राजसर्वजनहृदयगतिमति मुखक्रोधजिह्वाः स्तंभय स्तंभय स्वाहा। लक्षजपः। रजनीचूर्णमिश्रितैर्नालिकेरैः होमः।

अर्कगणपतिः एकोनत्रिंशदक्षरः

गणक ऋषिः, विराट् छन्दः अर्कगणपति र्देवता।
ओं गं गणपते। अर्कगणपते। वरवरद। सर्वजनं मे। वशमानय। स्वाहा इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानं - मूषारूढं लम्बसूत्रं सर्पयज्ञो पवीतिनम्। विषाणं पाशकमलं मोदकञ्च करैर्दधत्। मुक्तामणिलताजालैः भूषितं भुवनेश्वरम्। भद्रासनोपविष्टं तं ध्यायाम्यनिशमादरात्।
मूलमन्त्रः - ओं गं गणपते अर्कगणपते वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

लक्ष्मीगणपतिमन्त्रः अष्टविंशत्यक्षरः।

अस्य श्रीलक्ष्मीगणपतिमहामन्त्रस्य, अन्तर्यामी ऋषिः, गायत्री छन्दः, लक्ष्मीगणपतिर्देवता। श्रीं बीजं, स्वाहा शक्तिः, अभीष्टसिद्धये जपे विनियोगः। श्रां गां, श्रीं गीं, श्रूं गूं श्रैं गैं, श्रौं गौं, श्रः गः इति षड्भिः प्रणवाद्यैः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानं - दन्ताभये चक्रवरौ दधानं कराग्रगस्वर्णघटं त्रिनेत्रम्। धृताब्जयाऽऽलिङ्गित मब्धिपुत्र्या लक्ष्मीगणेशं कनकाभमीडे।

मूलमन्त्रः। ओं श्रीं गं सौम्याय गणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। आवरणेषु षट्कोणकेसरेषु षडङ्गदेवताः, देवस्य दक्षिणे पार्श्वे शङ्खनिधिः, वामे पद्मनिधिश्च प्रथमे, अष्टदलेषु, बलाका, विमला, कमला, वनमालिका, विभीषिका, मालिका, शाङ्करी, वसुबा(पा)लिका, इत्यष्टौ शक्तयो द्वितीये, भूपुरे इन्द्राद्याः सायुधाः। चतुर्लक्षजपः।

त्रैलोक्यमोहनगणपतिमन्त्रः त्रयस्त्रिंशदक्षरः ।

गणकः ऋषिः, गायत्रीछन्दः । त्रैलोक्यमोहनगणपतिर्देवता । अभीष्ट सिद्धये जपे विनियोगः । वक्रतुण्डैकदंष्ट्राय क्लीं ह्रीं श्रीं गं । गणपते । वर वरद । सर्वजनं । मेवशमानय । स्वाहा इति षड्भिः प्रणवाद्यैः करहृदया दिन्यासौ । ध्यानं-गदाबीजपूरे धनुःशूलचक्रे सरोजोत्पले पाशधान्याग्र दन्तान् । करैः सन्दधानं स्वशुण्डाग्रराजन्मणीकुंभमंकाधिरूढं स्वपत्न्या ॥ सरो जन्मना भूषणानां भरेणोज्वलद्धस्त तन्व्या समालिङ्गिताङ्गम् । करीन्द्राननं चन्द्रचूडं त्रिनेत्रं जगन्मोहनं रक्तकान्तिं भजे तम् ॥ मूलमन्त्रः - वक्रतुण्डै कदंष्ट्राय क्लीं ह्रीं श्रीं गं गणपते वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ।

आवरणेषु षडङ्गदेवताः प्रथमे षट्कोणकेसरेषु, द्वितीयेऽष्टदले वामा ज्येष्ठा रौद्री काली कलविकरणी बलविकरणी, बलप्रमथिनी, सर्वभूतदमनी इति शक्तयः, मनोन्मनी देवस्याग्रे, प्रमोदः सुमुखः दुर्मुखः विघ्ननाशः इति चतुर्दिक्षु, तृतीये ब्राह्मयाद्याः आं ईं ऊं ऋं लूं ऐं औं अः इति बीजान्विताः मातरः, भूपुरे इन्द्राद्याः सायुधाः । चतुर्लक्षं जपः ।

हरिद्रागणपतिमन्त्रः - द्वात्रिंशदक्षरः

मदन ऋषिः अनुष्टुप्छन्दः । हरिद्रागणपतिर्देवता । अभीष्टसिद्धये जपे विनियोगः । ग्लौं बीजं, स्वाहा शक्तिः । हुं गं ग्लौं । हरिद्रागणपतये । वर वरद । सर्वजनहृदयं । स्तंभय स्तंभय । स्वाहा । इति षड्भिः सप्रणवैः करहृदयादिन्यासौ । ध्यानं - पाशाङ्कुशौ मोदकमेकदन्तं करैर्दधानं कनका सनस्थम् । हारिद्रखण्डप्रतिमं त्रिनेत्रं पीतांशुकं रात्रिगणेशमीडे ॥

मूलमन्त्रः - ओं हुं गं ग्लौं हरिद्रागणपतये वर वरद सर्वजनहृदयं स्तंभय स्तंभय स्वाहा ।

आवरणेषु षडङ्गदेवताः प्रथमे, अष्टदलेषु वामा ज्येष्ठा रौद्री काली कल विकरणी बलविकरणी बलप्रमथिनी, सर्वभूतदमनी इति शक्तयः, मनोन्म

नीशक्तिः देवस्याग्रे। प्रमोदः सुमुखः दुर्मुखो विघ्ननाशश्च चतुर्दिक्षु चेति द्वितीये। अष्टदलाग्रे ब्राह्मचाद्याः तृतीये। इन्द्राद्या भूपुरे सायुधाः। चतुर्लक्षजपः। (रात्रिः-हरिद्रा)

अन्यथापि - गां ग्लां, गीं ग्लीं, गूं ग्लूं, गैं ग्लैं, गौं ग्लौं, गः ग्लः इति करहृदयादिन्यासौ। पाशाङ्कुशौक्षवधनुः शरपद्मदन्त शाल्यग्ररत्नकल शाभरणाभिरामम्। पार्श्वस्थदारयुगलं कनकाभमीडे हारिद्रभं गणपतिं करुणानिवासम्॥

ऋणहरगणपतिः पञ्चदशाक्षरः

सदाशिव ऋषिः। अनुष्टुपुछन्दः। ऋणहरगणपतिर्देवता। ग्लौं बीजं, गः शक्तिः गों कीलकम्। सकल ऋणनाशे जपे विनियोगः।

ओं गणेश। ऋणं छिन्धि। वरेण्यं। हुं। नमः। फट् इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानं -

सिन्दूरवर्णं द्विभुजं गणेशं लम्बोदरं पद्मदले निविष्टम्।
ब्रह्मादिदेवैः परिसेव्यमानं सिद्धैर्युतं तं प्रणमामि देवम्॥
मन्त्रः - ओं गणेश ऋणं छिन्धि वरेण्यं हुं नमः फट्।

ऋणहरस्तोत्रेण संपुटितं जपेयुः। तद्यथा
सृष्टयादौ ब्रह्मणा सम्यक्पूजितः फलसिद्धये।
सदैव पार्वती पुत्रः ऋणनाशं करोतुमे॥

त्रिपुरस्य वधात्पूर्वं शंभुना सम्यगर्चितः। सदैव....।
हिरण्यकश्यप्वादीनां वधार्थे विष्णुनार्थितः। सदैव ....।
महिषस्य वधे देव्याः गणनाथः प्रपूजितः। सदैव ....।
तारकस्य वधात्पूर्वं कुमारेण प्रपूजितः। सदैव ....।
भास्करेण गणेशो हि पूजितश्छविसिद्धये। सदैव ....।
शशिना कान्तिवृद्ध्यर्थं पूजितो गणनायकः। सदैव ....।
पालनाय च तपसां विश्वामित्रेण पूजितः। सदैव ....।

इदं ऋणहरं स्तोत्रं तीव्रदारिद्र्यनाशनम्।
एकवारं पठेन्नित्यं वर्षमेकं समाहितः।
दारिद्र्यं दारुणं त्यक्त्वा कुबेरसमतां व्रजेत्॥ (भाग. १-२२३ पृ)

पञ्चमुखविघ्नेश्वर मन्त्रः -

अस्य श्री पञ्चमुख विघ्नेश्वर महामन्त्रस्य, सदाशिव ऋषिः। देवी गायत्री छन्दः। पञ्चमुखविघ्नेश्वरो देवता। गं बीजं, ह्रीं शक्तिः, सर्ववशीकरणे ऐश्वर्य सिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः।

ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रैं ह्रौं ह्रः इति करन्यासहृदयादिन्यासौ।

ध्यानं - मृगाधिपतिवाहनं विविधवर्णपञ्चाननं
उदाररमयान्वितं उरगभूषणाढ्यं विभुम्।
सदा वरदमव्ययं तरुणसूर्यकोटिप्रभं
सदाशिवगणाधिपं सकलदेवदेवं भजे॥

लमित्यादि पञ्चपूजाः।

मन्त्रः - ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं रं तं अं वां सं पञ्चवक्त्र सदाशिवगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय सकलैश्वर्यं प्रयच्छ प्रयच्छ स्वाहा।

गणेशाङ्कनिवासिनी महालक्ष्मीमन्त्रः (वल्लभाकल्पः)

गणक ऋषिः निचृद्गायत्री छन्दः। गणेशाङ्कनिवासिनी लक्ष्मीर्देवता। श्रीं बीजं, ह्रीं शक्तिः। स्वाहा कीलकम्। ओं श्रां। श्रीं श्रीं। ह्रीं श्रूं। क्लीं श्रैं। ग्लौं श्रौं। गं श्रः इति षड्भिः सप्रणवैः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानं -
मुक्ताभां दिव्यवस्त्रां मृगमदतिलकां फुल्लकल्हारमालां
केयूरैर्मेखलाद्यैः नवमणि खचितैः भूषणैर्भासमानाम्।
कर्पूरामोदवक्त्रां अपरिमितकृपापूर्णनेत्रारविन्दां
श्रीलक्ष्मीं पद्महस्तां जितपतिहृदयां विश्वभूत्यै नमामि॥

मूलमन्त्रः- ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ओं नमो भगवति महालक्ष्मि वरदे श्रीं विभूत्यै स्वाहा। अष्टाविंशतिसहस्रजपः। ऐश्वर्यप्रदः।

यन्त्रः - मध्ये तारं च लक्ष्मीं हुतवहभवने शक्तिमार क्षमार्णान् अष्टाब्जे त्वष्टवर्णान् स्वरदलकमले शिष्टवर्णान् क्रमेण। तद्बाह्ये चन्द्रवर्णं तदनु पुरमही कोणलक्ष्मीसमस्तं त्रैलोक्यैश्वर्य जातप्रदं इदमतुलं सर्वसौभाग्ययन्त्रम्।

गणपतित्र्यक्षरी

शुक्रः ऋषिः। गायत्री छन्दः। गणपतिर्देवता। ओं बीजं, ह्रीं शक्तिः। अभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः। ह्रीं। श्रीं। ह्रीं। ह्रीं। श्रीं। ह्रीं इति गां गीं गूं गैं गौं गः इतिवा षड्भिः प्रणवयुतैः करहृदयादिन्यासौ। ध्यानं -

स्वर्णवर्णं चतुर्बाहुं पाशाङ्कुशधरं विभुम्।
आम्रपात्रस्वदन्ताढ्यं शक्तियुक्तं विचिन्तये॥

मूलमन्त्रः - ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं।

लक्ष्मीगणपति मन्त्रः

गणक ऋषिः। अनुष्टुप्छन्दः। लक्ष्मीगणेशो देवता। ओं नमः। लक्ष्मीगणेशाय। मह्यं। पुत्रं। प्रयच्छ। स्वाहा। इति षड्भिः करहृदया दिन्यासौ।

मूलमन्त्रः - ओं नमो लक्ष्मीगणेशाय मह्यं पुत्रं प्रयच्छ स्वाहा।

मन्त्रजपसिद्धनवनीतं ऋतुस्नाता स्त्री सुताप्तये खादेत्॥

षडाम्नायक्रमे स्मृताः गणपतिमन्त्राः।

(श्रीनाथादिगुरुत्रयं गणपतिमिति गुरुमण्डल मध्यगततया ध्याताः)

क्षिप्रगणपतिः - ४. ओं श्रीं ह्रीं ग्लौं गणपतये सर्वकार्यसिद्धिं कुरु कुरु स्वाहा। (४. ओं श्रीं ह्रीं क्लीं)

वश्यगणपतिः - ४ ओं श्रीं ह्रीं सर्वकार्य विघ्नप्रशमनाय सर्वराज्यवश्य कराय सर्वस्त्री पुरुषाकर्षणाय सर्वलोक वशीकरणाय आं ह्रीं क्रों हुं फट् स्वाहा।

नवनीतगणपतिः - ४ आं ग्लौं नवनीतगणपतये सर्वजनान् मे वशमानय स्वाहा।

शक्तिगणपतिः - ४. ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं ऐं वद वद वाग्वादिनि सिद्धगणपतये गीं भगवति स्वाहा।

उच्छिष्टगणपतिः - ४. ओं हस्तिमुखाय लम्बोदराय उच्छिष्टाय महात्मने ओं क्रों ह्रीं क्लीं ग्लौं गं घे घे उच्छिष्टाय स्वाहा।

एकाक्षरगणपतिः - ४. ओं गं ओं।

विरिगणपतिः - ४. ओं ह्रीं सं विरि विरि गणपति वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

कुलगणपतिः - ओं नमो भगवते कुलगणपतये गां गीं गूं गं शक्तियोनिविनिहित शुण्डाग्राय मदमन्थराय (मन्थराय) सर्वविघ्नान् निवारय निवारय हेरम्ब हेरम्ब आगच्छ आगच्छ हुं फट् स्वाहा।

कुमारगणपतिः - ४. ह्रीं गं ग्लौं गणपतये ग्लौं गं ह्रीं।

सङ्कटहरगणपतिः - ४ श्रीं ओं गणपतये नमो वर वरद मे प्रतिबन्ध - ऋण - दारिद्रय - रोगसङ्कटान् निवारय स्वाहा।

षडक्षरगणपतिः - ४. ओं वक्रतुण्डाय हुं।

लक्ष्मीगणपतिः - ओं श्रीं गं सौम्यगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

महद्भिः न्यासादिकं विना उपदिश्यमाना मन्त्राः

ॐ नमो भगवते गजाननाय।

ॐ श्रीगणेशाय नमः।

ॐ श्रीं क्लीं गौं गः श्रीन्महागणाधिपतये नमः।

ॐ श्रीं क्लीं गौं वरदमूर्तये नमः।

ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं नमो भगवते गजाननाय।

ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं नमो गणेश्वराय ब्रह्मरूपाय चारवे।

सर्वसिद्धिप्रदेयाय ब्रह्मणस्पतये नमः।

ओं बीजाय भालचन्द्राय गणेशपरमात्मने।

प्रणतक्लेशनाशाय हेरम्बाय नमो नमः॥

ओं आपदामपहर्तारं दातारं सुखसम्पदाम्।

क्षिप्रप्रसादनं देवं भूयो भूयो नमाम्यहम्॥

ओं नमो गणपते तुभ्यं हेरम्बायैकदन्तिने।
स्वानन्दवासिने तुभ्यां ब्रह्मणस्पतये नमः ।।
ओं श्रीगजानन जय गजानन।
ओं श्रीगजानन जय गजानन जयजय गजानन
ओं शुक्लांबरधरं देवं शशिसूर्यनिभाननम्।
प्रसन्नवदनं वन्दे सर्वविघ्नोपशान्तये ।।
ओं नमस्तस्मै गणेशाय ब्रह्मविद्याप्रदायिने।
यस्यागस्तायते नाम विघ्नसागरशोषणे ।।
ओं ह्रीं गं ह्रीं गणपतये नमः ।।
ॐ वक्रतुण्डाय नमः।
ओं महाकर्णाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
तन्नो दन्ती प्रचोदयात्। (गणेशगायत्री)
ओं यद्भ्रूप्रणिहितां लक्ष्मीं लभन्ते भक्तकोटयः।
स्वतन्त्रमेकं नेतारं विघ्नराजं नमाम्यहम्।
ओं नमः सिद्धिविनायकाय, सर्वकार्यकर्त्रे, सर्वविघ्न प्रशमनाय, सर्वराज्य वश्यकरणाय, सर्वजनसर्वस्त्री पुरुषाकर्षणाय श्रीं ओं स्वाहा।
ओं ह्रीं क्लीं वीरवरगणपतये वः वः इदं विश्वं मम वशमानय ओं ह्रीं फट्।
ओं गीं गूं गणपतये नमः स्वाहा।
ओं गं गणपतये नमः।
ओं गं गणपतये सर्वविघ्नहराय सर्वाय सर्वगुरवे लम्बोदराय ह्रीं गं नमः।

ओं ओं ह्रीं चोरगणपतये ममानुकूलं प्रयच्छ मां रक्ष हुं फट् स्वाहा।

श्रीगणपतिमालामन्त्राः

ॐ क्लीं ह्रीं श्रीं ऐं ग्लौं ॐ ह्रीं क्रौं गं ॐ नमो भगवते महागणपतये स्मरणमात्रसन्तुष्टाय सर्वविद्याप्रकाशकाय सर्वकामप्रदाय भवबन्ध विमोचनाय ह्रीं सर्वभूतबन्धनाय क्रों साध्याकर्षणाय क्लीं जगत्त्रयवशी करणाय सौः सर्वमनःक्षोभणाय श्रीं महासम्पत्पदाय ग्लौं भूमण्डला धिपत्यप्रदाय

महाज्ञानप्रदाय चिदानन्दात्मने गौरीनन्दनाय महायोगिने शिवप्रियाय सर्वानन्दबर्धनाय सर्वविद्याप्रकाशनप्रदाय द्रां चिरञ्जीविने ब्लूं सम्मोहनाय ॐ मोक्षप्रदाय। फट् वशीकुरु वशीकुरु। वौषडाकर्षणाय हुं विद्वेषणाय विद्वेषय विद्वेषय, । फट् उच्चाटयोच्चाटय। ठः ठः स्तम्भय स्तम्भय। खे खें मारय मारय। शोषय शोषय । परमन्त्रयन्त्रतन्त्राणि छेदय छेदय। दुष्टग्रहान्निवारय निवारय। दुःखं हर हर। व्याधिं नाशय नाशय। नमः सम्पन्नाय सम्पन्नाय स्वाहा । सर्वपल्लवस्वरूपाय महाविद्याय गं गणपतये स्वाहा । यन्मन्त्रे क्षितलाञ्छिताभमनघं मृत्युश्च वज्राशिषो भूतप्रेतपिशाचकाः प्रतिहता निर्घातपातादिव । उत्पन्नं च समस्तदुःखदुरितं ह्युच्चाटनोत्पादकं वन्देऽभीष्टगणाधिपं भयहरं विघ्नौघनाशं परम्। ॐ गं गणपतये नमः । (वनदुर्गोपनिषदि)

ओं नमो महागणपतये, महावीराय, दशभुजाय, मदनकाल विनाशन, मृत्युं हन हन, यम यम, मद मद, कालं संहर संहर, सर्वग्रहान् चूर्णय चूर्णय, नागान् मूढय मूढय रुद्ररूप, त्रिभुवनेश्वर, सर्वतोमुख हुं फट् स्वाहा ॥

ओं नमो गणपतये श्वेतार्कगणपतये श्वेतार्कमूलनिवासाय, वासुदेव प्रियाय, दक्षप्रजापतिरक्षकाय, सूर्यवरदाय, कुमारगुरवे, ब्रह्मादि सुरा सुरवन्दिताय, सर्पभूषणाय, शशांकशेखराय, सर्पमालालंकृतदेहाय, धर्मध्वजाय, धर्मवाहनाय, त्राहि त्राहि, देहि देहि, अवतर अवतर, गं गणपतये वक्रतुण्डगणपतये ,वरवरद सर्वपुरुषवशंकर, सर्वदुष्टमृगवशंकर, सर्वस्ववशंकर, वशीकुरु वशीकुरु, सर्वदोषान् बन्धय बन्धय, सर्वव्याधीन् निकृन्तय निकृन्तत्र, सर्वविषाणि संहर संहर, सर्वदारिद्रयं मोचय मोचय, सर्वविघ्नान् छिन्धि छिन्धि, सर्ववज्राणि स्फोटय स्फोटच, सर्वशत्रून् उच्चाटय उच्चाटय, सर्वसिद्धिं कुरु कुरु, सर्वकार्याणि साधय साधय गां गीं गूं गैं गौं गं गणपतये हुं फट् स्वाहा ॥

ओं नमो गणपते महावीर दशभुज मदनकालविनाशन मृत्युं हन हन, कालं संहर संहर, धम धम, मथ मथ त्रैलोक्यं मोहय मोहय ब्रह्मविष्णु रुद्रान्मोहय

मोहय अचिन्त्य बलपराक्रम सर्वव्याधीन् विनाशय विनाशय, सर्वग्रहान् चूर्णय, नागान्मोटय मोटय, त्रिभुवनेश्वर सर्वतोमुख हुं फट् स्वाहा।

ओं नमो गणपतये महावीर दशभुज, मदनकालविनाशन मृत्युं हन हन धम धम मथ मथ कालं संहर संहर सर्वग्रहांश्चूर्णय चूर्णय नागान्मोटय मोटय रुद्ररूप त्रिभुवनेश्वर सर्वतो मुख हुं फट् स्वाहा। (भूतविषादि शमनोऽयम्)

वल्लभेशोपनिषदि उपदिष्टा मन्त्राः

गायत्रीगणनाथ मन्त्रः

ओं तत्सवितुर्वरेण्यं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं भर्गो देवस्य धीमहि गणपते वरद वरद धियो यो नः प्रचोदयात् सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

अन्यो मन्त्रः - ओं गं तत्सवितुर्वरेण्यं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ओं गं भर्गो देवस्य धीमहि ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ओं गं धियो यो नः प्रचोदयात् ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं।

अन्यो मन्त्रः - ओं गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ओं तत्स वितुर्वरेण्यम्। भर्गोदेवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। ओं गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं॥

अन्यो मन्त्रः - ओं गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ओं तत्सवितुर्वरेण्यं ओं गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं, ओं गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं भर्गो देवस्य धीमहि ओं गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं, ओं गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं धियो योनः प्रचोदयात् ओं गं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं॥

बालागणपति मन्त्रः - ओं ऐं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं क्लीं गणपते वरदवरद सौः सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

नीलकण्ठगणेशमन्त्रः। (विषहरः) ओं प्रों ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं नृं (न्रीं) गणपते वरद वरद ठं (ठः) सर्वविषं मे नाशय स्वाहा।

सौरगणेशमन्त्रः। (रोगहरः) ओं ज्यों सः सःज्यों घृणिस्सूर्य आदित्य ओं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपते वरद वरद ज्यों सः सर्वरोगान्हर हर सःज्यों स्वाहा।

अघोरगणपनाथ मन्त्रः - ओं गं गः ओं ह्रीं स्फुर स्फुर प्रस्फुर प्रस्फुर घोर घोरतनुरूप चट चट प्रचट प्रचट कह कह वम वम ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपते वरद वरद बन्ध बन्ध घातय घातय हुं फट् स्वाहा।

विद्यादायकगणेशमन्त्रः - ऐं ब्लूं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ऐं ब्लूं गणपते वरद वरद ऐं ब्लूं विद्यां देहि स्वाहा।

संपद्गणेशमन्त्रः - ओं श्रीं ग्लौं ह्रीं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं श्रीं ग्लौं ह्रीं गणपते वरद वरद श्रीं ग्लौं ह्रीं सर्वजनं मे वशमानय संपदं देहि स्वाहा।

इतरे - विघ्नेश्वरमालामन्त्रः (पञ्चपञ्चादक्षरः) - ओं ह्रीं गं नमः सर्वविघ्नाधिपाय सर्वार्थसिद्धिदाय सर्वदुः खप्रशमनाय एह्येहि भगवन् सर्वा आपदः स्तंभय स्तंभय ह्रीं गं गां नमः स्वाहा क्रों ह्रीं ॥

मोदकगणपतिमन्त्रः - ओं मं महागणपतये एकदन्ताय हेरम्बाय मोदकहस्ताय नारिकेलप्रियाय सर्वाभीष्ट प्रदायिने श्रीं ह्रीं क्लीं सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

ऋणमोचनगणपतिमन्त्रः - ओं ग्लां ऋणमोचन गणधिपतये नमः।

सङ्कटहरगणपतिमन्त्रः- ओं वक्रतुण्डाय हुं ओं नमो हेरम्ब मदमोदित मम सङ्कटं निवारय स्वाहा (हुं फट् स्वाहा)

बुद्धिगणपतिमन्त्रः - ओं ऐं गं वाग्गणपतये नमः।

गुरुगणपतिमन्त्रः - ओं गं गणपतये सर्वविघ्नहराय सर्वाय सर्वगुरवे लम्बोदराय ह्रीं गं नमः।

मोहनगणपतिमन्त्रः - ओं अं क्लीं सर्वशक्तिगणाधीश मां रक्ष रक्ष मम सान्निध्यं कुरु कुरु अष्टैश्वर्याणि भूतिं कुरु कुरु सर्वदुःखं नाशय नाशय। सर्वजनं मे वशमानयानय मोहनोत्तमाय गणपतये हुं फट् स्वाहा।

चिन्तामणिगणपतिमन्त्रः (स्वर्णाकर्षणगणपति मन्त्रः) ओं क्ष्म्र्यूं क्षिप्रगणपतये स्वर्णगेहे व्यवस्थिताय स्वर्णप्रदाय क्लीं वषट् स्वाहा।

दुर्गागणपतिमन्त्रः -ओं ह्रीं गं ह्रीं दुं दुर्गापुत्राय शक्तिहस्ताय मातृवत्सलाय महागणपतये नमः।

पञ्चाक्षर गणपतिः - ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ओं नमो गणपतये ओं शिं वर वरद ओं वां सर्वजनं मे ओं यं वशमानय स्वाहा।

दूर्वागणपतिमन्त्रः - ओं ह्रीं ग्लां श्रीं दुं दुरितहराय दूर्वागणेशाय हुंफट्।

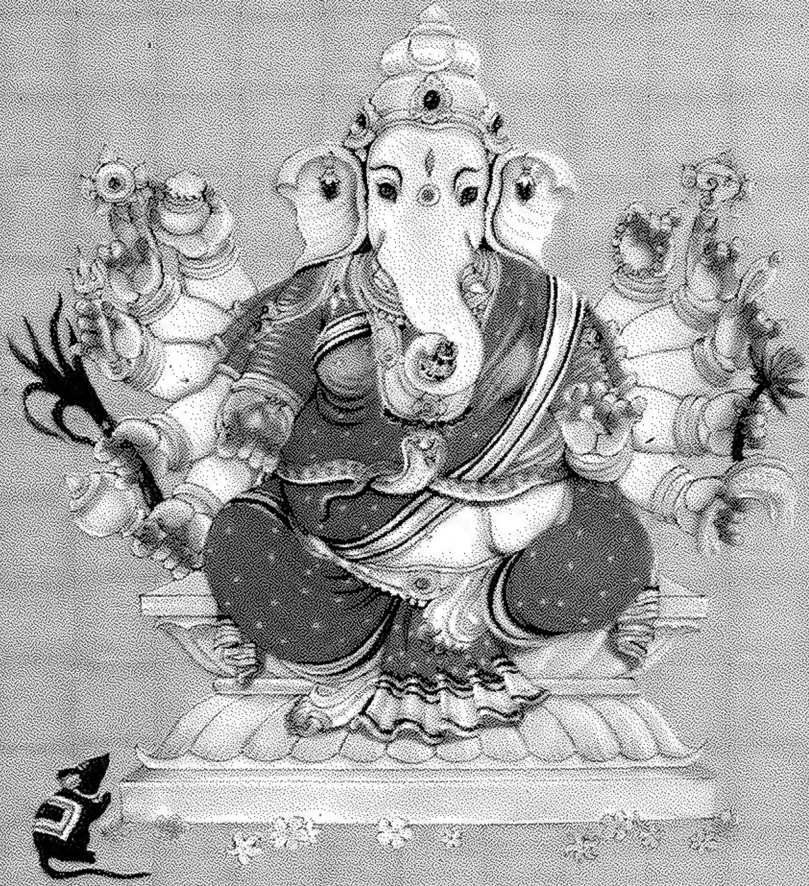
श्रीविद्यागणेशीयवाञ्छाकल्पलतानु क्रमः।

(कुमारतन्त्रे)

शृणु ब्रह्मन् प्रवक्ष्यामि विद्यागणपतेर्मनुम्।
सर्वैश्वर्यप्रदं दिव्यं सर्वलोकविमोहनम्॥
प्रणवं पञ्चबीजाढ्यं विद्याप्रथमखण्डकम्।
गणपतिं चतुर्थ्यन्तं द्वितीयं खण्डमुच्यते॥
वरद्वय-दमुच्चार्य तृतीयं खण्डमेव च।
पश्चात्सर्वजनं मेऽथ वशमानय संयुतम्॥
स्वाहेत्युक्तो गणेशस्य मन्त्रोऽयं सर्वसिद्धिदः।
धनधान्य प्रदः सद्यः सर्वलोकवशङ्करः॥
आयुष्करः प्रजावृद्धिकरो व्याधिविनाशकृत्।
ऋषिर्विद्यागणेशस्य दक्षिणामूर्तिरुच्यते॥
छन्दस्तु देवी गायत्री देवो विद्यागणेश्वरः॥
गं बीजं ह्रीं ततः शक्तिः विनियोगः प्रसादने॥

कुङ्कुमन्यासः -

शुद्धमातृकया न्यस्य कुङ्कुमन्यासमाचरेत्।
अकारादिक्षकारान्तं मूलमन्त्रेण मन्त्रवित्।
पुनः प्रथमखण्डं च खण्डद्वयमतः परम्।
खण्डत्रयं मातृकायां कुङ्कुमन्यासमुत्तमम्।

श्री विद्यागणपतिः

द्वाभ्यां विभ्राजमानं धृतकलशमहाभृङ्गलाभ्यां भुजाभ्यां
बीजापूरादि बिभ्रद् दशभुजमरुणं नागभूषं त्रिनेत्रम् ।
सन्ध्यासिन्दूरवर्णं स्तनभरनमितं तुन्दिलं चन्द्रचूडं
कण्ठा दूर्ध्वं करीन्द्रं युवतिमयमधो नौमि विद्यागणेशम् ॥

ஸ்ரீ வித்யாகணபதி

एवं न्यस्य महान्यासं मन्त्रन्यासमथाचरेत्।
षड्बीजैश्च समायुक्तं ह्रामित्यादिषडङ्गकम्।

करषडङ्गन्यासः -

सर्वज्ञा नित्यतृप्ता चा (त्तिश्चा) नादिबोधा स्वतन्त्रिका।
तथा नित्यमलुप्ता चानन्तेत्यादौ क्रमान्न्यसेत्।

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः।
सर्वात्मा च षडङ्गेषु योजनीयास्ततः परम्॥

पदन्यासः

मन्त्रन्यासं ततः कुर्यात् चतुर्दशपदात्मकम्।
पदन्यासं प्रवक्ष्यामि मन्त्रसिद्धि प्रदायकम्।
शिरो भ्रूमध्य वक्त्रेषु कण्ठे बाहुद्वये हृदि।
नाभावूर्वो र्जानुनोश्च पदानि पदयोर्न्यसेत्।
चतुर्दश क्रमान्मन्त्री तारत्रितयपूर्वकम्।
मुद्राः प्रदर्श्य दन्ताद्याः ध्यायेद्विद्यागणेश्वरम्।
द्वाभ्यां विभ्राजमानं वरकनकमहाशृङ्खलाभ्यां भुजाभ्यां
बीजापूरादि बिभ्रद्दशभुजललितं चन्द्रचूडं त्रिनेत्रम्।
सन्ध्यासिन्दूरवर्णं स्तनभरनमितं तुन्दिलं सन्नितम्बं
कण्ठादूर्ध्वं करीन्द्रं युवतिमयमधः स्तौमि विद्यागणेशम्॥

यन्त्रोद्धारः -

बिन्दुत्रिकोणषट्कोणमष्टषोडशपत्रकम्।
वृत्तत्रयं च धरणीसदनत्रयमेव च॥

ब्रह्मन् विद्यागणेशस्य पूजायन्त्रं समीरितम्।
अत्रावाह्य गणाधीशं पूजयेदुपचारकैः॥
अन्त्ययामादि रात्रेश्च जपेदासूर्यदर्शनात्।

श्री विद्यागणपतिमन्त्रः

(बहवः क्रमाः सन्ति। ते क्रमशो दीयन्ते)

अस्य श्रीविद्यागणपतिमहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिः ऋषिः। पंक्तिगायत्र्यौ छन्दसी। श्रीविद्यागणपतिर्देवता। ह्रीं बीजं, श्रीं शक्तिः, क्लीं कीलकं श्रीविद्यागणपति प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः।

७. (ओं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं) ह्रां गां। ७. ह्रीं गीं। ७. ह्रूं गूं ७. ह्रैं गैं। ७. ह्रौं गौं। ७. ह्रः गः इति षड्भिः करहृदयादिन्यासौ। भूर्भुवस्सुवरों। दिग्बन्धः ध्यानं - द्वाभ्यां विभ्राजमानं वरकनकमहाशृङ्खलाभ्यां भुजाभ्यां बीजापूरादि बिभ्रद्दशभुजललितं चन्द्रचूडं त्रिनेत्रम्। सन्ध्यासिन्दूरवर्णं स्तनभरनमितं तुन्दिलं सन्नितम्बं कण्ठादूर्ध्वं करीन्द्रं युवतिमयमधः स्तौमि विद्यागणेशम् ॥ लमित्यादिपूजाः।

मूलम् - ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं क एई लह्रीं गणपतये हसकहल ह्रीं वरवरद सकलह्रीं सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। (१६-१०८ जपः) हृदयादिन्यासः भूर्भुस्सुवरों (दिग्विमोकः) ध्यानं, लमित्यादिपूजाः। जपसमर्पणम्।

अत्र क्रम भेदाः।

क ए ईलह्रीं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं हसकहलह्रीं गणपते वरदवरद सकलह्रीं सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। इति वल्लभेशोपनिषदि मन्त्रस्वरूपम्।

कुमारसंहितानुसारेण देवी गायत्री छन्दः। गं बीजं ह्रीं शक्तिः, क्लीं कीलकं। करहृदयादिन्यासे तु - ओं ऐं ह्रीं श्रीं (४) ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं (६) क एईलह्रीं, सर्वजनं मेवशमानय स्वाहा (१२) सर्वज्ञायै (सर्वज्ञशक्तिधाम्ने) ब्रह्मात्मने ह्रां गां अंगुष्ठाभ्यां नमः - हृदयाय नमः। ४ ६-गणपतये हसकहलह्रीं - १२ - नित्यतृप्तायै (नित्यतृप्तिशक्तिधाम्ने) विष्णवात्मने ह्रीं गीं तर्जनीभ्यां नमः - शिरसे स्वाहा। ४-६-वरवरद सकलह्रीं १२ - अनादिबोधायै (अनादिबोधशक्तिधाम्ने) रुद्रात्मने ह्रूं गूं मध्यमाभ्यां नमः। शिखायै वषट्। ४-६ क एईलह्रीं १२ स्वतन्त्रायै (स्वतन्त्रशक्तिधाम्ने) ईश्वरात्मने ह्रैं गैं अनामिकाभ्यां नमः - कवचायहुं। ४-६ गणपतये हसकहलह्रीं - १२ - नित्यमलुप्तायै (नित्यमलुप्तशक्ति - धाम्ने) सदाशिवात्मने ह्रौ गौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः - नेत्रत्रयाय वौषट्। ४-६ वरवरद सकलह्रीं - १२ -

अनन्तायै (अनन्तशक्तिधाम्ने) सर्वात्मने हः गः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः - अस्त्राय फट्। इति।

चतुर्दशाधारन्यासः।

ओं ओं नमः, (मूलाधारे)। ओं श्रीं नमः, (वृषणे)। ओं ह्रीं नमः (लिङ्गमूले) ओं क्लीं नमः (जठरे) ओं ग्लौं नमः (नाभौ)। ओं गं कएईलह्रीं नमः (उदरे)। ओं गणपतये हसकहलह्रीं नमः (हृदये)। ओं वर नमः (उरसि)। ओं वरद सकलह्रीं नमः (गले) ओं सर्वजनं नमः (लंबिकायां)। ओं मे नमः (भ्रूमध्ये)। ओं वशं नमः (ललाटे) ओं आनय नमः (केशान्ते) ओं स्वाहा नमः (मूर्ध्नि)। इति। न्यासानन्तरं भूर्भुवस्सुवरों इति दिग्बन्धः। मूलेन प्राणायामः। दन्तादिसप्तमुद्रा - सर्वसंक्षोभिण्यादि दशमुद्राद र्शनम्। ध्यानं - लमित्यादिपूजाः। ततो मूलमन्त्र जप इति विशेषः।

ध्यानश्लोके तु - धृतकलशमहाशृंखलाभ्यां, दशभुजमरुणं, तुन्दिलं नागभूषं, अधो नौमि इति पाठ भेदः।

ध्यानान्तरमपि -

करीन्द्र वदनं वन्दे त्रिनेत्रं चन्द्रशेखरम्।
अधस्ताद्वनिताकारं सिन्दूरारुणविग्रहम्॥

उत्तुङ्गस्तनभारोद्यद्रत्नभूषणभूषितम्।
क्वणत्किङ्किणिकाकाञ्चीमणिनूपुरभूषितम्॥

बीजापूरं गदां चापं शूलं चक्रं सरोरुहम्।
पाशोत्पले च व्रीह्यग्रं स्वदन्तं रत्नकुंभकम्॥

बिभ्रत्सकङ्कणै र्हस्तैः उभाभ्यां हेमशृङ्खलम्।
बिभ्रतं विद्यागणपं ध्यायामीप्सितसिद्धये॥

ध्यानान्तर मपि-

द्वादशभुजमरुणाभं गजवदनमम्बिकाङ्गनाकारम्।
दिव्यमणिभूषिताङ्गं देवं विद्यागणेश्वरं वन्दे॥

(सगुणं निर्गुणीकृत्य सच्चिदानन्दविग्रहम्।
वामनासापुटेनैव हृत्पद्मे भावये त्प्रभुम्।

तन्मयस्तमनुप्राप्य सपर्यावासि (वाहि) तो भवान्।
मम हृत्कमलं प्राप्य स्थिरो भव विनायक॥

रमा-रमेशौ गिरिजा - गिरिजापती रति-रतिपती भूमिवराहौ पुष्टिगणाधिपौ त्रिकोणाद्बहिः (प्रथमावरणे) रत्यंबा - मनोभवा प्रीत्यंबा - गणेशाश्च तद्बहिः। षट्कोणे (द्वितीयावरणे), ऋद्ध्यामोदौ समृद्धिप्रमोदौ कान्तिसुमुखौ मदनावती - दुर्मुखौ मदद्रवाऽविघ्नौ द्राविणी - विघ्नकर्तारौ, वसुधाराशङ्खनिधी, वसुमती - पद्मनिधी च पार्श्वयोः, लक्ष्मी - सरस्वती - कान्ति (शान्ति) - कीर्ति- पुष्टि - तुष्टि(धृष्टि)देव्यः षट्कोणाग्रे, (तृतीयावरणे) महामाया - मालिनी - वसुमालिनी - मोहिनी - योगिनी - विद्या देव्यः षट्कोणाद्बहिः (चतुर्थे) अष्टकोणे वक्रतुण्ड - एकदंष्ट्र - (दन्त) महागणपति - लम्बोदर - गजवक्त्र - विकट - विघ्नराज - धूम्रवर्णाः। पञ्चमे अनङ्गकुसुमा - अनङ्गमेखला - अनङ्गमदना - अनङ्ग मदनातुरा अनङ्गरेखा अनङ्गवेगिनी - अनङ्गाङ्कुशा - अनङ्गमालिनीदेव्यः। तद्बहिः असिताङ्ग भैरवादयोऽष्टौ ब्राह्म्यादि मातरोऽष्टौ च षष्ठे। सप्तमे शुद्धविद्या - वीरविद्या - भोगविद्या - योगविद्या - वरविद्या - रतिविद्या - बालविद्या - लीलाविद्या - रूपविद्या - कान्तिविद्या - मायाविद्या - मोहविद्या - श्रद्धाविद्या - मेधाविद्या - सर्वविद्या - मोक्षसारविद्याख्याः अधस्ताद्वनिताकाराः गजाननाः दशायुधाः दशभुजा हेमशृंखलायुता नित्याषोडश शक्तयः अणिमादिसिद्धयश्चेति। अष्टमे अष्टविघ्नेश्वराः। सरत्नकुंभानि आयुधानि। इन्द्रादयो लोकपाला नवमे। तत्र ईशानदिशि भैरवः, तस्मै ओं नमो भगवते कुरु कुरु वटुकाय देवीपुत्राय विद्यागणेश परिषदे इमं बलिं गृहाण गृहाण स्वाहेति। चतुर्दिक्षु भूचरखेचर यक्षोराक्षसगणेभ्यः इमां पूजां बलिं गृह्णन्तु साफल्यं कुर्वन्तु हुं फट् स्वाहा। नमो नमः इति निवेदनम्। इति संग्रहः। विस्तरस्तु कौमारसंहिता याम्।

प्रकारान्तरं - गायत्रीबाला पञ्चदशाक्षरी महागणपति मन्त्रसंपुटनं क्रियते। दक्षिणामूर्तिगणकविश्वामित्रा ऋषयः। देवीगायत्रीनिचृद्गायत्र्यनुष्टुभः छन्दांसि।

ऐं बीजं, ह्रींशक्तिः क्लीं कीलकम्।
ओं ह्रीं श्रीं (३) इति सर्वत्र त्रितारीयोजनम्।
ओं ह्रीं श्रीं एं क्लीं सौः ह्रीं (७) इति श्रीविद्यागणेशबीजानि।
ओं ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः ऐं ग्लौं (९) इति गुरु पादुकाबीजानि।
७ सर्वज्ञायै ह्रां गां ब्रह्मात्मने। ७ नित्यतृप्तायै ह्रीं गीं विष्णवात्मने। ७. अनादिबोधायै ह्रूं गूं रुद्रात्मने। ७. सर्व स्वतन्त्रायै ह्रै गैं ईश्वरात्मने। ७. नित्यमलु प्तशक्तये (नित्यमलुप्तायै) ह्रौं गौं सदाशिवात्मने। ७. अनन्तायै ह्रः गः सर्वात्मने इति करहृदयादिन्यासौ।
मूलमन्त्रः - ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं - ऐं - क एईलह्रीं तत्सवितुर्वरेण्यं - गणपतये - क्लीं - हसकहलह्रीं - भर्गो देवस्य धीमहि - वरवरद सौः सकलह्रीं धियो योनः प्रचोदयात् - सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा इति।

आवरणपूजायां श्रीमहागणपति पञ्चावरणपूजां ललिता नवावरणपूजां च कृत्वा उभयोरावरणयोः मेलनेन मिश्रावरणपूजां च कुर्वन्ति। श्रीविद्यागणेशी इति स्त्रीदेव तात्वेन केचित् उपासते। गुरुमुखैकगम्योऽयं क्रमः। यथा गुरूपदिष्टमाचरणम्। अत्र युक्तौ गुरव एव प्रमाणम्।

श्रीवाञ्छाकल्पलताक्रमः

ओं गुं गुरुभ्यो नमः। ओं पं परमगुरुभ्यो नमः। ओं पं परमेष्ठिगुरुभ्यो नमः। ओं परापर गुरुभ्यो नमः। ओं श्री शिवाय गुरवे नमः। ओं मेधादक्षिणामूर्तये नमः॥ ओं ह्रीं श्रीं दिव्यौघगुरुभ्यो नमः। ओं ह्रीं श्रीं सिद्धौघगुरुभ्यो नमः। ओं ह्रीं श्रीं मानवौघगुरुभ्यो नमः। ओं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः ह्रीं (७) ओं ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः ऐं ग्लौं (९) हंसः शिवः सोहं ह्स्ख्फ्रें हसक्षमलवरयूं सहक्षमलवरयीं ह्सौः स्हौः हंसः शिवस्सोहं स्वरूप निरूपणहेतवे श्रीगुरवे नमः। (७) (९) सोहं हंसः शिवः। हसक्षमलवरयूं सहक्षमलवरयीं ह्सौः स्हौः सोहं हंसः शिवः। स्वच्छ प्रकाशविमर्शहेतवे श्रीपरमगुरवे नमः। (७)(९) हंसः शिवस्सोहं हंसः स्वात्मारामपञ्जरविलीन तेजसे श्रीपरमेष्ठिगुरवे नमः।

वन्दे गुरु पदद्वन्द्वं अवाङ्मनसगोचरम्।
रक्तशुक्लप्रभामिश्रमतर्क्यं त्रैपुरं महः ॥

श्रीशिवाय गुरवे नमः। श्रीमेधादक्षिणामूर्तये नमः। शुक्लांबरधरं + शान्तये। वेदमन्त्रेण मूलमन्त्रेण वा प्राणायामः। ममोपात्त + परमेश्वर प्रीत्यर्थं श्रीवाञ्छाकल्पलतामहामन्त्रजपं करिष्ये॥ (अप उपस्पृश्य)

अस्य श्रीवाञ्छाकल्पलतामहामन्त्रस्य, गणकांगणसंवनना ऋषयः। देवीगायत्री नृचिद्गायत्री त्रिष्टुभनुष्टुप्जगत्यश्छन्दांसि। महात्रिपुरसुन्दरी महागणपति श्री विद्यागणपति संवादाग्र्यमृतरुद्रा देवताः।

ऐं बीजं ह्रीं शक्तिः श्रीं कीलकम्। महात्रिपुरसुन्दरी महागणपति विद्यागणपति संवादाग्र्यमृतरुद्र प्रसादसिद्ध्यर्थे वाञ्छाकल्पलता महामन्त्र जपे विनियोगः।

करन्यासः- ओं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः ह्रीं (७)

७ सर्वज्ञायै ह्रां गां ब्रह्मात्मने अंगुष्ठाभ्यां नमः।
७ नित्यतृप्तायै ह्रीं गीं विष्ण्वात्मने तर्जनीभ्यां नमः।
७ अनादिबोधायै ह्रूं गूं रुद्रात्मने मध्यमाभ्यां नमः।
७ सर्वस्वतन्त्रायै ह्रैं गैं ईश्वरात्मने अनामिकाभ्यां नमः।
७ नित्यमलुप्तशक्तये ह्रौं गौं सदाशिवात्मने कनिष्ठिकाभ्यां नमः।
७ अनन्तायै ह्रः गः सर्वात्मने करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः।

हृदयादिन्यासः-

७ सर्वज्ञायै ह्रां गां ब्रह्मात्मने हृदयाय नमः।
७ नित्यतृप्तायै ह्रीं गीं विष्ण्वात्मने शिरसे स्वाहा।
७ अनादिबोधायै ह्रूं गूं रुद्रात्मने शिखायै वषट्।
७ सर्वस्वतन्त्रायै ह्रैं गैं ईश्वरात्मने कवचाय हुं।
७ नित्यमलुप्तशक्तये ह्रौं गौं सदाशिवात्मने नेत्रत्रयाय वौषट्।
७ अनन्तायै ह्रः गः सर्वात्मने अस्त्राय फट्।

भूर्भुवस्सुवरोम् (दिग्बन्धः)

ध्यानम् -

द्वाभ्यां विभ्राजमानं धृतकलशमहाशृंखलाभ्यां भुजाभ्यां
बीजापूरादि बिभ्रद्दशभुजमरुणं नागभूषं त्रिणेत्रम्।
सन्ध्यासिन्दूरवर्णं स्तनभरनमितं तुन्दिलं चन्द्रचूडं
कण्ठादूर्ध्वं करीन्द्रं युवतिमयमधो नौमि विद्यागणेशम्॥

धवलनलिनराजच्चन्द्रमध्ये निषण्णं
करविकसितपाशं सांकुशं साभयं च।
सवरममलमग्निं क्षीरगौरं त्रिणेत्रं
प्रणमत शुभवक्रं दिक्षु संवादयन्तम्॥

हेमाद्रौ हेमपीठस्थितिममरगणैरीड्यमानां विराजत्
पुष्पेष्विष्वास पाशांकुशकरकमलां रक्तवस्त्रां त्रिणेत्राम्।
दिक्षूद्यद्भिश्चतुर्भिर्मणिमयकलशैः पञ्चशक्त्यन्वितैः स्व
वृक्षैः क्लृप्ताभिषेकां भजत भगवतीं भूतिदामन्त्ययामे॥

बीजापूरगदेक्षु कार्मुकरुजाचक्राब्ज पाशोत्पल
व्रीह्यग्र स्वविषाण रत्नकलशप्रोद्यत्करांभोरुहः।
पायाद्वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्ति विपत्ति संस्थितिकरो विघ्नेश इष्टार्थदः॥

स्फुटितनलिनसंस्थं मौलिबद्धेन्दुरेखा गलदमृतरसार्द्रं चन्द्रवह्न्यर्कनेत्रम्।
स्वकरकलितमुद्रावेदपाशाक्षमालं स्फटिकरजतमुक्तागौरमीशं नमामि।

लमित्यादिपञ्चपूजाः

लं पृथिव्यात्मकं गन्धं समर्पयामि। (१-५)
हं आकाशात्मकं पुष्पं समर्पयामि। (५-१)
यं वाय्वात्मकं धूपमाघ्रापयामि। (५-४)
रं अग्न्यात्मकं दीपं दर्शयामि। (५-३)

वं अमृतात्मकं अमृतोपहारं निवेदयामि ॥ (५-२)

श्रीविद्यागणपतिमूलमन्त्रजपः -

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ऐं कएईलह्रीं तत्सवितुर्वरेण्यं
गणपतये क्लीं हसकहलह्रीं भर्गो देवस्य धीमहि
वरवरद सौः सकलह्रीं धियो यो नः प्रचोदयात्
सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। (१०८ वारम्)

प्रथमः पर्यायः -

१. ओं ऐं ह्रीं श्रीं लं क्लीं ग्लौं गं गुंग्ल्रीं श्रीं कएईलह्रीं हसकहलह्रीं सकलह्रीं ऐं क्लीं सौः- (२९) यदद्य कच्च + ते वशे ॥ ओं गं क्षिप्रप्रसादनाय गणपतये वरवरद आं ह्रीं क्रों सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा सौः क्लीं ऐं (३७)।

२. ओं ऐं ह्रीं श्रीं.. (२९) तत्सवितुर्वरेण्यं - प्रचोदयात्। ओं गं क्षिप्र..(३७)

३. ओं ऐं ह्रीं श्रीं... (२९) त्र्यंबकं + मामृतात्। ओं गं क्षिप्र... (३७)

४. ओं ऐं ह्रीं श्रीं... (२९) जातवेदसे + दुरितात्यग्निः ॥ ओं गं क्षिप्र..(३७)

५. ओं ऐं ह्रीं श्रीं..(२९) समानो + जुहोमि ॥ ओं गं क्षिप्र.. (३७)

६. ओं ऐं ह्रीं श्रीं... (२९) सं समिद्युवसे + वसून्या भर ॥ ओं गं क्षिप्र (३७)

७. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) समानो + जुहोमि। ओं गं क्षिप्र... (३७)

८. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) जातवेदसे + त्यग्निः। ओं गं क्षिप्र... (३७)

९. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) त्र्यंबकं + मामृतात्। ओं गं क्षिप्र... (३७)

१०. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) तत्सवितुः + प्रचो दयात्। ओं गं क्षिप्र... (३७)

११. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) यदद्य + वशे। ओं गं क्षिप्र... (३७)

१२. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) गणानां त्वा + सादनम्। ओं गं क्षिप्र... (३७)

१३. ओं भूः भद्रं नो अपि वातय मनः ॥

ओं ह्रीं वं ठं अमृतरुद्राय आंह्रीक्रों प्रतिकूलं मे नश्यतु।
अनुकूलं मे वशमानय वशमानय स्वाहा।
दमयन्तीनलाभ्यां च नमस्कारं करोम्यहम्।
अविवादो भवेदत्र कलिदोषप्रशान्तये॥
ऐकमत्यं भवेदेषां ब्राह्मणानां पृथग्धियाम्।
निर्वैरता च जायेत संवादाग्रे प्रसीद मे॥

द्वितीयः पर्यायः।

१. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) यदद्य + वशे। ओं गं क्षिप्र (३७)
२. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) तत्सवि + चोदयात्। ओं गं क्षिप्र (३७)
३. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) त्र्यंबकं + मामृतात्। ओं गं क्षिप्र (३७)
४. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) जातवेदसे + त्यग्निः। ओं गं क्षिप्र (३७)
५. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) समानो + जुहोमि। ओं गं क्षिप्र (३७)
६. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) संगच्छध्वं + उपासते। ओं गं क्षिप्र (३७)
७. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) समानो मन्त्रः + जुहोमि। ओं गं क्षिप्र (३७)
८. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) जातवेदसे + त्यग्निः। ओं गं क्षिप्र (३७)
९. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) त्र्यंबकं + मामृतात्। ओं गं क्षिप्र (३७)
१०. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) तत्सवितुः + चोदयात्। ओं गं क्षिप्र (३७)
११. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) यदद्य + वशे। ओं गं क्षिप्र (३७)
१२. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) अग्ने मन्युं + विनेशत्। ओं गं क्षिप्र (३७)
१३. ओं भुवः मरुतामोजसे स्वाहा। ओं ह्रीं वं ठं + वशमानय स्वाहा। दमयन्ती + प्रसीद मे॥

तृतीयः पर्यायः

१. ओं ऐं ह्रीं श्रीं (२९) यदद्य + वशे। (३७)
२. (२९) तत्सवितुः + चोदयात्। (३७)
३. (२९) त्र्यंबकं + मामृतात्। (३७)

४. (२९) जातवेदसे + त्यग्निः। (३७)
५. (२९) समानोमन्त्रः + जुहोमि। (३७)
६. (२९) समानोमन्त्रः + जुहोमि। (३७)
७. (२९) समानो मन्त्रः + जुहोमि। (३७)
८. (२९) जातवेदसे + त्यग्निः। (३७)
९. (२९) त्र्यंबकं + मामृतात्। (३७)
१०. (२९) तत्सवितुः + चोदयात्। (३७)
११. (२९) यदद्य + वशे। (३७)
१२. (२९) यो माग्ने + स्वाहा। (३७)
१३. ओं स्वः इन्द्रो विश्वस्य राजति।
ओं ह्रीं वं ठं अमृत + स्वाहा।
दमयन्ती + प्रसीद मे॥

चतुर्थः पर्यायः

१. (२९) यदद्य + वशे। (३७)
२. (२९) तत्सवि + चोदयात्। (३७)
३. (२९) त्र्यंबकं + मामृतात्। (३७)
४. (२९) जातवेदसे + त्यग्निः। (३७)
५. (२९) समानो मन्त्रः + जुहोमि। (३७)
६. (२९) समानी + सुसहासति। (३७)
७. (२९) समानो मन्त्रः + जुहोमि। (३७)
८. (२९) जातवेदसे + त्यग्निः। (३७)
९. (२९) त्र्यंबकं + मामृतात्। (३७)
१०. (२९) तत्सवितुः + चोदयात्। (३७)
११. (२९) यदद्यकच्च + वशे। (३७)
१२. (२९) अजैष्माद्यासनाम + तंमृच्छतु। (३७)
१३. (२९) ओं भूर्भुवस्स्वः। शन्नो अस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे।

ओं ह्रीं वं ठं अमृत + स्वाहा। दमयन्ती + प्रसीदमे ॥

पुनः हृदयादिन्यासं भूर्भुवस्सुवरों इति दिग्विमोकं ध्यानं लमित्यादिपञ्च पूजाश्च कृत्वा गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं गृहाणात्मकृतं जपम्। सिद्धिर्भवतु देवेश त्वत्प्रसादान्मयिस्थिरा। इति जपं देवाय समर्पयेत्।

(अनेन श्रीवाञ्छाकल्पलतामन्त्रावर्तनेन महात्रिपुरसुन्दरी - महागणपति - संवादाऽयमृतरुद्राः प्रीयन्ताम् इति, भगवान्सर्वात्मकः महाषोढा (डशी) शिवकल्पकवल्लर्यम्बासमेत शिवाग्नीश्वरः प्रीयताम्। तत्सद् ब्रह्मार्पणमस्तु इति वा जपार्पणम्।)

अत्र विशेषाः -

१. वेदर्चामपि छन्दसां ऋषीणां मननं कैश्चित् क्रियते। ध्यानानन्तरं शंख - चक्र - धनुर्योनि - धेन्वङ्कुश - पाश - सुमुख क्षोभणाख्या नव मुद्राः प्रदर्श्यन्ते।

२. ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ऐं कएईलह्रीं तत्सवितुर्वरेण्यं गणपतये क्लीं हसकहलह्रीं भर्गो देवस्य धीमहि वरवरद सौः सकलह्रीं धियो योनः प्रचोयात् इति श्रीविद्यागणपति मन्त्रः। श्रीमहागणपति - बाला - पञ्चदशी - गायत्रीमन्त्राणां संपुटनेन संपन्नः। अत्र बालां गायत्रीं च केचन न योजयन्ति। सकलह्रीं श्रीं इति षोडश्या योगः कैश्चित्क्रियते।

३. वाञ्छाकल्पलता मन्त्रे द्वौ भागौ स्तः। पूर्वभागः २९ अक्षरात्मकः, उत्तरभागः ३७ अक्षरात्मकः। पूर्वभागस्तु ओं ऐं ह्रीं श्रीं लं क्लीं ग्लौं गं गुं ग्लूरीं श्रीं क ए ई ल ह्रीं हसकहलह्रीं सकलह्रीं ऐं क्लीं सौः इति (२९) इति संख्यया संज्ञातः। मध्ये वेदमन्त्रः। उत्तरभागस्तु ओं गं क्षिप्रप्रसादनाय गणपतये वर वरद आं ह्रीं क्रों सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा सौः क्लीं ऐं इति (३७) इति संख्यया संज्ञातः। अत्र गुं ग्ल्रीं इत्यस्य स्थाने गगलरीं इति गुगुलरीं इति गुगुरीं इति च संप्रदाय भेदोऽस्ति।३७ अक्षरघटितोत्तर भागस्य स्थाने ओं गं क्षिप्रप्रसादनाय नमः इति पठन्ति।

४. पर्यायान्ते ओं ह्रीं वं ठं इत्याद्यमृतरुद्रमन्त्रभागस्थाने ओं श्रीं ह्रीं क्लीं कल्पलते ममाभीष्टफलं देहि। प्रतिकूलं मे नश्यतु अनुकूलं मे अस्तु इति पठन्ति।

५. प्रत्यहं निशाया अन्तिमे यामे ब्राह्मे मुहूर्ते सूर्योदयात्प्राक् चतुर्वारं पठनं क्रियते । विजयदशमीदिने ब्राह्ममुहूर्ते होमश्च । श्रीविद्यागणपतिरेव वाञ्छाकल्पलतागणपतिरिति तस्यैवो पास्त्यन्तरमेतदिति वृद्धाः । श्रीविद्यया गणपतिविद्यया गायत्र्या, इन्द्र त्र्यंबकदुर्गा संवननदि मन्त्रैश्च संपुटितोऽयं कल्पः सर्वाभीष्टप्रदः । हरदत्ताचार्यः भगवतोऽग्नीश्वरस्य भक्तः एतत्संप्रदायस्य गुरुः । तदनुयायिनः अद्य यावन्मन्त्रेणानेन श्रीविद्यागणपतिं आराधयन्तीति गुरुनाथाः ।

संप्रदायो भिद्यते । आचरणे स्वस्वगुरव एव प्रमाणं, न पुस्तकानि । दिग्दर्शनमेव पुस्तकैः क्रियते ।

वाञ्छाकल्पलताक्रमे अनुसन्धीयमाना वेदमन्त्राः

१. यदद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभिसूर्य ।
सर्वं तदिन्द्र ते वशे (ऋ ८-९३-४)

२. तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो यो नः प्रचोदयात् । ऋ ३-६२-१०, तै १-५-६

३. त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ।
उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् । ऋ ७-५९-१२

४. जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निदहाति वेदः।
स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥
ऋ १.९९-१ तै १-८-६.

५. समानो मन्त्रस्समितिः समानी समानं मनस्सह चित्तमेषाम् ।
समानं मन्त्रमभि मन्त्रये वस्समानेन वो हविषा जुहोमि ॥
ऋ१०-१९१-३

६. सं समिद्युवसे वृषन्नग्ने विश्वान्यर्य आ ।
इळस्पदे समिध्यसे सनो वसून्याभर ॥ ऋ १०-१९१-१

७. सङ्गच्छध्वं संवदध्वं सं वो मनांसि जानताम् ।
देवा भागं यथा पूर्वे सञ्जानाना उपासते ॥ ऋ १०-१९१-२

८. समानीव आकूतिस्समाना हृदयानि वः ।
समानमस्तु वो मनो यथा वस्सुसहासति ॥ ऋ १०-१९१-४

९. गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ।
ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पते आनः शृण्वन्नूतिभिस्सीद सादनम् ।
ऋ २.२३ तै २.३.१४

१०. अग्ने मन्युं प्रतिनुदन्परेषामदब्धो गोपाः परिपाहि नस्त्वम् ।
प्रत्यञ्चो यन्तु निगुतः पुनस्ते३मैषां चित्तं प्रबुधां विनेशत् ॥
ऋ १०.१२८.६ तै ४.७.१४

११. यो माग्ने भागिनं सन्तमथाभागं चिकीर्षति ।
अभागमग्ने तं कुरु मामग्ने भागिनं कुरु स्वाहा ।

१२. अजैष्माद्यासनाम चाभूमानागसो वयम् ।
जाग्रत्स्वप्नः सङ्कल्पः पापो यं द्विष्मस्तं स ऋच्छतु यो नो द्वेष्टि
तमृच्छतु ॥ ऋ १०-१६४-५

ओं भूः भद्रं नो अपि वातय मनः । ऋ १०-२१-१
मरुतामोजसे स्वाहा । तै १.८.१५
इन्द्रो विश्वस्य राजति ।
शन्नो अस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे ।
(वेदमन्त्रा विधिना सस्वरमधीताः फलदाः ।)

वाञ्छाकल्पलताक्रमः

''बालां प्रथममुच्चार्य संबुध्य सुंदरीं वदेत् ।
ह्रीमुक्त्वानुक्रमेणैव सर्वज्ञायै वदेत्ततः ॥ १ ॥
बालायाः शक्तिभिः षड्भिराद्यायैः ह्रीमिति प्रिये ।
दीर्घसंयुक्त गं बीजैः पंचभिः ब्रह्मभिः क्रमात् ॥ २ ॥
सर्वात्मने च देवेश कुर्यान्नित्यषडंगकम् ।
वाञ्छितार्थप्रसिद्ध्यर्थं विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ ३ ॥

हेमाद्राविति तां ध्यायेच्छ्रीमत्त्रिपुरसुंदरीम्।
बीजापूरेति विघ्नेशं धवलेत्यादिनापि च ॥ ४ ॥

द्वाभ्यामित्यादि यद्ध्यानं पूर्णध्यानं तदुच्यते।
एवं ध्यात्वा सूक्तभेदान् ऋग्भेदानपि च साधकः ॥ ५ ॥

वह्निजायान्तमुक्त्वाऽथ नलसूक्तं वदेत्ततः।
जपित्वैवं चतुर्वारं एकावृत्तिर्भवेत्तदा।
अष्टवारं जपेन्नित्यमष्टसिद्धिर्भविष्यति ॥ ६ ॥

प्रणवादि यदद्येति गायत्री त्र्यंबकं तथा।
एवमारोहरूपोऽयमवरोहस्तयोच्यते ॥ ७ ॥

समानो मंत्रमारभ्य यदद्येति ऋगं ऋचम्।
आरोहे तु द्वितीयस्य दलस्यापि तथोच्यते ॥ ८ ॥

संगच्छेति वदेदष्टौ अवरोहः समानकः।
अत्रापि द्वादशस्थाने अग्ने मन्युं वदेन्मनुम् ॥ ९ ॥

द्वितीयां व्याहृतिं प्रोच्य मरुतामोजसे वदेत्।
समानो तत्र मंत्रादि द्वादशे योजयेत् तथा ॥ १० ॥

योमाग्ने मंत्रं जपित्वा वह्निजायां तमावदेत्।
तृतीयां व्याहृतिं ब्रूयात् "इन्द्रो विश्वस्य राजति" ॥ ११ ॥

दलस्यापि चतुर्थस्य षष्ठस्थाने तथा वदेत्।
समानीव ऋचं ब्रूयादजैष्माद्यासनाम च ॥ १२ ॥

ऋचं त्वंते जपित्वा तु व्याहृतित्रितयं वदेत्।
ततः शं नो भव ब्रूयात् द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ १३ ॥

उत्तरं दलमप्यत्र योजनीयं चतुर्मुख।
जपित्वा साधकश्रेष्ठ चतुर्वारं पृथक् पृथक् ॥ १४ ॥

(विद्यागणपतिरहस्ये)

फलश्रुतिः

निशान्ते तु प्रतिदिनं चतुर्वारं पठेद्यदि।
सर्वैश्वर्यं भवेत्सर्वं वेदपाठफलं भवेत्॥ १॥

वाञ्छाकल्पलतायास्तु न होमो न च तर्पणम्।
स्मरणादेव विद्याया मुक्तो भवति पुरुषः॥ २॥

आवर्तनत्रये लक्ष्मीं पञ्चावर्तं जगद्वशे।
दशावृत्तौ शिवादीनां देवानां भक्तिभाग्भवेत्॥ ३॥

लक्षावृत्तौ सार्वभौमो दरिद्रोऽपि भवेन्नरः।
नार्थवादोऽथर्वणस्य वसिष्ठवचनं यथा॥ ४॥

(श्री अथर्वणरहस्ये उत्तरभागे)

श्री वाञ्छाकल्पलता लघुः क्रमः।

१. ओं ऐं ह्रीं श्रीं गं गगगलह्रीं ऐं कएईलह्रीं क्लीं हसकहलह्रीं सौः सकलह्रीं गं क्षिप्रप्रसाद न गणपतये वर वरद आं ह्रीं क्रों सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। (५९) गणानां त्वा + सादनम्।

२. ऐं ह्रीं श्रीं + स्वाहा। (५९) ओं ऐं ह्रीं श्रीं यदन्ति यच्च दूरके भयं विन्दति मामिह। पवमान वितज्जहि। यदुत्थितं भगवति तत्सर्वं शमय स्वाहा।

३. ऐं ह्रीं श्रीं + स्वाहा। (५९) ओं तत्सवितुः + प्रचोदयात्।

४. ऐं ह्रीं श्रीं + स्वाहा। (५९) त्रियम्बकं + माऽमृतात्।

५. ऐं ह्रीं श्रीं + स्वाहा। (५९) जातवेदसे + दुरितात्यग्निः।

६. ऐं ह्रीं श्रीं + स्वाहा। (५९)

(वनदुर्गोपनिषदि)

गणपतिदीक्षाविधानम्

मुद्गल उवाच ।

अथ शृणु महाभाग गाणपत्यस्वरूपकम् ।
येन त्वं गाणपत्ये वै पदे च निपुणो भवेः ॥ १ ॥

नरो गणेशभक्तिं यः कर्तुं समुद्यतो भवेत् ।
गणेशप्रीतिकामार्थं दीक्षा ग्राह्या च तेन वै ॥ २ ॥

गाणपत्यं सुशान्तिस्थं गुरुं वेदार्थपारगम् ।
नत्वा तं च वदेत्पूर्वं दीक्षां देहि महाप्रभो ॥ ३ ॥

त्वमेव गणराजोऽसि गाणपत्यपरायणः ।
मां कुरुष्व महाभाग गाणपत्यं सुशीलकम् ॥ ४ ॥

एवं पृष्टो गुरुस्तत्र शिष्यं दृष्ट्वा सुशीलकम् ।
श्रौतस्मार्तक्रियायुक्तं गणेशे भावलालसम् ॥ ५ ॥

ततस्तं शिक्षयेदादौ धर्मान् गाणेशकान् प्रभो ।
तान्स्तुभ्यं कथयामि वै शृणु सर्वसुखप्रदान् ॥ ६ ॥

परान्नं भक्षयेन्नैव नालोकयेद्रजस्वलाम् ।
परस्त्रीगमनं नैव कुर्याच्च मनसापि सः ॥ ७ ॥

स्वार्थापक्रोधसंयुक्तो न भवेल्लोभसंयुतः ।
अभक्ष्यभक्षणं नैव कुर्याद्हिंसां कदापि न ॥ ८ ॥

गुरुद्रोहं च पैशुन्यं ज्येष्ठानामपमानकम् ।
वेदशास्त्रादिमार्गेषु हीनं नैव समाचरेत् ॥ ९ ॥

इहामुत्र विरक्तः स भवेद्ब्रह्मपरायणः ।
इत्यादिविविधान् धर्मानुपदिश्य मनुं दिशेत् ॥ १० ॥

आदौ कृच्छ्रादिकं तस्मै दापयेच्च ततः परम् ।
गाणपत्यान् समाज्ञाप्य सुदिनमवलोकयेत् ॥ ११ ॥

अथवा गणराजस्य सर्वदा च तिथिर्भवेत्।
चतुर्थीं शुक्लपक्षस्थां कृष्णां वा समलोकयेत्॥ १२॥
गणेशप्रियकालं वा समालोक्य स्वसिद्धिदः।
गुरुः शिष्याय मन्त्रं वै दद्याद्भक्त्यार्थमादरात्॥ १३॥
तत्र विधिं शृणु दक्ष कथयामि सुखप्रदम्।
शुचौ मण्डपिकां कृत्वा भूमौ तत्रावलेपयेत्॥ १४॥
गोमयेन ततस्तत्र वेदीं कुर्याद्विचक्षणः।
चतुरस्रां च तस्यां वै कोणेषु स्थापयेद्घटान्॥ १५॥
मध्ये गणेशयन्त्रं च कुङ्कुमेनैव कारयेत्।
तत्र विघ्नेश्वरं स्थाप्य पूजयेद्विधिपूर्वकम्॥ १६॥
दीक्षायुक्तांश्च गाणेशान्पूजयेत्स ततः परम्।
तेभ्यो भूषणवस्त्रादीन् दापयेच्छाद्यवर्जितः॥ १७॥
गाणेशेनैव मन्त्रेण जपं सत्कारयेत्तु तैः।
पुरश्चरणसंख्याकमथवा लक्षमेव च॥ १८॥
अथवा दशसाहस्रमथवा च सहस्रकम्।
तद्दशांशेन होमं वै कुर्यात्तत्र महामतिः॥ १९॥
ततो बलिप्रदानं वै कुर्यात् पूर्णाहुतिं ततः।
पुनस्सम्पूज्य विघ्नेशं ततो गुरुं प्रणम्य सः॥ २०॥
प्रार्थयेत्सर्वभावेन शिष्यं मां तारय प्रभो।
मन्त्रं देहि महाभाग गाणपत्यं विशेषतः॥ २१॥
आदौ गुरुं समभ्यर्च्य ततो गाणेशकान्पुनः।
नमेत्क्षमापयेत्तान्वै शीलयुक्तो महायशाः॥ २२॥
पुनर्गुरुं समभ्यर्च्य ततश्च कलशं पुरः।
स्थापयेत्तं ततः पूज्य वारुणेनैव मन्त्रतः॥ २३॥

तत्र विघ्नेश्वरं ध्यात्वा पूजयेच्च स्वमार्गतः ।
ततो वस्त्रं समाच्छाद्य मस्तके गुरुसंयुतः ॥ २४ ॥

प्रणम्य स्वगुरुं तत्र प्रार्थयेद्वेदमन्त्रकं ।
संसारतरणार्थाय देहि मन्त्रं द्विजोत्तम ॥ २५ ॥

एवं गुरुर्महर्षिश्च प्रार्थितस्तं सुशिक्ष्य वै ।
गणेशं मनसा ध्यात्वा मन्त्रं शिष्याय दापयेत् ॥ २६ ॥

ततः कलशकं गृह्य तत्र छात्रं प्रकारयेत् ।
अष्टोत्तरशतं मन्त्रं जपन् तं स्नापयेद्गुरुः ॥ २७ ॥

स्नातं शिष्यं समादाय गणेशं प्रणिपत्य च ।
शिष्येणं पूजयेद्देवं ततस्तं स विसर्जयेत् ॥ २८ ॥

गाणपत्यांश्च प्रणमेद्दद्याच्च दक्षिणां ततः ।
पुष्कलां शाठ्यहीनः स भोजयेत्तान् महायशाः ॥ २९ ॥

मोदकापूपलड्डूक पायसान्नैर्महामते ।
सूक्ष्मतन्दुलसंयुक्तैर्नानापकान्नमिश्रितैः ॥ ३० ॥

यथेष्टं भोजयित्वा वै प्रणमेत्स पुनः पुनः ।
प्रार्थयेत्तान् विशेषेण तारितोऽहं भवार्णवात् ॥ ३१ ॥

सम्भारं गुरवे दद्याद्गुरुवंशं नमेत्सदा ।
गाणपत्यान् प्रहृष्यैवोच्छ्रायितांश्च नमेत्स तु ॥ ३२ ॥

गाणपत्यान्समालोक्य न नमेद्यः प्रजापते ।
तेन विघ्नेश्वरः साक्षाद्धिंसितो नात्र संशयः ॥ ३३ ॥

एवं दीक्षां समागृह्य गणेशं पूजयेत्सदा ।
तत्समीपे तु मन्त्रस्य पुरश्चरणकं चरेत् ॥ ३४ ॥

अथ धर्मान्प्रवक्ष्यामि शृणु तान्सुसमाहितः ।
दन्तकाष्ठमभुक्त्वा तु न गच्छेद्गणपालयम् ॥ ३५ ॥

मैथुनं यस्तु कृत्वा चेद्देवालयं गमिष्यति।
स सद्यो भ्रंशमायाति ह्यतः स्नात्वा च तं व्रजेत्॥ ३६॥
अशुचिवस्त्रसंयुक्तो विघ्नेशं नैव संस्पृशेत्।
परवस्त्रधरः सोऽपि पूजयेन्न गणाधिपम्॥ ३७॥
छिद्रयुक्तं न वस्त्रं स धारयेद्देवपूजने।
मौनेन पूजयेद्देवं यथाविधि गणेश्वरं॥ ३८॥
गणेशपूजने सक्तो यदि वाचं वदेन्नरः।
पूजान्तरायदोषेण विघ्नयुक्तो भवेन्नरः॥ ३९॥
अभ्यङ्गसंयुतो यस्तु स्नानहीनो यदि भवेत्।
देवालयं यदा गच्छेत्तदा भ्रंशमवाप्नुयात्॥ ४०॥
उपानत्स्पर्शयुक्तः पादक्षालनवर्जितः।
गणेशालयं गच्छन्वै विघ्नयुक्तो भवेन्नरः॥ ४१॥
गन्धादिचर्चितो भूत्वा ह्यनर्च्य गणनायकम्।
देवालयं गतो दैवाद्भ्रंशं लभेत्तु मानवः॥ ४२॥
अजीर्णदोषसंयुक्तो यस्तिष्ठेद्देवसन्निधौ।
उद्गाराधस्समीरेण विघ्नयुक्तो भवेत्तु सः॥ ४३॥
भेरीशब्दमवाद्यैव गणेशालयगो भवत्।
स भ्रंशं च लभेद्दक्ष देवगुह्यप्रभञ्जनात्॥ ४४॥
देवालयं समागत्यानृतवाचं वदेन्नरः।
अथवा देवस्तुत्यादिहीनां स भ्रंशतामियात्॥ ४५॥
नित्यं तत्र प्रजानाथ संयतो देवसन्निधौ।
मर्यादां पालयंस्तिष्ठन्स ईप्सितफलं लभेत्॥ ४६॥
यथाशास्त्रविचारेण गणेशं सर्वसिद्धिदम्।
भजेच्च गाणपत्यस्तं स गणेशो भवेन्नरः॥ ४७॥
इति श्रीमुद्गलपुराणे पञ्चमखण्डे गाणपत्यदीक्षावर्णनं नाम त्रयोविंशति
तमोऽध्यायः॥

ओं श्री महागणपतये नमः।

४. नित्याह्निकक्रमः -

१. गुरु वन्दनम् -

ओं ब्रह्माद्यशेषगुरुपारंपर्यक्रमेण स्वगुरुपादाम्बुजं यावत्प्रणमामि। ओं गुं गुरुभ्यो नमः। ओं पं परमगुरुभ्यो नमः। ओं पं परमेष्ठिगुरुभ्यो नमः। ओं पं परापरगुरुभ्यो नमः। ओं श्रीशिवाय गुरवे नमः। ओं श्रीदक्षिणामूर्तये नमः। ओं समस्त गुरुमण्डलरूपिणे श्री महागणपतये नमः।

श्रीनाथादि गुरुत्रयं गणपतिं पीठत्रयं भैरवं
सिद्धौघं बटुकत्रयं पदयुगं दूतीक्रमं मण्डलम्।
वीरान्द्व्यष्ट चतुष्क षष्टि नवकं वीरावली पञ्चकं
श्रीमन्मालिनि मन्त्रराज सहितं वन्दे गुरोर्मण्डलम्।
गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णु र्गुरुर्देवो महेश्वरः।
गुरुः साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः॥
अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया।
चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः॥
गुरवे सर्वलोकानां भिषजे भवरोगिणाम्।
निधये सर्वविद्यानां दक्षिणामूर्तये नमः॥
श्रीगुरो दक्षिणामूर्ते भक्तानुग्रहदायक।
अनुज्ञां देहि भगवन् गणेशयजनाय मे॥
वन्दे गुरुपदद्वन्द्वं अवाङ्मनसगोचरम्।
रक्तशुक्ल प्रभामिश्रं अतर्क्यं त्रैपुरं महः॥
तव तत्त्वं न जानामि तदमेयं धिया मम।
अनीदृशस्त्वं प्रथितः तादृशे ते गुरो नमः॥

ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंशर्षिभ्यो नमो गुरुभ्यः। सर्वोपप्लवरहितप्रज्ञानघन प्रत्यगर्थो ब्रह्मैवाहमस्मि। सोऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि।

நித்யாந்ஹிகமுறை

1. குருவந்தநம் -

ஓம் ப்ரஹ்மாத்யஸேஷ குரு பாரம்பர்ய க்ரமேண ஸ்வகுரு பாதாம்புஜம் யாவத்ப்ரணமாமி. ஓம் கு₃ம் குருப்ப்யோ நம: । ஓம் பம் பரம குருப்ப்யோ நம: । ஓம் பம் பரமேஷ்ட்டிகுருப்ப்யோ நம: । ஓம் பம் பராபர குருப்ப்யோ நம: । ஓம் ஸ்ரீஸிவாய குரவே நம: । ஓம் ஸ்ரீ தக்ஷிணா மூர்தயே நம: । ஓம் ஸமஸ்த குருமண்டல ரூபிணே ஸ்ரீ மஹாகணபதயே நம:

ஸ்ரீநாதாதிகுருத்ரயம் கணபதிம் பீடத்ரயம் பைரவம்
ஸித்தௌகம் வடுகத்ரயம் பதயுகம் தூதீக்ரமம் மண்டலம் ।
வீராந்த்வயஷ்ட சதுஷ்கஷஷ்டி நவகம் வீராவளீ பஞ்சகம்
ஸ்ரீமன் மாலினிமந்த்ர ராஜ ஸஹிதம் வந்தே குரோர் மண்டலம் ।।
குருர் ப்ரம்ஹா குருர் விஷ்ணுர் குருர் தேவோ மஹேஸ்வர: ।
குருஸ் ஸாக்ஷாத் பரம் ப்ரம்ஹ தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ।।
அஜ்ஞா நதிமிராந்த்தஸ்ய ஜ்ஞாநாஞ்ஜநஸலாகயா ।
சக்ஷுருன் மீலிதம் யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம: ।।
குரவே ஸர்வலோகாநாம் பிஷஜே பவரோகிணாம் ।
நிதயே ஸர்வவித்யாநாம் தக்ஷிணா மூர்தயே நம: ।।
ஸ்ரீகுரோ தக்ஷிணாமூர்தே பக்தாநுக்ரஹ தாயக ।
அநுஜ்ஞாம் தேஹி பகவன் கணேஸயஜநாய மே ।।
வந்தே குருபதத்வந்த்வம் அவாங்மநஸ கோசரம் ।
ரக்தஸுக்ல ப்ரபா மிஸ்ரம் அதர்க்யம் த்ரைபுரம் மஹ: ।।
தவ தத்வம் நஜாநாமி ததமேயம் த்தியா மம ।
அநீத்ருஸஸ்த்வம் ப்ரதித: தாத்ருஸே தே குரோ நம: ।।

ஓம் நமோ ப்ரம்ஹாதிப்ப்யோ ப்ரம்ஹவித்யா ஸம்ப்ரதாய கர்த்ருப்ப்யோ வம்ஸர்ஷிப்ப்யோ நமோ குருப்ப்ய: । ஸர்வோபப்லவரஹித ப்ரஜ்ஞாந கந ப்ரத்யகர்த்தோ ப்ரம்ஹை வாஹம ஸ்மி । ஸோऽஹமஸ்மி ப்ரம்ஹாஹமஸ்மி ।

२. द्वारदेवतापूजा

(सपर्यास्थानं प्रविश्य द्वारस्य दक्षवामभागयोः ऊर्ध्वभागेच क्रमेण)

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं भद्रकाल्यै नमः (दक्षभागे)

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं भैरवाय नमः । (वामभागे)

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं लम्बोदराय नमः (ऊर्ध्वं) (इति द्वारदेवताः पूजयेत् ।)

2. துவார தேவதை பூஜை -

(பூஜையிடத்தை அடைந்து துவாரத்தின் வலது புறத்திலும் இடது புறத்திலும் மேற்பக்கத்திலும் துவாரதேவதைகளைப் பின் வருமாறு வழிபடவேண்டும்.

ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் பத்ரகாள்யை நம: (வலதில்)

ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் பைரவாய நம: (இடதில்)

ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் லம்போதராய நம: (மேல்)

(பூஜை செய்வதற்கான ஆஸனத்தில் அமர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.)

तत्त्वाचमनम् -

ओं गं आत्मतत्त्वं शोधयामि स्वाहा।

ओं गं विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा।

ओं गं शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा।

ओं गं सर्वतत्त्वं शोधयामि स्वाहा। (इत्याचामेत्।)

3. தத்வாசமநம்-

ஓம் கம் ஆத்மதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா।
ஓம் கம் வித்யாதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா।
ஓம் கம் ஶிவதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா।
ஓம் கம் ஸர்வதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா।

என்று ஆசமனம் செய்யவும்

४. श्रीगुरुपादुका वन्दनम्

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं, ऐं क्लीं सौः, ऐं ग्लौं, हंसः शिवः सोहं, स्वरूपनिरूपण हेतवे श्रीगुरवे नमः। ([१]... श्रीपादुकां पूजयामि नमः।)

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं, ऐं क्लीं सौः, ऐं ग्लौं, सोहं हंसः शिवः, स्वच्छप्रकाश विमर्शहितवे श्रीपरमगुरवे नमः। ([१]... श्रीपादुकां पूजयामि नमः।)

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं, ऐं क्लीं सौः, ऐं ग्लौं, हंसः शिवः सोऽहं हंसः, स्वात्माराम पञ्जरविलीनतेजसे श्रीपरमेष्ठिगुरवे नमः। ([१]... श्रीपादुकां पूजयामि नमः)

(इति मृगीमुद्रया शिरसि गुरुमुद्राभिः वामभुजे च श्री गुरुत्रयं प्रणमेत्।)

([1]स्वगुरु परमगुरु परमेष्ठिगुरु दीक्षानामान्यत्र योज्यानि यथा यथम्।)
ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इति मूलमन्त्रेण गणपतिं योनिमुद्रया स्वदक्षभुजे प्रणमेत्।)

4. ஶ்ரீகுருபாதுகா வந்தநம்-

ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம், ஐம் க்லீம் ஸௌ:, ஐம் க்$_3$லௌம், ஹம்ஸஶ் ஶிவஸ்ஸோஹம் ஸ்வரூபநிரூபணஹேதவே

ஶ்ரீ குரவே நம: । ([1]...ஶ்ரீபாது காம் பூஜயாமி நம: ।)

ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம், ஐம் க்லீம் ஸௌ:, ஐம் க்$_3$லௌம், ஸோऽஹம் ஹம்ஸஶ்ஶிவ: । ஸ்வச்ச்சப்ரகாஶ விமர்ஶ ஹேதவே ஶ்ரீபரமகுரவே நம: । ([1]...ஶ்ரீபாது காம் பூஜயாமி நம: ।)

ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம், ஐம் க்லீம் ஸௌ:, ஐம் க்$_3$லௌம் ஹம்ஸஶ் ஶிவஸ்ஸோऽஹம் ஹம்ஸ:, ஸ்வாத்மாராம பஞ்ஜர விலீந தேஜஸே ஶ்ரீபரமேஷ்ட்டி குரவே நம: । ([1]...ஶ்ரீபாது காம் பூஜயாமி நம: ।)

(என மிருகீமுத்ரையால் சிரஸிலும் குருமுத்ரைகளால் இடதுகையிலும் குரு, பரமகுரு, பரமேஷ்டிகுரு என மூவரையும் வணங்கவேண்டும்.

1. இவ்விடத்தில் தனது குரு பரமகுரு பரமேஷ்டிகுரு இவர்களின் தீக்ஷா நாமத்தைச் சேர்த்துச் சொல்லவும்.

ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்3லௌம் கம் கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என மூலமந்திரத்தால் கணபதியை தன் வலது புஜத்தில் யோனிமுத்ரையால் வணங்கவும்.

५. श्रीमहागणपति सन्ध्या

ओं मम हृदयकमले कर्णिकामध्ये उपविष्टं उद्यदरुण किरणकोटिपाटलं देवं महागणपतिं ध्यायामि। तेन परिप्लुष्टनिश्शेषदोषं, तत्प्रभया अरुणतनुं आत्मानं भावयामि। सवितृमण्डलमध्यगं महागणपतिं ध्यायामि। *तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नो दन्ती प्रचोदयात्। ओं सवितृमण्डल मध्यगाय महागणपतये एषोऽर्घ्यः स्वाहा। (एवं त्रिः अर्घ्यं दद्यात्।) श्री महागणपतिमहामन्त्रजपः (२८-अथवा १०८ वारं)। ''अनेन श्रीमहागणपतिः प्रीयताम्।'' इति जपं देवाय समर्पयेत्।

5. ஶ்ரீமஹா கணபதி ஸந்த்த்யா

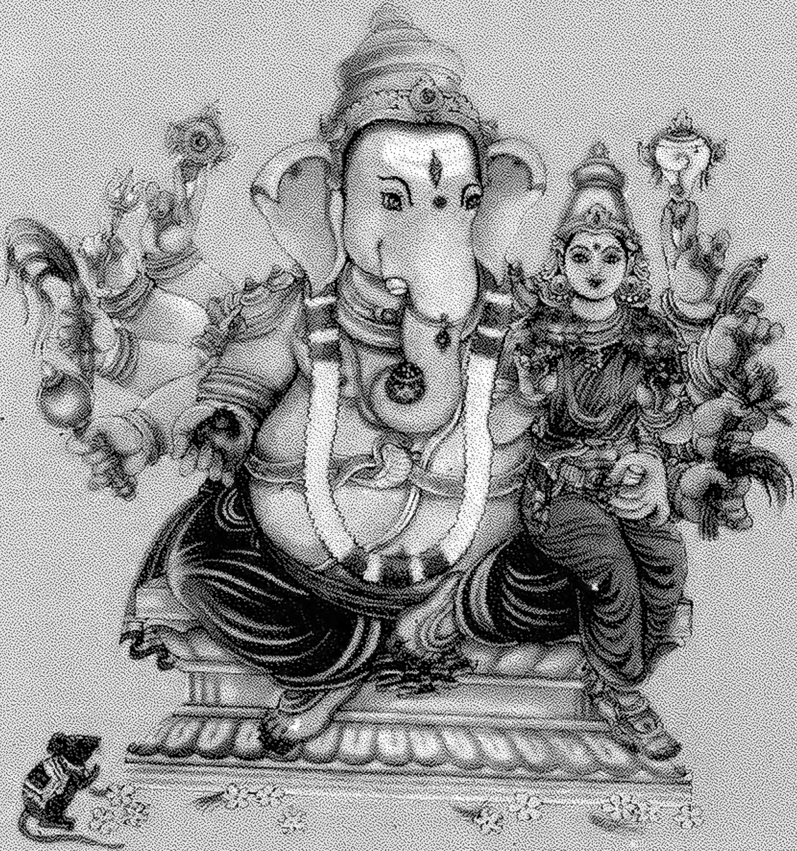
*மம ஹ்ருதயகமலே கர்ணிகாமத்த்யே உபவிஷ்டம் உத்யதருண கிரணகோடி பாடலம் தேவம் மஹாகணபதிம் த்த்யாயாமி। தேந பரிப்லுஷ்ட நிஃஶேஷதோஷம், தத்ப்ரபயா அருணதநும் ஆத்மாநம் பாவயாமி। ஸவித்ருமண்டலமத்த்யகம் மஹா கணபதிம் த்த்யாயாமி। *தத்புருஷாயவித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி। தந்நோ தந்தி: ப்ரசோதயாத்। ஓம் ஸவித்ரு மண்டல மத்த்யகாய மஹாகணபதயே ஏஷோऽர் க்க்யஸ் ஸ்வாஹா। (என 3 தடவை அர்க்க்யம் விடவும். பின் ஶ்ரீமஹா கணபதி மந்திரஜபம் நியாஸங்களுடன் 28 அல்லது 108 தடவை செய்து) அநேந ஶ்ரீமஹா கணபதி: ப்ரீயதாம் (என்று ஜபத்தைப் பகவானிடம் அர்பணம் செய்யவும்)*

६. श्रीमहागणपति महामन्त्रजपक्रमः

सङ्कल्पः। ओं गुं गुरुभ्यो नमः। ओं शुक्लांबर + शान्तये। प्राणायामः (वैदिकः अथवा मूलमन्त्रेण त्रिवारमावृत्तेन) ममोपात्तसमस्त दुरितक्षय द्वारा श्री परमेश्वर प्रीत्यर्थं श्रीमहागणपति प्रसाद सिद्ध्यर्थं श्रीमहागणपति महामन्त्रजपं करिष्ये। (अप उपस्पृश्य)

अस्य श्रीमहागणपति महामन्त्रस्य, गणकः ऋषिः (शिरसि) निचृद् गायत्री छन्दः (मुखे) महागणपतिर्देवता (हृदये) ओं गं बीजं (दक्षिणभुजे) स्वाहा शक्तिः (वामभुजे) ओं ग्लौं कीलकम्। (नाभौ अथवा उरोमध्ये) श्री महागणपति प्रसाद सिद्ध्यर्थे [१]मूलमन्त्रजपे विनियोगः (सर्वाङ्गे - अथवा अञ्जलिना) ([१]चतुरावृत्तितर्पणे, महागणपति सपर्यायां, महागणपतिहोमे इति यथायोगं विनियोगः।)

करन्यासः - [२]ओं श्रीं ह्रीं क्लीं (४) ओं गां अंगुष्ठाभ्यां नमः। ४. श्रीं गीं तर्जनीभ्यां नमः। ४. ह्रीं गूं मध्यमाभ्यां नमः। ४. क्लीं गैं अनामिकाभ्यां नमः ४. ग्लौं गौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः। ४. गं गः करतलपृष्ठाभ्यां नमः। (ओं इति ब्रह्मप्रणवः। श्रीं ह्रीं क्लीं इति महागणपति प्रणवाः। एषां योगोऽत्र ४ इति संज्ञया क्रियते।)

श्री महागणपतिः

भजे हृदब्जे शोणाङ्गं वामोत्सङ्गविभूषया ।
सिद्धलक्ष्म्या समाश्लिष्टपार्श्वं अर्धेन्दुशेखरम् ॥
वामाधः करतो दक्षाधः करान्तेषु पुष्करे ।
परिष्कृतं मातुलुङ्गगदा पुण्ड्रेक्षुकार्मुकैः ॥
शूलेन शङ्ख चक्राभ्यां पाशोत्पलयुगेन च ।
शालिमञ्जरिकास्वीयदन्ताञ्चल मणीघटैः ॥

ஸ்ரீ மஹாகணபதி

हृदयादिन्यासः - ४. ओं गां हृदयाय नमः । ४. श्रीं गीं शिरसे स्वाहा । ४. ह्रीं गूं शिखायै वषट् । ४. क्लीं गैं कवचाय हुं । ४. ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट् । ४. गं गः अस्त्राय फट् ।

दिग्बन्धन्यासः- ओं भूर्भुवस्सुवरोम् ।

ध्यानम् -

बीजापूरगदेक्षु कार्मुकरुजा चक्राब्जपाशोत्पल
व्रीह्याग्रस्वविषाण रत्नकलशप्रोद्यत्करांभोरुहः ।
ध्येयो (पायाद्) वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्ति विपत्तिसं स्थितिकरो विघ्नेश इष्टार्थदः ॥

अथवा[१]

ध्यायामि हृदि शोणाङ्गं वामोत्सङ्गविभूषया ।
सिद्धलक्ष्म्या समाश्लिष्टपार्श्वमर्धेन्दुशेखरम् ॥ १
वामाधः करतो दक्षाधःकरान्तेषु पुष्करे ।
परिष्कृतं मातुलुङ्ग गदा-पुण्ड्रेक्षुकार्मुकैः ॥ २
शूलेन शंखचक्राभ्यां पाशोत्पलयुगेन च ।
शालिमञ्जरिका - स्वीयदन्ताञ्चल - मणीघटैः ॥ ३
स्रवन्मदं च सानन्दं श्रीश्रीपत्यादिसंवृतम् ।
अशेषविघ्न विध्वंसनिघ्नं विघ्नेश्वरं भजे ॥ ४ इति ।

(१. चतुरावृत्तितर्पणे इदं ध्यानं कैश्चित् क्रियते । अत्र पद्मस्थाने शङ्खः करे ।)

लमित्यादि पञ्चपूजाः

४. लं पृथिव्यात्मने महागणपतये गन्धं कल्पयामि ।
४. हं आकाशात्मने महागणपतये पुष्पं कल्पयामि ।
४. यं वाय्वात्मने महागणपतये धूपं कल्पयामि ।
४. रं वह्न्यात्मने महागणपतये दीपं कल्पयामि ।

४. वं अमृतात्मने महागणपतये नैवेद्यं कल्पयामि।

४. सं सर्वात्म ने महागणपतये तांबूलं (सर्वोपचार पूजाः) कल्पयामि।

मूलमन्त्रः। ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा॥ (१०८)

हृदयादिन्यासः। भूर्भुवस्सुवरोम् (इति दिग्विमोकन्यासः।) ध्यानम्। लमित्यादि पञ्चपूजाः।

समर्पणम्।

गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं गृहाणात्मकृतं जपम्।
सिद्धिर्भवतु देवेश त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा॥
श्रीमहागणपत्यर्पणमस्तु॥ ओं तत्सत्। ब्रह्मार्पणमस्तु॥

6. ஸ்ரீமஹா கணபதி மஹாமந்திர ஜபமுறை

கும் குருப்ப்யோ நம: । ஶுக்லாம்பர + ஶாந்தயே । பிராணாயாமம் (வைதிகம் அல்லது மூலமந்திரத்தை மூன்று தடவை ஜபித்து) - ஸங்கல்பம் - மமோபாத்த ஸமஸ்ததுரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீபரமேஶ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீமஹா கணபதி ப்ரஸாதஸித்த்யர்த்தம் ஸ்ரீமஹாகணபதி மஹா மந்த்ரஜபம் கரிஷ்யே। (கையலம்பி)

அஸ்ய ஸ்ரீ மஹா கணபதி மஹா மந்த்ரஸ்ய - கணக: ருஷி: (சிரஸில்) நிச்ருத் காயத்ரீச் சந்த: (வாயில்) மஹா கணபதிர் தேவதா (இதயத்தில்) ஓம் கம் பீஜம் (வலது புஜத்தில்) ஓம் ஸ்வாஹா சக்தி: (இடது புஜத்தில்) ஓம் க்லௌம் கீலகம் (நாபியில் அல்லது நடு மார்பில்) ஸ்ரீ மஹா கணபதி ப்ரஸாத ஸித்த்யர்த்தே மூலமந்த்ர ஜபேவிநியோக:[1] (உடல் முழுவதும், அல்லதுகை கூப்பி) (1. சதுராவ்ருத்தி தர்பணே, மஹாகணபதி ஸபர்யாயாம், மஹாகணபதி ஹோமே என்றவாறு நோக்கத்திற்கேற்ப மாற்றிச் சொல்லலாம்.)

கரநியாஸம் - ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஓம் காம் அங்குஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம: । 4. ஸ்ரீம் கீம் தர்ஜநீப்ப்யாம் நம: । 4. ஹ்ரீம் கூம் மத்த்யமாப்ப்யாம் நம: । 4. க்லீம் கைம் அநாமிகாப்ப்யாம் நம: । 4. க்லௌம் கௌம் கநிஷ்ட்டிகாப்ப்யாம் நம: । கம் க: கரதலகரப்ருஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம: । (ஓம் என்பது பிரும்ஹ

ப்ரணவம், ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் என கணபதிபிரணவங்கள். இவற்றைச் சேர்த்துச் சொல்லவும் என்பதை 4. என்ற குறி உணர்த்தும்.)

ஹ்ருதயாதிநியாஸம் *4. ஓம் கா₃ம் ஹ்ருதயாய நம: । 4. ஸ்ரீம் கீ₃ம் ஶிரஸே ஸ்வாஹா । 4. ஹ்ரீம் கூ₃ம் ஶிகாயை வஷட் । 4. க்லீம் கை₃ம் கவசாயஹு¬ம் । 4. க்₃லௌம் கௌ₃ம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட், 4. க₃ம் க₃: அஸ்த்ராயப்பட்*

திக்பந்த்தந்யாஸம் - ஓம் பூர்புவஸ் ஸு¬வரோம்.

தியானம்

பீஜாபூர கதேக்ஷு¬கார்முக ருஜாசக்ராப்ஜபாஶோத்பல
வ்ரீஹ்யக்ர ஸ்வவிஷாண ரத்நகலஶப்ரோத்யத் கராம்ப்போருஹ:।
த்த்யேயோ (பாயாத்) வல்லபயா ஸபத்மகரயா ஶ்லிஷ்டோ ஜ்வலத்ப்பூஷயா
விஶ்வோத்பத்திவிபத்தி ஸம்ஸ்த்திகரோ விக்க்னேஶ இஷ்டார்த்தத: ॥

(அல்லது[1])

த்த்யாயாமி ஹ்ருதிஶோணாங்கம் வாமோத்ஸங்கவிபூஷயா।
ஸித்த்தலக்ஷ்ம்யா ஸமாஶ்லிஷ்டபார்ஶ்வமர்த்தேந்து ஶேகரம் ॥
வாமாத: கரதோ தக்ஷாத: கராந்தேஷு¬ புஷ்கரே।
பரிஷ்க்ருதம் மாதுலுங்க கதாபுண்ட்ரேக்ஷு¬ கார்முகை: ॥
சூலேந ஶங்க்க சக்ராப்ப்யாம் பாஶோத்பலயுகேந ச।
ஶாலிமஞ்ஜரிகா ஸ்வீயதந்தாஞ்சல மணீக்கடை: ॥
ஸ்ரவந்மதம் ச ஸாநந்தம் ஸ்ரீ ஸ்ரீபத்யாதிஸம் வ்ருதம்।
அஶேஷவிக்க்ந வித்த்வம்ஸ நிக்க்நம் விஶ்வேஶ்வரம் பஜே ॥

(1 சதுராவ்ருத்திதர் பணத்தில் இவ்வாறு தியானம் சிலர் செய்வர் இதில் தாமரைக்கு மாற்றாக சங்கம் உள்ளது.)

லமித்யாதி - பஞ்ச பூஜை

4. லம் ப்ருதிவ்யாத்மநே மஹாகணபதயே கந்த்தம் கல்பயாமி।
4. ஹம் ஆகாஶாத்மநே மஹாகணபதயே புஷ்பம் கல்பயாமி।
4. யம் வாய் வாத்மநே மஹாகணபதயே தூபம் கல்பயாமி।
4. ரம் வஹ்ந்யாத்மநே மஹாகணபதயே தீபம் கல்பயாமி।
4. வம் அம்ருதாத்மநே மஹாகணபதயே நைவேத்யம் கல்பயாமி
4. ஸம் ஸர்வாத்மநே மஹாகணபதயே தாம்பூலம் (ஸர்வோப சாரபூஜா:) கல்பயாமி)

மூலமந்திரம் - ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்₃லௌம் க₃ம்கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (108தடவை ஜபம்) (தொடர்ந்து ஹ்ருதயாதி நியாஸம்।) பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் (என திக்விமோக நியாஸம், தியானம், லமித்யாதி பஞ்சபூஜா.)

ஸமர்பணம்-

குஹ்யாதிகுஹ்ய கோப்தா த்வம் க்ருஹாணாத்மக்ருதம் ஜபம் ஸித்திர்பவது தேவேஶ த்வத்ப்ரஸாதான் மயிஸ்த்திரா। ஶ்ரீ மஹாகணபத்யர்பணமஸ்து. ஓம் தத்ஸத். ப்ரம்ஹார்பண மஸ்து.

श्रीमहागणपति चतुरावृत्ति तर्पणम्। (प्रथमम्)

(अत्र भगवान् परशुरामः स्वकल्पसूत्रे चतुरावृत्तितर्पणक्रमं एवं सूत्रयति। (१) प्रथमं द्वादशवारं मूलमन्त्रेण तर्पयित्वा (२) मन्त्राष्टाविंशतिवर्णान् स्वाहान्तान् एकैकं चतुर्वारं, मूलं च चतुर्वारं तर्पयित्वा, पुनः श्री - श्रीपतिगिरिजा गिरिजापति - रतिरतिपति - मही महीपति महालक्ष्मी महालक्ष्मीपति - ऋद्ध्यामोद - समृद्धिप्रमोद - कान्ति सुमुख - मदनावती दुर्मुख - मदद्रवाऽविघ्न - द्राविणी विघ्नकर्तृ - वसुधारा शङ्खनिधि-वसुमती पद्मनिधि - त्रयोदशमिथुनेषु एकैकां देवतां चतुर्वारं, मूलं चतुर्वारं च तर्पयेत्। एवं चतुश्चत्वारिंशदधिक चतुश्शततर्पणानि भवन्ति। (द्वितीयखण्डे सू.३)

अत्र व्याख्यातुः रामेश्वर सूरिणो व्याख्यायां विशिष्टस्थले विवरणमेवम् - मूलस्यैको वर्णः, तत्र बिन्दुयोगोऽपि शिष्टसंप्रदायात्। ततः स्वाहाकारः। ततस्तर्पयामीति। एवं चतुर्वारं, ततो मूलेन चतुर्वारम्। त्रयोदशमिथुनेषु एकैकां देवतां द्वितीयान्तमुच्चार्य तर्पयामीति योजयेत्।)

तर्पणक्रमः

तत्वाचमनम्। सङ्कल्पः। शुक्लाम्बर + प्रीत्यर्थं श्रीमहागणपतिप्रसाद सिद्ध्यर्थं चतुरावृत्ति तर्पणं करिष्ये। (अप उपस्पृश्य)

(कलश पूजा। पुरतः तर्पणपीठे श्री महागणपति यन्त्रं विलिख्य - अथवा

स्वर्णादिनिर्मितं श्री महागणपत्ति यन्त्रं निधाय पूजयेत् । श्रीमहागणपति मूलमन्त्रजपं न्यासपूर्वकं विधाय भगवन्तमावाहयेत्)

अस्मिन्यन्त्रे श्रीमहागणपतिमावाहयामि (इति लमित्यादि पञ्चो पचारैः उपचर्य यन्त्रे तत्तत्स्थाने तास्ता देवताः तर्पयेत् ॥

१. मूलेन तर्पणम् । (बिन्दौ) ।

४. ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (द्वादशवारम्)

२. मन्त्रवर्णतर्पणम् - (बिन्दौ)

४ ॐ स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ श्रीं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ ह्रीं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ क्लीं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ ग्लौं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ गं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ गं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ णं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ पं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ तं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ यें स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ वं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ रं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ वं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ रं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ दं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ सं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ र्वं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ जं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ नं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ में स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ वं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ शं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ मां स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ नं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ यं स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ स्वां स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ हां स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

३. त्रयोदशमिथुनतर्पणम् (त्र्यश्रषडश्रयोः अन्तराले षडश्रेऽपि)

(त्रयोदशमिथुनतर्पणं नित्योत्सवानुसारेण अन्यथापि क्रियते। तत् अन्ते दीयते।)

४ श्रियं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ श्रीपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ गिरिजां तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ गिरिजापतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ रतिं तर्पयामि ।। चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ रतिपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ महीं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ महीपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ महालक्ष्मीं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
(षडश्रे तद्दक्षवामपार्श्वयोश्च)

४ ऋद्धिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ आमोदं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ समृद्धिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ प्रमोदं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ कान्तिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ सुमुखं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ मदनावतीं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ दुर्मुखं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ मदद्रवां तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ अविघ्नं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ द्राविणीं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ विघ्नकर्तारं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ वसुधारां तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ शङ्खनिधिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ वसुमतीं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

४ पद्मनिधिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलम् - महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)

अन्ते मूलमन्त्रजपः २१ वारम्। उत्तराङ्गन्यासः। पञ्चोपचार पूजा।
गुह्यातिगुह्य गोप्ता त्वं गृहाणोदकतर्पणम्।

सिद्धिर्भवतु देवेश त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा।
अनेन तर्पणेन श्रीमहागणपतिः प्रीयताम्॥

(त्रयोदशमिथुनतर्पणं - अन्यः क्रमः)

४ श्रियं स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ श्रीपतिं स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ गिरिजां स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ गिरिजापतिं स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ रतिं स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ रतिपतिं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ महीं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ महीपतिं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ महालक्ष्मीं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ महागणपतिं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)
४ ऋद्धिं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ आमोदं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ समृद्धिं स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ प्रमोदं स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ कान्तिं स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ सुमुखं स्वाहा । महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ मदनावतीं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ दुर्मुखं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ मदद्रवां स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ अविघ्नं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ द्राविणीं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ विघ्नकर्तारं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ वसुधारां स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ शङ्खनिधिं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ वसुमतीं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

४ पद्मनिधिं स्वाहा। महागणपतिं तर्पयामि (चतुर्वारम्)
मूलं। महागणपतिं तर्पयामि। (चतुर्वारम्)

ஸ்ரீமஹாகணபதி சதுராவ்ருத்தி தர்பணம்

தத்வாசமநம். ஶுக்லாம்பர - ப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீமஹாகணபதி ப்ரஸாத ஸித்த்யர்த்தம் சதுராவ்ருத்திதர்பணம் கரிஷ்யே. (கை அலம்பி)

கலசபூஜை. (தன் முன் தர்பணம் செய்வதற்கான பீடம் அமைத்து அதில் கணபதியந்திரம் எழுதி அல்லது உலோகத்தாலான கணபதி யந்திரத்தை வைத்துப் பூஜை செய்யவும். முதலில் ஸ்ரீமஹா கணபதி மஹாமந்திரஜபம் நியாஸம் முதலிய வற்றுடன் செய்து, ஜபம் முடிந்ததும் பகவானை ஆவாஹனம் செய்து, லமித்யாதி பஞ்சோபசாரங்கள் செய்து யந்திரத்தில் அவரவருக்குரிய இடத்தில் கலசஜலத்தால் தர்பணம் செய்யவும்.

1. மூலதர்பணம் (பிந்துவில்)

4. ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்3லௌம் க3ம் கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா. மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (12 தடவை)

2. மந்திரவர்ண தர்பணம் (பிந்துவில்)

*4. ஓம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)*

*4. ஸ்ரீம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)*

*4. ஹ்ரீம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)*

*4. க்லீம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)*

4. க்லௌம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. கம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. கம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ணம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. பம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. தம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. யேம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. வம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ரம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. வம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ரம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. தம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஸம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ர்வம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஜம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. நம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மேம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. வம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஶம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மாம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. நம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. யம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஸ்வாம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஹாம் ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

3. திரயோதசமிதுனதர்பணம் (திரிகோணஷட் கோணங்களில்)

(திரயோதச மிதுனதர்பணம் நித்யோத்ஸவ முறைப்படி வேறுவகையிலும் உண்டு. அது பின் தரப்பட்டுள்ளது.)

4. ஶ்ரியம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஸ்ரீபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. கிரிஜாம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. கிரிஜாபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ரதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ரதிபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மஹீம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மஹீபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மஹாலக்ஷ்மீம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மஹா கணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ருத்த்திம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஆமோதம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஸம்ருத்த்திம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ப்ரமோதம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. காந்திம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஸுமுகம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மதநாவதீம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. துர்முகம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மதத்ரவாம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. அவிக்க்நம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. த்ராவிணீம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. விக்க்நகர்தாரம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. வஸுதாராம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. சங்க்கநிதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. வஸுமதீம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. பத்மநிதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

மூலமந்திரஜபம் 21 தடவை. உத்தராங்கநியாஸங்களான ஹ்ருதயாதி நியாஸம், திக்விமோகம், தியானம், லமித்யாதி பஞ்சபூஜை செய்து.

குஹ்யாதி குஹ்ய கோப்தா த்வம் க்ருஹாணோதகதர்பணம்.
ஸித்த்திர் பவது தேவேஶ த்வத்ப்ரஸாதாந் மயிஸ்த்திரா ।
அநேந தர்பணேந ஸ்ரீமஹா கணபதி: ப்ரீயதாம்.
(என்று அர்பணம் செய்யவும்.)

திரயோத சமிதுனதர்பணம் - வேறுவிதமாக நித்யோத்ஸவப்படி.

4. ஶ்ரியம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஸ்ரீபதிம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. கிரிஜாம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. கிரிஜாபதிம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4தடவை
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ரதிம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ரதிபதிம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மஹீம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மஹீபதிம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மஹாலக்ஷ்மீம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மஹாகணபதிம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ருத்திம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஆமோதம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஸம்ருத்திம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ப்ரமோதம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. காந்திம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. ஸுமுகம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மதநாவதீம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. துர்முகம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மதத்ரவாம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. அவிக்நம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. த்ராவிணீம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. விக்ந கர்தாரம் ஸ்வாஹா। மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. *வஸுதாராம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)*
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. *பங்க்கநிதிம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)*
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. *வஸுமதீம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)*
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. *பத்மநிதிம் ஸ்வாஹா । மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)*
மூலம் - மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

श्रीमहागणपति चतुरावृत्तितर्पणम् (द्वितीयम्)

(श्री गीर्वाणेन्द्रसरस्वतीकृत प्रपञ्चसारसारसङ्ग्रहतः)

ओं श्रीगुरुभ्यो नमः । ओं श्रीगणपतये नमः ।

महागणपति प्रीत्यर्थे चतुरावृत्तितर्पणं करिष्ये । (अप उपस्पृश्य)

अस्य श्रीमहागणपति महामन्त्रस्य, गणकऋषिः । निचृद्गायत्री छन्दः । महागणपतिर्देवता । ओं गं बीजं, स्वाहा शक्तिः, ग्लौं कीलकम् । महागणपति प्रीत्यर्थे चतुरावृत्तितर्पणे विनियोगः (करन्यासः । हृदयन्यासः । मूलेन व्यापकं कुर्यात् । ध्यात्वा मूलं ४-१२ जपेत् ।)

(पीठं पुरतो निधाय - दक्षिणे) ओं गुं गुरुभ्यो नमः । (वामे) ओं गं गणपतये नमः । (मध्ये उपर्युपरि प्रणवेन) आधारशक्त्यै नमः । मूलप्रकृत्यै नमः । आदिकूर्माय नमः । आदिवराहाय नमः । अनन्ताय नमः । इक्षुसमुद्राय नमः । नवरत्न द्वीपाय नमः । रत्नमण्डपाय नमः । कल्पकवृक्षाय नमः । श्वेतच्छत्राय नमः । सितचामराभ्यां नमः । रत्नसिंहासनाय नमः, (इति पीठमर्चयेत् ।)

(कलशं जलेनापूर्य - जलं स्पृष्ट्वा यं इति २५ वारं जप्त्वा दोषं शोषयित्वा, रं इति २५ वारं जप्त्वा दोषं प्रदाह्य, वं इति २५ वारं जप्त्वा आप्लाव्य, धेनुमुद्रया अमृतीकृत्य, पीठं तर्पयेत् ।) (४ = ओं श्रीं ह्रीं क्लीं । ६ = ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं ।)

४. गुं गुरुं तर्पयामि। ४. गं गणपतिं तर्पयामि। (कर्णिकायां) ४. आधार शक्तिं तर्पयामि। ४. मूलप्रकृतिं तर्पयामि। ४. आदिकूर्मं तर्पयामि। ४. आदिवराहं तर्पयामि। ४. अनन्तं तर्पयामि। ४. इक्षुसमुद्रं तर्पयामि। ४. नवरत्नद्वीपं तर्पयामि। ४. रत्नमण्डपं तर्पयामि। ४. कल्पकवृक्षं तर्पयामि। ४. श्वेतच्छत्रं तर्पयामि। ४. सितचामरे तर्पयामि। ४. रत्नसिंहासनं तर्पयामि। (इति कर्णिकायां उपर्युपरि पीठादिदेवताः तर्पयेत्।) ४. धर्मं तर्पयामि। (कर्णिकायाः आग्नेय्यां)। ४. ज्ञानं तर्पयामि। (नैरृत्यां) ४. वैराग्यं तर्पयामि। (वायव्यां) ४. ऐश्वर्यं तर्पयामि। (ऐशान्यां)। ४. अधर्मं तर्पयामि (प्राच्यां)। ४. अज्ञानं तर्पयामि (दक्षिणस्यां)। ४. अवैराग्यं तर्पयामि (प्रतीच्यां)। ४. अनैश्वर्यं तर्पयामि। (उत्तरस्यां) (पुनः कर्णिकामध्ये) ४. सं सत्वं तर्पयामि। ४. रं रजः तर्पयामि। ४. तं तमः तर्पयामि। ४. मां मायां तर्पयामि। ४. विं वियां तर्पयामि। ४. पं पद्मं तर्पयामि। ४. अं सूर्यमण्डलं तर्पयामि। ४. उं सोममण्डलं तर्पयामि। ४. मं वह्निमण्डलं तर्पयामि। ४. अं आत्मानं तर्पयामि। ४. उं (अं) अन्तरात्मानं तर्पयामि। ४. मं (पं) परमात्मानं तर्पयामि। ४. ओं ह्रीं ज्ञानात्मानं तर्पयामि। (पुनः कर्णिकायाः प्राच्यादि-अष्टदिक्षु मध्ये च) ४. तीव्रां तर्पयामि। ४. ज्वालिनीं तर्पयामि। ४. नन्दां तर्पयामि। ४. भोगदां तर्पयामि। ४. कामरूपिणीं तर्पयामि। ४. उग्रां तर्पयामि। ४. तेजो वतीं तर्पयामि। ४. सत्यां तर्पयामि। ४. विघ्ननाशिनीं तर्पयामि। ४. सर्वशक्ति कमालसनं तर्पयामि।

(इति नव पीठशक्तीः कमलासनं च तर्पयेत्।)

(कर्णिकायां मूलमन्त्रेण १० वार मावृत्तेन, ओं गणानां त्वेति मन्त्रेण श्रीमहागणपति गायत्र्या प्रणवेन च) श्रीमहागणपति मावाहयामि। (इति उदकाञ्जलिना आवाहयेत्।

४. मूलं आवाहितो भव। (आवाहिन्या मुद्रया)

४. मूलं संस्थापितो भव। (संस्थापन्या मुद्रया)

४. मूलं सन्निहितो भव। (सन्निधापन मुद्रया)

४. मूलं सन्निरुद्धो भव। (सन्निरोधिन्या मुद्रया)

४. मूलं संमुखो भव। (संमुखीमुद्रया)

४. मूलं अवकुण्ठितो भव। (अवकुण्ठनीमुद्रया)

४. मूलं सुप्रसन्नो भव। ४. मूलं वरदो भव। (प्रार्थनामुद्रया)

(४. मूलेन व्यापकं कृत्वा) ४ ओं गों नमः पराय शान्त्यतीत तत्त्वात्मने नमः। ४. ओं गें नमः पराय शान्तितत्त्वात्मने नमः। ४. ओं गूं नमः पराय विद्यातत्वात्मने नमः। ४. ओं गीं नमः पराय प्रतिष्ठातत्त्वात्मने नमः। ४. ओं गां नमः पराय निवृत्तितत्त्वात्मने नमः। (इति पीठे तत्वानि विन्यसेत्।)

(भगवतः पीठे लिपिमय पद्मं विलिखेत्। त्रिकोण मध्ये प्रणवं गं च, समन्तात् श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं इति बीजैः संवेष्ट्य, षट्कोणेषु हृदयाद्यङ्गषट्कबीजानि ओं गां, श्रीं गीं, ह्रीं गूं, क्लीं गैं, ग्लौं गौं, गं गः इति विलिखेत्। अष्टदलेषु, गणपतये, वर, वरद, सर्वजनं, मे, वशं, आनय, स्वाहा इति पदाष्टकं विलिख्य, तद्बहिः मातृकाक्षरैः आं इति पाशबीजेन, क्रों इति अङ्कुशबीजेन संवेष्ट्य, तद्बहिर्भूपुरद्वये कोणेषु आं ह्रीं आं ह्रीं आं ह्रीं आं ह्रीं इति विलिखेत्। अनेन भगवान् लिपि पद्मासनाधारो भवति।)

(स्वर्णरजतादिमये यन्त्रेऽपि तर्पयितुं शक्यते।)

(पुनर्मूलमन्त्रेण व्यापकं कुर्यात्। मूलमन्त्रेण आसनादिदीपान्तान् उपचारान् कुर्यात्। कलशे मोदक-पृथुक-तिल-लाज-सक्तु-इक्षु-नारिकेल-कदलीफलानि अष्टद्रव्याणि धेनुमुद्रा प्रदर्शनपूर्वकं सञ्चिन्तयेत्। तत् जलं वं इति अमृतबीजेन २१ वारं जपेन अमृतीकृत्य गणपतेः आस्ये विवृते कवलमिव दत्तं भावयेत्।)

चतुरावृत्तितर्पणक्रमः

(१) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि (८ वारं बिन्दौ)

(२) ४. ६. महाविभूते वरे वरदे सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। महा विभूतिं तर्पयामि (४ वारं) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं)

(३) दशाक्षरमूर्तितर्पणम्

४. ओं ओं अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (प्राच्यां)

४. ओं श्रीं अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (आग्नेय्यां)

४. ओं ह्रीं अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (दक्षिणस्यां)

४. ओं क्लीं अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (नैर् ऋत्यां)

४. ओं ग्लौं अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (प्रतीच्यां)

४. ओं गं अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (वायव्यां)

४. ओं गणपतये अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (उत्तरस्यां)

४. ओं वर वरद अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (ऐशान्यां)

४. ओं सर्वजनं मे अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (ऐशान्यां)

४. ओं वशमानय स्वाहा अक्षरमूर्तिं तर्पयामि (४ वारं)। ४. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) (ऐशान्यां)

(४) एकादशायुधतर्पणम् (बिन्दौ)

४. बीजापूरं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्राच्यां)

४. गदां तर्पयामि (४ वारं) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (आग्नेय्यां)

४. इक्षुकार्मुकं तर्पयामि (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (दक्षिणस्यां)

४. रुजां तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (नैरृत्यां)

४. चक्रं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्रतीच्यां)

४. अब्जं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (वायव्यां)

४. पाशं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (उदीच्यां)

४. उत्पलं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (ऐशान्यां)

४. व्रीहयग्रं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (ऐशान्यां)

४. स्वविषाणं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (ऐशान्यां)

४. रत्नकलशं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (ऐशान्यां) (इति भगवत आयुधानि तर्पयेत्।)

(५) दशविघ्नेशतर्पणम् (तद्बहिः कर्णिकायामेव)

४ -६. विघ्नगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।
विघ्नगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्राच्यां)

४-६ विनायकगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

विनायकगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (आग्नेय्यां)

४-६. वीरगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

वीरगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (दक्षिणस्यां)

४-६ शूरगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

शूरगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (नैर् ऋत्यां)

४-६ वरदगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

वरदगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्रतीच्यां)

४-६ हस्तिमुखगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

हस्तिमुखगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (वायव्यां)

४-६ एकदन्तगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

एकदन्तगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (उदीच्यां)

४-६ लम्बोदरगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

लम्बोदरगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (ऐशान्यां)

४-६ क्षिप्रप्रसादनगणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।

क्षिप्रप्रसादनगणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (ऐशान्यां)

४-६ महागणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा।
महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) (ऐशान्यां)

(६) प्रथमावरणदेवता तर्पणम्। (त्रिकोणाद् बहिः)

४. ओं श्रीं रमां तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्राच्यां)

४. ओं श्रीं रमापतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्राच्यां)

४. ओं ह्रीं गिरिजां तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (दक्षिणस्यां)

४. ओं ह्रीं गिरिजापतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (दक्षिणस्यां)

४. ओं क्लीं रतिं तर्पयामि । (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) (प्रतीच्यां)

४. ओं क्लीं रतिपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्रतीच्यां)

४. ओं ग्लौं महीं तर्पयामि । (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) (उत्तरस्यां)

४. ओं ग्लौं महीपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (उत्तरस्यां)

४. ओं गं पुष्टिं तर्पयामि। (४ वारं) (ऐशान्यां)

४. ओं गं पुष्टिपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (ऐशान्याम्)

(७) द्वितीयावरणदेवतातर्पणम् (षट्कोणेषु)

४. ओं श्रीं गं ऋद्धिं तर्पयामि। (४ वारं) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) ४ ओं श्रीं गं आमोदं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्रागग्रकोणे)

४. ओं श्रीं गं समृद्धिं तर्पयामि। (४ वारं) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) ४ ओं श्रीं गं प्रमोदं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (अग्निकोणे)

४. ओं श्रीं गं कान्तिं तर्पयामि। (४ वारं) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) ४ ओं श्रीं गं सुमुखं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (ईशानकोणे)

४. ओं ह्रीं गं मदनावतीं तर्पयामि। (४ वारं) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) ४ ओं ह्रीं गं दुर्मुखं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (प्रतीचीकोणे)

४. ओं ह्रीं गं मदद्रवां तर्पयामि। (४ वारं) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) ४ ओं ह्रीं गं अविघ्नं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (निरृतिकोणे)

४. ओं ह्रीं गं द्राविणीं तर्पयामि। (४ वारं) ४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि । (४ वारं) ४ ओं ह्रीं गं विघ्नकर्तारं तर्पयामि। (४ वारं) ४ मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं) (वायुकोणे)

(८) निधितर्पणम् (षट्कोणाद्बहिः)

४. ओं क्लीं गं वसुधारां तर्पयामि । (४ वारं) ४ ओं क्लीं गं शङ्खनिधिं तर्पयामि । (४ वारं) (भगवतो दक्षिणे)

४. ओं ग्लौं गं वसुमतीं तर्पयामि । (४ वारं) ४ ओं ग्लौं गं पद्मनिधिं तर्पयामि। (४ वारं) (भगवतो वामे)

(एतावता चतुरावृत्तितर्पणं अवसितम्।)

(९) उत्तराङ्गतर्पणम्। तृतीयावरणदेवतातर्पणम् (षट्कोणाद्बहिः)

४. ६. गां हृदयं तर्पयामि। (एकवारं) (अग्निकोणे)

४. ६. गीं शिरः तर्पयामि। (एकवारं) (निरृतिकोणे)

४. ६. गूं शिखां तर्पयामि। (एकवारं) (वायुकोणे)
४. ६. गैं कवचं तर्पयामि। (एकवारं) (ईशानकोणे)
४. ६. गौं नेत्रत्रयं तर्पयामि (एकवारं) (प्राच्यां)
४. ६. गः अस्त्रं तर्पयामि। (एकवारं) (चतुर्दिक्षु)

(१०) तुरीयावरणदेवतार्पणम् (अष्टदलाधः)

४. ब्राह्मीं तर्पयामि। (एकवारं) (प्राच्यां)
४. माहेश्वरीं तर्पयामि। (एकवारं) (आग्नेय्यां)
४. कौमारीं तर्पयामि। (एकवारं) (दक्षिणस्यां)
४. वैष्णवीं तर्पयामि। (एकवारं) (नैर् ऋत्यां)
४. वाराहीं तर्पयामि। (एकवारं) (प्रतीच्यां)
४. माहेन्द्रीं तर्पयामि। (एकवारं) (वायव्यां)
४. चामुण्डां तर्पयामि। (एकवारं) (उदीच्यां)
४. महालक्ष्मीं तर्पयामि। (एकवारं) (ऐशान्यां)

(११) पञ्चमावरणदेवतातर्पणम् (अष्टदलाग्रे)

४. इन्द्रं सुराधिपतिं विघ्नेशपार्षदं तर्पयामि। (एकवारं) (प्राच्यां)
४. अग्निं तेजोऽधिपतिं विघ्नेशपार्षदं तर्पयामि। (एकवारं) (आग्नेय्यां)
४. यमं प्रेताधिपतिं विघ्नेशपार्षदं तर्पयामि। (एकवारं) (दक्षिणस्यां)
४. निरृतिं रक्षोऽधिपतिं विघ्नेशपार्षदं तर्पयामि। (एकवारं) (निर् ऋत्यां)
४. वरुणं जलाधिपतिं विघ्नेशपार्षदं तर्पयामि। (एकवारं) (प्रतीच्यां)
४. वायुं प्राणाधिपतिं विघ्नेशपार्षदं तर्पयामि। (एकवारं) (वायव्यां)
४. सोमं नक्षत्राधिपतिं विघ्नेशपार्षदं तर्पयामि। (एकवारं) (उदीच्यां)
४. ईशानं विद्याधिपतिं विघ्नेशपार्षदं तर्पयामि। (एकवारं) (ऐशान्यां)

(१२) पञ्चमावरणायुधदेवतातर्पणम् (अष्टदलेषु)

४. वज्रं इन्द्रायुधं तर्पयामि। (एकवारं) (प्राच्यां)
४. शक्तिं अग्न्यायुधं तर्पयामि। (एकवारं) (आग्नेय्यां)

४. दण्डं यमायुधं तर्पयामि। (एकवारं) (दक्षिणस्यां)

४. खड्गं निरृत्यायुधं तर्पयामि। (एकवारं) (नैरृत्यां)

४. पाशं वरुणायुधं तर्पयामि। (एकवारं) (प्रतीच्यां)

४. ध्वजं वाय्वायुधं तर्पयामि। (एकवारं) (वायव्यां)

४. शंखं सोमायुधं तर्पयामि। (एकवारं) (उदीच्यां)

४. त्रिशूलं ईशानायुधं तर्पयामि। (एकवारं) (ऐशान्यां)

४. कुंभोदरं तर्पयामि। (एकवारं) (पुरतः)

४. मूलं महागणपतिं तर्पयामि। (४ वारं)

मूलमन्त्रं दशवारं जप्त्वा धेनुमुद्रां प्रदर्श्य अष्टवारं मूलेन गण्डूष - हस्तप्रक्षालन मुखप्रक्षालनादि कृत्वा, नीराजनं प्रदक्षिणां नमस्कारं च कृत्वा स्तोत्रेण प्रीणयेत्।)

४. इतः पूर्वं प्राणबुद्धिदेह धर्माधिकारतः जाग्रत्स्वप्न सुषुप्तिषु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यां उदरेण शिश्ना यत्स्मृतं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा'' (इति चुलुकोदकं दत्वा, मूलेन) भगवन् क्षमस्व। ओं यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि। (इति पीठे अञ्जलिना जलं प्रक्षिप्य प्रणमेत्। जपोत्तराङ्गं समाप्य - गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं गृहाणोदकतर्पणम्। सिद्धिर्भवतु देवेश त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा'' इति समर्पयेत्।

ஸ்ரீமஹாகணபதி சதுராவ்ருத்தி தர்பணம் (2வது)

ஸ்ரீகீர்வாணேந்த்ரஸரஸ்வதியின்
பிரபஞ்சஸாரஸாரஸங்கிரஹப்படி

ஓம் ஸ்ரீ குருப்ப்யோ நம:। ஓம் ஸ்ரீ கணபதயே நம:।

ஸங்கல்பம் - ஸ்ரீ மஹா கணபதிப்ரீத்த்யர்த்தம் சதுராவ்ருத்தி தர்பணம் கரிஷ்யே (கையலம்பி)

அஸ்ய ஸ்ரீ மஹா கணபதி மஹாமந்த்ரஸ்ய, கணக: ருஷி:। நிச்ருத் காயத்ரீச்சந்த:। மஹா கணபதிர் தேவதா। ஓம் கம் பீஜம்। ஸ்வாஹா ஶக்தி:। க்லௌம் கீலகம்। மஹா கணபதி ப்ரீத்யர்த்தே

சதுராவ்ருத்தி தர்பணே விநியோக: । (கர நியாஸம். அங்கநியாஸம், மூலத்தால் வியாபகம், தியானம், மூலமந்திர ஜபம் 4-12 தடவை)

(பீடத்தை முன் வைத்து வலப்புறத்தில்) ஓம் கும் குருப்ப்யோ நம: । (இடப்புறத்தில்) ஓம் கம் கணபதயே நம: । (நடுவில் கீழிலிருந்து மேலாக வரிசையாக பிரணவத்துடன்) ஆதார ஶக்த்யை நம: । மூலப்ரக்ருத்யை நம: । ஆதி கூர்மாய நம: । ஆதிவராஹாய நம: । அநந்தாய நம: । இக்ஷுஸமுத்ராய நம:, நவரத்னத் வீபாய நம:, ரத்நமண்டபாய நம: । கல்பகவ்ருக்ஷாய நம: । ச்வேத ச்சத்ராய நம: । ஸிதசாமராப்ப்யாம் நம: । ரத்ன ஸிம்ஹாஸநாய நம: । (என்று பீடத்தைப் பூஜிக்கவும்)

(கலசத்தில் ஜலம் நிரப்பி, ஜலத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு, 'யம்' என்று 25 தடவை ஜபித்து ஜலத்தின் அசுத்தத்தை உலரச் செய்து, ரம் என்று 25 தடவை ஜபித்து அசுத்தத்தை எரித்து, வம் என்று 25 தடவை சொல்லி ஜலத்தை தேனுமுத்ரை காட்டி அமுத் நீராக்கி ப்பீடத்தின் நடுவில் ஆஸனசக்திகளைத் திருப்திப்படுத்த தர்பணம் செய்யவும்.

4. கும் குரும் தர்பயாமி । 4. கம் கணபதிம் தர்பயாமி । (மலர்ந்த தாமரை மலராகப்பீடத்தை ப்பாவித்து நடு மொக்கில்) 4. ஆதாரஶக்திம் தர்பயாமி । 4. மூலப்ரகிருதிம் தர்பயாமி । 4. ஆதிகூர்மம் தர்பயாமி । 4. ஆதிவராஹம் தர்பயாமி । 4. அநந்தம் தர்பயாமி । 4. இக்ஷுஸமுத்ரம் தர்பயாமி । 4. நவரத்னத்வீபம் தர்பயாமி । 4. ரத்ன மண்டபம் தர்பயாமி । 4. கல்பகவ்ருக்ஷம் தர்பயாமி । 4. ச்வேதச்சத்ரம் தர்பயாமி । 4. ஸித சாமரே தர்பயாமி । 4. ரத்நஸிம்ஹாஸநம் தர்பயாமி । 4. (தென் கிழக்கில்) 4. தர்மம் தர்பயாமி । (தென்மேற்கில்) 4. ஜ்ஞானம் தர்பயாமி । (வடமேற்கில்) 4. வைராக்யம் தர்பயாமி । (வடகிழக்கில்) 4. ஐஶ்வர்யம் தர்பயாமி । (கிழக்கில்) 4. அதர்மம் தர்பயாமி । (தெற்கில்) 4. அஜ்ஞானம் தர்பயாமி (மேற்கில்) 4. அவைராக்யம் தர்பயாமி । (வடக்கில்) 4. அனைஶ்வர்யம் தர்பயாமி । (மொக்கின் நடுவில்) 4. ஸம் ஸத்வம் தர்பயாமி । 4. ரம் ரஜஸ் தர்பயாமி । 4. தம் தமஸ் தர்பயாமி । 4. மாம் மாயாம் தர்பயாமி । 4. விம் வித்யாம் தர்பயாமி । 4. பம் பத்மம் தர்பயாமி । 4. அம் ஸூர்ய மண்டலம்

4=ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் 6 = ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்லௌம் கம்

தர்பயாமி । 4. உம் ஸோம மண்டலம் தர்பயாமி । 4. மம் வந்ஹிமண்டலம் தர்பயாமி । 4. அம் ஆத்மாநம் தர்பயாமி । 4. உம் (அம்) அந்தராத்மாநம் தர்பயாமி । 4. மம் (பம்) பரமாத்மாநம் தர்பயாமி । 4. ஓம் ஹ்ரீம் ஜ்ஞாநாத்மாநம் தர்பயாமி । 4. (மொக்கின் கிழக்கிலிருந்து எட்டு திக்குகளில்) 4. தீவ்ராம் தர்பயாமி । 4. ஜ்வாலிநீம் தர்பயாமி । 4. நந்தாம் தர்பயாமி । 4. போகதாம் தர்பயாமி । 4. காமரூபிணீம் தர்பயாமி । 4. உக்ராம் தர்பயாமி । 4. தேஜோவதீம் தர்பயாமி । 4. ஸத்யாம் தர்பயாமி । (நடுவில்) 4. விக்ந்நநாஶிநீம் தர்பயாமி । 4. ஸர்வ சக்திகமலாஸ நம் தர்பயாமி (என ஒன்பது சக்திகளையும் கமலாஸநத்தையும் தர்பணம் செய்யவும்.)

(தாமரையின் நடுமொக்கின்மீது லிபிபத்மாஸனத்தில் ஸ்ரீமஹா கணபதியை வந்தமர்ந்தருளும்படி மூலமந்திரம் 10 தடவை ஜபித்து ஓம் கணா நாம் த்வா என்ற மந்திரத்தாலும் தத்புருஷாய என்ற கணபதி காயத்ரியாலும்) ஸ்ரீமஹா கணபதிம் ஆவாஹயாமி (என அஞ்ஜலியில் கலசநீர் எடுத்துப் பீடத்தில் விட்டு கணபதியை ஆவாஹனம் செய்யவும்.)

4. மூலம் ஆவாஹிதோபவ (ஆவாஹ நமுத்திரையால்)
4. மூலம் ஸம்ஸ்த்தாபிதோ பவ (ஸம்ஸ்த்தாபினீ முத்திரையால்)
4. மூலம் ஸந்நிஹிதோ பவ (ஸந்நிதாபன முத்ரையால்)
4. மூலம் ஸந்நிருத்த்தோ பவ (ஸந்நிரோதினி முத்திரையால்)
4. மூலம் ஸம்முகோ பவ (ஸம்முகீ முத்ரையால்)
4. மூலம் அவகுண்ட்டிதோ பவ (அவகுண்ட நமுத்திரையால்)
4. மூலம் ஸுப்ரஸந்நோ பவ, 4 மூலம் வரதோ பவ (பிரார்த்தனை முத்திரையால்) 4 மூலம் (பகவானின் உடல் முழுவதும் வியாபகம் செய்யவும்.
4. ஓம் கே₃ாம் நம: பராய ஶாந்த்யதீததத்வா த்மநே நம: ।
4. ஓம் கே₃ம் நம: பராய ஶாந்தி தத்வாத்மநே நம: ।
4. ஓம் கூ₃ம் நம: பராய வித்யாதத்வாத்மநே நம:
4. ஓம் கீ₃ம் நம: பராய ப்ரதிஷ்ட்டா தத்வாத்மநே நம: ।
4. ஓம் காம் நம: பராய நிவ்ருத்திதத்வாத்மநே நம: ।

(என்று பீடத்தில் தத்வநியாஸம் செய்யவும்.)

பகவானின் பீடத்தில் லிபிமயமான தாமரையை எழுதவும். மொக்கின்மேல் சதுரம் எட்டுதளங்கள் ஆறுகோணங்கள் முக்கோணம் எழுதி திரிகோணத்தின் நடுவில் ஓம் கம் எழுதிச் சுற்றி ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்லௌம் என்ற பீஜங்களால் சூழச்செய்து ஷட்கோணத்தில் ஓம் காம், ஸ்ரீம் கீம், ஹ்ரீம் கூம், க்லீம் கைம், க்லௌம் கௌம், கம் க: என்ற ஆறு அங்கமந்திரங்களை எழுதி எட்டுதளத்தில் கணபதயே, வர, வரத, ஸர்வஜநம், மே, வஶம், ஆநய, ஸ்வாஹா என்ற எட்டு பதங்களை எழுதி, அதனைச்சுற்றி அம் ஆம் என மாத்ருகாக்ஷரங்கள் எழுதி, ஆம் என்ற பாசபீஜத்தாலும் க்ரோம் என்ற அங்குசபீஜத்தாலும் கட்டி, சதுரத்தில் 4 திக்குகளிலும் ஆம் ஹ்ரீம் ஆம் ஹ்ரீம் ஆம் ஹ்ரீம் ஆம் ஹ்ரீம் என்று எழுதி, அதனை மூலமந்திரத்தால் வியாபகம் செய்து பகவான் அதில் அமர்ந்ததும். ஆஸனம் முதல் தீபம் வரை உபசாரங்களைச் செய்யவும். (யந்திரமிருந்தால் அதில் பகவானை வழிபட்டு தர்பணம் செய்யலாம்)

கலசநீரில் கொழுக் கட்டை, அவல், எள்ளு, நெல்பொறி, ஸத்துமா, கரும்பு, தேங்காய், வாழைப்பழம் என்ற எட்டு நிவேதனப்பொருளைக் கலந்தோ, கலந்துள்ளதாகப் பாவித்தோ, தேநு முத்திரை காட்டி வம் என்ற அமுத பீஜம் 21 தடவை ஜபித்து நீரை அமுதமாக்கி பகவானின் வாயில் கொடுப்பதாகப் பாவித்து தர்பணம் (444 தடவை) செய்யவும்.

(2) சதுராவ்ருத்தி தர்பண முறை

1) 4 மூலம் ஸ்ரீமஹா கணபதிம் தர்பயாமி । (8 தடவை பிந்துவில்)

2) 4 - 6 மூலம் மஹா விபூதே வரே வரதே ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா மஹா விபூதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

4. மூலம் ஸ்ரீமஹா கணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை)

(3) 10 அக்ஷரமூர்த்திதர்பணம் (பிந்துவில்)

4. ஓம் ஓம் அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹா கணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (கிழக்கில்)

4. ஓம் ஸ்ரீம் அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹா கணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (தென்கிழக்கில்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹா கணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (தெற்கில்)

4. ஓம் க்லீம் அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹா கணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (தென்மேற்கில்)

4. ஓம் க்லௌம் அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (மேற்கில்)

4. ஓம் கம் அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (வடமேற்கில்)

4. ஓம் கணபதயே அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (வடக்கில்)

4. ஓம் வரவரத அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

4. ஓம் ஸர்வஜ நம் மே அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

4. ஓம் வஶமாநய ஸ்வாஹா அக்ஷரமூர்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹா கணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

(4) ஏகாதசாயுததர்பணம்

4. பீஜாபூரம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (கிழக்கில்)

4. கதாம் தர்பயாமி । 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (தென்கிழக்கில்)

4. இக்ஷுகார்முகம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (தெற்கில்)

4. ருஜாம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (தென்மேற்கில்)

4. சக்ரம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (மேற்கில்)

4. அப்ஜம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (வடமேற்கில்)

4. பாஶம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடக்கில்)

4. உத்பலம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

4. வ்ரீஹ்யக்ரம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

4. ஸ்வவிஷாணம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

4. ரத்னகலஶம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

(எனப்பகவானது கைகளிலிருக்கிற 11 பொருளையும் திருப்தி செய்யவும்)

(5) பத்துவிக்னேசர்கள் தர்பணம் *(தாமரைமொக்கில்)*

4.6 விக்க்ந கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா। விக்க்ந கணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (கிழக்கில்)

4.6 விநாயக கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா। விநாயக கணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (தென்கிழக்கில்)

4.6 வீரகணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா। வீர கணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (தெற்கில்)

4.6 ஶூரகணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா। ஶூர கணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (தென்மேற்கில்)

4.6 வரத கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா। வரத கணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (மேற்கில்)

4.6 ஹஸ்தி முக கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா। ஹஸ்திமுக கணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடமேற்கில்)

4.6 ஏகதந்த கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா। ஏகதந்த கணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடக்கில்)

4.6 லம்போதர கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா। லம்போதர கணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

4.6 க்ஷிப்ரப்ஸாதந கணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா । க்ஷிப்ரப்ரஸாதன கணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

4.6 மஹாகணபதயே வரவரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நய ஸ்வாஹா । மஹா கணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

(6) முதலாவரண தேவதா தர்பணம் *(திரிகோணத்தின் வெளியே)*

4. ஓம் ஶ்ரீம் ரமாம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (கிழக்கில்)

4. ஓம் ஶ்ரீம் ரமாபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (கிழக்கில்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் கிரிஜாம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (தெற்கில்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் கிரிஜாபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (தெற்கில்)

4. ஓம் க்லீம் ரதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (மேற்கில்)

4. ஓம் க்லீம் ரதிபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (மேற்கில்)

4. ஓம் க்லௌம் மஹீம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடக்கில்)

4. ஓம் க்லௌம் மஹீபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடக்கில்)

4. ஓம் கம் புஷ்டிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

4. ஓம் கம் புஷ்டிபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (வடகிழக்கில்)

(7) 2ம் ஆவரண தேவதாதர்பணம் - *(ஷட்கோணத்தில்)*

4. ஓம் ஶ்ரீம் கம் ருத்த்திம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4 மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. ஓம் ஶ்ரீம் கம் ஆமோதம் தர்பயாமி । (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி । (4 தடவை) (கிழக்கு கோணத்தில்)

4. ஓம் ஸ்ரீம் கம் ஸம்ருத்திம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4 மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. ஓம் ஸ்ரீம் கம் ப்ரமோதம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) (தென் கிழக்கு கோணத்தில்)

4. ஓம் ஸ்ரீம் கம் காந்திம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4 மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. ஓம் ஸ்ரீம் கம் ஸுமுகம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) (வடகிழக்கு கோணத்தில்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் கம் மதநாவதீம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4 மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. ஓம் ஹ்ரீம் கம் துர்முகம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) (மேற்கு கோணத்தில்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் கம் மதத்ரவாம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4 மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. ஓம் ஹ்ரீம் கம் அவிக்க்நம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) (தென்மேற்கு கோணத்தில்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் கம் த்ராவிணீம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4 மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) 4. ஓம் ஹ்ரீம் கம் விக்க்நகர் தாரம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி। (4 தடவை) (வடமேற்கு கோணத்தில்)

(8) நிதி தர்பணம் (ஷட்கோணத்திற்கு வெளியே)

4. ஓம் க்லீம் கம் வஸுதாராம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. ஓம் க்லீம் கம் சங்க்கநிதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (பகவானது வலதுபுறம்)

4. ஓம் க்லௌம் கம் வஸுமதீம் தர்பயாமி। (4 தடவை) 4. ஓம் க்லௌம் கம் பத்மநிதிம் தர்பயாமி (4 தடவை) (பகவானது இடதுபுறம்) இத்துடன் சதுராவ்ருத்திதர்பணம் முற்றிற்று. இனி உத்தராங்கதார்பணம்.

(9) 3ம் ஆவரணதர்பணம் – (ஷட்கோணத்திற்கு வெளியே)

4.6 காம் ஹ்ருதயம் தர்பயாமி। (ஒரு தடவை) (தென்கிழக்கில்)

4.6 கீம் ஶிரஸ் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (தென்மேற்கில்)

4.6 கூம் ஶிகாம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (வடமேற்கில்)

4.6 கைம் கவசம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (வடகிழக்கில்)

4.6 கௌம் நேத்ரத்ரயம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (கிழக்கில்)

4.6கம் அஸ்திரம்தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (நான்குதிக்குகளிலும்)

(10) 4ம் ஆவரணதேவதா தர்பணம் - *(அஷ்டதளத்தினடியில்)*

4. ப்ராம்ஹீம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (கிழக்கில் !

4. மாஹேஶ்வரீம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (தென்கிழக்கில்)

4. கௌமாரீம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (தெற்கில்)

4. வைஷ்ணவீம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (தென்மேற்கில்)

4. வாராஹீம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (மேற்கில்)

4. மாஹேந்த்ரீம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (வடமேற்கில்)

4. சாமுண்டாம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (வடக்கில்)

4. மஹாலக்ஷ்மீம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (வடகிழக்கில்)

(11) 5ம் ஆவரணதேவதா தர்பணம் - எட்டுதளநுனியில்

4. இந்த்ரம் ஸுராதிபம் விக்க்நேஶபார்ஷதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (கிழக்கில்)

4. அக்னிம் தேஜோதிபதிம் விக்க்நேஶ பார்ஷதம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (தென்கிழக்கில்)

4. யமம் ப்ரேதாதிபதிம் விக்க்நேஶபார்ஷதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (தெற்கில்)

4. நிர்ருதிம் ரக்ஷோதிபதிம் விக்க்நேஶ பார்ஷதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (தென்மேற்கில்)

4. வருணம் ஜலாதிபதிம் விக்க்நேஶபார்ஷதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (மேற்கில்)

4. வாயும் ப்ராணாதிபதிம் விக்க்நேஶ பார்ஷதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (வடமேற்கில்)

4. ஸோமம் நக்ஷத்ராதிபதிம் விக்க்நேஶ பார்ஷதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (வடக்கில்)

4. ஈஶானம் வித்யாதிபதிம் விக்க்நேஶ பார்ஷதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (வடகிழக்கில்)

4. வஜ்ரம் இந்த்ராயுதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (கிழக்கில்)

4. ஶக்திம் அக்ந்யாயுதம் தர்பயாமி । (ஒருதடவை) (தென்கிழக்கில்)

4. தண்டம் யமாயுதம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (தெற்கில்)

4. கட்கம் நிர்ருத்யாயுதம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (தென்மேற்கில்)

4. பாஶம் வருணாயுதம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (மேற்கில்)

4. த்த்வஜம் வாய்வாயுதம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (வடமேற்கில்)

4. ஶங்க்கம் ஸோமாயுதம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (வடக்கில்)

4. த்ரிஶூலம் ஈஶாநாயுதம் தர்பயாமி। (ஒருதடவை) (வடகிழக்கில்)

4. கும்ப்போதரம் பார்ஷதம் தர்பயாமி। மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (முன்னுல்)

4. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4தடவை)

(மூலமந்திரத்தைப் பத்து தடவை ஜபித்து தேநு முத்திரை காட்டி உண்டதை அமுதமாக்கி, மூலம் எட்டு தடவை ஜபித்துக் கொண்டே) கண்டூஷம் ஸமர்பயாமி। ஹஸ்தப்ரக்ஷாலனம் ஸமர்பயாமி। முகப்ரக்ஷாலனம் ஸமர்பயாமி। ஆசமநம் ஸமர்பயாமி। நீராஜநம் ஸமர்பயாமி। ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸமர்பயாமி என்று உபசரித்து ஸ்தோத்திரங்கள் சொல்லவும்.)

4. இத: பூர்வம் ப்ராணபுத்த்திதேஹ தர்மாதிகாரத:, ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்திஷு, மநஸா வாசா கர்மணா ஹஸ்தாப்ப்யாம் பத்ப்யாம் உதரேண ஶிஶ்நா யத்ஸ்ம்ருதம் யதுக்தம் யத்க்ருதம் தத்ஸர்வம் ப்ரும்ஹார்பணம் பவது ஸ்வாஹா. (என அர்பணம் செய்து, மூலம் சொல்லி) பகவன் க்ஷமஸ்வ। ஓம் யதாஸ்த்தானம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி। (எனப் பீடத்தில் ஜலத்தை அஞ்ஜலியால் விட்டு நமஸ்கரிக்கவும்.) (ஜபத்தின் உத்தராங்கநியாஸம் தியானம் லமித்யாதி பஞ்சோபசாரங்கள் செய்து.)

குஹ்யாதிகுஹ்ய கோப்தாத்வம் க்ருஹாணோதகதர்பணம்।
ஸித்த்திர் பவது தேவேஶ த்வத்ப்ரஸாதான் மயிஸ்த்திரா

என்று பகவானிடம் எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணம் செய்க.

प्रपञ्चसारे

चतुरावृत्तितर्पण विधिः (३)

(पद्मपादाचार्यकृत विवरणानुसारिणी)

मन्त्रेणाथ पुरामुनैव चतुरावृत्त्या समं तर्प्य च
श्रीशक्तिस्मरभूविनायकरतीः नाम्नैव बीजादिकम्।
आमोदादि निधिद्वयं च सचतुः पूर्वं चतुर्वारकं
मन्त्री तर्पणतत्परोऽभिलषितं संप्राप्नुयान्मण्डलात्॥ (प्रपञ्चसारः)

(विवरणं - जले पीठमूर्तिपूजादिपूर्वकं देवमावाह्य, निवेद्यान्तान् उपचारान्दत्वा। निवेद्यकाले साष्टद्रव्य त्रिमधुररूपेण - अमृतबीजेन अमृतीकृतेन - पीठ मन्त्रैः सकृत् सकृत्सन्तार्प्य (१) मूलेन चतुःपूर्वं चतुर्वारं देवाय सन्तर्प्य, पुनरपि मूलेन चतुर्वारं देवाय सन्तर्प्य (२) विभूतिमन्त्रेण देवीं चतुर्वारं तर्पयेत्। (एवं वक्ष्यमाणमन्त्रैरपि मूलेन देवाय चतुर्वारपूर्वकं तर्पयेदिति भावः।) (३) श्रीशक्तिस्मरभू विनायकरतीरिति। श्रीबीजादि बीजचतुष्टय संबन्धाः, विनायकाः स्वामिनः, रतयश्च, ते तथोक्ताः। रमारमेशादय इत्यर्थः। तान्नाम्नैव सस्वबीजादिकं चतुः पूर्वं चतुर्वारं तर्पयेत्। श्रीं रमारमेशौ तर्पयामि। ह्रीं उमामहेश्वरौ तर्पयामि। क्लीं रतिपुष्पबाणौ तर्पयामि। ग्लौं महीवराहौ तर्पयामि इति मन्त्राः ततः ईशानभागे स्वबीज संबन्धि मिथुनतर्पणमिति सूचयितुं च, विनायकरति ग्रहणम्। गं पुष्टिविनायकौ तर्पयामीति तन्मन्त्राङ्गं बीजदेवतातर्पणमपि चतुःपूर्वं कार्यम्। (४) पुनरा मोदादिकं निधिद्वयं च चतुःपूर्वकं चतुर्वारं सन्तर्प्य (५) मूलेन देवाय चतुर्वारं तर्पयेत्। एवं तर्पिते चतुर्विंशत्यधिकं शतं भवति।)

चतुरावृत्तितर्पणम् - प्रथमः कल्पः - १२४ वारं

(सर्वत्र ओं श्रीं ह्रीं क्लीं इति प्रणवयोजना शिष्टसंमता।)

पूर्वाङ्गतर्पणम्।

ओं गुं गुरुं तर्पयामि। ओं गं गणपतिं तर्पयामि। आधारशक्तिं इत्यादि निवेदनान्तं पूर्वं निर्दिष्टम्। (पृ ३५० -३५१)

१. मूलं महागणपतिं तर्पयामि (१२ वारं)

२. विभूति मन्त्रेण ४ वारं (पृ. ३५३)

३. ओं श्रीं रमारमेशौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं ह्रीं उमामहेश्वरौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं क्लीं रति पुष्पबाणौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं ग्लौं महीवाराहौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं गं पुष्टिविनायकौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

४. ओं ऋद्ध्यामोदौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं समृद्धिप्रमोदौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं कान्तिसुमुखौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं मदनावती दुर्मुखौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं मदद्रवाऽविघ्नौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं द्राविणी विघ्नकर्तारौ तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं वसुधारा शङ्खनिधी तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

ओं वसुमती पद्मनिधी तर्पयामि। (४ वारं) मूलेन ४ वारम्

५. मूलेन ४ वारम् = (१२४ तर्पणानि।)

अनेन चतुरावृत्तितर्पणेन भगवान्सर्वात्मकः श्रीमहागणपतिः प्रीयताम्। ओं तत्सद् ब्रह्मार्पणमस्तु॥

चतुरावृत्तितर्पणम् द्वितीयः क्रमः (४४४ वारं)

(विवरणम् - पुनः प्रकारान्तरेण तर्पणमुच्यते। मन्त्रेण - देवस्य मूलमन्त्रेणेत्यर्थः (१) तेन च दशधा विभज्य तर्पणीयम् (२) अथ - अनन्तरं, पुरा शरीरेण, देवस्य शरीर संबन्धिभिः बीजापूरादिभिः इत्यर्थः। बीजारपूरादिरत्नकलशान्तैः मन्त्रैरेकादशभिः। बीजापूरं तर्पयामि इत्याद्यैस्तर्पयेत् इत्यर्थः। तत एकविंशन्मन्त्रा आगताः। अमुनेति। क्षिप्रमन्त्रो

विघ्नादिदशनामयुतेन मूलेनेत्यर्थः । गणपते इत्यस्मात्पूर्वं तु योगः । तत एकत्रिंशन्मन्त्रा आगताः । श्रीशक्तिस्मरभूविनायकरतीर्नाम्नैव बीजादिकमित्यष्टौ मन्त्राः कथिताः । तत एकोनत्रिंशन्मन्त्रा आगताः । आमोदादि निधिद्वयं चेति षोडशमन्त्रा उक्ताः । ततः पञ्चपञ्चाशन्मन्त्राः सिद्धाः । तैश्चतुःपूर्वं चतुर्वारं सन्तर्प्य मूलेन चतुर्वारं तरर्पयेत् । आरं भकाल एव वा चतुर्वारं तर्पयेत् । ततश्चतुश्चत्वारिंशदधिकं चतुःशतं भवति । ततोऽवशिष्टाना मावरणानामेकैकवारं सन्तर्प्य पूजाशेषं समापयेदिति ।)

अत्र क्रम एषः—

निवेदनान्त पूजाक्रमः पूर्ववत् ।

१. मूलं - महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं)

२. ओं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
श्रीं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
ह्रीं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
क्लीं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
ग्लौं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
गं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
गणपते महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
वरवरद महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
सर्वजनं महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
मे वशमानय स्वाहा महागणपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)

३. बीजापूरं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
गदां तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
इक्षुकार्मुकं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
रुजां तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
चक्रं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)

अब्जं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
पाशं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
उत्पलं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
व्रीह्यग्रं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
विषाणं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)
रत्नकलशं तर्पयामि (४ वारं) मूलेन (४ वारं)

४. विघ्नगणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् विनायकगणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् वीरगणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् शूरगणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् वरदगणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् हस्तिमुखगणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् एकदन्तगणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् लंबोदरगणपते वर वरद सर्वज्ञनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् क्षिप्रप्रसादनगणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं।
मूलं ४ वारम् महागणपते वर वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ वारं। मूलं ४ वारम्

५. श्रीं श्रियं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
श्रीं श्रीपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
ह्रीं उमां तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
ह्रीं महेश्वरं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
क्लीं रतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
क्लीं रतिपतिं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
ग्लौं महीं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
ग्लौं वराहं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)

६. ऋद्धिं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)

आमोदं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
समृद्धिं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
प्रमोदं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
कान्तिं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
सुमुखं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
मदनावतीं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
दुर्मुखं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
मदद्रवां तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
अविघ्नं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
द्राविणीं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
विघ्नकर्तारं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
वसुधारां तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
शङ्खनिधिं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
वसुमतीं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)
पद्मनिधिं तर्पयामि (४ वारं) मूलं (४ वारं)

उत्तराङ्ग तर्पणम्

(प्रथमद्वितीयावरणदेवताः पूर्वं तर्पिताः। शिष्टाः तर्प्यन्ते।)

तृतीयावरणदेवताभ्यः –

ओं गां हृदयं तर्पयामि। श्रीं गीं शिरस्तर्पयामि। ह्रीं गूं शिखां तर्पयामि। क्लीं गैं कवचं तर्पयामि। ग्लौं गौं नेत्रत्रयं तर्पयामि। गं गः अस्त्रं तर्पयामि।

तुरीयावरणदेवताभ्यः–

आं ब्राह्मीं तर्पयामि। ईं मोहश्वरीं तर्पयामि। ऊं कौमारीं तर्पयामि। ॠं वैष्णवीं तर्पयामि। ॡं वाराहीं तर्पयामि। ऐं माहेन्द्रीं तर्पयामि। औं चामुण्डां तर्पयामि। अः महालक्ष्मीं तर्पयामि।

पञ्चमावरण देवताभ्यः –

लां इन्द्रं तर्पयामि। रां अग्निं तर्पयामि। टां यमं तर्पयामि। क्षां निरृतिं

तर्पयामि। वां वरुणं तर्पयामि। यां वायुं तर्पयामि। सां सोमं तर्पयामि। हां ईशानं तर्पयामि।

अनेन चतुरावृत्तितर्पणेन भगवान् सर्वात्मकः महागणपतिः प्रीयताम्। ओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु॥

चतुरावृत्तितर्पणम् - तृतीयः कल्पः।

अथवा सशक्तिकं निधिद्वयं परित्यज्य विभूतिमन्त्रं पुष्टिविनायकमन्त्रौ च स्वीकृत्य प्रकृतां संख्यां पूरयेत्॥

चतुरावृत्तितर्पणम् - चतुर्थः कल्पः

सर्वमेतत् स्वीकृत्य षट्सप्तत्यधिकं चतुः शतं तर्पयेत्॥

சதுராவ்ருத்திதர்பணம் (3)

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் இயற்றிய பிரபஞ்சஸாரத்தில் ஒரு சுலோகத்தில் இந்த தர்பண முறை சுருக்கமாக உள்ளது. அதற்கு ஸ்ரீ பத்மபாதாசாரியர் உரையில் வெவ்வேறு கல்பங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. முதலில் ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் என்ற பிரணவாக்ஷரங்களைச் சேர்ப்பது சிஷ்டர்களின் நடைமுறை. தர்பண முறை பின்வருமாறு.

(1) சதுராவ்ருத்தி தர்பணம் (124 தர்பணங்கள்)

(இதற்கு பூர்வாங்கமான பீடபூஜை தர்பணங்கள் முன் பிரபஞ்ச ஸாரஸார ஸங்கிரஹத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவையே. பகவானை ஆவாஹனம் செய்து நிவேதனம் முடிய உபசாரங்களை அவ்வாறே செய்யவும் (பார்க்க பக். 360-361)

1. *மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (12 தடவை)*
2. *விபூதி மந்திரம் - தர்பயாமி (4 தடவை) (பக்.362.)*
3. *ஓம் ஸ்ரீம் ரமாரமேசௌ தர்பயாமி (4) மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4)*

ஓம் ஹ்ரீம் உமா மஹேஶ்வரௌ தர்பயாமி (4) மூலம் மஹா.. (4)
ஓம் க்லீம் ரதிபுஷ்பபாணௌ தர்பயாமி (4) மூலம் மஹா.. (4)
ஓம் க்லௌம் மஹீவராஹௌ தர்பயாமி (4) மூலம் மஹா.. (4)
ஓம் கம் புஷ்டிவிநாயகௌ தர்பயாமி (4) மூலம் மஹா.. (4)

4. ஓம் ருத்த்யாமோதௌ தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஓம் ஸம்ருத்த்திப்ரமோதௌ தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஓம் காந்தி ஸுமுகௌ தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஓம் மதநாவதீ துர்முகௌ தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஓம் மதத்ரவா - அவிக்க்நௌ தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஓம் த்ராவிணீ - விக்க்ந கர்தாரௌதர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஓம் வஸுதாரா - ஶங்க்கநிதீ தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஓம் வஸுமதீ பத்மநிதீ தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

5. ஓம் மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4)
அநேந சதுராவ்ருத்த்திதர்பணேந பகவான் ஸர்வாத்மக: ஶ்ரீமஹா கணபதி: ப்ரீயதாம் ஓம் தத்ஸத் ப்ரம்ஹார் பணமஸ்து

(2) சதுராவ்ருத்தி தர்பணம் (444 தர்பணங்கள்)

நிவேதனம் வரை முன்போல்.

1. மூலம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
2. ஓம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஶ்ரீம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஹ்ரீம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
க்லீம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
க்லௌம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
கம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
கணபதயே மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
வரவரத மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஸர்வஜநம் மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
மேவஶமாநய ஸ்வாஹா மஹாகணபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் (4)

3. பீஜா பூரம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
கதாம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
இக்ஷுகார்முகம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ருஜாம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
சக்ரம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
அப்ஜம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
பாஶம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
உத்பலம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
வ்ரீஹ்யக்ரம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

விஷாணம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ரத்நகலஶம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

4. விக்ந கணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

விநாயககணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

வீரகணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

ஶூர கணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

வரத கணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

ஹஸ்திமுக கணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

ஏகதந்த கணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

லம்போதர கணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

க்ஷிப்ரப்ரஸாதன கணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

மஹா கணபதே ஸர்வஜநம்மே வஶமாநய ஸ்வாஹா தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

5. ஶ்ரீம் ஶ்ரியம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஶ்ரீம் ஶ்ரீபதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஹ்ரீம் உமாம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஹ்ரீம் மஹேஶ்வரம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
க்லீம் ரதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
க்லீம் புஷ்பபாணம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
க்லௌம் மஹீம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
க்லௌம் வராஹம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

6. ருத்த்திம் தர்யாமி (4) மூலம் ... (4)
ஆமோதம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஸம்ருத்த்திம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ப்ரமோதம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

காந்திம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஸுமுகம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
மதநாவதீம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
துர்முகம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
மதத்ரவாம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
அவிக்க்நம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
த்ராவிணீம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
விக்க்நகர்தாரம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
வஸுதாராம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
ஶங்க்கநிதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
வஸு மதீம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)
பத்ம நிதிம் தர்பயாமி (4) மூலம் ... (4)

இது சதுராவ்ருத்தி தர்பணம். இதனுல் 1-2 ஆவரணதேவதைகளின் தர்பணம் நிறைவுற்றது. 3-4-5 ஆவரணதேவதைகளுக்கு ஒவ்வொருதடவை தர்பணம் செய்து நிறைவு செய்யலாம்.

3. வது ஆவரணதேவதைகள்

ஓம் காம் ஹ்ருதயம் தர்பயாமி। ஸ்ரீம் கீம் ஶிரஸ் தர்பயாமி। ஹ்ரீம் கூம் ஶிகாம் தர்பயாமி। க்லீம் கைம் கவசம் தர்பயாமி। க்லௌம் கௌம் நேத்ரத்ரயம் தர்பயாமி। கம் க: அஸ்த்ரம் தர்பயாமி।

4. வது ஆவரணதேவதைகள்

ஆம் ப்ராம்ஹீம் தர்பயாமி। ஈம் மாஹேஶ்வரீம் தர்பயாமி। ஊம் கௌமாரீம் தர்பயாமி। ரூம் வைஷ்ணவீம் தர்பயாமி। லூம் வாராஹீம் தர்பயாமி। ஐம் மாஹேந்த்ரீம் தர்பயாமி। ஔம் சாமுண்டாம் தர்பயாமி। அ: மஹாலக்ஷ்மீம் தர்பயாமி।

5. வது ஆவரண தேவதைகள்

லாம் இந்த்ரம் தர்பயாமி। ராம் அக்நிம் தர்பயாமி। டாம் யமம் தர்பயாமி। க்ஷாம் நிர்ருதிம் தர்பயாமி। வாம் வருணம் தர்பயாமி। யாம் வாயும் தர்பயாமி। ஸாம் ஸோமம் தர்பயாமி। ஹாம் ஈஶாநம் தர்பயாமி।

அநேந சதுராவ்ருத்தி தர்பணேந பகவான் ஸர்வாத்மக: ஸ்ரீமஹாகணபதி: ப்ரீயதாம்। ஓம் தத்ஸத்ப்ரம்ஹார்பண மஸ்து

சதுராவ்ருத்திதர்பணம் - 3

இரண்டாவதில் உள்ள வஸுதாரா, ஶங்கநிதி, வஸுமதீ, பத்மநிதி என்ற நான்கு தேவதைகளுக்கு மாற்றாக விபூதிதேவி இரண்டு தடவைகளும் புஷ்டியும் விநாயகரும் தேவதையாக்கி ஒவ்வொன்றிற்கும் மஹாகணபதி தர்பணம் செய்து 444 ஐ நிறைவு செய்யலாம்.

சதுராவ்ருத்தி தர்பணம் - 4

மூன்றாவதும் நீக்கியவையும் சேர்க்க 476 தர்பணங்களாகும்.

मेरुतन्त्रे सप्तदशे पटलेतु - मूलेन दशवारं, ततः २८ मूलमन्त्र वर्णैः प्रत्येकं चतुर्वारं, मूलेन प्रत्येकं चतुर्वारं, आमोदसहितां ऋद्धिं तर्पयामि, ऋद्धिसहितं आमोदं तर्पयामि, इत्येवं रीत्या षड्मिथुनानि, द्वौ निधिदंपती च चतुर्वारं, मूलेन तथा चतुर्वारं, तर्पयेत्। एवं चतुश्चत्वारिंशद् देवताः चतुर्वारं, मूलेन च चतुर्वारं महागणपतिश्च तर्पिता भवन्ति इत्येकः क्रमः।

मूलेन चतुर्वारं, मूलमन्त्रं, (षड्बीजानि पृथक् गणपतये। वर वरद। सर्वजनं मे वशमानय। स्वाहा इति) दशधा विभज्य प्रत्येकं चतुर्वारं, मूलेन चतुर्वारं, एकादशायुधान् गं - ग्लौं - ओं - श्रीं - ह्रीं - श्रीं - ह्रीं - क्लीं - ग्लौं - गं - ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं इति तत्तद्बीजैः गणपति षड्बीजैः योजितान् चतुर्वारं, मूलेन चतुर्वारं, रमा-रमापत्यादिमिथुन चतुष्टयं आमोदादि मिथुनषट्कं निधिमिथुनद्वयं च प्रत्येकं चतुर्वारं, मूलेन चतुर्वारं, इति ४४४ वारं तर्पयेदिति द्वितीयः क्रमः॥

मूलेन चतुर्वारं, त्रयोदशमिथुनानि चतुर्वारं मूलेन चतुर्वारं इति १०८ तर्पणानि इति लघुः क्रमः। मिथुनेष्वेकैकस्य पृथक्पृथक्तर्पणं आदावन्ते च मूलेन चतुर्वारमिति २१६ तर्पणानि इति मध्यमः क्रमः। आद्यन्तयोः मूलेन चतुर्वारं, २८ मन्त्रवर्णैः प्रत्येकं चतुर्वारं मूलेन चतुर्वारं मिथुनानां व्यस्तानां पृथक् चतुर्वारं मूलेन च चतुर्वारं इति ३३६ तर्पणानि।

देवस्य पुष्करे शुद्धवारिणा कृतं तर्पणं मोक्षाय। शिरसि गोक्षीरेण श्रियै। गुह्ये मधुना कामाय। प्रीतिविवृद्ध्यै पयोभिः स्कन्धे। पुत्रवृद्ध्यै तुण्डे क्षीरेण दध्ना वा इति फलभेदोऽपि स्मर्यते॥

श्रीमहागणपतिसपर्या क्रमः

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

(१) मन्दिरप्रवेशः

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं भद्रकाल्यै नमः। (मन्दिरद्वारस्य दक्षभागे)

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं भैरवाय नमः।(मन्दिरद्वारस्य वामभागे)

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं भैरवाय नमः।(मन्दिरद्वारस्य ऊर्ध्व-भागे)

इति द्वारदेवताः संपूजयेत्

(२) तत्त्वाचमनम्।

४ आत्मतत्त्वं शोधयामि स्वाहा। ४ विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा। ४ शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा। ४ सर्वतत्त्वं शोधयामि स्वाहा ॥ (इति आचामेत्) (४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं इति ब्रह्मप्रणवस्य गणपतिप्रणवानां च योजना।)

(३) गणपतिध्यानम्॥ (शिरसि)

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये॥

(४) प्राणायामः॥ ओं भूः + भूर्भुवस्सुवरोम्॥ (मूलमन्त्रेण त्रिवारं जप्तेनवा)

(५) संकल्पः॥ (देशकालौ सङ्कीर्त्य ममोपात्त - समस्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं महागणपति प्रसादेन अस्माकं निर्विघ्नेन क्षेमस्थैर्य - वीर्यविजय आयुरारोग्य - ऐश्वर्याभिवृद्ध्यर्थं समस्त - मंगलावाप्त्यर्थं समस्त-दुरितोपशान्त्यर्थं श्रीमहागणपतिसपर्यां करिष्ये॥

ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸபர்யாக்கிரமம்

1. பூஜை செய்யு மிடத்தில் பிரவேசம்

4. பத்ரகாள்யை நம: (வாயிலின் வலப்புறத்தில்)

4. பைரவாய நம: (வாயிலின் இடப்புறத்தில்)

4. லம்போதராய நம: (வாயிலின் மேல்புறத்தில்)

(என வணங்கி உட்செல்லவும்)

2. தத்வாசமனம் ॥ 4. ஆத்ம தத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா । 4. வித்யாதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா 4. ஶிவதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா । 4. ஸர்வதத்வம் சோதயாமி ஸ்வாஹா । (என ஆசமனம் செய்யவும்.) (4. ஓம் ஸ்ரீம், ஹ்ரீம் க்லீம்)

3. கணபதி த்யானம் ॥ (சிரஸில்)

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணஞ் சதுர்ப்புஜம் ।
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்க்னோப சாந்தயே ॥

4. ப்ராணாயாமம் - ஓம் பூ: + பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் ॥ (அல்லது மூலமந்திரம் 3 தடவை சொல்லி)

5. ஸங்கல்பம் - மமோபாத்த - ஸமஸ்த - துரித - க்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேஶ்வர - ப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரீமஹாகணபதி ப்ரீத்யர்த்தம். ஸ்ரீ மஹாகணபதி ப்ரஸாதேந அஸ்மாகம் நிர்விக்க்நேந க்ஷேமஸ்தைர்ய - வீர்ய - விஜய ஆயுராரோக்ய ஐஶ்வர்யா பிவ்ருத்த்யர் த்தம், ஸமஸ்தமங்களாவாப் த்யர்த்தம் ஸமஸ்த - துரிதோப ஶாந்த்யர்த்தம் ஸ்ரீமஹா கணபதி ஸபர்யாம் கரிஷ்யே.

६. गुरु वन्दनम्

आब्रह्मलोकादाशेषादालोकालोकपर्वतात् ।
ये वसन्ति द्विजा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः ।
गुरु र्ब्रह्मा गुरु र्विष्णु र्गुरुर्देवो महेश्वरः ।
गुरुस्साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

४. ऐं क्लीं सौः ऐं ग्लौं हंसः शिवः सोऽहं स्वरूपनिरूपणहेतवे श्रीगुरवे नमः । ...[१]श्रीपादुकां पूजयामि नमः ॥

४. ऐं क्लीं सौः ऐं ग्लौं सोहं हंसः शिवः स्वच्छप्रकाशविमर्शहेतवे श्रीपरमगुरवे नमः । ... [१]श्रीपादुकां पूजयामि नमः ॥

४. ऐं क्लीं सौः ऐं ग्लौं हंसः शिवः सोऽहं हंसः स्वात्माराम पञ्जरविलीन तेजसे श्रीपरमेष्ठिगुरवे नमः । ... [१]श्रीपादुकां पूजयामि नमः ॥

१ अत्र क्रमेण गुरु परमगुरु परमेष्ठिगुरूणा दीक्षानामानि योज्यानि ।

6. குரு வந்தனம்

*ஆப்ரஹ்மலோகா - தாசேஷா - தாலோகா லோக பர்வதாத் ।
யே வஸந்தி த்விஜா தேவாஸ் - தேப்ப்யோ நித்யம் நமோ நம: ॥
குருர் ப்ரஹ்மா குருர் விஷ்ணுர்-குருர் தேவோ மஹேஶ்வர: ।
குருஸ்ஸாக்ஷாத் பரம் ப்ரம்ஹ தஸ்மை ஶ்ரீ குரவே நம: ॥*

4. ஐம் க்லீம் ஸெள: ஐம் க்லெளம் ஹம்ஸ: ஶிவஸ்ஸோஹம் ஸ்வரூபநிரூபணஹேதவே ஶ்ரீ குரவே நம:.... [2]ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம:

4. ஐம் க்லீம் ஸெள: ஐம் க்லெளம் ஸோஹம் ஹம்ஸஶ்ஶிவ: ஸ்வச்ச்சப்ரகாஶ விமர்ஶஹேதவே ஶ்ரீபரம குரவே நம:.... [2]ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம:

4. ஐம் க்லீம் ஸெள: ஐம் க்லெளம் ஹம்ஸஶ் ஶிவஸ்ஸோஹம் ஹம்ஸ: ஸ்வாத்மாராமபஞ்ஜரவிலீந தேஜஸே ஶ்ரீ பரமேஷ்ட்டி குரவே நம:.... [2]ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: என்று ம்ருகீ முத்திரையால் நமஸ்காரககவு.ம.

2. இங்கு வரிசையாகத் தனது குரு பரமகுரு பரமேஷ்ட்டி குரு இவர்களின் தீக்ஷாநாமங்களைச் சேர்க்கவும்

७. आसन पूजा

अस्य श्री आसनमहामन्त्रस्य, पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषिः। सुतलं छन्दः। कूर्मो देवता। आसने विनियोगः॥

पृथ्वि त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता।
त्वं च धारय मां देवि पवित्रं चासनं कुरु॥

योगासनाय नमः। वीरासनाय नमः। शरासनाय नमः। ४ आधार शक्ति - कमलासनाय नमः। (इति पुष्पाक्षतैः आसनमभ्यर्च्य)

४. रक्त - द्वादश - शक्तियुक्ताय द्वीपनाथाय नमः। (इति भूमौ पुष्पांजलिं विकिरन् उपविशेत्)

7. ஆஸன பூஜை ॥

அஸ்ய ஶ்ரீ ஆஸன மஹாமந்த்ரஸ்ய, ப்ருதிவ்யா மேருப்ருஷ்ட்ட ருஷி: । ஸுதலஞ் சந்த: । கூர்மோ தேவதா । ஆஸனே விநியோக: ।

*ப்ருத்வி த்வயா த்ருதா லோகா தேவித்வம் விஷ்ணுனாத்த்ருதா ।
த்வஞ்ச தாரய மாம் தேவி பவித்ரஞ் சாஸனம் குரு ॥*

யோகாஸனாய நம: । வீராஸனாய நம: । ஶராஸனாய நம: । 4. ஆதாரஶக்தி - கமலாஸனாய நம: । (என்று புஷ்பத்தாலும் அக்ஷதையாலும் ஆஸனத்தை அர்ச்சிக்கவும்.)

4. ரக்த - த்வாதஶ - ஶக்தியுக்தாய த்வீபநாதாய நம: । என்று பூமியில் புஷ்பாஞ்ஜலியைத் தூவி உட்காரவும்.

८. घण्टा पूजा ॥

ओं जयध्वनि मन्त्रमातः स्वाहा ।

आगमार्थं तु देवानां गमानार्थं तु रक्षसाम् ।

घण्टारवं करोम्यादौ देवताह्वान - कारणम् ॥ (इति घण्टानादं कुर्यात्)

8. கண்டா பூஜா ॥

ஓம் ஜயத்த்வனி - மந்த்ரமாத: ஸ்வாஹா ।
ஆகமார்த்தம்து தேவானாம் கமனார்த்தம் து ரக்ஷஸாம் ।
கண்டாரவம் கரோம் யாதௌ தேவதாஹ்வான - காரணம் ॥
(என்று பூஜித்து மணியை அடிக்கவும்.)

९. देहरक्षा -

गुं - गुरुभ्यो नमः ।	(दक्षबाहौ)
गं - गणपतये नमः ।	(वामबाहौ)
दुं - दुर्गायै नमः ।	(दक्षोरौ)
वं - वटुकाय नमः ।	(वामोरौ)
यां - योगिनीभ्यो नमः ।	(पादयोः)
क्षं - क्षेत्रपालाय नमः ।	(नाभौ)
पं - परमात्मने नमः ।	(हृदये)

9. தேஹரக்ஷை

கும் - குருப்யோ நம: ।	*(வலது முன் கையில்)*
கம் - கணபதயே நம: ।	*(இடது முன் கையில்)*
தும் - துர்க்காயை நம: ।	*(வலது துடையில்)*
வம் - வடுகாய நம: ।	*(இடது துடையில்)*
யாம் - யோகினீப்ப்யோ நம: ।	*(பாதங்களில்)*
க்ஷம் - க்ஷேத்ரபாலாய நம: ।	*(நாபியில்)*
பம் - பரமாத்மனே நம: ।	*(இருதயத்தில்)*

१०. अनुज्ञा

४. समस्तगुप्तप्रकटसिद्धयोगिनीभ्यो नमः ।

इति मूर्ध्नि बद्धाञ्जलिः योगिनीः नमस्कुर्यात् ।

४-ऐं ह्रः अस्त्राय फट् । (इति अंगुष्ठादि कनिष्ठिकान्तं करतलयोः कूर्परयोः देहे च व्यापकं कुर्यात् ।

४-श्रीगुरो दक्षिणामूर्ते भक्तानुग्रहकारक ।
अनुज्ञां देहि भगवन् गणेशयजनाय मे ॥
अतिक्रूर महाकाय कल्पान्तदहनोपम ।
भैरवाय नमस्तुभ्यं अनुज्ञां दातुमर्हसि ॥

10. அனுமதி பெறுதல்

4. ஸமஸ்தகுப்த ப்ரகடஸித்த்தயோகிநீப்ப்யோ நம: (என்று சிரசில் கைகூப்பி யோகினிகளை வணங்கவும்)

4-ஐம் -ஹ்ர: அஸ்த்ராய பட் (என்று கட்டைவிரல் முதல் சுண்டு விரல் வரையும், கைத்தலங்களிலும் முழங்கை முழங்கால்களிலும் தேகத்திலும் முழுவதும் தடவிக் கொள்ளவும்.

4- ஸ்ரீகுரோ தக்ஷிணாமூர்த்தே பக்தானுக்ரஹகாரக ။
அனுஜ்ஞாம் தேஹி பகவன் கணேஶயஜனாய மே ။
அதிக்ரூர மஹாகாய கல்பாந்த - தஹனோபம ।
பைரவாய நமஸ்துப்ப்யம் அனுஜ்ஞாம் தாதுமர்ஹஸி ။

११. दीपपूजा ॥

दीपदेवि महादेवि शुभं भवतु मे सदा ।
यावत्पूजा - समाप्तिः स्यात्तावत् प्रज्वल सुस्थिरा ॥
(इति दीपं पुष्पैरर्चयेत्)

11. தீப பூஜா ။

தீபதேவி மஹாதேவி சுபம் பவது மே ஸதா ।
யாவத் பூஜா - ஸமாப்தி: ஸ்யாத் தாவத் ப்ரஜ்வல ஸுஸ்த்திரா ။

(எனத்தீபத்தைப் பூபோட்டுவணங்கவும்)

१२. भूतशुद्धिः ॥

४-(पिङ्गलया पूरयित्वा) मूलशृंगाटकात् सुषुम्नापथेन जीवशिवं परमशिवपदे योजयामि स्वाहा। (इडया वायुं रेचयेत्)।

४-यं (१६) - (इडया पूरयित्वा) संकोच - शरीरं शोषय शोषय स्वाहा। (इति निजशरीरं शोषितं विभाव्य पिङ्गलया रेचयेत्)।

४-रं (१६) - (पिङ्गलया पूरयित्वा) संकोच - शरीरं दह दह पच पच स्वाहा। - (इति प्लुष्टं भस्मीकृतं च विभाव्य इडया रेचयेत्)।

४-वं (१६) - (इडया पूरयित्वा) परमशिवामृतं वर्षय स्वाहा। (इति तद्भस्म सहस्रारेन्दुमण्डल - विगलदमृतरसेन सिक्तं च विभाव्य पिङ्गलया रेचयेत्।

४-लं (१६) (पिङ्गलया पूरयित्वा) शांभव-शरीर-मुत्पादय उत्पादय स्वाहा। (इति तद्भस्मनो दिव्यशरीरमुत्पन्नं विभाव्य इडया रेचयेत्)।

४-हंसः सोहं (इडया पूरयित्वा) अवतर अवतर शिवपदात् जीव सुषुम्ना - पथेन प्रविश मूलशृंगाटकं उल्लसोल्लस ज्वल ज्वल प्रज्वल प्रज्वल हंसः सोहं स्वाहा। (इति परमशिवेनैकीकृतं जीवं पुनः सुषुम्नावर्त्मना मूलाधारे स्थापितं चिन्तयेत्। पिङ्गलया रेचयेत्)

12. பூத சுத்தி ॥

4 - (பிங்கலையால் மூச்சை உள்ளே இழுத்து) மூலச்ருங்காடகாத் ஸுஷும்ணு-பதேன ஜீவசிவம் பரமசிவபதே யோஜயாமி ஸ்வாஹா ॥ (என்று மூலாதாரத்திலிருந்து ஸுஷும்ணுநாடி வழியாக ஜீவசிவனைப் பரமசிவனுடன் சேர்ப்பதாய் பாவித்துப் பின்பு இடையால் மூச்சை வெளியே விடவும்)

4-யம் (16) - (இடையால், மூச்சை உள்ளிழுத்து) ஸங்கோச - சரீரம் சோஷய சோஷய ஸ்வாஹா ॥ (என்று தன் சரீரத்தை உலர்த்தப்பட்டதாக எண்ணிப் பிங்கலையால் மூச்சை வெளியே விடவும்.)

4-ரம் (16) - (பிங்கலையால் உள்ளிழுத்து) ஸங்கோச - சரீரம் தஹ தஹ பச பச ஸ்வாஹா ॥ (என்று சுட்டுச் சாம்பலாக்கப் பட்டதாக யெண்ணி இடையால் வெளியே விடவும்).

4-வம் (16) - (இடையால் உள்ளிழுத்து) பரமசிவாம்ருதம் வர்ஷய வர்ஷய ஸ்வாஹா ॥ (என்று அந்தச் சாம்பலை பிரஸில் ஸஹஸ்ரார சந்திர மண்டலத்திலிருந்து பெருகிற அமிருத ரஸத்தால் நனைக்கப் பட்டாகத் தியானித்துப் பிங்களையால் மூச்சை வெளியே விடவும்).

4-லம் (16) - (பிங்களையால் உள்ளிழுத்து) சாம்பவசரீரம் உத்பாதய உத்பாதய ஸ்வாஹா ॥ (என்று அந்தச் சாம்பலிலிருந்து திவ்யசரீரம் உண்டானதாக எண்ணி இடையால் வெளியே விடவும்).

4-ஹம்ஸ: ஸோஹம் (இடையால் உள்ளிழுத்து) அவதர அவதர சிவபதாத் ஜீவ ஸுஷும்ணுபதேன ப்ரவிச மூலச்ருங்காடகம், உல்லஸோல்லஸ, ஜ்வல ஜ்வல, ப்ரஜ்வல ப்ரஜ்வல, ஹம்ஸ: ஸோஹம் ஸ்வாஹா ॥ (என்று பரம சிவத்துடன் ஒன்றுபட்டிருந்த ஜீவனைப்பிரித்து மீண்டும் ஸுஷும்ணு மார்க்கமாக மூலாதாரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகத் தியானித்துப் பிங்களையால் மூச்சை வெளியே விடவும்).

१३. आत्मप्राणप्रतिष्ठा।

(हृदि दक्षकरतलं निधाय)

४-आं सोहं (इति त्रिः) प्राणान्प्रतिष्ठापयामि।

१४. विघ्नोत्सारणम्॥ ('मूले न त्रिः प्राणानायम्य)

अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भुवि संस्थिताः।

ये भूता विघ्नकर्तारस्ते गच्छन्तु शिवाज्ञया॥

इति युगपत् वामपार्ष्णि भूतलाघात क्रूरदृष्ट्यवलोकन पूर्वकतालत्रयेण भौमान्तरिक्षदिव्यविघ्नान् उत्सारयेत्।

नमः क्रों (इति शिखां बध्नीयात्।)

१५. लघुप्राणप्रतिष्ठा॥

४-'मूलं - (इति यन्त्रमध्ये) ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं (इति स्वाग्रे) गणपतये वरवरद (इति स्ववामे) सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इति स्वदक्षिणे च पुष्पाञ्जलिं दद्यात्।) (मूलं - मूलमन्त्रः पूर्णः।)

४-ओं आं ह्रीं क्रों यं रं लं वं शं षं सं हं ओं हंसः सोहं सोऽहं हंसः शिवः, श्रीमहागणपतेः प्राणा इह प्राणाः ॥

४-ओं आं ह्रीं क्रों श्रीमहागणपतेः जीव इह स्थितः सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनश्चक्षुः - श्रोत्र - जिह्वाघ्राणा इहैवागत्य अस्मिन् बिम्बे (यन्त्रे) सुखं चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा ॥

४-ओं असुनीते पुनरस्मासु चक्षुः पुनः प्राणमिह नो धेहि भोगम् । ज्योक्पश्येम सूर्य-मुचरन्त-मनुमते मृळया नः स्वस्ति ॥

13. ஆத்ம ப்ராணப்ரதிஷ்ட்டா ॥

(இருதயத்தில் வலது கரத்தை வைத்து) 4. - ஆம் ஸோஹம்' (என்று மும்முறை ஜபிக்கவும்)

14. விக்னோத்ஸாரணம் ॥ *(இடையூறுகளை நீக்குதல்)* ॥

(மூலத்தால் பிராணாயாமம் செய்து)

அபஸர்பந்து தே பூதா யே பூதா புவி ஸம்ஸ்த்திதா: ।
யே பூதா விக்னகர்த்தாரஸ்-தே கச்சந்து சிவாஜ்ஞயா ॥

(இடையூறு விளைவிக்கும் பூதங்கள் சிவனுடைய கட்டளையால் விலகிப் போகட்டும் என்று இடது புறங்காலைத் தரையில் அடித்தும், குரூரமாக மேலேபார்த்தும் வலது ஆட்காட்டி - நடுவிரல்களால் இடது உள்ளங்கையில் 3 தடவைதட்டிப் பூமியிலும் வானிலும் அதற்கு மேலுமுள்ள விக்னங்களை அகற்றவும். (பிறகு நம: க்ரோம் என்று சொல்லிக் கேசத்தை முடித்துகொள்ளவும்.)

15. லகுப்ராணப்ரதிஷ்டா ॥

4. மூலம் (என யந்திரத்தின் நடுவிலும்) ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்லௌம் கம் (எனத் தன் முன்பும்) கணபதயே வரவரத (எனத் தன் இடது பக்கத்திலும்) ஸர்வஜநம்மே வசமாநய ஸ்வாஹா (எனத் தன் வலது பக்கத்திலும் புஷ்பாஞ்ஜலி போடவும்.) (மூலம் - மூலமந்திரம் முழுவதும்)

4. ஓம் ஆம் ஹ்ரீம் க்ரோம் யம் ரம் லம் வம் ஶம் ஷம் ஸம் ஹம் ஓம் ஹம்ஸஸ் ஸோ ஹம் ஸோஹம் ஹம்ஸ: ஶிவ: ஶ்ரீ மஹா கணபதே: ப்ராணா இஹ ப்ராணா: । 4. ஓம் ஆம் ஹ்ரீம் க்ரோம் ஶ்ரீமஹாகணபதே: ஜீவ இஹ ஸ்த்தித: । ஸர்வேந் த்ரியாணி வாங்மநஶ் சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ர ஜிஹ்வாக்ராணா

இஹைஹவாகத்ய அஸ்மின் பிம்பே (யந்த்ரே) ஸுகம் சிரம் திஷ்ட்டந்து ஸ்வாஹா. 4. ஓம் அஸுநீதே புநரஸ்மாஸு சக்ஷு: புந: ப்ராண மிஹநோ தேஹி போகம் । ஜ்யோக் பஶ்யேம ஸூர்ய முச்சரந்த மனுமதே ம்ருளயாந: ஸ்வஸ்தி என்று பிராணபிரதிஷ்டை செய்யவும்.

१६. मातृकान्यासः

अस्य श्रीमातृकासरस्वतीन्यासमहामंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छंदः । श्रीमातृकासरस्वती देवता । हलो बीजम् । स्वराः शक्तिः । बिन्दुः कीलकम् । श्रीमहागणपति पूजाङ्गन्यासे विनियोगः ॥ (ओं अं आं ... क्षं इति सर्वमातृकया सर्वाङ्गे अञ्जलिना त्रिर्व्यापकं कुर्यात् ।)

करन्यासः । (७ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ऐं क्लीं सौः)

७ अं कं खं गं घं ङं आं आङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।

७ इं चं छं जं झं ञं ईं-तर्जनीभ्यां नमः

७ उं टं ठं डं ढं णं ऊं-मध्यमाभ्यां नमः

७ एं तं थं दं धं नं ऐं-अनामिकाभ्यां नमः

७ ओं पं फं बं भं मं औं-कनिष्ठिकाभ्यां नमः

७ अं यं रं लं वं शं षं सं हं ळं क्षं अः-करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः

हृदयादिन्यासः

७ अं कं खं गं घं ङं आं	हृदयाय नमः
७ इं चं छं जं झं ञं ईं	शिरसे स्वाहा
७ उं टं ठं डं ढं णं ऊं	शिखायै वषट्
७ एं तं थं दं धं नं ऐं	कवचाय हुम्
७ ओं पं फं बं भं मं औं	नेत्रत्रयाय वौषट्
७ अं यं रं लं वं शं षं सं हं ळं क्षं अः	अस्त्राय फट्

भूर्भुवस्सुवरोम् (इति दिग्बन्धः) ॥

ध्यानम्-

पञ्चाशद्वर्णभेदैर्विहितवदनदोःपादयुक्कुक्षिवक्षो-

देशां भास्वत्कपर्दाकलितशशिकलामिन्दुकुन्दावदाताम् ।

अक्षस्रक्कुम्भचिन्तालिखितवरकरां त्रीक्षणामब्जसंस्थां
अच्छाकल्पामतुच्छस्तनजघनभरां भारतीं तां नमामि ॥

लमित्यादि पञ्चपूजा

लं पृथिव्यात्मिकायै मातृकायै गन्धं समर्पयामि ।
हं आकाशात्मिकायै मातृकायै पुष्पाणि समर्पयामि ।
यं वाय्वात्मिकायै मातृकायै धूपमाघ्रापयामि ।
रं अग्न्यात्मिकायै मातृकायै दीपं दर्शयामि ।
वं अमृतात्मिकायै मातृकायै अमृतोपहारं निवेदयामि ।
सं सर्वात्मिकायै मातृकायै सर्वोपचारपूजाः समर्पयामि ।

16. மாத்ருகாநியாஸம்

அஸ்ய ஸ்ரீமாத்ருகா ஸரஸ்வதீந்யாஸ மஹா மந்த்ரஸ்ய, ப்ரம்ஹாருஷி: । காயத்ரீச்சந்த: । ஸ்ரீ மாத்ருகாஸரஸ்வதீ தேவதா । ஹல: பீஜம் । ஸ்வரா: ஶக்தி: । பிந்து: கீலகம். ஸ்ரீமஹாகணபதி பூஜாங்கந்யாஸே விநியோக: । ஓம் அம் ஆம்...ளம் க்ஷம் (என்ற எல்லாமாத்ருகாக்ஷரங்களாலும் அஞ்ஜலியுடன் உடல்முழுதும் வியாபகம் செய்யவும்).

அங்கநியாஸம் - (7- ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஐம் க்லீம் ஸௌ:)

7-அம்-கம் க$_{2}$ம் க$_{3}$ம் க$_{4}$ம் ஙம்-ஆம்-அங்குஷ்ட்டாப்யாம் நம: ।

7-இம்-சம் ச$_{2}$ம் ஜம் ஜ$_{2}$ம் ஞம்-ஈம் தர்ஜனீப்ப்யாம் நம: ।

7-உம்-டம் ட$_{2}$ம் ட$_{3}$ம் ட$_{4}$ம் ணம்-ஊம்-மத்த்யமாப்ப்யாம் நம: ।

7-ஏம்-தம் த$_{2}$ம் த$_{3}$ம் த$_{4}$ம் நம்-ஐம்-அநாமிகாப்ப்யாம் நம: ।

7-ஓம்-பம்-ப$_{2}$ம் ப$_{3}$ம் ப$_{4}$ம் மம்-ஔம்-கனிஷ்ட்டிகாப்யாம் நம: ।

7-அம்-யம் ரம் லம் வம் ஶம் ஷம் ஸம் ஹம் ளம் க்ஷம்-அ:-கரதல கரப்ருஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம: ॥

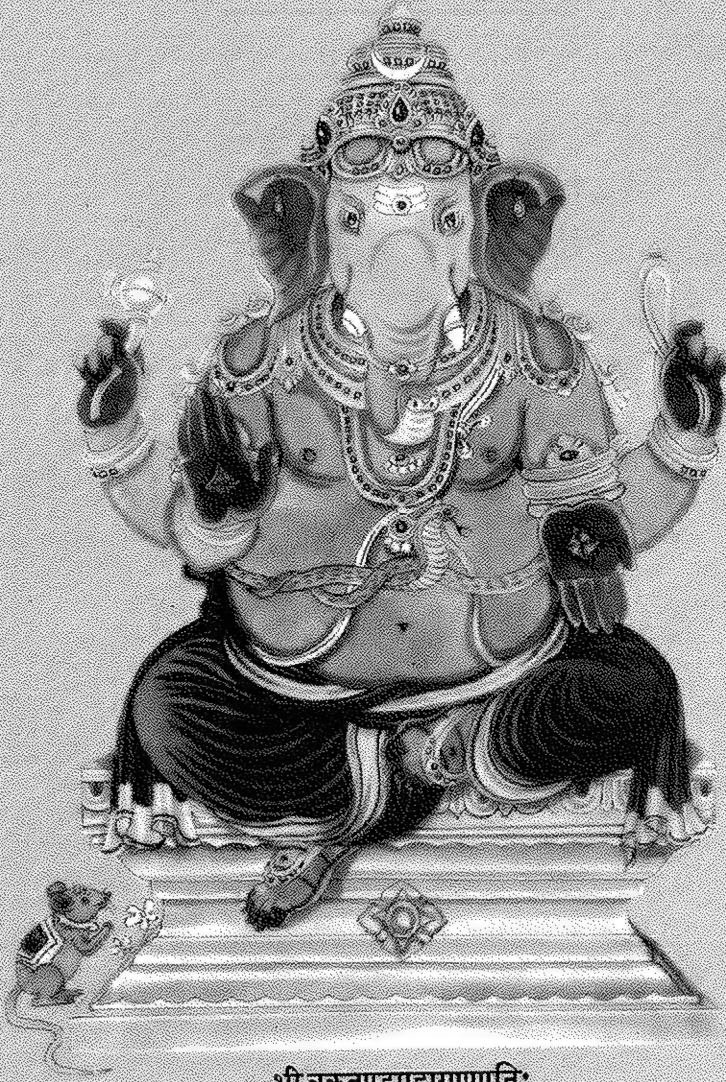
ஹிருதயாதிந்யாஸம்

7 அம் கம் க$_{2}$ம் க$_{3}$ம் க$_{4}$ம் ஙம் ஆம் ஹ்ருதயாய நம:

7 இம் சம் ச$_{2}$ம் ஜம் ஜ$_{2}$ம் ஞம் ஈம் ஶிரஸேஸ்வாஹா

7 உம் டம் ட$_{2}$ம் ட$_{3}$ம் ட$_{4}$ம் ணம் ஊம் ஶிகாயை வஷட்

7 ஏம் தம் த$_{2}$ம் த$_{3}$ம் த$_{4}$ம் நம் ஐம் கவசாயஹூ‌ம்

श्री वक्रतुण्डमहागणपतिः

उद्यद् दिनेश्वररुचिं निजहस्तपद्मैः
पाशाङ्कुशाभयवरान् दधतं गजास्यम् ।
रक्ताम्बरं सकल दुःखहरं गणेशं
वन्दे प्रसन्नमखिलाभरणाभिरामम् ॥

ஸ்ரீ வக்ரதுண்ட மஹாகணபதி

7 ஓம் பம் ப$_2$ம் ப$_3$ம் ப$_4$ம் மம் ஔம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட்
7 அம் யம் ரம் லம் வம் ஶம் ஷம் ஸம் ஹம் ளம் க்ஷம் அ: அஸ்த்ராயப்பட்

த்யானம் ॥
பஞ்சாசத் - வர்ண - பேதைர் - விஹித - வதன-தோ: - பாதயுக் - குக்ஷிவக்ஷோ
தேசாம் பாஸ்வத் - கபர்த்தாகலிதஶஶிகலா - மிந்து குந்தாவதாதாம் ।
அக்ஷஸ்ரக் - கும்ப்பசிந்தாலிகிதவரகராம் த்ரீக்ஷணா - மப்ஜ ம்ஸ்த்தாம்
அச்சா - கல்பா - மதுச்ச்ச - ஸ்தன - ஜகனபராம் பாரதீம் தாம் நமாமி
லமித்யாதி பஞ்சபூஜா
லம் ப்ருதிவ்யாத்மிகாயை மாத்ருகாயை கந்த்தம் ஸமர்பயாமி
ஹம் ஆகாஶாத்மிகாயை மாத்ருகாயை புஷ்பாணி ஸமர்பயாமி
யம் வாய்வாத்மிகாயை மாத்ருகாயை தூபமாக்க்ராயாமி
ரம் அக்ந்யாத்மிகாயை மாத்ருகாயை தீபம் தர்ஶயாமி
வம் அம்ருதாத்மிகாயை மாத்ருகாயை அம்ருதோபஹாரம் நிவேதயா
ஸம் ஸர்வாத்மிகாயை மாத்ருகாயை ஸர்வோபசாரபூஜாஸ் ஸமர்பயாமி.

१७. बहिर्मातृकान्यासः

(निर्दिष्टेष्वङ्गेषु दक्षाङ्गुष्ठानामिकाभ्यां न्यासो विधेयः)

७ अं नमः हंसः (शिरसि)
७ आं नमः हंसः (मुखवृत्ते)
७ इं नमः हंसः (दक्षनेत्रे)
७ ईं नमः हंसः (वामनेत्रे)
७ उं नमः हंसः (दक्षकर्णे)
७ ऊं नमः हंसः (वामकर्णे)
७ ऋं नमः हंसः (दक्षनासापुटे)
७ ॠं नमः हंसः (वामनासापुटे)
७ ऌं नमः हंसः (दक्षकपोले)
७ ॡं नमः हंसः (वामकपोले)

७ एं नमः हंसः (ऊर्ध्वोष्ठे)
७ ऐं नमः हंसः (अधरोष्ठे)
७ ओं नमः हंसः (ऊर्ध्वदन्तपंक्तौ)
७ औं नमः हंसः (अधोदन्तपंक्तौ)
७ अं नमः हंसः (जिह्वाग्रे)
७ अः नमः हंसः (कण्ठे)
७ कं नमः हंसः (दक्षबाहुमूले)
७ खं नमः हंसः (दक्षकूर्परे)
७ गं नमः हंसः (दक्षमणिबन्धे)
७ घं नमः हंसः (दक्षकराङ्गुलिमूले)
७ ङं नमः हंसः (दक्षकराङ्गुल्यग्रे)
७ चं नमः हंसः (वामबाहुमूले)
७ छं नमः हंसः (वामकूर्परे)
७ जं नमः हंसः (वाममणिबन्धे)
७ झं नमः हंसः (वामकराङ्गुलिमूले)
७ ञं नमः हंसः (वामकराङ्गुल्यग्रे)
७ टं नमः हंसः (दक्षोरुमूले)
७ ठं नमः हंसः (दक्षजानुनि)
७ डं नमः हंसः (दक्षगुल्फे)
७ ढं नमः हंसः (दक्षपादाङ्गुलिमूले)
७ णं नमः हंसः (दक्षपादाङ्गुल्यग्रे)
७ तं नमः हंसः (वामोरुमूले)
७ थं नमः हंसः (वामजानुनि)
७ दं नमः हंसः (वामगुल्फे)
७ धं नमः हंसः (वामपादाङ्गुलिमूले)

७ नं नमः हंसः (वामपादाङ्गुल्यग्रे)
७ पं नमः हंसः (दक्षपार्श्वे)
७ फं नमः हंसः (वामपार्श्वे)
७ बं नमः हंसः (पृष्ठे)
७ भं नमः हंसः (नाभौ)
७ मं नमः हंसः (जठरे)
७ यं नमः हंसः (हृदये)
७ रं नमः हंसः (दक्षकक्षे)
७ लं नमः हंसः (गलपृष्ठे)
७ वं नमः हंसः (वामकक्षे)
७ शं नमः हंसः (हृदयादिदक्षकराङ्गुल्यन्तं)
७ षं नमः हंसः (हृदयादिवामकराङ्गुल्यन्तं)
७ सं नमः हंसः (हृदयादिदक्षपादाङ्गुल्यन्तं)
७ हं नमः हंसः (हृदयादिवामपादाङ्गुल्यन्तं)
७ ळं नमः हंसः (कट्यादिपादाङ्गुल्यन्तं)
७ क्षं नमः हंसः (कट्यादिब्रह्मरन्ध्रान्तं)

16. பஹிர்மாத்ருகா - நியாஸம்

குறிப்பிட்ட அங்கங்களைக் கட்டைவிரல் பவித்ரவிரல்களைச் சேர்த்துத் தொட்டு நியாஸம் செய்யவும்.

7 அம் நம: ஹம்ஸ: (தலை)
7 ஆம் நம: ஹம்ஸ: (வாய்)
7 இம் நம: ஹம்ஸ: (வலது கண்)
7 ஈம் நம: ஹம்ஸ: (இடது கண்)
7 உம் நம: ஹம்ஸ: (வலது காது)
7 ஊம் நம: ஹம்ஸ: (இடது காது)
7 ரும் நம: ஹம்ஸ: (வலது நாசி)
7 ரூம் நம: ஹம்ஸ: (இடது நாசி)
7 லும் நம: ஹம்ஸ: (வலது கன்னம்)

7	லூம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது கன்னம்)
7	ஏம் நம: ஹம்ஸ:	(மேலு தடு)
7	ஐம் நம: ஹம்ஸ:	(கீழுதடு)
7	ஓம் நம: ஹம்ஸ:	(மேல் பல்வரிசை)
7	ஔம் நம: ஹம்ஸ:	(கீழ் பல்வரிசை)
7	அம் நம: ஹம்ஸ:	(நாவின் நுனி)
7	அ: நம: ஹம்ஸ:	(கழுத்து)
7	கம் நம: ஹம்ஸ:	(வலது தோள்பட்டை)
7	க$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:	(வலது முழங்கை)
7	க$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:	(வலது மணிக்கட்டு)
7	க$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:	(வலது விரல்கள் அடி)
7	ஙம் நம: ஹம்ஸ:	(வலதுகை விரல்கள் நுனி)
7	சம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது தோள்பட்டை)
7	ச$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது முழங்கை)
7	ஜம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது மணிக்கட்டு)
7	ஜ$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது கைவிரல்கள் அடி)
7	ஞம் நம: ஹம்ஸ:	(இடதுகைவிரல்கள் நுனி)
7	டம் நம: ஹம்ஸ:	(வலது துடை மூட்டு)
7	ட$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:	(வலது முழங்கால்)
7	ட$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:	(வலது கணுக்கால்)
7	ட$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:	(வலதுகால் விரல் அடி)
7	ணம் நம: ஹம்ஸ:	(வலதுகால் விரல் நுனி)
7	தம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது தொடை மூட்டு)
7	த$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது முழங்கால்)
7	த$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது கணுக்கால்)
7	த$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது கால்விரல் அடி)
7	நம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது கால்விரல் நுனி)
7	பம் நம: ஹம்ஸ:	(வலது விலா)
7	ப$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:	(இடது விலா)
7	ப$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:	(புட்டம்)
7	ப$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:	(தொப்புள்)
7	மம் நம: ஹம்ஸ:	(வயிறு)
7	யம் நம: ஹம்ஸ:	(இதயம்)

7 ரம் நம: ஹம்ஸ: (வலது அக்குள்)
7 லம் நம: ஹம்ஸ: (கழுத்தின் பின் பிடரி)
7 வம் நம: ஹம்ஸ: (இடது அக்குள்)
7 ஶம் நம: ஹம்ஸ: (இதயம் முதல் வலதுகை விரல் நுனிவரை)
7 ஷம் நம: ஹம்ஸ: (இதயம் முதல் இடதுகை விரல் நுனிவரை)
7ஸம் நம: ஹம்ஸ: (இதயம் முதல் வலது கால்விரல் நுனி வரை)
7 ஹம் நம: ஹம்ஸ: (இதயம் முதல் இடது கால் விரல் நுனி வரை)
7 ளம் நம: ஹம்ஸ: (இடுப்பு முதல் இருகால் விரல் நுனிவரை)
7 க்ஷம் நம: ஹம்ஸ: (இடுப்பு முதல் உச்சி நுனிவரை)

१८. अन्तर्मातृकान्यासः

७ अं नमः हंसः, आं नमः हंसः, इं नमः हंसः,
ईं नमः हंसः, उं नमः हंसः, ऊं नमः हंसः
ऋं नमः हंसः, ॠं नमः हंसः, ऌं नमः हंसः
ॡं नमः हंसः, एं नमः हंसः, ऐं नमः हंसः
ओं नमः हंसः, औं नमः हंसः, अं नमः हंसः
अः नमः हंसः (कण्ठे विशुद्धि चक्रे षोडशदल कमले)

७ कं नमः हंसः, खं नमः हंसः, गं नमः हंसः
घं नमः हंसः, ङं नमः हंसः, चं नमः हंसः
छं नमः हंसः, जं नमः हंसः, झं नमः हंसः
ञं नमः हंसः, टं नमः हंसः, ठं नमः हंसः
(हृदये अनाहते द्वादशदल कमले)

७ डं नमः हंसः, ढं नमः हंसः, णं नमः हंसः
तं नमः हंसः, थं नमः हंसः, दं नमः हंसः
धं नमः हंसः, नं नमः हंसः, पं नमः हंसः
फं नमः हंसः, (नाभौ मणिपूरे दशदलकमले)

७ बं नमः हंसः, भं नमः हंसः, मं नमः हंसः
यं नमः हंसः, रं नमः हंसः, लं नमः हंसः
(लिङ्गमूले स्वाधिष्ठाने षड्दलकमले)

७ वं नमः हंसः, शं नमः हंसः, षं नमः हंसः
सं नमः हंसः, (गुदोपरि मूलाधारे चतुर्दले)

७ हं नमः हंसः, क्षं नमः हंसः (भ्रुवोर्मध्ये आज्ञा चक्रे द्विदले)

७ अं नमः हंसः, आं नमः हंसः, इं नमः हंसः
ईं नमः हंसः, उं नमः हंसः, ऊं नमः हंसः
ऋं नमः हंसः, ॠं नमः हंसः, ऌं नमः हंसः
ॡं नमः हंसः, एं नमः हंसः, ऐं नमः हंसः
ओं नमः हंसः, औं नमः हंसः, अं नमः हंसः अः नमः हंसः
कं नमः हंसः, खं नमः हंसः, गं नमः हंसः
घं नमः हंसः, ङं नमः हंसः, चं नमः हंसः
छं नमः हंसः, जं नमः हंसः, झं नमः हंसः
ञं नमः हंसः, टं नमः हंसः, ठं नमः हंसः
डं नमः हंसः, ढं नमः हंसः, णं नमः हंसः
तं नमः हंसः, थं नमः हंसः, दं नमः हंसः
धं नमः हंसः, नं नमः हंसः
पं नमः हंसः, फं नमः हंसः, बं नमः हंसः
भं नमः हंसः, मं नमः हंसः, यं नमः हंसः
रं नमः हंसः, लं नमः हंसः, वं नमः हंसः
शं नमः हंसः, षं नमः हंसः, सं नमः हंसः
हं नमः हंसः, क्षं नमः हंसः, (मूर्ध्नि सहस्रारे)

18. அந்தர்மாத்ருகாந்யாஸம்

7 *அம் நம: ஹம்ஸ:, ஆம் நம: ஹம்ஸ:, இம் நம: ஹம்ஸ:*
ஈம் நம: ஹம்ஸ:, உம் நம: ஹம்ஸ:, ஊம் நம: ஹம்ஸ:
ரும் நம: ஹம்ஸ:, ரூம் நம: ஹம்ஸ:, லும் நம: ஹம்ஸ:
லூம் நம: ஹம்ஸ:, ஏம் நம: ஹம்ஸ:, ஐம் நம: ஹம்ஸ:
ஓம் நம: ஹம்ஸ:, ஔம் நம: ஹம்ஸ:, அம் நம: ஹம்ஸ:
அ: நம: ஹம்ஸ:, (கழுத்தில் 16 தளவிசுத்திசக்ரத்தில்)

7 கம் நம: ஹம்ஸ:, க$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:, க$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:
க$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:, ஙம் நம: ஹம்ஸ:, சம் நம: ஹம்ஸ:
ச$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:, ஜம் நம: ஹம்ஸ:, ஜ$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:
ஞம் நம: ஹம்ஸ:, டம் நம: ஹம்ஸ:, ட$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:
(இதயத்தில் 12 இதழுள்ள அநாஹதசக் ரத்தில்)

7 ட$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:, ட$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:, ணம் நம: ஹம்ஸ:
தம் நம: ஹம்ஸ:, த$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:, த$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:
த$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:, நம் நம: ஹம்ஸ:, பம் நம: ஹம்ஸ:
ப$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:, (தொப்புளில் 10 தள மணிபூரகத்தில்)

7 ப$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:, ப$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:, மம் நம: ஹம்ஸ:
யம் நம: ஹம்ஸ:, ரம் நம: ஹம்ஸ:, லம் நம: ஹம்ஸ:
(குறி மூலத்தில் 6 தள ஸ்வாதிஷ்டானத்தில்)

7 வம் நம: ஹம்ஸ:, ஶம் நம: ஹம்ஸ:, ஷம் நம: ஹம்ஸ:
ஸம் நம: ஹம்ஸ:, (மூலாதாரத்தில் நாலிதழ்தாமரையில்)

7 ஹம் நம: ஹம்ஸ:, க்ஷம் நம: ஹம்ஸ:,
(புருவநடுவில் 2 இதழுள்ள ஆஜ்ஞையில்)

7 அம் நம: ஹம்ஸ:, ஆம் நம: ஹம்ஸ:, இம் நம: ஹம்ஸ:
ஈம் நம: ஹம்ஸ:, உம் நம: ஹம்ஸ:, ஊம் நம: ஹம்ஸ:
ரும் நம: ஹம்ஸ:, ரூம் நம: ஹம்ஸ:, லும் நம: ஹம்ஸ:
லூம் நம: ஹம்ஸ:, ஏம் நம: ஹம்ஸ:, ஐம் நம: ஹம்ஸ:
ஓம் நம: ஹம்ஸ:, ஔம் நம: ஹம்ஸ:, அம் நம: ஹம்ஸ:
அ: நம: ஹம்ஸ:, கம் நம: ஹம்ஸ:, க$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:
க$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:, க$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:
ஙம் நம: ஹம்ஸ:, சம் நம: ஹம்ஸ:, ச$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:
ஜம் நம: ஹம்ஸ:, ஜ$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:, ஞம் நம: ஹம்ஸ:
டம் நம: ஹம்ஸ:, ட$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:, ட$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:
ட$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:, ணம் நம: ஹம்ஸ:, தம் நம: ஹம்ஸ:
த$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:, த$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:, த$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:
நம் நம: ஹம்ஸ:, பம் நம: ஹம்ஸ:, ப$_2$ம் நம: ஹம்ஸ:
ப$_3$ம் நம: ஹம்ஸ:, ப$_4$ம் நம: ஹம்ஸ:, மம் நம: ஹம்ஸ:
யம் நம: ஹம்ஸ:, ரம் நம: ஹம்ஸ:, லம் நம: ஹம்ஸ:

வம் நம: ஹம்ஸ:, ஶம் நம: ஹம்ஸ:, ஷம் நம: ஹம்ஸ:
ஸம் நம: ஹம்ஸ:, ஹம் நம: ஹம்ஸ:, க்ஷம் நம: ஹம்ஸ:
(தலை உச்சியில் ஸஹஸ்ராரத்தில்)

१९. गणेशन्यासः ।

(तरुणादित्यसङ्काशाः गजवक्त्रास्त्रिलोचनाः ।
पाशाङ्कुशवराभीतिकराः शक्तिसमन्विताः ॥
तास्तु सिन्दूरवर्णाभाः सर्वालङ्कारभूषिताः ।
एकहस्तधृताम्भोजा इतरालिङ्गितप्रियाः ॥)

(वामोर्ध्वकरमारभ्य वामाधः करपर्यन्तं गणेशानां पाशादिध्यानम् । शक्तीनां तु वामकरे कमलं दक्षिणेच्च प्रियाश्लेष इति ध्यायेत् ।

४. अं श्रीयुक्ताय विघ्नेशाय नमः । (शिरसि)
४. आं ह्रीयुक्ताय विघ्नराजाय नमः । (मुखवृत्ते)
४. इं तुष्टियुक्ताय विनायकाय नमः । (दक्षनेत्रे)
४. ईं शान्तियुक्ताय शिवोत्तमाय नमः । (वामनेत्रे)
४. उं पुष्टियुक्ताय विघ्नहृते नमः । (दक्षकर्णे)
४. ऊं सरस्वतीयुक्ताय विघ्नकर्त्रे नमः । (वामकर्णे)
४. ऋं रतियुक्ताय विघ्नराजे नमः । (दक्षनासापुटे)
४. ॠं मेधायुक्ताय गणनायकाय नमः । (वामनासापुटे)
४. ऌं कान्तियुक्ताय एकदन्ताय नमः । (दक्षगण्डे)
४. ॡं कामिनीयुक्ताय द्विदन्ताय नमः । (वामगण्डे)
४. एं मोहिनीयुक्ताय गजवक्त्राय नमः । (ऊर्ध्वोष्ठे)
४. ऐं जटायुक्ताय निरञ्जनाय नमः । (अधरोष्ठे)
४. ओं तीव्रायुक्ताय कपर्दभृते नमः । (ऊर्ध्वदन्तपङ्क्तौ)
४. औं ज्वालिनीयुक्ताय दीर्घमुखाय नमः । (अधोदन्तपंक्तौ)
४. अं नन्दायुक्ताय शङ्कुकर्णाय नमः । (जिह्वाग्रे)

४. अः सुरसायुक्ताय वृषध्वजाय नमः । (कण्ठे)
४. कं कामरूपिणीयुक्ताय गणनाथाय नमः । (दक्षबाहुमूले)
४. खं सुभ्रूयुक्ताय गजेन्द्राय नमः । (दक्षकूर्परे)
४. गं जयिनीयुक्ताय शूर्पकर्णाय नमः । (दक्षमणिबन्धे)
४. घं सत्यायुक्ताय त्रिलोचनाय नमः । (दक्षकराङ्गुलिमूले)
४. ङं विघ्नेशीयुक्ताय लम्बोदराय नमः । (दक्षकराङ्गुल्यग्रे)
४. चं सुरूपायुक्ताय महानादाय नमः । (वामबाहुमूले)
४. छं कामदायुक्ताय चतुर्मूर्तये नमः । (वामकूर्परे)
४. जं मदविह्वलायुक्ताय सदाशिवाय नमः । (वाममणिबन्धे)
४. झं विकटायुक्ताय आमोदाय नमः । (वामकराङ्गुलिमूले)
४. ञं पूर्णायुक्ताय दुर्मुखाय नमः । (वामकराङ्गुल्यग्रे)
४. टं भूतिदायुक्ताय सुमुखाय नमः । (दक्षोरुमूले)
४. ठं भूमियुक्ताय प्रमोदाय नमः । (दक्षजानुनि)
४. डं शक्तियुक्ताय एकपादाय नमः । (दक्षगुल्फे)
४. ढं रमायुक्ताय द्विजिह्वाय नमः । (दक्षपादाङ्गुलिमूले)
४. णं मानुषीयुक्ताय शूराय नमः । (दक्षपादाङ्गुल्यग्रे)
४. तं मकरध्वयुक्ताय वीराय नमः । (वामोरुमूले)
४. थं वीरिणीयुक्ताय षण्मुखाय नमः । (वामजानुनि)
४. दं भ्रुकुटीयुक्ताय वरदाय नमः । (वामगुल्फे)
४. धं लज्जायुक्ताय वामदेवाय नमः । (वामपादाङ्गुलिमूले)
४. नं दीर्घघोणायुक्ताय वक्रतुण्डाय नमः । (वामपादाङ्गुल्यग्रे)
४. पं धनुर्धरायुक्ताय द्वितुण्डाय नमः । (दक्षपार्श्वे)
४. फं यामिनीयुक्ताय सेनान्ये नमः । (वामपार्श्वे)
४. बं रात्रियुक्ताय ग्रामण्ये नमः । (पृष्ठे)
४. भं चन्द्रिकायुक्ताय मत्ताय नमः । (नाभौ)

४. मं शशिप्रभायुक्ताय विमत्ताय नमः । (जठरे)

४. यं लोलायुक्ताय मत्तवाहनाय नमः । (हृदये)

४. रं चपलायुक्ताय जटिने नमः । (दक्षस्कन्धे)

४. लं ऋद्धियुक्ताय मुण्डिने नमः । (गलपृष्ठे ककुदि)

४. वं दुर्भगायुक्ताय खड्गिने नमः । (वामस्कन्धे)

४. शं सुभगायुक्ताय वरेण्याय नमः । (हृदयादिदक्षकराङ्गुल्यन्तं)

४. षं शिवायुक्ताय वृषकेतनाय नमः । (हृदयादिवामकराङ्गुल्यन्तं)

४. सं दुर्गायुक्ताय भक्ष्यप्रियाय नमः । (हृदयादिदक्षपादाङ्गुल्यन्तं)

४. हं कालीयुक्ताय गणेशाय नमः । (हृदयादिवामपादाङ्गुल्यन्तं)

४. ळं कालकुब्जिकायुक्ताय मेघनादाय नमः । (हृदयादिपादान्तं)

४. क्षं विघ्नहारिणीयुक्ताय गणेश्वराय नमः । (हृदयादिमूर्धान्तम्)

(मूलेन त्रिः व्यापकं कुर्यात् ।)

19. கணேசநியாஸம்

தனது இடது மடியில் தன் சக்தியை அணைத்துள்ள கணேசர் உதிக்கின்ற சூரியனின் நிறமும் முக்கண்களும் யானை முகமும் வலது மேல்கையில் அங்குசமும் இடது மேல்கையில் பாசமும் வலது கீழ்க்கையில் வரதமும் இடது கீழ்க்கையில் அபயமும் கொண்டவர். சக்தி தன் வலதுகையால் கணேசரை அணைத்து இடது கரத்தில் தாமரை ஏந்தி செந்தூர நிறத்தில் எல்லா ஆபரணங்களும் பூண்டவள். கணேசருக்கும் சக்திக்கும் தனித்தனிப் பெயருண்டு. பெயரும் உருவமும் மனத்தில் உருவகப்படுத்தி அந்தந்த இடத்தில் கட்டைவிரல் - பவித்ர விரல் நுனியால் தொடவும்.

4. அம் ஶ்ரீயுக்தாய விக்க்நேஶாய நம: (தலை)

4. ஆம் ஹ்ரீயுக்தாய விக்க்நராஜாய நம: (முகம்)

4. இம் துஷ்டியுக்தாய விநாயகாய நம: (வலது கண்)

4. ஈம் ஶாந்தியுக்தாய ஶிவோத்தமாய நம: (இடது கண்)

4. உம் புஷ்டியுக்தாய விக்க்நஹ்ருதே நம: (வலது காது)

4. ஊம் ஸரஸ்வதீயுக்தாய விக்க்நகர்த்ரே நம: (இடது காது)

4. ரும் ரதியுக்தாய விக்க்நராஜே நம: (வலது நாசி)
4. ரூம் மேதாயுக்தாய கணநாயகாய நம: (இடது நாசி)
4. லும் காந்தியுக்தாய ஏகதந்தாய நம: (வலது கன்னம்)
4. லூம் காமிநீயுக்தாய த்விதந்தாய நம: (இடது கன்னம்)
4. ஏம் மோஹினீயுக்தாய கஜவக்த்ராய நம: (மேல் உதடு)
4. ஐம் ஜடாயுக்தாய நிரஞ்ஜநாய நம: (கீழ் உதடு)
4. ஓம் தீவ்ராயுக்தாய கபர்தப்ப்ருதே நம: (மேல் பல்வரிசை)
4. ஔம் ஜ்வாலிநீயுக்தாய தீர்க்க முகாய நம: (கீழ்பல்வரிசை)
4. அம் நந்தாயுக்தாய ஶங்குகர்ணாய நம: (நாக்கின் நுனி)
4. அ: ஸுரஸாயுக்தாய வ்ருஷத்த்வஜாய நம: (கழுத்து)
4. கம் காமரூபிணீயுக்தாய கணநாதாய நம: (வலது அக்குள்)
4. க₂ம் ஸுப்ப்ருயுக்தாய கஜேந்த்ராய நம: (வலது முழங்கை)
4. க₃ம் ஜயிநீயுக்தாய ஶூர்பகர்ணாய நம: (வலதுமணிக்கட்டு)
4. க₄ம் ஸத்யாயுக்தாய த்ரிலோசநாய நம: (வலதுகை விரல் அடி)
4. ஙம் விக்க்நேஶீயுக்தாய லம்போதராய நம: (வலதுகை விரல் நுனி)
4. சம் ஸுரூபாயுக்தாய மஹாநாதாய நம: (இடது அக்குள்)
4. ச₂ம் காமதாயுக்தாய சதுர்மூர்தயே நம: (இடது முழங்கையில்)
4. ஜம் மதவிஹ்வலாயுக்தாய ஸதாஶிவாய நம: (இடது மணிக்கட்டு)
4. ஜ₂ம் விகடாயுக்தாய ஆமோதாய நம: (இடதுகைவிரல் அடி)
4. ஞம் பூர்ணாயுக்தாய துர்முகாய நம: (இடதுகைவிரல் துனி)
4. டம் பூதிதாயுக்தாய ஸுமுகாய நம: (வலது தொடை மூட்டு)
4. ட₂ம் பூமியுக்தாய ப்ரமோதாய நம: (வலது முழங்கால்)
4. ட₃ம் சக்தியுக்தாய ஏகபாதாய நம: (வலது கணுக்கால்)
4. ட₄ம் ரமாயுக்தாய த்விஜிஹ்வாய நம: (வலது கால் விரல் அடி)
4. ணம் மாநுஷீயுக்தாய ஶூராய நம: (வலது கால்விரல் நுனி)
4. தம் மகரத்த்வஜாயுக்தாய வீராய நம: (இடது தொடை மூட்டு)
4. த₂ம் வீரிணீயுக்தாய ஷண்முகாய நம: (இடது முழங்கால்)
4. த₃ம் ப்ப்ருகுடீயுக்தாய வரதாய நம: (இடதுகால்விரல் அடி)
4. த₄ம் லஜ்ஜாயுக்தாய வாமதேவாய நம: (இடதுகால் விரல் அடி)
4. நம் தீர்க்ககோணாயுக்தாய வக்ரதுண்டாய நம:

(இடது கால் விரல் துனி)

4. பம் தநுர்த்தராயுக்தாய த்விதுண்டகாய நம: (வலது விலா)
4. ப$_2$ம் யாமிநீயுக்தாய ஸேநாந்யே நம: (இடது விலா)
4. ப$_3$ம் ராத்ரியுக்தாய க்ராமண்யே நம: (புட்டத்தில்)
4. ப$_4$ம் சந்த்ரிகாயுக்தாய மத்தாய நம: (தொப்புள்)
4. மம் ஶஶிப்ரபாயுக்தாய விமத்தாய நம: (வயிறு)
4. யம் லோலாயுக்தாய மத்தவாஹநாய நம: (இதயம்)
4. ரம் சபலாயுக்தாய ஜடிநே நம: (வலது தோள்)
4. லம் ருத்த்தியுக்தாய முண்டிநே நம: (பிடரி)
4. வம் துர்ப்பகாயுக்தாய க்கட்கிநே நம: (இடது தோள்)
4. ஶம் ஸுபகாயுக்தாய வரேண்யாய நம: (இதயம் முதல் வலதுகை விரல் நுனிவரை)
4. ஷம் ஶிவாயுக்தாய வ்ருஷகேதநாய நம: (இதயம் முதல் இடது கைவிரல் நுனி வரை)
4. ஸம் துர்காயுக்தாய பக்ஷ்யப்ரியாய நம: (இதயம் முதல் வலதுகால் விரல் நுனி வரை)
4. ஹம் காளீயுக்தாய கணேஶாய நம: (இதயம் முதல் இடது கால் விரல் நுனிவரை)
4. ளம் காலகுப்ஜிகாயுக்தாய மேகநாதாய நம: (இதயம் முதல் இருகால்கள் வரை)
4. க்ஷம் விக்க்நஹாரிணீ யுக்தாய கணேஶ்வராய நம: (இதயம் முதல் தலை உச்சிவரை)

பிறகு மூலம் சொல்லி 3 முறை வியாபகம் செய்யவும்.

श्री महागणपति कलामातृकान्यासः ।। (प्रकारान्तरेण)

ॐ अस्य विघ्नेशादिकलामातृकान्यासस्य गणक ऋषिः । निचृद्गायत्री छंदः । विनायको देवता । हलो बीजानि । स्वराः शक्तयः । सर्वेष्टसिद्धये न्यासे विनियोगः ।। ॐ गां हृदयाय नमः । ॐ गीं शिरसे स्वाहा । ॐ गूं शिखायै वषट् । ॐ गैं कवचाय हुं । ॐ गौं नेत्रत्रयाय वौषट् । ॐ गः अस्त्राय फट् । एवं षडंगन्यासं कुर्यात्

ध्यानम् ।। "गुणांकुशवराभीतिपाणिं रक्ताब्जहस्तया ।। प्रिययालिंगितं रक्तं त्रिनेत्रं गणपं भजे ।। १ ।।

ॐ अं विघ्नेशह्रीभ्यां नमः (ललाटे) ॐ आं विघ्नराजश्रीभ्यां नमः (मुखवृत्ते) ॐ इं विनायकपुष्टिभ्यां नमः (दक्षिणनेत्रे) ॐ ईं शिवोत्त मशान्तिभ्यां नमः (वामनेत्रे) ॐ उं विघ्नकृत्स्वस्तिभ्यां नमः (दक्षिणकर्णे) ॐ ऊं विघ्नहर्तृसरस्वतीभ्यां नमः (वामकर्णे) ॐ ऋं गणस्वाहाभ्यां नमः (दक्षिणनासापुटे) ॐ ॠं एकदंतसुमेधाभ्यां नमः (वामनासापुटे) ॐ ऌं द्विदंतकांतिभ्यां नमः (दक्षिणगंडे) ॐ ॡं गजवक्त्रकामिनीभ्यां नमः (वामगंडे) १० ॐ एं निरंजनमोहिनीभ्यां नमः (ऊर्ध्वोष्ठे) ॐ ऐं कपर्दिनटीभ्यां नमः (अधरोष्ठे) ॐ ओं दीर्घजिह्वपार्वतीभ्यां नमः (ऊर्ध्वदंतपंक्तौ) ॐ औं शंकुकर्ण ज्वालिनीभ्यां नमः । अधोदंतपंक्तौ) ॐ अं वृषभध्वजनंदाभ्यां नमः (शिरसि) ॐ अः गणेशसुरेशीभ्यां नमः (मुखे)

ॐ कं गजेंद्र कामरूपिणिभ्यां नमः (दक्षिणबाहुमूले) ॐ खं शूर्पकर्णोमाभ्यां नमः (दक्षिणकूर्परे) ॐ गं त्रिलोचनतेजोवतीभ्यां नमः (दक्षिणमणिबंधे) ॐ घं लंबोदरसत्याभ्यां नमः (दक्षांगुलिमूले) ॐ ङं महानंदीविघ्नेशीभ्यां नमः (दक्षांगुल्यग्रे) ॐ चं चतुर्मूर्तिस्वरूपिणीभ्यां नमः (वामबाहुमूले) ॐ छं सदाशिवकामदाभ्यां नमः (वामकूर्परे) ॐ जं आमोदमदजिह्वाभ्यां नमः (वाममणिबंधे) ॐ झं दुर्मुख भूतिभ्यां नमः (वामांगुलिमूले) ॐ ञं सुमुखभौतिकाभ्यां नमः (वामांगुल्यग्रे) ॐ टं प्रमोदसिताभ्यां नमः (दक्षपादमूले) ओं ठं एकपादरमाभ्यां नमः (दक्षिण जानुनि। ओं डं द्विजिह्वमहिषीभ्यां नमः (दक्षिणगुल्फे) ओं ढं शूरभञ्जिनीभ्यां नमः । (दक्षिणपादां गुलिमूले) ॐ णं वीरविकरणाभ्यां नमः (दक्षिण-पादांगुल्यग्रे) ॐ तं षण्मुखभ्रुकुटीभ्यां नमः (वामपादमूले) ॐ थं वरदलज्जाभ्यां नमः (वामजानुनि) ॐ दं वामदेवदीर्घघोणाभ्यां नमः (वामगुल्फे) ॐ धं वक्रतुंडधनुर्धराभ्यां नमः (वामपादांगुलिमूले) ॐ नं द्विरदयामिनीभ्यां नमः (वामपादांगुल्यग्रे) ॐ पं सेनानीरात्रिभ्यां नमः (दक्षिणपार्श्वे) ॐ फं कामांधग्रामणीभ्यां नमः (वामपार्श्वे) ॐ बं मत्तशशिप्रभाभ्यां नमः (पृष्टे) ॐ भं विमत्तलोललोचनाभ्यां नमः (नाभौ) ॐ मं मत्तवाहनचंचलाभ्यां नमः (जठरे)

ॐ यं त्वगात्मभ्यां जटिदीप्तिभ्यां नमः (हृदि) ॐ रं असृगात्मभ्यां मुंडिसुभगाभ्यां नमः (दक्षांसे) ॐ लं मांसात्मभ्यां खडिदुर्भगाभ्यां नमः (ककुदि) ॐ वं मेद आत्मभ्यां वरेण्यशिवाभ्यां नमः (वामांसे) ॐ शं अस्थ्यात्मभ्यां नमः वृषकेतनभगाभ्यां नमः (हृदयादिदक्ष हस्तांतम्) ॐ षं मज्जात्मभ्यां भक्तिप्रियभगिनीभ्यां नमः (हृदयादिवामहस्तांतम्) ॐ सं शुक्रात्मभ्यां गणेशभोगिनीभ्यां नमः (हृदयादिदक्षपादांतम्) ॐ हं प्राणात्मभ्यां मेघनादसुभगाभ्यां नमः (हृदयादिवामपादांतम्) ॐ ळं शक्त्यात्मभ्यां व्याप्तिकालरात्रिभ्यां नमः (जठरे) ॐ क्षं परमात्मभ्यां गणेश्वरकालिकाभ्यां नमः (मुखे) (मन्त्रमहार्णवे)

१९. षडध्वन्यासः

१९-१ कलान्यासः-

४. हौं नमः पराय शान्त्यतीतकलात्मने नमः। (शिरसि)

४. हचैं (हचैं) नमः पराय शान्तिकलात्मने नमः। (भ्रूमध्ये)

४. हूं नमः पराय विद्याकलात्मने नमः। (हृदये)

४. हीं नमः पराय प्रतिष्ठाकलात्मने नमः। (गुह्ये)

४. ह्रां (हीं) नमः पराय निवृत्तिकलात्मने नमः। (पादयोः)

मूलेन त्रिः सर्वाङ्गे व्यापकं कुर्यात्॥

१९-२ तत्त्वन्यासः-

४. मं नमः पराय जीवत्मने नमः। (शिरसि)

४. भं नमः पराय प्राणात्मने नमः। (शिरसि)

४. बं नमः पराय बुद्ध्यात्मने नमः। (हृदये)

४. फं नमः पराय अंहकारात्मने नमः। (हृदये)

४. पं नमः पराय मन आत्मने नमः। (हृदये)

४. नं नमः पराय शब्दतन्मात्रात्मने नमः। (शिरसि)

४. धं नमः पराय स्पर्शतन्मात्रात्मने नमः। (भ्रूमध्ये)

४. दं नमः पराय रूपतन्मात्रात्मने नमः । (हृदये)

४. थं नमः पराय रसतन्मात्रात्मने नमः । (गुह्ये)

४. तं नमः पराय गन्धतन्मात्रात्मने नमः । (पादयोः)

४. णं नमः पराय श्रोत्रात्मने नमः । (श्रोत्रयोः)

४. ढं नमः पराय त्वगात्मने नमः । (त्वचि)

४. डं नमः पराय चक्षुरात्मने नमः । (चक्षुषोः)

४. ठं नमः पराय जिह्वात्मने नमः । (जिह्वायां)

४. टं नमः पराय घ्राणात्मने नमः । (नासिकयोः)

४. ञं नमः पराय वागात्मने नमः । (वाचि)

४. झं नमः पराय पाण्यात्मने नमः । (करयोः)

४. जं नमः पराय पादात्मने नमः । (पादयोः)

४. छं नमः पराय पाय्वात्मने नमः । (पायौ)

४. चं नमः पराय उपस्थात्मने नमः । (गुह्ये)

४. ङं नमः पराय आकाशात्मने नमः । (शिरसि)

४. घं नमः पराय वाय्वात्मने नमः । (मुखे)

४. गं नमः पराय तेज आत्मने नमः । (हृदये)

४. खं नमः पराय अबात्मने नमः । (गुहये)

४. कं नमः पराय पृथ्व्यात्मने नमः । (पादयोः)

४. शं नमः पराय हृत्पुण्डरीकात्मने नमः । (हृदये)

४. षं नमः पराय सूर्यमण्डलाय द्वादशकलात्मने नमः । (हृदये)

४. सं नमः पराय सोममण्डलाय षोडशकलात्मने नमः । (हृदये)

४. हं नमः पराय वह्निमण्डलाय दशकलात्मने नमः । (हृदये)

४. गों नमः पराय शान्त्यतीतकलात्मने नमः । (शिरसि)

४. गें नमः पराय शान्तिकलात्मने नमः । (मुखे)

४. गूं नमः पराय विद्याकलात्मने नमः । (हृदये)

४. गीं नमः पराय प्रतिष्ठाकलात्मने नमः । (गुह्ये)

४. गं नमः पराय निवृत्तिकलात्मने नमः । (पादयोः)

मूलेन सर्वाङ्गे त्रिः व्यापकं कुर्यात्

19. ஷடத்த்வநியாஸம்

19-1 கலாநியாஸம்

4. ஹௌம் நம: பராய சாந்த்ய தீதகலாத்மநே நம: (தலை)

4. ஹ்ர்யைம் (ஹ்ரையம்) நம: பராய சாந்திகலாத்மநே நம: (புருவநடுவில்)

4. ஹ்ரூம் நம: பராய வித்யா கலாத்மநே நம: (இதயம்)

4. ஹ்ரீம் நம: பராய ப்ரதிஷ்ட்டா கலாத்மநே நம: (குஹ்யம்)

4. ஹ்வாம் (ஹ்வீம்) நம: பராயநிவ்ருத்தி கலாத்மநே நம: (கால்கள்) மூலத்தால் 3 முறை உடல் முழுதும் வியாபகம் செய்யவும்)

19.2 தத்வநியாஸம்

4. மம் நம: பராய ஜீவாத்மநே நம: (தலை)

4. ப$_4$ம் நம: பராய ப்ராணத்மநே நம: (தலை)

4. ப$_3$ம் நம: பராய புத்த்யாத்மநே நம: (இதயம்)

4. ப$_2$ம் நம: பராய அஹங்காராத்மநே நம: (இதயம்)

4. பம் நம: பராய மந ஆத்மநே நம: (இதயம்)

4. நம் நம: பராய சப்ததந்மாத்ராத்மநே நம: (தலை)

4. த$_4$ம் நம: பராய ஸ்பர்சதந்மாத்ராத்மநே நம: (புருவ நடு)

4. த$_3$ம் நம: பராய ரூபதந்மாத்ராத்மநே நம: (இதயம்)

4. த$_2$ம் நம: பராய ரஸதந்மாத்ராத்மநே நம: (குஹ்யம்)

4. தம் நம: பராய கந்ததந்மாத்ராத்மநே நம: (கால்கள்)

4. ணம் நம: பராய ச்ரோத்ராத்மநே நம: (காதுகள்)

4. ட$_4$ம் நம: பராய த்வகாத்மநே நம: (தோல்)

4. ட$_3$ம் நம: பராய சக்ஷுராத்மநே நம: (கண்கள்)

4. ட$_2$ம் நம: பராய ஜிஹ்வாத்மநே நம: (நாக்கு)

4. டம் நம: பராய க்க்ராணாத்மநே நம: (நாசி)

4. ஞம் நம: பராய வாகாத்மநே நம: (வாக்கு)

4. ஜ$_2$ம் நம: பராய பாண்யாத்மநே நம: (கைகள்)

4. ஜம் நம: பராய பாதாத்மநே நம: (கால்கள்)

4. ச₂ம் நம: பராய பாய்வாத்மநே நம: (ஆஸனவாய்)

4. சம் நம: பராய உபஸ்த்தாத்மநே நம: (குஹ்யம்)

4. ஙம் நம: பராய ஆகாஶாத்மநே நம: (தலை)

4. க₄ம் நம: பராய வாய்வாத்மநே நம: (முகம்)

4. க₃ம் நம: பராய தேஜ ஆத்மநே நம: (இதயம்)

4. க₂ம் நம: பராய அப₃ாத்மநே நம: (குஹ்யம்)

4. கம் நம: பராய ப்ருத்வ்யாத்மநே நம: (கால்கள்)

4. ஶம் நம: பராய ஹ்ருத்புண்டரீகாத்மநே நம: (இதயம்)

4. ஷம் நம: பராய ஸூர்யமண்டலாய த்வாதஶ கலாத்மநே நம: (இதயம்)

4. ஸம் நம: பராய ஸோமமண்டலாய ஷோடஶ கலாத்மநே நம: (இதயம்)

4. ஹம் நம: பராய வந்ஹிமண்டலாய தஶகலாத்மநே நம: (இதயம்)

4. கே₃ாம் நம: பராய சாந்த்யதீத கலாத்மநே நம: (தலையில்)

4. கே₃ம் நம: பராய சாந்தி கலாத்மநே நம: (முகம்)

4. கூ₃ம் நம: பராய வித்யாகலாத்மநே நம: (இதயம்)

4. கீ₃ம் நம: பராய ப்ரதிஷ்ட்டாகலாத்மநே நம: (குஹ்யம்)

4. க₃ம் நம: பராய நிவ்ருத்திகலாத்மநே நம: (கால்கள்)

(மூலத்தால் உடல் முழுவதும் மூன்றுதடவை வியாபகம் செய்யவும்)

१९-३ भुवनन्यासः-

४. गां भूलोकाय नमः। (पादादिनाभ्यन्तं)

४. गीं भुवर्लोकाय नमः। (नाभ्यादि कण्ठान्तं)

४. गूं सुवर्लोकाय नमः। (कण्ठादिशीर्षान्तं)

मूलेन सर्वाङ्गे त्रिः व्यापकं कुर्यात्।

१९-४ वर्णन्यासः-

४. मूलं अं मूलं नमः। (शिरसि)

४. मूलं आं मूलं नमः। (मुखवृत्ते)

४. मूलं इं मूलं नमः। (दक्षनेत्रे)

४. मूलं ईं मूलं नमः। (वामनेत्रे)

४. मूलं उं मूलं नमः। (दक्षकर्णे)

४. मूलं ऊं मूलं नमः। (वामकर्णे)

४. मूलं ऋं मूलं नमः। (दक्षनासापुटे)

४. मूलं ॠं मूलं नमः। (वामनासापुटे)

४. मूलं लृं मूलं नमः। (दक्षकपोले)

४. मूलं ॡं मूलं नमः। (वामकपोले)

४. मूलं एं मूलं नमः। (ऊर्ध्वोष्ठे)

४. मूलं ऐं मूलं नमः। (अधरोष्ठे)

४. मूलं ओं मूलं नमः। (ऊर्ध्वदंतपंक्तौ)

४. मूलं औं मूलं नमः। (अधोदन्तपंक्तौ)

४. मूलं अं मूलं नमः। (जिह्वाग्रे)

४. मूलं अः मूलं नमः। (कण्ठे)

४. मूलं कं मूलं नमः। (दक्षबाहुमूले)

४. मूलं खं मूलं नमः। (दक्षकूर्परे)

४. मूलं गं मूलं नमः। (दक्षमणिबन्धे)

४. मूलं घं मूलं नमः। (दक्षकराङ्गुलिमूले)

४. मूलं ङं मूलं नमः। (दक्षकराङ्गुल्यग्रे)

४. मूलं चं मूलं नमः। (वामबाहुमूले)

४. मूलं छं मूलं नमः। (वामकूर्परे)

४. मूलं जं मूलं नमः। (वाममणिबन्धे)

४. मूलं झं मूलं नमः । (वामकराङ्गुलिमूले)

४. मूलं ञं मूलं नमः । (वामकराङ्गुल्यग्रे)

४. मूलं टं मूलं नमः । (दक्षोरुमूले)

४. मूलं ठं मूलं नमः । (दक्षजानुनि)

४. मूलं डं मूलं नमः । (दक्षगुल्फे)

४. मूलं ढं मूलं नमः । (दक्षपादाङ्गुलिमूले)

४. मूलं णं मूलं नमः । (दक्षपादाङ्गुल्यग्रे)

४. मूलं तं मूलं नमः । (वामोरुमूले)

४. मूलं थं मूलं नमः । (वामजानुनि)

४. मूलं दं मूलं नमः । (वामगुल्फे)

४. मूलं धं मूलं नमः । (वामापादाङ्गुलिमूले)

४. मूलं नं मूलं नमः । (वामपादाङ्गुल्यग्रे)

४. मूलं पं मूलं नमः । (दक्षपार्श्वे)

४. मूलं फं मूलं नमः । (वामपार्श्वे)

४. मूलं बं मूलं नमः । (पृष्ठे)

४. मूलं भं मूलं नमः । (नाभौ)

४. मूलं मं मूलं नमः । (जठरे)

४. मूलं यं मूलं नमः । (हृदये)

४. मूलं रं मूलं नमः । (दक्षकक्षे)

४. मूलं लं मूलं नमः । (गलपृष्ठे)

४. मूलं वं मूलं नमः । (वामकक्षे)

४. मूलं शं मूलं नमः । (हृदयादिदक्षकराङ्गुल्यन्तं)

४. मूलं षं मूलं नमः । (हृदयादिवामकराङ्गुल्यन्तं)

४. मूलं सं मूलं नमः । (हृदयादिदक्षपादाङ्गुल्यन्तं)

४. मूलं हं मूलं नमः । (हृदयादिवामपादाङ्गुल्यन्तं)

४. मूलं ळं मूलं नमः । (हृदयादिगुह्यान्तं)

४. मूलं क्षं मूलं नमः । (हृदयादिमूर्धान्तम्)

(मूलेन त्रिः व्यापकं कुर्यात्)

19-3. புவநநியாஸம்

4. க₃ாம் ப்பூலோகாய நம: (கால்கள் முதல் தொப்புள்வரை)

4. கீ₃ம் ப்புவர்லோகாய நம: (தொப்புள் முதல் கழுத்துவரை)

4. கூ₃ம் ஸுவர்லோகாய நம: (கழுத்து முதல் தலைவரை)

(மூலத்தால் உடல் முழுவதும் 3 முறை வியாபகம் செய்யவும்)

19-4. வர்ணநியாஸம்

4. மூலம் அம் மூலம் நம: (தலை)

4. மூலம் ஆம் மூலம் நம: (முகம்)

4. மூலம் இம் மூலம் நம: (வலதுகண்)

4. மூலம் ஈம் மூலம் நம: (இடது கண்)

4. மூலம் உம் மூலம் நம: (வலது காது)

4. மூலம் ஊம் மூலம் நம: (இடது காது)

4. மூலம் ருும் மூலம் நம: (வலது நாசி)

4. மூலம் ரூம் மூலம் நம: (இடது நாசி)

4. மூலம் லுும் மூலம் நம: (வலது கன்னம்)

4. மூலம் லூம் மூலம் நம: (இடது கன்னம்)

4. மூலம் ஏம் மூலம் நம: (மேலு தடு)

4. மூலம் ஐம் மூலம் நம: (கீழு தடு)

4. மூலம் ஓம் மூலம் நம: (மேல் பல்வரிசை)

4. மூலம் ஔம் மூலம் நம: (கீழ் பல்வரிசை)

4. மூலம் அம் மூலம் நம: (நாக்கின் நுனி)

4. மூலம் அ: மூலம் நம: (கழுத்து)

4. மூலம் கம் மூலம் நம: (வலது தோள்பட்டை)

4. மூலம் க₂ம் மூலம் நம: (வலது முழங்கை)

4. மூலம் க₃ம் மூலம் நம: (வலது மணிக்கட்டு)

4. மூலம் க$_{4}$ம் மூலம் நம: (வலது கைவிரல் அடி)
4. மூலம் ஙம் மூலம் நம: (வலது கைவிரல் நுனி)
4. மூலம் சம் மூலம் நம: (இடது தோள்பட்டை)
4. மூலம் ச$_{2}$ம் மூலம் நம: (இடது முழங்கை)
4. மூலம் ஜம் மூலம் நம: (இடது மணிக்கட்டு)
4. மூலம் ஜ$_{2}$ம் மூலம் நம: (இடது கைவிரல் அடி)
4. மூலம் ஞம் மூலம் நம: (இடது கைவிரல் நுனி)
4. மூலம் டம் மூலம் நம: (வலது தொடை மூட்டு)
4. மூலம் ட$_{2}$ம் மூலம் நம: (வலது முழங்கால்)
4. மூலம் ட$_{3}$ம் மூலம் நம: (வலது கணுக்கால்)
4. மூலம் ட$_{4}$ம் மூலம் நம: (வலது கால்விரல் அடி)
4. மூலம் ணம் மூலம் நம: (வலது கால்விரல் நுனி)
4. மூலம் தம் மூலம் நம: (இடது தொடை மூட்டு)
4. மூலம் த$_{2}$ம் மூலம் நம: (இடது முழங்கால்)
4. மூலம் த$_{3}$ம் மூலம் நம: (இடது கணுக்கால்)
4. மூலம் த$_{4}$ம் மூலம் நம: (இடது கால்விரல் அடி)
4. மூலம் நம் மூலம் நம: (இடது கால்விரல் நுனி)
4. மூலம் பம் மூலம் நம: (வலது விலா)
4. மூலம் ப$_{2}$ம் மூலம் நம: (இடது விலா)
4. மூலம் ப$_{3}$ம் மூலம் நம: (புட்டம்)
4. மூலம் ப$_{4}$ம் மூலம் நம: (தொப்புள்)
4. மூலம் மம் மூலம் நம: (வயிறு)
4. மூலம் யம் மூலம் நம: (இதயம்)
4. மூலம் ரம் மூலம் நம: (வலது அக்குள்)
4. மூலம் லம் மூலம் நம: (பிடரி)
4. மூலம் வம் மூலம் நம: (இடது அக்குள்)
4. மூலம் ஶம் மூலம் நம: (இதயம் முதல் வலது கை விரல் நுனிவரை)
4. மூலம் ஷம் மூலம் நம: (இதயம் முதல் இடது கை விரல் நுனிவரை)
4. மூலம் ஸம் மூலம் நம: (இதயம் முதல் வலது கால் விரல் நுனிவரை)

4. மூலம் ஹம் மூலம் நம: (இதயம் முதல் இடதுகால் விரல் நுனிவரை)

4. மூலம் ளம் மூலம் நம: (இதயம் முதல் குஹ்யம் வரை)

4. மூலம் க்ஷம் மூலம் நம: (இதயம் முதல் தலை உச்சிவரை)

மூலத்தால் மூன்று முறை உடல் முழுவதும் வியாபகம் செய்யவும்

१९-५ पदन्यासः-

४. तत्पुरुषाय नमः। (शिरसि)

४. विद्महे नमः। (भाले)

४. वक्रतुण्डाय नमः। (मुखे)

४. धीमहि नमः। (कंठे)

४. तत् नमः। (नाभौ)

४. नो नमः। (ऊर्वोः)

४. दन्तिः नमः। (जान्वोः)

४. प्रचोदयात् नमः। (पादयोः)

मूलेन त्रिः व्यापकं कुर्यात्।

19.5 பதநியாஸம்

4. தத்புருஷாய நம: (தலை)

4. வித்மஹே நம: (நெற்றி)

4. வக்ரதுண்டாய நம: (முகம்)

4. தீமஹி நம: (கழுத்து)

4. தத் நம: (தொப்புள்)

4. நோ நம: (தொடைகள்)

4. தந்தி: நம: (முழங்கால்கள்)

4. ப்ரசோதயாத் நம: (கால்கள்)

மூலத்தால் மூன்று தடவை வியாபகம் செய்யவும்.

१९.६ मंत्रन्यासः-

४. गणानां नमः। (शिरसि)

४. त्वा नमः। (भाले)

४. गणपतिं नमः । (वदने)
४. हवामहे नमः । (उपकंठे)
४. कविं नमः । (कंठे)
४. कवीनाम् नमः । (मुखे)
४. उपमश्रवस्तमम् नमः । (गळे)
४. ज्येष्ठराजम् नमः । (अंसयोः)
४. ब्रह्मणाम् नमः । (हृदये)
४. ब्रह्मणः नमः । (नाभौ)
४. पते नमः । (गुह्ये)
४. आ नमः । (दक्षिणजानुनि)
४. नः नमः । (वामजानुनि)
४. शृण्वन् नमः । (दक्षिणाङ्घ्रौ)
४. ऊतिभिः नमः । (वामाङ्घ्रौ)
४. सीद नमः । (पृष्ठे)
४. सादनम् नमः । (ककुदि)

मूलेन त्रिः व्यापकं कुर्यात् ।

19-6 மந்திரநியாஸம்

4. கணாநாம் நம: (தலை)
4. த்வா நம: (நெற்றி)
4. கணபதிம் நம: (முகம்)
4. ஹவாமஹே நம: (கழுத்தின் மேல் பகுதி)
4. கவிம் நம: (கழுத்து)
4. கவிநாம் நம: (முகம்)
4. உபமஶ்ரவஸ்தமம் நம: (தொண்டை)
4. ஜ்யேஷ்டராஜம் நம: (தோள்கள்)
4. ப்ரும்ஹணாம் நம: (இதயம்)
4. ப்ரும்ஹண: நம: (தொப்புள்)
4. பதே நம: (குஹ்யம்)

4. ஆ நம: (வலது முழங்கால்)

4. ந: நம: (இடது முழங்கால்)

4. ப்ருண்வந் நம: (வலது கால்)

4. ஊதிபி: நம: (இடது கால்)

4. ஸீத நம: (புட்டம்)

4. ஸாதநம் நம: (பிடரி)

மூலத்தால் மூன்று முறை வியாபகம் செய்யவும்.

२०. दशविघ्नन्यासः-

४. विघ्नगणपतये नमः । (मूर्ध्नि)

४. विनायक गणपतये नमः । (दक्षनेत्रे)

४. वीरगणपतये नमः । (वामनेत्रे)

४. शूरगणपतये नमः । (जिह्वायां)

४. वरदगणपतये नमः । (हृदये)

४. हस्तिमुखगणपतये नमः । (नाभौ)

४. एकदन्तगणपतये नमः । (गुह्ये)

४. लम्बोदरगणपतये नमः । (दक्षजानुनि)

४. क्षिप्रगणपतये नमः । (वामजानुनि)

४. महागणपतये नमः । (चरणाग्रयोः)

मूलेन त्रिः व्यापकं सर्वाङ्गे कुर्यात् ॥

20. தஶவிக்க்நநியாஸம்

4. விக்க்நகணபதயே நம: (தலை)

4. விநாயக கணபதயே நம: (வலதுகண்)

4. வீரகணபதயே நம: (இடது கண்)

4. ஶூரகணபதயே நம: (நாக்கு)

4. வரதகணபதயே நம: (இதயம்)

4. ஹஸ்திமுக கணபதயே நம: (தொப்புள்)

4. ஏகதந்தகணபதயே நம: (குஹ்யம்)

4. லம்போதரகணபதயே நம: (வலது முழங்கால்)

4. க்ஷிப்ர கணபதயே நம: (இடது முழங்கால்)

4. மஹாகணபதயே நம: (பாதங்களின் நுனி)

மூலத்தால் மூன்று முறை வியாபகம் செய்யவும்

२१. मूलमन्त्रन्यासः- (करन्यासः)

४. ओं श्रीं नमः अंगुष्ठाभ्यां नमः ॥ (कराङ्गुष्ठयोः)

४. ओं ह्रीं नमः तर्जनीभ्यां नमः ॥ (तर्जन्योः)

४. ओं क्लीं नमः मध्यमाभ्यां नमः ॥ (मध्यमयोः)

४. ओं ग्लौं नमः । अनामिकाभ्यां नमः । (अनामिकयोः)

४. ओं गं नमः । कनिष्ठिकाभ्यां नमः । (कनिष्ठिकयोः)

४. ओं गणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशमानयस्वाहा
(करतलकरपृष्ठेषु व्यापकं कुर्यात् ।)

४. ओं गां नमः । (अंगुष्ठयोः)

४. ओं गीं नमः । (तर्जन्योः)

४. ओं गूं नमः । (मध्यमयोः)

४. ओं गैं नमः । (अनामिकयोः)

४. ओं गौं नमः । (कनिष्ठिकयोः)

४. (मूलेन करतल कर पृष्ठेषु व्यापकं कुर्यात् ।)

21. மூல மந்த்ர நியாஸம் (கரநியாஸம்)

4. ஓம் ஸ்ரீம் நம: அங்குஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம: (கட்டை விரல்கள்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: தர்ஜநீப்ப்யாம் நம: (ஆட்காட்டிவிரல்கள்)

4. ஓம் க்லீம் நம: மத்த்யமாப்ப்யாம் நம: (நடுவிரல்கள்)

4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: அநாமிகாப்ப்யாம் நம: (மோதிர விரல்கள்)

4. ஓம் க$_3$ம் நம: கனிஷ்ட்டிகாப்ப்யாம் நம: (சுண்டு விரல்கள்)

4. ஓம் கணபதயே வர வரதஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா
(என கைகளில் உள்ளும் புறமும் தடவவும்)

4. ஓம் கா$_3$ம் நம: (கட்டைவிரல்கள்)

4. ஓம் கீ$_3$ம் நம: (ஆள்காட்டிவிரல்கள்)

4. ஓம் கூ$_3$ம் நம: (நடுவிரல்கள்)

4. ஓம் கை₃ம் நம: (மோதிரவிரல்கள்)

4. ஓம் கௌ₃ளம் நம: (சுண்டு விரல்கள்)

4. மூலத்தால் கைகளின் உள்ளும் புறமும் தடவவும்)

२२. मूलमन्त्रन्यासः - (अङ्गन्यासः)

४. ओं श्रीं नमः । (मुर्ध्नि)
४. ओं ह्रीं नमः । (भ्रूमध्ये)
४. ओं क्लीं नमः । (हृदये)
४. ओं ग्लौं नमः । (गुह्ये)
४. ओं गं नमः । (पादयोः)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात .,
४. ओं श्रीं नमः । (मूर्ध्नि)
४. ओं ह्रीं नमः । (मुखे)
४. ओं क्लीं नमः । (दक्षकर्णे)
४. ओं ग्लौं नमः । (वामकर्णे)
४. ओं गं नमः । (चोरकूपे)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात् ।)
४. ओं श्रीं नमः । (शिरसि)
४. ओं ह्रीं नमः । (भ्रूमध्ये)
४. ओं क्लीं नमः । (वामनेत्रे)
४. ओं ग्लौं नमः । (दक्षनेत्रे)
४. ओं गं नमः । (मुखे)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात् ।)
४. ओं श्रीं नमः । (दक्षकरांसे)
४. ओं ह्रीं नमः । (दक्षकूर्परे)
४. ओं क्लीं नमः । (दक्षमणिबंधे)

४. ओं ग्लौं नमः। (दक्षकराङ्गुलिमूले)
४. ओं गं नमः। (दक्षकराङ्गुल्यग्रे)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात्।)
४. ओं श्रीं नमः। (वामकरांसे)
४. ओं ह्रीं नमः। (वामकूर्परे)
४. ओं क्लीं नमः। (वाममणिबधे)
४. ओं ग्लौं नमः। (वामकराङ्गुलिमूले)
४. ओं गं नमः। (वामकराङ्गुल्यग्रे)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात्।)
४. ओं श्रीं नमः। (दक्षोरुमूले)
४. ओं ह्रीं नमः। (दक्षजानुनि)
४. ओं क्लीं नमः। (दक्षगुल्फे)
४. ओं ग्लौं नमः। (दक्षपादाङ्गुलिमूले)
४. ओं गं नमः। (दक्षपादाङ्गुल्यग्रे)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात्।)
४. ओं श्रीं नमः। (वामोरुमूले)
४. ओं ह्रीं नमः। (वामजानुनि)
४. ओं क्लीं नमः। (वामगुल्फे)
४. ओं ग्लौं नमः। (वामपादाङ्गुलिमूले)
४. ओं गं नमः। (वामपादाङ्गुल्यग्रे)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात्।)
४. ओं श्रीं नमः। (वामकट्यां)
४. ओं ह्रीं नमः। (दक्षकट्यां)
४. ओं क्लीं नमः। (वामांसे)

४. ओं ग्लौं नमः । (दक्षांसे)
४. ओं गं नमः । (हृदये)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात् ।)
४. ओं श्रीं नमः । (वामजानुनि)
४. ओं ह्रीं नमः । (दक्षजानुनि)
४. ओं क्लीं नमः । (वामगुल्फे)
४. ओं ग्लौं नमः । (दक्षगुल्फे)
४. ओं गं नमः । (नाभौ)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात् ।)
४. ओं श्रीं नमः । (वामस्तने)
४. ओं ह्रीं नमः । (दक्षस्तने)
४. ओं क्लीं नमः । (गळे)
४. ओं ग्लौं नमः । (पृष्ठे)
४. ओं गं नमः । (उपकण्ठे)
४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा (इत्यनेन उक्तस्थानेषु व्यापकं कुर्यात् ।)

22. மூலமந்திர நியாஸம் (அங்கநியாஸம்)

4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (தலை)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (புருவநடு)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இதயம்)
4. ஓம் க்₃லௌம் நம: (குஹ்யம்)
4. ஓம் க₃ம் நம: (கால்கள்)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா என தலை முதலியவற்றைத் தொடவும்
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (தலை)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (முகம்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (வலது காது)

4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (இடது காது)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (நெஞ்சுக்குழி)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என தலை முதலிய இடங்களில் வியாபகம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (தலை)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (புருவ நடு)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இடது கண்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (வலது கண்)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (முகம்)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என தலை முதலிய இடங்களில் வியாபகம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (வலது தோள்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (வலது முழங்கை)
4. ஓம் க்லீம் நம: (வலது மணிக்கட்டு)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (வலது கை விரல் அடி)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (வலது கைவிரல் நுனி)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என வலது தோள் முதலிய முழுவதும் தொடவும்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (இடது தோள்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (இடது முழங்கை)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இடது மணிக்கட்டு)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (இடது கைவிரல் அடி)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (இடது கைவிரல் நுனி)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என இடதுகை முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (வலது தொடைமூட்டு)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (வலது முழங்கால்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (வலது கணுக்கால்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (வலது கால்விரல் அடி)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (வலது கால்விரல் நுனி)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என வலது கால் முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (இடது தொடைமூட்டு)

4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (இடது முழங்கால்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இடது கணுக்கால்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (இடது கால்விரல் அடி)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (இடது கால்விரல் நுனி)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என இடது கால் முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (இடுப்பு இடதுபுறம்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (இடுப்பு வலது புறம்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இடதுதோள்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (வலது தோள்)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (இதயம்)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என இடுப்பு முதலிய இடங்களில் வியாபகம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (இடது முழங்கால்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (வலது முழங்கால்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இடது கணுக்கால்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (வலது கணுக்கால்)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (தொப்புள்)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என இடது முழங்கால் முதலியவற்றில் வியாபகம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (இடது ஸ்தனத்தில்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (வலது ஸ்தனத்தில்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (கழுத்தில்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (புட்டம்)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (கழுத்தின் மேல்புறம்)
4. ஓம் கணபதயே வர வரத ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (என ஸ்தனம் முதலியவற்றில் வியாபகம்)

२३. मूलमन्त्रवर्णन्यासः-

४. ओं ओं नमः। (मूर्ध्नि)
४. ओं श्रीं नमः। (भ्रूमध्ये)
४. ओं ह्रीं नमः। (वामनेत्रे)

४. ओं क्लीं नमः। (दक्षनेत्रे)
४. ओं ग्लौं नमः। (कण्ठे)
४. ओं गं नमः। (उपकण्ठे)
४. ओं गं नमः। (मुखे)
४. ओं णं नमः। (दक्षोरुमूले)
४. ओं पं नमः। (दक्षकूर्परे)
४. ओं तं नमः। (दक्षमणिबन्धे)
४. ओं यें नमः। (दक्षकराङ्गुलिमूले)
४. ओं वं नमः। (दक्षकराङ्गुल्यग्रे)
४. ओं रं नमः। (वामकरमूले)
४. ओं वं नमः। (वामकूर्परे)
४. ओं रं नमः। (वाममणिबन्धे)
४. ओं दं नमः। (वामकराङ्गुलिमूले)
४. ओं सं नमः। (वामकराङ्गुल्यग्रे)
४. ओं वं नमः। (दक्षोरुमूले)
४. ओं जं नमः। (दक्षजानुनि)
४. ओं नं नमः। (दक्षगुल्फे)
४. ओं में नमः। (दक्षपादाङ्गुलिमूले)
४. ओं वं नमः। (दक्षपादाङ्गुल्यग्रे)
४. ओं शं नमः। (वामोरुमूले)
४. ओं मां नमः। (वामजानुनि)
४. ओं नं नमः। (वामगुल्फे)
४. ओं यं नमः। (वामपादाङ्गुलिमूले)
४. ओं स्वां नमः। (वामपादाङ्गुल्यग्रे)
४. ओं हां नमः। (हृदये)

(मूलेन त्रिः सर्वाङ्गे व्यापकं न्यसेन्॥)

23. மூல மந்திரவர்ண நியாஸம்

4. ஓம் ஓம் நம: (தலை)
4. ஓம் ஸ்ரீம் நம: (புருவ நடு)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (இடது கண்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (வலது கண்)
4. ஓம் க்₃லெளம் நம: (கழுத்து)
4. ஓம் கம் நம: (கழுத்தின் மேற்பகுதி)
4. ஓம் கம் நம: (முகம்)
4. ஓம் ணம் நம: (வலது தோள்)
4. ஓம் பம் நம: (வலது முழங்கை)
4. ஓம் தம் நம: (வலது மணிக்கட்டு)
4. ஓம் யேம் நம: (வலது கைவிரல் அடி)
4. ஓம் வம் நம: (வலதுகைவிரல் நுனி)
4. ஓம் ரம் நம: (இடது தோள்)
4. ஓம் வம் நம: (இடது முழங்கை)
4. ஓம் ரம் நம: (இடது மணிக்கட்டு)
4. ஓம் தம் நம: (இடது கைவிரல் அடி)
4. ஓம் ஸம் நம: (இடது கைவிரல் நுனி)
4. ஓம் ர்வம் நம: (வவது தொடைமூட்டு)
4. ஓம் ஜம் நம: (வலது முழங்கால்)
4. ஓம் நம் நம: (வலது கணுக்கால்)
4. ஓம் மேம் நம: (வலது கால்விரல் அடி)
4. ஓம் வம் நம: (வலது கால்விரல் நுனி)
4. ஓம் சம் நம: (இடது தொடைமூட்டு)
4. ஓம் மாம் நம: (இடது முழங்கால்)
4. ஓம் நம் நம: (இடது கணுக்கால்)
4. ஓம் யம் நம: (இடது கால்விரல் அடி)
4. ஓம் ஸ்வாம் நம: (இடது கால்விரல் நுனி)
4. ஓம் ஹாம் நம: (இதயம்)

(மூலத்தால் 3 தடவை உடல் முழுவதும் வியாபகம்)

२४. मूलमन्त्रपदाष्टकन्यासः-

४. ओं ओं नमः। (अधः सहस्रारे)

४. ओं श्रीं नमः। (मूलाधारे)

४. ओं ह्रीं नमः। (स्वाधिष्ठाने)

४. ओं क्लीं नमः। (मणिपूरके)

४. ओं ग्लौं नमः। (अनाहते)

४. ओं गं नमः। (विशुद्धौ)

४. ओं गणपतये वरवरद नमः। (आज्ञायां)

४. ओं सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा नमः। (ब्रह्मरन्ध्रे)

(मूलेन त्रिः सर्वाङ्गे व्यापकं न्यसेत्॥)

४. ओं ओं नमः। (मूलाधारे)

४. ओं श्रीं नमः। (लिंगमूले)

४. ओं ह्रीं नमः। (नाभौ)

४. ओं क्लीं नमः। (हृदये)

४. ओं ग्लौं नमः। (गळे)

४. ओं गं नमः। (लम्बिकाग्रे)

४. ओं गणपतये वरवरद नमः। (मूर्ध्नि)

४. ओं सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा नमः। (ब्रह्मरन्ध्रे)

(मूलेन त्रिः सर्वाङ्गे व्यापकं न्यसेत्।)

24. மூலமந்திரபதாஷ்டக நியாஸம்

4. ஓம் ஓம் நம: (கீழ்ஸஹஸ்ராரம்)

4. ஓம் ஸ்ரீம் நம: (மூலாதாரம்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (ஸ்வாதிஷ்ட்டானம்)

4. ஓம் க்லீம் நம: (மணிபூரகம்)

4. ஓம் க்₃லௌம் நம: (அநாஹதம்)

4. ஓம் க₃ம் நம: (விசுத்தி)

4. ஓம் கணபதயே வரவரத நம: (ஆஜ்ஞை)
4. ஓம் ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா நம: (பிரும்மரந்திரம்)
(மூலத்தால் மூன்று முறை உடல் முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ஓம் நம: (மூலாதாரம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (லிங்கமூலம்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (தொப்புள்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இதயம்)
4. K® U_3லௌம் நம: (கழுத்தில்)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (உள்நாக்கில்)
4. ஓம் கணபதயே வரவரத நம: (தலையில்)
4. ஓம் ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா நம: (பிரும்மரந்திரம்)
(மூலத்தால் மூன்று முறை உடல் முழுவதும் வியாபகம்)

२५. मूलमंत्रपदनवकन्यासः-

४. ओं ओं नमः। (मूलाधारे)
४. ओं श्रीं नमः। (लिंगमूले)
४. ओं ह्रीं नमः। (नाभौ)
४. ओं क्लीं नमः। (हृदये)
४. ओं ग्लौं नमः। (गळे)
४. ओं गं नमः। (लम्बिकाग्रे)
४. ओं गणपतये नमः। (भ्रूमध्ये)
४. ओं वरवरद नमः (ललाटे)
४. ओं सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा नमः। (मूर्ध्नि)
(मूलेन त्रिः सर्वाङ्गे व्यापकं न्यसेत्।)

25. மூலமந்த்ர பத நவகந்யாஸம்

4. ஓம் ஓம் நம: (மூலாதாரம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (லிங்கமூலம்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (தொப்புள்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இதயம்)

4. ஓம் க்₃லௌம் நம: (கழுத்தில்)
4. ஓம் க₃ம் நம: (உள்நாக்கில்)
4. ஓம் கணபதயே நம: (புருவநடுவில்)
4. ஓம் வரவரத நம: (நெற்றியில்)
4. ஓம் ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா நம: (தலை)
(மூலத்தால் மூன்று முறை உடல் முழுவதும் வியாபகம்)

२६. मूलमन्त्रपदचतुर्दशकन्यासः-

४. ओं ओं नमः । (मूलाधारे)
४. ओं श्रीं नमः । (वृषणे)
४. ओं ह्रीं नमः । (लिंगमूले)
४. ओं क्लीं नमः । (जठरे)
४. ओं ग्लौं नमः । (नाभौ)
४. ओं गं नमः । (उदरे)
४. ओं गणपतये नमः । (हृदये)
४. ओं वर नमः । (उरसि)
४. ओं वरद नमः । (गळे)
४. ओं सर्वजनं नमः । (लम्बिकाग्रे)
४. ओं मे नमः । (भ्रूमध्ये)
४. ओं वशं नमः । (ललाटे)
४. ओं आनय नमः । (केशान्ते)
४. ओं स्वाहा नमः । (मूर्ध्नि)
(मूलेन त्रिः व्यापकं न्यसेत् ।)

26. மூலமந்திரபத சதுர்தஶக நியாஸம்

4. ஓம் ஓம் நம: (மூலாதாரம்)
4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (விதையில்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (லிங்கமூலம்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (அடிவயிறு)

4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (தொப்புள்)
4. ஓம் க$_3$ம் நம: (மேல் வயிறு)
4. ஓம் கணபதயே நம: (இதயம்)
4. ஓம் வர நம: (மார்பு)
4. ஓம் வரத நம: (கழுத்து)
4. ஓம் ஸர்வஜநம் நம: (உள் நாக்கு)
4. ஓம் மே நம: (புருவநடு)
4. ஓம் வசம் நம: (நெற்றி)
4. ஓம் ஆநய நம: (வகிடு)
4. ஓம் ஸ்வாஹா நம: (தலை)

(மூலத்தால் மூன்று முறை உடல் முழுவதும் வியாபகம்)

२७. मूलमन्त्र पददशकन्यासः -

४. ओं ओं नमः। (मूलाधारे)
४. ओं श्रीं नमः। (लिंगमूले)
४. ओं ह्रीं नमः। (नाभौ)
४. ओं क्लीं नमः। (हृदये)
४. ओं ग्लौं नमः। (गळे)
४. ओं गं नमः। (लम्बिकाग्रे)
४. ओं गणपतये नमः। (भ्रूमध्ये)
४. ओं वरवरद नमः। (ललाटे)
४. ओं सर्वजनं नमः। (केशान्ते)
४. ओं मे वशमानय स्वाहा नमः। (मूर्ध्नि)
(मूलेन त्रिः व्यापकं न्यसेत् ॥)

27. மூலமந்திரபததசக நியாஸம்

4. ஓம் ஓம் நம: (மூலாதாரம்)
4. ஓம் ஸ்ரீம் நம: (லிங்கமூலம்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (தொப்புள்)
4. ஓம் க்லீம் நம: (இதயம்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: (கழுத்து)

4. ஓம் க₃ம் நம: (உள் நாக்கு)
4. ஓம் கணபதயே நம: (புருவ நடு)
4. ஓம் வரவரத நம: (நெற்றி)
4. ஓம் ஸர்வஜநம் நம: (முன்னுச்சி)
4. ஓம் மேவஶமாநய ஸ்வாஹா நம: (தலை)
(மூலத்தால் 3 முறை உடல் முழுவதும் வியாபகம்)

२८. वशीकरणन्यासः-

४. ओं श्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (मूर्ध्नि)
४. ओं ह्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (भ्रूमध्ये)
४. ओं क्लीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामनेत्रे)
४. ओं ग्लौं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षनेत्रे)
४. ओं गं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (मुखे)
(मूलेन मुखमण्डले त्रिः व्यापकं न्यसेत् ।।)
४. ओं श्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षकरमूले)
४. ओं ह्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षकूर्परे)
४. ओं क्लीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षमणिबन्धे)
४. ओं ग्लौं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षकराङ्गुलिमूले)
४. ओं गं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षकराङ्गुल्यग्रे)
(मूलेन दक्षकरे त्रिः व्यापकं न्यसेत् ।।)
४. ओं श्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामकरमूले)
४. ओं ह्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामकूर्परे)
४. ओं क्लीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वाममणिबन्धे)
४. ओं ग्लौं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामकराङ्गुलिमूले
४. ओं गं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामकराङ्गुल्यग्रे)
(मूलेन त्रिः वामकरे व्यापकं न्यसेत्)
४. ओं श्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षोरुमूले)

४. ओं ह्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षजानुनि)
४. ओं क्लीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षगुल्फे)
४. ओं ग्लौं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षपादाङ्गुलिमूले)
४. ओं गं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षपादाङ्गुल्यग्रे)
(मूलेन त्रिः दक्षपादे व्यापकं न्यंसेत् ॥)
४. ओं श्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामोरुमूले)
४. ओं ह्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामजानुनि)
४. ओं क्लीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामगुल्फे)
४. ओं ग्लौं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामपादाङ्गुलिमूले)
४. ओं गं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामपादाङ्गुल्यग्रे)
(मूलेन त्रिः वामपादे व्यापकं न्यंसेत् ॥)
४. ओं श्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामकट्यां)
४. ओं ह्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामांसे)
४. ओं क्लीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षांसे)
४. ओं ग्लौं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षकट्यां)
४. ओं गं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (हृदये)
(मूलेन त्रिः मध्यकाये व्यापकं न्यंसेत् ॥)
४. ओं श्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामजानुनि)
४. ओं ह्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामगुल्फे)
४. ओं क्लीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षजानुनि)
४. ओं ग्लौं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षगुल्फे)
४. ओं गं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (नाभौ)
(मूलेन त्रिः नाभिगुल्फमध्ये व्यापकं कुर्यात् ॥)
४. ओं श्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (वामस्तने)
४. ओं ह्रीं नमः । सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । (दक्षस्तने)

४. ओं क्लीं नमः। सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। (कण्ठे)

४. ओं ग्लौं नमः। सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। (पृष्ठे)

४. ओं गं नमः। सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। (ककुदि)

(मूलेन त्रिः मध्योपरिकाये व्यापकं कुर्यात्॥)

अन्ते मूलेन सर्वाङ्गे त्रिःव्यापकं कुर्यात्।

28. வபீகரண நியாஸம்

4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (தலை)

4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (புருவநடு)

4. ஓம் க்லீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது கண்)

4. ஓம் க்₃லௌம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது கண்)

4. ஓம் க₃ம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (முகம்)
(மூலத்தால் மூன்று முறை முகம் முழுவதும் வியாபகம்)

4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது தோள்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது முழங்கை)

4. ஓம் க்லீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது மணிக்கட்டு)

4. ஓம் க்₃லௌம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது கைவிரல் அடி)

4. ஓம் க₃ம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலதுகை விரல் நுனி)

(மூலத்தால் 3 முறை வலதுகை முழுவதும் வியாபகம்)

4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது தோள்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது முழங்கை)

4. ஓம் க்லீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது மணிக்கட்டு)

4. ஓம் க்₃லௌம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது கைவிரல் அடி)

4. ஓம் கம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடதுகைவிரல் நுனி)

(மூலத்தால் மூன்று முறை இடதுகை முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ஸ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது தொடை மூட்டு)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது முழங்கால்)
4. ஓம் க்லீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது கணுக்கால்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது கால் விரல் அடி)
4. ஓம் கம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது கால் விரல் நுனி)
(மூலத்தால் 3 தடவை வலது கால் முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ஸ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது தொடை மூட்டு)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது முழங்கால்)
4. ஓம் க்லீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது கணுக்கால்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது கால் விரல் அடி)
4. ஓம் கம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது கால் விரல் நுனி)
(மூலத்தால் 3 தடவை இடது கால் முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ஸ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது இடுப்பு)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது தோள்)
4. ஓம் க்லீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது தோள்)
4. ஓம் க்$_3$லௌம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது இடுப்பு)
4. ஓம் கம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இதயம்)
(மூலத்தால் 3 தடவை நடு உடலில் முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ஸ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது முழங்கால்)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது கணுக்கால்)

4. ஓம் க்லீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது முழங்கால்)

4. ஓம் க்ஷ்லௌம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது கணுக்கால்)

4. ஓம் கம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (தொப்புள்)

(மூலத்தால் 3 தடவை தொப்புள் கணுக்கால் பகுதியில் வியாபகம்)

4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (இடது ஸ்தனம்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (வலது ஸ்தனம்)

4. ஓம் க்லீம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (கழுத்து)

4. ஓம் க்ஷ்லௌம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (முதுகு)

4. ஓம் கம் நம: ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா (பிடரி)

(மூலத்தால் 3 தடவை உடலின் நடுமேற்பகுதியில் வியாபகம்)

முடிவில் மூலத்தால் மூன்றுதடவை உடல் முழுவதும் வியாபகம்

२९. आवरणदेवतान्यासः-

४. ओं श्रीं नमः। (मूर्ध्नि)

४. ओं ह्रीं नमः। (भ्रूमध्ये)

४. ओं क्लीं नमः। (दक्षनेत्रे)

४. ओं ग्लौं नमः। (वामनेत्रे)

४. ओं गं नमः। (मुखे)

४. ओं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा

(इत्यनेन मुखमण्डले व्यापकं कुर्यात्)

४. ओं रमारमेशाभ्यां नमः। (मूर्ध्नि)

४. ओं उमामहेश्वराभ्यां नमः। (भ्रूमध्ये)

४. ओं रतिपुष्पबाणाभ्यां नमः। (हृदये)

४. ओं महीवराहाभ्यां नमः। (गुह्ये)

४. ओं महालक्ष्मीमहालक्ष्मीपतिभ्यां नमः। (पादयोः)

४. ओं वल्लभामहागणपतिभ्यां नमः। (मूलाधार-स्वाधिष्ठान मणिपूर अनाहत-विशुद्धिषु पञ्चभूतस्थानेषु न्यसेत्। मूलेन त्रिः व्यापकं कुर्यात्॥)

४. ओं ऋद्ध्यामोदाभ्यां नमः। (नाभौ)

४. ओं समृद्धिप्रमोदाभ्यां नमः। (तद्वामपार्श्वे)

४. ओं कान्तिसुमुखाभ्यां नमः। (तद्दक्षपार्श्वे)

४. ओं मदनावतीदुर्मुखाभ्यां नमः। (कण्ठे)

४. ओं मदद्रवा अविघ्नाभ्यां नमः। (तद्वामपार्श्वे)

४. ओं द्राविणीविघ्नकर्तृभ्यां नमः। (तद्दक्षपार्श्वे)

४. ओं वसुधाराशंखनिधिभ्यां नमः। (वामस्तनाधः)

४. ओं वसुमतीपद्मनिधिभ्यां नमः। (दक्षस्तनाधः)

(मूलेन त्रिः व्यापकं कुर्यात्।)

४. ओं ब्राह्म्यै नमः। (पादांगुष्ठे)

४. ओं माहेश्वर्यै नमः। (दक्षपार्श्वे)

४. ओं कौमार्यै नमः। (शिरसि)

४. ओं वैष्णव्यै नमः। (वामपार्श्वे)

४. ओं वाराह्यै नमः। (वामजानुनि)

४. ओं इन्द्राण्यै नमः। (दक्षजानुनि)

४. ओं चामुंडायै नमः। (दक्षांसे)

४. ओं महालक्ष्म्यै नमः। (वामांसे)

(मूलेन त्रिः सर्वाङ्गे व्यापकं कुर्यात्॥)

29. ஆவரணதேவதா நியாஸம்

4. ஓம் ஶ்ரீம் நம: (தலை)
4. ஓம் ஹ்ரீம் நம: (புருவ நடு)
4. ஓம் க்லீம் நம: (வலது கண்)
4. ஓம் க்₃லௌம் நம: (இடது கண்)
4. ஓம் கம் நம: (முகம்)
4. கணபதயே வரவ்ரத ஸர்வஜநம் மே வஶமா நயஸ்வாஹா (முகவட்டத்தில் மூலத்தால் வியாபகம் செய்யும்)
4. ஓம் ரமாரமேஶாப்ப்யாம் நம: (தலை)
4. ஓம் உமாமஹேச்வராப்ப்யாம் நம: (புருவ நடு)
4. ஓம் ரதிபுஷ்பபாணாப்ப்யாம் நம: (இதயம்)
4. ஓம் மஹீவராஹாப்ப்யாம் நம: (குஹ்யம்)
4. ஓம் மஹாலக்ஷ்மீ மஹாலக்ஷ்மீபதிப்ப்யாம் நம: (கால்கள்)
4. ஓம் வல்லபா மஹாகணபதிப்ப்யாம் நம: (மூலாதாரம் ஸ்வாதிஷ்ட்டானம், மணிபூரகம், அநாஹதம் விசுத்தி, என்ற ஸ்தானத்தில்)
மூலத்தால் மூன்று முறை உடல் முழுவதும் வியாபகம்
4. ஓம் ருத்த்யாமோதாப்ப்யாம் நம: (தொப்புள்)
4. ஓம் ஸம்ருத்திப்ரமோதாப்ப்யாம் நம: (தொப்புள் இடதுபுறம்)
4. ஓம் காந்திஸுமுகாப்ப்யாம் நம: (தொப்புள் வலது புறம்)
4. ஓம் மதநாவதீதுர்முகாப்ப்யாம் நம: (கழுத்து)
4. ஓம் மதத்ரவா அவிக்க்நாப்ப்யாம் நம: (கழுத்தின் இடதுபுறம்)
4. ஓம் த்ராவிணீவிக்க்நகர்த்ருப்ப்யாம் நம: (கழுத்தின் வலதுபுறம்)
4. ஓம் வஸுதாராஶங்க்கநிதிப்ப்யாம் நம: (இடது ஸ்தனத்தின் கீழ்)
4. ஓம் வஸுமதீபத்மநிதிப்ப்யாம் நம: (வலது ஸ்தனத்தின் கீழ்) (மூலத்தால் 3 முறை உடல் முழுவதும் வியாபகம்)
4. ஓம் ப்ராஹ்ம்யை நம: (கால் கட்டைவிரல்)
4. ஓம் மாஹேஶ்வர்யை நம: (வலது விலா)
4. ஓம் கௌமார்யை நம: (தலை)
4. ஓம் வைஷ்ணவ்யை நம: (இடது விலா)
4. ஓம் வாராஹ்யை நம: (இடது முழங்கால்)
4. ஓம் இந்த்ராண்யை நம: (வலது முழங்கால்)
4. ஓம் சாமுண்டாயை நம: (வலது தோள்)
4. ஓம் மஹாலக்ஷ்ம்யை நம: (இடது தோள்)
மூலத்தால் உடல் முழுவதும் மூன்று தடவை வியாபகம்

३०. मूलमन्त्रन्यासः-

अस्य श्रीमहागणपतिमहामन्त्रस्य । गणक ऋषिः । निचृद्गायत्रीछंदः । महागणपतिर्देवता । श्रीं बीजं । ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलकं । श्रीमहागणपति प्रसादसिद्ध्यर्थे न्यासे विनियोगः-

करन्यासः-

४. ओं गां अंगुष्ठाभ्यां नमः

४. श्रीं गीं तर्जनीभ्यां नमः

४. ह्रीं गूं मध्यमाभ्यां नमः

४. क्लीं गैं अनामिकाभ्यां नमः

४. ग्लौं गौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः

४. गं गः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः

हृदयादिन्यासः-

४. ओं गां हृदयाय नमः

४. श्रीं गीं शिरसे स्वाहा

४. ह्रीं गूं शिखायै वषट्

४. क्लीं गैं कवचाय हुं

४. ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट्

४. गं गः अस्त्राय फट्

भूर्भुवस्सुवरोम् (इति दिग्बंधः)

ध्यानम्-

बीजापूरगदेक्षुकार्मुकरुजा चक्राब्जपाशोत्पल
व्रीह्यग्रस्वविषाणरत्नकलशप्रोद्यत्करांभोरुहः ।
पायाद्वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्तिविपत्ति संस्थिति करो विघ्नेश इष्टार्थदः ॥

मूलेन त्रिर्व्यापकं सर्वाङ्गेषु कुर्यात् ।

लमित्यादि पञ्चपूजाः ।

30. (மூலமந்திரநியாஸம்)

அஸ்ய ஸ்ரீ மஹாகணபதி மஹாமந்த்ரஸ்ய, கணக: ருஷி:, நிச்ருத் காயத்ரீ ச்சந்த:, மஹாகணபதிர் தேவதா, ஸ்ரீம் பீஜம், ஹ்ரீம் சக்தி:, க்லீம் கீலகம், ஸ்ரீமஹா கணபதிப்ரஸாதஸித்த்யர்த்தே ந்யாஸே விநியோக:

கரநியாஸம்-

4. ஓம் க₃ாம் அங்குஷ்ட்டார்ப்யாம் நம:
4. ஸ்ரீம் கீ₃ம் தர்ஜநீப்ப்யாம் நம:
4. ஹ்ரீம் கூ₃ம் மந்த்யமாப்ப்யாம் நம:
4. க்லீம் கை₃ம் அநாமிகாப்ப்யாம் நம:
4. க்₃லௌம் கௌ₃ம் கனிஷ்ட்டிகாப்பாயம் நம:
4. க₃ம்க₃: கரதலகரப்ருஷ்ட்டாப்ப்யாம் நம:

ஹிருதயாதி நியாஸம்

4. ஓம் க₃ாம் ஹ்ருதயாய நம:
4. ஸ்ரீம் கீ₃ம் ஶிரஸே ஸ்வாஹா ।
4. ஹ்ரீம் கூ₃ம் ஶிகாயை வஷட் ।
4. க்லீம் கை₃ம் கவசாயஹூம் ।
4. க்₃லௌம் கௌ₃ம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட்
4. க₃ம்க₃: அஸ்த்ராயப்பட
பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் (திக்பந்தம்)

தியானம்

பூஜாபூர கதேக்ஷுகார்முகருஜா சக்ராப்ஜ பாஶோத்பல
வ்ரீஹ்யக்ர ஸ்வவிஷாண ரத்நகலஶப்ரோத்யத் கராம்ப்போருஹ: ।
பாயாத் வல்லபயா ஸபத்மகரயா ச்லிஷ்டோ ஜ்வலத்ப்பூஷயா
விஶ்வோத்பத்திவிபத்தி ஸம்ஸ்த்திகரோ விக்க்நேஶ இஷ்டார்த்தத:

மூலத்தால் மூன்றுதடவை உடல் முழுவதும் வியாபகம் லமித்யாதி பஞ்சபூஜை.

पात्रासादनम् - लघुः क्रमः ।

१. वर्धनीकलशस्थापनम्

स्वपुरतः वामभागे त्रिकोणवृत्तचतुरश्रात्मकं मण्डलं मत्स्यमुद्रया विलिख्य - मंडलं मूलेन समर्चयेत् । कर्पूरादिवासितजलपूरितं कलशं गंधपुष्पाक्षतैः अलंकृत्य मण्डलोपरि संस्थापयेत् ॥

१. ॥ कलशपूजा ॥

(कलशं गन्धपुष्पाक्षतैरभ्यर्च्य)

कलशस्य मुखे विष्णुः कण्ठे रुद्रः समाश्रितः ।
मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः ॥
कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तद्वीपा वसुन्धरा ।
ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदोऽप्यथर्वणः ॥
अंगैश्च सहिताः सर्वे कलशांबु समाश्रिताः ।
आयान्तु देव-पूजार्थं दुरितक्षय-कारकाः ॥
गंगे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति ।
नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥

मूलेन अष्टवारमभिमन्त्र्य धेनुमुद्रां प्रदर्श्य पूजोपकरणानि आत्मानं च त्रिः प्रोक्षेत्।

பூஜாபாத்திரங்கள் அமைத்தல்

வர்த்தநீ கலசம் (பொதுகலசம்)

தன் முன் இடது புறத்தில் நடுவில் முக்கோணமும் அதைச்சுற்றி வட்டமும் அதைச்சுற்றிச் சதுரமுமாக மண்டலம் மத்ஸ்ய முத்திரையால் எழுதி மண்டலத்தை மூலத்தால் அர்ச்சிக்கவும். பச்சைகர்பூரம் முதலியவற்ருல் மணக்கின்ற நீர் நிரம்பிய கலசத்தை சந்தனம் பூ அக்ஷதை இவற்ருல் அலங்கரித்து அந்த மண்டலத்தின்மேல் வைக்கவும்.

1. கலச பூஜா ॥

(லகுமுறை இது. விரிவான முறை 441-460 பக்கங்களில் காண்க)

கலசத்திற்குச் சந்தனமிட்டுப் பூவும் அக்ஷதையும் போட்டு

கலமஸ்ய முகே விஷ்ணு: கண்ட்டே ருத்ர: ஸமாம்ரித: ।
மூலே தத்ர ஸ்த்திதோ ப்ரஹ்மா மத்த்யே மாத்ருகண: ஸ்ம்ருதா: ॥
குக்ஷெளது ஸாகரா: ஸர்வே ஸப்தத்வீபா வஸுந்த்தரா ।
ருக்வேதோऽத யஜுர்வேத: ஸாமவேதோऽப்யதர்வண: ॥
அங்கைம்ச ஸஹிதா: ஸர்வே கலமாம்பு-ஸமாம்ரிதா: ।
ஆயாந்து தேவ-பூஜார்த்தே துரித-க்ஷயகாரகா: ।
கங்கே ச யமுனே சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி ।

நர்மதே ஸிந்த்து காவேரி ஜலேஸ்மின் ஸந்நிதிம் குரு ॥

8 முறை மூலம் ஜபித்து தேனுமுத்ரை காட்டி அந்த நீரைப் பூஜைதிரவியங்கள் மீதும் தன் மீதும் தெளிக்கவும்.

२. शङ्खपूजा (सामान्यार्घ्यम् ॥)

शङ्खं कलशजलेनापूर्य। गन्धपुष्पाक्षतैरभ्यर्च्य॥ ४ अग्निमण्डलाय नमः । (शंखाधारे) ४ आदित्यमण्डलाय नमः । (शंखे) ४ सोममण्डलाय नमः (शंखजले) ॥

त्वं पुरा सागरोत्पन्नो विष्णुना विधृतः करे।
देवैश्च पूजितः सर्वैः पांचजन्य नमोऽस्तुते ॥
शंखं चन्द्रार्कदैवत्यं कुक्षौ वरुणदैवतम्।
पृष्ठे प्रजापतिश्चैव अग्रे गंगा सरस्वती ॥

(धेनुयोनिमुद्रे प्रदर्श्य मूलेन सप्तवार मभिमन्त्र्य तत्सलिलेन पूजोप करणानि द्रव्याणि आत्मानं च त्रिः प्रोक्ष्य पुनः शङ्खं पूरयेत् ॥

சங்க பூஜா (ஸாமாண்யார்க்யம்)

(சங்கத்தைக் கலச ஜலத்தால் நிரப்பிச் சந்தனத்தாலும் புஷ்பத்தாலும் அலங்கரிக்க. கலசத்திற்கு வலது புறம் கலச ஜலத்தால் பிந்து - முக்கோணம் - அறுகோணம் வட்டம் - சதுரம் கொண்ட மண்டலத்தை வரைக. அதன் மேல் சங்க பீடத்தை அக்கினி மண்டலமாகப் பாவித்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும். பீடத்தின் மேல் சங்கத்தை வைத்துச் சூரிய மண்டலமாகவும் சங்க ஜலத்தை ஸோம மண்டலமாகவும் பாவிக்க வேண்டும்.)

4. அக்னி - மண்டலாய நம: । 4. ஆதித்ய - மண்டலாய நம: ।
4. ஸோம - மண்டலாய நம: ।

த்வம் புரா ஸாகரோத்புன்னோ விஷ்ணுனா வித்த்ருத: கரே ।
தேவைஶ்ச பூஜித: ஸர்வை: பாஞ்சஜன்ய நமோऽஸ்து தே ॥
ஶங்கம் சந்த்ரார்க்க - தைவத்யம் குக்ஷௌ வருண தைவதம் ।
ப்ருஷ்ட்டே ப்ரஜாபதி ஶ்சைவ அக்ரேகங்கா ஸரஸ்வதீ ॥

தேனுமுத்திரையும் யோநி முத்திரையும் காட்டி மூலத்தால் 7 தடவை மந்திரித்து, அந்த நீரைத் தன் மீதும் பூஜைதிரவியங்கள் மீதும் தெளித்து மறுபடி சங்கை நிரப்பிக்கொள்ளவம்.)

३. विशेषार्घ्यम्

सामान्यार्घ्योदकेन तद्दक्षिणतः बिन्दु - त्रिकोण - षट्कोण-वृत्तचतुरश्रात्मकं मण्डलं विलिख्य)

४ - अस्त्राय फट् (इति आधारं प्रक्षाल्य ।)

४ - अं अग्निमण्डलाय धर्मप्रद-दशकलात्मने श्रीमहागणपतेः विशेषार्घ्य - पात्राधाराय नमः ॥ (इति आधारं संस्थाप्य)

४ - *अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं। अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम्। रां रीं रूं रैं रौं रः रमलवरयूं अग्निमण्डलाय नमः ।

धूम्रार्चिरूष्मा ज्वलिनी ज्वालिनी विस्फुलिंगिनी ।

सुश्रीः सुरूपा कपिला हव्यकव्य-वहे दश ॥

वह्नेर्दशकला ज्ञेयाः सर्व-धर्म-फलप्रदाः ।

एताभिः सहितो रक्षां कुर्याद्वैश्वानरो मम ॥ (इति आधारं प्रार्थयेत्)

४ - अस्त्राय फट् (इति विशेषार्घ्यपात्रं प्रक्षाल्य ।)

४ - उं सूर्यमण्डलाय अर्थप्रद -द्वादशकलात्मने श्रीमहागणपतेः विशेषार्घ्यपात्राय नमः (इति पात्रं आधारोपरि संस्थाप्य)

४ - ह्रीं ऐं महालक्ष्मीश्वरी परमस्वामिनि ऊर्ध्वशून्यप्रवाहिनि सोमसूर्याग्निभक्षिणि परमाकाश-भासुरे आगच्छ आगच्छ विश विश पात्रं प्रतिगृह्ण प्रतिगृह्ण हुं फट् स्वाहा (इति पुष्पांजलिं विकीर्य ॥)

४. *आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवना विपश्यन्॥ हां हीं हूं हैं हौं हः। हमलवरयूं सूर्यमण्डलाय नमः ॥

तपिनी तापिनी धूम्रा मरीचिर्ज्वालिनी रुचिः ।

सुषुम्ना भोगदा विश्वा बोधिनी धारिणी क्षमा ॥

कभाद्यर्णयुता भानोष्ठडान्ता द्वादशोरिताः ।

एताभिः सहितो रक्षामादित्यः प्रकरोतु मे ॥

(इति संप्रार्थ्य)

४. - सौः-मं सोममण्डलाय कामप्रदषोडशकलात्मने श्रीमहागणपतेः विशेषार्घ्यामृताय नमः ।। (तत्त्वमुद्रया गृहीत नागरखण्डोपरि सबिन्दु - अकारादिक्षकारान्तं क्षकाराद्यकारान्तं मातृकया अर्पितेन अमृतेन आपूर्य, अष्टगन्धलोलितपुष्पं निधाय, नागरखण्डं निक्षिप्य)

४-*आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोमवृष्णियम् । भवा वाजस्य संगथे ।। सां सीं सूं सैं सौं सः समलवरयूं सोममण्डलाय नमः ।।

अमृता मानदा पूषा तुष्टिः पुष्टी रतिर्धृतिः ।
शशिनी चन्द्रिका कान्तिर्ज्योत्स्ना श्रीः प्रीतिरंगदा ।।
पूर्णा पूर्णामृता कामदायिन्यः स्वरजाः कलाः ।
सोममण्डल - मध्यस्था रक्षां कुर्वन्तु सर्वदा ।।

ओं जुं सः स्वाहा (इति अष्टवारमभिमन्त्र्य)

४ - मूलं । तां चिन्मयीं आनन्दलक्षणां अमृतकलशपिशित हस्तद्वयां प्रसन्नां सुधादेवीं पूजयामि नमः स्वाहा । (इति सुधादेवीं समभ्यर्च्य)

४ - मूलेन गालिन्या निरीक्ष्य । ऐं इति योनिमुद्रया प्रणम्य ।

४ - मूलेन सप्तवारमभिमन्त्र्य । सपर्यासाधनानि प्रोक्ष्य, सर्वं गणेशमयं विभावयेत् ।।

(एवं अभिमन्त्रितं अमृतं किञ्चित् गुरुपात्रे निधाय) ४ हंसः शिवः सोहं नमः, ४ सोहं हंसःशिवः नमः, ४ हंसः शिवः सोहं हंसः नमः (इति गुरुत्रयं अभ्यर्च्य, आत्मपात्रं निधाय अमृतं दत्वा) ४ हंसः नमः (इत्यभ्यर्च्य, मूलाधारे)

४. कुण्डलिन्यधिष्ठित - चिदग्नि - मण्डलाय नमः ।।

४. मूलं पुण्यं जुहोमि स्वाहा । ४ मूलं - पापं जुहोमि स्वाहा । ४ मूलं - कृत्यं जुहोमि स्वाहा । ४ मूलं अकृत्यं जुहोमि स्वाहा । ४ मूलं - संकल्पं जुहोमि स्वाहा । ४ मूलं - विकल्पं जुहोमि स्वाहा । ४ मूलं - धर्मं जुहोमि स्वाहा । ४ मूलं - अधर्मं जुहोमि स्वाहा ।

४ - मूलं । अधर्मं जुहोमि वौषट् ॥

४ - इतः पूर्वं प्राण - बुद्धि - देह - धर्माधिकारतः जाग्रत् स्वप्न-सुषुप्त्यवस्थासु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यां उदरेण शिश्ना यत्स्मृतं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा ॥ (इति पूर्णाहुतिं विभाव्य)

4 - *आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि । ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि । योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि । अहमस्मि ब्रह्माहमस्मि । अहमेवाहं मां जुहोमि स्वाहा ॥ (इति आत्मनः कुण्डलिनीरूपे चिदग्नौ होमबुद्ध्या जुहुयात् । विशेषार्घ्यपात्रात् किञ्चि त्क्षीरं कारणकलशे निक्षिपेत् ॥)

3. ॥ விசேஷார்க்யம் ॥

சங்கத்திற்கு வலது புறம் ஜலத்தால் பிந்து - முக்கோணம் - அறுகோணம் வட்டம் - சதுரம் கொண்ட மண்டலத்தை வரைக. (விசேஷார்க்கிய ஆதாரத்தை அக்னிமண்டலமாகவும், பாத்திரத்தை ஸுூர்ய மண்டலமாகவும் அதில் நிரப்புகிற.நீரை ஸோம மண்டலத்திலிருந்து பெருகிய அமுதமாகவும் கருத வேண்டும்.)

4. அஸ்த்ராயபட் (எனப்பாத்திரபீடத்தை அலம்பி)

4. அம் அக்னி-மண்டலாய தர்மப்ரத-தஶகலாத்மனே ஶ்ரீ மஹா கணபதே: விசேஷார்க்ய பாத்ராதாராய நம: । எனப் பீடத்தை வைத்து.

*4. *அக்னிம் தூதம் வ்ருணீமஹே ஹோதாரம் விச்வ வேதஸம் । அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் । ராம் - ரீம் - ரூம் - ரைம்- ரௌம்-ர: ரமலவரயூம் அக்னிமண்டலாய நம: ॥*

தூம்ரார்ச்சி-ரூஷ்மா ஜ்வலினீ ஜ்வாலினீ விஸ்ப்புலிங்கினீ ।

ஸுஶ்ரீ: ஸுரூபா கபிலா ஹவ்ய-கவ்ய-வஹே தஶ ॥

வஹ்னேர்-தஶ-கலா ஜ்ஞேயா: ஸர்வதர்ம-பலப்ரதா: ।

ஏதாபி: ஸஹிதோ ரக்ஷாம் குர்யாத்-வைஶ்வாநரோ மம என அதனைவேண்டி,

'4' அஸ்த்ராய பட் என்று விசேஷார்க்க்யபாத்ரத்தை அலம்பி,

'4' உம் ஸுூர்யமண்டலாய அர்த்தப்ரத த்வாதச - கலாத்மனே ஶ்ரீ மஹா கணபதே: விசேஷார்க்ய - பாத்ராய நம: என பீடத்தின்மேல் பாத்திரத்தை வைத்து.

'4' ஹ்ரீம்-ஐம்-மஹாலக்ஷ்மீஶ்வரி பரமஸ்வாமினி ஊர்த்வ - ஶூன்ய-ப்ரவாஹினி ஸோமஸூர்யாக்னி - பக்ஷிணி பரமாகாஶ பாஸூரே ஆகச்ச ஆகச்ச விஶ விஶ பாத்ரம் ப்ரதிக்ருஹ்ண ப்ரதிக்ருஹ்ண ஹூம் பட் ஸ்வாஹா (எனப் புஷ்பாஞ்ஜலி செய்து.)

'4' *ஆஸத்யேன ரஜஸா வர்த்தமானோ நிவேசயன் னம்ருதம் மர்த்யஞ்ச । ஹிரண்யயேன ஸவிதா ரதேனதேவோ யாதி புவனா விபஶ்யன் ॥ ஹாம்-ஹீம்-ஹூம் ஹைம் - ஹௌம் ஹ: । ஹமலவரயூம் ஸூர்யமண்டலாய நம: ॥

தபினீ தாபினீ தூம்ரா மரீசிர் - ஜ்வாலினீ ருசி: ।
ஸூஷூம்னா போகதா விச்வா போதினீ தாரிணீ க்ஷமா ॥
கபாத்யர்ணயுதா பானேஷ்ட்டடாந்தா த்வா தஶோரிதா: ।
ஏ தாபி: ஸஹிதோ ரக்ஷாமாதித்ய: ப்ரகரோது மே ॥
என்று பிரார்த்தித்து.

'4' ஸௌ: மம் - ஸோம மண்டலாய காம-ப்ரத-ஷோடஶ-கலாத்மனே ஸ்ரீ மஹா கணபதே: விசேஷார் க்யாம்ருதாய நம: ॥ (என இடதுகை தத்துவமுத்திரையால் இஞ்சித் துண்டுள்ள இடுக்கியைப் பிடித்து அதன்மேல் அம் ஆம் ... ளம் க்ஷம் வரை, திரும்ப க்ஷம் ளம் ஹம் ... ஆம் அம் என மாத்ருகாக்ஷரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே விசேஷார்க் கியத்திற்கான அமுத நீரால் நிரப்பி அதில் எட்டு மணப்பொருள் கலந்த நீரில் பூவை நனைத்துப் போட்டு, இஞ்சித்துண்டத்தையும் அதில் இடவும். இதற்கான அமுதநீர் என்பது சர்க்கரை தேன் குங்குமப்பூ, பச்சைக் கற்பூரம், கஸ்தூரி, கோரோசனை முதலியவைகளால் மணக்கின்ற பசுவின்பால்.

'4' *ஆப்யாயஸ்வ ஸமேது தே விச்வத: ஸோம வ்ருஷ்ணியம் । பவா வாஜஸ்ய ஸங்கதே ॥ ஸாம்-ஸீம் -ஸூம்ஸைம் ஸௌம் ஸ: ஸமல வரயூம்ஸோம மண்டலாய நம: ॥

அம்ருதா மானதா பூஷா துஷ்டி: புஷ்டீ ரதிர் - த்ருதி: ।
ஶஶினீ சந்த்ரிகா - காந்திர் - ஜ்யோத்ஸ்னா ஸ்ரீ:ப்ரீதி - ரங்கதா ॥
பூர்ணா பூர்ணாம்ருதா காமதாயின்ய: ஸ்வரஜா: கலா: ।
ஸோம-மண்டல-மத்யஸ்த்தா ரக்ஷாம் குர்வந்து ஸர்வதா ॥
(எனவேண்டிப்பின்)

'ஓம் ஜூம்ஸ: ஸ்வாஹா: (என்று எட்டுத்தடவை ஜபிக்க)

'4' மூலம் - தாம் சின்மயீம் ஆனந்தலக்ஷணும் அம் ருதகலஶ - பிஶித - ஹஸ்தத்வயாம் ப்ரஸன்னும் ஸுதா தேவீம் பூஜயாமி நம: ஸ்வாஹா என ஸுதாதேவியை அதில் வழிபட்டு.

'4' மூலம் சொல்லி காவிநீமுத்திரையால் கண்டு, ஐம் என யோநிமுத்திரையால் வணங்கி.

4. மூலம் 7 தடவை சொல்லி மந்திரித்து அந்த நீரால் பூஜைஸாதனங்களின் மீது தெளித்து எல்லாம் ஸ்ரீ கணேசராக உள்ளதாகக் கருதவேண்டும்.

(இப்படி மந்திரித்த நீரில் சிறிதளவு குரு பாத்திரத்திலிட்டு) 4 ஹம்ஸஶ் ஶிவ: ஸோஹம் நம: 4 ஸோஹம் ஹம்ஸஶ் ஶிவ: நம:, 4 ஹம்ஸஶ்ஶிவ ஸ்ஸோஹம் ஹம்ஸ: நம: (என குரு பரமகுரு பரமேஷ்டி குரு இவர்களை வணங்கி ஆத்மபாத்திரத்தில் அமுதம் நிரப்பி), 4 ஹம்ஸ: நம: (என வணங்கி மூலாதாரத்தில்)

4. குண்டலின்யதிஷ்ட்டித-சிதக்னி-மண்டலாய நம: ।

'4' மூலம் । புண்யம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா । 4 மூலம் பாபம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா । 4 மூலம் - க்ருத்யம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா । 4 மூலம் அக்ருத்யம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா । 4. மூலம் ஸங்கல்பம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா । 4 மூலம் - விகல்பம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா । 4. மூலம் தர்மம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா । 4. மூலம் அதர்மம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ।

'4' மூலம் அதர்மம் ஜுஹோமி வௌஷட் ॥

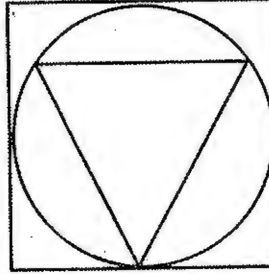
'4' இத: பூர்வம் ப்ராண - புத்தி - தேஹ - தர்மாதி காரத: ஜாக்ரத் - ஸ்வப்ன - ஸுஷுப்த்யவஸ்த்தாஸு மனஸா வாசா கர்மணு ஹஸ்தாப்ப்யாம் பத்ப்ப்யாம் உதரேண சிச்னு யத் ஸ்ம்ருதம் யதுக்தம் யத்க்ருதம் தத்ஸர்வம் ப்ரஹ்மார்ப்பணம் பவது ஸ்வாஹா । (என நினைத்ததையும் செய்ததையும் பூர்ணாஹுதியாக அளித்ததாகக் கருதி,)

'4' *ஆர்த்ரம் ஜ்வலதி ஜ்யோதிரஹமஸ்மி । ஜ்யோதிர் ஜ்வலதி ப்ரம்ஹாஹமஸ்மி । யோ஽ஹமஸ்மி ப்ரம்ஹாஹமஸ்மி அஹமஸ்மி ப்ரம்ஹாஹ மஸ்மி । அஹமேவாஹம் மாம் ஜுஹோ மிஸ்வாஹா என ஆத்மா வில்பூர்ணாஹுதி செய்த தானபாவனையுடன் பருகவேண்டும். விசேஷார்க்கியபாத் திரத்திலிருந்து சிறிது அமுத நீரை கலசத்திலும் சேர்க்க வேண்டும். சங்கத்தையும் விசேஷார்க்கிய பாத்திரத்தையும் பூஜைமுடியும் வரை இடம் பெயர்க்கக்கூடாது.

विस्तृतः पात्रासादन क्रमः

१. वर्धनीकलशस्थापनम्।

स्वपुरतः वामभागे त्रिकोणवृत्तचतुरश्रात्मकं मण्डलं मत्स्यमुद्रया विलिख्य, मण्डलं मूलेन समभ्यर्च्य, कर्पूरादिवासितजलपूरितं कलशं गन्धपुष्पाक्षतैः अलंकृत्य मण्डलोपरि संस्थापयेत्।

ॐ कलशस्य मुखे विष्णुः कण्ठे रुद्रः समाश्रितः।
मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः ॥
कुक्षौ तु सागराः सर्वे सप्तद्वीपा वसुन्धरा।
ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदोऽप्यथर्वणः ॥
अङ्गैश्च सहिताः सर्वे कलशाम्बु समाश्रिताः।
आयान्तु देवपूजार्थे दुरितक्षयकारकाः ॥
गङ्गे च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति।
नर्मदे सिन्धु कावेरि जलेऽस्मिन्सन्निधिं कुरु ॥
सर्वे समुद्राः सरितस्तीर्थानि च नदा ह्रदाः।
आयान्तु देव पूजार्थे दुरितक्षयकारकाः ॥
ब्रह्माण्डोदरतीर्थानि करैः स्पृष्टानि ते रवे।
तेन सत्येन मे देव तीर्थं देहि दिवाकर ॥

*आपो वा इदँ सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः पशव आपोऽन्नमापोऽमृ तमापः सम्राडापो विराडापः स्वराडापश्छन्दाँस्यापो ज्योतीँष्यापो यजूँष्यापः सत्यमापः सर्वा देवता आपो भूर्भुवस्सुवराप ओं ॥ इति मूलेन अष्टवारं च अभिमन्त्र्य तेन पूजोपकरणानि आत्मानं च प्रोक्ष्य.

விரிவான பாத்ராஸாதன முறை

1. வர்த்தநீகலஶஸ்தாபனம் -

(தன் முன் இடது புறத்தில் திரிகோணம், அதனைச்சுற்றி வட்டம், அதனைச் சுற்றி சதுரம் என்றவாறு ஒருமண்டலம் மத்ஸ்ய முத்ரையுடன் நீர் தோய்த்தவிரலால் எழுதவும். அதனை மூலமந்திரத்தால் வணங்கி அதன் மேல் பச்சைகர்பூரம் முதலியன கலந்து மணக்கின்ற நீர் நிரம்பிய கலசத்தை வைத்துச் சந்தனமிட்டுப் பூவும் அக்ஷதையும் போட்டு அலங்கரிக்கவும்.)

ஓம் கலஶஸ்ய முகே விஷ்ணு: கண்ட்டே ருத்ரஸ் ஸமாஶ்ரித: ।
மூலே தத்ரஸ்த்திதோ ப்ரம்ஹா மத்த்யே மாத்ரு கணா: ஸ்ம்ருதா:॥

குக்ஷௌது ஸாகராஸ் ஸர்வே ஸப்தத்வீபா வஸுந்த்தரா ।
ருக்வேதோऽத யஜுர்வேத: ஸாமவேதோऽப்யதர் வண: ॥

அங்கைஶ் ச ஸஹிதாஸ்ஸர்வே கலஶாம்பு ஸமாஶ்ரிதா: ।
ஆயாந்து தேவபூஜார்த்தே துரிதக்ஷய காரகா: ॥

கங்கே ச யமுநே சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி ।
நர்மதே ஸிந்த்து காவேரி தீர்த்தேऽஸ்மிந் ஸந்நிதிம் குரு ।
ஸர்வே ஸமுத்ராஸ்ஸரிதஸ்தீர்த்தாநி ச நதா ஹ்ரதா: ॥

ஆயாந்து தேவபூஜார்த்தே துரிதக்ஷயகாரகா: ।
ப்ரம்ஹாண்டோதரதீர்த்தாநி கரை: ஸ்ப்ருஷ்டாநி தே ரவே ।
தேந ஸத்யேந மே தேவ தீர்த்தம் தேஹி திவாகர ॥

*ஓம் ஆபோ வா இத(க்)ம் ஸர்வம் விஶ்வா பூதாந்யாப: ப்ராணாவா ஆப: பஶவ ஆபோऽந்நமாபோऽம்ருதமாப: ஸம்ராடாபோ விராடாப: ஸ்வராடாபஶ்ச்சந்தா(க்) ம்ஸ்யாபோ ஜ்யோதீக்ம்ஷ்யாபோ யஜூ(க்)ம்ஷ்யாபஸ்ஸத்யமாப: ஸர்வா தேவதா ஆபோ பூர்ப்புவஸ்ஸுவராப ஓம் (என்று சொல்லி மூலமந்திரத்தால் எட்டு தடவை மந்திரித்து தேநுமுத்ரை காட்டி, அந்த ஜலத்தால் பூஜைப் பொருள்களையும் தன்னையும் புரோக்ஷித்துக் கொள்ளவும். இது வர்த்தநீ கலசம்.

२-१ सामान्यार्घ्य स्थापनम्। शङ्खाधार पूजा

(वर्धनीपात्रस्य दक्षिणतः वर्धनीपात्र गतेन जलेन बिन्दुत्रिकोणषट्कोण - वृत्त चतुरश्रात्मकं मण्डलं मत्स्यमुद्रया विलिख्य (चतुरश्रे अग्नीशासुरवायु कोणेषु मध्ये दिक्षु च)

४. ओं गां हृदयाय नमः। हृदयशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (१)
४. श्रीं गीं शिरसे स्वाहा। शिरश्शक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (२)
४. ह्रीं गूं शिखायै वषट्। शिखाशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (३)
४. क्लीं गैं कवचाय हुं। कवचशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (४)
४. ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट्। नेत्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (५)
४. गं गः अस्त्राय फट्। अस्त्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः। (६)

(षट्कोणे स्वाग्रादि प्रादक्षिण्येन-)

४. ओं गां हृदयाय नमः। हृदयशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (१)
४. श्रीं गीं शिरसे स्वाहा। शिरश्शक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (२)
४. ह्रीं गूं शिखायै वषट्। शिखाशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (३)
४. क्लीं गैं कवचाय हुं। कवचशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (४)
४. ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट्। नेत्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (५)
४. गं गः अस्त्राय फट्। अस्त्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः। (६)

इति श्रीमहागणपतिषडङ्गैः पूजयेत्।

त्रिकोणे स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन -

४. ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं नमः (१)
४. गणपतये वरवरद नमः (२)
४. सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा नमः (३)
४. मूलं नमः (बिन्दौ) (४)

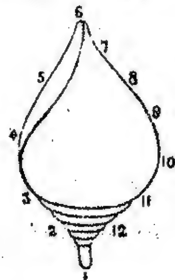
अस्त्राय फट् इति सामान्यार्घ्यपात्रस्य आधारं प्रक्षाल्य, ४ अं अग्निमण्डलाय धर्मप्रददशकलात्मने श्रीमहागणपतेः सामान्यार्घ्यपात्राधाराय नमः ॥ (इति मंडलोपरि आधारं स्थापयेत् ।)

४. *अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् । अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् । रां रीं रूं रैं रौं रः रमलवरयूं अग्निमण्डलाय नमः (इति पीठे अग्निमण्डलं विभाव्य)

४.	यं धूम्रार्चिष्कलायै नमः	४.	षं सुश्रीकलायै नमः
४.	रं ऊष्माकलायै नमः	४.	सं सुरूपाकलायै नमः
४.	लं ज्वलिनीकलायै नमः	४.	हं कपिलाकलायै नमः
४.	वं ज्वालिनीकलायै नमः	४.	ळं हव्यवाहिनीकलायै नमः
४.	शं विस्फुलिङ्गिनीकलायै नमः	४.	क्षं कव्यवाहिनीकलायै नमः

(इति दशवह्निकलाः पूजयेत् ।)

२.२. शंखपूजा-

४ *अस्त्राय फट् - इति क्षालितं शङ्खं गृहीत्वा–

४ उं सूर्यमण्डलायार्थप्रदद्वादशकलात्मने - श्रीमहागणपतेः सामान्यार्घ्यपात्राय नमः - इति संस्थाप्य

४ आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च । हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवना विपश्यन् । हां हीं हूं हैं हौं हः । हमलवरयूम् । सूर्यमण्डलाय नमः - (इति सूर्यमण्डलं विभाव्य द्वादश सूर्यकलाः संपूजयेत् ।)

४.	कं भं तपिनीकलायै नमः	४.	घं पं मरीचिकलायै नमः
४.	खं बं तापिनीकलायै नमः	४.	ङं नं ज्वालिनीकलायै नमः
४.	गं फं धूम्राकलायै नमः	४.	चं धं रुचिकलायै नमः

४. छं दं सुषुम्नाकलायै नमः	४. ञं णं बोधिनीकलायै नमः
४. जं थं भोगदाकलायै नमः	४. टं ढं धारिणीकलायै नमः
४. झं तं विश्वाकलायै नमः	४. ठं डं क्षमाकलायै नमः

४. मं सोममण्डलाय कामप्रदषोडशकलात्मने महागणपतेः सामान्यार्घ्यामृताय नमः - (इति वर्धनीसलिलमापूर्य क्षीरबिन्दुं दत्वा)

४. *आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोमवृष्णियम् । भवा वाजस्य संगथे । सां सीं सूं सैं सौं सः समलवरयूं सोममण्डलाय नमः - (इति सोममण्डलं विभाव्य षोडश सोमकलाः संपूजयेत् ।

४. अं अमृताकलायै नमः	४. लृं चन्द्रिकाकलायै नमः
४. आं मानदाकलायै नमः	४. लॄं कान्तिकलायै नमः
४. इं पूषाकलायै नमः	४. एं ज्योत्स्नाकलायै नमः
४. ईं तुष्टिकलयै नमः	४. ऐं श्रीकलायै नमः
४. उं पुष्टिकलायै नमः	४. ओं प्रीतिकलायै नमः
४. ऊं रतिकलायै नमः	४. औं अङ्गदाकलायै नमः
४. ऋं धृतिकलायै नमः	४. अं पूर्णाकलायै नमः
४. ॠं शशिनीकलायै नमः	४. अः पूर्णामृताकलायै नमः

(ततस्तस्मिन्शङ्खे अग्नीशासुरवायुकोणेषु मध्ये दिक्षु च क्रमेण षडङ्गैः संपूज्य (पृ.४४३..) अस्त्राय फट् (इति संरक्ष्य) कवचाय हुं (इति अवकुण्ठ्य, धेनुयोनिमुद्रे प्रदर्श्य, मूलेन सप्तवारमभिमन्त्र्य, तत्सलिलपृषतैः पूजोप करणानि आत्मानं च प्रोक्ष्य, शङ्खजलात् किंचित् वर्धन्यां क्षिपेत् ।।)

2.1 ஸாமாந்யார்க்க்யம் - சங்க ஆதாரபூஜை

வர்த்தநீபாத்திரத்தின் வலது புறமாக வர்த்தனீகலசத்து நீரைக் கொண்டு நடுவில் பிந்து, சுற்றித்திரிகோணம், அதனைச் சுற்றிஷட்கோணம் அதனைச் சுற்றி வட்டம், மேல் சதுரம் என மண்டலம் வரைந்து, சதுரத்தில் தென்கிழக்கு, வடகிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு மூலைகளிலும் (1-4) நடுவிலும் (5) திக்குகளிலும் (6) முறையே

4. ஓம் காம் ஹ்ருதயாய நம:, ஹ்ருதயஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (1)

4. ஶ்ரீம் கீம் ஶிரஸேஸ்வாஹா, ஶிரஶ்ஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (2)

4. ஹ்ரீம் கூ₂ம் ஶிகாயைவஷட், ஶிகாஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (3)

4. க்லீம் கை₃ம் கவசாயஹும், கவசஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (4)

4. க்₃லௌம் கௌ₃ம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் நேத்ரஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (5)

4. கம் க: அஸ்த்ராய ப்பட் அஸ்த்ரஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (6)

(என்றும் ஷட்கோணத்தினுள் வரிசையாக)

4. ஓம் காம் ஹ்ருதயாய நம:, ஹ்ருதயஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (1)

4. ஶ்ரீம் கீம் ஶிரஸேஸ்வாஹா, ஶிரஶ்ஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (2)

4. ஹ்ரீம் கூ₂ம் ஶிகாயைவஷட், ஶிகாஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (3)

4. க்லீம் கை₃ம் கவசாயஹும், கவசஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (4)

4. க்₃லௌம் கெ3ளம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் நேத்ரஶத்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (5)

4. க₃ம் க₃: அஸ்த்ராய ப்பட் அஸ்த்ரஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (6)

(என்று மஹாகணபதி ஷடங்க மந்திரங்களால் பூஜிக்க வேண்டும். திரிகோணத்தில் வலமாக.

4. ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்லௌம் கம் நம: (1)

4. கணபதயே வரவரத நம: (2)

4. ஸர்வஜநம் மே வஶமாநயஸ்வாஹா (3) என்றும்

4. பிந்துவில் மூலம் + நம: என்றும் சொல்லிப்பூஜித்து அஸ்த்ராயப்பட் என சங்கிற்கான பீடத்தை அலம்பி, 4 அம் வந்ஹிமண்டலாய தஶகலாத்மநே மஹா கணபதே: ஸாமான் யார்க்க்ய பாத்ராதாராய நம: (என்று சங்கத்தின்பீடத்தை வைக்கவும்.)

4. *அக்நிம் தூதம் வ்ருணீமஹே ஹோதாரம் விஶ்வ வேதஸம் । அஸ்யயஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும். ராம் ரீம் ரூம் ரைம், ரௌம் ர: ரமலவரயூம் அக்நிமண்டலாய நம: (என்று அக்னி மண்டலமாக பீடத்தைப் பாவித்து.

4. யம் தூம்ரார்சிஷ் கலாயை நம:

4. ரம் ஊஷ்மாகலாயை நம:

4. லம் ஜ்வலிநீகலாயை நம:

4. வம் ஜ்வாலிநீகலாயை நம:

4. ஶம் விஸ்ப்புலிங்கிநீகலாயை நம:

4. ஷம் ஸுஶ்ரீகலாயை நம:

4. ஸம் ஸுரூபாகலாயை நம:

4. ஹம் கபிலாகலாயை நம:

4. ளம் ஹவ்யவாஹிநீகலாயை நம:

4. க்ஷம் கவ்யவாஹிநீகலாயை நம:

என்று 10 அக்னிகலைகளைப் பூஜிக்கவும்

2.2. சங்கபூஜா

4. அஸ்த்ராய ப்பட் (என சங்கத்தை அலம்பி)

4. உம் ஸௌர்யமண்டலாய அர்த்தப்ரதத்வாதஶகலாத்ம நே ஶ்ரீமஹா கணபதே: ஸாமான்யார்க்க்ய பாத்ராய நம:

என்று ஆதாரத்தின் மேல் வைத்து.

4. *ஆஸத்யேந ரஜஸா வர்தமாநோ நிவேஶயந்நம்ருதம் மர்த்யம் ச । ஹிரண்யயேந ஸவிதா ரதேநா தேவோயாதி புவநா விபஶ்யந் । ஹாம் ஹீம் ஹௌம், ஹைம் ஹௌம் ஹ: ஹமல வரயூம் ஸௌர்யமண்டலாய நம:

என்று ஸௌர்யமண்டலமாக சங்கத்தைப் பாவித்து அதில்பின் வருமாறு பன்னிரு ஸௌர்யகலைகளைப் பூஜிக்க வேண்டும்)

4. கம் ப$_4$ம் தபிநீகலாயை நம:

4. க$_2$ம் ப$_3$ம் தாபிநீகலாயை நம:

4. க$_3$ம் ப$_2$ம் தூம்ராகலாயை நம:

4. க$_4$ம் பம் மரீசிகலாயை நம:

4. ஙம் நம் ஜ்வாலிநீகலாயை நம:

4. சம் த$_4$ம் ருசிகலாயை நம:

4. ச$_2$ம் த$_3$ம் ஸுஷும்நாகலாயை நம:

4. ஜம் த$_2$ம் போகதாகலாயை நம:

4. ஜ$_2$ம் தம் விஶ்வாகலாயை நம:

4. ஞம் ணம் போதிநீ கலாயை நம:

4. டம் ட₄ம் தாரிணீகலாயை நம:

4. ட₂ம் ட₃ம் க்ஷமா கலாயை நம:

4. மம் ஸோமமண்டலாய காமப்ரத ஷோடஶகலாத்மநே மஹா கணபதே: ஸாமான்யார்க்யாம்ருதாய நம: (என வர்த்தநீ கலசத்து நீரை சங்கத்தில் நிரப்பி ஒரு சொட்டுபால் சேர்த்து)

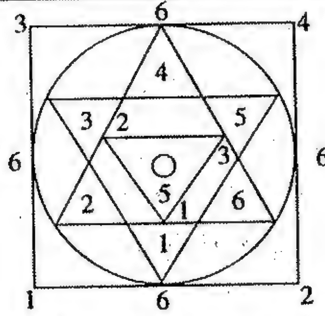
4. *ஆப்யாயஸ்வ ஸமேது தே விஶ்வத: ஸோம வ்ருஷ்ணியம். பவா வாஜஸ்ய ஸங்கதே । ஸாம்ஸீம் ஸூம் ஸைம்ஸௌம் ஸ: ஸமல வரயூம் ஸோம மண்டலாய நம: (என்று அந்த சங்கநீரை சந்திர மண்டலமாகப் பாவித்து அதில் 16 சந்திரகலைகளைப் பூஜிக்கவும்.)

4. அம் அம்ருதாகலாயை நம:
4. ஆம் மாநதாகலாயை நம:
4. இம் பூஷாகலாயை நம:
4. ஈம் துஷ்டிகலாயை நம:
4. உம் புஷ்டிகலாயை நம:
4. ஊம் ரதிகலாயை நம:
4. ரும் த்ருதிகலாயை நம:
4. ரூம் ஶஶிநீகலாயை நம:
4. லும் சந்த்ரிகாகலாயை நம:
4. லூம் காந்திகலாயைநம:
4. ஏம் ஜ்யோத்ஸ்நாகலாயை நம:
4. ஐம் ஶ்ரீகலாயை நம:
4. ஓம் ப்ரீதிகலாயை நம:
4. ஔம் அங்கதாகலாயை நம:
4. அம் பூர்ணாகலாயை நம:
4. அ: பூர்ணாம்ருதாகலாயை நம:

(அதன் பின் சங்கின் தென் கிழக்கு, வடகிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு திக்குகளிலும் கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்குதிக்குகளிலும் சுற்றிக்கலசத்திற்குச் செய்தது போல் (ப.446.) (1-6) ஷடங்கபூஜை செய்து) அஸ்த்ராயப்பட் (என ரக்ஷா முத்ரை காட்டி) கவசாயஹூம் (என அவகுண்ட்டனம் செய்து) தேநுமுத்திரையும் யோனி முத்ரையும் காட்டி, மூலமந்திரத்தால் ஏழுதடவை மந்திரித்து, அந்த நீர்த்துளிகளால் பூஜைப் பொருளையும் தன்னையும் புரோக்ஷித்து சங்கநீரில் சிறிதளவு வர்த்தநீகலசத்தில் விடவும்.)

३.२ विशेषार्घ्य आधारपूजा

सामान्यार्घ्योदकेन तद्दक्षिणतः बिन्दु-त्रिकोण-षट्कोणवृत्त चतुरश्रात्मकं मण्डलं मत्स्यमुद्रया विलिख्य, बिन्दौ सानुस्वारं तुरीयस्वरं विलिख्य,

(चतुरश्रे अग्नीशासुरवायुकोणेषु मध्ये दिक्षु च)

४. ओं गां हृदयाय नमः। हृदयशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (१)

४. श्रीं गीं शिरसे स्वाहा। शिरश्शक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (२)

४. ह्रीं गूं शिखायै वषट्। शिखाशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (३)

४. क्लीं गैं कवचाय हुं। कवचशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (४)

४. ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट्। नेत्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (५)

४. गं गः अस्त्राय फट्। अस्त्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः। (६)

(षट्कोणे स्वाग्रादि प्रादक्षिण्येन-)

४. ओं गां हृदयाय नमः। हृदयशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (१)

४. श्रीं गीं शिरसे स्वाहा। शिरश्शक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (२)

४. ह्रीं गूं शिखायै वषट्। शिखाशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (३)

४. क्लीं गैं कवचाय हुं। कवचशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (४)

४. ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट्। नेत्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः (५)

४. गं गः अस्त्राय फट्। अस्त्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि नमः। (६)

इति श्रीमहागणपतिषडङ्गैः पूजयेत्।

ततस्त्रिकोणे स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन -

४. ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं नमः (१)

४. गणपतये वरवरद नमः (२)

४. सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा नमः (३)

४. मूलम् नमः (बिन्दौ) (४)

४. अस्त्राय फट् इति आधारं प्रक्षाल्य।

४. अं अग्निमण्डलाय धर्मप्रददशकलात्मने श्रीमहागणपतेः विशेषार्घ्य पात्राधाराय नमः - इति आधारं संस्थाप्य।

४. *अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम्। अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम्। रां रीं रूं रैं रौं रः रमलवरयूं अग्निमण्डलाय नमः- इति अग्निमण्डलं विभाव्य

४. यं धूम्रार्चिष्कलायै नमः।

४. रं ऊष्माकलायै नमः।

४. लं ज्वलिनीकलायै नमः।

४. वं ज्वालिनीकलायै नमः।

४. शं विस्फुलिङ्गिनीकलायै नमः।

४. षं सुश्रीकलायै नमः।

४. सं सुरूपाकलायै नमः।

४. हं कपिलाकलायै नमः।

४. ळं हव्यवाहिनीकलायै नमः।

४. क्षं कव्यवाहिनीकलायै नमः।

(इति दश वह्निकलाः पूजयेत्।)

अस्त्राय फट् (इति मंत्रेण विशेषार्घ्यपात्रं प्रक्षाल्य-)

४. उं सूर्यमण्डलाय अर्थप्रदद्वादशकलात्मने श्रीमहागणपतेः विशेषार्घ्यपात्राय नमः। (इति आधारोपरि संस्थाप्य)

४. श्रीं ह्रीं ऐं श्रीमहालक्ष्मीश्वरि परमस्वामिनि ऊर्ध्वशून्यप्रवाहिनि सोमसूर्याग्निभक्षिणि परमाकाशभासुरे आगच्छागच्छ विश विश पात्रं प्रतिगृह्ण प्रतिगृह्ण हुं फट् स्वाहा (इति पुष्पाञ्जलिं विकीर्य)

४. *आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेनादेवो याति भुवना विपश्यन्। हां हीं हूं हैं हौं हः हमलवरयूं सूर्यमण्डलाय नमः - (इति सूर्यमण्डलं विभाव्य द्वादश सूर्यकलाः पूजयेत्।)

४. कं भं तपिनीकलायै नमः

४. खं बं तापिनीकलायै नमः

४. गं फं धूम्राकलायै नमः

४. घं पं मरीचिकलायै नमः

४. ङं नं ज्वालिनीकलायै नमः

४. चं धं रुचिकलायै नमः

४. छं दं सुषुम्नाकलायै नमः ४. ञं णं बोधिनीकलायै नमः
४. जं थं भोगदाकलायै नमः ४. टं ढं धारिणीकलायै नमः
४. झं तं विश्वाकलायै नमः ४. ठं डं क्षमाकलायै नमः

३.३ शुद्धिसंस्कारः-

विशेषार्घ्यपात्रस्य दक्षिणतः सामान्यार्घ्योदकेन त्रिकोण-वृत्त-चतुरश्रात्मकं मण्डलं मत्स्यमुद्रया विलिख्य)

४. ओं ह्रीं ह्रौं नमः शिवाय (इति मण्डलं अभ्यर्च्य शुद्धिपात्रं जलपूर्णं संस्थाप्य)

४. *ओं श्लीं पशु हुं फट् (इति अष्टवारमभिमन्त्र्य)

४. *सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः ।
भवे भवे नाति भवे भवस्व माम् । भवोद्भवाय नमः ॥

४. *वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः ॥

४. *अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः । सर्वेभ्यः सर्वशर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः ॥

४. *तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि । तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ।

४. *ईशानस्सर्वविद्यानामीश्वरस्सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदाशिवो ॥ (इत्यभ्यर्च्य तेन नागरखण्डं प्रोक्ष्य ततो विशेषार्घ्यपात्रे)

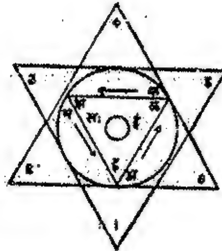
४. मं सोममण्डलाय कामप्रदषोडशकलात्मने श्रीमहागणपतेः विशेषार्घ्यामृताय नमः - (इति तत्त्वमुद्रया गृहीतनागरखण्डोपरि सबिन्दु अकारादिक्षकारान्तं क्षकाराद्यकारान्तं मातृकया अर्पितं अमृतं आपूर्य अष्टगन्धलोलितं पुष्पं निधाय नागरखण्डं निक्षिप्य)

४. *आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोमवृष्णियम् । भवा वाजस्य संगथे ॥ सां सीं सूं सैं सौं सः समलवरयूं सोममण्डलाय नमः- (इति

सोममण्डलं विभाव्य)

४. अं अमृताकलायै नमः
४. आं मानदाकलायै नमः
४. इं पूषाकलायै नमः
४. ईं तुष्टिकलायै नमः
४. उं पुष्टिकलायै नमः
४. ऊं रतिकलायै नमः
४. ऋं धृतिकलायै नमः
४. ॠं शशिनीकलायै नमः
४. लृं चन्द्रिकाकलायै नमः
४. लॄं कान्तिकलायै नमः
४. एं ज्योत्स्नाकलायै नमः
४. ऐं श्रीकलायै नमः
४. ओं प्रीतिकलायै नमः
४. औं अङ्गदाकलायै नमः
४. अं पूर्णाकलायै नमः
४. अः पूर्णामृताकलायै नमः

(इति सोमकलाः पूजयेत् । ततः) ओं जुं सः स्वाहा (इति अष्टवारं अभिमन्त्रयेत् ।)

तत्राघ्यामृते स्वाग्राद्यप्रादक्षिण्येन अकथादि-षोडशवर्णात्मक - रेखात्रयं त्रिकोणं विलिख्य, तदन्तः स्वाग्रादिकोणेषु अप्रादक्षिण्येन हळक्षान्, बहिः प्रादक्षिण्येन महागणपति मूलखण्डत्रयं, बिन्दौ सबिन्दुतुरीयस्वरं, तद्वामदक्षयोः क्रमेण हं सः इति च विलिख्य)

४ हंसः नमः (इति आराध्य, त्रिकोणस्य परितः वृत्तं, तद्बहिश्च षट्कोणं निर्माय, स्वाग्रकोणादिप्रादक्षिण्येन षडङ्गमन्त्रैः षट्कोणमभ्यर्च्य)

४ मूलं तां चिन्मयीं आनन्दलक्षणां अमृतकलशपिशितहस्तद्वयां प्रसन्नां सुधा देवीं पूजयामि नमः स्वाहा (इति सुधादेवीं समभ्यर्च्य तदर्घ्यात्किञ्चित् पात्रान्तरेण)

४. वषट् (इत्युद्धृत्य)

४. स्वाहा। (इति तत्रैव निक्षिप्य)

४. हुं। (इति अवकुण्ठ्य)

४. वौषट्। (इति धेनुमुद्रया अमृतीकृत्य)

४. फट्। (इति संरक्ष्य)

४. नमः। (इति पुष्पं दत्वा)

४. मूलम् (गालिन्या निरीक्ष्य)

४. ऐं (इति योनिमुद्रया नत्वा)

(४. मूलेन सप्तवारमभिमन्त्र्य, सुधादेवीं षोडशोपचारैः संपूज्य तद्बिन्दुभिः सपर्यासाधनानि प्रोक्ष्य सर्वं महागणपति मयं विभावयेत्। ततः विशेषार्घ्यपात्रं करेण संस्पृश्य वक्ष्यमाणगणपतिगायत्र्या ऋचा च अभि मंत्रयेत्)

*तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्॥ गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आनः शृण्वन्नूतिभिः सीदसादनम्॥

ततः शुद्धिपात्रस्य अधः (पूर्वत्र) त्रिकोण-वृत्त-चतुरश्रात्मकं मण्डलद्वयं विलिख्य। प्रथममण्डले -

४. हंसश्शिवस्सोहं नमः, ४ सोहं हंसश्शिवः नमः, ४ हंसश्शिवस्सोहं हंसः नमः। (इत्यभ्यर्च्य, गुरुपात्रं निधाय द्वितीयमण्डले)

४. हंसः नमः। (इत्यभ्यर्च्य, आत्मपात्रं निदध्यात्॥)

(ततः विशेषार्घ्यामृतात् किञ्चिद्गुरुपात्रे उद्धृत्य) ४ हंसः शिवः सोऽहं नमः, ४ सोऽहं हंसः शिवः नमः ४ हंसः शिवः सोऽहं शिवः नमः इति गुरुत्रयं यजेत्। गुरौ सन्निहिते तस्मै निवेदयेत्। पुनः आत्मपात्रे किंचिद्विशेषा र्घ्यामृतमुद्धृत्य, मूलाधारे वालाग्रमात्रं अनादिवासनारूपेन्धनप्रज्वलितं कुण्डलिन्यधिष्ठितचिदग्निमण्डलं ध्यात्वा,)

४. कुण्डलिन्यधिष्ठितचिदग्निमण्डलाय नमः (इति मनसा संपूज्य)

४. मूलं पुण्यं जुहोमि स्वाहा

४. मूलं पापं जुहोमि स्वाहा

४. मूलं कृत्यं जुहोमि स्वाहा

४. मूलं अकृत्यं जुहोमि स्वाहा

४. मूलं सङ्कल्पं जुहोमि स्वाहा

४. मूलं विकल्पं जुहोमि स्वाहा

४. मूलं धर्मं जुहोमि स्वाहा

४. मूलं अधर्मं जुहोमि स्वाहा

४. मूलं अधर्मं जुहोमि वौषट्

४. इतः पूर्वं प्राणबुद्धिदेहधर्माधिकारतः जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यां उदरेण शिश्ना यत्स्मृतं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा - (इति पूर्णाहुतिं विभाव्य)

४ *आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि । ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि । योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि । अहमस्मि ब्रह्माहमस्मि । अहमेवाहं मा जुहोमि स्वाहा ।

(इति आत्मनः कुण्डलिनीरूपे चिदग्नौ होमबुद्ध्या जुहुयात् । विशेषार्घ्य पात्रात् किञ्चित्क्षीरं कारणकलशे निक्षिपेत् । आविसर्जनं शङ्खं विशेषार्घ्यपात्रं च न चालयेत् ।

3.1 விசேஷார்க்கியம் - ஆதாரபூஜை

சங்க ஜலத்தில் தோய்த்தவிரல்களால் மத்ஸ்ய முத்திரையால் அதன் வலத்தில் பிந்து த்ரிகோணம் ஷட்கோணம் வட்டம் சதுரம் கொண்டமண்டலம் எழுதி பிந்துவில் ஈம் என எழுதி.

சதுரத்தில் தென் கிழக்கு வடகிழக்கு தென்மேற்கு வடமேற்கு மூலைகளிலும் (1-4) நடுவிலும் (5) கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு திக்குகளிலும் (6) வரிசையாக.

4. ஓம் காம் ஹ்ருதயாய நம:, ஹ்ருதயசக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (1)

4. ஸ்ரீம் ஙிம் ஶிரஸேஸ்வாஹா, ஶிரஶ்ஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (2)
4. ஹ்ரீம் கூ₂ம் ஶிகாயைவஷட், ஶிகாஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (3)
4. க்லீம் கை₃ம் கவசாயஹூம், கவசஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (4)
4. க்₃லௌம் கௌ₃ம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் நேத்ரஶத்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (5)
4. கம் க: அஸ்த்ராய ப்பட் அஸ்த்ரஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (6)

ஷட்கோணத்தில் வலமாக வரிசையாக

4. ஓம் காம் ஹ்ருதயாய நம:, ஹ்ருதயஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (1)
4. ஸ்ரீம் ஙிம் ஶிரஸேஸ்வாஹா, ஶிரஶ்ஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (2)
4. ஹ்ரீம் கூ₂ம் ஶிகாயைவஷட், ஶிகாஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (3)
4. க்லீம் கை₃ம் கவசாயஹூம், கவசஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (4)
4. க்₃லௌம் கௌ₃ம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் நேத்ரஶத்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (5)
4. கம் க: அஸ்த்ராய ப்பட் அஸ்த்ரஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி நம: (6)

முக்கோணத்தில் வரிசையாக

4. ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் க்லௌம் கம் நம: (1)
4. கணபதயே வரவரத நம: (2)
4. ஸர்வஜநம் மே வஶமாநய ஸ்வாஹா நம: (3)
4. மூலம் (பிந்துவில்) (4)
4. அஸ்த்ராயப்பட் (எனப் பீடத்தை அலம்பி)
4. அம் அக்நிமண்டலாய தர்மப்ரத தஶகலாத்மநே ஸ்ரீமஹா கணபதே: விசேஷார்க்யபாத்ராதாராய நம:

(என ஆதாரத்தை (பீடத்தை) மண்டலத்தில் வைத்து)

4. *அக்நிம் தூதம் வ்ருணீமஹே ஹோதாரம் விஶ்வ வேதஸம் । அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் । ராம்ரீம் ரூம்ரைம் ரௌம் ர:

ரமலவரயூம் அக்னி மண்டலாய நம: (எனப்பீடத்தை அக்னி மண்டலமாகப் பாவித்து அதில் 10 அக்னிகலைகளைப்பின் வருமாறு பூஜிக்கவும்.

4. யம் தூம்ரார்ச்சிஷ்கலாயை நம:

4. ரம் ஊஷ்மாகலாயை நம:

4. லம் ஜ்வலிநீகலாயை நம:

4. வம் ஜ்வாலினீகலாயை நம:

4. ஶம் விஸ்ப்புலிங்கீநீகலாயை நம:

4. ஷம் ஸுஶ்ரீகலாயை நம:

4. ஸம் ஸுரூபாகலாயை நம:

4. ஹம் கபிலாகலாயை நம:

4. ளம் ஹவ்யவாஹிநீகலாயை நம:

4. க்ஷம் கவ்யவாஹிநீ கலாயை நம:

3.2 விசேஷார்க்க்யம் - பாத்ரபூஜை

அஸ்த்ராயப்பட் (என்று விசேஷார்க்க்ய பாத்திரத்தை அலம்பி.)

4. உம் ஸூர்யமண்டலாய அர்த்த்ப்ரத தஶகலாத்மநே
ஶ்ரீமஹா கணபதே: விசேஷார்க்க்ய பாத்ராதாராய நம:

(என்று பீடத்தின் மேல் பாத்திரத்தை வைத்து)

4. ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் ஐம் ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மீஶ்வரி. பரமஸ்வாமிநி ஊர்த்தவஶூந்ய ப்ரவாஹிநி ஸோம ஸூர்யாக்நிபக்ஷிணி, பரமாகாஶபாஸுரே ஆகச்ச்ச ஆகச்ச்ச விஶ விஶபாத்ரம் ப்ரதிக்ருண்ஹ ப்ரதிக்ருண்ஹ ஹூம் ப்பட் ஸ்வாஹா

(எனப் புஷ்பாஞ்ஜலி செய்து)

4. *ஆஸத்யேந ரஜஸா வர்தமாநோ நிவேஶயந்நம்ருதம் மர்த்யஞ்ச । ஹிரண்யயேந ஸவிதாரதேநா தேவோ யாதி புவநா விபஶ்யந் । ஹாம் ஹீம் ஹூம் ஹைம் ஹௌம் ஹ: ஹமலவரயூம் ஸூர்யமண்டலாய நம:

(என்று பாத்திரத்தை ஸூர்ய மண்டலமாகப் பாவித்து பன்னிரு ஸூர்யகலைகளைப் பின்வருமாறு பூஜிக்கவும்.)

4. கம் ப₄ம் தபிநீகலாயை நம:

4. க₂ம் ப₃ம் தாபிநீகலாயை நம:

4. க₃ம் ப₂ம் தூம்ராகலாயை நம:

4. க₄ம் பம் மரீசிகலாயை நம:

4. நம் நம் ஜ்வாலிநீகலாயை நம:

4. சம் த₄ம் ருசிகலாயை நம:

4. ச₂ம் த₃ம் ஸுஷும்நாகலாயை நம:

4. ஜம் த₂ம் போகதாகலாயை நம:

4. ஜ₂ம் தம் விஶ்வாகலாயை நம:

4. ஞம் ணம் போதிநீ கலாயை நம:

4. டம் ட₄ம் தாரிணீகலாயை நம:

4. ட₂ம் ட₃ம் க்ஷமா கலாயை நம:

3.3 சுத்திஸம்ஸ்காரம்

(விசேஷார்க்ய பாத்திரத்தின் வலப்புறத்தில் சங்கநீரால் மத்ஸ்ய முத்திரையால் திரிகோணம் வட்டம் சதுரம் என மண்டலம் எழுதி அதன்மேல்)

4. ஓம் ஹ்ரீம் ஹ்ரௌம் நமஶ்ஶிவாய (எனப் பூபோட்டு அதன் மேல் சுத்திபாத்திரத்தை வைத்து கலசநீர்வார்த்து)

4. ஓம் ஶ்லீம் பஶு ஹும் ப்பட் (என எட்டுதடவை மந்திரித்து)

4. *ஸத்யோஜாதம் ப்ரபத்யாமி ஸத்யோஜாதாயவை நமோ நம: । பவே பவே நாதி பவே பவஸ்வ மாம் । பவோ த்ப்வாய நம: । 4. வாமதேவாய நமோ ஜ்யேஷ்ட்டாய நம: ஶ்ரேஷ்ட்டாய நமோ ருத்ராய நம: காலாய நம: கலவிகரணாய நமோ பல விகரணாய நமோ பலாய நமோ பலப்ரமதநாய நம: ஸர்வபூத தமநாய நமோ மநோந்மநாய நம: 4. அகோரேப்ப்யோऽத கோரேப்ப்யோ கோரகோரதரேப்ப்ய: । ஸர்வேப்ப்யஸ் ஸர்வஶர்வேப்ப்யோ நமஸ்தே அஸ்து ருத்ரரூபேப்ப்ய: । 4 தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி । தந்நோ ருத்ர: ப்ரசோதயாத் 4. ஈஶாநஸ்ஸர்வ வித்யாநாம் ஈஶ்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம் ப்ரம்ஹாதிபதிர் ப்ரம்ஹணோऽதிபதிர் ப்ரம்ஹா ஶிவோ மே அஸ்து ஸதாஶிவோம் என்று பூஜித்து அந்தநீரால் இஞ்சித்துண்டைப் புரோக்ஷித்து)

4 மம் ஸோமமண்டலாய காமப்ரதஷோட ஶகலாத்மநே ஸ்ரீ மஹாகணபதே: விசேஷார்க்யாம்ருதாய நம: என்று தத்வமுத்ரையால் இஞ்சித்துண்டை இடதுகையால் பிடித்து

அதன்மேல் அம் ஆம்...க்ஷம், க்ஷம் ளம்..., ஆம் அம் என மாத்ருகா க்ஷரங்களைச் சொல்லி விசேஷார்க்யத்திற்கான அமிருதநீரை நிரப்பி சந்தனம் முதலிய மணப்பொருள் குழம்பில் (அஷ்டகந்தத்தில்) தோய்த்த பூவைப் போட்டு இஞ்சித் துண்டை அதில் வைத்து)

4. *ஆப்யாயஸ்வ ஸமேது தே விஸ்வதஸ் ஸோம வ்ருஷ்ணியம் । பவா வாஜஸ்ய ஸங்கதே । ஸாம் ஸீம் ஸூம் ஸைம் ஸௌம் ஸ: ஸமல வரயூம் ஸோம மண்டலாய நம: (என அந்த நீரை ஸோம மண்டலமாகப்பாவித்து, அதில்

4. அம் அம்ருதாகலாயை நம: 4. லூம் சந்த்ரிகாகலாயை நம:
4. ஆம் மாநதாகலாயை நம: 4. லூம் காந்திகலாயைநம:
4. இம் பூஷாகலாயை நம: 4. ஏம் ஜ்யோத்ஸ்நாகலாயை நம
4. ஈம் துஷ்டிகலாயை நம: 4. ஐம் ஸ்ரீகலாயை நம:
4. உம் புஷ்டிகலாயை நம: 4. ஓம் ப்ரீதிகலாயை நம:
4. ஊம் ரதிகலாயை நம: 4. ஔம் அங்கதாகலாயை நம:
4. ரும் த்ருதிகலாயை நம: 4. அம் பூர்ணாகலாயை நம:
4. ரூம் ஶஶிநீகலாயை நம: 4. அ: பூர்ணாம் ருதாகலாயை நம
(என்று ஸோமகலைகளைப் பூஜிக்கவும்)

4. ஓம் ஜூம்ஸ: ஸ்வாஹா (என்று எட்டுதடவை மந்திரித்து A ¢u A ª , uv µÁ zvÀ अ விலிருந்து अः வரை திரிகோணத்தின் வலதுகோடாகவும் क விலிருந்து त வரை மேற்கோடாகவும் थ முதல் स வரை இடது கோடாகவும் அப்பிரதக்ஷிணமாக முக்கோணத்தில் வரைந்து கீழ்முனையில் हं, வடமேற்கு முனையில் ळ தென் மேற்கு மூலையில்क्षவும் எழுதி, வெளியில் வலமாக மஹா கணபதி மூல மந்திரத்தின் ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं என்ற முதல் கண்டம், இடது கோட்டின் வெளியே. गणपतये वर वरद என்ற இரண்டா வது கண்டம், மேற்கோட்டின் வெளியில். सर्व जनं मे वशमानय स्वाहा - என்ற மூன்றுவது கண்டம் வலது கோட்டின் வெளியில்) எழுதி, பிந்துவில் ईं எழுதி அதன் இடதில் हं, வலதில் सः, எழுதவும்) 4. ஹம்ஸ: நம: (என்று பூஜித்து திரிகோணத்தைச் சுற்றி வட்டமும் அதன் வெளியே

ஆறுகோணமும் எழுதித் தன் முன் கோணத்திலிருந்து தொடங்கி ஷடங்கமந்திரங்களால் பூஜிக்கவும். (ப.455)

4. மூலம் சிந்மயீம் ஆனந்தலக்ஷணாம் அம்ருதகலஶபி ஶிதஹஸ்த த்வயாம் ப்ரஸந்நாம் ஸுதா தேவீம் பூஜயாமி நமஸ் ஸ்வாஹா (என்று ஸுதா (அம்ருத) தேவியைப் பூஜித்து அந்த அர்க்கிய நீரிலிருந்து சிறிது.

4. வஷட் (என எடுத்து)

4. ஸ்வாஹா (எனத்திரும்ப அதில் விட்டு)

4. ஹூம் (என மூடி)

4. வௌஷட் (என தேனுமுத்ரையால் அமுதத்தன்மையுள்ள தாக்கி)

4. ப்பட் (என ரக்ஷித்து)

4. நம: (என அதில் பூபோட்டு)

4. மூலம் (சொல்லி காலிநீ முத்திரையால் பார்த்து)

4. ஐம் (என யோனிமுத்திரையால் வணங்கி)

4. மூலம் (7 தடவை ஜபித்து ஸுதாதேவிக்கு ஆஸனம் பாத்யம் முதலிய உபசாரங்கள் செய்து) ஸர்வோபசாரான் ஸமர்பயாமி (என அர்பணம் செய்து அந்த நீரால் பூஜைப் பொருளைப் புரோக்ஷித்து எல்லாம் மஹாகணபதிமயமாக ஆனதாகப் பாவிக்கவும். விசேஷார்க்க்ய பாத்திரத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு)

*தத்புருஷாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி । தந்நோதந்தி: ப்ரசோதயாத். கணாநாம்த்வா கணபதிம் ஹவாமஹே கவிம் கவீநாம் உபமஶ்ரவஸ்தமம். ஜ்யேஷ்ட ராஜம் ப்ரம்ஹணாம் ப்ரம்ஹணஸ்பத ஆந: ஶ்ருணவந் நூதிபிஸ் ஸீத ஸாதநம் என்றமந்திரங்களால் மந்திரித்து, சுத்திபாத்ரத்திற்கு முன் குருபாத்திரமும் ஆத்மபாத் திரமும் வைப்பதற்கு, திரிகோணம் விருத்தம் சதுரம் என்று இருமண்டலங்கள் மத்ஸ்யமுத்ரையால் எழுதி அதில் முதல் மண்டலத்தில்.

4. ஹம்ஸஶ் ஶிவஸ்ஸோऽஹம் 4 ஸோऽஹம் ஹம்ஸஶ்ஶிவ: நம: 4 ஹம்ஸஶ் ஶிவஸ் ஸோऽஹம் ஹம்ஸ: நம: (என குரு த்ரய மந்திரத்தால் குருபாத்திரமும்) 4 ஹம்ஸ: நம: (என ஆத்மபாத்திரமும் வைக்கவும்.)

(விசேஷார்க்கியத்திலிருந்து சிறிது குருபாத்திரத்தில் விட்டு குருத்ரயத்தை) 4 ஹம்ஸஶ்ஶிவஸ்ஸோऽஹம் நம: 4. ஸோஹம் ஹம்ஸஶ்ஶிவ: நம: 4 ஹம்ஸஶ் ஶிவஸ்ஸோऽஹம் ஹம்ஸ: நம: என்று வணங்கவும். குரு அருகில் இருந்தால் அவரிடம் அர்பணம் செய்யலாம். ஆத்மபாத்திரத்தில் விசேஷார்க் கியத்திலிருந்து சிறிது விட்டுத்தனது மூலாதாரத்தில் அநாதியாக வாஸனைகளெனும் விறகிட்டு எரிகிற குண்டலினியில் உள்ள சிதக்னியில்.

4. குண்டலிந்யதிஷ்ட்டித சிதக்னிமண்டலாய நம: என மனத்தால் வணங்கி
4. மூலம் புண்யம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா
4. மூலம் பாபம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா
4. மூலம் க்ருத்யம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா
4. மூலம் அக்ருத்யம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா
4. மூலம் ஸங்கல்பம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா
4. மூலம் விகல்பம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா
4. மூலம் தர்மம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா
4. மூலம் அதர்மம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா
4. மூலம் அதர்மம் ஜுஹோமிவௌஷட்

4 இத: பூர்வம் ப்ராணபுத்த்திதேஹதர்மாதிகாரத: ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஸுஷுப்த்யவஸ்த்தாஸு மநஸா வாசா கர்மணா ஹஸ்தாப்ப்யாம் பத்ப்ப்யாம் உதரேண ஶிஶ்நா யத்ஸ்ம்ருதம் யதுக்தம் யத்க்ருதம் தத்ஸர்வம் ப்ரம்ஹார்பணம் பவது ஸ்வாஹா (எனப்பூர்ணாஹுதி தருவதாகப்பாவித்துத் தொடர்ந்து.

4 *ஆர்த்ரம் ஜ்வலதி ஜ்யோதிரஹமஸ்மி। ஜ்யோதிர்ஜ்வலதி ப்ரம்ஹாஹமஸ்மி। யோ ஹமஸ்மி ப்ரம்ஹாஹமஸ்மி। அஹமஸ்மி ப்ரம்ஹாஹமஸ்மி। அஹமேவாஹம் மாம் ஜுஹோமிஸ்வாஹா (எனத் தனது குண்டலினியாகிற சிதக்னியில் ஹோமம் செய்வதாகப்பாவித்துப் பருகவேண்டும். விசேஷார்க்க்யபாத்திரத்திலுள்ள பாலில் சிறிதளவு க்ஷீரகலசத்தில் சேர்க்கவும். பூஜை முடியும் வரை சங்கமும் விசேஷார்க் க்யபாத்திரம் இடம் பெயரக் கூடாது.

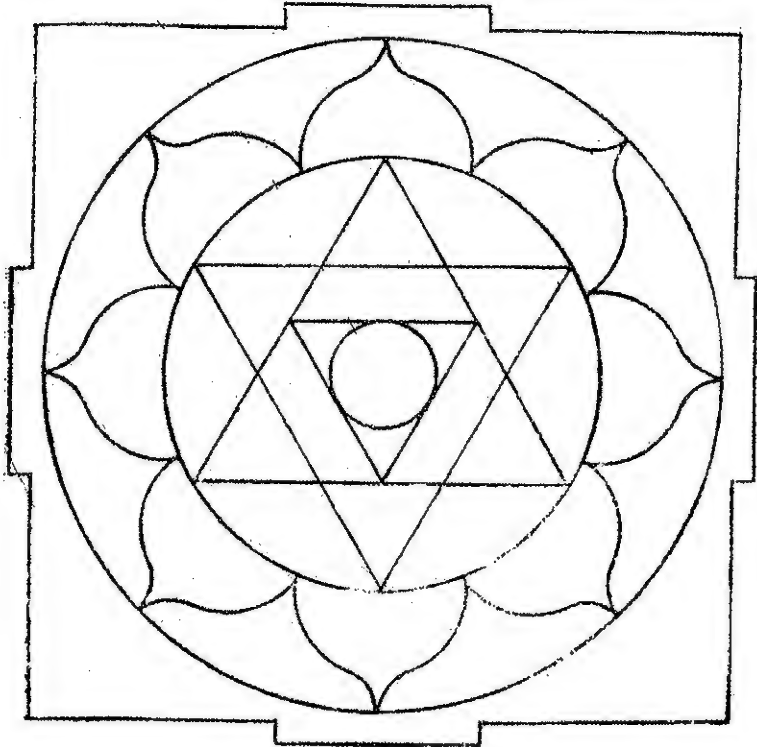
१. पूजा - पीठे प्राणप्रतिष्ठा

ध्यानोक्तरूपां महागणपतिप्रतिमां चतुरश्राष्टदलषडरत्रिकोणबिन्द्वात्मकं सिन्दूरादिना लिखितं लेखितं वा यन्त्रं धातुमयं वा निवेशयेत्। विग्रहे यदि

पूज्यते, तदधः चतुरश्राष्टदल षडरत्रिकोणबिन्द्वात्मकं यन्त्रं मनसा विभाव्य बिन्दौ मध्ये कमलासनासीनं भगवन्तं विभावयेत्। यन्त्रे यदि पूज्यते, बिन्दौ कमलासने वल्लभादेवीसहितं भगवन्तं उपविष्टं विभावयेत्। अत्र पूजा यन्त्रस्वरूपाधारेणैव।

श्रीमहागणपतेः प्राणाः इह प्राणाः श्रीमहागणपतेः जीव इह स्थितः सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनः - प्राणाः इह आयान्तु स्वाहा। (इति मन्त्रेण लघु प्राणप्रतिष्ठां विदध्यात्॥)

श्री महागणपतिचक्रम्

२. पीठशक्ति पूजा

तस्य त्रिकोणे स्वाग्रादि प्रादक्षिण्येन परितो मध्ये च क्रमेण

४. तीव्रायै नमः (१) ४. उग्रायै नमः (६)

४. ज्वालिन्यै नमः (२) ४. तेजोवत्यै नमः (७)

४. नन्दायै नमः (३) ४. सत्यायै नमः (८)

४. भोगदायै नमः (४) ४. विघ्ननाशिन्यै नमः (९)

४. कामरूपिण्यै नमः (५) ४. सर्वशक्तिकमलासनाय नमः (१०)

(इति नव गणेशपीठशक्तीः आसनं च अभ्यर्च्य तत्रैव आग्नेय्यादि विदिक्षु प्रागाद्यासु दिक्षु च क्रमेण)

४. ऋं धर्माय नमः (१) ४. ऋं अधर्माय नमः (५)

४. ॠं ज्ञानाय नमः (२) ४. ॠं अज्ञानाय नमः (६)

४. ऌं वैराग्याय नमः (३) ४. ऌं अवैराग्याय नमः (७)

४. ॡं ऐश्वर्याय नमः (४) ४. ॡं अनैश्वर्याय नमः (८)

इति धर्माद्यष्टकं अर्चयेत् ॥

1. பூஜை - பிராணப்பிரதிஷ்டை

தன்முன் உள்ள பீடத்தில் மந்திரத்தியானப்படி அமைந்த மஹாகணபதி விக்ரஹம், (அல்லது படம்) அல்லது சதுரம் அதனுள் அஷ்டதளம், ஷட்கோணம், திரிகோணம், பிந்து என்றவாறு சிந்தூரம் முதலியவற்றால் எழுதியது, அல்லது கோடு செதுக்கிய உலோக யந்திரம் வைக்கவும். விக்ரகத்தில் பூஜிப்பதானால் அவருக்கடியில் சதுரம், அஷ்டதளம், ஷட்கோணம், திரிகோணம், பிந்து அமைந்த யந்திரமிருப் பதாகப்பாவித்து, பிந்து வில் பகவான் அமர்ந்துள்ளதாக நினைத்து வழிபடவேண்டும். யந்திரத்தில் பூஜையானல், பிந்துவின் கமலாஸனத்தில் பகவான் அமர்ந்திருப்பதாகப் பாவனையுடன் வழிபட வேண்டும். யந்திர அமைப்பை வைத்தே பூஜை நடக்கிறது.)

அஸ்யஸ்ரீ மஹாகணபதே: ப்ராணா இஹ ப்ராணா:, ஸ்ரீமஹாகணபதே: ஜீவ இஹ ஸ்த்தித:, ஸர்வேந்த்ரியாணி

வாங்மந: ப்ராணா இஹாயாந்து ஸ்வாஹா (என்று லகு பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்யவும்.

2. பீடஶக்தி பூஜை

(திரிகோணத்தில் நடுவிலுள்ள பிந்துவில் எட்டு இதழ்த்தாமரையின் தளங்களைத் தாங்குபவர்களாக) (1-8) 4. தீவ்ராயை நம: । 4. ஜ்வாலின்யை நம: । 4. நந்தாயை நம: । 4. போகதாயை நம: । 4. காமரூபிண்யை நம: । 4. உக்ராயை நம: । 4. தேஜோவத்யை நம: । 4. ஸத்யாயை நம: । 4. (என்று பீடசக்திகளைப் பூஜித்து நடுவில் பிந்துவிற்கு ஆதாரமாக) 4. விக்நநாஶிந்யை நம: । 4. ஸர்வஶக்தி கமலாஸநாய நம: । 4. என்று 9 வது பீடசக்தியையும் அவர்கள் அடங்கிய ஆஸனத்தையும் பூஜிக்கவும்.

தர்மாத்யஷ்டகபூஜை - தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு என்ற எட்டுதிக்குகளில் முறையே 4. ரும் தர்மாய நம: । 4. ரூம் ஜ்ஞாநாய நம: । 4. லும் வைராக்யாய நம: । 4. லூம் ஐஶ்வர்யாய நம: । 4. ரும் அதர்மாய நம: । 4. ரூம் அஜ்ஞாநாய நம. । 4. லும் அவைராக்யாய நம: । 4. லூம் அநைஶ்வர்யாய நம: । 4. என எண்மரைப் பூஜிக்கவும்.

४. अन्तर्यागः

(द्वादशान्ते सहस्रदलकमलकर्णिकामध्ये निविष्टगुरुचरणयुगल विगलद मृतरसविसरपरिप्लुताखिलाङ्गो हृदयकमलमध्ये ज्वलन्तमुद्यदरुणकोटिपाटलं अशेषदोषनिर्वेषभूतमनेकपाननं पुर्यष्टकाकारं साङ्गं सावरणं भक्तानुग्रहार्थं तेजोरूपेण परिणतं प्रापय्य ब्रह्मरन्ध्रं, वहन्नासापुटेन निर्गमय्य त्रिखंडमुद्रा मण्डितशिखण्डे कुसुमाञ्जलौ हस्ते समानीय-)

ऐक्षवे जलधौ द्वीपे नवरत्नमये शुभे ।
तत्तरंगोल्लसत्तोये धौते शीततलेऽमले ॥ १ ॥
तत्तोयकणसंपृक्तगंधवाहनिषेविते ।
कल्पपादपसंशोभिभूभागसमलंकृते ॥ २ ॥
नानाकुसुमसंकीर्णे नानापक्षिविराजिते ।
अनेकफलसंकीर्णे सेविते चाप्सरोगणैः ॥ ३ ॥

उद्यद्बालातपोद्योतिचंद्रज्योत्स्नासमाकुले ।
विलसत्पद्मरागौघकुट्टिमारुणभूतले ॥ ४ ॥
कल्पपादपपुष्पस्थषट्पदस्वनमञ्जुले ।
पारिजातं कल्पतरुं तस्य मध्ये विचिंतये ॥ ५ ॥
युगपदृतुषट्केन सेवितं पुष्पशोभितम् ।
नवरत्नमयं तस्याधस्तात् सिंहासनं भजे ॥ ६ ॥
तन्मध्ये लिपिपद्मं च षडस्रं तस्य मध्यतः ।
कर्णिकायां त्रिकोणं च तत्संस्थं च महागणम् ॥ ७ ॥
नानारत्नविभूषाढ्यं एकदन्तं गजाननम् ।
बीजापूरगदाचापशूलचक्राम्बुजान्यपि ॥ ८ ॥
पाशोत्पले च व्रीह्यग्रं स्वदन्तं रत्नपात्रकम् ।
धारयन्तं दशभुजैः भक्ताभीष्टप्रदायकम् ॥ ९ ॥
सर्वाङ्गभूषोज्ज्वलया पद्मसंशोभिहस्तया ।
आश्लिष्टवामपार्श्वं च देव्या वल्लभया सदा ॥ १० ॥
विघ्नेशं विघ्नहर्तारं फुल्लपद्माभविग्रहम् ।
पुष्करोद्धृतरत्नौघमयकुंभमुखस्रु(स्नु)तान् ॥ ११ ॥
मणिमुक्ताप्रवालादीन् वर्षन्तं धारया मुहुः ।
सर्वतः साधकस्याग्रे स्वदानजललोलुपान् ॥ १२ ॥
षट्पदाळीन् कर्णतालैः वारयन्तं मुहुर्मुहुः ।
अमरासुरसंसेव्यं सद्रत्नमुकुटोज्ज्वलम् ॥ १३ ॥
उरूदरं गजमुखं नानाभरणभूषितम् ।
ध्यायामि तं गणपतिं सेवे सर्वोपचारकैः ॥ १४ ॥
बीजापूरगदेक्षुकार्मुकरुजा चक्राब्जपाशोत्पल-
व्रीह्यग्रस्वविषाणरत्नकलशप्रोद्यत्कराम्भोरुहः ।
पायाद् वल्लभया सपद्मकरयाश्लिष्टो ज्वलद्भूषया
विश्वोत्पत्तिविपत्तिसंस्थितिकरो विघ्नेश इष्टार्थदः ॥ १४ ॥

इति ध्यात्वा, गणानांत्वेति मंत्रेण मूलमंत्रेण च) अस्मिन् विग्रहे (यन्त्रे)

श्री महागणपतिं साङ्गं सपरिवारं सावरणं आवाहयामि नमः ॥

४. मूलं आवाहितो भव ॥ (आवाहनमुद्रया)

४. मूलं संस्थापितो भव ॥ (संस्थापन मुद्रया)

४. मूलं सन्निहितो भव ॥ (सन्निधानमुद्रया)

४. मूलं संनिरुद्धो भव ॥ (सन्निरोधमुद्रया)

४. मूलं संमुखो भव ॥ (संमुखीकरण मुद्रया)

४. मूलं अवकुण्ठितो भव ॥ (अवकुण्ठनमुद्रया)

४. मूलं प्रसीद प्रसीद । (वन्दन मुद्रया)

स्वामिन् सर्वजगन्नाथ यावत्पूजावसानकम् ।

तावत्त्वं प्रीतिभावेन यन्त्रेऽस्मिन् (बिंबेऽस्मिन्) सन्निधिं कुरु । इति मन्त्रैरावाहनादि मुद्राः वन्दनधेनु योनिमुद्राः हृदयादि षडङ्गमुद्राः महागणपति प्रिय दन्तपाशाङ्कुशविघ्न परशुलड्डुक बीजापूराख्य सप्तमुद्राश्च प्रदर्शयेत् ।

4. அந்தர்யாகம்

(சிரசில் ஸஹஸ்ராரத்தாமரையின் நடுவே அமர்ந்துள்ள தன் குருவின் சரணங்களிலிருந்து பெருகுகிற அமுததாரையால் நனைந்தவனாக, இதயத்தாமரை நடுவே ஒளிர்கிற உதிக்கின்ற சூரியனின் செங்கதிர் நிறம் கொண்ட யானை முகத்தோனை அவரது அங்க தேவதைகளும் ஆவரணதேவதைகளும் புடைசூழ பக்தனுக்கு அருளவேண்டிப் பேரொளிவடிவில் மாறியவரை பிரும்ம ரந்திரத்திற்குக் கொண்டு சென்று மூக்கின் வழியே வெளிக்கொணர்ந்து திரிகண்டமுத்திரையுடன் ஏந்திய புஷ்பாஞ்ஜலியில் தாங்கி அவரைத்தியானிக்கவேண்டும்.)

தியான முறை–

இக்ஷுவே ஜலதௌ த்வீபே நவரத்நமயே ஶுபே ।
தத்தரங்கலஸத்தோயே தௌதே ஶீததலேऽமலே ॥

தத்தோயகணஸம்ப்ருக்தகந்த்தவாஹநிஷேவிதே ।
கல்பபாதபஸம்ஶோபி பூபாக ஸமலங்க்ருதே ॥

நாநா குஸுமஸங்கீர்ணே நாநாபக்ஷிவிராஜிதே ।
அநேகப்பலஸங்கீர்ணே ஸேவிதே சாப்ஸரோகணை: ॥

உத்யத்பாலா தபோத்யோதி சந்த்ர ஜ்யோத்ஸ்நா ஸமாகுலே ।
விலஸத் பத்மராகௌக குட்டிமாருண பூதலே ॥

கல்பபாதப புஷ்பஸ்த்த ஷட்பதஸ்வநமஞ்ஜுலே ।
பாரிஜாதம் கல்பதரும் தஸ்ய மத்த்யே விசிந்தயே ॥

யுகபத்ருது ஷட்கேநஸேவிதம் புஷ்பஶோபிதம் ।
நவரத்நமயம் தஸ்யாதஸ்தாத் ஸிம்ஹாஸநம் பஜே ॥

தந்மத்த்யே லிபிபத்மம் ச ஷடஸ்ரம் தஸ்ய மத்த்யத: ।
கர்ணிகாயாம் த்ரிகோணம் ச தத்ஸம்த்தம் ச மஹாகணம் ॥

நாநாரத்ந விபூஷாட்ட்யம் ஏகதந்தம் கஜாநநம் ।
பீஜாபூரகதாசாபஶூல சக்ராம்புஜாந்யபி ॥
பாஶோத்பலே ச வ்ரீஹ்யக்ரம் ஸ்வதந்தம் ரத்நபாத்ரகம் ।
தாரயந்தம் தஶ பூஜை: பக்தாபீஷ்டப்ரதாயகம் ॥

ஸர்வாங்கபூஷோஜ்வலயா பத்மஸம்ஶோபி ஹஸ்தயா ।
ஆஶ்லிஷ்டவாம பார்ஶ்வம் ச தேவ்யா வல்லபயா ஸதா ॥

விக்க்நேஶம் விக்க்ந ஹர்தாரம் ப்புல்லபத்மாபவிக்ரஹம்।
புஷ்கரோத்த்ருத ரத்நௌகமய கும்ப்பமுகஸ்நு (ஸ்ரு) தான் ॥

மணிமுக்தாப்ரவாளாதீன் வர்ஷந்தம் தாரயா முஹு: ।
ஸர்வதஸ் ஸாதகஸ்யாக்ரே ஸ்வதாந ஜல லோலுபான் ॥

ஷட்பதாலீன் கர்ணதாலை: வாரயந்தம் முஹுர் முஹு: ।
அமராஸுரஸம்ஸேவ்யம் ஸத்ரத்ந முகுடோஜ்வலம்: ॥

உருதரம் கஜமுகம் நாநாபரணபூஷிதம் ।
த்த்யாயாமி தம் கணபதிம் ஸேவே ஸர்வோபசாரகை: ॥

பீஜாபூரகதேக்ஷு கார்முக ருஜா சக்ராப்ஜ பாஶோத்பல
வ்ரீஹ்யக்ரஸ்வவிஷாண ரத்நகலஶப்ரோத்யத் கராம்ப்போருஹ: ।
பாயாத்வல்லபயா ஸபத்மகரயாஶ்லிஷ்டோஜ்வலத்பூஷயா
விஶ்வோத்பத்தி விபத்திஸம்ஸ்த்திதிகரோ விக்க்நேஶ இஷ்டார்த்தத: ॥

(இவ்வாறுத் தியானித்து கணாநாம் த்வா என்ற வேத மந்திரமும் மூலமந்த்ரமும் கூறி)

அஸ்மின் விக்ரஹே (யந்த்ரே) ஸ்ரீமஹாகணபதிம்

ஸாங்கம் ஸாயுதம் ஸபரிவாரம் ஸாவரணம் ஆவாஹயாமி நம: ।

4. மூலம் ஆவாஹிதோபவ (ஆவாஹனமுத்திரையுடன்)

4. மூலம் ஸம்ஸ்த்தாபிதோபவ (ஸம்ஸ்தாபன முத்திரையுடன்)

4. மூலம் ஸந்நிஹிதோ பவ (ஸந்நிதாபந முத்திரையுடன்)
4. மூலம் ஸந்நிருத்தோ பவ (ஸந்நிரோதன முத்திரையுடன்)
4. மூலம் ஸம்முகோபவ (ஸம்முகீகரண முத்ரையுடன்)
4. மூலம் அவகுண்ட்டிதோ பவ (அவகுண்டன முத்திரையுடன்)
4. மூலம் ப்ரஸீத ப்ர ஸீத (வந்தன முத்ரையால்)

ஸ்வாமிந் ஸர்வஜகந்நாத யாவத்பூஜாவஸாநகம் ।
தாவத்த்வம் ப்ரீதிபாவேந பிம்பே஽ஸ்மிந் (யந்த்ரே஽ஸ்மிந்)
ஸந்நிதிம் குரு ।

என வேண்டி, வந்தனமுத்திரையும் தேநு முத்திரையும் யோநிமுத்திரையும் காட்டி ஹ்ருதயாதி நியாஸங்களை முத்திரையுடன் செய்து மஹா கணபதிக்குப்பிரியமான தந்தம் பாசம் அங்குசம் விக்கினம், பரசு, லட்டுகம் பீஜாபூரம் என்ற ஏழுமுத்திரைகளையும் காட்டவும்.

५. षोडशोपचारपूजा (अवशिष्टा)

४. श्री महागणपतये पाद्यं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये आसनं कल्पायमि नमः ॥
४. श्री महागणपतये अर्घ्यं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये आचमनीयं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये मधुपर्कं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये स्नानं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये वस्त्रोपवीतानि कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणएतये भूषणं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये गंधं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये पुष्पं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये धूपं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये दीपं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये नैवेद्यं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये ताम्बूलं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये नीराजनं कल्पयामि नमः ॥
४. श्री महागणपतये प्रदक्षिण नमस्कारान् कल्पयामि नमः ॥

5. ஷோடசோபசார (மிகுந்தவை)

4. ஸ்ரீ மஹா கணபதயே ஆஸநம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீ மஹா கணபதயே பாத்யம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீ மஹா கணபதயே அர்க்க்யம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே ஆசமநீயம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே மதுபர்கம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே ஸ்நாநம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே வஸ்த்ரோப வீதாநி கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே பூஷணம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே கந்தம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே புஷ்பம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே தூபம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே தீபம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே நைவேத்யம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே தாம்பூலம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே நீராஜநம் கல்பயாமி நம:
4. ஸ்ரீமஹாகணபதயே ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காரான் கல்பயாமி நம:

६. चतुरायतनपूजा

पञ्चायतन पूजाविधौ श्रीमहागणपतिपञ्चायतनतया पूजां कुर्वाणाः ऐशान्यां विष्णुं, आग्नेय्यां शिवं, नैरृत्यां सूर्यं, वायव्यां देवीं चाराधयेयुः ।

६.१ विष्णुपूजा

शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं
विश्वाकारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् ।
लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यं
वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥

(१२ - ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ओं नमो नारायणाय ।)

१२. श्रीनारायणं ध्यायामि । १२ आवाहयामि । १२ आसनं पमर्पयामि । १२ पाद्यं समर्पयामि । १२ अर्घ्यं समर्पयामि । १२ आचमनीयं

समर्पयामि । १२ मधुपर्कं समर्पयामि । १२ स्नानं समर्पयामि । आचमनीयं समर्पयामि । १२ वस्त्रो पवीतानि समर्पयामि । १२ गन्धान् धारयामि । १२ पुष्पैः पूजयामि ।

ओं केशवाय नमः । ओं नारायणाय नमः । ओं माधवाय नमः । ओं गोविन्दाय नमः । ओं विष्णवे नमः । ओं मधुसूदनाय नमः । ओं त्रिविक्रमाय नमः । ओं वामनाय नमः । ओं श्रीधराय नमः । ओं हृषीकेशाय नमः । ओं पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नमः ।

१२ श्रीनारायण श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः । (इति त्रिः संतर्पयेत्) १२ धूपमाघ्रापयामि । १२ दीपं दर्शयामि । १२ नैवेद्यं समर्पयामि । आचमनीयं समर्पयामि । १२ तांबूलं समर्पयामि । १२ कर्पूरनीराजनं दर्शयामि । १२ मन्त्रपुष्पं समर्पयामि ।

१२. प्रदक्षिणनमस्कारान् समर्पयामि । १२ समस्तराजोपचारदेवोप चारपूजाः समर्पयामि । अनया पूजया भगवान् श्रीमान्नारायणः सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु ॥

5. சதுராயதந பூஜை

(விஷ்ணு, சிவன், ஸூரியன், தேவி என்ற நால்வரையும் விக்னேசுவரரது வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு மூலைகளில் அமர்த்தி வழிபடுவர்.)

6.1 விஷ்ணு பூஜை

ஶாந்தாகாரம் புஜகஶயநம் பத்மநாபம் ஸுரேஶம்
விஶ்வாகாரம் ககநஸத்ருஶம் மேகவர்ணம் ஶுபாங்கம் ।
லக்ஷ்மீ காந்தம் கமல நயனம் யோகிபிர்த்த்யாநகம்யம்
வந்தே விஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோகைகநாதம் ॥

(12. ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஓம் நமோநாராயணாய)

12 த்த்யாயாமி. 12 ஆவாஹயாமி 12. ஆஸனம் ஸமர்பயாமி. 12. பாத்யம் ஸமர்பயாமி 12. அக்க்யம் ஸமர்பயாமி. 12 ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி. 12 மதுபர்கம் ஸமர்பயாமி. 12 ஸ்நாநம் ஸமர்பயாமி. ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி. 12 வஸ்த்ரோபவீதாநி ஸமர்பயாமி. 12 கந்தான் தாரயாமி. 12 புஷ்பை: பூஜயாமி.

ஓம் கேஶவாய நம: । ஓம் நாராயணாய நம: । ஓம் மாதவாய நம: । ஓம் கோவிந்தாய நம: । ஓம் விஷ்ணவே நம: । ஓம் மதுஸூதநாய நம: । ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம: । ஓம் வாமநாய நம: । ஓம் ஶ்ரீதராய நம: । ஓம் ஹ்ருஷீகேஶாய நம: । ஓம் பத்மநாபாய நம: । ஓம் தாமோதராய நம: । ஓம்

12 ஶ்ரீ நாராயண ஶ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

(3 தடவை தர்ப்பணம் செய்யவும்)

12. தூபமாக்ராபயாமி 12 தீபம் தர்ஶயாமி. 12 நைவேத்யம் ஸமர்பயாமி. ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி. 12 தாம்பூலம் ஸமர்பயாமி. 12 மந்த்ர புஷ்பம் ஸமர்பயாமி. 12 ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸமர்பயாமி. 12 ஸமஸ்தராஜோபசார தேவோபசார பூஜாஸ் ஸமர்பயாமி. அநயா பூஜயா பகவான் ஶ்ரீமான் நாராயண: ஸுப்ரீத: ஸுப்ரஸன்னோ வரதோ பவது

६.२ शिवपूजा।

मूले कल्पद्रुमस्य द्रुतकनकनिभं चारुपद्मासनस्थं
वामाङ्कारूढगौरीनिबिडकुचभराभोगगाढोपगूढम्।
सर्वालंकारकान्तं वरपरशुमृगाभीतिहस्तं त्रिणेत्रं
वन्दे बालेन्दुमौलिं गजवदनगुहाश्लिष्टपार्श्वं महेशम्॥

(११. ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ओं ह्रीं नमः शिवाय)

११ साम्बपरमेश्वरं ध्यायामि। ११ आवाहयामि। ११ आसनं समर्पयामि। ११ पाद्यं समर्पयामि। ११ अर्घ्यं समर्पयामि। ११ आचमनीयं समर्पयामि। ११ मधुपर्कं समर्पयामि। ११ स्नानं समर्पयामि। आचमनीयं समर्पयामि। ११ वस्त्रोपवीतानि समर्पयामि। ११ गन्धान् धारयामि। पुष्पैः पूजयामि -

ओं भवाय देवाय नमः। ओं शर्वाय देवाय नमः। ओं ईशानाय देवाय नमः। ओं पशुपतये देवाय नमः। ओं रुद्राय देवाय नमः। ओं उग्राय देवाय नमः। ओं भीमाय देवाय नमः। ओं महते देवाय नमः।

११. साम्बपरमेश्वरश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। इति त्रिः संतर्पयेत्॥

११. धूपमा घ्रापयामि। ११ दीपं दर्शयामि। ११. नैवेद्यं समर्पयामि। आचमनीयं समर्पयामि। ११ ताम्बूलं समर्पयामि। ११ कर्पूरनीराजनं दर्शयामि। ११ मन्त्रपुष्पं समर्पयामि। ११ प्रदक्षिणनस्कारान् समर्पयामि। ११ सर्वराजोपचार देवो पचार पूजाः समर्पयामि। अनया पूजया भगवान् साम्बपरमेश्वरः सुप्रीतस्सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥

6.2 சிவபூஜை

மூலே கல்பத்ருமஸ்ய த்ருதகநகநிபம் சாருபத்மாஸநஸ்த்தம்
வாமாங்காரூடகௌரீ நிபிடகுசபரா போககாடோபகூடம்।
ஸர்வாலங்காரகாந்தம் வரபரஶும்ருகாபீதி ஹஸ்தம் த்ரிநேத்ரம்
வந்தே பாலேந்துமௌளிம் கஜவதந குஹாஶ்லிஷ்டபார்ஶ்வம்
மஹேஶம்॥

(11 - ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஓம் ஹ்ரீம் நமஶ்ஶிவாய)

11 ஸாம்பபரமேஶ்வரம் த்த்யாயாமி। 11 ஆவாஹயாமி। 11 ஆஸநம் ஸமர்பயாமி। 11 பாத்யம் ஸமர்பயாமி। 11 அர்க்க்யம் ஸமர்பயாமி। 11 ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி। 11 மதுபர்கம் ஸமர்பயாமி। 11 ஸ்நானம் ஸமர்பயாமி। ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி। 11 வஸ்த்ரோபவீதாநி ஸமர்பயாமி। 11 கந்தான் தாரயாமி। 11 புஷ்பை: பூஜயாமி।

ஓம் பவாயதேவாய நம:। ஓம் ஶர்வாய தேவாய நம:। ஓம் ஈஶாநாயதேவாய நம:। ஓம் பஶுபதயே தேவாய நம:। ஓம் ருத்ராய தேவாய நம:। ஓம் உக்ராய தேவாய நம:। ஓம் பீமாய தேவாய நம:। ஓம் மஹாதேதேவாய நம:। ஓம்

11 ஸாம்பபரமேஶ்வர ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:। (3 தடவை தர்பணம் செய்யவும்.

11 தூபமாக்க்ராபயாமி। 11 தீபம் தர்ஶயாமி। 11 நைவேத்யம் ஸமர்பயாமி। ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி। 11 தாம்பூலம் ஸமர்பயாமி। 11 கர்பூர நீராஜநம் தர்ஶயாமி। 11 மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி। 11 ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸமர்பயாமி। 11 ஸர்வராஜோப சாரதேவோபசாரபூஜாஸ் ஸமர்பயாமி. அநயா பூஜயா பகவான் ஸாம்பபரமேஶ்வர: ஸுப்ரீதஸ் ஸுப்ரஸந்நோ வரதோபவது.

६.३ सूर्यपूजा।

अध्यारूढं रथेन्द्रे वसुदळसहिते वृत्तषट्कोणमध्ये
भास्वन्तं भास्करं तं शुभदमसिगदाशङ्खचक्राब्जयुग्मम्।
वेदाकारं त्रिमूर्तिं त्रिविधनयगुणं विश्वरूपं पुराणं
ह्रां ह्रीं ह्रूं काररूपं सुरनुतमनिशं भावये हृत्सरोजे ॥

(१३ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ओं घृणिः सूर्य आदित्य ओं)

१३ आदित्यं ध्यायामि। १३ आवाहयामि। १३ आसनं समर्पयामि। १३ पाद्यं समर्पयामि। १३ अर्घ्यं समर्पयामि। १३ आचमनीयं समर्पयामि। १३ मधुपर्कं समर्पयामि। १३ स्नानं समर्पयामि। आचमनीयं समर्पयामि। १३ वस्त्रोपवीतानि समर्पयामि। १३ गन्धान् धारयामि। १३. पुष्पैः पूजयामि।

ओं मित्राय नमः। ओं रवये नमः। ओं सूर्याय नमः। ओं भानवे नमः। ओं खगाय नमः। ओं पूष्णे नमः। ओं हिरण्यगर्भाय नमः। ओं मरीचये नमः। ओं आदित्याय नमः। ओं सवित्रे नमः। ओं अर्काय नमः। ओं भास्कराय नमः। नानाविधपरिमलपत्रपुष्पाणि समर्पयामि ॥

१३ आदित्यश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः। इति त्रिः संतर्पयेत् ॥

१३ धूपमाघ्रापयामि। १३ दीपं दर्शयामि। १३ नैवेद्यं समर्पयामि। आचमनीयं समर्पयामि। १३ तांबूलं समर्पयामि। १३ कर्पूरनीराजनं दर्शयामि ॥ १३ मन्त्रपुष्पं समर्पयामि। १३ प्रदक्षिणनमस्कारान् समर्पयामि। १३ समस्तराजोपचारदेवोपचारपूजाः समर्पयामि। अनया पूजया आदित्यः सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु ॥

6.3 ஸூர்ய பூஜை

அத்த்யாரூடம் ரதேந்த்ரே வஸுதளஸஹிதே வ்ருத்தஷட்கோணமத்த்யே பாஸ்வந்தம் தம் ஶுபதமஸிகதா ஶங்க்கசக்ராப்ஜயுக்மம் । வேதாகாரம் த்ரிமூர்த்திம் த்ரிவிதநயகுணம் விஶ்வரூபம் புராணம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரூம் காரரூபம் ஸுரநுதமநிஶம் பாவயே ஹ்ருத்ஸரோஜே.

(13. ஓம் ஶ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஓம் க்க்ருணிஸ்ஸூர்ய ஆதித்ய ஓம்)

13. ஆதித்யம் த்த்யாயாமி. 13 ஆவாஹயாமி. 13 ஆஸனம் ஸமர்பயாமி. 13 பாத்யம் ஸமர்பயாமி. 13 அர்க்க்யம் ஸமர்பயாமி. 13 ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி. 13 வஸ்த்ரோபவீதாநி ஸமர்பயாமி. 13 கந்த்தான் தாரயாமி. 13 புஷ்பை: பூஜயாமி ।

ஓம் மித்ராய நம: । ஓம் ரவயே நம: । ஓம் ஸூர்யாய நம: । ஓம் பாநவே நம: । ஓம் க்ககாய நம: । ஓம் பூஷ்ணே நம: । ஓம் ஹிரண்யகர்ப்பாய நம: । ஓம் மரீசயே நம: । ஓம் ஆதித்யாய நம: । ஓம் ஸவித்ரே நம: । ஓம் அர்காய நம: । ஓம் பாஸ்கராய நம: ।

13 ஆதித்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (என்று மூன்று தடவை தர்பணம் செய்யவும்.) 13. தூபம் ஆக்க்ராபயாமி । 13. தீபம் தர்ஶயாமி । 13 நைவேத்யம் ஸமர்பயாமி । ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி । 13 தாம்பூலம் ஸமர்பயாமி । 13 கர்பூர நீராஜநம் ஸமர்பயாமி । 13 மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்பயாமி । 13 ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸமர்பயாமி । 13 ஸமஸ்தராஜோபசார தேவோபசார பூஜாஸ் ஸமர்பயாமி । அநயா பூஜயா பகவான் ஆதித்ய: ஸுப்ரீத: ஸுப்ரஸந்நோ வரதோ பவது.

६.४ देवीपूजा

बालार्कायुततेजसं त्रिणयनां रक्ताम्बरोल्लासिनीं
नानालङ्कृतिराजमानवपुषं बालोडुराट् शेखराम् ।
हस्तैरिक्षुधनुः सृणिं सुमशरान् पाशं मुदा बिभ्रतीं
श्रीचक्रस्थितसुन्दरीं त्रिजगतामाधारभूतां भजे ॥

(८ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ओं ऐं क्लीं सौः ॥)

८. देवीं ध्यायामि । ८. देवीमावाहयामि । ८. देव्यै आसनं समर्पयामि । ८. पाद्यं समर्पयामि । ८. अर्घ्यं समर्पयामि । ८. आचमनीयं समर्पयामि । ८. मधुपर्कं समर्पयामि । ८. स्नानं समर्पयामि । आचमनीयं समर्पयामि । ८. वस्त्रोपवीतभूषणानि समर्पयामि । ८.गन्धान् धारयामि । गन्धोपरि हरिद्राकुङ्कुमं समर्पयामि । ८. पुष्पैः पूजयामि । ओं सिंहासनेश्यै नमः । ओं ललितायै नमः । ओं महाराज्ञ्यै नमः । ओं वराङ्कुशायै नमः ।

ओं चापिन्यै नमः । ओं त्रिपुरायै नमः । ओं महात्रिपुरसुन्दर्यै नमः । ओं सुन्दर्यै नमः । ओं चक्रनाथायै नमः । ओं सम्राज्यै नमः । ओं चक्रिण्यै नमः । ओं चक्रेश्वर्यै नमः । ओं महादेव्यै नमः । ओं कामेश्यै नमः । ओं परमेश्वर्यै नमः । ओं कामराजप्रियायै नमः ।

८. देवीश्री पादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः । (इति त्रिः सन्तर्पयेत् ।)

८. धूपमाघ्रापयामि । ८. दीपं दर्शयामि । ८. नैवेद्यं समर्पयामि । आचमनीयं समर्पयामि । ८. ताम्बूलं समर्पयामि । ८. कर्पूर नीराजनं दर्शयामि । ८. प्रदक्षिणनमस्कारान् समर्पयामि । ८. समस्तराजोपचारदेवोपचार पूजाः समर्पयामि । अनया पूजया भगवती देवी सुप्रीता सुप्रसन्ना वरदा भवतु ।

अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।
भक्त्या समर्पये तुभ्यं चतुरायतनार्चनम् ।
इति सामान्यार्घ्योदकेन देवस्य वामहस्ते पूजां समर्पयेत् ॥

6.4 தேவீ பூஜை

பாலார்காயுததேஜஸம் த்ரிணயநாம் ரக்தாம்பரோல்லாஸிநீம்
நாநாலங்க்ருதிராஜமாநவபுஷம் பாலோடுராட்ச்சேகராம் ।
ஹஸ்தைரிக்ஷுதநு: ஸ்ருணிம் ஸுமஶரான் பாஶம் முதாபிப்ப்ரதீம்
ஸ்ரீசக்ரஸ்த்திதஸுந்தரீம் த்ரிஜகதாமாதா ரபூதாம் பஜே ॥

(8. ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஓம் ஐம் க்லீம் ஸௌ: -)

8. தேவீம்த்த்யாயாமி । 8. தேவீமாவாஹயாமி । 8. தேவ்யை ஆஸனம் ஸமர்பயாமி । 8. பாத்யம் ஸமர்பயாமி । 8. அர்க்க்யம் ஸமர்பயாமி । 8. ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி । 8. மதுபர்கம் ஸமர்பயாமி । 8. ஸ்நானம் ஸமர்பயாமி । 8. கந்தான் தாரயாமி । கந்த்தோபரிஹரித்ரா குங்குமம் ஸமர்பயாமி । 8. புஷ்பை: பூஜயாமி ।

ஓம் ஸிம்ஹாஸநேஶ்யை நம: । 8. ஓம் லலிதாயை நம: । ஓம் மஹாராஜ்ஞ்யை நம: । ஓம் வராங்குஶாயை நம: । ஓம் சாபின்யை நம: । ஓம் த்ரிபுராயை நம: । ஓம் மஹாத்ரிபுரஸுந்தர்யை நம: । ஓம் ஸுந்தர்யை நம: । ஓம்சக்ரநாதாயை நம: । ஓம் ஸம்ராஜ்ஞ்யை நம: । ஓம் சக்ரிண்யை நம: । ஓம்

சக்ரேஶ்வர்யை நம: । ஓம் மஹாதேவ்யை நம: । ஓம் காமேஶ்யை நம: । ஓம் பரமேஶ்வர்யை நம: । ஓம் காமராஜ ப்ரியாயை நம: ।

8. தேவீ ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (என்று மூன்று தடவை தர்பணம் செய்யவும்.

8. தூபமாக்ராபயாமி । 8. தீபம் தர்ஶயாமி । 8. நைவேத்யம் ஸமர்பயாமி । ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி । 8. கர்பூரநீராஜநம் தர்ஶயாமி । 8. ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரான் ஸமர்பயாமி । 8. ஸமஸ்த ராஜோபசார தேவோப சாரபூஜாஸ் ஸமர்பயாமி । அநயா பூஜயா பகவதீ தேவீ ஸுப்ரீதா ஸுப்ரஸந்நா வரதா பவது ।

அபீஷ்டஸித்திம் மேதேஹி ஶரணாகதவத்ஸல ।
பக்த்யா ஸமர்பயே துப்ப்யம் சதுராவரணார்சநம் ॥

என பகவானின் இடது கையில் இந்த பூஜையை அர்பணம் செய்வதாகப்பா வித்து நீர்வார்க்கவும்.

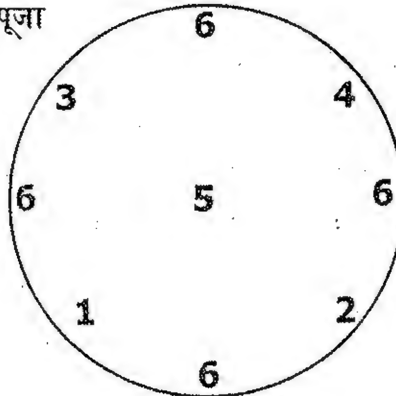
७.१ आवरण पूजा

महागणपतितर्पणम् (सर्वा आवरणदेवताः देवस्य अभिमुखमासीनाः भावयेत् । स्वयं तत्तदभिमुखो भूत्वा पूजयामि इति भावयेत् ।

(वामकरदर्शितत्त्वमुद्रया सन्दष्ट आर्द्रकशकलगृहीत क्षीरबिन्दोः दक्षकरोपात्त कुसुमस्य च युगपत्प्रक्षेपेण)

४. मूलं श्रीमहागणपति श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः । (इति दशवारं संतर्पयेत् ॥)

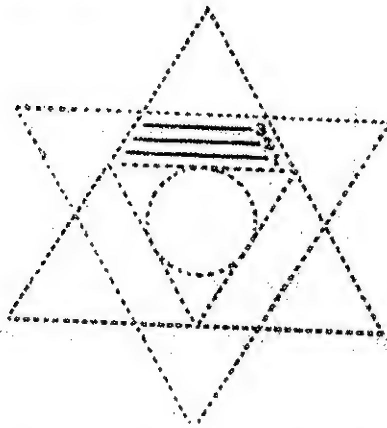
७.२ षडङ्गपूजा

ततो देवस्याङ्गे अग्नीशासुरवायुकोणेषु मौळौ दिक्षु च-)
४ ओं गां हृदयाय नमः । हृदयशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (१)
४ श्रीं गीं शिरसे स्वाहा । शिरश्शक्तिश्रीपादुकां पू० त० नमः (२)
४ ह्रीं गूं शिखायै वषट् । शिखाशक्तिश्रीपादुकां पू० त० नमः (३)
४ क्लीं गैं कवचाय हुं । कवचशक्तिश्रीपादुकां पू० त० नमः (४)
४ ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट् । नेत्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (५)
४ गं गः अस्त्राय फट् । अस्त्रशक्तिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (६)

(पुंदेवताक पूजासु पूज्य पूजकयोः मध्यं प्राची ।)

७.२ गुरुमण्डलार्चनम् ।

(देवस्य पश्चात् प्रागपवर्गरेखात्रये दक्षिणसंस्था क्रमेण गुर्वोघत्रयं यजेत् ॥

१. दिव्यौघः

४ विनायकसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥
४ कवीश्वरसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥
४ विरूपाक्षसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥
४ विश्वसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥

४ ब्रह्मण्यसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥

४ निधीशसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥

२. सिद्धौघः

४ गजाधिसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ वरप्रदसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

३. मानवौघः

४ विजयसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ दुर्जयसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ जयसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ दुःखारिसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ सुखावहसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ परमात्मसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ सर्वभूतात्मसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ महानन्दसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ फालचन्द्रसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ सद्योजातसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ बुद्धसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ शूरसिद्धाचार्य श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ ऐं क्लीं सौः ऐं ग्लौं हंसः शिवस्सोऽहं हंसः स्वात्मारामपञ्जर विलीन तेजः श्रीपरमेष्ठिगुरु श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ ऐं क्लीं सौः ऐं ग्लौं सोऽहं हंसः शिवः स्वच्छप्रकाशविमर्शहेतु श्रीपरमगुरु श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

४ ऐं क्लीं सौः ऐं ग्लौं हंसः शिवः सोऽहं स्वरूपनिरूपणहेतु श्रीगुरु श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ।

7.1 ஸ்ரீ மஹாகணபதி தர்பணம்

(இடதுகையில் தத்வமுத்ரையால் இஞ்சித்துண்டை ஏந்தி அதை விசேஷார்க்க்யத்தில் தோய்த்து, அதன் சொட்டையும், வலதுகையில் எடுத்த பூவையும் சேர்ந்தாற்போல் போடுவது தர்பணமாகும். யந்திரத்தில் தான் ஆவரணபூஜை. பிந்துவில் ஸ்ரீ பகவான் அமர்ந்துள்ளார். ஆவரணதேவதைகள் பகவானை நோக்கி அமர்ந்துள்ளதாகவும், தானும் அவர்கள் எதிரே அமர்ந்து பூஜை செய்வதாகவும் பாவனை அவசியம்.)

4. மூலம் ஸ்ரீமஹா கணபதி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:
(பிந்துவில் 10 தடவை தர்பணம் செய்யவும்)

7.2 ஷடங்கபூஜை

பகவானின் உடலில் படும்படி பிந்துவில் (1-6) தென்கிழக்கு, வடகிழக்கு, தென்மேற்கு வடமேற்கு திக்குகளிலும் (1-4) பகவானின் தலையிலும், (5) அவரைச் சுற்றி நான்கு திக்குளிலும் வரிசையாக (6)

4. ஓம் காம் ஹ்ருதயாய நம: ஹ்ருதயசக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (1)

4. ஸ்ரீம் கீம் ஶிரஸேஸ்வாஹா - ஶிரஶ்ஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (2)

4. ஹ்ரீம் கூம் ஶிகாயை வஷட், ஶிகாஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (3)

4. க்லீம் கைம் கவசாயஹும் கவசஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (4)

4 க்லௌம் கௌம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் நேத்ர ஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (5)

4 கம் க: அஸ்த்ராயப்பட், அஸ்த்ர ஶக்தி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (6)

7.2 குருமண்டலார்சநம்

(பிந்து திரிகோணங்களுக்கு (பகவானுக்கு)ப் பின்புறமுள்ள கிழக்கு - டு - மேற்குக் கோடுகளில் வரிசையாக வலத்திலிருந்து இடமாக திவ்யம் ஸித்தம் மானவம் என்ற மூன்று குரு மண்டலங்களையும் (1-3) வரிசையாகப் பூஜை செய்யவும்).

1. திவ்யௌகம்

4 விநாயகஸித்த்தாசார்ய ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 கவீஶ்வரஸித்த்தாசார்ய ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:।

4 விரூபாக்ஷஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 விஶ்வஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 ப்ரம்ஹண்யஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:

4 நிதீஶஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

2. ஸித்தௌகம்

4 கஜாதிராஜஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 வரப்ரதஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:।

3. மாநவௌகம்

4 விஜயஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 துர்ஜயஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 ஜயஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 து:க்காரிஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 ஸுகாவஹஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:

4 பரமாத்மஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:

4 ஸர்வபூதாத்மஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:

4 மஹாநந்தஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 ப்பாலசந்த்ரஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:

4 ஸத்யோஜாதஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம

4 புத்த்தஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 ஶூரஸித்த்தாசார்ய ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4 ஐம் க்லீம் ஸௌ: ஐம் க்லௌம் ஹம்ஸஶ்ஶிவஸ் ஸோऽஹம் ஹம்ஸ: ஸ்வாத்மாராம பஞ்ஜரவிலீநதேஜஸ் ஶ்ரீபரமேஷ்ட்டி குரு ஶ்ரீபாது காம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4. ஐம் க்லீம் ஸௌ: ஐம் க்லௌம் ஸோऽஹம் ஹம்ஸ: ஶிவ: ஸ்வச்சப்ரகாஶ விமர்ஶஹேது ஶ்ரீபரமகுரு ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்யாமி நம: ।

4. ஐம் க்லீம் ஸௌ: ஐம் க்லௌம் ஹம்ஸஶ் ஶிவஸ் ஸோऽஹம் ஸ்வரூப நிரூபணஹேது ஶ்ரீ குரு ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

८. आवरण देवताध्यानक्रमः

(त्रिकोणबाह्ये पूर्वादिचतुर्दिक्षु समर्चयेत् ।
अग्रस्थबिल्ववृक्षाधः श्रियं श्रीपतिमर्चयेत् ॥

पद्मायुधधरा पद्मा शंखचक्रधरो हरिः ।
दक्षिणे वटवृक्षाधः गौरीं गौरीपतिं यजेत् ॥

पाशांकुशधरा गौरी टङ्कशूलधरो हरः ।
पश्चिमे पिप्पलस्याधो रतिं रतिपतिं यजेत् ॥

रतिरुत्पलहस्ताढ्या कोदण्डास्त्रधरः स्मरः ।
सौम्ये प्रियंगुवृक्षाधः महापोत्रिणपमर्चयेत् ॥

शुकव्रीह्यग्रहस्ता भूर्गदाचक्रधरः पतिः ।
षट्कोणेषु च संपूज्याः आमोदाद्याः प्रियान्विताः ॥

आमोदं ऋद्धिसहितमग्रकोणे प्रपूजयेत् ।
समृद्ध्या युक्तमभ्यर्च्य प्रमोदं वह्निकोणके ॥

सुमुखं कान्तिसंयुक्तमीशकोणे समर्चयेत् ।
दुर्मुखं मदनावत्या यजेद्वरुणकोणके ॥

विघ्नं मदद्रवायुक्तं कोणे नैशाचरे यजेत् ।
वायव्ये विघ्नकर्तारं द्राविण्या सह संयजेत् ॥

पाशांकुशाभयाभीष्टधारिणोऽरुणविग्रहाः ।
गण्डभित्तिगळद्दानपूरधौतमुखांबुजाः ।

विघ्नास्तत्प्रमदास्सर्वाः मदाघूर्णितलोचनाः ।
एकहस्तधृताम्भोजाः इतरालिङ्गितप्रियाः ॥)

षट्कोणपार्श्वयोः पूज्यौ शंखपद्मनिधी क्रमात् ।
वसुधारावसुमती सहितौ रत्नभूषितौ ॥

केसरेष्वंगपूजा स्यात् ब्राह्म्याद्याः पत्रमध्यगाः ।
बहिर्लोकेश्वराः पूज्याः वज्रादीनि यथाक्रमम् ॥

ब्राह्म्यादीनां स्वरूपम्

(ब्राह्मी वर्णसिताध्येया मृगचर्मविभूषिता ।
अक्षमालां अथो दण्डं कुण्डिकां दधती करैः ॥

त्रिशिखं परशुं हस्तैर्डमरुं नृकपालकम् ।
बिभ्राणं चन्द्रगौराङ्गीं महेशीं भावयेत् शुभाम् ॥

गुणं खट्वाङ्गकं दण्डमङ्कुशं दधतीं करैः ।
इन्द्रगोपारुणां ध्यायेत् कौमारीं करुणालयाम् ॥

अरिशङ्ख कपालानि घण्टां च करपङ्कजैः ।
बिभ्राणां वैष्णवीं ध्याये न्नीलमेघसमप्रभाम् ॥

तोमराङ्कुश वज्राङ्क विद्युद्युक्त कराम्बुजाम् ।
इन्द्राणीं भावये न्मन्त्री नीलवर्णां सुभूषणाम् ॥

हलं च मुसलं दोर्भिर्दधानां खड्गखेटकौ ।
वाराहीं भावयेच्छक्तिं अञ्जनाचलसन्निभाम् ॥

धारयन्तीं शूलखेटौ कपालं नृशिरः करैः ।
चामुण्डां शोणवर्णां च मुण्डमालायुतां स्मरेत् ॥

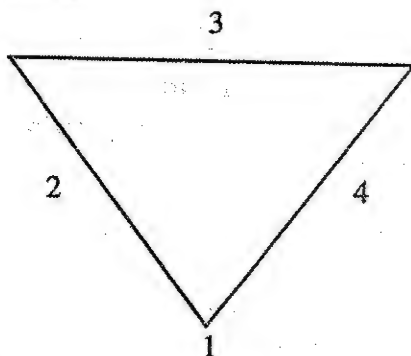
स्वर्णाभामक्षमालां च बीजपूरकपालके ।
पद्मं च दधतीं हस्तैर्महालक्ष्मीं स्मरेत्सुधीः ॥ मेरुतन्त्रे)

8. ஆவரண தேவதைகளின் உருவகம்

திரிகோணத்திற்கு வெளியே கிழக்கில் மஹா கணபதியின் முன்னுள்ள வில்வமரத்தடியில் தாமரை ஏந்திய ஸ்ரீ தேவியையும் சங்கசக்கிரங்கள் ஏந்திய ஸ்ரீபதியையும், வலது புறத்தில் ஆலமரத்தடியில் பாசம் அங்குசமேந்திய கௌரியையும் உளியும் சூலமும் ஏந்திய கௌரீபதியையும் மேற்கில் அரசமரத்தடியில் அல்லிப்பூ ஏந்திய ரதியையும் வில்லுமம்பும் ஏந்திய ரதிபதியையும் வடக்கில் ஞாழல்மரத்தடியில் கிளியையும் நெற்கதிரையும் ஏந்திய பூதேவியையும் கதையும் சக்ரமும் ஏந்திய வராஹரையும் ஷட்கோணத்தில் கிழக்கில் ருத்திதேவியுடன் ஆமோதரையும்

தென் கிழக்குக் கோணத்தில் ஸம்ருத்தி தேவியுடன் பிரமோதரையும் வடகிழக்கு கோணத்தில் காந்திதேவியுடன் ஸுமுகரையும். மேற்கில் மதனவதி தேவியுடன் துர்முகரையும், தென்மேற்கில் மதத்ரவா தேவியுடன் அவிக்னரையும், வடமேற்கில் த்ராவிணீ தேவியுடன் விக்னகர்த்தாவையும், தர்பணம் செய்யவும். இவ்வறுவரும் பாசமும் அங்குசமும் அபயமும் வரதமும் ஏந்திய கைகளுடன், செங்கதிர் நிறத்துடன், கன்னத்திலிருந்து மதநீர்வழிந்து முகத்தில் பரவித் தாமரைபோல் சிவந்த முகத்துடன் விக்நதேவர்களாக, மதத்தால் கிறங்கிய கண்களுடன் ஒருகையால் தாமரை ஏந்தி மற்றொருகையால் தன் கணவர்களை அணைத்திருக்கின்ற தேவிகளுடன் விளங்குகிர்கள். ஷட்கோணத்தின்வெளியில் பகவானின் வலதுபுறம் வஸுதாரா தேவியுடன் சங்கநிதியும். இடதுபுறம் வஸுமதீ தேவியுடன் பத்மநிதியும் விளங்குகின்றனர். ஷட்கோணநுனிகளில் ஷடங்கதேவதைகள், எட்டிதழ்த்தாமரையில் கிழக்கிலிருந்து பிராம்ஹீ முதலிய எட்டு மாதாக்களும் வெளியில் இந்திரன் முதலான திக்பாலர்களும் அவர்களின் ஆயுதங்களான வஜ்ரம் முதலியவையும் பூஜிக்கப்படுகின்றனர்.

९.१ प्रथमावरणम्

(त्र्यश्रषडश्रयोरन्तराले प्रागादि दिक्षु क्रमेण)

४ श्रीश्रीपतिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ (१)

४ गिरिजागिरिजापतिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ (२)

४ रतिरतिपतिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ (३)

४ महीमहीपतिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ (४)

एताः प्रथमावरणदेवताः सांगाः सपरिवाराः सायुधाः सशक्तिकाः सर्वोपचारैः संपूजिताः संतर्पिताः संतुष्टाः सन्तु नमः । (इति पुष्पं दत्वा) ४ मूलं श्रीमहागणपतिं पूजयामि तर्पयामि नमः (इति त्रिः संतर्प्य, पंचोपचारपूजां कुर्यात्)

४. अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।
भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥

(इति सामान्यार्घ्योदकेन देवताहस्ते पूजां समर्प्य-)

अनेन प्रथमावरणार्चनेन भगवान् श्रीमहागणपतिः प्रीयताम् । (इति योनिमुद्रया प्रणमेत् ॥)

9.1 முதல் ஆவரணம்

(முக்கோணத்திற்கும் ஷட்கோணத்திற்கும் இடையே கிழக்கு தெற்கு மேற்குவடக்குதிக்குகளில் (1-4) வரிசையாக)

4. ஸ்ரீ ஸ்ரீபதிபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (1)

4. கிரிஜா கிரிஜாபதி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (2)

4. ரதி-ரதிபதி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (3)

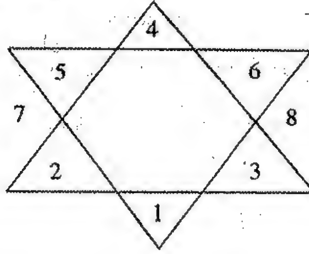
4. மஹீமஹீபதி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (4)

ஏதா: ப்ரதமாவரணதேவதா: ஸாங்கா: ஸபரிவாரா: ஸாயுதா: ஸஶக்திகா: ஸர்வோபசாரைஸ்ஸம்பூஜிதா: ஸந்தர்பிதா: ஸந்துஷ்டாஸ் ஸந்து நம: (என்று பூபோட்டு மறுபடி பகவானை) 4. மூலம் ஸ்ரீமஹா கணபதிம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (என மூன்று தடவை தர்பணம் செய்து சந்தனம் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நைவேத்யம் என்ற ஐந்து உபசாரங்கள் செய்து.

4. அபீஷ்டஸித்த்திம் மேதேஹி ஶரணாகத வத்ஸல ।
பக்த்யா ஸமர்பயேதுப்பயம் ப்ரதமாவரணார்சநம்

(என ஸாமான்யார்க்க்ய ஜலத்தால் பகவானின் கையில் முதலாவரண பூஜையை அர்ப்பணம் செய்து). அநேந ப்ரதமாவரணார்சநேந பகவான் ஸ்ரீமஹாகணபதி: ப்ரீயதாம் (என்று யோநி முத்ரையுடன் நமஸ்காரம் செய்யவும்.

९.२ द्वितीयावरणम्

(षडश्रे देवाग्रकोणमारभ्य (१-६) तद्दक्षवामपार्श्वयोश्च क्रमेण यजेत्-

४ ऋद्ध्यामोद श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (१)

४ समृद्धिप्रमोद श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (२)

४ कान्तिसुमुख श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (३)

४ मदनावतीदुर्मुख श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (४)

४ मदद्रवाऽविघ्न श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (५)

४ द्राविणीविघ्नकर्तृ श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (६)

४ वसुधाराशङ्खनिधि श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (७)

४ वसुमतीपद्मनिधि श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (८)

एताः द्वितीयावरणदेवताः सांगाः सपरिवाराः सायुधाः सशक्तिकाः सर्वोपचारैः संपूजिताः संतर्पिताः संतुष्टाः सन्तु नमः। (इति पुष्पं दत्वा।) ४ मूलं श्री महागणपतिं पूजयामि तर्पयामि नमः (इति त्रिः संतर्प्य, पञ्चोपचारपूजां कुर्यात्।)

४ अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागत वत्सल।
भक्त्या समर्पये तुभ्यं द्वितीयावरणार्चनम्॥

(इति सामान्यार्घ्योदकेन देवताहस्ते पूजां समर्प्य-)

अनेन द्वितीयावरणार्चनेन भगवान् श्रीमहागणपतिः प्रीयताम्।
(इति योनिमुद्रया प्रणमेत्॥)

9.2 இரண்டாவது ஆவரணம்

ஷட்கோணத்தில் *(1-6)* ஷட்கோணத்தின் வலத்திலும் இடத்திலுமாக *(7-8)* வரிசையாக தர்பணம் செய்யவும்.

4. ருத்த்யாமோத ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (1)

4. ஸம்ருத்திப்ரமோத ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (2)

4. காந்தி ஸுமுக ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (3)

4. மதநாவ தீதுர்முக ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (4)

4. மதத்ரவா அவிக்க்ந ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (5)

4. த்ராவிணீ விக்க்நகர்த்ரு ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4. வஸுதாரா சங்க்கநிதி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (7,

4. வஸுமதீ-பத்மநிதி ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (8)

ஏதா: த்விதீயாவரணதேவதா: ஸாங்கா: ஸபரிவாரா: ஸாயுதா: ஸஶக்திகா: ஸர்வோபசாரைஸ் ஸம்பூஜிதா: ஸந்தர்பிதா: ஸந்துஷ்டா: ஸந்து நம: । (பூபோட்டு)

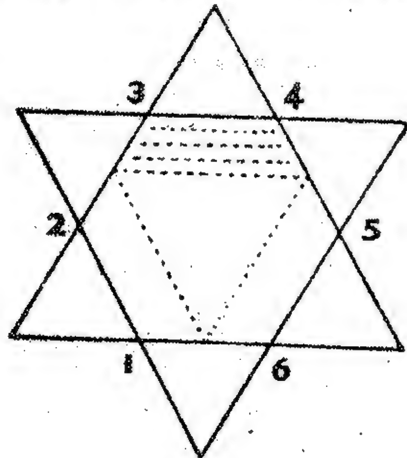
4. மூலம் ஸ்ரீ மஹா கணபதிம் பூஜயாமி தர்பயாமி (என 3 தடவை தர்பணம் செய்து பஞ்சோபசார பூஜை செய்து

4. அபீஷ்டஸித்த்திம் மே தேஹி ஶரணாகதவத்ஸல ।

பக்த்யா ஸமர்பயேதுப்ப்யம் த்விதீயாவரணார்சனம் ॥

(என்று ஸாமான்யார்க்க்ய ஜலத்தால் தேவனின் கையில் பூஜையை ஸமர்பணம் செய்து) அநேந த்விதீயாவரணார்சநேந பகவான் ஸ்ரீ மஹாகணபதி: ப்ரீயதாம் (என யோநிமுத்ரையால் நமஸ்கரிக்கவும்.

९.३ तृतीयावरणम्

४ ओं गां हृदयशक्ति श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (१)

४ श्रीं गीं शिरश्शक्ति श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (२)

४ ह्रीं गूं शिखाशक्ति श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (३)

४ क्लीं गैं कवचशक्ति श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (४)

४ ग्लौं गौं नेत्रशक्ति श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (५)

४ गं गः अस्त्रशक्ति श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (६)

एताः तृतीयावरणदेवताः सांगाः सपरिवाराः सायुधाः सशक्तिकाः सर्वोपचारैः संपूजिताः सन्तर्पिताः संतुष्टाः सन्तु नमः ॥ (इति पुष्पं दत्वा ।) ४ मूलं श्री महागणपतिं पूजयामि तर्पयामि नमः (इति त्रिः संतर्प्य, पञ्चो पचारपूजां कुर्यात् ।)

४ अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।
भक्त्या समर्पये तुभ्यं तृतीयावरणार्चनम् ॥
(इति सामान्यार्घ्योदकेन देवताहस्ते पूजां समर्प्य-)

अनेन तृतीयावरणार्चनेन भगवान् श्रीमहागणपतिः प्रीयताम् । (इति योनिमुद्रया प्रणमेत् ।)

9.3 மூன்றாம் ஆவரணம்

(ஷட்கோணங்கள் கூடுமிடங்களில் வெளியில் வலமாக ஷடங்க தேவதைகளின் தர்பணம் (1-6)

4. ஓம் காம் ஹ்ருதயஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (1)

4. ஶ்ரீம் கீம் ஶிரஶ்ஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம:(2)

4. ஹ்ரீம் கூம் ஶிகாஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம(3)

4. க்லீம் கைம் கவசஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (4)

4. க்லௌம் கௌம் நேத்ரஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (5)

4. கம்க: அஸ்த்ர ஶக்தி ஶ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (6)

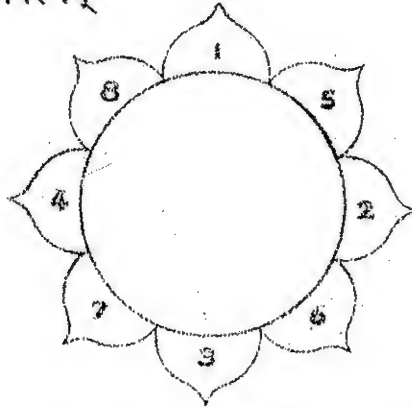
ஏதா: த்ருதீயாவரணதேவதா: ஸாங்கா: ஸபரிவாரா: ஸாயுதா: ஸஶக்திகா: ஸர்வோபசாரைஸ் ஸம்பூஜிதா: ஸந்தர்பிதா: ஸந்துஷ்டா: ஸந்து நம: । (எனப் பூபோட்டு)

4. மூலம் ஶ்ரீ மஹா கணபதிம் பூஜயாமி தர்பயாமிநம:) என மூன்று தடவை தர்பணம் செய்து பஞ்சோபசாரங்கள் செய்து.

4. அபீஷ்டஸித்திம் மே தேஹி ஶரணாகதவத்ஸல।
பக்த்யா ஸமர்பயேதுப்ப்யம் த்ருதீயாவரணார்சநம்।

(என்று ஸாமான்யார்க்க்யஜலத்தால் தேவரின் கையில் பூஜையை அர்ப்பணம் செய்து பஞ்சோபசார பூஜை செய்து) அநேநத்ருதீயா வரணார்சநேந பகவான் மஹா கணபதி: ப்ரீயதாம் (எனயோனி முத்திரையால் நமஸ்கரிக்கவும்)

९.४ तुरीयावरणम्

(अष्टदळे पश्चिमादि दिक्षु वायव्यादि विदिक्षु च प्रादक्षिण्य क्रमेण)

४ आं ब्राह्मीश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (१)

४ ईं माहेश्वरीश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (२)

४ ऊं कौमारीश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (३)

४ ॠं वैष्णवीश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (४)

४. ॡं वाराहीश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (५)

४. ऐं माहेन्द्रीश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (६)

४. औं चामुण्डाश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (७)

४. अः महालक्ष्मीश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (८)

एताः तुरीयावरणदेवताः सांगाः सपरिवाराः सायुधाः सशक्तिकाः सर्वोपचारैः संपूजिताः सन्तर्पिताः संतुष्टाः सन्तु नमः ॥ (इति पुष्पं दत्वा)
४. मूलं श्रीमहागणपतिं पूजयामि तर्पयामि नमः (इति त्रिः संतर्प्य । पंचोपचार पूजां कुर्यात् ।)

४ अभीष्ट सिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।
भक्त्या समर्पये तुभ्यं तुरीया वरणार्चनम् ॥
(इति सामान्यार्घ्योदकेन देवताहस्ते पूजां समर्प्य-)

अनेन तुरीयावरणार्चनेन भगवान् श्रीमहागणपतिः प्रीयताम् । (इति योनिमुद्रया प्रणमेत् ।)

9.4 நான்காம் ஆவரணம்

(எட்டுதளத்தில் (1-8) மேற்கு முதலிய திக்குகளிலும் வடமேற்கு முதலிய விதிக்குகளிலும் வலமாக வரிசையாக)

4. ஆம் ப்ராம்ஹீ ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (1)

4. ஈம் மாஹேச்வரீ ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (2)

4. ஊம் கௌமாரீ ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (3)

4. ரூம் ஸவஷ்ணவீ ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: (4)

4. லூம் வாராஹீ ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (5)

4. ஐம் மாஹேந்த்ரீ ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (6)

4. ஔம் சாமுண்டா ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (7)

4. அ: மஹாலக்ஷ்மீ ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (8)

ஏதா: துரீதீயாவரணதேவதா: ஸாங்கா: ஸபரிவாரா: ஸாயுதா: ஸமக்திகா: ஸர்வோபசாரைஸ் ஸம்பூஜிதா: ஸந்தர் பிதா: ஸந்துஷ்டா: ஸந்து நம: । (எனப் பூபோட்டு)

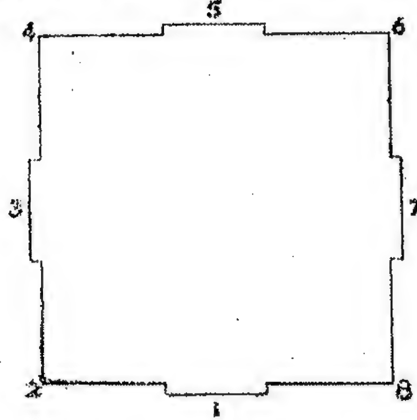
4. மூலம் ஸ்ரீ மஹா கணபதிம் பூஜயாமி தர்பயாமிநம:) என மூன்று தடவை தர்பணம் செய்து பஞ்சோபசார பூஜை செய்து.

4. அபீஷ்டஸித்திம் மேதேஹி மரணாகத வத்ஸல ।
பக்த்யா ஸமர்பயே துப்ப்யம் துரீயாவரணார்ச நம் ।

(என ஸாமான்ய அர்க்கிய ஜலத்தால் ஆவரணபூஜையை தேவனின் கையில் அர்ப்பணம் செய்து)

அநேந துரீயாவராணார்சநேந பகவான் ஸ்ரீமஹா கணபதி: ப்ரீயதாம் (என யோனிமுத்ரையால் நமஸ்கரிக்கவும்.)

९.५ पञ्चमावरणम्

अथ चतुरश्रस्य रेखायां प्रागाद्यासु अष्टसु दिक्षु क्रमेण-

४ लां इन्द्राय वज्रहस्ताय ऐरावतवाहनाय नमः ।
इन्द्रश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (१)

४ रां अग्नये शक्तिहस्ताय अजवाहनाय नमः ।
अग्निश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (२)

४ टां यमाय दण्डहस्ताय महिषवाहनाय नमः ।
यमश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (३)

४ क्षां निर्ऋतये खड्गहस्ताय नरवाहनाय नमः ।
निर्ऋतिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (४)

४ वां वरुणाय पाशहस्ताय मकरवाहनाय नमः ।
वरुणश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (५)

४ यां वायवे ध्वजहस्ताय रुरुवाहनाय नमः ।
वायुश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (६)

४ सां सोमाय शङ्खहस्ताय अश्ववाहनाय नमः ।
सोमश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (७)

४ हां ईशानाय त्रिशूलहस्ताय वृषभवाहनाय नमः ।
ईशानश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः (८)

एताः पंचमावरणदेवताः सांगाः सपरिवाराः सायुधाः सशक्तिकाः सर्वोपचारैः संपूजिताः सन्तर्पिताः संतुष्टाः सन्तु नमः ॥ (इति पुष्पं दत्वा ।)
४ मूलं श्री महागणपतिं पूजयामि तर्पयामि नमः (इति त्रिः संतर्प्य, पञ्चोपचारपूजां कुर्यात् ।)

४ अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल ।
भक्त्या समर्पये तुभ्यं पञ्चमावरणार्चनम् ॥
(इति सामान्यार्घ्योदकेन देवताहस्ते पूजां समर्प्य-)

अनेन पञ्चमावरणार्चनेन भगवान् श्रीमहागणपतिः प्रीयताम् ।
(इति योनिमुद्रया प्रणमेत्)

४ 'मूलं' श्रीमहागणपति श्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥
(इति दशवारं सन्तर्पयेत्)

9.5 ஐந்தாமாவரணம்

சதுரத்தின் கோடுகளில் கிழக்கு முதலிய எட்டுதிக்குகளில் வரிசையாக -

4. லாம் இந்த்ராய வஜ்ரஹஸ்தாய ஐராவதவாஹநாய நம: ।
இந்த்ர ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (1)

4. ராம் அக்நயே ஶக்திஹஸ்தாய அஜவாஹநாய நம: ।
அக்நி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (2)

4. டாம் யமாய தண்டஹஸ்தாய மஹிஷவாஹநாய நம: ।
யம ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (3)

4. க்ஷாம் நிர்ருதயே க்கட்கஹஸ்தாய நரவாஹநாய நம: ।
நிர்ருதி ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (4)

4. வாம் வருணாய பாஶஹஸ்தாயமகரவாஹநாய நம: ।
வருண ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (6)

4. யாம் வாயவே த்த்வஜஹஸ்தாய ருருவாஹநாய நம: ।
வாயு ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (7)

4. ஸாம் ஸோமாய ஶங்க்கஹஸ்தாய அஶ்வவாஹநாய நம: ।
ஸோம ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: ।

4. ஹாம் ஈஶாநாய த்ரிஶூலஹஸ்தாய வ்ருஷபவாஹநாய நம:

ஈஶாந ஸ்ரீ பாதுகாம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: । (8)

ஏதா: பஞ்சமாவரணதேவதா: ஸாங்கா: ஸபரிவாரா: ஸாயுதா: ஸஶக்திகா: ஸர்வோபசாரைஸ் ஸம்பூஜிதா: ஸந்தர்பிதா: ஸந்துஷ்டா: ஸந்து நம: । (எனப் பூபோட்டு)

4. மூலம் ஸ்ரீ மஹா கணபதிம் பூஜயாமி தர்பயாமிநம:) என மூன்று தடவை தர்பணம் செய்து பஞ்சோபசார பூஜை செய்து.

4. அபீஷ்டஸித்திம் மேதேஹி ஶரணாகத வத்ஸல ।

பக்த்யா ஸமர்பயே துப்ப்யம் பஞ்சமாவரணார்ச நம: ।

(என ஸாமான்ய அர்க்திய ஜலத்தால் ஆவரணபூஜையை தேவனின்கையில் அர்ப்பணம் செய்யவும்.)

அநேந பஞ்சமாவரணார்சநேந பகவான் ஸ்ரீமஹா கணபதி: ப்ரீயதாம் (என்று யோனி முத்திரையால் நமஸ்கரிக்கவும்.

4. மூலம் ஸ்ரீமஹாகணபதிம் பூஜயாமி தர்பயாமி நம: என 10 தடவை தர்பணம் செய்யவும்)

४ सुमुखाय नमः । ४ एकदन्ताय नमः । ४ कपिलाय नमः । ४ गजकर्णकाय नमः । ४ लम्बोदराय नमः । ४ विकटाय नमः । ४ विघ्नराजाय नमः । ४ विनायकाय नमः । ४ धूमकेतवे नमः । ४ गणाध्यक्षाय नमः । ४ फालचन्द्राय नमः । ४ गजाननाय नमः । ४ वक्रतुण्डाय नमः । ४ शूर्पकर्णाय नमः । ४ हेरम्बाय नमः । ४ स्कन्दपूर्वजाय नमः ।४ श्रीमहागणपतये नमः । नानाविधपरिमलपत्रपुष्पाणि दूर्वादीनि समर्पयामि ॥ (यथावकाशं सहस्रनामादिना - अर्चनं कुर्यात्)

4. ஸுமுகாய நம: । 4. ஏகதந்தாய நம: । 4. கபிலாய நம: । 4. கஜகர்ணகாய நம: । 4. லம்போதராய நம: । 4. விகடாய நம: । 4. விக்க்நராஜாய நம: । 4. விநாயகாய நம: । 4. தூமகேதவே நம: । 4. கணாத்த்யக்ஷாய நம: । 4. ப்பாலசந்த்ராய நம: । 4. கஜாநநாய நம: । 4. வக்ரதுண்டாய நம: । 4. சூர்பகர்ணாய நம: । 4. ஹேரம்பாய நம: । 4. ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம: । 4. ஸ்ரீமஹா கணபதயே நம: । நாநாவிதபரிமள பத்ரபுஷ்பாணி ஸமர்பயாமி (நேரத்திற்கேற்ப ஸஹஸ்ரநாமார்சனை முதலியவற்றைச் செய்யலாம்.

१०. धूपः

४ *धूरसिधूर्व धूर्वन्तं धूर्व तं योऽस्मान् धूर्वति तं धूर्व यं वयं धूर्वामस्त्वं देवानामसि सस्नितमं पप्रितमं जुष्टतमं वह्नितमं देव हूतममह्रु तमसि हविर्धानं दृँहस्व माह्वार्मित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्षे माभेर्मासंविक्था मात्वा हिंसिषम् ४ श्रीमहागणपतये नमः धूपमाघ्रापयामि । धूपानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि ॥

10. தூபம்

4. தூரஸி தூர்வ தூர்வந்தம் தூர்வ தம் யோऽஸ்மாந் தூர்வதி தம் தூர்வயம் வயம் தூர்வாமஸ் த்வம் தேவாநாமஸி ஸஸ்நிதமம் பப்ரிதமம் ஜுஷ்டதமம் வந்ஹிதமம் தேவஹூதம மஹ்நுதமஸி ஹவிர்த்தானம் த்ரும்ஹஸ்வ மாஹ்வார் மித்ரஸ்ய. த்வா சக்ஷுஷா ப்ரேக்ஷே மாபேர் மா ஸம் விக்த்தா மாத்வா ஹிக்ம்ஸிஷம் 4. ஸ்ரீமஹா கணபதயே நம: தூபமாக்ராபயாமி தூபாநந்தரமா சமநீயம் ஸமர்பயாமி।

११. दीपः

४ *उद्दीप्यस्व जातवेदोपघ्नन्निर्ऋतिं मम । पशूँश्च मह्यमावह जीवनं च दिशो दिश । मानो हिँसीर्जातवेदो गामश्वं पुरुषं जगत् । अबिभ्रदग्न आगहि श्रिया मा परिपातय ॥ ४ श्रीमहागणपतये नमः, दीपं दर्शयामि। दीपानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि ॥

(ततः-दन्त - पाश - अङ्कुश - विघ्न - परशु - लड्डुक - बीजापूराख्याः सप्त मुद्राः प्रदर्शयेत् ॥)

11. தீபம்

*4. *உத்தீப்யஸ்வ ஜாதவேதோऽபக்க்நந் நிர்ருதிம் மம । பஶூக்ஶ்ச மஹ்யமாவஹ ஜீவநம் ச திஶோ திஶ । மாநோ ஹிக்ம்ஸீர் ஜாதவேதோ காமஶ்வம் புருஷம் ஜகத் । அபிப்ப்ரதக்ந ஆகஹி ஶ்ரியா மா பரிபாதய । 4. ஸ்ரீமஹா கணபதயே நம: । தீபம் தர்ஶயாமி । தீபாநந்தர மாசமநீயம் ஸமர்பயாமி.*

(தந்த - பாஶ - அங்குஶ - விக்க்ந - பரஶு - லட்டுக - பீஜபூர முத்திரைகளைக் காட்டவும்.

१२. नैवेद्यम्।

श्रीदेवाग्रे, चतुरस्रमण्डलं, सामान्यार्घ्योदकेन विधाय, तत्र आधारोपरि स्थापितं नैवेद्यं निधाय मूलेन निरीक्ष्य)

४ ऐं हः - (इति अस्त्रेण प्रोक्ष्य)

४ ॐ जुं सः वौषट् (इति सप्तवारमभिमन्त्रितजलेन प्रोक्ष्य)

४ चक्रमुद्रां प्रदर्श्य

४ यं (इति वायुबीजेनाधोमुखवामकरेण सप्तवारम् जपन् तद्गतदोषान् संशोष्य)

४ रं (इति वह्निबीजेन अधोमुखदक्षकरेण सप्तवारं जपन् सन्दह्य)

४ वं (इति सप्तवारं जपन् धेनुमुद्रया अमृतीकृत्य)

४ (मूलेन विशेषार्घ्यबिन्दुभिः प्रोक्ष्य)

४ (मूलेन सप्तवारमभिमन्त्र्य)

४ ॐ क्लीं कामदुघे अमोघे वरदे विच्चे स्फुर स्फुर श्रीं परश्रीं, (इति कामधेनुविद्यया धेनुमुद्रयाऽमृतीकृत्य, देवस्य पाद्यं अर्घ्यं आचमनीयं च दत्वा,

४ मूलेन देवं त्रिः सन्तर्प्य (पात्रान्तरे विशेषार्घ्यं किञ्चित् गृहीत्वा वामाङ्गुष्ठेन नैवेद्यपात्रं स्पृशन्)

४ 'मूलं' साङ्गाय सपरिवाराय सशक्तये श्रीमहागणपतये नैवेद्यं कल्पयामि नमः (इति नैवेद्यं परिसरे संस्थाप्य, कृताञ्जलिः)

४ हेमपात्रगतं दिव्यं परमान्नं सुसंस्कृतम्।
पञ्चधा षड्रसोपेतं गृहाण परमेश्वर ॥
शर्करापायसापूपघृतव्यञ्जनसंयुतम्।
विचित्ररुचि नैवेद्यं हृद्यमावेदयाम्यहम् ॥ (इति निवेद्य)

४ *भूर्भुवस्सुवः। तत्सवितुर्वरेण्यम्। भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। (इति प्रोक्ष्य) सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामि। (इति परिषिच्य)

अमृतोपस्तरणमसि (इति देवतायै आपोशनं दत्वा - वामकरेण ग्रासमुद्रां, दक्षकरेण प्राणादिपञ्चमुद्राश्च प्रदर्श्य पञ्च प्राणाहुतीः कल्पयेत्)

४ प्राणाय स्वाहा। ४ अपानाय स्वाहा। ४ व्यानाय स्वाहा। ४ उदानाय स्वाहा। ४ समानाय स्वाहा। ४ ब्रह्मणे स्वाहा।

४ ॐ गं आत्मतत्त्वव्यापकः श्रीमहागणपतिस्तृप्यतु।

४ ॐ गं विद्यातत्त्वव्यापकः श्रीमहागणपतिस्तृप्यतु।

४ ॐ गं शिवतत्त्वव्यापकः श्रीमहागणपतिस्तृप्यतु।

४ ॐ गं सर्वतत्त्वव्यापकः श्रीमहागणपतिस्तृप्यतु।

(इति किञ्चित्किञ्चित् सामान्यार्घ्योदकं दद्यात्)

४ चित्पात्रे सद्धविस्सौख्यं विविधानेकभक्षणम्।
निवेदयामि ते देव सानुगस्त्वं जुषाण तत्॥

४ *मधुवाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवँ रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाँ अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः।

(इति पुष्पाञ्जलिं विन्यस्य नैवेद्यजातं तादात्म्येन समर्पयेत्)

४ नमस्ते देवदेवेश सर्वतृप्तिकरं परम्।
अन्यानिवेदितं शुद्धं प्रकृतिस्थं सुशीतलम्।
अमृतानन्दसम्पूर्णं गृहाण जलमुत्तमम्॥

४ श्रीमहागणपतये अमृतपानीयं समर्पयामि॥

(देवं भुक्तवन्तं सुतृप्तं ध्यात्वा)

ॐ अमृतापिधानमसि। (इत्युत्तरापोशनं दत्वा)

४ हस्तप्रक्षालनं कल्पयामि नमः। (हस्तौ प्रक्षाल्य)

४ गण्डूषं कल्पयामि नमः। (गण्डूषं कारयित्वा)

४ पादप्रक्षालनं कल्पयामि नमः। (पादौ प्रक्षाल्य)

४ आचमनीयं समर्पयामि नमः। (आचमनं दत्वा उपवेशयेत्)

(ताम्रबलिपात्रे निवेदन-सामग्रीः किञ्चित्किञ्चिदादाय निवेदनपात्राणि निर्गमय्य तत्स्थलं अस्त्रेण शोधयेत् ।

१३. ताम्बूलम्

४ वनस्पतिदैवत्याय ताम्बूलाय नमः । (इति सामान्यार्घ्योदकेन प्रोक्ष्य)

४ तमालदलकर्पूरपूगभागसमन्वितम् ।
एलापत्रसुसंयुक्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम् ॥

४ श्रीमहागणपतये ताम्बूलं कल्पयामि नमः ॥

12. நைவேத்யம் -

(பகவானின் முன்பு சதுரமாக மண்டலத்தை ஸாமான்யார்க்ய ஜலத்தால் எழுதி அதில் பீடமிட்டு நைவேத்யம் வைத்து மூலம் சொல்லி அதனை உற்றுப்பார்த்து.

4. ஐம் ஹ்ர: (என அஸ்திர முத்திரையால் சுத்தி செய்து)

4. ஓம் ஜூம்ஸ: வெளஷட் (என 7 தடவை மந்திரித்த ஜலத்தைத் தெளித்து

4. சக்ர முத்ரை காட்டி

4. யம் (என்று 7 தடவை ஜபித்த வாயுபீஜத்தால் கீழ் முகமான இடது கையால் அதிலுள்ள தோஷங்கள் உலர்ந்ததாக உணர்ந்து.)

4. ரம் என 7தடவை ஜபித்த அக்னி பீஜத்தால் கீழ் முகமான வலது கரத்தால் தோஷத்தை எரித்து விலக்கி.

4. வம் என 7 தடவை ஜபித்த அம்ருதபீஜத்தால் தேனு முத்திரையால் அமிருதமாக்கி

4. மூலம் சொல்லி விசேஷார்க்ய ஜலத்தைத் தெளித்து

4. மூலம் - (7 தடவை மந்திரித்து)

4. ஓம் க்லீம் காமதுகே அமோகே வரதே விச்சே ஸ்ப்புர ஸ்ப்புர

ஸ்ரீம் பரஸ்ரீம் (என்ற காமதேனுமந்திரத்தால் தேனு முத்திரை காட்டி அமுதமாக்கி - பகவானை போஜனாஸனத்திலமர்த்தி பாத்யம் அர்க்யம் ஆசமநீயம் தந்து) 4. மூலம் ஸ்ரீமஹா கணபதிம் தர்பயாமி நம: (என 3 தடவை தர்ப்பணம் செய்து, இடது கட்டை விரலால் நைவேத்ய பாத்திரத்தைத் தொட்டு வேறு பாத்திரத்தில் விசேஷார்க்கியம் சிறிது எடுத்து) 4. மூலம் ஸாங்காய ஸபரிவாராய ஸஶக்தயே ஸ்ரீ மஹா கணபதயே

நைவேத்யம் கல்பயாமி நம: (என நைவேத்யத்தின் அருகில் வைத்து, அஞ்சலி கூப்பி)

4. ஹேமபாத்ர கதம் திவ்யம் பரமான்னம் ஸுஸம்ஸ்க்ருதம்
பஞ்சதா ஷட்ரஸோபேதம் க்ருஹாண பரமேஶ்வர।
ஶர்கரா பாயஸாபூபக்க்ருத வ்யஞ்ஜந ஸம்யுதம்।
விசித்ரருசி நைவேத்யம் ஹ்ருத்யமாவேதயாம்யஹம்।
என்று அர்ப்பணம் செய்து.

*ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ: । தத்ஸவிதுர் வரேண்யம் பர்க்கோ தேவஸ்ய தீமஹி । தியோயோந: ப்ரசோதயாத் । (எனப்புரோக்ஷித்து) ஸத்யம் த்வர்தேந பரிஷிஞ்சாமி (என பரிஷேசனம் செய்து) இடது கையால் கிராஸமுத்ரையும் வலது கையால் பிராணம் முதலிய ஐந்து முத்திரைகளும் காட்டிக் கொண்டு.

4. ப்ராணாய ஸ்வாஹா । 4. அபாநாய ஸ்வாஹா । 4. வ்யாநாய ஸ்வாஹா । 4. உதாநாய ஸ்வாஹா । 4. ஸமாநாய ஸ்வாஹா । 4. ப்ரம்ஹணேஸ்வாஹா ।

4. ஓம் கம் ஆத்மதத்வ வ்யாபக: ஸ்ரீமஹா கணபதி ஸ்த்ருப்யது ।

4. ஓம் கம் வித்யாதத்வவ்யாபக: ஸ்ரீமஹா கணபதி ஸ்த்ருப்யது।

4. ஓம் கம் சிவதத்வவ்யாபக: ஸ்ரீமஹா கணபதிஸ் த்ருப்யது ।

4. ஓம் கம் ஸர்வதத்வவ்யாபக: ஸ்ரீமஹா கணபதிஸ் த்ருப்யது ।
(என்று சிறிது சிறிதாக ஸாமான்யார்க்க்ய நீர் வார்க்கவும்)

4. சித்பாத்ரே ஸத்ஹவிஸ் ஸௌக்க்யம் விவிதா நேகபக்ஷணம்
நிவேதயாமி தேதேவ ஸாநுகஸ்த்வம் ஜுஷாண தத் ।

4. *மதுவாதா ருதாயதே மது க்ஷரந்தி ஸிந்த்தவ: । மாத்த்வீர் நஸ்ஸந்த் வோஷதீ: । மது நக்த முதோஷஸி மதுமத் பார்த்திவக்ம் ரஜ: । மது த்யௌரஸ்து ந: பிதா । மதுமாந்நோ வநஸ்பதிர் மது மாக்ம் அஸ்து ஸூர்ய: । மாத்த்வீர் காவோ பவந்து ந: । (என புஷ்பாஞ்ஜலிபோட்டு நைவேத்யத்தை உள்ளுணர்வால் ஏற்கப்படுவதான உணர்வுடன் அர்ப்பணம் செய்து.

4. நமஸ்தே தே வதேவேஶ ஸர்வத்ருப்திகரம் பரம் ।
அந்யாநிவேதிதம் ஶுத்தம் ப்ரக்ருதிஸ்த்தம் ஸுஶீதலம் ।
அம்ருதாநந்தஸம்பூர்ணம் க்ருஹாண ஜல முத்தமம் ।

4. ஸ்ரீமஹா கணபதயே நம: அம்ருதபாநீயம் ஸமர்பயாமி (எனப்பருக நீர் தந்து பகவான் உணவருந்தித் திருப்தியுற்றதாக

உணர்ந்து) ஓம் அம்ருதாபிதான மஸி (என உத்தராபோசநம் தந்து எழுந்தருளச் செய்து.

4. ஹஸ்த ப்ரக்ஷாலனம் ஸமர்பயாமி நம: (கையலம்பச் செய்து)

4. கண்டூஷம் ஸமர்பயாமி நம: (வாய்கொப்பளிக்கச் செய்து)

4. பாதப்ரக்ஷாலனம் ஸமர்பயாமி நம: (காலலம்பச் செய்து)

4. ஆசமநீயம் ஸமர்பயாமி நம: (ஆசமனம் செய்ததும்) ஆஸனத்தில் அமரச் செய்யவும்.

தாமிர பலிபாத்திரத்தில் நிவேதனப் பொருளில் சிறிதளவு இட்டு மிகுந்ததை அப்புறப்படுத்தி தீர்த்தத்தைத் தெளித்து அஸ்திர முத்திரையால் இடத்தை சுத்தப்படுத்தவும்.

13. தாம்பூலம் -

4 வநஸ்பதிதைவத்யாய தாம்பூலாய நம: ।

(என ஸாமான்யார்க்கிய ஜலத்தால் தாம்பூலத்தைப் புரோக்ஷித்து

4. தமால தள கர்பூர பூகபாகஸமன் விதம் ।
ஏலாபத்ரஸ~ஸம்யுக்தம் தாம்பூலம் ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ।

4. ஸ்ரீமஹா கணபதயே தாம்பூலம் கல்பயாமி நம: என
அர்பணம் செய்யவும்.

१४. कुलदीपः ।

'मूलं' – अन्तस्तेजो बहिस्तेज एकीकृत्यामितप्रभम् ।
त्रिधा दीपं परिभ्राम्य कुलदीपं निवेदये ॥

१५. कर्पूरनीराजनम्

*सोमो वा एतस्य राज्यमादत्ते । यो राजा सन् राज्यो वा सोमेन यजते । देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति । एतावन्तो वै देवानाँ सवाः । त एवास्मै सवान् प्रयच्छन्ति । त एनं पुनः सुवन्ते राज्याय । देवसू राजा भवति ॥ ॐ स्वस्ति साम्राज्यं भोज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठिकं राज्यं महाराज्य माधिपत्यम् । न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽय मग्निः । तमेव भान्तमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति । राजाधिराजाय प्रसह्य साहिने । नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे । स मे कामान् कामकामाय मह्यम् । कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु । कुबेराय वैश्रवणाय । महाराजाय नमः ।

४. श्री महागणपतये नमः कर्पूरनीराजनं दर्शयामि ।

१६. मन्त्रपुष्पम्

*योऽपां पुष्पं वेद । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति । चन्द्रमा वा अपां पुष्पम् । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति । ओं तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि । तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ॥

४ नमो नरगजाकृते नलिनवर्णदेहाकृते
नरासुरसुरेडित श्रुतिशिरोद्यदङ्घ्रिद्वय ।
नगेश्वरवरात्मजानयनपद्मभानो नमो
नतार्तिहरणाङ्घ्रियुक् कलित एष पुष्पाञ्जलिः ॥

४ श्रीमहागणपतये नमः पुष्पाञ्जलिं समर्पयामि ॥

एतदङ्गतया तान्त्रिकेण अथवा वैदिकेन विधानेन होमं कुर्यात् ।

14. குலதீபம் -

4. மூலம் - அந்தஸ்தேஜோ பஹிஸ்தேஜ ஏகீக்ருத்யா ம்ருதப்ரபம் । த்ரிதா தீபம் பரிப்ப்ராம்ய குலதீபம் நிவேதயே ।

15. கர்பூரநீராஜநம்

*4. *ஸோமோவா ஏதஸ்ய ராஜ்ய மாதத்தே । யோ ராஜா ஸன்ராஜ்யோ வாஸோமேந யஜதே । தேவஸுவாமேதாநி ஹவீக்ம்ஷி பவந்தி । ஏதாவந்தோ வைதேவாநாக்ம் ஸவா: । ஏவாஸ்மை ஸவான் ப்ரயச்சந்தி । த ஏநம் புநஸ்ஸுவந்தே ராஜ்யாய । தேவஸூ ராஜா பவதி । ஓம் ஸ்வஸ்தி । ஸாம்ராஜ்யம் போஜ்யம் ஸ்வாராஜ்யம் வைராஜ்யம், பாரமேஷ்ட்டிகம் ராஜ்யம் மஹாராஜ்யமாதிபத்யம் । நதத்ர ஸூர்யோபாதி ந சந்த்ரதாரகம் நேமாவித்யுதோ பாந்தி குதோऽய மக்நி: । தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி । ராஜா திராஜாய ப்ரஸஹ்ய ஸாஹிநே । நமோ வயம் வைஶ்ரவணாய குர்மஹே । ஸமே காமான் காமகாமாய மஹ்யம் । காமேச்வரோ வைஶ்ரவணோ ததாது । குபேராய வைஶ்ரவணாய । மஹாராஜாய நம: । ஸ்ரீமஹா கணபதயே நம: । கர்பூர நீரா ஜநம் தர்ஶயாமி*

16. மந்த்ரபுஷ்பம்

யோऽபாம் புஷ்பம் வேத । புஷ்பவாந் ப்ரஜா வாந் பஶுமாந்ப்பவதி । சந்த்ரமா வா அபாம் புஷ்பம் । புஷ்பவான் ப்ரஜாவான் பஶுமான் ப்வதி । ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி । தந்நோ தந்தி: ப்ரசோதயாத் ।

நமோ நரகஜாக்ருதே நலினவர்ண தேஹாக்ருதே

நராஸுர ஸுரேடித ஶ்ருதிஶிரோத்யதங்க்க்ரித்வய ।

நகேஶ்வரவராத்மஜா நயந பத்மபாநோ நமோ

நதார்திஹரணாங்க்க்ரியுக் கலித ஏஷ புஷ்பாஞ்ஜலி: ॥

4. ஶ்ரீமஹாகணபதயே நம: புஷ்பாஞ்சலிம் ஸமர்பயாமி (இதன்பின் தாந்திரிகமாகவோ வைதிகமாகவோ நித்யஹோமம் செய்வர்.)

१७. बलिदानम्

(देवतादक्षभागे सामान्यार्घ्योदकेन त्रिकोण वृत्तचतुरश्रात्मकं मण्डलं परिकल्प्य) ४ ऐं व्यापकमण्डलाय नमः । (इति गन्धाक्षतैरभ्यर्च्य अर्धभक्तपूरितोदकं सक्षीरादित्रयं बलिपात्रं तत्र विन्यस्य)

४ ओं ह्रीं सर्व विघ्नकृद्भ्यः सर्वभूतेभ्यो हुं फट् स्वाहा

(इति त्रिरुच्चरन् - दक्षकरार्पितं वामकरतत्वमुद्रास्पृष्टं क्षीरं बल्युपरि दत्वा वामपार्ष्णि करास्फोटौ कुर्वाणः, समुदञ्चितवक्त्रः बाणमुद्रया बलिं भूतैः गृहीतं विभाव्य योनिमुद्रया प्रणमेत् । बलिपात्रे सामान्यार्घ्योदकं विसृजेत् । ततः पादौ प्रक्षाल्य आचम्य त्रिः प्रदक्षिणनमस्कारान् कृत्वा यथाशक्ति मूलमन्त्रजपमाचरेत् । उत्तराङ्गन्यासध्यान पञ्चपूजाः विधाय

गुह्यातिगुह्यगोप्ता त्वं गृहाणास्मत्कृतं जपम् ।

सिद्धिर्भवतु मे देव त्वत्प्रसादान्मयि स्थिरा ॥

(इति देवस्य हस्ते जपं समर्पयेत् । भगवन्तं यथासंभवं स्तोत्रैः स्तुवीत ।)

17. பலிதானம்

(பகவானின் வலப்புறத்தில் ஸாமான்யார்க்க்ய நீரால் த்ரிகோணமும் வட்டமும் சதுரமுமாக மண்டலம் வரைந்து)

4. ஐம் வ்யாபகமண்டலாய நம: (என்று சந்தனமும் அக்ஷதையும் இட்டு பலிபாத்திரத்தில் அன்னத்திற்கு இரண்டுபங்கு ஜலம் விட்டுக் கரைத்து பால்தேன் நெய்விட்டு அதை வைக்கவும்.)

4. ஓம் ஹ்ரீம் ஸர்வவிக்க்ந க்ருத்ப்ய: ஸர்வ பூதேப்ப்யோ ஹூம்ப்பட் ஸ்வாஹா (என்று மூன்று தடவை சொல்லி இடது கையில் தத்வமுத்ரை காட்டி அதன்மேல் வலது கையால் ஜலம் விட்டு இடது புறங்காலைத் தட்டிக் கைவிரல் சொடுக்கி நிமிர்ந்து உயரப்பார்த்துப் பாண முத்திரையால் பலி பூதர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதை உணர்ந்து யோனிமுத்ரை செய்து வணங்கவும். பிறகு கைகால் அலம்பி ஆசமனம் செய்து பகவானை மூன்று தடவை வலம் வந்து வணங்கி, முடிந்த வரை மூலமந்திரஜபம் செய்து உத்தராங்கந்யாஸ தியான பஞ்சபூஜைகள் செய்து)

குஹ்யாதி குஹ்யகோப்தாத்வம் க்ருஹாணாத்மக்ருதம் ஜபம்
ஸித்த்திர் பவது தேவேஶ த்வத்ப்ரஸாதான் மயிஸ்த்திரா

(என ஜபத்தைப் பகவானிடம் அர்பணம் செய்து, ஸ்தோத்திரங்களால் துதிக்கவும்.)

१८. सुवासिनीपूजा

(प्राङ्निमन्त्रितां सुवासिनीमाहूय तां देवीरूपां विभाव्य) ४. ऐं क्लीं सौः सुवासिन्यै पाद्यं कल्पयामि नमः। (इत्यादिरीत्या अर्घ्य - आचमन- मधुपर्क - स्नान - गन्ध - हरिद्राकुङ्कुम - सौमङ्गल्यद्रव्य - पुष्प - धूप - दीप - नैवेद्य ताम्बूलानि दद्यात् च। ४. मम निर्विघ्नं मन्त्रसिद्धिर्भूयात् (इति तां प्रार्थयेत्।)

१९. वटुकपूजा

(प्राङ्निमन्त्रितवटुकमाहूय तं गणपतिरूपं विभाव्य,) वटुकाय पाद्यं कल्पयामि नमः। (इत्यादिरीत्या, अर्घ्य-आचमन-स्नान वस्त्रयज्ञोपवीत- गन्ध-पुष्प-धूप-दीप-नैवेद्य-ताम्बूलानि दद्यात्) ४. मम निर्विघ्नं मन्त्र सिद्धिर्भूयात् (इति तं प्रार्थयेत्)

२०. सामयिकपूजा

(ततः संनिहिते गुरौ गुरुं नत्वा गन्धकुङ्कुमादिभिरुपचर्य, गुरुपादुका मन्त्रेण अभिपूज्य पात्राणि समर्पयेत्। असन्निहिते गुरौ स्वशिरसि गुरुत्रयं यजेत्। ततः सन्निहितान् सामयिकानाहूय गन्धकुङ्कुमादिभिरुपचर्य पात्राणि दद्यात्। पश्चात् तत्वशोधनं कुर्यात्। सर्वे पात्रमादाय) ४. समस्तप्रकट सिद्धयोगिनी चक्रश्रीपादुकाभ्यो नमः समष्टिमन्त्रेण पुष्पाञ्जलिं दत्वा स्वशिरसि) श्रीगुरवे नमः श्रीपरमगुरवे नमः श्री परमेष्ठिगुरवे नमः, (हृदये) आत्मने नमः। अन्तरात्मने नमः। परमात्मने नमः। ज्ञानात्मने नमः (इति न त्वा)

४ ओं गं आत्मतत्त्वं शोधयामि स्वाहा।

४ ओं गं विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा।

४ ओं गं शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा।

४ ओं गं सर्वतत्त्वं शोधयामि स्वाहा। (इति तत्वशोधनं कुर्युः।)

18. ஸுவாஸிநீபூஜை-

(முன்னர் வருகைகோரியபடி வந்துள்ள ஸுவாஸினியை அமரச்செய்து தேவியாகப்பாவித்து)

4. ஐம் க்லீம் ஸௌ:- ஸுவாஸின்யை பாத்யம் கல்பயாமி நம: என்றவாறு அர்க்க்யம் ஆசமநம் மதுபர்கம் ஸ்நானம் வஸ்த்ரதாரணம் கந்த்தாரணம் மஞ்சள் - குங்குமம், மங்கள திரவியங்கள் பூ, தூபம் தீபம் செய்து உணவிட்டுத் தாம்பூலம் தந்து) 4. மமநிர்விக்க்நம் மந்த்ரஸித்திர் பூயாத் (என அவளிடம் வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும்)

19. வடுகபூஜை -

முன்னர்வருகை கோரப்பட்டு வந்துள்ள வடுவை ஸ்ரீமஹாகணபதியாகப் பாவித்து), 4. வம் வடுகாய பாத்யம் கல்பயாமி என்ற வாறு, அர்க்கியம் முதலிய உபசாரம் செய்து உணவிட்டுத் தாம்பூலம் தந்து) 4. மம நிர்விக்க்னம் மந்த்ரஸித்த்திர்ப்பூயாத் (என அவரிடம் கோரவேண்டும்)

20. ஸாமயிகபூஜை -

குரு அருகிலிருந்தால் அவரை வணங்கி சந்தனம் குங்குமம் முதலியவை தந்து குரு பாதுகை மந்திரம் சொல்லி வணங்கி

குருபாத்திரத்தை விசேஷார்க்யத்துடன் தர வேண்டும். குரு அருகில் இல்லா விடில் தன் சிரஸில் குருபாதுகா மந்திரத்தால் குருத்ரயத்தையும் வணங்க வேண்டும். மற்ற உபாஸகர்களையும் சந்தனம் குங்குமம் முதலியவை தந்து பாத்திரத்தில் விசேஷார்க்கியம் தனித்தனியே தரவேண்டும். தான் தத்வ சோதனம் செய்யவேண்டும். எல்லா உபாஸகர்களும் அவரவர் பாத்திரத்தைப்பெற்று.

4. ஸமஸ்த ப்ரகட ஸித்த்தயோகிநீ சக்ர ஸ்ரீபாதுகாப்ப்யோ நம: (என்ற ஸமஷ்டி மந்திரத்தால் புஷ்பாஞ்சலி தந்து தன் சிரஸில்) ஸ்ரீ குரவே நம: । ஸ்ரீ பரமகுரவே நம: । ஸ்ரீபரமே ஷ்டிகுரவே நம: । (இதயத்தில்) ஆத்மநே நம: । அந்தராத்மநே நம: । பரமாத்மநே நம: । ஜ்ஞாநாத்மநே நம: । (என்று நமஸ்கரித்து)

4. ஓம் கம் ஆத்மதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா ।

4. ஓம் கம் வித்யாதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா ।

4. ஓம் கம் ஶிவதத்வம் ஶோதயாமி ஸ்வாஹா ।

4. ஓம் கம் ஸர்வதத்வம்ஶோதயாமி ஸ்வாஹா

என்று தத்வசோதனம் செய்யவேண்டும்.

२१. पूजासमर्पण-देवतोद्वासने

४ साधु वाऽसाधु वा कर्म यद्यदाचरितं मया ।
तत्सर्वं कृपया देव गृहाणाराधनं मम ॥

४ देवनाथ गुरो स्वामिन् देशिक स्वात्मनायक ।
त्राहि त्राहि कृपासिन्धो पूजां पूर्णतरां कुरु ॥

(इति देवतादक्षिणहस्ते पूजां समर्प्य शङ्खमुद्धृत्य देवतोपरि त्रिः परिभ्राम्य, तज्जलं हस्ते समादाय सामयिकानात्मानं च मूलेन प्रोक्ष्य शङ्खं प्रक्षाल्य निदध्यात् । ततो मूलेन तीर्थनिर्माल्ये स्वीकृत्य,)

४ ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि यन्मयाचरितं विभो ।
तव कृत्यमिति ज्ञात्वा क्षमस्व परमेश्वर ॥

(इति क्षमाप्य, सर्वासामावरणदेवतानां देवताङ्गे विलयं विभाव्य खेचरीं बद्ध्वा –)

हृत्पद्मकर्णिकामध्ये शक्त्या सह गजानन ॥

प्रविश त्वं गणेशान सर्वैरावरणैः सह ॥

(इति तेजोरूपेण परिणतं देवं पूर्ववत् हृदयं नीत्वा तत्र च तं पञ्चोपचारैः सम्पूज्य पुनः आत्माभिन्नसंविद्रूपेण भावयेत् ।)

२२. शान्तिपाठः-

सम्पूजकानां परिपालकानां यतेन्द्रियाणां च तपोधनानाम् ।
देशस्य राष्ट्रस्य कुलस्य राज्ञां करोतु शान्तिं भगवान् गणेशः ॥

नन्दन्तु साधककुलान्यणिमादिसिद्धाः
शापाः पतन्तु समयद्विषि योगिनीनाम् ।
सा शांभवी स्फुरतु कापि ममाप्यवस्था
यस्यां गुरोश्चरणपङ्कजमेव लभ्यम् ॥
शिवाद्यवनिपर्यन्तं ब्रह्मादिस्तम्बसंयुतम् ।
कालाग्न्यादिशिवान्तं च जगद्यज्ञेन तृप्यतु ॥

(इत्यादिशान्तिश्लोकान् पठित्वा-)

(मूलेन विशेषार्घ्यपात्रं आमस्तकमुद्धृत्य तत्क्षीरं पात्रान्तरेण - आदाय) *आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि । ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि । योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि । अहमस्मि ब्रह्माहमस्मि । अहमेवाहं मां जुहोमि स्वाहा ।

(इति मन्त्रेण आत्मनः कुण्डलिन्यग्नौ हुत्वा ब्राह्मणान्सुवासिनीश्च भोजयित्वा, स्वयमपि भुक्त्वा यथा सुखं विहरेत् ।)

21. பூஜாஸமர்பணமும் தேவதோத்வாஸனமும்

4. ஸாது வாऽஸாது வா கர்ம யத்யதாசரிதம் மயா ।
தத்ஸர்வம் க்ருபயா தேவ க்ருஹாணாராதநம் மம ।
தேவநாத குரோ ஸ்வாமின் தேசிக ஸ்வாத்ம நாயக ।
த்ராஹி த்ராஹி க்ருபாஸிந்த்தோ பூஜாம் பூர்ணதராம் குரு ।

(என்று பகவானின் வலதுகையில் பூஜையை தீர்த்தத்துடன் ஸமர்பணம் செய்து சங்கத்தை எடுத்து பகவானைச் சுற்றி மூன்று தடவை சுற்றி, அதன் நீரைக்கையில் எடுத்து உபாஸகர்களையும் தன்னையும் மூலமந்திரம் சொல்லிப் புரோக்ஷித்து, சங்கத்தை

அலம்பி வைக்கவும். மூலமந்திரம் சொல்லி நிர்மால்யம் தீர்த்தம் முதலானதை ஏற்று.

ஜ்ஞாநதோऽஜ்ஞாந தோவாபி யந்மயா சரிதம் விபோ ।
தவ க்ருத்ய மிதிஜ்ஞாத்வா க்ஷமஸ்வ பரமேஶ்வர ।

(என்று பிழைபொறுத்தருளவேண்டி, எல்லா ஆவரண தேவதைகளும் பகவானில் லயமடைவதை உணர்ந்து கேசரீமுத்திரையுடன்)

4. ஹ்ருத்பத்ம கர்ணிகா மத்த்யம் ஶக்த்யா ஸஹகஜாநந ।
ப்ரவிஶத்வம் கணேஶாந ஸர்வை ராவரணை ஸ்ஸஹ ॥

(என்று ஒளிவடிவில் மாறிய பகவானை இதயத்திலிட்டு, அங்கு அவரை பஞ்சோபசார பூஜை செய்து அவ்வொளியைத் தனது ஆத்ம ஒளியாக உணரவேண்டும்.)

22. சாந்திபாடம்

ஸம்பூஜகாநாம் பரிபாலகாநாம்
யதேந்த்ரியாணாம் ச தபோதநாநாம் ।
தேஶஸ்ய ராஷ்ட்ரஸ்ய குலஸ்ய ராஜ்ஞாம்
கரோது ஶாந்திம் பகவான் கணேஶ: ॥
நந்தந்து ஸாதக குலாந்யணிமாதி ஸித்த்தா:
ஶாபா: பதந்து ஸமயத்விஷி யோகிநீநாம் ।
ஸா ஶாம்ப்பவீ ஸ்ப்புரது காऽபி மமாப்யவஸ்த்தா
யஸ்யாம் குரோஶ் சரணபங்கஜமேவ லப்ப்யம் ॥
ஶிவாத்ய வநிபர்யந்தம் ப்ரும்ஹாதிஸ்தம்பஸம்யுதம் ।
காலாக்ந்யாதி ஶிவாந்தம் ச ஜகத் யஜ்ஞேந த்ருப்யது ॥

(உலக மெல்லாம் நலம் பெற வேண்டிய பின் விசேஷார்க்கிய பாத்திரத்தைத் தலை உச்சிவரைதூக்கி அதன் பாலை வேறு பாத்திரத்திலிட்டு

4. ஆர்த்ரம் ஜ்வலதி ஜ்யோதிரஹமஸ்மி । ஜ்யோதிர் ஜ்வலதி ப்ரம்ஹாமஸ்மி । யோऽஹமஸ்மி ப்ரம்ஹாமஸ்மி । அஹமஸ்மி ப்ரம்ஹாஹமஸ்மி । அஹமேவாஹம் மாம்ஜுஹோமி ஸ்வாஹா

(என்ற மந்திரத்தால் குண்டலினி அக்னி ஹோமபாவனையில் பருகி, அந்தணர் - ஸுவாஸினிகளுக்கு உணவிட்டுத் தானும் உண்டு நலத்துடன் வாழ்வான்.

उच्छिष्टगणपतिपञ्चावरणपूजा

प्राणप्रतिष्ठानन्तरं नवगणेशपीठशक्तीः धर्माद्यष्टकं च महागणपति वरिवस्यायामिव पूजयित्वा,

ततो ध्यानश्लोकोक्तरीत्या ध्यातमुच्छिष्टगणपतिं भक्तानुग्रहाय तेजोरूपेण परिणतं, स्वहृदयकमलात् ब्रह्मरन्ध्रं प्रापय्य, वहन्नासापुटेन निर्गमय्य, त्रिखण्डामुद्रामण्डितशिखण्डे कुसुमगर्भितेऽञ्जलौ समानीय,

८ (उच्छिष्टगणपतिमूलं) शरान्धनुः पाशंसृणी स्वहस्तैः दधानमा रक्तसरोरुहस्थम्। विवस्त्रपत्न्यां सुरतप्रवृत्तमुच्छिष्टम म्बासुत माश्रयेऽहम् ॥ उच्छिष्टमहागणपतिमावाहयामि इति षडश्रमध्यस्थाने आवाहयेत्। (८- ओं आं क्रों ह्रीं क्लीं ह्रीं ग्लौं गं इत्यष्टबीजानि)

"८ (मूलं) आवाहितो भव" इत्यादि क्रमेण तत्तन्मुद्राप्रदर्शनपूर्वकं आवाहन-संस्थापन सन्निधापन-सन्निरोधन-सम्मुखीकरण - अवगुण्ठनानि कृत्वा, वन्दनधेनुयोनिमुद्राश्च प्रदर्शयेत्। अथ हृदयादिषडङ्गमुद्राश्च प्रदर्शयेत् ॥

उच्छिष्टगणपतितर्पणम् ॥

८ (मूलं) उच्छिष्टमहागणपतिश्रीपादुकां पूजयामि तर्पयामि नमः ॥ इति दशवारं देवं सन्तर्पयेत् ॥

षडङ्गपूजा - षट्कोणेषु षडङ्गदेवीस्तर्पयेत्-

८ ओं हस्तिमुखाय हृदयाय नमः। हृदयशक्तिश्रीपादुकां०

८ लम्बोदराय शिरसे स्वाहा। शिरश्शक्तिश्रीपादुकां०

८ उच्छिष्टमहात्मने शिखायै वषट्। शिखाशक्तिश्रीपादुकां०

८ आं क्रों ह्रीं क्लीं ह्रीं हुं घे घे कवचाय हुम्। कवचशक्तिश्रीपादुकां०

८ उच्छिष्टाय नेत्रत्रयाय वौषट्। नेत्रशक्तिश्रीपादुकां०

८ स्वाहा अस्त्राय फट्। अस्त्रशक्ति श्रीपादुकां०

गुर्वोघत्रयपूजा महागणपतिवरिवस्यायामिव सन्द्रष्टव्या ॥

सर्वत्र अष्टतारीसंयोजनं तु अत्र विशेषः ॥

प्रथमावरणम् (षट्कोणमध्ये)

८ (मूलं) उच्छिष्टमहागणपतिश्रीपादुकां० (त्रिः)

द्वितीयावरणम् ॥

षट्कोणेषु षडङ्गदेवताः पूर्ववत् सन्तर्पयेत् ॥

तृतीयावरणम् ॥

आद्याष्टदलमूलेषु प्रागाद्यासु अष्टसु दिक्षु क्रमेण-

८ श्रीं विद्याश्रीपादुकां॰
८ श्रीं विश्वधात्रीश्रीपादुकां॰
८ ह्रीं भोगदाश्रीपादुकां॰
८ ह्रीं विघ्ननाशिनीश्रीपादुकां॰
८ क्लीं निधिप्रदाश्रीपादुकां॰
८ क्लीं पापघ्नीश्रीपादुकां॰
८ ग्लौं पुण्याश्रीपादुकां॰
८ ग्लौं शशिप्रभाश्रीपादुकां॰

आद्याष्टदलकमलदलेषु प्राच्यादिषु दिक्षु क्रमेण-

८ अं अणिमासिद्धिश्रीपादुकां॰
८ मं महिमासिद्धिश्रीपादुकां॰
८ लं लघिमासिद्धिश्रीपादुकां॰
८ गं गरिमासिद्धिश्रीपादुकां॰
८ ईं ईशित्वसिद्धिश्रीपादुकां॰
८ वं वशित्वसिद्धिश्रीपादुकां॰
८ पं प्राकाम्यसिद्धिश्रीपादुकां॰
८ पं प्राप्तिसिद्धिश्रीपादुकां॰

तुरीयावरणम् ॥

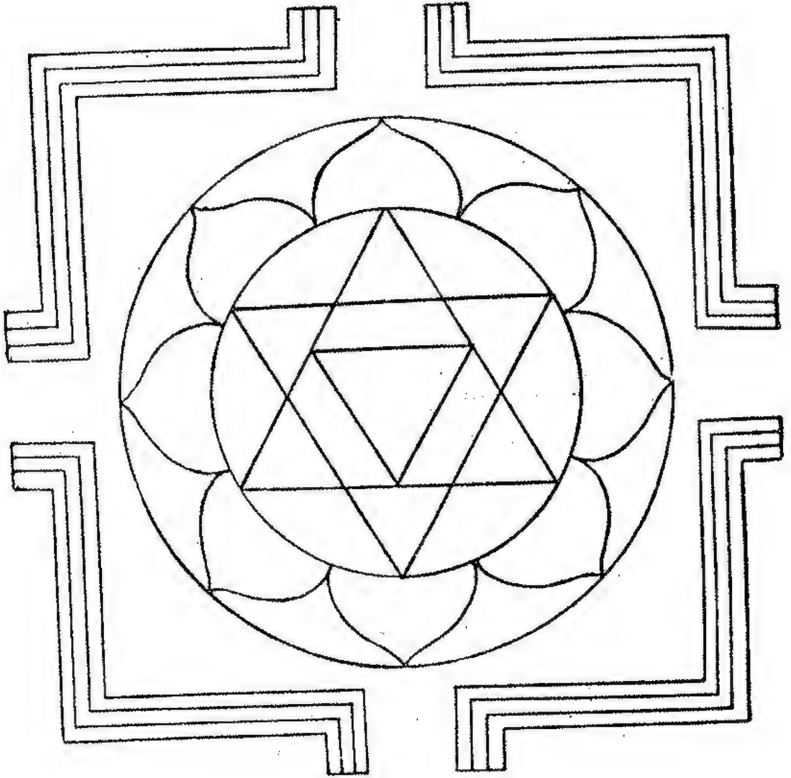
द्वितीयाष्टदलाब्जस्य दलेषु क्रमशः प्राच्यादिदिक्षु -

८ अं वक्रतुण्डश्रीपादुकां॰ ८ तं लम्बोदरश्रीपादुकां॰
८ कं एकदंष्ट्रश्रीपादुकां॰ ८ पं विकटश्रीपादुकां॰
८ चं महोदरश्रीपादुकां॰ ८ यं विघ्नराजश्रीपादुकां॰
८ टं गजाननश्रीपादुकां॰ ८ शं धूम्रवर्णकश्रीपादुकां॰

द्वितीयाष्टदलाब्जस्य दलाग्रेषु प्राच्यादिक्रमेण-महागणपतिपूजायामिव ब्राह्मयादिमात्रष्टकं पूजनीयम्। अत्र अष्टतारीसंयोजनं विशेषः ॥

पञ्चमावरणम् ॥

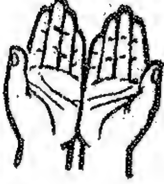
पञ्चमावरणवीथीत्रयेऽपि महागणपतिसपर्यायामिव सवाहन - सायुध - देवेन्द्रादिनमस्या कर्तव्या। अत्रापि अष्टतारी-संयोजनं विशेषः ॥ ८ पञ्चावरणदेवताभ्यो नमः इत्यादि गन्धादि - कर्पूरनीराजनान्तो पचारजालमत्र महागणपतिपूजायामिव ॥ पूजासमर्पणमपि अष्टतारी-संयोजनेन ॥ ८ (मूलं) साङ्गाय सपरिवाराय श्रीमदुच्छिष्टमहागणपतये नमः ॥ इति योनिमुद्रया प्रणामः ॥

मुद्राः - முத்திரைகள்.

गुरु वन्दने मुद्राः - குரு வந்தனத்தில் முத்திரைகள்

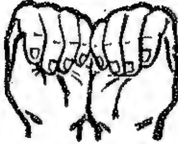
१. सुमुखम् - ஸுமுகம்

विकसितकल्प उत्तानाञ्जलिः सुमुखम्

அஞ்சலியாகச் சேர்த்த இருகைகளையும் மேல்நோக்கி உயர்த்தி மலர்த்திப் பக்கவாட்டில் சேர்த்து விரல்களை நீட்ட ஸுமுகம்

२. सुवृत्तम् - ஸுவ்ருத்தம்

विकसितकल्प उत्तानाञ्जलिः मुष्टीकृतः सुवृत्तम्।

ஸுமுகம் போல் மேல்நோக்கி மலர்த்திய விரல்களில் கட்டைவிரல்களை உள்ளடக்கி மற்றவற்றை முஷ்டியாக்க ஸுவ்ருத்தம்.

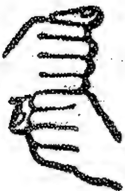
३. चतुरश्रम् - சதுரஶ்ரம்

ऊर्ध्वाधः स्थितयोः दक्षवामकरतलयोः अङ्गुलीनां मिथो मणिबन्ध संबन्धे चतुरश्रम्

மேல் நோக்கி வலதுகையையும் கீழ் நோக்கி இடதுகையையும் விரித்து விரல்களை மணிக்கட்டில் சேர்க்கச் சதுரஶ்ரம்

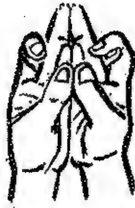
४. मुद्गरः - முத்கரம்

अधरोत्तरस्य वामदक्षमुष्टियुगस्य स्वाभिमुख्येन योजने मुद्गरः।

கட்டைவிரலை மடக்காமல் நீட்டி இடது முஷ்டிமேல் வலது முஷ்டியைத் தன்னை நோக்கி வைத்தல் முத்கரம் (இரும்புலக்கை பிடிப்பதுபோல்)

५. योनिः யோநி

तिर्यङ्मिलिताग्रयोः मध्यमयोः पश्चात्, ऊर्ध्वाधःस्थिते वामदक्षानामिके तिरः प्रसारिते तर्जनीभ्यां निपीड्य वामकनिष्ठां दक्षिणया धृत्वा अङ्गुष्ठाग्रयोः मध्यमामध्यपर्वद्वयसंबन्धे योनिः ।

வலது இடது நடுவிரல்களின் நுனிகளை ஒட்டவைத்து, இடது வலது மோதிரவிரல்களை குறுக்கேசாய்த்து வலது இடது ஆள் காட்டிவிரல்களால் அழுத்திப்பிடித்து, இடது வலது சுண்டு விரல்களை இணைத்து நடுவிரல்களின் நடுவில்கட்டை விரல்களால் சேர்த்துப்பிடிக்கயோனி.

६. मृगी ம்ருகீ

मिलितानामिकाङ्गुष्ठमध्यमाग्रे शिरसि नियोजिते शिष्टाङ्गुल्युच्छ्रिते मृगी । दक्षकरमात्रेणापि इयं क्रियते)

இருகைகளின் கட்டைவிரல் நடுவிரல் பவித்ரவிரல்களை மடித்து இருநுனிகளையும் சிரசில் பொறுத்தி, சுண்டுவிரலையும் ஆட்காட்டி விரலையும் மேல்நோக்கி நீட்ட மிருகீ. (இருமான்களின் கொம்பும் முகமும் ஒன்றோடொன்று இணையுமாப்போல்) வலதுகையால் மட்டும் செய்வது முண்டு.

अर्घ्यस्थापने मुद्राः

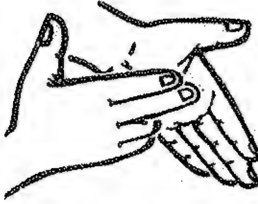
१. मत्स्यः மத்ஸ்யம்

अधोमुखं प्रसारितं वामदक्षकरतलयुगं अधरोत्तरं विधाय अङ्गुष्ठद्वय चालने मत्स्यः ।

கீழ் முகமாக விரித்த இடது கைமேல் கீழ் முகமாக விரித்த வலதுகைவைத்து கட்டை விரல்களை மட்டும் முன்னும் பின்னும் அசைக்க மத்ஸ்யம். (மீன் சிறகுகளை அசைப்பதுபோல்)

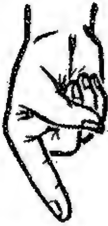
२. अस्त्रम् அஸ்திரம்

लक्ष्यमभितश्छोटिकां दत्वा दक्षमध्यमातर्जनीभ्यां अधिवामकरतलं त्रिस्ताडने अस्त्रम्।

முத்திரை காட்டவேண்டிய இடத்தைச் சுற்றி சொடுக்கு (சிட்டிகை) போட்டு, வலது நடுவிரல் ஆள்காட்டி விரல்களால் இடதுகைத்தலத்தில் மூன்றுதடவை தட்ட அஸ்திரம்.

३. अवकुण्ठनम् - அவகுண்டனம்

अधोमुखस्य दक्षवाममुष्टिद्वयस्य प्रसारिताभ्यां तर्जनीभ्यां स्वस्व भागमारभ्य क्रमेण लक्ष्यं परितः प्रदक्षिणवामावर्ताभ्यां परिभ्रमणे अवकुण्ठनम्।

இருகை முஷ்டிகளை கீழ்நோக்கிக்காட்டி ஆள்காட்டி விரல்களை நீட்டி முத்திரை காட்ட வேண்டியதைச் சுற்றி தம் தம் பக்கத்திலாரம்பித்து வலது விரலால் பிரதக்ஷிணமாகவும் இடது விரலால் அப்பிரதக்ஷிணமாகவும் சுற்ற அவகுண்ட்டனம்.

४. धेनुः - தேனு (अमृतीकरणम् - அம்ருதீகரணம்)

अभिमुखमन्योन्यग्रथितानां दक्षवामकराङ्गुलीनां क्रमेण कनिष्ठानामे, तर्जनीमध्यमे च संयोज्य अधोमुखीकरणे धेनुः।

இருகைவிரல்களையும் நேர்முகமாகக் கோர்த்துக் கொண்டு சுண்டுவிரலை மோதிரவிரலுடனும் ஆள்காட்டியை நடு விரலுடனும் கட்டை விரலைக் கட்டை விரலுடனும் இணைத்துக் கீழ் நோக்கிப்பிடிக்க தேனு. (பசுவின் முகம் கட்டைவிரல், மற்றவை நான்குகால்கள்)

५. गालिनी - *காலிநீ*

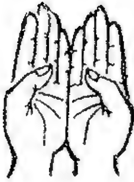

उत्तानस्य वामकरस्य विरलं आकुञ्चितैः, अनामिका मध्यमातर्जन्यग्रैः अधोमुखस्य दक्षस्य वक्रीकृतानि तानि संयोज्य कनिष्ठांगुष्ठाग्राणां मिथः संबन्धे गालिनी (वक्रीकरणं नावश्यकमिति केचित्)

இடதுகையைமேல் நோக்கி விரித்து வளைத்து மோதிரவிரல் நடுவிரல் ஆள் காட்டி விரல்களை கீழ்நோக்கி விரித்து வளைத்த வலதுகையின் அதேவிரல்களுடன் இணைத்து சுண்டு விரல்களுடன் கட்டைவிரல்களை இணைக்க காலினீ (விரல்களை வளைக்காமல் இணைப்பது முண்டு)

पूजामुद्राः - பூஜையில் முத்திரைகள்.

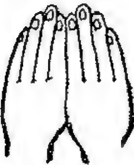
१. आवाहनी - *ஆவாஹனீ*

विततोत्तान ऊर्ध्वाधो व्यापरितोऽञ्जलिः आवाहनी। अनामिकाधःपर्वणोः अंगुष्ठाग्रयोगोऽपि।

கைகளை பக்கவாட்டில் இணைத்து மேற்புறமாக மார்பின்நேரே விரல்களை விரித்து மோதிரவிரலினடிக் கணுவில் கட்டை விரல் நுனிவைத்து மேலும் கீழும் ஆட்ட ஆவாஹனீ. (வரவேற்கும் சின்னம்)

२. संस्थापनी - *ஸம்ஸ்த்தாபனீ*

विततोत्तानो न्युब्जोऽञ्जलिः संस्थापनी।

ஆவாஹனியில் கைகளைக் கீழ்நோக்கிச் செய்வது. (அமர்த் தலுக்கான சின்னம்.)

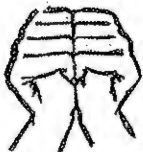
३. सन्निधापनी *ஸந்நிதாபனீ.*

उदङ्गुष्ठयोर्मुष्टयोः अभिमुखयोगे सन्निधापनी

இரு முஷ்டிகளையும் ஒன்றையொன்று நோக்கும்படிசேர்த்துக் கட்டை விரல்களை மேல் நோக்கிப்பிடித்தல் ஸந்நிதாபனீ.

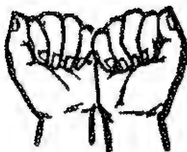
४. सन्निरोधिनी - ஸந்நிரோதினீ

उदङ्गुष्ठयोः मुष्ट्योः अभिमुखयोगे आकनिष्ठामूलं अन्तः प्रविष्टाङ्गुष्ठा मिथःस्पृष्टनखा सन्निरोधनी.

இரு முஷ்டிகளேயும் ஒன்றையொன்று நோக்கும்படிசேர்த்து, சுண்டு விரல் நுனிவரை சேரும்படி கட்டை விரலை உள்நுழைத்து மற்ற விரல்களின் நகங்கள் ஒன்றையொன்று தொடும்படி செய்ய ஸந்நிரோதினீ.

५. संमुखीकरणी - ஸம்முகீகரணீ

सन्निधापन्येव लिरःप्रयोजिता संमुखीकरणी । अधोमुख्यपि कचित् ।

இருமுஷ்டிகளை நிமிர்த்துப்பக்கவாட்டில் இணைப்பது ஸம்முகீகரணீ. (கவிழ்த்துப் பக்கவாட்டில் இணைப்பது முண்டு)

६. वन्दनी - வந்தனீ

उदङ्गुल्योः करतलयोः योजने वन्दनम् ।

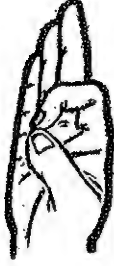
விரல்களை மேல் நோக்கி உயர்த்தி உள்ளங்கைகளை இணைக்க (கைகூப்ப) வந்தனீ.

७. तत्वमुद्रा - தத்வமுத்ரா

वामानामाङ्गुष्ठयोगे तत्वमुद्रा

இடதுகை மோதிர விரலுடன் இடது கட்டை விரலைச் சேர்க்க தத்துவமுத்திரை.

८. चिन्मुद्रा - ज्ञानमुद्रा - व्याख्यामुद्रा

சிந்முத்ரை - ஜ்ஞான முத்திரை
வியாக்யாநமுத்திரை

दक्षाङ्गुष्ठतर्जनीयोगे चिन्मुद्रा।

வலது கைக்கட்டை விரலால் ஆள்காட்டியை அணைத்து மற்றவிரல்களை நீட்ட சின் முத்திரை. (கட்டை விரலின் ஆளுகையில் ஆள்காட்டி அடங்கியுள்ளது.)

९. निर्वाणमुद्रा - संहारमुद्रा நிர்யாணமுத்திரை - ஸம்ஹாரமுத்திரை

अधोमुखे वामहस्ते ऊर्ध्वास्यं दक्षहस्तं क्षिप्त्वा, अङ्गुलीभिरंगुलीनां संग्रथने निर्याणमुद्रा। वाम ऊर्ध्वमुखो दक्षोऽधोमुख इति क्वचित्

இடதுகையைக் கீழ்முகமாகவும் வலதுகையை மேல் முகமாகவும் இணைத்து விரல்களால் விரல்களைப் பற்ற நிர்யாண முத்திரை. வலதுகையை கீழும் இடதுகையை மேலும் இணைப்பது முண்டு.

षडङ्गन्यासमुद्राः - ஷடங்கநியாஸமுத்திரைகள்

१. मुखम् - முகம்

संहताभिः चतसृभिः दक्षाङ्गुलीभिः मुखस्पर्शे मुखमुद्रा (छन्दोमुद्रा)

வலதுகையின் நான்குவிரல்களால் வாயைத் தொடுதல் முகமுத்திரை.

२. करसंपुटम् - கரஸம்புடம்

संपुटीकृतयोः करयोर्मिथोऽभिमुखयोगे करसंपुटम्

கரங்களை எதிர்புறமாக ஸம்புடம் போல் குவிக்க கரஸம்புடம்.

३. अञ्जलिः - அஞ்ஜலி

किञ्चिदाकुञ्चिताङ्गुल्यग्रयोः स्वाभिमुखं करयोर्योगे अञ्जलिः ।

விரல்களின் நுனிகளைச் சிறிது வளைத்துக் கரங்களை உட்குழிவுடன் கூப்புதல் அஞ்சலி.

४. हृदयन्यासः - ஹ்ருதயநியாஸம்

दक्षकर तर्जनीमध्यमानामाग्रैः हृदयस्पर्शो हृदयन्यासः।

வலதுகை ஆள்காட்டி நடுவிரல், மோதிரவிரல் இவற்றின் நுனியால் இதயத்தைத் தொட ஹ்ருதய நியாஸம்.

५. शिरोन्यासः - சிரோநியாஸம்

दक्षमध्यमानामाग्रैः ब्रह्मरन्ध्रस्पर्शो शिरोन्यासः)

வலது நடு - மோதிர விரல்களால் பிரும்ம ரந்திரத்தைத் தொட சிரோநியாஸம்.

६. शिखान्यासः - சிகாநியாஸம்

दक्षाङ्गुष्ठाग्रचूलीयोगे शिखान्यासः

வலது கட்டைவிரல் நுனியால் சிகைமுடிப்பைத் தொடுவது சிகாநியாஸம் (சிகைமுடிப்பில்லாவிடில் பின் மண்டையை (உச்சிக்குழிக்குக் கீழ்) தொடுவர்.

७. कवचन्यासः - *கவசநியாஸம்*

व्यत्यस्तहस्तयोः अधरोत्तरयोः वामदक्षकरयोः सर्वाङ्गुलीभिः अंससंयोगे कवचन्यासः ।

கைகளை குறுக்கே மாற்றிவைத்து வலதுகை விரல்களால் இடது தோளையும் இடதுகை விரல்களால் வலது தோளையும் தொடக் கவசநியாஸம்.

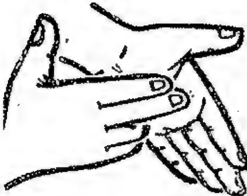
८. नेत्रन्यासः - *நேத்ரநியாஸம்*

दक्षतर्जनीमध्यमानामाग्रैः नेत्रयुगभ्रूमध्य स्पर्शे नेत्रन्यासः ।

வலது ஆட்காட்டி - நடு - மோதிர விரல்களால் வலது கண் - புருவநடு - இடது கண்களைத் தொட நேத்ர நியாஸம்.

९. अस्त्रन्यासः - *அஸ்த்ரநியாஸம்*

(शीर्षं) अभितश्छोटिकां दत्वा दक्षमध्यम तर्जनीभ्यां अधिवामकरतलं त्रिः ताडने अस्त्रम् । (सकृदिति केचित्)

தலையைச் சுற்றி விரல்களால் சொடுக்கி, வலது நடு - ஆட்காட்டி விரல்களால் இடது உள்ளங்கையில் 3 தடவை தட்ட அஸ்திர நியாஸம். (ஒரு தடவை தட்டுவதும் உண்டு.

हृदयाद्यस्त्रान्तानां मुद्राणां षडङ्गमुद्रा - हृदयादि षडङ्गमुद्रा - सकलीकरणमुद्रा इति व्यवहारः । षडङ्गन्यासः सकलीकरणन्यासः इत्यपि नाम ।

ஷடங்கமுத்திரை - ஹிருதயாதி ஷடங்க நியாஸமுத்திரை - ஸகலீ கரணமுத்திரை என்று ஹிருதயம் முதல் அஸ்திரம் வரையுள்ள நியாஸ முத்திரைகளுக்குப் பெயர். ஹிருதயாதிஷடங்க நியாஸங்களை ஸகலீ கரண நியாஸங்கள் என்றும் கூறுவர்.)

२०. न्यासमुद्रा - நியாஸமுத்திரை

अङ्गुष्ठमिलितया अनामिकया तत्तदङ्गस्पर्शो न्यास मुद्रा। (एषा षडङ्ग न्यासेभ्योऽन्यत्र - मातृका-मन्त्रार्णन्यासादिषु)

கட்டைவிரலால் மோதிரவிரலின் நடுக் கணுவைத் தொட்டு அந்தந்த அங்கத்தைத் தொட நியாஸமுத்திரை - ஷடங்கநியாஸத்தைத்தவிர மற்ற இடங்களில் அந்தந்த மந்திரங்களைச் சொல்லி அந்தந்தந்த இடங்களைத் தொட வேண்டும்.

निवेदनमुद्राः - நிவேதனமுத்திரைகள்

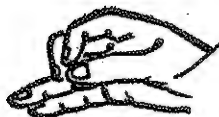
१. ग्रासमुद्रा - கிராஸமுத்திரை.

उदग्राणां विरलानां वामकराङ्गुलीनां ईषदाकुञ्चने ग्रासः।

மேல் நோக்கி விரித்த இடதுகை விரல்களைச் சிறிது வளைத்து அன்னகவளத்தை ஏந்தியது போன்று காட்ட கிராஸம்.

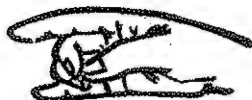
२. प्राणमुद्रा - பிராணமுத்ரா

दक्ष मध्यमातर्जन्यङ्गुष्ठयोगे प्राणमुद्रा

வலதுகை நடுவிரலையும் ஆள்காட்டியையும் கட்டை விரலுடன் இணைத்து (இடதுகையில் உள்ள அன்னகவளத்தை) நிவேதனம் செய்வதாக ஆட்டுவது பிராணமுத்திரை.

३. अपानमुद्रा - அபானமுத்திரை

दक्षमध्यमानामाङ्गुष्ठयोगे अपानमुद्रा

வலது நடுமோதிர - கட்டைவிரல்களை இணைத்து ஆட்ட அபானமுத்திரை.

४. व्यानमुद्रा - வியான முத்திரை

दक्षकनिष्ठानामाङ्गुष्ठयोगे व्यानमुद्रा ।

வலது சுண்டு - மோதிர - கட்டைவிரல்களை இணைத்து ஆட்ட வியான முத்திரை.

५. उदानमुद्रा - உதானமுத்திரை

दक्षतर्जन्यनामाङ्गुष्ठयोगे उदानमुद्रा ।

வலது ஆள்காட்டி - மோதிர கட்டைவிரல்களை இணைத்து ஆட்ட உதானமுத்திரை.

६. समानमुद्रा - ஸமானமுத்திரை

दक्ष सर्वाङ्गुलिसंश्लेषे समानमुद्रा ।

வலது எல்லா விரல்களையும் இணைத்து ஆட்ட.

गणेशमुद्राः - கணேச முத்திரைகள்.

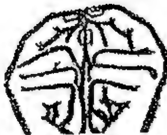
१. दन्तमुद्रा தந்தமுத்திரை

उत्तानोर्ध्वमुखी दक्षमध्यमा सरला बद्धमुष्टिका दन्त मुद्रा ।

வலதுகை நடுவிரலைமேல் நோக்கி நீட்டி மற்ற விரல்களை முஷ்டியாக்க தந்தமுத்திரை.

२. पाशमुद्रा - பாசமுத்திரை

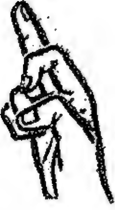
वाममुष्टेस्तर्जन्या दक्षमुष्टेस्तर्जनीं संयोज्य अङ्गुष्ठाग्रयोः तर्जन्यग्राभ्यां योगे पाशमुद्रा ।

இடதுகை முஷ்டியின் ஆட்காட்டி விரல் நுனியை வலதுகை முஷ்டியின் ஆட்காட்டி விரல் நுனியுடன் பொருத்தி இருகட்டை விரல்களின் நுனிகளையும் ஆட்காட்டி விரல் நுனிகளைத் தொடச் செய்ய பாசமுத்திரை.

अभिमुखाभ्यां दक्षमध्यमातर्जनीभ्यां पराङ्मुखयोः वाममध्यमातर्जन्योः अवपीड्या कर्षणे अन्यासामङ्गुलीनां आकुञ्चने च पाशः । (इत्यपि) ।

வலது நடு - ஆட்காட்டி விரல்களை மேற்பக்கமாக நிமிர்த்தி, இடது நடு - ஆட்காட்டி விரல்களை கீழ்ப்புறமாகக் கவிழ்த்து இந்த நான்கு விரல்களும் ஒன்றை ஒன்று கவ்விப் பிடித்து இழுக்க, மற்றவிரல்கள் மடித்து நிற்கப் பாசம். (என்றும் பாடமுண்டு.

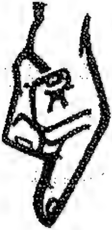
३. अङ्कुशमुद्रा - அங்குசமுத்திரை

उदग्रायां दक्षमध्यमायां, तन्मध्यपर्वस्पर्शि मध्यपर्वयुततर्जन्याकुञ्चने अनामिकाकनिष्ठाग्रयोश्चाङ्गुष्ठाग्र निपीडने अङ्कुशः ।

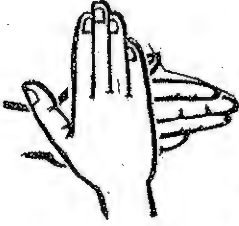
நடுவிரலை நேராக நீட்டி அதன் நடுக்கணுவைத் தொடும்படி ஆள்காட்டி விரலை வளைத்து விரல் நுனிகளைக் கட்டை விரல் நுனியுடன் சேர்க்க அங்குசமுத்திரை.

४. विघ्नमुद्रा - விக்நமுத்திரை.

तर्जनीमध्यमानामा कनिष्ठाङ्गुष्ठमुष्टिः अधोमुखी दीर्घरूपा मध्यमा विघ्नमुद्रा । दक्षतर्जनी मध्यमासन्धि निर्गताङ्गुष्ठमुष्टिका । अधोमुखी दीर्घरूपा मध्यमा विघ्नमुद्रिका ।

ஆள் காட்டி - மோதிர - சுண்டு - கட்டை விரல்களை முஷ்டியாக்கி நடுவிரலை கீழ்நோக்கி நீட்டுதல் விக்னமுத்திரை. வலது நடுவிரல் நீட்டி, நடுவிரலுக்கும் ஆள்காட்டிக்கும் நடுவே கட்டை விரலை நுழைத்து முஷ்டியாக இறுக்க விக்னமுத்திரை என்று முண்டு.

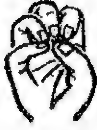

५. परशुमुद्रा - பரசு முத்திரை

संहताः करयोरङ्गुलीः प्रसृताः कृत्वा तले तल संयोजने परशुः

விரல்களைச் சேர்த்து விரித்து உள்ளங்கையை உள்ளங்கையுடன் பொறுத்த பரசுமுத்திரை.

६. लड्डुकमुद्रा - லட்டுகமுத்திரை

ऊर्ध्वस्थं दक्षिणं हस्तं आनम्रविरलाङ्गुलिम् । किञ्चि न्निम्नतलं कुर्यात्

வலதுகையை உயர்த்தி விரல்களை முன் புறமாகக் குவித்து உள்ளங்கையில் இடை வெளியிருக்கச் செய்ய லட்டுக முத்திரை. (கொழுக்கட்டை கையிலுள்ளதைப்போல்)

७. बीजापूर मुद्रा - பீஜாபூரமுத்திரை

उत्तानवाममुष्टिस्तु बीजापूरः ।

மேல்நோக்கி நிமிர்ந்த இடதுகைமுஷ்டி பீஜாபூரமுத்திரை.

८. शङ्ख मुद्रा - சங்க முத்திரை

दक्षिणेन मुष्टिना वामाङ्गुष्ठं सङ्गृह्य, प्रसारित दक्षिणाङ्गुष्ठाग्रस्य वामाङ्गुलीभिः योगे शङ्ख मुद्रा

இடது கட்டை விரலை வலது முஷ்டியினுள் பிடித்து, மீதியுள்ள இடதுகை விரல்களை நீட்டி, வலது கட்டை விரல் நுனியைத் தொட சங்கமுத்திரை.

९. चक्रमुद्रा - சக்கிரமுத்திரை

व्यत्ययेन वामदक्षकरकनिष्ठाङ्गुष्ठयोः योगे अन्यासां वैरल्येन प्रसारणे चक्रम्

கைகளை எதிரெதிராக வைத்து விரல்களை வளைத்துத் தூக்கிக் கைத்தலத்துள் இரு கட்டை விரல்களையும் வளைத்து நீட்டிச் சுண்டு விரல்களுடன் சேர்த்தால் சக்கிரம்.

१०. त्रिखण्डामुद्रा - த்ரிகண்டா முத்திரை

योनिमुद्रायां ऋजूकृतयोः कनिष्ठयोः मध्यमयोः अङ्गुष्ठयोश्च पृथङ्मिथः संस्पर्शे त्रिखण्डा।

யோனிமுத்திரையில் சுண்டுவிரல்களையும் நடுவிரல்களையும் நேராக நிமிர்த்தி இரட்டை இரட்டையாக மூன்று கண்டங்களாகக் காட்ட த்ரிகண்டா.

११. खेचरी मुद्रा - கேசரீ முத்திரை

दक्षभुजमध्यसन्धिस्थापितवामकूर्परं आमणिबन्धं पाणी परिवर्त्य स्वाभिमुखं अन्योन्यस्पृष्टाग्रयोः मध्य मयोः पृष्ठतोऽधरोत्तरं तिरः प्रसारितानि दक्षवामा नामाकनिष्ठाग्राणि तर्जनीभ्यां धृत्वा पुरोऽङ्गुष्ठयोर न्योन्यसंबन्धे खेचरी।

வடது புஜஸந்தியில் இடது முழங்கையை வைத்து மணிக் கட்டு வரை கைகளைச் சுழற்றித் தன்னை நோக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு, யோனிமுத்திரை செய்யவும். (இடது நடுவிரலின் அடிவழியாக வலது மோதிரவிரலையும் சுண்டு விரலையும் செலுத்தி இடது ஆள்காட்டியால் பிடித்துக் கொள்ளவும். வலது நடு விரலுக்கு அடிவழியாக இடது மோதிர விரலையும் சுண்டு விரலையும் செலுத்தி வலது ஆள் காட்டியால் பிடித்துக் கொண்டு இரு நடுவிரல் களையும் கட்டைவிரல்களையும் சேர்த்து நீட்டவும்.

श्रीमूलशक्तिगजास्यस्नपनम्

श्रीसरस्वत्यैनमः । अथातो मूलशक्तिगजास्यस्नपनाध्यायं व्याख्यास्यामः।

ओं महाकालीकामदामूलविघ्नेश्वरौ सर्वाङ्गे वसताम् । ओं भोगदा वक्रतुण्डौ चरणयोर्वसताम् । ओं उग्रहेरम्बाविघ्नेशौ ऊर्वोर्वसताम् । ओं कामदाहरिद्रागजवक्त्रौ हृदये वसताम् । ओं विघ्नहंत्र्युच्छिष्टविघ्नेशौ आनने वसताम् । ओं तेजोवतीयोगेशौ मूर्धजेषु वसताम् । ओं प्राणशक्तिबाल संमोहनौ प्रजनने वसताम् । ओं व्यापिनीमहागणपती कंठे वसताम् । ओं ध्रुवाबीजगणेशौ ललाटे वसताम् । ओं रक्ताक्षिप्रगणेशौ कर्णयोवसताम् । ओं कृष्णावीरगणेशौ नासिकयोर्वसताम् । ओं एते महाकालीमूलशक्ति मूलविघ्नेश्वरपुत्रा दश ।।

ओं मंगलारत्नमौलीशौ नयनयोर्वसताम् । ओं वरदैकशक्तिगजास्यौ भुजयोर्वसताम् । ओं गुह्यारहस्यविघ्नेशौ नाभौ वसताम् । ओं महालक्ष्मी लक्ष्मीशविघ्नराजौ हृदये वसताम् । ओं कान्ताकुक्षिगणेशौ शिखायां वसताम् । ओं जीवन्तीवारिविघ्नेशौ कट्योर्वसताम् । ओं विरूपारि रविविघ्नेशौ पृष्ठे वसताम् । ओं कालिकाहरिद्रास्तंभनेशौ ऊर्वोर्वसताम् । ओं दीप्तिकेवल शक्तिविघ्नेशौ स्कंधयोर्वसताम् । ओं गतिमालाहेरम्बौ भुज संध्यो र्वसताम् । ओं चित्याकाशगणेशौ ब्रह्मरंध्रे वसताम् । ओं महालक्ष्मीमूल शक्तिमूल विघ्नेश्वरौ सर्वाङ्गेषु वसताम् । ओं एते महालक्ष्मी मूलगजास्यपुत्रा एकादश ।।

महैश्वर्यप्रदाः सर्वविघ्ननिवारकाः साध्यस्य मोहविधायकाः । वशीकरणकारकाः भक्तस्य सर्वसौख्यप्रदाः । ओं जरातीताविघ्नसंज्ञौ करांगुष्ठयोर्वसताम् । ओं द्राविणीविघ्नविनायकौ करतर्जन्योर्वसताम् । ओं मदोद्धतावीरौ करमध्ययोर्वसताम् । ओं महारात्रिशूरौ करानामिकयो र्वसताम् । ओं जगद्धात्रीवरदौ करकनिष्ठिकयोर्वसताम् । ओं मरुत् पुत्रैकदंष्ट्रौ पादतर्जन्योर्वसताम् । ओं सिंहमुखीसिन्धुरास्यौ पादांगुष्ठयोर्वसताम् । ओं जगन्मातृलम्बोदरौ पादमध्ययोर्वसताम् । ओं बुद्धिमहागणपती पादानामिक

र्वसताम्। ओं विचित्रांगीक्षिप्रौ पादकनिष्ठिकयोर्वसताम्। एते महासरस्वती मूलविघ्नेश्वरपुत्रा दश सर्वविद्याप्रदाः ॥

ओं भुवनेशीचंद्रहस्ता च दक्षिणनयने वसताम्। ओं वरारोहत्रिपुटा च वामनयने वसताम्। ओं सदाकीर्तिरश्वारोहा भ्रूमध्ये वसताम्। ओं महासरस्वती मूलशक्ति विघ्नेश्वरौ सर्वाङ्गे वसताम्। ओं अन्ये सशक्तिकाः सर्वे गणेशाः सर्वाङ्गेषु वसन्तु। ओं एते स्त्रीरूपाः सशक्तिकास्त्रयः सर्वविद्याप्रदाः एव ॥ १ ॥ अन्यास्त्वेवमंगेषु गणाधीशान् स्नपनाध्यायेनाभिषिच्य काङ्क्षितं लभेत् इत्योऽसत्यं ॥

ओं नमोभगवते मूलशक्तिमूलगजास्याय। ओं नमस्ते महाकालि मूलशक्तिजननि नमस्तुभ्यम्। मूलविघ्नेश्वरगजास्यजनक युवाभ्यां नमोनमः। ओं नमस्ते भोगदे जननि नमस्तुभ्यं वक्रतुण्डगजास्यजनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमस्ते उग्रे जननि नमस्तुभ्यं हेरम्बगजास्यजनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमस्ते कामदेवजननि नमस्तुभ्यं हरिद्रागजास्यजनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमस्ते विघ्नहंत्रीजननि नमस्तुभ्यं उच्छिष्टगजास्य जनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमस्ते तेजोवतीजननि नमस्तुभ्यं योगेशगजास्यजनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमस्ते प्राणशक्तिजननि नमस्तुभ्यं बालसंमोहनगजास्यजनक युवाभ्यां नमो नमः

ओं नमस्ते व्यापिनि जननि नमस्तुभ्यं जयगणेशगजास्यजनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमस्ते ध्रुवे जननि नमस्तुभ्यं बीजगणेशगजास्य जनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमस्ते रक्तेजननि नमस्तुभ्यं क्षिप्रगणेशगजास्यजनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमस्ते कृष्णेजननि नमस्तुभ्यं वीरगणेशगजास्यजनक युवाभ्यां नमो नमः।

ओं नमोऽस्तु महद्भ्यः सर्वकर्तृभ्यः सर्वस्वतंत्रेभ्यो विघ्नमोह विधायकविनाशकेभ्यो निजशक्तिमद्भ्यः शत्रुसंहारेभ्यो मूलशक्ति मूलगजास्यपुत्रेभ्यो दशभ्यो भूयो भूयो नमो नमः।

ओं नमो महालक्ष्मीमूलशक्तिगजास्याय नमो नमो मङ्गलायै रत्नमौलीशगजास्याय नमो वरदायै एकशक्तिगजास्याय नमो नमो गुह्यायै रहस्यविघ्नराजाय नमो नमो महालक्ष्मयै महालक्ष्मीशविघ्नराजाय नमो नमः ।

ओं कान्तायै कुक्षीशविघ्नराजाय नमो नमो जीवन्त्यै वारिविघ्नानामधिराजाय नमो नमो विरूपायारिविघ्नाधिराजाय नमो नमः ।

ओं कालिकायै हरिद्रास्तंभनेशाय नमो नमो दीप्त्यै केवलशक्ति विघ्नेश्वराय नमो नमो गतिमालायै हेरम्बाय नमश्चित्यै व्योमविघ्नराजाय नमः ।

ओं नमो जगत्कर्तृभ्यः सवनितेभ्यो महदैश्वर्यप्रदेभ्यः सर्वविघ्ननिवारकेभ्यो महामोहविधायकेभ्यश्चराचरवशीकरणकर्तृभ्यः सर्वसौख्यप्रदेभ्यो नमो नमः

ओं नमो महाशक्त्यै मूलशक्त्यै च मूलविघ्नेश्वराय च नरातीतायै च विघ्नाय च द्राविण्यै च विनायकाय च मदोद्रिक्तायै वीराय च महारात्र्यै च जगद्धात्र्यै च वरदाय च सिंहमुख्यै सिंधुरास्याय च मरुत्पूतायै चैकदंष्ट्राय च जगन्मात्रे च लम्बोदराय च बुद्ध्यै च महागणपतये च विचित्रांगाय च क्षिप्राय च सवनितेभ्यो महागणेशेभ्यो गजाकारेभ्यः सशक्तिकेभ्यो नमो नमः ।

सर्वविद्याप्रदातृभ्यः सर्वजगत्कर्तृभ्यो महासरस्वतीमहागणेशपुत्रेभ्यः सभार्येभ्यो नमो नमः ॥

ओं भुवनेशी चंद्रहस्ता ताभ्यां नमो नमः ॥
ओं या वरारोहा त्रिपुटा ताभ्यां नमो नमः ॥

ओं या सदाकीर्तिरश्वारोहा ताभ्यां नमो नमः ॥
ओं स्त्रीरूपेभ्यः सशक्तिकेभ्यो गजास्येभ्यो नमो नमः ॥
ओं य इंद्रगजास्यो या चेंद्राणी तावक्तां सदा माम् ॥
ओं योग्निगजास्यो या स्वाहा तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यो यमगजास्यो या संयमिनी तावक्तां सदा माम् ॥
ओं निर्ऋतिगजास्यो या निर्ऋतिस्तावक्तां सदा माम् ॥

ओं यो वरुणगजास्यो या वारुणी तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यो वायु गजास्यो या गंधवती तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यः कुबेर गजास्यो या धनदा तावक्तां सदा माम् ॥
ओं य ईशानगजास्यो या ईशानी तावक्तां सदा माम् ॥
ओं एते सर्वदिक्षुरक्षका अष्टौ ॥
ओं यः सूर्यगजास्यो या प्रभा तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यश्चंद्रगजास्यो या प्रभा तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यो मंगलगजास्यो या मंगला तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यः सौम्यगजास्यो या सौम्या तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यो गुरुगजास्यो या धिषणा तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यः शुक्रगजास्यो या भार्गवी तावक्तां सदा माम् ॥
ओं यः शनिगजास्यो या असिता तावक्तां सदा माम् ॥

एते सप्त सर्वपीडाहारका रक्षकाश्च ।

ओं ये स्थले जले चाकाशे गणेशाः सन्ति सहस्रशः सवनिताः जाग्रतं स्वपन्तं गच्छन्तं भुञ्जन्तं अग्रे पृष्ठे पार्श्वयोरुपरिष्टात् अधश्च पान्तु सर्वतः । एते अनन्ताः सर्वत्र सर्वदा सर्वतो रक्षकाः । चिरायुर्दिशन्तु क्षेमं दिशन्तु । ऐश्वर्यं दिशन्तु । वश्यं दिशन्तु । पुत्रं दिशन्तु । कलत्रं दिशन्तु । कांक्षितं दिशन्तु । वित्तं दिशन्तु । वृत्तिं दिशन्तु ।

वैरीन्नाशयन्तु । मृत्युं नाशयन्तु । विघ्नान्नाशयन्तु । आलस्यं नाशयन्तु । कलहं नाशयन्तु । रोगान्नाशयन्तु । प्रेतान्नाशयन्तु । ब्रह्मराक्षसान्ना शयन्तु । सर्वदुःखानि नाशयन्तु । सर्वपापानि नाशयन्तु । अलक्ष्मीर्नाशयन्तु । अपमृत्युं नाशयन्तु ।

धनं ममास्तु । पशवस्सन्तु । विद्याः सन्तु । सुचित्तमस्तु । सुखवृद्धिरस्तु । सुभक्तिरस्तु । चिन्तितमनोरथावाप्तिरस्तु । चिच्छक्तिरस्तु । कारुण्यमस्तु । निरुपद्रवोऽस्तु । कलिहानिरस्तु ।

कलयन्तु - सत्यसुखौ भवतम् । सुप्रसन्नौ भवतम् । विजयिनौ भवतम् । विहारिणौ भवतम् । सत्फलौ भवतम् । सफलौ भवतम् । सदानन्दौ भवतम् । सत्सुखौ भवतम् । सुश्रियौ भवतम् । सुमङ्गलौ भवतम् ।

सर्वे गजास्याः सर्वसुखं दत्वा यत्र स्मृताः तत्र सन्तु सस्त्रीकाः । मां रक्षन्तु मुदिता भक्तिवश्याः । ये वैरिणः किङ्कराः सन्तु । ओं गणपतये नमो नमः ।। ओं श्रीं ह्रीं क्लीं श्रीश्रीपति - गिरिजागिरिजापति - रतिरतिपति - महीमहीपति-महालक्ष्मी महागणपति - ऋद्ध्यामोद - समृद्धि प्रमोद कान्तिसुमुख - मदनावतीदुर्मुख - मदद्रवाऽविघ्न - द्राविणीविघ्नकर्तृ - वसुधारा शङ्खनिधि - वसुमतीपद्मनिधि - हृदय - शिरश्शक्ति कवच-नेत्रास्त्रशक्ति - ब्राह्मी - माहेश्वरी - कौमारी - वैष्णवी - वाराही - माहेन्द्री-चामुण्डा - महालक्ष्मी - इन्द्राग्नि - यम - निरृति - वरुणवायु-सोमेशान - वज्र - शक्ति - दण्ड - खड्ग - पाश - ध्वज - शङ्ख -त्रिशूलाख्य - श्रीगणेशचक्रस्थ सकलदेवताभ्यो नमः ।

महागणपतिहोमविधानम्

(करिष्यमाणस्य कर्मणः अविघ्नेन परिसमाप्त्यै क्रियमाणा विघ्नेश्वरपूजेव, होमारंभेषु विघ्नेश्वरहोमः क्रियते ।)

अस्य श्रीमहागणपतिमहामंत्रस्य । गणक ऋषिः । निचृद्गायत्री छंदः । महागणपतिर्देवता । गं बीजं । स्वाहा शक्तिः । क्लीं कीलकं । श्री महागणपति प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।। न्यासः ।। ॐ गां अंगुष्ठाभ्यां नमः । ॐ श्रीं गीं तर्जनीभ्यां नमः । ॐ ह्रीं गूं मध्यमाभ्यां नमः । ॐ क्लीं गैं अनामिकाभ्यां नमः । ॐ ग्लौं गौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ॐ गं गः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । एवं हृदयादिन्यासः ।

ध्यानम् । बीजापूरगदेक्षुकार्मुकरुजाचक्राब्जपाशोत्पलव्रीह्यग्रस्व विषाणरत्नकलशप्रोद्यत्कराम्भोरुहः ।। पायात् वल्लभया सपद्मकरया श्लिष्टो जगत् भूषया विश्वोत्पत्तिविपत्तिसंस्थितिकरो विघ्नेश इष्टार्थदः ।

मध्यस्थज्वालात्मकजिह्वायां सपरिवारं गणपतिमावाह्य। ॐ स्वाहा। ॐ श्रीं स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे स्वाहा। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा। इति दशाहुतीः हुत्वा, यथासङ्कल्पितं देवता आवाह्य कर्म निर्वर्तयेत्।

ब्रह्मणस्पतिसूक्तहवनविधिः

(ऋग्वेदीयमन्त्रैः क्रियमाणः)

आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य संकल्पः - मम आत्मनः श्रीगणपतिप्रीतये समस्ताशेषपापक्षयपूर्वकं सकलसंपत्सकलसमृद्धि सहितसकलकार्यसिद्ध्यर्थं आयुरारोग्यैश्वर्याभि वृद्ध्यर्थं मम मनःकामनासिद्ध्यर्थं सग्रहमखं ब्रह्मणस्पतिसूक्तैकविंशतिहवनाख्यं कर्म करिष्ये। तत्रादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं कृत्वा स्वस्तिपुण्याहवाचनं, मातृका पूजनं, नान्दीश्राद्धं तथाचार्यादिऋत्विग्वरणं च कुर्यात्। वृतः आचार्यः स्थण्डिलपूर्व भागे गणपतिभद्रे वा सर्वतोभद्रे वा केवले स्वस्तिके ब्रह्मा दिमण्डल देवताः संस्थाप्य पूजयेत्।

तदुपरि धान्यपूरितमध्यभागे कलशं संस्थाप्य तयोपरि पूर्णपात्रं निधाय यथाशक्ति निर्मितां सुवर्णमयीं यथोक्तलक्षणां श्रीगणेशप्रतिमां वा संस्थापयेत्। सा प्रतिमा पूर्णपात्रोपरि लिखिते अष्टदले "गणानां त्वा" इति मन्त्रेण संस्थाप्या। अनन्तरं यथामिलितषोडशोपचारैः यथाविधि पूजां कुर्यात्।

ततश्च स्थण्डिलान्तिके संस्कारपूर्वकं स्वस्वगृह्यसूत्रविधिना अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाहिताग्नौ प्रधानदेवतां गणपतिं द्विषष्टि - क्रमात्मकब्रह्मणस्पतिसूक्तेन प्रतिऋचं जुहुयात्। यथा कामः तथा द्रव्यमिति न्यायेन दूर्वाङ्कुरद्रव्यम्, मोदकद्रव्यम्, लाजद्रव्यम्, साज्यसमिद्द्रव्यं वा गृह्णीयात्।

एते मन्त्रा हवनकाले ॐकारयुक्ताः स्वाहान्ताश्च वक्तव्याः। (१) ॐ सोमानं स्वरणं... औशिजः स्वाहा। (२) ॐ यो रेवान्यो... तुरः स्वाहा। (३) ॐ मा नः शंसो... ब्रह्मणस्पते स्वाहा। (४) ॐ स घा वीरो... मर्त्यं स्वाहा। (५) ॐ त्वं तं ब्रह्मण... त्वंहसः स्वाहा। (६) ॐ उत्तिष्ठ... भवासचा स्वाहा। (७) ॐ त्वामिद्धि... आचके स्वाहा। (८) ॐ प्रैतु ब्रह्मण... नयंतु नः स्वाहा। (९) ॐ यो वाघते... मनेहसं स्वाहा। (१०) ॐ प्रनूनं... चक्रिरे स्वाहा। (११) ॐ तमिद्वोचे... अश्ववत्स्वाहा। (१२) ॐ को देव... क्षयं दधे स्वाहा। (१३) ॐ उप क्षत्रं... वज्रिणः स्वाहा। (१४) ॐ गणानां त्वा... सादनं स्वाहा। (१५) ॐ देवाश्चित्ते... ब्रह्मणामसि स्वाहा। (१६) ॐ आ विबाध्या... स्वर्विदं स्वाहा। (१७) ॐ सुनीति ... महित्वनं स्वाहा। (१८) ॐ न तमंहो ... ब्रह्मणस्पते स्वाहा। (१९) ॐ त्वं नो... हरस्वती स्वाहा। (२०) ॐ उत वा यो... कृधि स्वाहा। (२१) ॐ त्रातारं ... मुनशन् स्वाहा। (२२) ॐ त्वया वयं ... अनप्रसः स्वाहा। (२३) ॐ त्वया व यमु ... तारिषीमहि स्वाहा। (२४) ॐ अनानुदो ... हर्षिणः स्वाहा (२५) ॐ अदेवे... शर्धतः स्वाहा। (२६) ॐ भरेषु ... रथाँ इव स्वाहा। (२७) ॐ तेजिष्ठया ... अर्दय स्वाहा। (२८) ओं बृहस्पते ... धेहि चित्रं स्वाहा। (२९) ॐ मा नः... साम्नो विदुः स्वाहा। (३०) ॐ विश्वेभ्यो... धर्तरि स्वाहा। (३१) ॐ तव श्रिये ... अर्णवं स्वाहा। (३२) ॐ ब्रह्मणस्पते ... सुवीराः स्वाहा। (३३) ॐ सेमा...नो मतिं स्वाहा। (३४) ॐ यो नं त्वा...पर्वतं स्वाहा। (३५) ॐ तद्देवानां... व्यचक्षयत्स्व स्वाहा। (३६) ॐ अश्मास्य...समुद्रिणं स्वाहा। (३७) ॐ सना ता...ब्रह्मणस्पतिः स्वाहा। (३८) ॐ अभिनक्ष...पुरा विशं स्वाहा। (३९) ॐ ऋतावानः...जहुर्हितं स्वाहा। (४०) ॐ ऋतज्येन... योनयः स्वाहा। (४१) ॐ स संनय ... वृथा स्वाहा। (४२) ॐ विभु प्रभु... विशः स्वाहा। (४३) ॐ योऽवरे.. स्पतिः स्वाहा। (४४) ॐ विश्वं सत्यं... जिगातं स्वाहा। ४५. उताशि + पतिः स्वाहा (४६) ॐ ब्रह्मण...पृथक् स्वाहा। (४७) ॐ ब्रह्मण...

वेषिमे हवं स्वाहा। (४८) ॐ ब्रह्मणस्पते त्वम... सुवीराः स्वाहा। (४९) ॐ इन्धानो ... ब्रह्मणस्पतिः स्वाहा। (५०) ॐ वीरेभिः ... ब्रह्मणस्पतिः स्वाहा। (५१) ॐ सिन्धु... ब्रह्मणस्पतिः स्वाहा। (५२) ॐ तस्मा... ब्रह्मणस्पतिः स्वाहा। (५३) ॐ तस्मा इ... ब्रह्मणस्पतिः स्वाहा। (५४) ॐ ऋजुरि... भोजनं स्वाहा। (५५) ॐ यजस्व... वृणीमहे स्वाहा। (५६) ॐ स इज्ज... ब्रह्मणस्पतिं स्वाहा। (५७) ॐ योऽअस्मै...रद्भुतः स्वाहा। (५८) ॐ तमु ज्येष्ठं... राजा स्वाहा। (५९) ॐ इयं वा...मरातीः स्वाहा। (६०) ॐ चत्तो इत...दृषन्निहि स्वाहा। (६१) ॐ अदो य... परस्तरं स्वाहा। (६२) ॐ अग्निर्येन ... समिदं कुरु स्वाहा। (६३) ॐ यत्र बाणाः संपतन्ति कुमारा विशिखा इव। तत्रा नो ब्रह्मणस्पतिरदितिः शर्मय च्छतु विश्वाहा शर्म यच्छतु स्वाहा (६४) ॐ यदिन्द्र ब्रह्मणस्पतेऽ-भिद्रोहं चरामसि। प्रचेतान आङ्गिरसो द्विषतां पात्वंहसः स्वाहा (अन्या ऋचः ब्रह्मणस्पति सूक्ते द्रष्टव्याः।)

एवं ब्रह्मणस्पतिसूक्तमन्त्राणां हवनं कुर्यात्। तिलैर्वा घृतेन एकैकयाहुत्या दश दश वा यष्टव्याः। (द्रव्यकामः दूर्वाङ्कुरद्रव्यम् कीर्तिकामः लाजद्रव्यम्, इष्टमनोरथार्थसिद्ध्यर्थं मोदकद्रव्यम्, गृह्णीयात्।)

शेषेण स्विष्टकृत्। होमं संपाद्य पूर्णाहुतिं दत्वा यथा क्रमं होमशेषं समापयेत्। ततश्च प्रार्थयेत्।

देहेन वाचा मनसा कृतान्मे सांसर्गिकान् जागृतस्वप्नजातान्।
सौषुप्ततौर्यान् सकलापराधान् क्षमस्व हेरम्ब दयानिधे त्वम्।

अथर्वशीर्षगणहवनविधानम्

आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा सदभीष्टफल संसिद्ध्यर्थं ऋद्धि बुद्धिसहितश्रीसिद्धिविनायकप्रीत्यर्थं श्रीगणेशाथर्वशीर्षमंत्रैः गणपतिहवन कर्म करिष्ये।

आदौ महागणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं आचार्यादिवरणं सम्पाद्य गृहस्य ईशानभागे मण्डपं निर्माय अष्टदलपद्मे धान्यस्योपरि विधिवत्कलशं संस्थाप्य

तत्र वरुणं पूजयेत् । तस्योपरि पूर्णपात्रे चंदनेन षट्कोणचक्रं लिखित्वा तस्योपरि स्वर्णनिर्मितां चतुर्भुजां परशुपाशाङ्कुशमोदकसहितां गणेशप्रतिमां अग्न्युत्तारण-प्राणप्रतिष्ठापूर्वकं "गं गणपतये नमः" इति मंत्रेण व्याहृत्य, स्थापयित्वा, षण्मुद्रां दर्शयित्वा पीठदेवताः प्रणवपूर्वकं स्थापयेत् ।

पूर्वद्वारे द्वारश्रियै नमः । रमायै नमः । रमापतये नमः । दक्षिणद्वारे द्वारश्रियै नमः । गौर्यै नमः । गौरीपतये नमः । पश्चिमद्वारे द्वारश्रियै नमः । रत्यै नमः । रतिपतये नमः । उत्तरद्वारे द्वारश्रियै नमः । महद्यै नमः । वराहाय नमः ।

अथ पीठदेवताः । ॐ गं गणपतये नमः । ॐ सं सरस्वत्यै नमः । ॐ श्रीं महालक्ष्म्यै नमः । वास्तुपुरुषाय नमः । मण्डूकाय नमः । कालाग्निरुद्राय नमः । कूर्माय नमः । वराहाय नमः । अनन्ताय नमः । पृथिव्यै नमः । इक्षुसागराय नमः । स्वर्णद्वीपाय नमः । रत्नमण्डपाय नमः । कल्पवृक्षाय नमः । मणिवेदिकायै नमः । गं गणपतये नमः । दुं दुर्गायै नमः । गुं गुरुभ्यो नमः । अं आधारशक्त्यै नमः । अनन्ताय नमः । धर्माय नमः । ज्ञानाय नमः । वैराग्याय नमः । अनैश्वर्याय नमः । (मध्ये) अनंताय नमः । कंदाय नमः । नालाय नमः । पद्माय नमः । पत्रेभ्यो नमः । केसरेभ्यो नमः । कर्णिकायै नमः । सूर्यमण्डलाय नमः । चन्द्रमंडलाय नमः । वह्निमंडलाय नमः । सं सत्वाय नमः । रं रजसे नमः । तं तमसे नमः । अं आत्मने नमः । पं परमात्मने नमः । ज्ञानात्मने नमः । मायातत्त्वाय नमः । विद्यातत्त्वाय नमः । शिवतत्त्वाय नमः । इन्द्राय नमः । अग्नये नमः । यमाय नमः । निर्ऋतये नमः । वरुणाय नमः । वायवे नमः । सोमाय नमः । ईशानाय नमः । तीव्रायै नमः । ज्वालिन्यै नमः । नन्दायै नमः । भोगदायै नमः । कामरूपिण्यै नमः । उग्रायै नमः । तेजोवत्यै नमः । सत्यायै नमः । विघ्ननाशिन्यै नमः । ईशितायै नमः । वशितायै नमः । प्राप्त्यै नमः । प्राकाम्यायै नमः । (मध्ये) ऋद्धिबुद्धिसहित श्रीमहागणपतये नमः । स्थापयामि पूजयामि । प्राच्यादिषु अष्टौ लोकपालान् आवाह्य ।

गणानां त्वेति मंत्रेण मूलमंत्रेण च षोडशोपचारैः संपूज्य । वारुणसूक्तैः गणपतिसूक्तेन अष्टोत्तरसहस्र(शत) संख्यात्मकमूलमंत्रेण कलशाभि मन्त्रणं कृत्वा प्रार्थ्य । पश्चिमतः स्थण्डिले विधिवत् बलवर्धननामाग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाधानं कुर्यात् ।

अथर्वशीर्षन्यासः ।

अस्य श्री अथर्वशीर्षमंत्रस्य । गणक ऋषिः । निचृद्गायत्री छंदः । गणपतिर्देवता । गं बीजम् । अं शक्तिः । मं कीलकम् । मम मनोवांछि कामनासिद्ध्यर्थं अथर्वशीर्षजपे विनियोगः ।

गणकऋषये नमः शिरसि । निचृद्गायत्रीछंदसे नमः मुखे । गणेशदेवतायै नमः हृदये । मं कीलकाय नमः गुह्ये । गं बीजाय नमः नाभौ । अं शक्तये नमः पादयोः ।

अथ अंगुलिन्यासः । ॐ गां अंगुष्ठाभ्यां नमः । ॐ गीं तर्जनीभ्यां नमः ॐ गूं मध्यमाभ्यां नमः । ॐ गैं अनामिकाभ्यां नमः । ॐ गौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ॐ गः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ।

ॐ गां हृदयाय नमः । ॐ गीं शिरसे स्वाहा । ॐ गूं शिखायै वषट् । ॐ गैं कवचाय हुम् । ॐ गौं नेत्रत्रयाय वौषट् । ॐ गः अस्त्राय फट् । इति हृदयादिन्यासः ।

अथ ध्यानम् । रक्तांभोधिस्थपोतोल्लसदरुणसरोजाधिरूढं त्रिनेत्रम् पाशं चैवांकुशाढ्यं रदनमभयदं बाहुभिर्धारयन्तम् । शक्त्या युक्तं गजास्यं पृथुतरजठरं नागयज्ञोपवीतम् देवं चन्द्रार्धचूडं सकलभयहरं विघ्नराजं नमामि ॥ १ ॥

एवं ध्यात्वा मानसोपचारैः संपूज्य । ॐ नमो हेरम्बाय नमः । लं पृथिव्यात्मकं गंधं परिकल्पयामि । ॐ उमासुताय नमः । हं आकाशात्मकं पुष्पं परिकल्पयामि । ॐ अघनाशनाय नमः । यं वाय्वात्मकं धूपं परिकल्पयामि । ॐ लंबोदराय नमः । रं अग्न्यात्मकं दीपं परिकल्पयामि । ॐ शिवसूनवे नमः । वं अमृतात्मकं नैवेद्यं परिकल्पयामि । ॐ श्रीचिंतामणये नमः । सर्वात्मकान् तांबूलादिछत्रचामरान्तानुपचारान् परिकल्पयामि ।

'ॐ गं गणपतये नमः स्वाहा' इति मंत्रेण अष्टोत्तरशताज्येन (१०८) हुत्वा गणपतये इदं न ममेति त्यागः। ततः अथर्वशीर्षमंत्रैः (१) ॐ नमस्ते गणपतये स्वाहा। गणपतय इदं न मम। (ओं नमस्ते गणपतये स्वाहा, गणपतय इदं न ममेति प्रति मन्त्रं आवर्तते) (२) ॐ त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि... (३) ॐ त्वमेव केवलं कर्तासि (४) ॐ त्वमेव केवलं धर्तासि (५) ॐ त्वमेव केवलं हर्तासि (६) ॐ त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि (७) ॐ त्वं साक्षादात्मासि नित्यम् (८) ॐ ऋतं वच्मि (९) ॐ सत्यं वच्मि (१०) ॐ अव त्वं माम् (११) ॐ अव वक्तारम् (१२) ॐ अव श्रोतारम् (१३) ॐ अव दातारम् (१४) ॐ अव धातारम् (१५) ॐ अवानूचानमवशिष्यम् (१६) ॐ अव पश्चात्तात् (१७) ॐ अव पुरस्तात् (१८) ॐ अवोत्तरात्तात् (१९) ॐ अव दक्षिणात्तात् (२०) ॐ अव चोर्ध्वात्तात् (२१) ॐ अवाधरात्तात् (२२) ॐ सर्वतो मां पाहि पाहि समंतात् (२३) ॐ त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः (२४) ॐत्वमानंदमयस्त्वं ब्रह्ममयः (२५) ॐ त्वं सच्चिदानंदाद्वितीयोऽसि (२६) ॐ त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि (२७) ॐ त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि (२८) ॐ सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते (२९) ॐ सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति (३०) ॐ सर्वं जगदिदं त्वयि लयमेष्यति (३१) ॐ सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति (३२) ॐ त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः (३३) ॐ त्वं चत्वारि वाक्पदानि (३४) ॐ त्वं गुणत्रयातीतः (३५) ॐ त्वं देहत्रयातीतः (३६) ॐ त्वं कालत्रयातीतः (३७) ॐ त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम् (३८) ॐ त्वं शक्तित्रयात्मकः (३९) ॐ त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम् (४०) ॐ त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुः (४१) ॐ रुद्रस्त्वमिन्द्रः (४२) ॐ त्वमग्निस्त्वं वायुः (४३) ॐ त्वं सूर्यस्त्वं चंद्रमाः (४४) ॐ त्वं ब्रह्मभूर्भुवः सुवरोम् (४५) ॐ गणादिं न्पूर्वमुच्चार्य वर्णादिंतदनन्तरम् (४६) ॐ अनुस्वारः परतरः अर्धेन्दुलसितम् (४७) ॐ तारेण रुद्धम् (४८) ॐ एतत्तव मनुस्वरूपम् (४९) ॐ गकारः पूर्वरूपम् (५०) ॐ अकारो मध्यमरूपम् (५१) ॐ अनुस्वारश्चान्त्यरूपम्

(५२) ॐ बिन्दुरुत्तररूपम् (५३) ॐ नादः संधानम् (५४) ॐ सꣳहिता संधिः सैषा गणेशविद्या (५५) ॐ गणक ऋषिः निचृद्गायत्रीछन्दः गणपतिर्देवता ॐ गं ओं (गणपतये नमः) (५६) ॐ एकदंताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नो दन्ती प्रचोदयात् (५७) ॐ एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम्। रदं च (अभयं) वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम् (५८) ॐ रक्तं लंबोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्। रक्तगंधानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम् (५९) ॐ भक्तानुकंपिनं देवं जगत्कारणमच्युतम्। ॐ आविर्भूतं च सृष्टयादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम् (६०) ॐ एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः (६१) ॐ नमो व्रातपतये (६२) ॐ नमो गणपतये (६३) नमः प्रमथपतये (६४) ॐ नमस्ते अस्तु ॐ लंबोदराय (६५) ॐ एकदंताय (६६) ॐ विघ्ननाशिने (६७) ॐ शिवसुताय (६८) ॐ (श्री) वरदमूर्तये नमः।

ततश्च एतदथर्वशीर्षं ...य एवं वेद। इति पठित्वा ततः पीठदेवताभ्यः इन्द्रादिभ्यश्च एकैकामाज्याहुतिं दत्वा स्विष्टकृदादिप्रायश्चित्तहोमान्ते पूर्णाहुतिं दद्यात्। बर्हिषि पूर्णपात्रविनयनादिहोमशेषं संपाद्य उत्तरपूजां, महापूजां, महानैवेद्यं, अष्टद्रव्यनैवेद्यं, हस्तमोदकसमर्पणं, मंत्रपुष्पाञ्जलिं समर्प्य एतत्कर्म ईश्वरार्पणं कुर्यात्।

गणपतिहोमविधिकारिका

सभिच्चर्वाज्यमन्त्रेण गणानां त्वेति मन्त्रतः।
हुनेदष्टोत्तरशतं अष्टाविंशतिरेव वा॥ १॥
ततस्तु मूलमन्त्रेण मूलद्रव्येण होमयेत्।
नारिकेलं च कदलीलाजामोदकमेव च॥ २॥
पृथुकं सक्तुसंयुक्तं तिलमिक्षुस्तथोत्तरम्।
अष्टद्रव्याणि संयुज्य कबलीकृत्य होमयेत्॥ ३॥
आज्यसंस्कारमध्ये तु अष्टद्रव्यं प्रपूजयेत्।
मोदकादिक विघ्नेशान्पूर्वादिषु प्रपूजयेत्॥ ४॥

मोदकान्पृथुकान् लाजान् नारिकेलेक्षुसक्तवः ।
मध्वाज्यतिलसंयुक्तं तिलं कदलिमष्टमम् ॥ ५ ॥

विघ्नेशो भूरवीशानसोमाः वह्निः हरिस्तथा ।
ब्रह्माणं च यजेदन्ते गन्धाद्यैः परिपूजयेत् ॥ ६ ॥

अघोरास्त्रेण संप्रोक्ष्यास्त्रमन्त्रेण रक्षयेत् ।
द्रव्यमाज्यं च संस्कृत्य पश्चाद्द्वारादि होमयेत् ॥ ७ ॥

लाजानां मुष्टयोऽप्यष्टौ पृथुकं सक्तवस्तथा ।
तिलानां मुष्टयोऽप्यष्टौ कदल्यष्टकमीरितम् ॥ ८ ॥

मोदकाश्च तथैवाष्टौ इक्षुखण्डमथाष्टमम् ।
एकैकं पर्वमुद्दिष्टं इक्षुखण्डं गुडोत्तरम् ॥ ९ ॥

चतुष्पलप्रमाणं तु गुडमत्र समीर्यते ।
क्षौद्रमाज्यं पयश्चैव पलद्वयमितं भवेत् ॥ १० ॥

पूर्वापराज्यसहितैरष्टद्रव्यं हुनेद्बुधः ।
अलाभे ह्यष्टवस्तूनां चतुर्द्रव्येण होमयेत् ॥ ११ ॥

तदभावे द्वयेनापि ह्येकद्रव्येण वा पुनः ।
सोदकं नारिकेलस्य फलाष्टकमिदं शुभम् ॥ १२ ॥

चर्माणि नारिकेलानां अशेषाण्यनले क्षिपेत् ।
उमावृषाङ्कयोश्चैव रतिकन्दर्पयोस्तथा ॥ १३ ॥

रमारमेशयोश्चैव भूवराहौ यथाक्रमम् ।
समिच्चर्वाज्यद्रव्येण ह्येकैकाहुतिपूर्वकम् ॥ १४ ॥

इन्द्रादिलोकपालानां अनेनैव प्रकारतः ।
एतेषां नाममन्त्रेण चतुर्थ्यन्तं च होमयेत् ॥ १५ ॥

चत्वारिंशच्चतुःपुर्वं चतुःशतजपं चरेत् ।
प्रत्यहं तर्पणं कुर्यात् सदा तत्र विचक्षणः ॥ १६ ॥

चतुर्लक्षजपं कुर्यात्पुरश्चरणसिद्धये।
तद्दशांशेन होमश्च दशांशं विप्रभोजनम् ॥ १७ ॥
करोति यदि पूतात्मा तस्य लोके महीयते।
गणेशदीक्षां कुर्वीत एकविंशतिरात्रकम् ॥ १८ ॥
नित्यमश्नन्पयो गव्यं गुरुवर्त्मप्रबोधकः।
मार्गशीर्षे तथा भाद्रपदे चैकादशी सिता ॥ १९ ॥
गणेशनवरात्रं तु प्रारभेत विचक्षणः।
चतुर्थ्यां तु समाप्याथ ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ २० ॥

तर्पणकारिका

होमकाले तर्पणं तु होमान्ते वास्यकर्मणि।
पूजान्ते वा जपान्ते वा तर्पणं तु चतुर्विधम् ॥ १ ॥
तर्पणं चतुरावृत्ति मंत्राणां मन्त्रमादिमम्।
एकैकमक्षरं प्रोक्तं एकैकाक्षरवृद्धिदम् ॥ २ ॥
प्रणवाद्यैश्च संयुक्तं स्वाहाकारेण संयुतम्।
तर्पयामीति युक्ताङ्गतर्पणस्य विधिः स्मृतः ॥ ३ ॥
अष्टाविंशतिधा चैव चतुर्वारं प्रतर्पयेत्।
बीजाक्षरेण संयुक्तं रमेशादींश्च तर्पयेत् ॥ ४ ॥
गामित्यादि च संयुक्तं गणपान् षट् प्रतर्पयेत्।
दूर्वाङ्कुरयुतहस्तेन द्वौ निधी च प्रतर्पयेत् ॥ ५ ॥
अष्टाविंशतिरक्षराणि दशभिर्युक्तं चतुर्भिः पदैः
पश्चात् पञ्चरमादिकांश्च गणपान् षट् द्वौ निधी तर्पयेत्।
प्रत्येकं मनुनामुना च चतुरावृत्या विभोर्मस्तके
चत्वारिंशदतः चतुःशतमथो चत्वारि संख्याविधिः ॥ ६ ॥

नारिकेलखण्डहवनकल्पः

महागणपतिप्रीत्या सर्वसत्कार्यसिद्धिदम् ।
लाङ्गलीफलखण्डानां वक्ष्यामि हवनक्रमम् ॥ १ ॥
दशवारं गणानां त्वा जपित्वाथर्वशीर्षकम् ।
एकविंशतिवारं च जपेच्छ्रद्धापुरःसरम् ॥ २ ॥
विधिनाग्निं प्रतिष्ठाय बलवर्धनसंज्ञकम् ।
भावयित्वा गणपतिं परिषिच्य यथाविधि ॥ ३ ॥
नारिकेलस्य खण्डानां जुहुयात् हव्यवाहने ।
मन्त्रेणैकं गणानां त्वा जुहुयाच्छकलं ततः ॥ ४ ॥
दशाथर्वशिरोमन्त्रैः द्विरावृत्या तु विंशतिः ।
एवं हुनेत्प्रतिदिनं एकविंशतिमाहुतिम् ॥ ५ ॥
हुनेत् घृतं व्याहृतिभिः साद्गुण्यार्थं च कर्मणः ।
होमशेषं समाप्याथ ब्रह्मणस्पतयेऽर्पयेत् ॥ ६ ॥
समर्पयामि मनसा वाचा तन्वेति भक्तितः ।
सर्वसत्कार्यसंसिद्धः भवत्येव न संशयः ॥ ७ ॥
सत्कामनायाः संसिद्ध्यै वक्ष्ये काम्यक्रमान्तरम् ।
अथर्वशीर्षोक्तमूलमन्त्रं दशसहस्रकम् ॥ ८ ॥
गायत्रीं वा गणपतिं जपेदयुतसंख्यया ।
द्विदशैकफलानां तु खण्डैः जपदशांशतः ॥ ९ ॥
सहस्रं जुहुयाद्धीमान् ब्रह्मणस्पतितुष्टये ।
संकल्पितस्य कार्यस्य सिद्धिं प्राप्नोति सत्वरम् ॥ १० ॥

बौधायनोक्तः विनायककल्पः

आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य पुण्यतिथौ - मम श्रीसिद्धि विनायकप्रसादेन सर्वकर्मसु निर्विघ्नताप्राप्त्यर्थं बौधायनोक्तविनायककल्पानुसारेण श्रीमहागणपतिमुपासिष्ये ।

तत्रादौ गणेशपूजनं, पुण्याहवाचनं, स्थण्डिलस्य ऐशान्ये वरुणमावाह्य संपूजयेत्। स्थण्डिले अग्नेः प्रतिष्ठापनां कृत्वा अन्वाधानं कुर्यात्। प्रमुखदेवता भूपतिविनायकः। भुवनपतिविनायकः। भूतानां पतिविनायकः। अंगहोमे वरुणं द्विः। प्रधानहोमान्तं कृत्वा।

पश्चिमाभिमुखे देवे उपविष्टे कलशोपरि प्रतिमायां विग्रहे वा विनायक स्थापनं पूजनम्। संकल्पादिः। पूजनान्ते ॐ भूपतये नमो भुवनपतये नमो भूतानां पतये नमः। इति मंत्रेण उपस्थाय - ॐ विनायकाय भूपतये नमो विनायकाय स्वाहा। ॐ विनायकाय भुवनपतये नमो विनायकाय स्वाहा। ॐ विनायकाय भूतानां पतये नमो विनायकाय स्वाहा।

इति मन्त्रेण प्रधानहोमं कृत्वा ''इमं मे'' इत्यादि होमशेषं प्रायश्चित्तान्तं समापयेत्। अपूपं, मोदकं, सक्तून्, पायसं विनिवेदयेत्। एतत् निवेदनं भूमौ मण्डलं विलिख्य बलिदानरूपेण कर्तव्यम्।

तत्र मंत्राः। ॐ विघ्नाय स्वाहा। ॐ विनायकाय। ॐ वीराय। ॐ शूराय। ॐ उग्राय। ॐ भीमाय। ॐ हस्तिमुखाय। ॐ वरदाय। ॐ विघ्नपार्षदेभ्यः। ॐ विघ्नपार्षदीभ्यः स्वाहा। स्वाहा प्रतिमन्त्रं। ''ये भूता'' इति मन्त्रेण भूतेभ्यः बहिर्भागे बलिं दद्यात्। ततश्च पंचसूत्रात्मकं कंकणं हस्ते व्याहृतिभिः बध्नीयात्। विनायक महाबाहो विघ्नेश भवदाज्ञया॥ कामा मे साधिताः सर्वे इदं बध्नामि कंकणम्॥ १॥

पूर्णाहुतिं होमशेषं समाप्य साग्निकं विनायकं प्रदक्षिणीकृत्य साष्टाङ्गं प्रणम्य प्रार्थयेत्। ततश्च विसर्जयेत्।

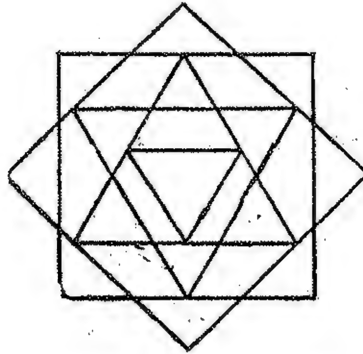
सपर्याङ्गो होमः

(वैदिकतान्त्रिकः) (वैदिके आपस्तंबीयगृह्यानुसरि)

पूजामण्टपस्य ईशानभागे चतुरश्राकारं हस्तायाममङ्गुष्ठोन्नतं स्थण्डिलं परिकल्प्य तत्समीपे स्वासनमास्तीर्य, आसनपूजां विधाय प्राङ्मुखः उपविश्य महागणपति मन्त्रेण प्राणानायम्य, ऋषिच्छन्दो देवताबीज शक्तिकीलककर हृदयादिन्यासान् विन्यस्य महागणपतिं ध्यायन् लमित्यादिना उपचरेत्।

मूलं १०८ वारं जप्त्वा जपं समर्प्य श्रीगुरुं प्रणमेत् । स्थण्डिलं मूलेन निरीक्ष्य, फट् इति सामान्यार्घ्योदकेन प्रोक्ष्य कुशेन ताडयित्वा, हुं इत्यवकुण्ठ्य स्थण्डिलोपरि मध्यमदक्षिणोत्तरेषु क्रमेण प्रागग्रास्तिस्रो रेखा विलिख्य तदुपरि मध्यमपश्चिमपूर्वेषु उदगग्राः तिस्रो रेखाः विलिख्य, तासु रेखासु उल्लेखक्रमेण - ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ब्रह्मणे नमः । ४ यमाय नमः । सोमाय नमः । ४ रुद्राय नमः । ४ विष्णवे नमः । ४ इन्द्राय नमः । इत्यभ्यर्चयेत् ।। (४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं)

ततः स्वदेहे षडङ्गन्यासं कुर्यात् । यथा - ४ सहस्रार्चिषे हृदयाय नमः । ४ स्वस्तिपूर्णाय शिरसे स्वाहा । ४ उत्तिष्ठपुरुषाय शिखायै वषट् । ४ धूमव्यापिने कवचाय हुं । ४ सप्तजिह्वाय नेत्रत्रयाय वौषट् । ४ धनुर्धराय अस्त्राय फट् ।

अनेनैव षडङ्गेन अग्नीशासुरवायुकोणेषु मध्ये दिक्षु च स्थण्डिलमभ्यर्च्य तत्र अष्टकोणषट्कोणत्रिकोणात्मकमग्निचक्रं प्रवेशरीत्या विलिख्य त्रिकोणे दिगष्टकं विभाव्य तत्र स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन दिक्षु मध्ये च क्रमात् –

४ पीतायै नमः । ४ श्वेतायै नमः । ४ अरुणायै नमः । ४ कृष्णायै नमः । ४ धूम्रायै नमः । ४ तीव्रायै नमः । ४ स्फुलिङ्गिन्यै नमः । ४ रुचिरायै नमः । ४ ज्वालिन्यै नमः इति पीठशक्तीः समर्चयेत् ।।

ततः पीठमध्ये – ४ तं तमसे नमः । ४ रं रजसे नमः । ४ सं सत्वाय नमः । ४ आं आत्मने नमः । ४ अं अन्तरात्मने नमः । ४ पं परमात्मने नमः । ४ ह्रीं ज्ञानात्मने नमः । इति पूजयेत् ।।

ततः त्रिकोणे - ४ ओं ह्रीं वागीश्वरीवागीश्वराभ्यां नमः – इति मन्त्रेण जनिष्यमाणस्य वह्नेः पितरौ वागीश्वरीवागीश्वरौ संपूज्य तयोर्मिथुनीभावं भावयित्वा (अरणेः सूर्यकान्ताद्वा वह्निमुत्पाद्य द्विजगृहाद्वा) अग्निं आनीय मृत्पात्रे ताम्रपात्रे वा स्थण्डिलाद्बहिः आग्नेय्यां ऐशान्यां नैर्ऋत्यां वा दिशि निधाय तस्मात्क्रव्यादांशमेकमग्निशकलं फट् इति अस्त्रमन्त्रेण नैर्ऋत्यां निरस्य अग्निं मूलेन निरीक्ष्य प्रोक्ष्य फट् इति कुशैस्ताडयित्वा हुं इत्यवकुण्ठ्य, धेनुयोनिमुद्रे प्रदर्श्य, ततः ४ ओं रं वैश्वानर जातवेद इहावह लोहिताक्ष सर्वकर्माणि साधय स्वाहा इति मूलाधारोद्गतं संविदग्निं ललाटनेत्रद्वारा निर्गमय्य तं वागीश्वरबीजस्य वागीश्वरीयोन्यां प्रवेशबुद्ध्या बाह्याग्नौ संयोजयेत्। (स्वमूलाधारस्थ वह्निमण्डलगतं परमात्मस्वरूप - अग्नीषोमात्मकात् बिन्दोः सकाशात् अग्निं, मणिपूरकगत जाठराग्निना सह सुषुम्नामार्गेण वहन् नासा पुटाध्वना निर्गमय्य, रमिति वह्निबीजं उच्चरन् पुरतः पात्रस्थिते अग्नौ योजयेत्। बैन्दव - औदर्य - पार्थिव वह्नीनामैक्यं विभावयेत्। वागीश्वर बीजं वागीश्वरी योन्यां निहितं भावयेत्। इत्यपि क्रमः।)

ततः ४ कवचाय हुं इति मन्त्रेण इन्धनैराच्छाद्य ४ अग्निं प्रज्वलितं वन्दे जातवेदं हुताशनम्। सुवर्णवर्णममलं समिद्धं विश्वतोमुखम्॥ इत्युपस्थाय। ४ उत्तिष्ठ पुरुष हरितपिङ्गल लोहिताक्ष सर्वकर्माणि साधय मे देहि दापय स्वाहा इति वह्निमुत्थाप्य ततः ओं ह्रीं इति स्थण्डिलोपरि अग्निं त्रिवारं भ्रामयित्वा स्थण्डिले स्थापयेत्। ४ चित्पिङ्गल हन हन दह दह पच पच सर्वज्ञाज्ञापय स्वाहा इति प्रज्वाल्य, ज्वालिनीमुद्रां प्रदर्श्य (प्राक्तोयं निधाय), वागीश्वरीगर्भे धृतं ध्यात्वा ऐं नमः अस्य होमाग्नेः गर्भाधानकर्म, पुंसवनकर्म, सीमन्तोन्नयनकर्म, जातकर्म, महागणपत्यग्निरिति नाम्ना नामकरणकर्म च कल्पयामि नमः, ४ ऐं नमः महागणपत्यग्नेः अस्य अन्नप्राशनकर्म, चौलकर्म, उपनयनकर्म, गोदानकर्म, विवाहकर्म च कल्पयामि नमः - इति तत्तत्कर्मभावनया अक्षतैरभ्यर्चयेत्॥

ततः सामान्यार्घ्योदकेनाग्निं मूलेन परिषिच्य अग्निमलंकृत्य प्रागग्रैरुदगग्रैश्च कुशैः परिस्तीर्य उत्तरतो दर्भानास्तीर्य दर्वी आज्यस्थालीं प्रोक्षणीं प्रणीतां इतरदर्वीं इध्मं च द्वन्द्वन्यञ्चि (अधोबिलं) पात्राणि सादयित्वा द्वौ दर्भौ प्रादेशमात्रे पवित्रे कृत्वा अद्भिरनुमृज्य, सामान्यार्घ्योदकेन षट् पात्राणि प्रोक्ष्य, प्रोक्षणीपात्रमादाय पुरतो निधाय, अक्षतैः सह सामान्यार्घ्योदकेन पूरयित्वा, हस्तयोः अङ्गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यामुदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां मूलेन त्रिः प्रागुत्पूय, मूलेन सप्तधा अभिमन्त्र्य, उत्तानानि पात्राणि कृत्वा, इध्मं विस्रस्य त्रिः प्रोक्ष्य, प्रोक्षणीपात्रं दक्षिणतो निधाय, प्रणीतापात्रमादाय पुरतो निधाय, पवित्रे तस्मिन्निधाय, अक्षतैः सह अङ्कुशमुद्रया मूलेन सामान्यार्घ्योदकेन पूरयित्वा पूर्ववदुत्पूय घ्राणसममुद्धृत्य पात्रासादानादुत्तरतो दर्भेषु सादयित्वा, वरुणाय नमः इति गन्धपुष्पाक्षतैरभ्यर्च्य दर्भैः प्रच्छाद्य, पवित्रे आज्यपात्रे निधाय, अग्नेः दक्षिणतो ब्रह्माणं दर्भेषु निषाद्य, अस्मिन् महागणपति होमकर्मणि ब्रह्माणं त्वा वृणे । ओं ब्रह्मणे नमः सकलाराधनैः स्वर्चितम् । इति पूजयेत्

अपरेणाग्निं पवित्रान्तर्हितायामाज्यस्थाल्यां आज्यं निरुप्य उदीचोऽङ्गारान्निरूह्य तेषु आज्यमधिश्रित्य ज्वलता तृणेनावद्योत्य द्वे दर्भाग्रे प्रच्छिद्य प्रक्षाल्य प्रत्यस्य त्रिः पर्यग्निकृत्वा उदगुद्वास्य अङ्गारान्प्रत्यूह्य आज्यस्थालीं स्वपुरतो निधाय मूलेन सप्तवारमभिमन्त्र्य ईक्षणप्रोक्षणताडनावकुण्ठनानि कृत्वा उदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां पुनराहारमाज्यं त्रिरुत्पूय पवित्रग्रन्थिं विस्रस्य अप उपस्पृश्य प्रागग्रं अग्नौ प्रहरति । अथ दर्व्यौ अग्नौ प्रतितप्य दर्भैः संमृज्य पुनः प्रतितप्य प्रोक्ष्य निधाय दर्भान् अद्भिः संस्पृश्य अग्नौ प्रहरति ॥

इध्ममादाय परिधीन् परिदधाति - स्थूलं उदगग्रं पश्चात्, अणीयांसं दीर्घं प्रागग्रं दक्षिणतः, अणिष्ठं ह्रसिष्ठं प्रागग्रं उत्तरतः, अग्निपरिस्तरणयोर्मध्ये अन्योन्यसंस्पृष्टान् निधाय, मध्यमं परिधिं दक्षिणहस्तेनोपस्पृश्य अग्नेः दक्षिणपूर्व - उत्तरपूर्वदेशयोः आघारसमिधौ निधाय अग्निं परिषिञ्चति - अदितेऽनुमन्यस्व, अनुमतेऽनुमन्यस्व, सरस्वतेऽनुमन्यस्व, देव सवितः प्रसुव इति परिषिच्य अग्निमलंकृत्य इध्ममादाय द्विरभिघार्य मूलमध्ययोः

मध्यं मृगीमुद्रया गृहीत्वा अस्मिन् महागणपति होमकर्मणि ब्रह्मन् इध्ममाधास्ये इति ब्रह्माणमनुज्ञाप्य, ओं आधत्स्व इत्यनुज्ञातः हस्ताभ्यां इध्मं आदधाति। स्रुवेण आज्यमादाय तूष्णीं आघारावाघारयति।

(इतरदर्व्यां वायव्यादाग्नेयान्तं) स्वाहा। प्रजापतय इदं न मम।

(प्रधानदर्व्यां नैर्ऋत्यादीशानान्तं) स्वाहा। इन्द्रायेदं न मम।

(उत्तरार्धपूर्वार्धे) अग्नये स्वाहा। अग्नय इदं। न मम।

(दक्षिणार्धपूर्वार्धे) सोमाय स्वाहा। सोमायेदं। न मम।

(समं पूर्वेण मध्ये) अग्नये स्वाहा। अग्नय इदं न मम।

आरम्भप्रभृति एतत्क्षणपर्यन्तं मध्ये संभावितसमस्तदोषप्रायश्चित्तार्थं सर्वप्रायश्चित्तं होष्यामि। ओं भूर्भुवःसुवः स्वाहा। प्रजापतय इदम् न मम। (अथाग्निं ध्यायेत्)

त्रिणयनमरुणसाबद्धमौलिं सुशुक्लां-
शुकमरुणमनेकाकल्पमम्भोजसंस्थम्।
अभिमतवरशक्तिं स्वस्तिकाभीतिहस्तं
नमत कनकमालालंकृतांसं कृशानुम्॥

अथ अष्टकोणे स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन।

४ जातवेदसे नमः। ४ सप्तजिह्वाय नमः। ४ हव्यवाहनाय नमः। ४ अश्वोदराय नमः। ४ वैश्वानराय नमः। कौमारतेजसे नमः। ४ विश्वमुखाय नमः। ४ देवमुखाय नमः। इत्यभिपूज्य॥

षट्कोणे ४ सहस्रार्चिषे हृदयाय नमः। ४ स्वस्तिपूर्णाय शिरसे स्वाहा। ४ उत्तिष्ठपुरुषाय शिखायै वषट्। ४ धूमव्यापिने कवचाय हुम्। ४ सप्तजिह्वाय नेत्रत्रयाय वौषट्। ४ धनुर्धराय अस्त्राय फट्। इत्यभ्यर्च्य।

त्रिकोणे- ४ ओं वैश्वानर जातवेद इहावह लोहिताक्ष सर्वकर्माणि साधय स्वाहा इति मन्त्रेण अग्निं पुष्पाक्षतैरर्चयेत्।

अग्नेः सप्तजिह्वासु एकैकां आज्याहुतिं कुर्यात्।

४ हिरण्यायै नमः स्वाहा - हिरण्याया इदं न मम (ऐशान्यां)

४ कनकायै नमः स्वाहा - कनकाया इदं न मम (प्राच्यां)

४ रक्तायै नमः स्वाहा - रक्ताया इदं न मम (आग्नेय्यां)

४ कृष्णायै नमः स्वाहा - कृष्णाया इदं न मम (नैर्ऋत्यां)

४ सुप्रभायै नमः स्वाहा - सुप्रभाया इदं न मम (पश्चिमायां)

४ अतिरक्तायै नमः स्वाहा - अतिरक्ताया इदं न मम (वायव्यायां)

४ बहुरूपायै नमः स्वाहा - बहुरूपाया इदं न मम (मध्ये)

४ वैश्वानर जातवेद इहावह लोहिताक्ष सर्वकर्माणि साधय स्वाहा - अग्नय इदं नमम। ४ उत्तिष्ठपुरुष हरितपिङ्गळ लोहिताक्ष सर्वकर्माणि साधय मे देहि दापय स्वाहा - अग्नय इदं न मम। ४ चित्पिङ्गळ हन हन दह दह पच पच सर्वज्ञाज्ञापय स्वाहा अग्नय इदं न मम।

४ मूलं - गणानां त्वा + सादनम्। श्रीमहागणपतिमावाहयामि नमः।

४ मूलं - महागणपतये नमः गन्धान्धारयामि नमः।

४ मूलं महागणपतये नमः - पुष्पैः पूजयामि नमः।

४ मूलं सुमुखाय नमः इत्यादिषोडशनामभिः अर्चयेत्।

४ मूलं महागणपतये नमः धूपमाघ्रापयामि नमः।

४ मूलं महागणपतये नमः दीपं दर्शयामि नमः।

४ मूलं महागणपतये नमः महानैवेद्यं कल्पयामि नमः।

पूजा क्रमेण जुहुयात -

४ मूलं महागणपतये स्वाहा। (त्रिः)

४ ओं स्वाहा। ४ ओं श्रीं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं स्वाहा। ४ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये स्वाहा। ४ ओं श्री ह्रीं क्लीं ग्लौं गणपतये वर वरद स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वर वरद सर्वजनं मे वशं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा॥ ४ मूलं स्वाहा (४ वारं)

पीठशक्तिहोमः ४ तीव्रायै स्वाहा । ४ ज्वालिन्यै स्वाहा । ४ नन्दायै स्वाहा । ४ भोगदायै स्वाहा । ४ कामरूपिण्यै स्वाहा । ४ उग्रायै स्वाहा । ४ तेजोवत्यै स्वाहा । ४ सत्यायै स्वाहा । ४ विघ्ननाशिन्यै स्वाहा ।

धर्माद्यष्टकहोमः - ४ ॠं धर्माय स्वाहा । ४ ॠं ज्ञानाय स्वाहा । ४ ॡं वैराग्याय स्वाहा । ४ ॡं ऐश्वर्याय स्वाहा । ४ ॠं अधर्माय स्वाहा । ४ ॠं अज्ञानाय स्वाहा । ४ ऌं अवैराग्याय स्वाहा । ४ ॡं अनैश्वर्याय स्वाहा । ४ मूलं महागणपतये स्वाहा । (१० वारं) ।

षडङ्गहोमः - ४ ओं गां हृदयाय नमः । हृदयदेव्यै स्वाहा । ४ श्रीं गीं शिरसे स्वाहा । शिरोदेव्यै स्वाहा । ४ ह्रीं गूं शिखायै वषट्, शिखादेव्यै स्वाहा । ४ क्लीं गैं कवचाय हुं कवचदेव्यै स्वाहा । ४. ग्लौं गौं नेत्र त्रयाय वौषट्, नेत्रदेव्यै स्वाहा । ४ गं गः अस्त्राय फट्, अस्त्रदेव्यै स्वाहा ।

गुर्वोघहोमः - ४ दिव्यौघगुरुभ्यः स्वाहा । ४ सिद्धौघगुरुभ्यः स्वाहा । ४ मानवौघगुरुभ्यः स्वाहा ।

प्रथमावरणहोमः - ४ श्रीं श्रीश्रीपतिभ्यां स्वाहा ४. ह्रीं गिरिजा गिरिजापतिभ्यां स्वाहा । ४ क्लीं रतिरतिपतिभ्यां स्वाहा । ४. ग्लौं महीमहीपतिभ्यां स्वाहा । ४. गं महालक्ष्मी महागणपतिभ्यां स्वाहा ।

द्वितीयावरणहोमः - ४ श्रीं गं ऋथामोदाभ्यां स्वाहा । ४ श्रीं गं समृद्धिप्रमोदाभ्यां स्वाहा । ४ क्लीं गं कान्तिसुमुखाभ्यां स्वाहा । ४ क्लीं गं मदनावती दुर्मुखाभ्यां स्वाहा । ४. क्लीं गं मदद्रवाऽविघ्नाभ्यां स्वाहा । ४. क्लीं गं द्राविणी विघ्नकर्तृभ्यां स्वाहा । ४ ह्रीं गं वसुधाराशङ्खनिधिभ्यां स्वाहा । ४ ग्लौं गं वसुमती पद्मनिधिभ्यां स्वाहा ।

तृतीयावरणहोमः - ४. ओं गां हृदयाय नमः, हृदयदेव्यै स्वाहा । ४. श्रीं गीं शिरसे स्वाहा, शिरोदेव्यै स्वाहा । ४. ह्रीं गूं शिखायै वषट्, शिखादेव्यै स्वाहा । ४. क्लीं गैं कवचाय हुं, कवचदेव्यै स्वाहा । ४. ग्लौं गौं नेत्रत्रयाय वौषट्, नेत्रदेव्यै स्वाहा । ४. गं गः अस्त्राय फट्, अस्त्रदेव्यै स्वाहा ।

चतुर्थावरण होमः- ४ आं ब्राह्मयै स्वाहा। ४ ईं माहेश्वर्यै स्वाहा। ४ ऊं कौमार्यै स्वाहा। ४. ॠं वैष्णव्यै स्वाहा । ४. ॡं वाराह्यै स्वाहा। ४. ऐं माहेन्द्र्यै स्वाहा। ४. औं चामुण्डायै स्वाहा। ४ अः महालक्ष्म्यै स्वाहा।

पञ्चमावरणहोमः - ४ लं वज्रायुधाय इन्द्राय स्वाहा। ४. शक्त्यायुधाय अग्नये स्वाहा। ४. टं दण्डायुधाय यमाय स्वाहा। ४ क्षं खड्गायुधाय निर्ऋतये स्वाहा। ४. वं पाशायुधाय वरुणाय स्वाहा। ४ यं ध्वजायुधाय वायवे स्वाहा। ४ सं शंखायुधाय सोमाय स्वाहा। ४. त्रिशूलायुधाय ईशानाय स्वाहा।

४. मूलं पञ्चावरणचक्रेशाय महागणपतये स्वाहा। (१० वारं)

अष्टद्रव्यहोमः - ४ मूलं स्वाहा। इत्यष्टद्रव्यैः समसंख्याकतया होमः। (मोदकाः अखण्डिताः, पृथुकाः लाजाः सक्तवश्च मुष्टिमिताः। इक्षुखण्डाः पर्वमिताः। नारिकेलं अष्टधा खण्डितम्। तिलाः चुलुकमात्राः। कदलीफलं अखण्डितं, (पृथु चेत् खण्डितं)। मधु-क्षीर-घृतसिक्तानां एषां सामान्यार्घ्य - विशेषार्घ्याभ्यां प्रोक्षणेन पवित्रीकृतानां ४-८-१२-१०८ इति संख्यया होमः।)

नालिकेरशकलहोमः - ४ मूलं, मम अनुकूलं प्रयच्छ प्रयच्छ। प्रतिकूलं नाशय नाशय। संपदो वर्धय वर्धय। सर्वत्र विजयं प्रयच्छ स्वाहा। (८ वारं) *(தேங்காய்கீற்று)*

आज्यहोमः - ४. गणानां त्वा + सादनं स्वाहा। (८ वारं)

व्रीहिधान्यहोमः - ४ उत्तिष्ठ पुरुष हरितपिङ्गल लोहिताक्ष सर्वाभीष्टं देहि देहि दापय दापय स्वाहा। अग्निरूपाय श्रीमहागणपतये इदं, न मम।

नारिकेलकपालहोमः - (त्रिनेत्रकपालेन) ४. जातवेदसे + दुरितात्यग्निः। स्वाहा। अग्निरूपाय महागणपतय इदं, न मम। (अन्येन कपालेन) ध्रुवास्वध्रुवासु क्षितिषु क्षीयन्तो व्यस्मिन् पाशं वरुणो मुमोचत्। अपो वन्वाना अदितेरुपस्थात् यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः स्वाहा। वरुणरूपाय महागणपतय इदं न मम।

दूर्वाद्वयहोमः । (घृतसिक्तदूर्वाङ्कुरैः) मूलं स्वाहा । (८ वारं)

पूर्णाहुतिः । (होमावशिष्टेन आज्येन स्रुचं पूरयित्वा पुष्पं फलं अग्रे निधाय स्रुवेण आच्छाद्य - आतून इन्द्र क्षुमन्तम् । चित्रं ग्राभं सङ्गृभाय । महाहस्ती दक्षिणेन । ४ मूलं वौषट् इति उत्थितो जुहुयात् ।

महागणपतिं मूलेन षोडशभिरुपचारैः पूजयेत् । मूलमन्त्रजपः । (१०८ वारं) गणेशगायत्रीजपः । तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि । तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् । (१० वारं) गणपत्यथर्वशीर्षजपः (१ वारं)

बलिदानं - पुरतः स्ववामे त्रिकोणवृत्त चतुरश्रात्मकं मण्डलं सामान्यार्घ्योदकेन मत्स्यमुद्रया विलिख्य, ४. ऐं व्यापकमण्डलाय नमः इति मण्डले पुष्पं दत्वा, अर्धभक्तपूरितोदकं सक्षीरं निधाय, ४. ओं ह्रीं सर्वविघ्नकृद्भ्यो भूतेभ्यो हुं फट् स्वाहा इति त्रिः पठन् दक्षकरार्पितं वामकरतत्वमुद्रास्पृष्टं तीर्थं बल्युपरि दद्यात् । वामपार्ष्णि घातकरास्फोटौ कुर्वन् समुदश्चितवक्त्रः बाणमुद्रया बलिं भूतैः ग्रासितं विभाव्य योनिमुद्रया प्रणमेत् ।

अथ अग्नेर्मध्यभागे स्थितायां दक्षिणोत्तरायतायां बहुरूपाख्यजिह्वायां, महाव्याहृतिहोमः । ४ भूरग्नये च पृथिव्यै च महते च स्वाहा । अग्नये पृथिव्यै महत इदम् । ४ भुवो वायवे चान्तरिक्षाय च महते च स्वाहा । वायवे अन्तरिक्षाय महत इदम् न मम । ४ सुवरादित्याय च दिवे च महते च स्वाहा । आदित्याय दिवे महत इदम् न मम । ४ भूर्भुवःसुवश्चन्द्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च महते च स्वाहा । चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यो दिग्भ्यो महत इदम् न मम । इति चतस्र आहुतीराज्येन हुत्वा ।

४. इतः पूर्वं प्राणबुद्धिदेहधर्माधिकारतो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु मनसावाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना यत् स्मृतं यत्कृतं यदुक्तं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा । परब्रह्मण इदम् । इति ब्रह्मार्पणाहुतिं विदध्यात् ॥ एतत्कर्मसमृद्ध्यर्थं जयादिहोमः कार्यः ।

स नो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च। उरु ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्राय महि शर्म यच्छ स्वाहा। भुवनस्य पत्यै ब्रह्मण इदं न मम। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयँ स्याम पतयो रयीणां स्वाहा। प्रजापतय इदं न मम। भूः स्वाहा। अग्नय इदं न मम। भुवः स्वाहा। वायव इदं न मम। सुवः स्वाहा। सूर्यायेदं न मम। यदस्य कर्मणोऽत्यरीरिचं यद्वा न्यूनमिहाकरम्। अग्निष्टथ्स्विष्ट-कृद्विद्वान्थ्सर्वँ स्विष्टँ सुहुतं करोतु स्वाहा। अग्नये स्विष्टकृत इदं नमम।

चरुकर्मसु प्रधानदर्व्याज्येन निधानक्रमात् परिध्यञ्जनं कृत्वा लेपकार्यं कुर्यात्। आज्यस्थाल्या दक्षिणतः प्रधानदर्वीं निधाय, इतरदर्वीं मध्ये निधाय, पात्रसादनार्थदर्भानादाय, प्रधानदर्व्यामग्रं, इतरस्यां मध्यं, आज्यस्थाल्यां मूलमित्युदगपवर्गं क्रमेण त्रिरक्त्वा, अक्तस्य बर्हि-षस्तृणमपादाय, प्रज्ञातं निधाय, दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां प्रधानदर्व्यां बर्हिः प्रतिष्ठाप्य, दक्षिणेन करेणाग्नौ प्रहरति। त्रिरुद्यम्य, अपात्ततृणमग्नौ प्रहरति। तत्त्रिरङ्गुल्या निर्दिश्य, अग्निमभिमन्त्रयते। अथ भूमिमुपस्पृश्य, परिधी न्प्रहरति। मध्यमं परिधिमग्नौ प्रहृत्य, अन्यौ परिधी हस्ताभ्यामादाय युगपदग्नौ प्रहरन्नुत्तरार्ध्यस्याग्र मङ्गारेषूपोहति। दर्वीद्वयेन संस्रावं परिधीनभिजुहोति। स्वाहा। वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः सँस्रावभागेभ्य इदं न मम। ओं भूर्भुवस्सुवः स्वाहा। प्रजापतय इदं न मम।

अस्मिन् महागणपतिहोमकर्मणि अविज्ञातप्रायश्चित्तादीनि होष्यामि। अनाज्ञातं यदाज्ञातं यज्ञस्य क्रियते मिथु। अग्ने तदस्य कल्पय त्वँ हि वेत्थ यथातथँ स्वाहा। अग्नय इदं न मम। पुरुषसंमितो यज्ञो यज्ञः पुरुषसंमितः। अग्ने तदस्य कल्पय त्वँ हि वेत्थ यथातथँ स्वाहा। अग्नय इदं न मम। यत्पाकत्रा मनसा दीनदक्षा न यज्ञस्य मन्वते मर्तासः। अग्निष्टद्धोता क्रतुविद्विजान न्यजिष्ठो देवाँ ऋतुशो यजाति स्वाहा। अग्नय इदं न मम। भूः स्वाहा। अग्नय इदं न मम। भुवः स्वाहा। वायव इदं न मम। सुवः स्वाहा। सूर्यायेदं न मम। ओं भूर्भुवस्सुवः स्वाहा। प्रजापतय इदं न मम।

अस्मिन् महागणपतिहोमकर्मणि मध्ये संभावितसमस्तमन्त्र लोपतन्त्र लोपक्रियालोपाज्यलोपन्यूनातिरेकविस्मृतिविपर्यासप्रायश्चित्तार्थं सर्व-प्रायश्चित्तं होष्यामि । ओं भूर्भुवस्सुवः स्वाहा । प्रजापतय इदं न मम । श्रीविष्णवे स्वाहा । विष्णवे परमात्मन इदं न मम । नमो रुद्राय पशुपतये स्वाहा । रुद्राय पशुपतय इदं न मम । अप उपस्पृश्य । सप्त ते अग्न समिधः सप्त जिह्वाः सप्त ऋषयः सप्त धाम प्रियाणि । सप्त होत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति सप्त योनीरापृणस्वा घृतेन स्वाहा । अग्नये सप्तवत इदं न मम । आज्य पात्रादीनुत्तरतो निधाय, प्राणायामं कृत्वा, अग्निं परिषिञ्चति । अदितेऽन्वमँस्थाः । अनुमतेऽन्वमँस्थाः । सरस्वतेऽन्वमँस्थाः । देव सवितःप्रासावीः ।

ततः प्रणीतापात्रं स्वस्य पुरतः आदाय, पूर्णमसि पूर्णं मे भूयाः । सदसि सन्मे भूयाः । सर्वमसि सर्वं मे भूयाः । इति अन्यजलं निनीय तज्जलं प्रागादि प्रदक्षिणं - प्राच्यां दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्ताम् । दक्षिणस्यां दिशि मासाः पितरो मार्जयन्ताम् । प्रतीच्यां दिशि गृहाः पशवो मार्जयन्ताम् । उदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो मार्जयन्ताम् । ऊर्ध्वायां दिशि यज्ञः संवत्सरो यज्ञपतिर्मार्जयन्ताम् - इति प्रतिदिशमुत्सृज्य पुरस्तात् अक्षतोपरि निस्राव्य, तेन - ब्राह्मणेष्वमृतं हितम् । येन देवाः पवित्रेण । अत्मानं पुनते सदा । तेन सहस्रधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा - इत्यात्मानं प्रोक्ष्य दक्षिणतो निषादितं ब्रह्माणं संपूज्य तस्य वरं दत्त्वा प्रागादिपरिस्तरणमुत्तरे विसृजेत् ।

अग्निं प्रज्वलितं वन्दे जातवेदं हुताशनम् । सुवर्णवर्णममलं समिद्धं विश्वतोमुखम् ॥ इत्युपस्थाय चिदग्निं, उपावरोह जातवेदः पुनस्त्वं देवेभ्यो हव्यं वह नः प्रजानन् । आयुः प्रजाँ रयिमस्मासु धेहि अजस्रो दीदिहि नो दुरोणे ॥ महागणपत्यग्निं आत्मन्युद्वासयामि नमः इत्युद्वास्य हृदये अञ्जलिं दद्यात् ।

तद्भूतितिलकं - त्र्यायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्र्यायुषम् । अगस्त्यस्य त्र्यायुषं यद्देवानां त्र्यायुषं तन्मेऽस्तु त्र्यायुषं । शिवो नामासि स्वधितिस्ते पिता नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः । इति त्र्यायुषमन्त्रेण रक्षां धारयेत् । इति शिवम् ।

एकाक्षरगणपतिहवनविधिः

आचम्य पवित्रपाणिः प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रीगणपतिप्रीत्यर्थं दूर्वाभिः (लाजैर्मोदकैर्वा) हवनं करिष्ये। गणेशपूजनादि कृत्वा मंडपमध्ये कलशं धान्योपरि निधाय मण्डपं पूजयेत्।

कुंडपूर्वतः हस्तमात्रायां वेद्यां सर्वतोभद्रं (गणपतिभद्रं वा) विरच्य तत्र ब्रह्मादिमंडलदेवता आवाह्य संपूज्य मंडलमध्ये कलशं संस्थाप्य पूर्णपात्रे रक्तवस्त्रे गणेशाष्टगंधेन (गणेशाष्टगंधो यथा-केशरं रोचना मांसी कस्तूरी अगुरुस्तथा। सुचंदनं तथा मुस्ता रक्तचंदनमष्टमम्) त्रिकोणषट्कोणवृत्ताष्टदलात्मकं मंडलं विलिख्य समंततश्चतुर्दिक्षु चतुर्द्वारयुतं रेखात्रययुतं भूगृहं विलिख्य त्रिकोणमध्ये कर्णिकायां ॐ गं ॐ इति लिखिते मूलमंत्रे कृताग्न्युत्तारणायां सुवर्णप्रतिमायां सिद्धिबुद्धिसहितं श्रीगणपतिं ॐ गं ॐ ॐ 'गणानां त्वा' इति मंत्राभ्यां आवाह्य प्रतिष्ठाप्य कलशशंखघंटादीपान् संपूज्य पूजांगन्यासान् कुर्यात्।

अथ न्यासाः। ऋष्यादिन्यासः। अस्य एकाक्षरगणपतिमंत्रस्य गणक ऋषिः निचृद्गायत्री छंदः। गणपतिर्देवता, गं बीजं, ॐ शक्तिः, श्रीगणपति प्रीत्यर्थं पूजायां विनियोगः। ॐ गां गीं गूं गैं गौं गः इति कर षडङ्गन्यासौ। ओं गं ॐ इति मूलेन व्यापकं कृत्वा ॐ अस्त्राय फट् इति ऊर्ध्वोर्ध्वं तालत्रयं कुर्यात्। ततस्तर्जन्यंगुष्ठाग्रध्वनिना ॐ अस्त्राय फट् इति दिग्बंधनं कुर्यात्।

ध्यानं। सिंदूराभं त्रिनेत्रं पृथुतरजठरं हस्तपद्मैर्दधानं दन्तं पाशांकुशेष्टानुरु करविलसद्बीजपूराभिरामम्॥ बालेंदुद्द्योतमौलिं करिपतिवदनं दानपूरार्द्रगंडं भोगींद्राबद्धभूषं भजत गणपतिं रक्तवस्त्रांगरागम्॥ इति ध्यात्वा॥ ॐ गं ॐ ॐ गणानां त्वा ॐ भूर्भुवः सुवः सिद्धिबुद्धिसहिताय श्रीगणपतये नमः। इति आवाहनादिमन्त्रपुष्पान्तैः उपचारैरभ्यर्च्य आवरणदेवता आवाहयेत्। यंत्रस्थत्रिकोणमध्यगतकर्णिकायां पूर्वे ॐ गणाधिपाय नमः गणाधिपं नागेंद्रभूषाढ्यं लाक्षालक्षितपुष्करं आवाहयामि। दक्षिणे ॐ गणेशाय नमः

गौरं गणेशानं नागेंद्रभूषाढ्यं लाक्षालक्षितपुष्करं आवाहयामि । पश्चिमे ॐ गणनायकाय नमः रक्तं गणनायकं नागेंद्रभू... । उत्तरे ॐ गणक्रीडाय नमः नीलं गणक्रीडं नागेंद्रभूषा... । अभीष्टसिद्धिं मे देहिशरणागतवत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् । १ षट्कोणेषु पूर्वे ॐ गां आमोदाय नमः । २ आग्नेये ॐ गीं प्रमोदाय नमः ३ नैर्ऋते ॐ गूं सुमुखाय नमः । ४ पश्चिमे ॐ गैं दुर्मुखाय नमः । ५ वायव्ये ॐ गौं विघ्नकर्त्रे नमः । ६ ऐशाने ॐ गः विघ्नहर्त्रे नमः । तत्रैव आग्नेयकोणे ॐ गां हृदयाय नमः हृदयशक्तिं आवाहयामि । १ । नैर्ऋते ॐ गीं शिरसे स्वाहा शिरःशक्तिं आवाहयामि २ वायव्ये ॐ गूं शिखायै वषट् शिखाशक्तिं आवाहयामि ३ ऐशाने ॐ गैं कवचाय हुं कवचशक्तिं आवाहयामि ४ अग्रे ॐ गौं नेत्रत्रयाय वौषट् नेत्रशक्तिं आवाहयामि । ५ । पूर्वादिचतुर्दिक्षु ॐ गः अस्त्राय फट् अस्त्रशक्तिं आवाहयामि । अभीष्टसिद्धिं ... द्वितीया वरणार्चनम् । अष्टदले पूर्वादिक्रमेण ॐ वं वक्रतुंडाय नमः ॐ एं एकदंताय नमः ॐ मं महोदराय नमः ॐ गं गजाननाय नमः ॐ लं लंबोदराय नमः ॐ विं विकटाय नमः ॐ विं विघ्नराजाय नमः ॐ धूम्रवर्णाय नमः अभीष्ट ... ४ तृतीयावरणार्च...नम् ॥ ३ ॥ ततोष्टदलांतेषु पूर्वादिक्रमेण ॐ अं अणिमायै नमः ॐ मं महिमायै नमः ॐ लं लघिमायै ॐ गं गरिमायै ॐ प्रां प्राप्त्यै नमः ॐ प्रां प्राकाम्यायै ॐ ईं ईशितायै ॐ वं वशितायै ॥ अभीष्ट + चतुर्थावरणार्चनम् ॥ ४ ॥ ततोष्टदलप्रांतेषु पूर्वादिक्रमेण मातॄः ॐ आं ब्राह्म्यै ॐ ईं माहेश्वर्यै ॐ ऊं कौमार्यै ॐ ॠं वैष्णव्यै ॐ ॡं वाराह्यै नमः ॐ ऐं इंद्राण्यै नमः ॐ औं चामुण्डायै ॐ अः महालक्ष्म्यै ॥ अभीष्टसिद्धिं+ पंचमावरणार्चनम् ॥ ५ ॥ ततो भूपुरांतर्लोकपालान्पूर्वादितः ॐ लं इंद्राय सुराधिपतये नमः ॐ रं अग्नये तेजोऽधिपतये नमः ॐ मं यमाय प्रेताधिपतये ॐ क्षं निर्ऋतये रक्षोऽधिपतये ॐ वं वरुणाय जलाधिपतये ॐ यं वायवे प्राणाधिपतये ॐ सं सोमाय ताराधिपतये ॐ हं रुद्राय भूताधिपतये नैर्ऋतिपश्चिममध्ये ॐ ह्रीं शेषाय नागाधिपतये पूर्वेशानमध्ये ॐ आं ब्रह्मणे

लोकाधिपतये नमः । ६ । अभीष्टसिद्धि + षष्ठमावरणार्चनम् ॥ ६ ॥ ततो भूपुरांतप्रांतभागे पूर्वादिक्रमेण लोकपालायुधानि ॐ बं बज्राय नमः ॐ शं शक्तये । ॐ दं दंडाय । ॐ खं खड्गाय । ॐ पां पाशाय । ॐ अंकुशाय । ॐ गं गदायै । ॐ त्रिं त्रिशूलाय । नैर्ऋतिपश्चिमदेशे ॐ चं चक्राय पूर्वेशानमध्ये ॐ पं पद्माय । अभीष्ट + सप्तमावरणार्चनम् ॥ ७ ॥ भूपुरस्थतृतीयरेखायां पूर्वादिक्रमेण ॐ ऐं ऐरावताय । ॐ पुं पुंडरीकाय । ॐ वां वामनाय । ॐ कुं कुमुदाय । ॐ अं अंजनाय । ॐ पुं पुष्पदंताय । ॐ सां सार्वभौमाय । ॐ सुं सुप्रतीकाय नमः इति ॥ आवरणदेवताभ्यो नमः सकलपूजार्थे गंधान् समर्पयामि इति । गणपतिप्रतिमापूजां समाप्य कुंडांतिकमेत्य कुंडसंस्कारं विधाय "वरद" नामानमग्निं प्रतिष्ठाप्य ध्यात्वा प्रधानदेवतां श्रीसिद्धि बुद्धिसहितं गणपतिं दूर्वांकुरद्रव्येण (लाजद्रव्येण मोदकद्रव्येण वा) श्रीगणपत्यथर्वशीर्षस्य दशखंडात्मकैर्मंत्रैः... संख्याकाहुतिभिर्यक्ष्ये । आवरण देवता ब्रह्मादिमंडलदेवताश्च दशदशसंख्याभिराज्याहुतिभिर्यक्ष्ये । इति सङ्कल्प्य होमं कुर्यात् । ततः स्विष्टकृदादि । प्रायश्चित्तहोमान्ते दिग्बलयः मुख्यदेवताबलिः सार्वभौति कबलिश्च पूर्णाहुतिर्वसोर्धारा आवाहितदेवता नामुत्तरपूजा यजमानाभिषेको, विभूतिधारणं, मन्त्रैर्देवताविसर्जनं, इति साधारणक्रमानुसारेण प्रयोगोऽनुष्ठेयः ॥ (होमः जपांगभूतश्चेत् - जपाद्दशांशतो होमस्तद्दशांशेन ॐ गं ॐ गणपतिं तर्पयामि । इति मंत्रेण तर्पणं । तद्दशांशेन ॐ गं ॐ गणपतिं मार्जयामि इति मंत्रेण मार्जनं कुर्यादिति विशेषः । इति ।)

हवनसौकर्यार्थं आवरणदेवताः लिख्यन्ते । (ॐ कारः सर्वत्रादौ)

गणाधिपाय नमः	गणनायकाय	सुमुखाय
पुष्कराय	गणक्रीडाय	दुर्मुखाय
गणेशाय	आमोदाय	विघ्नहर्त्रे
पुष्कराय	प्रमोदाय	हृदयाय

शिरसे	वशितायै	ब्रह्मणे लोकाधिपतये
शिखायै	ब्राह्म्यै	वज्राय
कवचाय	माहेश्वर्यै	शक्तये
नेत्रत्रयाय	कौमार्यै	दंडाय
अस्त्राय	वैष्णव्यै	खड्गाय
वक्रतुंडाय	वाराह्यै	पाशाय
एकदंताय	इंद्राण्यै	अंकुशाय
गजाननाय	चामुण्डायै	गदायै
लंबोदराय	महालक्ष्म्यै	त्रिशूलाय
विकटाय	इंद्राय सुराधिपतये	चक्राय
विघ्नराजाय	अग्नये तेजोधिपतये	पद्माय
धूम्रवर्णाय	यमाय प्रेताधिपतये	ऐरावताय
अणिमायै	निर्ऋतये रक्षोधिपतये	पुंडरीकाय
महिमायै	वरुणाय जलाधिपतये	वामनाय
लघिमायै	वायवे प्राणाधिपतये	कुमुदाय
गरिमायै	सोमाय ताराधिपतये	अंजनाय
प्राकाम्यायै	रुद्राय भूताधिपतये	पुष्पदंताय
ईशितायै	शेषाय नागाधिपतये	सार्वभौमाय
		सुप्रतीकाय

श्रीगणपतिहोमः (लघुः)

सङ्कल्पः- श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रीमहागणपति प्रसादसिद्ध्यर्थं श्रीमहागणपतिहोमकर्म करिष्ये। (अप उपस्पृश्य)

कलशं गन्धपुष्पाक्षतैरभ्यर्च्य पूजां कृत्वा, वं इति २१ वारं अभिमन्त्र्य धेनुमुद्रया अमृतीकृत्य, तेनात्मानं अग्निकुण्डं पूजाहोमद्रव्याणि च प्रोक्ष्य, आत्मनो दक्षिणे भागे पीठे भगवन्तं श्रीमहागणपतिं (कलशे मूर्तौ वा) आवाहयेत्।

आत्मनः पुरतः चतुरश्रस्थण्डिलं (होमकुण्डं) मूलेन निरीक्ष्य, फट् इति प्रोक्ष्य, कुशेन ताडयित्वा, कुशं नैर्ऋत्यां परिहृत्य, स्थण्डिलोपरि प्रागग्राः तिस्रो रेखाः दक्षिणे वामे मध्ये च क्रमेण विलिख्य, तदुपरि उदगग्राः पश्चिमे मध्ये पूर्वत्र च क्रमेण विलिख्य, अद्भिरवोक्ष्य अप उपस्पृशेत्।

भूर्भुवस्सुवरों इति अग्निं प्रतिष्ठाप्य, प्राक् तोयं निधाय, अग्निमिध्वा, प्रज्वालयेत्। प्रागग्रैः उदगग्रैश्च दर्भैः अग्निं परिस्तीर्य, प्रागादि दक्षिणानुत्तरान् उत्तरानधरान् कृत्वा, उत्तरेणाग्निं दर्भान् संस्तीर्य, तेषु द्वन्द्वं न्यञ्चि दर्वीं आज्यस्थालीं प्रोक्षणीं इतरदर्वीं च निदध्यात्। समौ अप्रच्छिन्नाग्रौ प्रादेशमात्रौ दर्भौ पवित्रे कृत्वा अद्भिरनुमृज्य सपवित्रेण पाणिना पात्राणि संस्पृश्य, प्रोक्षणीपात्रमादाय, अपरेणाग्निं निधाय, सपवित्रे तस्मिन् अक्षतैः सह अपः आसिच्य, प्राचीः त्रिरुत्पूय, पात्राण्युत्तानानि कृत्वा, सपवित्रेण पाणिना सर्वाभिः अद्भिः त्रिः प्रोक्ष्य प्रोक्षणीपात्रं दक्षिणतो निदध्यात्।

आज्यं विलाप्य, अपरेणाग्निं पवित्रान्तर्हितायां आज्यस्थाल्यां आज्यं निरूप्य, उदीचोऽङ्गारान् निरूह्य, तेष्वाज्यमधिश्रित्य, ज्वलता तृणेन अवद्योत्य, द्वे दर्भाग्रे प्रच्छिद्य प्रक्षाल्य प्रत्यस्य, त्रिः पर्यग्नि कृत्वा उदगुद्वास्य, अङ्गारान् प्रत्यूह्य अग्नेः पश्चात् दर्भेषु आज्यस्थलीं निधाय, उदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां पुनराहारं त्रिरुत्पूय पवित्रग्रन्थिं विस्रस्य, अप उपस्पृश्य, प्रागग्रमग्नौ प्रहरेत्।

दर्वीं इतरदर्वीं च अग्नौ प्रतितप्य, दर्भैः संमृश्य प्रोक्ष्य, निधाय, दर्भान्, अद्भिः संस्पृश्य अग्नौ प्रहरति।

अग्निं परिषिञ्चति - अदितेऽनु मन्यस्व । (दक्षिणतः प्राचीनं) अनुमतेऽनुमन्यस्व । (पश्चात् उदीचीनं) सरस्वतेऽनुमन्यस्व । (उत्तरतः प्राचीनं) देव सवितः प्रसुव । (समन्तात्)

अग्निं ध्यायेत् - चत्वारि शृङ्गास्त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्तासो अस्य । त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्यां आविवेश । एष हि देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वो हि जातः स उ गर्भे अन्तः । स विजायमानः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखास्तिष्ठति विश्वतो मुखः । प्राङ्मुखो देव । हे अग्ने ! ममाभिमुखो भव । इति प्रार्थयेत् ।

होमकुण्डं गन्धपुष्पाक्षतैः अलङ्कृत्य (दिक्षु) - इन्द्राय नमः । अग्नये नमः । यमाय नमः । निरृतये नमः । वरुणाय नमः । वायवे नमः । सोमाय नमः । ईशानाय नमः । (मध्ये) अग्नये नमः । (आत्मनि) आत्मने नमः । इत्यभ्यर्च्य,

(इतरदर्व्या जुहोति - वायव्या आग्नेय्यन्तं) स्वाहा । प्रजापतय इदं, न मम ।

(प्रधानदर्व्या जुहोति - नैरऋत्या ऐशान्यन्तं) स्वाहा । इन्द्रायेदं, न मम ।

(उत्तरार्धं पूर्वार्धे) सोमाय स्वाहा । सोमाय इदं, न मम ।

(मध्ये) अग्नये स्वाहा । अग्नय इदं, न मम ।

आरंभप्रभृति एतत्क्षणपर्यन्तं मध्ये संभावितसमस्त दोषप्रायश्चित्तार्थं सर्वप्रायश्चित्तं होष्यामि । ओं भूर्भुवस्सुवस् स्वाहा । प्रजापतय इदं न मम ।

कुंभे मूर्तौ वा महागणपतिमावाहयेत् । श्रीमहागणपति मन्त्रं यथोपदेशं ऋषि-छन्दो - देवता - बीज - शक्ति - कीलक - विनियोग - कर - हृदयादि न्यास दिग्बन्धान् कृत्वा - बीजापूर + इष्टार्थदः इति ध्यात्वा, लमित्यादि पूजाः कृत्वा अस्मिन् कुंभे (मूर्तौ) अग्नौ च भगवन्तं महागणपतिं आवाहयामि । (उभयत्र, पृथक्पृथग्वा प्राणान् प्रतिष्ठापयेत् ।)

ओं आं ह्रीं क्रों यं रं लं वं शं षं सं हं ओं (यरलव शषसहों) हंसः सोऽहं सोऽहं हंसः महागणपतेः प्राण इह प्राणः। जीव इह स्थितः। सर्वेन्द्रियाणि वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रजिह्वाघ्राण प्राणापानव्यानोदानसमानाः इहैवागत्य सुखं चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा। सान्निध्यं कुर्वन्तु स्वाहा। असुनी ते पुनरस्मासु चक्षुः पुनः प्राणमिह नो धेहि भोगम्। ज्योक्पश्येम सूर्यमुच्चरन्तमनुमते मृलया नः स्वस्ति। आं ह्रीं क्रों, क्रों ह्रीं आं (इति ४० वारं जप्त्वा) महागणपति प्राणशक्त्यै नमः। (इति धूपं दीपं घृतमधुनिवेदनं च कृत्वा) (इतः परं ओं श्रीं ह्रीं क्लीं इति प्रणवानां ४ इति संज्ञा।) ओं श्रीं ह्रीं क्लीं श्रीमहागणपतये नमः। आवाहितो भव। स्थापितो भव। सन्निहितो भव। सन्निरुद्धो भव। अवकुण्ठितो भव। देव प्रसीद प्रसीद। देव सर्वजगन्नाथ यावद्धोमावसानकम्। तावत्त्वं प्रीतिभावेन बिम्बे (कलशे) अग्नौ च सन्निधिं कुरु॥ इति प्रार्थयेत्।

ततः अग्नौ कुंभे (बिम्बे) च युगपत् पृथक्पृथग्वा आसनादि उपचारान् समर्पयेत्।

४ श्रीमहागणपतये नमः आसनं समर्पयामि। ४ महागणपतये पादयोः पाद्यं समर्पयामि। ४ महागणपतये हस्तयोरर्घ्यं समर्पयामि। ४ महागणपतये आचमनीयं समर्पयामि। ४ महागणपतये स्नानं समर्पयामि। स्नानानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि। ४ महागणपतये वस्त्राणि धारयामि। आचमनीयं समर्पयामि। ४ महागणपतये उपवीतं समर्पयामि। ४ महागणपतये आभरणानि समर्पयामि। ४ महागणपतये गन्धान् धारयामि। गन्धोपरि हरिद्राकुङ्कुमं समर्पयामि। ४ महागणपतये अक्षतान् समर्पयामि। ४ महागणपतिं पुष्पैः पूजयामि (षोडशनामभिः)। ४ महागणपतये धूपं आघ्रापयामि। ४ महागणपतये दीपं दर्शयामि। आचमनीयं समर्पयामि। ४ महागणपतये नारिकेलं कदलीफलं महानैवेद्यं समर्पयामि। आचमनीयं समर्पयामि। ४ महागणपतये ताम्बूलं समर्पयामि। ४ महागणपतये कर्पूरनीराजनं समर्पयामि। ४ महागणपतये प्रदक्षिणनमस्कारान् समर्पयामि। ४ महागणपतये मन्त्रपुष्पं समर्पयामि।

मूलमन्त्रेण दशधा विभक्तेन आज्येन जुहुयात्। ४ ओं स्वाहा। ४ श्रीं स्वाहा। ४ ह्रीं स्वाहा। ४ क्लीं स्वाहा। ४ ग्लौं स्वाहा। ४ गं स्वाहा। ४ गणपतये स्वाहा। ४ वर वरद स्वाहा। ४ सर्वजनं स्वाहा। ४ मे वशमानय स्वाहा स्वाहा

(अन्यः क्रमः। ४ ओं स्वाहा। ४ ओं श्रीं स्वाहा ४ ओं श्रीं ह्रीं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये स्वाहा। ४ ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद स्वाहा। ४. ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद सर्वजनं (मे) स्वाहा। ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा स्वाहा)

मूलेन आज्येन, मोदकेन, पृथुकैः, लाजैः सक्तुभिः इक्षुखण्डेन, नालिकेरखण्डेन, तिलैः कदली फलैः, अन्यैश्च दाडिम - कपित्थादिभिः पायसेन, गुडान्नेन यथाकामं सगुडमध्वाज्यैः, प्रत्येकं ८-१२-२१-१०८ वारं जुहुयात्। पुनराज्येन अन्ते १६ वारं हुत्वा, ओं ह्रीं चोरगणपतये ममानुकूलं प्रयच्छ स्वाहा इति त्रिराज्येन मोदकेन वा जुहुयात्। पूर्णाहुतिः - मूलमन्त्रेण ४० वारं अभिमन्त्र्य, आतून इन्द्र क्षुमन्तम्। चित्रं ग्राभं सङ्गृभाय। महाहस्ती दक्षिणेन इति जुहुयात्।

कुंभेऽग्नौ पुनः पूजा आसनादिमन्त्रपुष्पान्ता। मोदकानपूपानन्यानि भक्ष्याणि फलानि यथाकामं भगवते निवेदयेत्।

ओं प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम्। स्वाहा। प्रजापतय इदं, न मम। ओं भूः स्वाहा। अग्नय इदं, न मम। ओं भुवः स्वाहा। वायव इदं, न मम। ओं सुवः स्वाहा। सूर्यायेदं न मम। यदस्य कर्मणोऽत्यरीरिचं यद्वा न्यूनमिहाकरम्। अग्निष्टत् स्विष्टकृद् विद्वान् सर्वं स्विष्टं सुहुतं करोतु स्वाहा। अग्नये स्विष्टकृते इदं, न मम। ओं भूर्भुवस्सुवः स्वाहा। प्रजापतय इदं न मम। (प्राणानायम्य) अस्मिन् कर्मणि अविज्ञात प्रायश्चित्तादीनि करिष्ये।

अनाज्ञातं यदाज्ञातं यज्ञस्य क्रियते मिथु । अग्ने तदस्य कल्पय त्वँ हि वेत्थ यथातथम् । स्वाहा । अग्नय इदं, न मम । पुरुषसंमितो यज्ञो यज्ञः पुरुषसंमितः । अग्ने तदस्य कल्पय त्वं हि वेत्थ यथातथम् । स्वाहा । अग्नय इदं न मम । यत्पाकत्रा मनसा दीनदक्षा न । यज्ञस्य मन्वते मर्तासः । अग्नि ष्टद्धोता क्रतुविद् विजानन् । यजिष्ठो देवान् ऋतुशो यजाति । स्वाहा । अग्नय इदं न मम ।

ओं भूः स्वाहा । अग्नय इदं न मम । ओं भुवः स्वाहा । वायव इदं न मम । ओं सुवः स्वाहा । सूर्यायेदं न मम । अस्मिन् होमकर्मणि मध्ये संभावित समस्त मन्त्रलोप तन्त्रलोप द्रव्यलोपादि समस्तदोषप्रायश्चित्तार्थं सर्व- प्रायश्चित्ताहुतिं होष्यामि । ओं भूर्भुवस्सुवस्स्वाहा । प्रजापतय इदं न मम । ओं श्री विष्णवे स्वाहा । विष्णवे परमात्मने इदं न मम । ओं नमो रुद्राय पशुपतये स्वाहा । रुद्राय पशुपतय इदं न मम । (अप उपस्पृश्य) शिष्टमाज्यं मूलेन त्रिरावृत्तेन "सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः सप्त ऋषयस्सप्तः धाम प्रियाणि । सप्त होत्रा सप्त धात्वा यजन्ति सप्तयो- नीरापृणस्वा घृतेन स्वाहा । अग्नये सप्तवत इदं न मम । (आज्यपात्रं उत्तरतो निदध्यात् ।)

अदितेऽन्वमंस्थाः । (इति दक्षिणतः प्राचीनं परिषिञ्चति)

अनुमतेऽन्वमंस्थाः । (इति पश्चात् उदीचीनं)

सरस्वतेऽन्वमंस्थाः । (इति उत्तरतः प्राचीनं)

देवसवितः प्रासावीः । (इति समन्तात्)

हृदयादिन्यास दिग्बन्ध - ध्यान - लमित्यादि पूजा पुरःसरं १०८ वारं मूलमन्त्रं जपेत् । मूलेन १२ वारं जप्तेन क्षीरेण अग्निं तर्पयेत्, श्रीमहागणपतिं तर्पयामि इति । श्री महागणपति पार्षदेभ्यो नमः इति बलिं दत्वा, अस्मा त्कुंभात् अग्नेश्च महागणपतिं यथा स्थानं प्रतिष्ठापयामि इति तं हृदयं नयेत् । अग्निं उपतिष्ठते - अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् । युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम । अग्नये नमः ।

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं हुताशन ।
यद्धुतं तु मया देव परिपूर्णं तदस्तु ते ॥
प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपः कर्मात्मकानि वै ।
यानि तेषामशेषाणां श्रीकृष्णस्मरणं परम् ॥ श्रीकृष्ण कृष्ण कृष्ण ।

कायेन वाचा + समर्पयामि । अनेन होमेन भगवान् सर्वात्मकः श्रीमहागणपतिः प्रीयताम् । ओं तत्सत् । ब्रह्मार्पणमस्तु ।

कुंभजलेन यजमानस्याभिषेकः । मूर्तेस्तु यथा स्थानं निवेशः ।

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிய

ஶ்ரீ கணேச பஞ்சரத்னம்

தமிழாக்கம். (ஸம்ஸ்க்ருத மூலம் முதல் பாகம் பக் 248)

இன்புநல்க மோதகத்தை ஏந்தும் கரத்தனை
என்றுமன்ப ருக்குமுத்தி ஈயுமா வுரத்தனை
அன்புசாலும் அழகுமதியை அஞ்செவிக்கொளணியனை
அலகிலாத வுலகையிங்கு பாதுகாக்கும் ஐயனை
தன்னில்வேறு ஐயனில்த னிப்பெருந் தலைவனை
தாக்குமக்க யாசுரன்றன் வலியழித்த தலைவனை
மன்னுமன்பர் துயர்கெடுத்து மாண்பளிக்கும் மன்னனாம்
மாவிநாயகப் பிரானை யான் வணங்கி வாழ்வனே. (1)

"பக்தியோடு பணிகிலாரை அச்சுறுத்தும் பரமனைப்
பரிதியங் குதிப்பதாகப் பரவியொளிரும் பாலனை
சித்திசேர் சுராசுரர்கள் வணங்கியேத்துஞ் சீலனைச்
சீர்பதத்தைப் பணியுநர்தம் அல்லல் தீர்க்கும் செம்மலை
உத்தமச் சுரர்பிரானை உலகுக்கருளும் நிதியனை
ஓங்குமக் கயப்பிரானை உயர்கணத்தின் தலைவனை
அத்தமா பரப்பிரானை அமைதியோங்க என்றுமே
ஆதியாம் பரம்பிரானை வணங்கியங்கடைவனே (2)

அகிலலோக உயிர்களுக்கும் அமைதியின்ப நல்குவான்
ஆனைமுகத் தசுரனுக்கு ஆகுமறன் அருளினான்
அகிலமேவு மேன்மையாளன் ஆனபெருந் தொந்தியான்
ஆனைமுகத் தருளினான் அழிவிலாத அண்ணலான்
நிகிலவருளின் நீர்மையாளன் நீண்ட பொறுமை நல்குவான்
நெறிப்படுத்து மின்பினான் நெடும்புகழின் மல்குவான்
முகிழ் மனத்திலெண்ணுவார்க்கு மூதுணர்வை அருளுவான்
மூத்தவொளியி னோங்குவானை முன்துதித்து வாழ்வனே (3)
பரம ஏழை பங்கனாகிப் பரவுதுன்பம் போக்குவான்
பழமையான வற்றினுள்ளே பழமையாகி மேவுவான்
புரமெரித்த புங்கவனார் போற்றுமுதற் பிள்ளையான்
போற்றுசுரர் பகையசுரர் பயிலகந்தை போக்குவான்
பிரளயப்பயங்கரத்திற் பெரிதுபயன் பண்ணுவான்
போ்தனஞ் சயன்முதலாம் பேரரவப் பூணினான்
விரவுகன்ன மூலமல்கு விரிமதப் பெருக்கினான்
வேதவாதி யானையானை விதிவணங்கி வாழ்வனே. (4)
அந்தமின்றி யொளிருமந்த அழகுதந்த முதல்வனை
அந்தகற்கு மந்தநல்கும் அந்தகனார் புதல்வனை
முந்துமுள்ள முள்ளடங்கா மூதருளின் உருவனை
மூண்டவிடை யூறழிக்கும் முன்னவனை முடிவிலான்
சிந்தனைகொள் யோகியர்தம் சீரிதயத் தெய்தியே
செம்மையருள் வாழ்வுறவே ஓங்குமுதற் சீரினை
உந்துமற்பு தத்தினானை ஒளிருமேக தந்தனை
உள்ளமொன்ற என்றுமே உறவணங்கி வாழ்வனே. (5)
"மாகணேச பஞ்சரத்னம் மன்னுமித் துதிகளை
மனவிருப்பி னோடெவரை மாண்புகொண்டு நாடொறும்
மாகணேச வெம்பிரானை மனத்திலே இருத்தியே
வாழுமதி காலைதன்னில் வாக்கினால் வழுத்தினால்
ஆகநோய்களின்மையும் ஆகுதோஷமின்மையும்
அமைதியான வாழ்வினோடு அருமைமகப் பேற்றையும்
போகமோடு புனித ஆயுள் பொலியுமட்ட சித்தியும்
புண்ணியமா விரைவிலெய்திப்போக்கியத்தி வாழ்வரே

விநாயகர் புராணம்

அகரமென அறிவாகி உலக மெங்கும்
அமர்ந்தகர உகரமக ரங்கள் தம்மாற்
பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப்
பலவேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு
புகரில் பொருள் நான்கினையும் இடர்தீர்ந் தெய்தப்
போற்றுநருக் கறக்கருணை புரிந்தல் லார்க்கு
நிகரில்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளும்
திருமலனைக் கணபதியே நினைத்து வாழ்வோம் (1)

நிருவி கற்பமாய், நிறைந்தஆ னந்தபூ ரணமாய்,
நிருவி காரமாய், நிர்க்குண மாய், அத்து விதமாய்,
நிருவி சேடமாய், நிரஞ்சன மாகி, ஒன்றுலும்
நிருமி தப்படாக் கணேச, நின் நீள்கழல் தொழுதாம். (2)

பிரமமாய் ஒளி யாய், நிரா காரமாய்ப், பெரிதாய்த்
தரணி யாதிதத் துவமெலாங் கடந்ததத் துவமாய்,
வரமெலாந்தரும் வள்ளலாய், ஏகமாய் வதியும்
பரமனாகிய கணேச நின் பதமலர் தொழுதாம். (3)

என்றும் நீங்குருத் திருவுரு வுடையதாய், எங்கும்
ஒன்றி நின்றுணர்ந் திடும் அறி வானந்த உருவாய்த்
துன்றும் யோகியர் தியானிக்கப் படுஞ்சுக மாகிச்
சென்று சேர்தராக் கணேச நின் திருவடி தொழுதாம் (4)

உலக காரண காரண மாய், உயிர்க் குயிராய்,
இலகு ஞானியர் தமை இழந் தெய்துநற் பேருய்ப்,
பலவு மாய்ப்பரப் பிரம்மமாய், பரேசமாய்ப், பரமாய்த்
திலக மாகிய கணேச நின் திருவடி தொழுதாம் (5)

சகல லோகமும் படைத்தளித் தழிக்குந்தற் பரமாய்,
அகில லோகத்தும் புகலிடந் தனக்கிலா, அமைவாய்ப்
புகலு லோகங்கள் அனைத்திற்கும் புகலிடந் தானாம்
பகவனாகிய கணேச நின் பதமலர் தொழுதாம் (6)

உகத்துக் காதியாய்த், தேவருக் காதியாய் உலவாச்
சுகத்துக் காதியாய்ச் சுரர்களுக் கீசராய்ச், சுடரும்
மகத்துக் கீசராய்க், கணங்களுக் கீசராய், மதிப்போர்
அகத்துக் கூடிய கணேச நின் அடியிணை தொழுதாம் (7)

இராச தத்தொழி லாகிய சிருட்டியை இயற்ற
விராவி ராசதத் துருக்கொடு பிரமனாய், மேலாய்ப்
பராவு வித்தைகள் அனைத்திற்கும் பயில் பிறப்பிடமாய்,
ஓராது நின்றருள்கணேச நின் ஒளிர்ப்பதம் தொழுதாம் (8)

சோர்விலாதசாத் துவிகநற் றொழிலெனுந் திதிக்குச்
சார்வ தானதா மதந்தனில் உருவ கொண்டரியாத்
தீர்வி லாப்பகை அசுரரைச் செகுத்திருந் தேவர்க்
கார்வ மேயருள் கணேச நின் அருட்பதந் தொழுதாம் (9)

தாம தத்தொழி லானசங் காரமாற்றுதற்குத்
தோம கற்றுசாத் துவிகத்தில் தோன்றுருத் திரனாய்,
ஏம முற்றிமை யோர்முனி வோரெலாம் இறைஞ்சச்
சேம வைப்பதாங் கணேச நின் சேவடி தொழுதாம் (10)

கிரண பந்தியாற் பயிரையும் கிளர்சுதைப் பெருக்கால்
பரவு தேவர்கள் தம்மையும் மகிழ்வித்துப் பார்ப்பார்க்
கரசனாய், உலகத்து வெப்பறுத்திடுங் திங்கட்
சொருவ மாகிய கணேச நின் துணைவடி தொழுதாம் (11)

ஒளிப்பி ழம்பதாய், யோகவா யுவினுரு வாகி,
விளிப்பில் காலங்கள் தெரிப்பதாய்த் தொழிலெலாம் விளைத்துக்
களிப்ப தாய்ப்பல சத்திய தானசெங் கதிராய்த்
தெளிப்ப நின்றருள் கணேச நின் சேவடி தொழுதாம் (12)

நிரப்பில் தன்மமாய்த் துறக்கமாய் நிறைந்தத்த துவமாய்த்
தரைச் சொரூபமாய், சமுத்திர மாய்த், திசைச் சுரராய்க்,
கரப்பி லாஉல கனைத்துமாய்க் கலந்துநின் றருளும்
பரப்பி ரம்மமாங் கணேச நின் பாதங்கள் தொழுதாம் (13)

தோத்திராட்டகம்

பந்தமகற்றும் அனந்தகுணப் பரப்பும் எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில் ஈண்டியிருந்தது, சுரக்குமோ,
சந்த மறைஆ கமங்கலைகள் அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ,
அந்த இறையாங் கணபதியை அன்பு கூரத் தொழுகின்றோம். 1

உலகமுழுதும் நீக்கமற ஒன்றாய் நிற்கும் பொருள் எவன், அவ்
வுலகிற் பிறக்கும் விகாரங்கள் உறாத மேலாம் ஒளியாவன்,
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை ஊட்டுங் களைகண் எவன், அந்த
உலக முதலைக் கணபதியை உவந்து சரண மடைகின்றோம். 2

இடர்கள் முழுதும் எவனருளால் எரிவீ ழும்பஞ் சென மாயும்,
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால் சுரர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக் கருமம் எவனான் முடிவுறும், அத்
தடவு மருப்புக் கணபதிபொற் சரணஞ் சரண மடைகின்றும். 3

மூர்த்தி யாகித், தலமாகி, முந்நீர் கங்கை முதலான
தீர்த்த மாகி, அறிந்தறியாத் திறத்தி னானும் உயிர்க்குநலம்
ஆர்த்தி, நாளும் அறியாமை அகற்றி அறிவிப் பான் எவன்,அப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியை புகழ்ச் சரணமடைகின்றும். 4

செய்யும் வினையின் முதல்யாவன், செய்யப் படுமப் பொருள்யாவன்
ஐயமின்றி உளதாகும் அந்தக் கருமப் பயன்யாவன்,
உய்யும் வினையின் பயன்வினைவின் ஊட்டி விடுப்பான் எவன் அந்தப்
பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப் புரிந்து சரணமடைகின்றும்.5

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய விகிர்தன் யாவன், விழுத்தகைய
வேத முடிவில் நடம்நவிலும் விமலன் யாவன், விளங்குபர
நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும் நாதன் எவன், எண் குணன் எவன், அப்
போத முதலைக் கணபதியைப் புகழ்ந்து சரண மடைகின்றும். 6

மண்ணின் ஓர்ஐங் குணமாகி வதிவான் எவன் நீ ரிடை நான்காய்
நண்ணி அமர்வான் எவன், தீயின் மூன்றாய் நவில்வான் எவன் வளியின்
எண்ணும் இரண்டு குணமாகி இயைவான் எவன், வானிடை ஒன்றாம்
அண்ணல் எவன் அக் கணபதியை அன்பிற் சரணமடைகின்றோம். 7

பாச அறிவிற் பசுஅறிவிற் பற்றற் கரிய பரன்யாவன்,
பாச அறிவும் பசுஅறிவும் பயிலப் பணிக்கு மவன்யாவன்,
பாச அறிவும் பசுஅறிவும் பாற்றி மேலாம் அறிவான
தேசன் எவன் அக் கணபதியைத் திகழச் சரண மடைகின்றும் 8

(இவ்வெட்டுப் பாடல்களை மூன்று நாட்கள் முப்பொழுதும் ஓதினோர் எல்லாப் பேறுகளையும் பெறுவர் ; எட்டு நாட்கள் ஓதினோரும், சதுர்த்தியன்று எட்டு முறை ஓதினோரும் அட்ட மாசித்திகளுடையவர் ; நாள்தோறும் பத்து முறையாக இரண்டு மாதம் ஓதினோர்க்கு அரசர் வசியமாவர். அவ்வாறு இருபத்தொரு முறை ஓதினோர் மக்கட்பேறு, கல்வி, செல்வம் முதலிய எல்லா நலங்களையும் அடைவர் என்று விநாயகப் பெருமான் காசிபர்க்ஷுமுதலியோர்க்கு அருளினமை, விநாயக புராணத்துட் கூறப்பட்டது.

அதிராவடிகள் அருளிய

மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை

ஒரு நெடுங் கங்கை இருங்குறும் பைம்புகர்
மும்முகச் செந்நுதி நாலிணர் வெண்ணிணக்
குடற்புலவு கமழும் அடற்கழுப் படையவன்
மதலை மாமதந் துவன்றிய கதனுடைக்
கடதடக் கபோலத் தோரிட மருப்பிற்
கரண்டக வுதரத்து முரண்டரு குழவிதன்
சேவடி யுகள மல்ல
தியாவையு மிலமினி யிருநிலத் திடையே (1)

நிலத்துளங்க மேருத் துளங்க நெடுவான்
தலந்துளங்கச் சப்பாணி கொட்டும் - கலந்துளங்கொள்
காமாரி யீன்ற கருங்கைக் கடதடத்து
மாமாரி யீன்ற மணி (2)

மணிசிந்து கங்கைதன் மானக் குருளையை வாளரக்கர்
அணிசிந்த வென்றஎம் ஐயர்க் கிளங்கன்றை அங்கரும்பின்
துணிசிந்த வாய்ப்பெய்த போதகத்தைத் தொடர்ந் தோர்பிறவிப்
பிணிசிந்து கான் முளையைப் பிடித் தோர்க்கில்லை பேதுறலே (3)

பேதுறு தகைய மல்லந் தீதுறச்
செக்கர் குஞ்சிக் கருநிறத் தொக்க
னாப்பண் புக்கவ னிரும் பொறித் தடக்கையு
முரணிய பெருநீதோட்
கொட்ட நாள்வி தேவுதன்
மட்டுகு தெரிய லடிமணந் தனமே (4)

மேய வுருமிடற்றர் வெள்ளெயிற்றர் திண்சேனை
ஓய மணியூச லாடின்றே - பாய
மழைசெவிக்காற் றுந்திய வாளமர்க்கண் எந்தை
தழைசெவிக் காற் றுந்தத் தளர்ந்து (5)

உந்தத் தளரா வளைத்தன முன்னன்மின் னோடைநெற்றிச்
சந்தத் தளரா வொருதனித் தெவ்வன்றன் தாளிரியூர்
விந்தத் தளரா மருங்கிற் கிளிபெற்ற வேழக்கன்றின்
மந்தத் தளரா மலர்ச்சர ணங்கள் வழுத்துமினே (6)

மின்னெடுங் கொண்ட லந்நெடு முழக்கத்
தோவற விளங்கிய துளேக்கைக் கடவுளே
யாமிக வழுத்துவ தேவனோ ! அவனேற்
பிறந்த, திவ்வுலகின் பெரு மூதாதை
யுரந்தரு சிரமரித் தவற்கே ; வரைந்தது,
மேருச் சிமையத்து மீமிசை
வாரிச் செல்வன் மகண்மகன் மொழியே. (7)

மொழியின் மறைமுதலே, முந்நயனத் தேறே
கழியவரும் பொருளே கண்ணே - செழிய
கலாலயனே, எங்கள் கணபதியே, நின்னே
யலாலேயனே, சூழாதென் னன்பு (8)

அன்புத வச்சுற்ற காறழல் கொண்டெயில் மூன்றெரிய
வன்புத வத்துந்தை மாட்டுநின்றுன். மதஞ் சூழ்மருப்பிற்
கன்புத வக்கரத் தாளமிட் டோடிக் கடுநடையிட்
டின்புத வச்செற்று நீயன்று காத்த தியம்புகவே. (9)

கவவுமணிக் கேடகக் கங்கணக் கைவனா
வறைகழ லவுணரொடு பொருத ஞான்றுநின்
புழைக்கர முயிர்த்த வழற்பே ரூதை
வரைநனி கீறி மூரி
யஞ்சேறு புலர்த்து மென்பர்
மஞ்சேறு கயிலே மலேகிழ வோயே. (10)

மலேசூழ்ந் திழிகின்ற மாசுணம் பொற்பாறைத்
தலேசூழ்ந்து தானிணைப்ப தொக்குங் - கலேசூழ்
திரண்டகங்கொள் பேரறிவன் திண்வயிற்றி னும்பர்
கரண்டகங்கொள் காலுயிர்க்குங் கை. (11)

காலது கையது ; கண்ணது தீயது ; கார்மதநீர்
மேலது கீழது நூலது வெற்பது ; பொற்பமைதீம்
பாலது தேனது தானது மென்மொழிப் பாவைமுட்பூண்
வேலது வாளது, நான்மறைக் கின்ற விடுசுடர்க்கே. (12)

சுடர்ப்பிழப்பு தழைத்த அழற்றனி நெடுவேற்
சேய்மூ வுலகமும் வலம்வர வேய
கொன்றையம் படலே துன்றுசடைக் கணிந்த
ஓங்கிருந் தாதையை வளா அய் மாங்கனி
அள்ளற் றீஞ்சுவை யருந்திய
வள்ளற் கிங்கென் மனங்கனிந் திடுமே (13)

இக்கயங்கொண் மூவலயஞ் சூழேழ் - தடவரைகள்
திக்கியங்கள் பேர்ந்தாடச் செங்கீரை - புக்கியங்கு
தேனாட வண்டாடச் செங்கீரை யாடின்றே
வானாடன் பெற்ற வரை. (14)

பெற்றமெல் லோதி சிலம்பின் மகள் ; பெறப் பிச்சுகந்த
மற்றவள் பிச்சன் மயங்கன்முன் னோன்பின் னிணைமைமிகக்
கற்றவனையன் புறங்காட் டிடைநட மாட்டுகந்தோன்
செற்றவெண் டந்தத் தவனம்மை யாட்கொண்டு செய்வதெனே

செய்தரு பொலன்படை மொய்தரு பரூஉக்குருளை
வெள்ளெயிறு பொதிந்த வள்ளுகிர்த் திரள்வாய்ப்
பெருந்திரட் புழைக்கை
மண்முழை வழங்குந் திண்முர ணேற்றின்
பணையடற் பாகன் றனதிணை
நெடும்பொற் சரண மேத்த
இடும்பைப் பௌவ மினிநீந் தலமே ! (16)

அலங்கன் மணிகனக முந்தி யருவி
விலங்கண் மிசையழிவ தொக்கும் - பலங்கனிகள்
உண்டணைந்த கோன்மகுடத் தொண்கடுக்கைத் தாதளைந்து
வண்டணைந்து சோரும் மதம் (17)

மதந்தந்த மென்மொழி மாமலை யாட்டி மடங்கல்கொன்ற
மதந்தந்த முக்க ணரற்குமுன் னீன்றவம் மாமலைபோன்
மதந்தந்த கும்பக் குழவிமந் தாரப்பொன் னாட்டிருந்து
மதந்தந்த செம்மலன் ரேவைய முய்ய வளர்கின்றதே (18)

வளர்தரு கவட்டின் கிளரொளிக் கற்பகப்
பொதும்பர்த் தும்பி யொழிவின் ரேச்சும்
பாரிடைக் குறுநடைத் தோடி
ஞாங்கர் இட்ட மாங்கனி
முழுவதும் விழுங்கிய முனைப்பனைத் தடக்கை
எந்தையல் லதுமற்றியாவுள
சிந்தை செய்யுந் தெய்வதம் நமக்கே (19)

கேளுற் றியான்தளர வொட்டுமே கிம்புரிப்பூண்
வாளுற்ற கேயூர வாளாக்கர் - தோளுற்
றறுத்தெறிந்து கொன்றழித்தே யங்கையங்கண் மீள
இறுத்தெறிந்து கொன்றழித்த ஏறு. (20)

ஏழு தழீஇயஎம் புத்தேள் மருக, எங் குந்தவள
நீறு தழீஇயஎண் தோளவன் செல்வ, வண் டுண்ணநெக்க
ஆறு தழீய கரதலத் தைய, நின்றன்னையல்லால்
வேறு தழீ இத்தொழு மோவணங் காத வியன்சிரமே. (21)

சிரமே, விசும்பு போத வுயரியிரண் டசும்புபொழி யும்மே !
கரமே, வரைத்திரண் முரணிய விரைத்துவி ழும்மே !
புயமே, திசைவிளிம்பு கிழியச் சென்று செறிக் கும்மே !
அடியே, இடுந்தொறும் இவ்வுல கம்பெய ரும்மே !
ஆயினும், அஞ்சுடர்ப் பிழம்பு தழீஇ
நெஞ்சகத் தொடுங்குமோ நெடும்பணைச் சூரே (22)

சூர்தந்த பொற்குவட்டின் சூளிகையின் வானயிர்த்து
வார்தந் தெழுமதியின் மன்னுமே - சீர்தந்த
மாமதலை வான்மதியங் கொம்பு வயிற்றுதித்த
கோமதலை வான்மதியங் கொம்பு (23)

விநாயகர் நான்மணி மாலை

மகாகவி சுப்ரமண்ய பாரதியார்

சக்திபெறும் பாவாணர் சாற்றுபொருள் யாதெனினும்
சித்தி பெறச் செய்வாக்கு வல்லமைக்கா - அத்தனே
நின்றனக்குக் காப்புரைப்பார் நின்மீது செய்யுநூல்
இன்றிதற்குங் காப்பு நீயே 1

நீயே சரணநின தருளே சரணஞ் சரணம்
நாயேன் பலபிழை செய்து களைத்துனே நாடிவந்தேன்
வாயே திறவாத மௌனத் திருந்துன் மலரடிக்குத்
தீயே நிகர்த்தொளி வீசுந் தமிழ்க்கவி செய்குவனே. 2

செய்யுந் தொழிலுன் தொழிலேகாண் ; சீர்பெற் றிடநீ யருள்
செய்வாய்,
வையந்தனையும் வெளியினையும் வானத் தையுமுன்
படைத்தவனே !
ஐயா, நான்முகப் பிரமா, யானை முகனே, வாணிதனைக்
கையா லணைத்துக் காப்பவனே, கமலா சனத்துக் கற்பகமே 3

கற்பக விநாயகக் கடவுளே, போற்றி !
சிற்பர மோனத் தேவன் வாழ்க !
வாரண முகத்தான் மலர்த்தாள் வெல்க !

ஆரண முகத்தான் அருட்பதம் வெல்க !
படைப்புக் கிறையவன் பண்ணவர் நாயகன்
இந்திர குருஎன திதயத் தொளிர்வான்
சந்திர மவுலித் தலைவன் மைந்தன்
கணபதி தாளைக் கருத்திடை வைப்போம் ;
குணமதிற் பலவாம் ; கூறக் கேளீர் :
உட்செவி திறக்கும் ; அகக்கண் ஒளிதரும் ;
அக்கினி தோன்றும் ; ஆண்மை வலியுறும் ;

திக்கெலாம் வென்று ஜயக்கொடி நாட்டலாம்
கட்செவி தன்னைக் கையிலே யெடுக்கலாம் ;
விடத்தையும் நோவையும் வெம்பகை யதனையும்
துச்சமென் றெண்ணித் துயரிலா திங்கு
நிச்சலும் வாழ்ந்து நிலைபெற் றோங்கலாம் ;
அச்சந் தீரும் ; அமுதம் விளையும் ;
வித்தை வளரும் ; வேள்வி யோங்கும் ;
அமரத் தன்மையு மெய்தவும்
இங்கு பெறலாம் ; இஃதுணர் வீரே. 4

உணர்வீர், உணர்வீர் உலகத்தீரிங்குப்
புணர்வீர் அமரறும் போகம் - கணபதியைப்
போத வடிவாகப் போற்றிப் பணிந்திடுமின்
காதலுடன் கஞ்சமலர்க்கால் 5

காலைப் பிடித்தேன் கணபதி நின்பதங் கண்ணிலொற்றி
நூலைப் பலபல வாகச் சமைத்து நொடிப்பொழுதும்
வலைத் தவறு நிகழாது நல்ல வினைகள் செய்துன்
கோலை மனமெனு நாட்டினிறுத்தில் குறியெனக்கே. 6

எனக்கு வேண்டும் வரங்களை யிசைப்பேன் கேளாய் கணபதி
மனத்திற் சலனமில்லாமல், மதியிலிருளே தோன்றுமல்,
நினைக்கும் பொழுது நின்மவுன நிலைவந்திட நீ செயல் வேண்டும்
கனக்குஞ் செல்வம் நூறு வய திவையுந் தர நீ கடவாயே. 7

கடமை யாவன தன்னைக் கட்டுதல்,
பிறர்துயர் தீர்த்தல், பிறர்நலம் வேண்டுதல்,
விநாயக தேவனாய், வேலுடைக் குமரனாய்,
நாராயணனாய், நதிச்சடை முடியனாய்,
பிற நாட்டிருப்போர் பெயர்பலகூறி,
அல்லா யெஹோவா எனத்தொழு தன்புறும்

அதவருந் தானாய், திருமகள், பாரதி,
உமையெனுந் தேவிய ருகந்தவான் பொருளாய்,
உலகெலாங் காக்கு மொருவனைப் போற்றுதல்
இந்நான் கேயிப் பூமியிலெவர்க்கும்
கடமையெனப்படும் ; பயனிதில் நான்காம்,
அறம் பொருள் இன்பம், வீடெனு முறையே
தன்னை யாளுஞ் சமர்த்தெனக் கருள்வாய்,
மணக்குள விநாயகா, வான்மறைத் தலைவா
தனைத்தா னாளுந் தன்மைநான் பெற்றிடில்,
எல்லாப் பயன்களுந் தாமே யெய்தும் ;
அசையா நெஞ்ச மருள்வாய்; உயிரெலாம்
இன்புற் றிருக்க வேண்டிநின் னிருதாள்
பணிவதே தொழிலெனக் கொண்டு
கணபதி தேவா, வாழ்வேன் களித்தே. 8

களியுற்று நின்று கடவுளே யிங்குப்
பழியற்று வாழ்ந்திடக்கண் பார்ப்பாய் - ஒளிபெற்றுக்
கல்விபல தேர்ந்து கடமையெலா நன்காற்றித்
தொல்வினைக்கட் டெல்லாம் துறந்து. 9

துறந்தார் திறமை பெரிததினும் பெரிதாகு மிங்குக்
குறைந்தாரைக் காத்தெளி யார்க்குண வீந்து குலமகளும்
அறந்தாங்கு மக்களு நீடூழி வாழ்கென அண்டமெலாம்
சிறந்தாளு நாதனைப் போற்றிடுந் தொண்டர் செயுந் தவமே. 10

தவமே புரியும் வகையறியேன் சலியா துறநெஞ் சறியாது,
சிவமே நாடிப் பொழுதனைத்துந் தியங்கித் தியங்கி நிற்பேனை,
நவமா மணிகள் புனைந்தமுடி நாதா, கருணா லயனே, தத்
துவமா கியதோர் பிரணவமே, அஞ்சேல் என்று சொல்லுதியே.
சொல்லினுக் கரியனாய்ச் சூழ்ச்சிக் கரியனாய்ப்
பல்லுரு வாகிப் படர்ந்தவான் பொருளை,
உள்ளுயி ராகி யுலகங் காக்கும்
சக்தியே தானாந் தனிச்சுடர்ப் பொருளை,
சக்தி குமாரனைச் சந்த்ர மவுலியைப்
பணிந்தவனுருவிலே பாவனை நாட்டி,
ஓமெனும் பொருளை யுளத்திலே நிறுத்தி,
சக்தியைக் காக்குந் தந்திரம் பயின்று,
யார்க்கும் எளியனாய், யார்க்கும் வலியனாய்,
யார்க்கும் அன்பனாய், யார்க்கு மினியனாய்

வாழ்ந்திட விரும்பினேன் ; மனமே ! நீ யிதை
ஆழ்ந்து கருதியாய்ந் தாய்ந்து, பலமுறை
சூழ்ந்து, தெளிந்தபின் சூழ்ந்தார்க் கெல்லாம்
கூறிக் கூறிக் குறைவறத் தேர்ந்து,
தேறித் தேறிநான் சித்திபெற் றிடவே,
நின்னா லியன்ற துணைபுரி வாயேல்,
ரபான்னா லுனக்கொரு கோயில் புனைவேன் ;
மனமே, எனைநீ வாழ்வித் திடுவாய்
வீணே யுழலுதல் வேண்டா,
சக்தி குமாரன சரண்புகழ் வாயே. 12

புகழ்வோங் கணபதிநின் பொற்கழலை நாளுந்
திகழ்வோம் பெருங்கீர்த்தி சேர்ந்தே - இகழ்வோமே
புல்லரக்கப் பாதகரின் பொய்யை யெலாம் ; ஈங்கிதுகாண்
வல்லபைகோன் தந்த வரம். 13

வரமே நமக்கிது கண்டீர் கவலையும் வஞ்சனையும்
கரவும்/புலைமை விருப்பமு மையமுங் காய்ந்தெறிந்து
சிரமிதெங்கள் கணபதி தாண்மலர் சேர்த்தெமக்குத்
தரமேகொல் வானவர்' என்றுளத் தேகளி சார்ந்ததுவே 14

சார்ந்து நிற்பா யெனதுளமே, சலமுங் கரவுஞ் சஞ்சலமும்
பேர்ந்து, பரம சிவாநந்தர் பேற்றை நாடி, நாடோறும்
ஆர்ந்த வேதப் பொருள்காட்டும் ஐயன், சக்தி தலைப்பிள்ளை,
கூர்ந்த விடர்கள் போக்கிடுநங் கோமான் பாதக் குளிர்நிழலே 15

நிழலினும் வெயிலினு நேர்ந்தநற் றுணையாய்த்
தழலினும் புனலினு மபாயந் தவிர்த்து
மண்ணினுங் காற்றினும் வானினு மெனக்குப்
பகைமையொன் றின்றிப் பயந்தவிர்த் தாள்வான்
உள்ளத் தோங்க நோக்குறும் விழியும்
மௌன வாயும் வரந்தரு கையும்
உடையநம் பெருமான் உணர்விலே நிற்பான்
ஓமெனு நிலையி லொளியாகத் திகழ்வான்
வேத முனிவர் விரிவாப் புகழ்ந்த
பிருஹஸ் பதியும் பிரமனும் யாவுந்
தானே யாகிய தனிமுதற் கடவுள்
யானென தற்றார் ஞானமே தானாய்
முக்தி நிலைக்கு மூலவித் தாவான்
ஸத்தெனத் தத்தெனச் சதுர்மறை யாளர்

நித்தமும் போற்று நிர்மலக் கடவுள்
ஏழையர்க் கெல்லா மிரங்கும் பிள்ளை
வாழும் பிள்ளை மணக்குளப் பிள்ளை
வெள்ளாடை தரித்த விட்டடுனுவென்று
செப்பிய மந்திரத் தேவனை
முப்பொழு தேத்திப் பணிவது முறையே. 16

முறையே நடப்பாய் முழுமூட நெஞ்சே,
இறையேனும் வாடா யினிமேல் - கறையுண்ட
கண்டன் மகன்வேத காரணன் சக்திமகன்
தொண்டருக்குண்டு துணை 17

துணையே, யெனதுயி ருள்ளே யிருந்து சுடர்விடுக்கும்
மணியே, யெனதுயிர் மன்னவனே, யென்றன் வாழ்வினுக்கோர்
அணியே, யெனுள்ளத்தி லாரமு தேயென தற்புதமே,
இணையே துனக்குரைப் பேன்கடை வானில் எழுஞ்சுடரே. 18

சுடரே போற்றி, கணத்தேவர் துரையே போற்றி, எனக்கென்றும்
இடரே யின்றிக் காத்திடுவாய், எண்ணா யிரங்கால் முறையிட்டேன்;
படர்வான் வெளியிற் பலகோடி கோடி கோடிப் பல்கோடி
இடரா தோடு மண்டலங்க ளிசைத்தாய், வாழி யிறையவனே 19

இறைவி இறையவ னிரண்டு மொன்றுகித்
தாயாய்த் தந்தையாய் சக்தியும் சிவனுமாய்
உள்ளொளி யாகி யுலகெலாந் திகழும்
பரம் பொருளேயோ ! பரம் பொருளேயோ !
ஆதி மூலமே ! அனைத்தையுங் காக்கும்
தேவ தேவா, சிவனே, கண்ணா,
வேலா, சாத்தா, விநாயகா, மாடா,
இருளா, சூரியா, இந்துவே, சக்தியே,
வாணீ, காளீ, மாமக ளேயோ,
ஆணாய்ப் பெண்ணாய் அலியாய் உள்ள
தியாதுமாய் விளங்கு மியற்கைத் தெய்வமே,
வேதச் சுடரே, மெய்யாங் கடவுளே,
அபயம் அபயம் அபயநான் கேட்டேன்,
நோவு வேண்டேன் நூறுண்டு வேண்டினேன்;
அச்சம் வேண்டேன், அமைதி வேண்டினேன ;
உடைமை வேண்டேன், உன் துணை வேண்டினேன்
வேண்டா தனைத்தையு நீக்கி
வேண்டிய தனைத்தும் அருள்வதுன் கடனே. 20

கடமை தானேது கரிமுகனே வையத்
திடநீ யருள்செய்தா யெங்க - ளுடைமைகளு
மின்பங்களுமெல்லா மீந்தாய்நீ யாங்களுனக்
கென் புரிவோம் கைம்மா றியம்பு. 21

இயம்பு மொழிகள் புகழ்மறை யாகு மெடுத்தவினை
பயன்படும் தேவர் இருபோதும் வந்து பதந்தருவார்
அயன்பதி முன்னோன் கணபதி சூரியன் ஆனைமுகன்
வியன்புகழ் பாடிப் பணிவார் தமக்குறு மேன்மைகளே 23

மேன்மைப் படுவாய் மனமேகேள் விண்ணி னிடிமுன் விழுந்தாலும்
பான்மை தவறி நடுங்காதே, பயத்தா லேதும் பயனில்லை,
யான்முன் னுரைத்தேன் கோடிமுறை, இன்னுங் கோடி முறை சொல்வேன்,
ஆன்மா வான கணபதியின் அருளுண் டச்ச மில்லையே 23

அச்ச மில்லை, அமுங்குத லில்லை,
நடுங்குத லில்லை, நாணுத லில்லை,
பாவ மில்லை, பதுங்குத லில்லை;
ஏது நேரினு மிடர்ப்பட மாட்டோம் ;
அண்டஞ் சிதறினா லஞ்ச மாட்டோம் ;
கடல்பொங்கி எழுந்தாற் கலங்க மாட்டோம் ;
யார்க்கு மஞ்சோம், எதற்கு மஞ்சோம் ;
வான முண்டு, மாரியுண்டு, எங்குமஞ்சோம்,
எப்பொழுதும் அஞ்சோம்
ஞாயிறுங் காற்றும் நல்ல நீரும்
தீயு மண்ணுந் திங்களு மீன்களும்
உடலு மறிவு முயிரு முளவே ;
தின்னப் பொருளுஞ் சேர்ந்திடப் பெண்டும்
கேட்கப் பாட்டுங் காணநல் லுலகும்
களித்துரை செய்யக் கணபதி பெயரும்
என்றுமிங் குளவாம் ; சலித்திடாய், ஏழை
நெஞ்சே ; வாழி, நேர்மையுடன் வாழி,
எஞ்சகக் கவலைக் கிடங்கொடேல், மன்னோ
தஞ்ச முண்டு, சொன்னேன்,
செஞ்சுடர்த் தேவன் சேவடி நமக்கே. 24

நமக்குத் தொழில்கவிதை, நாட்டிற் குழைத்தல்
இமைப்பொழுதுஞ் சோரா திருத்தல் ; - உமைக்கினிய
மைந்தன் கணநாதன் நங்குடியை வாழ்விப்பான் ;

சிந்தையே, யிம்மூன்றுஞ் செய். 25

செய்யுங் கவிதை பராசக்தி யாலே செயப்படுங்காண்
வையத்தைக் காப்பவ ளன்னை சிவசக்தி வண்மையெலாம்
ஐயத்தி லுந்துரி தத்திலுஞ்சிந்தி யழிவதென்னே
பையத் தொழில்புரி நெஞ்சே கணதியன் பக்தி கொண்டே 26

பக்தி யுடையார் காரியத்திற் பதறார், மிகுந்த பொறுமையுடன்
வித்து முளைக்குந் தன்மைபோல் மெல்லச் செய்து பயனடைவார்,
சக்தி தொழிலே யனைத்துமெனிற் சார்ந்த நமக்குச் சஞ்சலமேன் ?
விந்தைக் கிறைவா, கணநாதா, மேன்மைத் தொழிலிற் பணியெனையே.
எனைநீ காப்பாய், யாவுமாந் தெய்வமே !
பொறுத்தாரன்றே பூமி யாள்வார் ;
யாவுநீ யாயி னனைத்தையும் பொறுத்தல்
செவ்விய நெறியதிற் சிவநிலை பெறலாம் ;
பொங்குதல் போக்கிப் பொறையெனக் கீவாய் ;
மங்கள குணபதி மணக்குளக் கணபதி
நெஞ்சக் கமலத்து நிறைந்தருள் புரிவாய் ;
அகல்விழி யுமையாளாசை மகனே.
நாட்டினைத் துயரின்றி நன்கமைத் திடுவதும்
உளமெனு நாட்டை யொருபிழை யின்றி
ஆள்வதும் பேரொளி ஞாயிறே யனைய
சுடர்தரு மதியொடு துயரின்றி வாழ்தலும்
நோக்கமாகக் கொண்டு நின்பத நோக்கினேன் ;
காத்தருள் புரிக, கற்பக விநாயகா,
காத்தருள் புரிக, கடவுளே, யுலகெலாம்
கோத்தருள் புரிக, குறிப்பரும் பொருளே,
அங்குச பாசமுங் கொம்புந் தரித்தாய்
எங்குல தேவா, போற்றி
சங்கரன் மகனே தாளிணை போற்றி ! 28

போற்றி கலியாணி புதல்வனே பாட்டினிலே
ஆற்ற லருளி யடியேனைத் - தேற்றமுடன்
வாணிபதம் போற்றுவித்து வாழ்விப்பாய் வாணியருள்
வீணையொலி என்னாவில் விண்டு. 29

விண்டுரை செய்குவன் கேளாய் புதுவை விநாயகனே
தொண்டுின தன்னை பராசக்திக் கென்றுந் தொடர்ந்திடுவேன்
பண்டைச் சிறுமைகள் போக்கியென் னாவிற் பழுத்தசுவைத்
தெண்டமிழ்ப் பாட லொருகோடி மேவிடச் செய்குவையே. 30

செய்யா ளினியால் ஸ்ரீதேவி, செந்தா மரையிற் சேர்ந்திருப்பாள்
கையா ளெனநின் றடியேன்செய் தொழில்கள் யாவும் கைகலந்து
செய்வாள் ; புகழ்சேர் வாணியுமென் னுள்ளே நின்று தீங்கவிதை
பெய்வாள், சக்தி துணைபுரிவாள், பிள்ளாய், நின்னைப் பேசிடிலே
பேசாப் பொருளைப் பேசநான் துணிந்தேன்,
கேட்கா வரத்தைக் கேட்கநான் துணிந்தேன்,
மண்மீ துள்ள மக்கள், பறவைகள்,
விலங்குகள், பூச்சிகள், புற்பூண்டு, மரங்கள்
யாவுமென் வினையா லிடும்பை தீர்ந்தே
இன்பமுற் றன்புட னிணங்கிவாழ்ந் திடவே
செய்தல் வேண்டும், தேவ தேவா !
ஞானா காசத்து நடுவே நின்றுநான்
பூமண் டலத்தில் அன்பும் பொறையும்
விளங்குக, துன்பமு மிடிமையு நோவுஞ்
சாவு நீங்கிச் சார்ந்தபல் லுயிரெலாம்
இன்புற்று வாழ்க' என்பேன் ! இதனை நீ
திருச்செவிக் கொண்டு திருவுள மிரங்கி
அங்ஙனே யாகுக' என்பாய் ஐயனே !
இந்நாள், இப்பொழுதெனக்கிவ் வரத்தினை
அருள்வாய் ; ஆதி மூலமே ! அநந்த
சக்தி குமாரனே ! சந்த்ர மவுலீ !
நித்தியப் பொருளே சரணம்
சரணம் சரணம் சரணமிங் குனக்கே. 32

உனக்கெயென் னாவியு முள்ளமுந்தந்தேன்
மனக்கேதம் யாவினையு மாற்றி - எனக்கே
நீண்டபுகழ் வாணாள் நிறைசெல்வம் பேரழகு
வேண்டுமட்டும் ஈவாய் விரைந்து 33

விரைந்துன் திருவுள மென்மீ திரங்கிட வேண்டுமையா
சுரங்கை விடுத்துப் பகைவரின் தீவைக் கொளுத்தியவன்
அங்கத்தி லேதிரு மாதுடன் பள்ளிகொண் டான் மருகா !
வரங்கள் பொழியு முகிலே என்னுள்ளத்து வாழ்பவனே ! 34

வாழ்க புதுவை மணக்குளத்து வள்ளல் பாத மணிமலரே ;
ஆழ்க வுள்ளஞ் சலனமிலா தகண்ட வெளிக்கண் அன்பினையே
சூழ்க ; துயர்கள் தொலைந்திடுக; தொலையா வல்வினையினம்,
வீழ்க கலியின் வலியெல்லாம், கிருத யுகந்தான் மேவுகவே. 35

மேவி மேவித் துயிரில் வீழ்வாய்,
எத்தனை கூறியும் விடுதலைக் கிசையாய்,
பாவி நெஞ்சே, பார்மிசை நின்னை
இன்புறச் செய்வேன் ; எதற்குமினி யஞ்சேல்
ஐயன் பிள்ளையார் அருளால் உனக்கு நான்
அபயமிங் களித்தேன்... நெஞ்சே
நினக்குநா னுரைத்தன நிலைநிறுத் திடவே
தீயிடைக் குதிப்பேன், கடலுள் வீழ்வேன்,
வெவ்விட முண்பேன், மேதினி யழிப்பேன்,
ஏதுஞ் செய்துனை யிடரின்றிக் கா ப்பன்;
மூட நெஞ்சே, முப்பது கோடி
முறையுனக் குரைத்தேன் இன்னு மொழிவேன்;
தலையிலிடி விழுந்தால் சஞ்சலப் படாதே ;
ஏது நிகழினு 'நமக்கேன்' என்றிரு:
பராசக்தி யுளத்தின் படியுலக நிகழும்;
நமக்கேன் பொறுப்பு ? "நான் என்றோர் தனிப்பொருள்
இல்லை ; நானெனும் எண்ணமே வெறும்பொய்"
என்றான் புத்தன் ; இறைஞ்சுவோ மவன்பதம்.
இனியெப் பொழுது முரைத்திடேன். இதை நீர்
மறவா திருப்பாய், மடமை நெஞ்சே !
கவலைப் படுதலே கருநர கம்மா !
கவலையற் றிருத்தலே முக்தி;
சிவனொரு மகனிதை நினக்கருள் செய்கவே. 36

செய்கதவம் ! செய்கதவம் ! நெஞ்சே ! தவம் செய்தால்
எய்த விரும்பியதை யெய்தலாம் - வையகத்தில்
அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை: அன்புடையார்
இன்புற்றுற வாழ்தலியல்பு. 37

இயல்பு தவறி விருப்பம் விளைத லியல்வதன்றாம்
செயலிங்கு சித்த விருப்பினைப் பின்பற்றும் ; சீர்மிகவே
பயிலுநல் லன்பை யியல்பெனக் கொள்ளுதிர் பாரிலுள்ளீர்
முயலு வினைகள் செழிக்கும் விநாயகன் மொய்ம்பினிலே 38

மொய்க்குங் கவலைப் பகைபோக்கி, முன்னோன் அருளைத் துணையாக்கி,
எய்க்கு நெஞ்சை வலியுறுத்தி, யுடலை யிரும்புக் கிணையாக்கிப்
பொய்க்குங் கலியை நான்கொன்று பூலோ கத்தார் கண்முன்னே,
மெய்க்குங் கிருத யுகத்தினையே கொணர்வேன், தெய்வ
விதியிஃதே. 39

விதியே வாழி, விநாயகா வாழி
பதியே வாழி, பரமா வாழி,
சிதைவினை நீக்கும் தெய்வமே போற்றி !
புதுவினை காட்டும் புண்ணியா, போற்றி !
மதியினை வளர்க்கு மன்னே, போற்றி !
இச்சையங் கிரியையு ஞானமு மென்றுக்கு
மூல சக்தியின் முதல்வா, போற்றி !
பிறைமதி சூடிய பெருமான் வாழி,
நிறைவினைச் சேர்க்கு நிர்மலன் வாழி,
கால மூன்றையுங் கடந்தான் வாழி !
சக்தி தேவி சரணம் வாழி !
வெற்றி வாழி, வீரம் வாழி
பக்தி வாழி, பலபலகாலமும்
உண்மை வாழி, ஊக்கம் வாழி,
நல்ல குணங்களே நம்மிடை யமரர்
பதங்களாம், கண்டீர், பாரிடை மக்களே !
கிருத யுகத்தினைக் கேடின்றி நிறுத்த
விரதநான் கொண்டனன்; வெற்றி
தருஞ்சுடர் விநாயகன் தாளிணை வாழியே.

விநாயகர் திருவருள் முறை

அகரமென அறிவாகி உலகமெங்கும்
அமாந்தகர மகரங்கள் தம்மால்
பகருமொரு முதலாகி வேறுமாகி
பலவேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு
புகரில் பொருள்நான் இணையும் இடர்தீர்ந்தெய்வப்
போற்று நருக் கருணை புரிந்தல்லார்க்கு
நிகரின் மறக் கருணை புரிந்தாண்டு கொள்ளும்
நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்

- கச்சியப்ப முனிவர்

அக்தி முகத் - துத்த மனே
நித்தம் நினை - சித்தமே - (சிவஞானம். பிள்ளைத் தமிழ்

அத்திமுகத்தோனே அரனார் திருமகனே
சக்தியின் புத்திரனே சரிந்த வயிற்றோனே

முத்தியளிக்கின்ற முருகற்கு மூத்தோனே
விந்தையெனக் கருளும் வேலவர்க்கு மூத்தோனே

- புலந்திரன் தூது

அருளெனும் கடலமுகந்து அடியார் சிந்தையாம்
பொருள்பெறு நிலம் சிவபோகம் முற்றிட
வரமழையுதவு செவ்வந்தி யானையின்
திருவடியிணைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம்

- திருச்சி செவந்திப்புராணம்

அற்புதகீர்த்தி வேண்டின் ஆனந்த வாழ்க்கை வேண்டின்
நற்பொருள் குவிதல் வேண்டின் நலமெலாம் பெருக வேண்டின்
கற்பகமூர்த்தி தெய்வக் களஞ்சியம் - இருக்கைசென்று
பொற்பதம் பணிந்து பாரீர் பொய்யிலை கண்ட உண்மை

- கண்ணதாசன்

"அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும்
குன்றே யனையாய் என்னைஆட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ எண்டோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே."

- மாணிக்கவாசகர்

இலவு வந்த செவ்வாய் எம்பெருமாட்டி
பார்வையொடும் இருக்கும் முன்னூல்
சொலவுவந்த நம் பார்வையின்
ஏற்றமர் சிறப்பு தோற்றியாங்குப்
பலவுவந்த பொழில் வளஞ்சால் குருந்துறையும்
பெருந்துறையிற் பண்பு கூடும்
நிலவு வந்த முடியினோடும் வெயிலு
வந்த மெய்க்களிற்றை நினைந்து வாழ்வாம்

- திருப்பெருந்துரை புராணம்

உச்சியின் மகுட மின்ன ஒளிர்தர நுதலின் ஓடை
வச்சிர மருப்பின் ஒற்றை மணிக்கொள்கிம் புரிவயங்க
மெய்ச்செவிக் கவரி தூங்க வேழமா முகங்கொண் டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்ரக் கணபதிக் கென்பு செய்வாம்.

- கந்தபுராணம்

உயர்திணையும் அஃறிணையும்
ஆய ஒருதிருவுருவம் உற்றுமேவும்
பெயர் வில் கருணைக் கிணங்க அவ்விரண்டு
திணை உயிரும் பேணித் தாங்கல்,
அயர் உலகந் தெரிப்ப இளமதியும்
முது அரவும் முடியலங்கத் தாங்கி,
மயர்வு தர வீற்றிருக்கும் அகத்திய
வாரணத்தடிகள் வணக்கம் செய்வாம்

- மாயூர புராணம்

உலகம் பரவும் பொருள் என்கோ என் உறவென்கோ
கலகம் பெறு ஐம்புலன் வென்றுயரும் கதி என்கோ
திலகம் பெறுநெல் என நின்றுலகும் சிவம் என்கோ
இலகைங்கர அம்பர நின் தனை என் என்கேனே

- திருஅருட் ப்ரகாச வள்ளலார்

உற்றெடுத்து வண்டோலிடு மும்மதத்து
ஆற்றொழுக்கின் அருவியம் சாரல்வாய்
ஏற்றுகைக்கும் இறைவர்க்கு முந்திய
மாற்றிலாக்களி யானையை வாழ்த்துவாம்

- திருச்செந்தூர்த் தல புராணம்

''எடுக்கு மாக்கதை இன்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிக்
கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம்.''

சேக்கிழார் - பெரிய புராணம்

எந்தவா னவர் அருள் பெறக்கருதினாலும் உனை
ஏத்திவழி படுவர் எழுவாய்
ஏத்திவழி படல்செயார் என்னின் அவர் எண்ணியது
இழந்தும் இடை யூறுறுவரால்
முந்தஆர் வம்பெருகு மாறுநின் அடிப்பூசை
முற்றும் புரிந்து போற்றின்
முன்னிய அனைத்தும் முற்றாததுஅல வேஇந்த
முறைமைநான் உணர்தலாலே
பந்தமாம் மலகன்ம மாயையொரு மூன்றையும்
பாற்றிநின் அறிவுதொழிலாம்

பாதநிழல் புக்கின்பம் உறுமாறு நின்னையே
பற்றித் துதித்தல் செய்வேன்
சந்தமா மலரிடுநர் எய்ப்பில் வைப்பே புகழ்நர்
களைகணே அமலவாழ்வே
கற்பத் தலத்தினும் விருத்தித் துருத்தியமர்
கச்சிக் களிற்றுமுகனே

-திருத்துருத்தி கச்சிவிநாயகர் பதிகம்

எப்போ தகத்தும் நினைவார்க் கிடரில்லைங்
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

சிவப்பிரகாச அடிகள்

என்னை நினைத்தடிமை கொண்டென் னிடர்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத் தருகின்றான் - புன்னை
விரசுகமழ் சோலையியன் நாரையூர் முக்கண்
அரசுமகிழ் அத்திமுகத்தான்

நம்பியாண்டார் நம்பிகள்

ஒரு முலை சுரந்த தீம்பால் உண்புழி மழலைத் தீஞ்சொல்
முருகனுக்கென்றே ஈன்ற முதல்வி வைத்திருந்த மற்றைத்
திருமுலைவருடுவான் போற்றி என் புகழைக் காரள்த்தாலுண்ணும்
வரிநுதற் களிற்றின் செந்தாமரையடி வணங்குவாமே

- சங்கர நாராயணர் கோவில் புராணம்

ஒருமலையாற் புரமலையும் ஒரு மைந்தன் திருமைந்தன்
இருமலையும் தும்மலையும் எதிர்மலையும் வினைமலையும்
பொருமலையும் விம்மலையும் பொய்மலையும் புடைத்தருளிக்
கருமலையும் பெருமலையிற்கைம்மலையைக் கை தொழுவோம்

- விருத்தாசல புராணம்

ஒளியான திருமேனி உமிழ்தானம் மிகமேவும்
களியார வரும் ஆனை கழல் நாளும் மறவாமல்
அளியாளும் மலர் தூவும் அடியாரகள் உளமான
வெளியாகும் வலிதாய வினைகூட நினையாவே

- சிவப்பிரகாசம்

ஒற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன் மனதில் எப்பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

- திருவருட்பா

ஓத வினையகலும் ஓங்குபுகழ் பெருகும்
காதல் பொருள் அனைத்தும் கைகூடும் - சீதம்
பனிக்கோட்டு மால்வரைமேல் பாரதப் போர்தீட்டும்
தனிக்கோட்டு வாரணத்தின் தாள்

- பெருந்தேவனார்

ஓம்எனும் பொருளாய் உள்ளோய் போற்றி !
பூமனும் பொருள்தோறும் பொலிவாய் போற்றி
அகரம் முதலென ஆனாய் போற்றி !
அகர உகர ஆதி போற்றி !

- பிள்ளையார் வழிபாடு

ஓரானைக் கன்றையுமையாள் திருமகனைப்
பேரானைக் கற்பகத்தைப் பேணினால் - வாராத
புத்திவரும் வித்தை வரும் புத்திர சம்பத்து வரும்
சக்தி தரும் சித்தி தருந் தான்

கங்கையும் பனிவெண் திங்களும் விரைத்த கடுக்கை நல்
தொங்கலும் அரவும் தங்கு பொற்சடையும் முக்கணும் தாதை
தாணுவென்றுணர்த்த மென்மலர்க்கை
அங்குசபாசம் அணிந்து வெற்புயிர்த்த ஆரணங்கன்னை யென்றுணர்த்தி
வெங்கலி முழுதும் துமித்தருள் பட்டி விநாயகன் சேவடி பணிவாம்.

கணபதி யென்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதியென்றிடக் காலனும் கைதொழும்
கணபதி யென்றிடக் கருமமாதலால்
கணபதி யென்றிடக் கவலை தீருமே

கரிய நாரணனார்க்கும் கரியநாரணன் அளித்த கமலத்தார்க்கும்
அரிய் நாயகரை வலம் புரிந்து செழுங்கனி வாங்கி அருந்தினானை
தெரியும் நான்மறைமுனிவர் மகம் புரியும் முழுக்கமருத்

திருவெண்காட்டில்

பெரியநாயகியளித்த பெரிய வாரணத்தை அன்பாற் பேணுவோமே.

- திருவெண்காட்டுப் புராணம்

கரியின் மாமுக முடைய கணபதி தாதைபல் பூதம்
திரிய இல்பலிக் கேகுஞ் செழுஞ்சுடர் சேர்தரு மூதூர்,
சரியின் முன்கைநன் மாதர் சதிபட மாநட மாடி
உரிய நாமங்களேத்தும் ஒலிபுனற் காழிநன் னகரே.

திருமுறை

கலைநிறை கணபதி சரணஞ் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்
தலைவநின் இணையடி சரணஞ் சரணம்
சரவண பவகுக சரணஞ் சரணம்

- விநாயகர் தோத்திரம்

கல்லாத மூடனுக்கும் கல்வி தரும், கற்றறிந்தோர்
எல்லாரும் மனமகிழ இசைத்தமிழின் இயல்பு தரும்
நல்லாரை உறவாக்கும் நலந்தரு நன்னெறியுதவும்
பொல்லாத வினை தீர்க்கும் பொல்லாத குஞ்சரமே.

- திருநெல்வேலி புராணம்

கல்லால் நிழல் மலை வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர் நல்லார் புனைவரே

- சிவகுண போதம்

கற்பகமே தேனுவே காமருசிந் தாமணியே
அற்பகமார் ஐங்கையுடை - ஆரமுதே - சிற்பமுறு
தந்தா வளமுகத்துத் தற்பரனே சாலவம் உட
வந்தாள நாயேன்முன் வா

- டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்

காமனைப் போற் கரும்பெடுத்துத் தருமனைப் போற்
கயிறேந்திக் கமழ் பூங்கொன்றைத்
தாமனைப்போல் மதிசூடித் தம்பியைப் போல்
முகமாறுந்தகைமை பூண்டு
மாமனைப்போற் கோடேந்திக்குறு முனிபோல்
கடலையெல்லாம் வாரித்துய்த்துப்
பூமனைப்போல் எழுதிவைக்கும் புகழுடை
வேலடிக் களிற்றைப்போற்றல் செய்வாம்

திருச்சுழியல் புராணம்

குருவே பரமன் கொழுந்தே பணிந்தேன்
குவலயம் போற்றும் கணநாதா
வருவாய் நினைவில் வந்தெனை ஆள்வாய்
வடிவேலவனின் சோதரனே !
அருள்வாய் உன்னையே அனுதினம் பணிவேன்
அன்னை பராசக்தி அருள் மகனே
திருமால் மருகா திருவடி சரணம்
தீனரக்ஷகனே கணநாத !

விநாயக ஸப்தகம்

சக்தியாய்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதி செயச்
சக்தியாகிய சொற்பொருள் நல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்ய பொற்பாதமே

- திருவிளையாடற்புராணம்

சித்திதரும் புத்திதருஞ் செந்திருவைச் சேர்விக்கும்
பக்திதரு மெய்ஞ்ஞானம் பாலிக்குங் - கொத்தி
அரிமுகனைக் காய்ந்த வருணேசர் தந்த
கரிமுகனைக் கைதொழுதக்கால் !

அருணகிரியந்தாதி

சிந்தையிடர்க்கடல் நீந்திச்சிவானந்தம் உணர்த்திடவும்
சிவானுபூதிப்
பந்தமுறச்சிவாநந்தப் பாவையிடப் படிந்திடவும், பற்று நல்கும்
இந்திரியப்பகை தடிந்துயான் எனது நீங்குமவர் இதயம் மேவும்
ஐந்து கரத்தந்தி முகத்தெந்தை இரு பதாம்புயங்களை அகத்துள்
வைப்போம்

- சரபபுராணம்

சுரகு லாதிபன் றூய்மலர் நந்தனம்
பெருக வார்கடல் பெய்த வயிற்றினோன்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரணம் நாளுந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

(பிரபுலிங்க லீலை)

செஞ்சந்தங்கள பக்கொங்கைச் செழுமலை இமயமங்கை
கஞ்சந்தங்கிய பொன்போற்றுங்கருணை ஞானப் பூங்கோதை
நஞ்சந்தங்கமிர்தாவுண்ட நாதரோடுகந்து பெற்ற
அஞ்சந்திப்பிள்ளை செம்பொன் அடிமலர் முடிமேற் கொள்வோம்.

ஞாலமெல்லாம் நயந்து திறையிடும்
காலன் அஞ்சும் கடும்பிணி நீங்கிடும்
கோலம் நல்கும் குறையாநிதி தரும்
ஓலம் என்ற களிற்றினை உள்ளுவாம்

திருவையாற்றுப்புராணம்

தழைவிரி கடுக்கைமாலைத் தனிமுதல் சடையிற்சூடும்
குழவிவெண்டிங்களிற்ற கோட்டது குறையென்றெண்ணிப்
புழை நெடுங்கரத்தாற் பற்றிப் பொற்புற விணைந்து நோக்கு
மழை மதக்களிற்றின் செய்ய மலரடி சென்னி வைப்பாம்

- நைடதம்

தன்னோங்கு மலரடியும் தளிரோங்கு சாகைகளும்
மின்னோங்கு முகக்கொம்பும் விரவிய கண்மலர் களுமாய்
மன்னோங்க நடமாடும் மன்றோங்க மதிற்குடபாற்
பொன்னோங்கள் முன்னோங்கும் பொற்பமர் கற்பகம் போற்றி

- சிதம்பரம் கோயிற் புராணம்

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர விண்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவான்

(கந்த புராணம்)

திங்களம் கொழுந்துவேய்ந்த செஞ்சடைக் கொழுந்தே போற்றி
மங்கை வல்லபைக்கு வாய்த்த மகிழ் நநின் மலர்த்தாள் போற்றி
ஐங்கர நால்வாய் முக்கண் அருட்சிவ களிறே போற்றி
கங்கையாள் மகிழும் செல்வக்கணேச நின் கழல்கள் போற்றி

- திரு அருட் ப்ரகாச வள்ளலார்

திங்களங்குழவி என்னத் திகழ் ஒரு மருப்பிற்சோதி
தங்கு கிம்புரிவயங்கத்தடாமணி மகுடம் தாங்கித்
துங்க நல்வரங்கள் நல்கும் தூயசீர் இராம சேதுப்
புங்கவர் வணங்கும் யானை முகத்தனைப் போற்றல் செய்வாம்

- சேது புராணம்

திங்கள் முடியணிந்த சித்தி விநாயகனே
வெங்கண் வினை தவிர்க்கும் வித்தக - மங்களங்கள்
பல்வாக்கறியப் பொருள் சொல்லப் பாடிடவே
நல்வாக்கடியேற்கு நல்கு

ஸ்ரீ. உ.வே. சாமிநாதய்யர்.

திருமன்னு வேள்வி மறை முனிவர்
மனப்புலத்தெழுந்து சிறப்பினோங்கிக்
கருணை தழைத்தற மரும்பி ஞானம்
பூத்த கல்வினையைக் காய்த்துத் தொல்லை
இருளகன்ற முத்தி பழுத்தின்ப

நறுஞ்சுவை என்றும் இனிது நல்கும்
மருமலபூம் பொழில் ஆரூர் மாற்றுரைத்த
கற்பகத்தை வணங்கி வாழ்வாம்

திருவாரூர் புராணம்

திருமாலும் பிரம்மனும் மற்றமரருந் தாம்
அலர்வேதச்சி ரத்தெஞ்ஞான்றும்
ஒருவாத பிரணவத் தினுரிய பொருள்
ஒருதான் என்றுலகந்தேற
மருவாரும் மலர்க்கொன்றை மன்னவன்
அப்பிரண வமால்களிருய்த் தந்த
பெருவாழ்வு தருங்களிற்று க்கிடமாகும்
எனதுள்ளப் பிறங்கல் மாதோ

பூவாளூர் புராணம்

திருவுங் கல்வியஞ் சீருஞ் சிறப்புமுன்
திருவடிப் புகழ் பாடுந் திறமும் நல்
உருவஞ்சீலமும் ஊக்கமுந் தாழ்வுறா
உணர்வுந் தந்தென துள்ளத் தமர்ந்தவா
குருவுந் தெய்வமுமாகி அன்பாளர்தங்
குறை தவிர்க்குங் குணப் பெருங் குன்றமே
வெருவுஞ் சிந்தை விலக்க் கஜானனம்
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே

திருவருட்பா

தேவர்தொழு தெழுங்கருணைச் செல்வனே போற்றி !
சிறந்தொளிரு மங்கலசொ ரூபனே போற்றி !
ஓவறுசித்திகளனைத்தும் உதவுவோய் போற்றி !
ஒலிகெழுகிண் கிணிபாத சாலநூ புரங்கள்
மேவியொளிர் சரணனே போற்றி ! மத தாரை
விரவியதிண் கபோலனே போற்றி ! நின தருளால்
பாவமொடு பலபிணியும் பம்புவறு மைகளும்
பலவான இடர்களையும பாற்றுக இன்புறுவே.

(விநாயகர் புராணம் சகத்திர நாமப் படலம்)

நலந் தழைத்திடு நற்பத நீழலைக்
கலந்தவர்க்குக் கருணையரும்பி நின்று
அலர்ந்த ஆனந்தத் தேன் உகவானில்
மலர்ந்த கற்பக வேழத்தை வாழ்த்துவாம்
நல்லவை நீடிப்பல்கத் தீயவை நலிய நாயேன்
சொல்லவை நல்லோர்சூழல் துலங்கிடத் திருநணாவாழ்

வல்லபையிடத்து வைத்த வாரணமுகவன் தெய்வப்
பல்லவம் மருட்டும் பைம்பொற் பதயுகம் பணிதல் செய்வோம்

- பவானி கூடற்புராணம்

நற்குஞ்சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்குஞ்சரக்கன்று காண் -

திருவருட்பயன்

நீடாழி உலகத்து மறை நான்கோடைந்தொன்று நிலைத்து நிற்க
வாடாத தவவாய்மை முனிராசன் மாபாரதம் சொன்ன நாள்
ஏடாக வடமேறு வெற்பாக வெங்கூ ரெழுத்தாணி தன்
கோடாக எழுதும் பிரானைப் பணிந்ததன்று கூர்வாமரோ

- வில்லிப்புத்தூரார்

நீர்விளையாட்டில் தீம்பாற் கடலிடை நெடுங்கை நீட்டிக்
கார்நிறத்தவனை வெள்ளை அரவோடு கலந்து வாரிச்
சீர் தருவிசும்பின் விசத் திங்களும் மறுவும் என்னப்
பேர் தரும் ஆலங்காட்டுப் பிள்ளை தாள் வணக்கம் செய்வாம்

- திருவாலங்காட்டுப் புராணம்

பண்ணியமும் வெண்கோடும் பாசாங் குசப்படையும்
நண்ணிய செங்கைத்தலத்து நாதா ! ஒரு கோட்டுத்
தண்ணிய வெண்பிறைத் தாழ்சடையாய் ! மெய்யுடியார்
எண்ணிய எண்ணியாங் கீந்தருளும் வள்ளலே !

காஞ்சிப் புராணம்

பண்ணியம் ஏந்துங் கரந்தனக் காக்கிப்
பால்நிலா மருப்பமர் திருக்கை
விண்ணவர்க் காக்கி, அரதனக் கலச
வியன்கரந் தந்தைதாய்க் காக்கிக்
கண்ணில்ஆ ணவவெங் கரிபிணித் தடக்கிக்
கரிசினேற் கிருகையும் ஆக்கும்
அண்ணலைத் தணிகை வரைவளர் ஆபற்
சகாயனை அகந்தழீ இக் களிப்பாம்

தணிகைப் புராணம்

பாசத் தளையறுத்துப் பாவக் கடல்கலக்கி
நேசத் தளைப்பட்டு நிற்குமே - மாசற்ற
காரார் வரையீன்ற கன்னிப் பிடியளித்த
ஓராளை வந்தென் உளத்து.

குமரகுருபர அடிகள்

பிஞ்சுமதிச் சடாமகுடப் பெருமானைப் பிரியாத
வஞ்சிஇம வான்தவத்தின் வருபேடை மயிலுதவும்
அஞ்சிறைவண் டிரைத்துவிழும் அருவிமதம் ஒழுகுகவுள்
குஞ்சரவெம் புகர்முகத்துக் குரிசிலடி இணைதொழுவோம்

- பிரமோத்தர காண்டம்

மதம் மூன்றும் ஆருக வருங்களிற்று முகத்தானை மனத்திலே தன்
பதம் ஊன்றும் அருந்தவர்க்குப் பதம் மூன்றும் கடந்த பதம்
பாலிப்பானை

விதம் மூன்றும் புரங்கடிந்தார் அளித்தருளும் ஒரு முதலை,வேரோடசஞ்
சிதம் ஊன்று பிறப்பொழிக்கும் ஆனைதிறை கொண்டவனைச்
சிந்தை
சேர்ப்போம்.

-அருணாசல புராணம்

மதந்தந்த மென்மொழி மாமலையாட்டி மடங்கள் கொன்ற
மதந்தந்த முக்கண் அரற்குமுன் ஈன்ற அம்மாமலை போல்
மதந்தந்த கும்பக்குழவி மந்தாரப் பொன்னாட்டிருந்து
மதந்தந்தசெம்மல் அன்றோ வையமய்ய வளர்கின்றதே

மலையேற்று நிரை புரந்தோன் அயன்பரவு
வழித்துணைவர் மகிழும் சேயைக்
கலையேற்று மடமயிலும் மலர்க்குயிலும்
தொழும் உமையாள் களிக்கும் வாழ்வை
விலையேற்றும் படைத்து மணிவெயில்
விரிக்கும் எயில் புடைசூழ் விரிஞ்சை மேவும்
மலையேற்று மதகளிற்று முகத்தானை
அடி வணங்கி அன்பு கூர்வாம்.

திரிவிரிஞ்சைப் புராணம்

மற்றைய கடவுட்போற்றி வரம் பெற இடையூறெய்தாது
ஒற்றை வெண்கோட்டு வேழம் உவப்பமுன் வழுத்துகின்றார் !
முற்று மக்களிற்றை யேத்தி முன்னிய யாவும் வாளா
பெற்றிலாதயலார் போற்றும் பேதமை என் கோல் மாதோ

கூர்ம புராணம்

மாமேவு தந்தை ஒரு மருப்பை என விளித்திடத் தன் மவுலியாய
தூமேவு பிறை ஒருபால் சொருகா அத்தந்தை எதிர்தோன்ற நின்று
பாமேவும் ஒரு மருபன் யானோ நீயோ தெரிந்து பகராய் என்று
பூமேவு நகை கொள்ளும், நாகாபரணக் களிற்றிருதாள் போற்றி வாழ்வோம்

திருநாகைக் காரோணப் புராணம்

மாரன் எடுத்து வளைக்குமொரு கரும்பை ஒடித்து மலர் சிதறி
நாரி எடுத்த வளிமாலை குலையத்துரந்து நயந்தோடி
வீரமனத்து வினைப்பாகர் குறிப்பின் ஒழுகி விளையாடும்
ஈரமதிச் செஞ்சடைகளி நல்யானை இணைத்தாள் ஏத்துவாம்

பிரபுலிங்க லீலை

மாலும் நான்முகத் தொருவனும் மற்றைவானவரும்
தால மீதுறை வார்களும் தம் வினை நிரம்பக்
கோலநாண்மலர் கொண்டருச்சனை செயும் கோமான்
மேலை நாள் உமையவள் அருள் விநாயகற்றெழுவாம்

- திருநல்லூர் புராணம்

மாழையம் பொற்றை ஏடாவைந்நுதி ஆணி கோடா
ஆழிசூழ் உலகவேந்தர் ஐவர் சீர் வரைந்தபிள்ளை
ஏழை என் மனவன் கல்லில் தன்னுரு எழுதி வைத்துத்
தாழ்வற அதனை நோக்கத் தந்தருள்புரியு மன்றே

- வீர சிங்காதன புராணம்

மாற்றரிய தொல் பிறவி மறிகடலின் இடைபட்டுப்
போற்றுரு தன் குரை கழல் தாள் புணை பற்றிக் கிடந்தோரைச்
சாற்றரிய தனிமுத்தித் தடங்கரையின் மிசையுய்ப்பக்
காற்றெறியும் தழைசெவிய கடாக்களிற்றை வணங்குவாம்

- காசி காண்டம்

மும்மலமாம் மதமுற்றுப் போத முழுத்தறியற வீசி முகிழ்த்தலர்
அன்பின் சங்கிலி உதறி, முதிர்ந்த அருட் கூடத்து
இம்மென நீங்கி வெளிக்கொரு புவனமெனும் கடுவனம் ஓடி
எப்பாகர்க்கும் அடங்கலவாகி இயங்கும் உயிர்க்கரிகள்
தம்மை விடாது தொடர்ந்து பிணிப்ப தகும் அங்குச பாசம்
தாங்குதல் கண்டும் தம்போல எண்ணிச் சார்பவை தமை நகையாக்
கொம்மை மலர்க்கைகள் கொட்டுவது ஏயப்பக் கொட்டுக சப்பாணி
குலைகெழு தட நிறை கலையை நகர்க்கின்ற கொட்டுக

- செங்கழுநீர் பிள்ளையார் பிள்ளைத் தமிழ்

முருகார் மலர்த்தோம முடியோனே அடியார் முயற்சித்திரம்
திருகாமல் விளைவிக்கும் மதயானை வதனச் செழுங்குன்றினைப்
புருகூதன் முதலாய முப்பது முக்கோடி புத்தேளிரும்
ஒரு கோடி பூதேவரும் கைதொழும் கோவை உற உன்னுவாம்

- வில்லிப் புத்தூர் பாரதம்

முன்னவாவிய பழம்பொருள் யாவையும் முனிந்து
பின்னவாவிய பெரும்பொருள் யாவையும் நல்கும்
பொன்னவாஞ் சடைப்பாடலேச்சுரன் அருள் புதல்வன்
சொன்னவாறறி களிற்றெழிற்றிணை மலர் சரணே.

திருப்பாப்புல்லியூர் புராணம்

முன்னை யார் மயிலூர்தி முருகவேள் தன்னை யாரெனின் தானோர்
தலைமகன்
என்னை யாளு மிறையவ னெம்பிரான் பின்னை யாரவர் பேரெயி

லாளரே.

திருக்குறுந்தொகை

மொழியின் மறைமுதலே முந்நயனத்தேறே
கழிய வருபொருளே கண்ணே - தெழிய
கலாலயனே எங்கள் கணபதியே நின்னை
அலாதையனே சூழாதென் அன்பு

- மூத்த பிள்ளையார் மும்மணிக் கோவை

வானோடு நீரும் வளியும் தீயும் வையகம் யாவும் உன் வடிவே
மானிட வாழ்வை மகிழ்வுறச் செய்வாய் மங்கலப் பொருளே
கணநாதா!

- விநாயக ஸப்தகம்

வேட்கை வினைமுடித்து மெய்யடியார்க்கு இன்பஞ்செய்து
ஆட்கொண்டருளும் அரன்சேயை: வாட்கதிர் கொள்
காந்தார மார்பிற் கமழ்தார்க் கணபதியை
வேந்தா உடைத்து அமரர் விண்

- கபிலர்

வேழ முகத்து விநாயகனைத் தொழ
வாழ்வு மிகுந்து வரும்
வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழத்
துள்ளி யோடுந் தொடர்ந்த வினைகளே
அப்பம் முப்பழம் அமுதுசெய்தருளிய
தொப்பை யப்பனைத் தொழவினை யறுமே

- ஔவையார்

பல பெயர் க்கோவை

சிந்தித் தவர்க்கருள் கணபதி போற்றி
சீரிய ஆனைக் கன்றே போற்றி
அன்புடைய அமரர்கட் காப்பாய் போற்றி
ஆவித் துணையே கணபதி போற்றி
இன்னடைச் சடைமுடி இறைவா போற்றி
ஈசன் தந்தருள் மகனே போற்றி
உன்னிய கருமம் முடிப்பாய் போற்றி
ஊர்நவ சந்தி உகந்தாய் போற்றி
எம்பெரு மானே இறைவா போற்றி
ஏழுல குந்தொழ நின்றாய் போற்றி
ஐயா கணபதி நம்பியே போற்றி
ஒற்றை மருப்புடை வித்தகா போற்றி
ஓங்கிய ஆனைக் கன்றே போற்றி
ஔவிய மில்லா அருளே போற்றி
அக்கர வத்து வானவா போற்றி
கணபதி என்வினை களைவாய் போற்றி
ஙப்போல் மழுவொன் றேந்தியே போற்றி
சங்கரன் மகனே சதுரா போற்றி
ஞயநம் பினர்பா லாடியே போற்றி
இடம்படு விக்கின விநாயகா போற்றி
இணங்கிய பிள்ளைகள் தலைவா போற்றி
தத்துவ மறைதெரி வித்தகா போற்றி
நன்னெறி விக்கின விநாயகா போற்றி
பள்ளியி லுறைதரும் பிள்ளாய் போற்றி
மன்றுள் ஆடும் மணியே போற்றி
இயங்கிய ஞானக் குன்றே போற்றி
இலகக் கொம்பொன் றேந்தியே போற்றி
வஞ்சனை பலவுந் தீர்ப்பாய் போற்றி
அழகிய ஆனைக் கன்றே போற்றி
இளமத யானை முகத்தாய் போற்றி
இற்குபதி விக்கின விநாயகா போற்றி
அனந்தலோ டாதியின் அடிதொழ வருளே

கணபதி போற்றி

1.	அருள்மிகு முகனே அழகா	போற்றி
	அரனின் மகனே அழகா	,,
	ஆனை முகத்தவா அருளே	,,
	ஆதி பரம் பொருள் ஆனாய்	,,
	இக பர சுகமது அருள்வாய்	,,
	உடுகுல பதியைக் கடிந்தாய்	,,
	உமையின் சீர்பெறு மைந்தா	,,
	ஊரும் ஆகுவாகனா	,,
	எழில் நடம் புரியும் இறைவா	,,
10	ஏரம்ப னெனும் பொருளே	,,
	ஐங்கர முடைய ஐயா	,,
	ஒப்பில்லா மணியே உயர்வே	,,
	ஒசித்த கொம்பினை யுடையாய்	,,
	ஓரெழுத்தாகிய தாரக	,,
	கணபதியெனும் கணநாதா	,,
	கரியுருக் கொண்டாய் கண்ணே	,,
	காவேய பாரதம் வரைந்தாய்	,,
	காவிரி தோன்றக் காரணா	,,
	கைலையை ஔவைக் கீந்தாய்	,,
20	கரும்பினை விரும்பும் கண்ணே	,,
	முப்பழ மதிரசம் கொள்வாய்	,,
	அப்பம் அவல்பொரி விழைந்தாய்	,,
	கைத்தலம் நிறைகனி யுடையாய்	,,
	உத்தமி புதல்வா உறவே	,,
	பந்த மனைத்தும் தகர்ப்பாய்	,,
	தேரச்சது பொடி செய் தீரா	,,
	தீராப் பிணியும் தீர்ப்பாய்	,,
	ஆராத இன்பம் அருள்வாய்	,,
	பக்தருக் கருளும் பரமா	,,
30	பன்னிரு கரத்தவன் முதல்வா	,,
	பாம்பணை யானின் மருகா	,,
	சடுதில் வர மருள் இறைவா	,,
	சுந்தர ரூபா சிறுவா	,,

சீதப்பனி மதி முடியாய்	போற்றி
ஈசனின் மைந்தா உயிரே	,,
மூலப் பொருளே முதல்வா	,,
முக்கண்ணன் மைந்தா பாலா	,,
தொப்பண குட்டு முகப்பாய்	,,
தற்பர சிற்பர சுகத்தாய்	,,
செம்பவளக் குன்றனையாய்	,,
வேதமும் தாங்கும் பாதா	,,
நாதமும் கடந்து நிறைந்தாய்	,,
இன்னருள் புரியும் நின்னருள்	,,
என்னரும் பொருளே அரசே	,,
வல்லபைக் கணேச குருவே	,,
திருவுங் கல்வியும் தருவாய்	,,
திருவடி பணிவோர்க் கருள்வாய்	,,
விளங்கு சித்தி விநாயகா	,,
கருங்குழி விளங்கும் கண்ணே	,,
குருவும் தெய்வமும் ஆனாய்	,,
பாம்பினை நூலாய்க் கொண்டாய்	,,
பரமபத மதுன் பதமே	,,
அக்ஷமாலைய துகந்தாய்	,,
வல்லமை அனைத்தும் தருவாய்	,,
வாதாபி கணபதி நாதா	,,
வரமருள் தயாள குருவே	,,
வருத்தும் துயரது துடைப்பாய்	,,
வந்த வினையது போக்குவாய்	,,
நினைத்ததை முடிக்கும் நிமலா	,,
அறிவாய் ஒளிரும் நின்னுரு	,,
மாதுளை மாங்கனி உவந்தாய்	,,
அரக்கனைப் போரில் வென்றாய்	,,
திங்களைக் கடிந்த பாலா	,,
வித்தக மருப்புடை பெருமா	,,
உலகுக்கு உயிராய் நிறைந்தாய்	,,
செய்ப்பதி மேவிய புண்ணியா	,,
சிற்றடி போற்றினேன் தலைவா	,,
கழலிணை சேர அருள்வாய்	,,

சம்புவின் குமார அமரா போற்றி
அறுகினை முடிமேல் அணிவாய் ,,
எருக்கினை விரும்பி சேர்ப்பாய் ,,
தும்பை துலங்கும் மார்பா ,,
அம்பை அருளிய சேயே ,,
கம்பை மேவும் கணபதி ,,
நம்பினார்க் கருள்புரி மூர்த்தி ,,
திக்கெலாம் புகழ்பெறு தீரா ,,
தியான மூர்த்தியே வீரா ,,
மந்த்ர மூர்த்தியே மூலா ,,
தந்த்ர மூர்த்தியே தலைவா ,,
யந்த்ர மூர்த்தியே தேவா ,,
யோக மூர்த்தியே நாதா ,,
வேண்டுவ தருளும் வீரா ,,
வெற்றியை அருளும் கருணை ,,
புத்தியை வளர்க்கும் புனிதா ,,
அத்தி முகத்தவா அருள்வாய் ,,
ஆறுமுகத்தனுக் கண்ணா ,,
மூவுலகாளும் முதல்வா ,,
முக்குணங் கடந்த நாதா ,,
மூன்று கண்ணுடை இறைவா ,,
கற்பகக் களிறே குருவே ,,
நாலிரு புயத்தாய் நாயகா ,,
நாற்றிசை போற்றும் தலைவா ,,
நானற்றவிடமே நிற்பாய் ,,
அல்லல்களையும் அன்பே போற்றி ,,
எல்லாம் வல்ல இறைவா ,,
அஞ்சக் கரத்தின் பொருளே ,,
பூதமைந்தும் ஆனாய் ,,
வேத நான்கின் பொருளே ,,
நாத முதலின் முடிவே ,,
முடிவும் வடிவும் இல்லாய் ,,
அடியும் முடியும் நீயே ,,
கடி மலர் பூசை ஏற்பாய் ,,
வடிவமனைத்தும் ஆனாய் ,,
வேத முதல்வா வினாயக ,,

கிராமியப்பாடல்கள்

முந்தி முந்தி நாயகனே ! முக்கண்ணன் தன் மகனே !
கந்தனுக்குமுன் பிறந்த கற்பகமே ! மெய்ப்பொருளே
வேம்படிப் பிள்ளையாரே ! வினைதீர்க்கும் நாயகனே
பிள்ளையாரை நம்பிப் பூட்டினேன் பொன்சாலு!
பூட்டின சாலுக்குப் பிழையும் வருகாமல்
கணபதியை வேண்டிக் கட்டினேன் பொன்சாலு !
கட்டின சாலுக்குக் கலகம் வருகாமல் !
உன்னை சரணமென்றேன் உன் பாதம் தஞ்சமென்றேன்
முந்தி முந்தி நாயகனே ! கந்தனுக்கு முன் பிறந்த பேழை வயிற்றோனே
எந்தைக் கொம்பனே ! மத்தகரி முகனே !
இளைய பிள்ளையாரே எண்ணித் தரவேணும் !
எண்ணித் தந்தாயானால் என்னென்ன படைப்பேன் !
பச்சரிசி தேங்காய், பயறு பலகாரம்,
எள்ளுடன் துவரை கொள்ளுடன் பயறு
அரிசி கலந்தது, ஆயிரம் கலமாம்
துவரைகலந்தது தொள்ளாயிரம் கலமாம்
எள்ளு கலந்தது எண்ணூறு கலமாம்
மொச்சை கலந்து மூன்னூறு கலமாம்
மூங்கில்களை போல முன்னூறு கரும்பு
நாணல் தட்டைப் போல நானூறுகரும்பாம்
அகத்திக் கம்பு போல ஐநூறு கரும்பாம்

பிள்ளையாரே வாரும் பிள்ளை பெருமானே !
என்னமடா ஓலம் இளைய பெருமானே !
எனக்குத் துணைநீயே கலிய பெருமானே !
காக்குந் துணைநீயே கணபதியே வந்திடுவாய் !
பூட்டின மாட்டுக்குப் பிழைமோசம் வாராமல்
கட்டின மாட்டுக்குக் கலகம் வந்து நேராமல்
பாரும் கணபதியே ! காரும் கணபதியே

ஏறுவாயோ ஊஞ்சலிலே எல்லோரும் பார்த்திருக்க !
தவழ்வாயோ ஊஞ்சலிலே தகப்பனார்தான் பார்த்திருக்க !
பாடுவாயோ ஊஞ்சலிலே பாட்டனார்தான் பார்த்திருக்க !
சந்தோஷ வேளையிலே, சிவனார் தந்தாரே இந்தப் பொற்களியை

தந்தீரே தந்தீரே – அவன் தழைக்கட்டும் நூறுகுடி !!
விக்கினங்கள் வாராமல் வினாயகரே காக்க வேணும்

ஆனை ஒரு ஆனே அகிலாபுரத்தானே
குட்டி மகிசானே கொம்புரெண்டும் பொன்னானே

குளிப்பாட்டும் யானைக்குக் கொம்பு திருத்தி விட்டு
குறுக்கே ஒரு நாமமிட்டு கும்புடுவோம் கணபதியே !

முக்கண்ணன் தன் மகனே ! கணபதியே முன்னடவால்
பெருச்சாளி வாகனரே ! உமையாள் திருமகனே
காருடனே கணபதியே

வாரும் பிள்ளையாரே ! வழிக்குத்துணையாக
வழிக்குத் தணையாக எனக்குப் பயம் தீர
மூத்த பிள்ளையாரே ! முன் நடக்க வேணும்
முன் நடந்தாயானால் மூணுடைப்பேன் தேங்காய்

பிள்ளையாரே வாரும ! பிழைவராமல் காரும் !
அஞ்சுகரத்தோனே ! ஆனைமுகத்தோனே !
தும்பி முகத்தோனே ! தொந்தி வயிற்றோனே !
பார்வதி குமாரா ! பரமனுடைய பாலா !
மாயன் மருகோனே ! மங்கையுமை பாலா !

அய்யன் கணபதியே ஆதிசிவன் புத்திரனே !
பார்வதியாள் புத்திரனே பாலகனே குஞ்ஜரமே !
காமாக்ஷி பெற்றெடுத்த கண்ணே நவமணியே !
சாலாட்சி யீன்றெடுத்த சாலைக்கரைப் பிள்ளையாரே !
வழிக்கரையிலே வாழும் வடிவுள்ள பிள்ளையாரே !
ஆலடியில் பிள்ளையாரே அரசடியில் பிள்ளையாரே !
வேலடியில் பிள்ளையாரே வேறு வினை வாராமல்
காலில் சிலம்பசையக் கைச்சதங்கை ஓசையிட
ஓசையிடப் பொற்சதங்கை ஓடிவாரும் பிள்ளையாரே !
ஓடிவந்து என்னெஞ்சில் உறுதியாய் காருமையா !
தும்பிக்கையானே ! தொழுதிறைஞ்சிப் போற்றுகிறேன்

பூப்போட்டு நீர் தெளித்தேன் புள்ளை கரம் குவித்தேன்
மலர் போட்டு நீர் தெளித்தேன் மைந்தன்நம ஸ்கரித்தேன்
அகர உயிரெழுத்தில் அவதரித்த குஞ்ஜரமே

ஐந்து கரத்தானே
தந்திமுக வாரணனே
ஓதும் கிளிவல்லபையை
தாவும் கிளி வல்லபையை
மலர் போட்ட மாளிகையில்
பூப்போட்ட மாளிகையில்
ஐயாகணநாதா
வல்லபையும் நீயுமாய்
ஆண்டவா மகாதேவா
அழையுமையா தேவர்களை

ஆனை முகத்தோனே
தற்பரனே முன் வருவாய்
ஒரு கையில் நீ இடுக்கி
தனிக்கையில்தானிடுக்கி
மன்னவனே வந்திறங்கு
புண்ணியனேவந்திறங்கு
அரனுடைய புத்திரனே
வந்திருக்க வேணுமையா
அமருமையா பந்தியிலே

விநாயகர் கீதம்

அகத்தியர் பாடியது

பூத்திருக்கும் நாமமும் புகுந்திருக்கும் நாமமும்
சேர்த்துவைக்கும் நாமமும் ஜகத்துளாடும் நாமமும்
பார்த்த திக்கெலாம் தன் ஏகரூபமாய்ப் பரந்து நின்று
காத்திருக்கும் நாமமும் கணேசராஜன் நாமமே. 1

மலைபோல் வரும் காலதூதருக்கோ அவர் தம் மன்னனுக்கோ
வலைபோல் விழும் யம பாசம் தனக்கோ மருண்டு நில்லேன்
நிலைபேர்வுறுமல் எந்தன் நெஞ்சகத்தே எழில் நீரணிந்து
விலைபேசவொண்ணு ரத்னமாதங்கமொன்று வெளிப்பட்டதே. 2

பூக்கும் கலைஞானம் எல்லாம் தெளியும் பொருள் சிறக்கும்
தேக்கும் பரசிவானந்தக் கடலில் திளைத்திடலாம்
வாக்கும் மனமும் இனிக்கத் துதித்து வலம் வருவீர்
காக்கும் கணபதி வேழமுகன் தாள் கமலங்களே. 3

அமுதளித்து அல்லல் தவிர்த்துப் புரப்பதும் அம்புதம் போல்
சமுத நிறைப்பதும் சச்சிதானந்த தரங்கத் தமிழ்ந்
துமுத மதர்ப்பில் அடியேன் களிக்கத் துணைசெய்வதும்
குமுத மருப்பொன்றிருபத முக்கடக் குஞ்சரமே. 4

நீண்டவிநயகன் நின்ற விநயகன் நிர்க்குணத்தில்
மூண்டவிநயகன் முத்து விநயகன் மொய்க் கருணை
பூண்ட விநயகன் கோயில் விநயகன் பூவுலகை
ஆண்டவிநயகன் அம்புயத் தாள்கள் அரண் நமக்கே. 5

மதங்கொண்ட யானையை வானோர் வணங்கி வழிவிலகப்
பதங்கெண்டு அடர்ந்து நடக்கும் கைம்மாவைப் பரிந்து பற்றும்
விதங் கண்டறிந்து உயர் கற்பூரஜோதி வெளியொளியில்
நிதங்கண்ட நேயருக்கு ஈரேழுலகும் நிகரில்லையே. 6

நித்திலம் பூக்கும் நிலாச்சுழிமேல் ஞானநிட்டையிலே
சத்தமடங்கித் தனித்திருந்தேன் சிவ சத்தி வெள்ளம்
தத்தித் திரையெறிந் தெங்கும் பெருக்கெழுத் தான் நடுவில்
புத்திக் கமலத் தமர்ந்தது காண் அந்தப்போதகமே. 7

போகமு மேனிப் பொலிவும் புலமையும் புண்ணியமும்
யோகமும் வாய்ந்து விளங்கிடலாம் வான் உருத்தெழும் ஏழ்
மேகமுங் கண்டு நெடுந்துதிக்கையால் விழைந்து பற்றித்
தாகமடங்கப் பிழியும் களிற்றைச் சரண் புகினே. 8

தீபத்துக்குள்ளே ஒளியாம் ஓங்காரத் திருஉருவும்
தாபத்தைத் தீர்த்து மெய்யின்பங்களைத் தரும் தண்ணருளும்
பாபத்தைத் தீர்க்கும் அருட்பார்வையும் கொண்டு நம்மைப் பாலனஞ்செய்
ஆபத்துக்காத்த விநயகன் அம்புயத் தாள்கள் அரண் நமக்கே. 9

காயும் கிரணக் கதிரவனும் தண் கலாமதியும்
வேயும் திகிரியென் கொண்டெழுகின்ற வித்தகன் தேர்
சாயும்படிக்கதன் அச்சையிறுத்துத் தன் தந்தையையும்
தோயும் வியப்பில் திகைக்கவைத்தான் சரணம் அரண் நமக்கே. 10

சத்துருவான கொடுஞ்சூரர் தானையைச் சாய்த்தெழும்பிக்
குத்துங் கடதடக் கொம்பி கண்டீர் கடுங்கோபமுற்றுக்
கத்துரு பந்தம் விலக்கச் செயிக்கும் கருடனுக்குச்
சித்துரு தந்து அமுதக் குடம் காட்டும் சிவக்கொழுந்தே. 11

சின்னஞ்சிறிய திரு நயனங்களும் கேண்செவியும்
பொன்னும் பணியு முந்நூலும் கொம்பொன்றும் புனைந்து நின்ற
பென்னம் பெரிய வடிவமும் ஓசைப்பெருங்குரலும்
முன்னம் தனியே இருந்து கண்டால் பின் முடிவில்லையே. 12

முந்துறும் முத்தமிழ் தந்தான் குமரன் முருகன் அன்று
வந்தெனக்குத் தனியே அழைத்துச் சொன்ன வாசகம் காண்
சந்தன இன்ப சுகந்தாபிடேகன் தமயனை நீ
எந்த இடத்தும் முதலிற் பணிந்தழை என்பதுவே. 13

எங்கள் பிராட்டி எழுந்தாள் மகிடன் இரத்தமெண்ணிச்
செங்கண் கனலெனத்தாவி வால் வீசிச் செகம் குலுங்கச்
சிங்கம் முழுங்கவும் கண் குறிப்பாலுடன் தேவி செல்லத்
தங்கரம் தாழ் செவி வைத்தான் பதங்கள் சரண் நமக்கே. 14

சத்தியமாய் வேத நித்தியமாய் சிவ சாட்சியுமாய்
முத்தியுமாகிய மூல விநாயகன் முன்னவனை
எத்தினம் போற்றி நறுமணம் காட்டி இறைஞ்சுகின்றீர்
அத்தினமே உங்கள் ஊழ்வினைப் பாசம் அறும் தினமே. 15

தினந்தினமாறும் பொய்வாழ்வை விரும்பிச் சிவனளித்த
மனந்தன்னைத் தீய வழியிற் செலுத்தி மயங்கல் நன்றோ
சினந்தவிர்ந்தார் கண்ட செல்வன் கணேசன் திருவரையில்
அனந்தனைப் பூணும் அவன் பதம் கொள்வீர் அடைக்கலமே. 16

அகத்திய கீதம்:

அகத்தியர் இயற்றியது

1. கணபதி

அரும்பாத மனக் கனிய அருள் செய்தானை
அகலாத துணை வனுமாய் ஆட் கொண்டானை
விரும்பா தென் வாழ்வனைத்தும் வீணாகாமல்
மெய்ஞ் ஞான விளக்கேற்றி மிக வைத்தானை
பெரும் பானை வயிற்றனை ப்ரண வாகாரப்
பெருமானை, நாயடியேன் பிடித்துக் கொண்ட
கரும்பானைக் கண்ணுதற்குக் கண்ணானைக்
கணபதியைக் கஜபதியைக் கண்டேன் நானே.

2. கணபதி

ப்ரபோ கணபதே! பரி
பூரண வாழ்வருள் வாயே!
சார்ந்து வணங்கித் துதி பாடியாடி உந்தன்
சன்னதி சரணடைந்தோமே
சாந்த சித்த சௌபாக்கியம் யாவையும்
தந்தருள் சற்குரு (ப்ரபோ)

ஆதிமூல கண நாத - கஜானன
அற்புத தவள ஸ்வரூபா
தேவ தேவ ஜெய விஜய விநாயக
சின்மய பரசிவ தீபா. (ப்ரபோ)

தேடி தேடி எங்கோ ஓடுகின்றார் - உன்னை
தேடிக் கண்டு கொள்ளலாமே - உள்ளே
தேடிக் கண்டு கொள்ளலாமே
கோடி கோடி மத யானைகள் பணிசெயக்
குன்றென விளங்கும் பெம்மானே (ப்ரபோ)

ஞான வைராக்ய விசார ஸார ஸ்வர
ராக லய நடன பாதா
நாம பஜன குண கீர்த்தன நவவித
நாயக ஜெய ஜகன்னாதா ! (ப்ரபோ)

பார்வதி பால அபார வார வர
பரம பகவ பவதரணா
பக்த ஜன ஸுமுக ப்ரணவ விநாயக
பாவன பரிமள சரணா (ப்ரபோ)

3. வேழ முகத்தவன்

1. வேழ முகத்தவனே - ஜெய ஜெய
வீரம் மிகுத்தவனே - சதுர்
வேத மகத்துவனே

வாழ வணங்கு கின்றோம் - மகிழ்ந்துமுன்
வந்து வரம் தருவாய்
வந்து வரம் தருவாய் - உயிர்க்குலம்
என்றும் நலம் பெறவே.

2. எத் தொழிலானாலும் - நல்ல செயல்
எச் செயலானாலும் - அது
சித்தியடைந்திடவே - முன்னம் அவர்
சேவிப்பதுன்னை யன்றோ
நித்தம் நினைத் துதிக்கும் - இவ்வேழையின்
நெஞ்சக்கோயிலிலே - ஒரு
மத்த கஜம் போலே - காக்ஷிதரும்
வஜ்ரவி நாயகனே

3. ஜோதி கற்பூரத்திலே - உபாசனே
சொல்லும் தொடர்ச்சியினுல் - வரும்
ஏதும் வசப்படுமாம் - மனேசித்தி
எட்டும் இயற்றிடலாம் - எழும்
நாதக் கனுவினிலே - விநாயகா
நானுனைக் கண்டு கொண்டேன் - அந்த
போதத்தினுல் வருவாய் வளர்ந்த பைம்
பொன் மலை போன்றவனே.

4. பொங்கித் தலை தூக்கிப் - பொருப்பினைப்
போழ்ந்து துதிக்கையினுல் - திசை
எங்கும் செலுத்தி வரும் - யானை ஒன்று
என் மொழி கேட்பதனுல் - என்றும்
மங்களமே பெறுவேன் - அச்சம் இன்றி
வையகத்தே திரிவேன் - பிறர்
சங்கடம் நீக்கிடவே - மனம் தனில்
சக்தி வளர்த்திடுவேன்.

5. பாடும் இடங்களிலே - உனது
பாதச் சிலம்போசை - துதி
நாடும் இடங்க ளெல்லாம் - உனது
ஞான மணியோசை - பாடிப்பாடிக்
கூடும் மெய் அன்ப ரெல்லாம் - உணர்ந்திடக்
கொண்டெழும் பேரோசை - இவை
நீட வணங்குகின்றேன் - என் பாடலில்
நின்றருள் நாயகனே.

6. தந்தைக்குத் தேரளித்தான் - மணம் செயத்
தம்பிக்குத் தாரளித்தான் - அவன்
ஐந்து கரத்தாலும் - எனக்கருள்
அள்ளி அளிப்பதனுல் - மனமு
வந்து விளம்பு கின்றேன் - மனத்துயர்
மாற்றும் உபாயமெலாம் - அவன்
மந்திரத்தே உளதாம் - அக்காலமும்
வந்தது மங்களமே.

7. ஒற்றை மருப்பழகன் - அவன் துணை
உள்ளது வாழ்க்கையிலே
மற்றினி ஐயமில்லை - செல்லுதற்கு
மார்க்கமும் தோற்றமுண்டாம் - வளர்
நற்றவ வல்லபத்தால் - தொடர்ந்தவர்
நன்மை அடைந்திடுவார் - முற்றும்
வெற்றி அளித்தருள்வாய் - என் சிந்தையில்
வீற்றருள் நாயகனே.

8. ஆனை முகத்தனை அன்புடனே தொழ
ஞானம் மிகுத்து வரும் - தானுறெனும்
ஞானம் மிகுத்து வரும்
பானையின் உந்திப்பரம் பொருளைத் தொழப்
பண்பு வளர்ந்து வரும்.

9. கம்பக் களிற்றைக் கருத்தில் இருத்திடில்
சம்பத் தெல்லாம் வளரும் - இகபர
சம்பத் தெல்லாம் வளரும்
தும்பியில் மோதகம் தொட்டவனைத் தொழத்
துன்ப மெலாம் விலகும்.

10. வாரணத் தனை வணங்கி வந்தாற் பரி
பூரணத்தைப் பெறலாம் - யோகபரி
பூரணத்தைப் பெறலாம் - பெரும்
பாரப் பெரும் திருமேனியனைத் தொழப்
பாருல காண்டிடலாம்.

11. சித்தி விநாயகன் சேவடியைத் தொழச்
செல்வ மெலாம் பெருகும் - அழியாச்
செல்வ மெலாம் பெருகும் - சிவ
சக்தி விநாயகன் தான் மலரைத் தொழச்
சந்ததி ஓங்கி வரும்.

12. அங்குச பாசம் அணிந்தவனைத் தொழ
மங்கள வாழ்வு வரும் - மன்றல் முதல்
மங்கள வாழ்வு வரும்
எங்கும் இருப்பவன் என் ஐயனைத் தொழ
இன்ப மெலாம் பெருகும்

13. கைக்கனி ஏந்தும் கடாசலத்தைத் தொழ
எக்கணமும் ஜெயமாம் - செய்யும் செயல்
எப்பொழுதும் ஜெயமாம் - எங்கள்
விக்கின மூர்த்தி விநாயகனைத் தொழ
வெவ்வினை வேறிடுமாம்.

14. ஓரெலி மேல் வரும் உத்தமனைத் தொழ
ஒன்பதும் நன்மை தரும் - கோள்களிவை
ஒன்பதும் நன்மை தரும் - நின்று
பேரொலி செய்யும் பிரான் பெயரைச் சொலின்
பேய்கள் அகன் றொழியும்.

15. கும்பமுனிக்கருள் கொம்பனைக் கும்பிடக்
கோடி நலங்களுண்டாம் - கமழ்
தும்பையும் பூவும் தொடுத்தறுகிட்டருள்
ஜோதி வளர்த்திடுவோம் - கனிந்தினித்
தோத்திரம் செய்திடுவோம்.

4. நாம பஜனமே ஜீவன்

1. நாம பஜனமே ஜீவன் ! ஜீவன் ! நாம பஜனமே ஜீவன் ।
ஞான நலம் தரும் நாதலயம் தரும் நாம பஜனமே ஜீவன் ॥

2. கஜமுக மங்கள கணபதி நாமம்
கபில கணேச்வர நாமம்.
கவலையை நீக்கும் பெருநிலை ஆக்கும்
கனிவொடு காக்கும் நாமம்.

3. ஆதி மூல கண நாயக நாமம்
அருண விநாயக நாமம்.
அயன் முதல் வானவர் முனிவர் அனைவரும்
அனுதினம் வழிபடும் நாமம்.

4. வெற்றி யளிக்கும் மேன்மை அளிக்கும்
விக்ந விநாயக நாமம்
விகட கடாசல கடக மகா பல
விபவ மனோமய நாமம் - நாமம்
விமல குணோதய நாமம் ॥

5. ஓங்காரப் பொருளாகிய நாமம்
உதய கஜானன நாமம் ;
எளிதினில் இரங்கி அருள் தர விளங்கும்
ஏக விநாயக நாமம் - நாமம்

எங்கள் குலம் தொழும் நாமம்
அகத்தியன் அருள் செயும் தமிழ்க் கவி புகல்பவர்
அகத்தினில் குடி புகும் நாமம் ॥

விநாயக மாலை

அகத்தியர் இயற்றியது.

வாசித்துத் தெய்வத் துதிகளைப்பாடி வணங்கியுண்மை
பேசித்துயர்ப் படுவோருக் குதவிப் பெரியோர் பதம்
நேசித்து வாழ் பயன் பெற்றுனை நெஞ்சுள் நிறுத்தியென்றும்
பூசித்துப் போற்ற அருள் புரிவாய் பரிபூரணனே ! 1

சாகாத கல்வியும் தீராத செல்வமுந்தா வனலில்
வேகாத மேனியும் மாருத இளமையும் மேதினியில்
ஆகாத யாவையுமாக்குந் திறமு மகத்தை விட்டுப்
போகாத பக்தியும் தந்தருள் வாய் பரிபூரணனே ! 2

ஆதி விநாயகர்

சீ ரானையூர் பெருமான் சேயானைத்தூயானைச் செழுந்தேன் பில்கும்
தாரானை அருளெனக்குத்தந்தானை வந்தானைத் தனம் நல்வாழ்வின்
வேரானை மூஷிகத்து வீற்றுனை மேலானை வினைக்கோள் நீக்கும்
ஓரானை முகத்தானை விளங்கு மைந்து கரத்தானை உளத்துள் வைப்பாம்.

மூல விநாயகர்

அகத்தனை அருள்டே ஷி அசித்தனை விசித்த வெண்காண்
மகத்தனை வரிக்காராபூ வரத்தனை யுரத்து மாமத்
தகத்தனைத் தகர்த்து வென்ற தடத்தனைத் தனி த்த வேழ
முகத்தனைக் கடவுட்கெல்லாம் முனத்தனை மனத்துள் வைப்பாம்.

வரத விநாயகர்

நெஞ்சகத்தில் அன்பெனும் நெடுந்தளைக்குள் ஆக்கியே
வஞ்சமின்றி வாழ்த்து வோர்க்கு வரமளிக்கும் ஐங்கரக்

குஞ்சரத்தை எண்ணுவோம் குழைந் தெல்லோரும் எண்ணிஞல்
அஞ்சல் அஞ்சல் என்று வந்தடுத்து நின்று காக்குமே.

செல்வ விநாயகர்

அல் வழியல்லா நல்வழி கண்டோம் அவனிக்கே
சொல் வழியாகும் தீவினை போகும் சுக மேவும்
வில்வ விசால விருட்ச நிழற் கீழ் விளையாடும்
செல்வ விநாயகன் அம்புஜ பாதம் சேர்வோமே !

படிக விநாயகர்

மணி முடியணிகஜ வதனு சரணம்
மனமொழி யணுகவு மரியாய் சரணம்
தணியறு கிலையிட மகிழ்வாய் சரணம்
தாழ கடுடையாய் சரணம் சரணம்
பிணியற நவநிதி தருவாய் சரணம்
பிரணவ ஹரபர நிலையாய் சரணம்
பணிபவரிட முறைபவனே சரணம்
படிக விநாயக சரணம் சரணம் !

சாமள கணேசர்

துங்க மிகு பரிசுத்த கங்கா ஜலத்தை நிகர்
தூய மனமுற்ற வரையே
தொழுது புகல் மொழிகளிற் பழுது வாராமல்
தொடர்ந்து துதி பாடியாடி
அங்கமும் புளகிக்க ஆனந்த நீரருவி
ஆருகி யோட நின்தன்
அனந்த கல்யாண குண வைபவ மெலாம் எண்ணி
அன்பிஞல் அவச மிகவே
எங்கணும் உனைக் கண்டு நானு மிறு மாந்துலவ
எப்பொழுதும் அதுபோல நீ
என்னையுங்கண்டு நான் எண்ணிய தெலாமருளி
என்னுடனிசைந்து வருவாய்
சங்கர குமார சஞ்சல நிவாரண ஞான
தாயக கணேச நமவே

ஸர்வ மங்கள வரஸதானந்த மூர்த்தியே
சாமள கணேச நமவே !

மரகத கணேசர்

சேக்கிள ருருவத் தேவே சரணம்
ஸித்திக ளெல்லாம் பொழிவாய் சரணம்
வாக்கின் வல்லப வடிவே சரணம்
மரகத கணபதி சரணம் சரணம்

பாக்கிய மருளும் பதியே சரணம்
பாசாங்குச மோதக கர சரணம்
ஆக்க மனைத்து மளிப்பாய் சரணம்
ஆதி விநாயக சரணம் சரணம்

ஆபத்துக் காத்த விநாயகர்

தீபத்துக் குள்ளே ஒளியா மோங்காரத் திருவுருவும்
தாபத்தைத் தீர்த்து மெய்யின் பங்களைத்தரும் தண்ணருளும்
பாபத்தை நீக்கும் அருட்பார்வையுங்கொண்டு பாலனஞ்செய்
ஆபத்துக் காத்த விநாயகன் தாள்கள் அரண் நமக்கே.

நடந விநாயகர்

வேத விநாயக சரணம் சரணம்
விஜய விநாயக சரணம் சரணம்
ஜோதி விநாயக சரணம் சரணம்
சொர்ண விநாயக சரணம் சரணம்
நாத விநாயக சரணம் சரணம்
நடன விநாயக சரணம் சரணம்
கீத விநாயக சரணம் சரணம்
கிரண விநாயக சரணம் சரணம்

முத்து விநாயகர்

நீண்ட விநாயகன் நின்ற விநாயகன் நிர்குணத்தில்
மூண்ட விநாயகன் முத்து விநாயகன் மொய் கருணை
பூண்ட விநாயகன் கோயில்விநாயகன் பூவுலகை
ஆண்ட விநாயகன் அம்புயத்தாள்களரண் நமக்கே !

பவள விநாயகர்

ஓடும் புன்னெறி யுறுவாய் சரணம்
ஒரு கொம்புடையாய் சரணம் சரணம்
நாடும் முருகன் மணமே புரிய
நயமாயருளும் நாதா சரணம்
மூடும் வினைதவிர் முதல்வா சரணம்
மூஷிக வாகன சரணம் சரணம்
பாடும் புலவர்க் குரியாய் சரணம்
பவள விநாயக சரணம் சரணம்

ஸித்தி விநாயகர்

வரத கணபதி வருகவே - ஜக - வசிய கணபதி வருகவே
மதன கணபதி மதுர கணபதி வயிர கணபதி வருகவே
சரப கணபதி வருகவே ஸுக ஸரஸ கணபதி வருகவே
சக்தி கணபதி வருகவே சிவ ஸித்தி கணபதி வருகவே

பரம கணபதி வருகவே - ஜய - கமல கணபதி வருகவே
பால கணபதி தீப கணபதி யோக கணபதி வருகவே
உரக கணபதி வருகவே எனை அருளும் குணநிதி வருகவே
உதக கணபதி உபய கணபதி உதய கணபதி வருகவே

தெய்வ கணேசர்

விக்கின மெலாம் நீக்கி வெற்றியை அளிக்கும் மத
வேழ முகமும் கருணையால்
மெய்யன்பரைக் கண்டு குளிர்கின்ற மூன்று திரு
விழிகளும் பிறையழகுடன்

பக்க லொரு தந்தமும் பரிமள ஸுகந்தமும்
பட்டுடை அலங்காரமும்
பாசாங்கு சங்களும் பாரெலாம் பணிகின்ற
பாதமும் என் இதய மலரை

எக்கணமும் அகலாமல் ஏகாந்த ஜோதியாய்
இன்பம் பொழிந்து வரவும்
யாவரும் எனக்கு வசமாகவும் செய்கின்ற
யாவும் மங்கள மாகவும்

திக்குகள் அனைத்திலும் செங்கோல் நடத்தி மகிழ்
க்ஷிப்ர கணபதி வருகவே
செல்வ கணபதி பெரிய வில்வ கணபதி எமது
தெய்வ கணபதி வருகவே

வழித் துணை விநாயகர்

விழித்தமேல் விழியுண் மூத்தி விரித்துவான் வரித்த இன்பங்
கொழித்து வெண் கோடொன் றேந்தி கொழுதி வண்டிமிரும் பைந்தார்
செழித்த மென் மன்றலெங்குஞ் சிவ மணப்பயனே நல்கும்
வழித்துணை விநாயகன்பொன் மலர்ப் பதம் மனத்துள் வைப்பாம்

ராஜ விநாயகர்

சந்த்ரோதய தலபம்போல் மணிமுடி
சந்தோபிசித விதந்தூவ
சங்கோலிட கண கண்டாரவமது
சம்போ கணபதி என்ரேத
இந்த்ராதியர் ஜய லம்போதர கஜ
கும்பாகர நம என்றுட
என்பா லொருமுறை கண்பாரெனமுனம்
நின்றூர் கனி வொடு கொண்டாட
மந்த்ரோதய பரிமள பிம்போதய
மந்தர ரூப விநாயக ஓம்
மங்காப் பிரணவ கங்காரப் ரிய
வரத விபூதி விநாயக ஓம்
யந்த்ரோதய குண நவநிதி ஸுரபதி
யாகோத்பவ கணநாயக ஓம்
ஹேரம விநாயக நாம விநாயக
ராஜ விநாயக நாயக ஓம்

பிரணவ விநாயகர்

ஓங்காரத்தின் ஒளியே ஓம்
உத்தரகிரியின் பதியே ஓம்
ஓதிய பூஜா பலமே ஓம்
மங்கள யந்திர மயமே ஓம்
நீங்கா அருள் வரம் தருவாயே
அடியேன் துதி சொல வருவாயே

நின் மந்திர உரு வேற்றிடுவேன்
நில வுலகத்தை மாற்றிடுவாய்
ஏங்காப்பர நிலையுற வேண்டும்
எங்கும் அடியவர் எழ வேண்டும்
என்னிடம் நீ வழி சொல வேண்டும்
யாவரும் அவ்வழி செல வேண்டும்
தே ங்கானந்தக் கடலே ஓம்
மாங்கனியுணுமத கஜமே ஓம்
செல்வ வி நாயக வில்வ விநா யக
ஸித்தி விநாயக நாயக ஓம்.

நாமாவளி:

கஜ மதங்க வதந ஓம் கனகரூப ஸுமுக ஓம்
ஏக தந்த நமஹ ஓம் விக்ன ராய சரணம் ஓம்

நம்மையாண்ட மந்திரம் நடன நாத மந்திரம்
நாவிலே விநாயக ப்ரகாசமான மந்திரம்

நினைக்கு முன் அனைத்தையும் நிகழ்த்தும் நித்ய மந்திரம்
நீண்ட தும்பியால் பகைவரிற நெருக்கும் மந்திரம்

நுண்மை யான மந்திரம் தண்மையான மந்திரம்
நூலுளே நுழைந்திடும் கணேச நேச மந்திரம்

நெஞ்சில் நின்ற குஞ்சரத்தில் அஞ்சு சக்திமந்திரம்
நேத்திரத்தி லொளி எழுப்பி நிஷ்டை யேறும் மந்திரம்

நைந்தவர்க் கிரங்கி இன்பம் நல்கும் வேழமந்திரம்
நொடியிலீனர் துடிதுடிக்க இடி யிடிக்கும் மந்திரம்

நோக்கினுற் குபேர செல்வம் ஆக்கு மௌன மந்திரம்
நோன்பு(உ)ஞற்றி ஞான மென்ற தேன் புகட்டும் மந்திரம்

பங்கஜாங்க மந்திரம் பஞ்ச தீர்த்த மந்திரம்
பாடுகின்ற வேளையிற் பரிந்து பார்க்கும் மந்திரம்

பின்னு முன்னு மான பின்பு பிள்ளையான மந்திரம்
பீலி மோலி தாங்கியே பிறங்குகின்ற மந்திரம்

புஷ்பதந்த பூர்வ புண்ய புஷ்ப ராக மந்திரம்
பூர்ண கும்ப ஸோம ஹோம பூஜை கொண்ட மந்திரம்

பெருகும் ஏக மந்திரம் பெரிய யாக மந்திரம்
பேசுகின்ற மந்திரம் அபேத மான மந்திரம்

பைரவாதி கணகடார படலபந்த மந்திரம்
பொருளறிந்த மெய்யருள் பொருந்து கின்ற மந்திரம்
போத வர்ண மந்திரம் போக யோக மந்திரம்
பௌஷ்கராதி சாஸ்த்ர தத்வ ஸர்வதர்ம மந்திரம்

அகத்திய விநாயகர்

முகத்தினிலே நகையுடனும் அகத்தினிலே பகையுடனும் முறை நேரின்றி
ஜகத்தினியே திரிபவரைத்தரும சிவ ஸன்மார்க்கம் தழுவச் செய்ய
இகத்தினிலே பரபோகம் பொழிய எனை வருவித்த இறைவன் எந்த
யுக்த்திலுலே எனைப்பிரியா அகத்திய விநாயகனை உணர்ந்து வாழ்வாம்.

ஏக கணபதி வாழ்கவே சிவ போக கணபதி வாழ்கவே
இந்த்ர கணபதி யந்த்ர கணபதி மந்த்ர கணபதி வாழ்கவே

நாக கணபதி வாழ்கவே கண ராஜ கணபதி வாழ்கவே
ஞான கணபதி வாழ்கவே சிவ கான கணபதி வாழ்கவே
மேக கணபதி வாழ்கவே மிகு வீரகணபதி வாழ்கவே
மேரு மணிமுடி சேருமகணித தாரு கணபதி வாழ்கவே
மாக கணபதி வாழ்கவே ஜெய கோஷ கணபதி வாழ்கவே
வர்ண கணபதி சொர்ண கணபதி வாழ்க என்மனம் வாழ்கவே

लक्ष्मीगणेशमीडे।

अष्टाधिकद्वि दशमन्त्रगमं गणेशं दन्तं दधानमभयं त्वथ शङ्ख चक्रे।
शुण्डाग्रहेमघट मब्जकराब्ज पुत्र्याऽप्यालिङ्गितं त्रिनयनं कनकाभमीडे॥
पाशाङ्कुशाशुगशरासन रम्य हस्तं रक्ताब्जगं विवसनामहिलारतं तम्।
सप्ताधिकत्रि दशवर्णमनु प्रदीपं उच्छिष्टलंबजठरं सततं नमामि॥

शूलोत्पलांबुजशरासन दन्तपाशधान्याग्र चक्ररुचकांश्च गदां धरन्तम्।
शुण्डाग्र कुंभमिभवक्त्रमथेन्दुचूडं आलिङ्गितं जलज भूषणहस्तया च।
रक्तं त्रिणेत्रमपि नैजसतीकृताङ्कं वन्दे त्रयस्त्रिदशमन्त्रगमोह नाङ्गम्॥

விநாயக கீதம்

அல்லும் பகலும் அனுதினமும் கவி ஆயிரங்கள்
சொல்லும்படி எந்தன் உள்ளச் சுடரொளி தூண்டுகின்றான்
கொல்லும் கொடுங்கஜமுகனைப் பிறைக் கொம் பொடித்து
வெல்லும் பெருமகன் வில்வத்து அடியில் விநாயகனே (1)

விண்ணோர் வணங்கும் முழுமுதல் தெய்வம் வேதாகமத்தின்
கண்ணாகும் ஞான கணபதி காண் மலைக்காட்டில் அந்நாள்
அண்ணா என மனத்தாலே அழைத்தான் அகம் மகிழப்
பெண்ணைச் சேர்த்த பெருமான் நமக்குப் பெருந்துணையே (2)

பெற்றவர்க் கெழும் ஊடலைத்தீர்த்திடப் பிஞ்சகன் கைப்
பற்றியிழுத்தன்னை பக்கமிருத்தும் பசும் பிள்ளையைக்
குற்ற மிலா மனம் கொண்டருள் மும்மதக் குஞ்சரத்தைக்
கற்ற வருக்குப் பிறவிக்கடல் கணைக் காலளவே (3)

துரியரவர்க்கு வெண்தும்பி அன்பர்க்குத்துவர் நிறத்தன்
உரிய செபத்து மரகதம் மங்கலத் தொண் பொன் வணம்
பெரியன் அரியன் எளியன் பகைஞர் பிழையடக்கக்
கரிய களிற்றன் என வருவான் எங்கள் காவலனே (4)

காடும் கரியமுகிலும் கிரியும் நின் காட்சி யென்றே
பாடுமெனைத் தன் அருகே அழைத்துக் கண் பார்த்து எழுதும்
ஏடும் மணக்க ஓர் அக்கரம் நாட்டிக் கை ஈந்தது வெண்
கோடும் பிறையு மின் மோதகமும் கொண்ட குஞ்சரமே (5)

குவிக்கும் கனி எட்கசி மோதகங்கள் உட்கொண்டு உகந்து
சுவைக்கும் பெருமான் பதமே துதித்துத் துணை பெறுவீர்
அவிக்கும் வினையால் அலந்தறிவுங்குன்றி ஆற்றலின்றித்
தவிக்கும் தருணத்திலேனும் கனிந்து சரண் புகுந்தே (6)

சங்கை யகன்ற சமாதியில் தன்னந்தனியறிவாம்
பங்கசத்தே காட்சி தந்தது பொன் மணிப் பாத்திரத்தால்
கங்கை கடாகப் புனலாட்டி வில்வம் கமழ் சிறப்பின்
செங்கை குவித்துச் சிவபூஜை செய்கின்ற சிந்துரமே (7)

சிந்திக்க உள்ளம் சிலிர்க்கும் சிவஞானத் தேன் பொசியும்
பந்திக்கும் பாசத்தளையகலும் பசு பாவனை போய்ச்
சந்திக்க மேலைத்தலைவாயில் சூட்சுமத்தாள் திறக்கும்
வந்திக்கத் தானே வருங்காண் வலம்புரிவாரணமே (8)

வாதித்தறிய வொண்ணு ஞான நர்த்தன மண்டபத்தே
சோதித்தலையில் அணுவான சூட்சுமம் தொட்டு விட்டால்
நாதக் கலையின் அனுபூதியாம் காட்சி நல்கிநிற்கும்
ஆதித்தர் கோடிநக காந்தி சேரருள் ஆணையொன்றே (9)

ஆவனஞ் செய்கை பரிசுத்தமாக அருள் கனிந்த
பாவனன் காண் பல ஆடலும் செய்யும் பரம் பொருள் காண்
தேவன் எஞ்சாப் பொருள் தந்து பத்தொன்று சிவாலயங்கள்
தாவனஞ் செய்யத் துணைநிற்கும் வேழத் தலைவனன்றே (10)

தலையார நின்னைப் பணிந்து செந்நாத் தழும்பேற வாழ்த்தி
அலையேது மின்றி அடங்கி எனக்குள் நின் ஆடல் எல்லாம்
கலையாகக் கண்டுலகத்திலும் கண்டெந்தன் காலமுற்றும்
நிலையாகிவாழக் கணநாயகனே முன்நின்றருளே (11)

அந்தணன் மாலும் கணத்தவர் தேவரும் அஞ்சலித்துத்
தந்தலை குட்டிக் கைமாற்றிச் செவிதொட்டுத் தாழ்ந்தெழுந்து
வந்தனை செய்ய முடியசைத் தேற்கின்ற வள்ளலுக்குச்
சிந்தனை சாதனை சீவன் திரிநெய் திருவிளக்கே (12)

விடையானும் தாயும் மயூரனும் மாலும் மிக வியப்பக்
கிடையா அமுதம் விரும்பிப் பாலாழி கிளர்ந்தலைப்பப்
புடையாகி இட்டுக் கடைந்த பொருப்பைப் புறம் வளைத்துக்
கடையால் இழுத்து விளையாடும் மூடிகம் காப்பெமக்கே (13)

ஏகத்தைக் காட்டி ஓரேழையும் காட்டி எனக்கு ஞான
தேகத்தைத் தந்த ஓர் தந்தனை இந்திரன் தென்புலமும்
தாகத்தை தீர்க்கக் கமண்டல கங்கையைச் சாய்த்துவிட்ட
காகத்தைக் கண்டு களித் தேன் எனதிரு கண்ணினுள்ளே (14)

கண்டேன் மரகத சூரியர் கோடி கலந்துருவம்
கொண்டே எழுந்த குணமாமலையைக் குவிந்துமனம்
வண்டே அணைய முரன்று சுழன்றேறி வான் அமுதம்
உண்டேன் உயிர்க்கலை வென்றேன் இனி யாதுரைப்பதுவே (15)

யாமங்களிலே மணிநாதம் கேட்கும் இரு செவிகள்
தாமங்கசைய நெருங்கும் சலனங்கள் தானுணர்வாம்
மாமங்கள நல்வடிவமும் காட்டிவயப்படுமாம்
நேமந்தவறுது உபாசனமார்க்கத்து நிற்பவர்க்கே (16)

நிற்பதும் என்னுள் நிலைப்பதும் இங்கே நிகழ்வதும் பேர்
அற்புதமாயெனை ஆட்கொண்ட பெம்மானை ஐம் முகனும்
சிற்பரமாய்க் கண்ட செஞ்சுடர் வெள்ளத்தைத் தெய்வீகப் பூங்
கற்பக யானையை எண்ணுந் தொறுமென் கரந்தொழுமே (17)

கைக்குஞ்சரத்தை வணங்கி அகத்தியன் கண்டுரைத்த
மெய் கவிமாலை புகல வல்லார்க்கென்றும் வெற்றியுண்டு
துய்க்கும் இகபரபோகங்களுண்டு தொடர்ந்து பதம்
வைக்கும் பொழுதும் துணையுண்டு வாழி இவ்வையகமே (18)

பண்டு முதலின்று வரை பக்தியொடு நினது புகழ் பாடுமொடு விரதமல்லாம்
பற்றிலேன் உலகிலொரு பற்றிலேன் பக்தஜன பதமல ரலம்பி அன்பாய்த்
தொண்டு செயலல தொன்று கற்றிலேன் என்மனத் தூய்மை நீ அறியாததோ
துங்கமாய் எங்கும் துதிக்கத் துவங்கினேம் துணையாக வரவேண்டுமே
தெண்டமிடு மெய்யன்பர் மண்டல நெடும் பஜனை தேக நினைவின்றி நடனம்
திக்காட ஆடுகையில் தித்தா எனத் தானும் சேர்ந்தாடி மகிழுமலையே
குண்டலினி குறுகுறுத்தெழு மூஷிகத்திலருள் குலவவரு குலதெய்வமே
கொன்றை யருகும் பொழிந்தின்பமொடு கும்பமுனி கும்பிடும் கணநாதனே (19)

உச்சிட்ட கணபதி

கருத்தில் நினைத்தவை எல்லாம் கைவர மெய்வரம் தரும் பொற்களபம் தீக்கோள்
வருத்தமெலாமகற்றி அருள் நிழல் விரிக்கும் கற்பகம் தேன்வரி வண்டார்க்கும்
மருக் குழலாள் வல்லவையை வாமத்தே வைத்த மணிமலையாம் கண்முன்
உருச் சுடரும் மந்திர உச்சிட்டகண நாயகனை உளத்துள் வைப்பாம் (20)

எடுத்தவை வெற்றியாக எதிரிகள் வலிமை குன்ற
தொடுத்த எம்வாழ்வு பொங்க தொழில் வளர்ந்தனந்த செல்வம்
மடுத்திட யாமும் எம்மை மருவு மண்டலமும் ஓங்கக்
கடுத்தவிழ்ந்தருள் உச்சிட்ட கணபதி காப்பாமின்றே (21)

விண்ணுடார் மலர் பொழிந்து விரும்பிப் போற்றும்
மூன்று விநாயகனே மெய்ஞ்ஞான விளக்கே
கண்ணுளா ஐந்துகரக் கடவுளே உன்
கருணையுள்ளம் கசியாதா என நான் காத்துப்
பண்ணுறும் துதிகள் பல பாடிப்பாடிப்
பணிகின்றேன், என் மனக் கவலை தீர்த்துத்
தண்ணார் நின் வல்லபத்தைத் தருவாய் எந்தத்
தருணத்தும் எனைத் தொடர்ந்து தழுவும் தேவே (22)

ஸ்ரீ மஹா கணபதி புராண வரலாறுகள்

பிரும்ம வைவர்த புராணம்

பார்வதி பிள்ளைப்பேறுபெறப் புண்யகம் என்ற விரதமிருந்தாள். விரதம் முடிந்ததும் பெரியோர்களுக்குத் தக்ஷிணை வழங்கும் போது, புரோஹிதரான ஸனகர் எதிர்பாராத படி சிவபெருமானையே தக்ஷிணையாகக் கேட்டார். தேவி திகைத்து நிற்கையில் இத்தகைய சுப விரதத்தில் தக்ஷிணை கேட்டபடி தருவதே உசிதமென மும்மூர்த்திகளும் வற்புறுத்திய போது பார்வதி தக்ஷிணையாக சிவபெருமானை அளித்துப் பின் சிவபெருமானுக்கு ஈடாக லக்ஷக்கணக்கில் பசுக்களைத் தருவதாகக் கூறிச் சிவபெருமானைத் திருப்பித் தர வேண்டினாள். புரோஹிதர் சம்மதிக்கவில்லை. பார்வதி பரம்பொருளான கிருஷ்ணனை வேண்ட , கிருஷ்ணன் தோன்றினார். பார்வதி தான் பிள்ளைப் பேறு பெறக் கிருஷ்ணரைக் குறித்து விரதமிருந்ததைக் கூறி அவரைப் போன்ற புதல்வனை வரமாக வேண்ட, கிருஷ்ணன் அந்த வரத்தை அளித்தார். கிருஷ்ணன் கோரியபடி ஸனகர் சிவபெருமானைத் திருப்பியளித்தார். கிருஷ்ணனே கணேசராகப் பார்வதியிடம் தோன்றினார். குழந்தையைக் காணத் தேவர்களுடன் சனி பகவானும் வர அவர் கண் பட்டுச் சிசுவின் தலை வெட்டுண்டு கிருஷ்ணரைச் சென்றடைந்தது. புஷ்பபத்ரா நதிக்கரையில் வடக்கில் தலை வைத்துப் படுத்திருந்த யானைத் தலையைக் கொணர்ந்து விஷ்ணு பொருத்தினார். கணேசர் கஜாநநர் ஆனார். குழந்தைக்கு ரிஷிகளும் தேவர்களும் கூடி எட்டு பெயரிட்டனர்.

विघ्नेशश्च गणेशश्च हेरम्बश्च गजाननः।
लम्बोदर श्चैकदन्तः शूर्पकर्णो विनायकः।

விக்நேசுவரர், கணேசர், ஹேரம்பர், கஜாநநர், லம்போதரர், ஏகதந்தர், சூர்பகர்ணர், விநாயகர் என்ற எட்டுப் பெயர்களும் விக்நம் மறைய உதவுகிற திருநாமங்களாயின

''ओं श्री ह्रीं क्लीं गणेश्वराय ब्रह्मरूपाय चारवे
सर्वसिद्धि प्रदेशाय विघ्नेशाय नमो नमः''

என்பது அவரது திருமந்திரமானது. தன் புதல்வனின் தலை அறுபட்டதற்காக சனி பகவானுக்குத் தேவி உடலை இழந்து துயருறும்படி சாபமிட, விஷ்ணு உபதேசித்த ஸ்ரீ கணேசரின் ஸம்ஸார மோஹன கவசத்தின் மூலம் சனி சாபம் நீங்கப் பெற்றார். (முதல் பாகம் பக் 37)

கணேசருக்குக் குழுமியிருந்த தேவர்களுள் எல்லா தேவதைகளையும் விட முன்னதாக வழிபடப் பெறுகிற உரிமையை வரமாகக் கிருஷ்ணர் அருளினார். (கிருஷ்ணரையே பரம் பொருளாகக்கொண்டு இந்தப்புராண வரலாறுகள் அமைந்துள்ளன)

பரசுராமர் சிவபெருமானின் சீடர், சிவனாரது பேரருளால் அஸ்திர வித்யை பெற்றவர். ஈசனது கோடரியை பிரஸாதமாகப் பெற்று க்ஷத்திரியர்களை அழித்தவர். அவர் தனது குருவான சிவபெருமானைக் காண வந்தார். அனுமதியின்றி அந்தப்புரம் நுழைந்த அவரை ஸ்ரீ கணேசர் தடுக்கப் பரசுராமர் போரிட்டார். சிவனது கோடரியைக் கணேசரின் கழுத்தை நோக்கி எறிந்தபோது தன் இடது தந்தத்தால் கணேசர் அதனைத் தடுத்தார். தந்தையின் ஆயுதத்திற்கு மதிப்பளிக்கத் தன் இடது தந்தத்தை அது வேருடன் வெட்டிச் சாய்க்கவிட்டார். கணேசர் ஏகதந்தரானார். தந்தம் பூமியில் விழுந்ததும் பூமி தாங்காமல் பேரிடி போன்ற ஒலி எழுந்தது. அந்தப் புரத்திலிருந்து ஓடி வந்த தேவி கணேசரின் தந்தம் பூமியில் கிடந்ததையும் அவரது வாயிலிருந்து ரத்தம் தாரையாகப் பெருகி வழிவதையும் கண்டு சோகமுற்றாள். அப்போது அங்கு பாலராகத் தோன்றிய கிருஷ்ணர், ''ஸ்ரீ கணேசருக்கு ஸாமவேதம் எட்டு பெயர்களை முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளது. கணேசர், ஏகதந்தர், ஹேரம்பர், விக்நநாசகர், லம்போதரர், சூர்பகர்ணர், கஜவக்த்ரர், (கஜாநநர்) குஹாக்ரஜர் என்பவற்றில் ஏகதந்தர் என்ற பெயர் பொருளுள்ளதாக ஆகவே இந்த நிகழ்ச்சி நேர்ந்துள்ளது.'' என்று கூறி கணேசரைத் தடவிக் கொடுத்து வேதனை நீங்கச் செய்தார். பரசுராமரும் வேதம் கூறிய அந்த எட்டு பெயர்களைக் கூறி கணேசரை வணங்கி அபராதத்தைப் பொருத்தருள வேண்டினார் (பரசுராமர் செய்த ஸ்தோத்திரமும் கண்ணன் குறிப்பிட்ட கணேசாஷ்டகமும் ஸ்தோத்திரப் பகுதியில் முதல் பாகத்தில் பக் 155, இரண்டாம் பாகத்தில் பக் 340ல் உள்ளன).

துளஸீ தேவ குலத்துப் பெண். நாராயணனைக் குறித்து நல்ல கணவனைப் பெறத் தவமியற்றினாள். கங்கைக் கரையில் அவள் உலாவுகையில் அங்கே கணேசரைக் கண்டாள். அவள் மனத்தில் காமம் உண்டானது. தன்னை மணக்கும்படி அவரை வேண்டினாள். கணேசர், தாம் எந்தப் பெண்ணையும் மணக்க விரும்பாததைப் பல முறை தெரிவித்தும் அவள் வற்புறுத்தியதால் செடியாகும்படியும் அசுரனே உன்னை மணப்பான் என்றும் சபித்தார். துளஸி குற்றத்தை உணர்ந்து அவரது எட்டு திருநாமங்களைக் கூறி வணங்கி வழிபட்டபோது, "நீ, இதுவரை தவத்தால் வழிபட்டுவந்த ஸ்ரீ நாராயணனின் அருள் பெறுவாய். அவரது அருளைப் பெறச் செய்யப் பெறுகிற வழிபாட்டில் நீ முக்கியப் பொருள் ஆவாய். நாராயணனுக்கு உன்னிடம் பேரருள் மிக்க பிரியம் தோன்றும். என் வழிபாட்டில் மட்டும் நீ இடம் பெற மாட்டாய்" எனச் சாபநீக்கம் செய்தார். (துளஸி மறுபிறவியில் பிருந்தாவாகத் தோன்றி அசுரன் சங்கசூடனின் மனைவியாகி, சங்கசூடனைச் சிவபெருமான் மாய்த்ததும், நாராயணனின் அருள் பெற்றுச் செடியாகி அவரது வழிபாட்டில் மிகச்சிறந்த பொருளானாள்.)

சிவபுராணம்,

நந்தி, பிருங்கி முதலிய சிவகணங்கள் பார்வதி தேவி தனிமையில் இருக்கும் போது பாதுகாப்பளித்து வந்தனர். தேவியின் தோழிகள் இருவர், ஜயாவும் விஜயாவும், தேவி தனக்கெனத் தனித்த பாதுகாப்பாளரை அமைத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டினர். ஒருநாள் பார்வதீ நீராடிக் கொண்டிருக்கும் போது சிவபெருமான் தேவியைக் காணவந்தார். வாயிலைக் காத்த நந்தி சிவபெருமானிடம் தேவி தனிமையில் நீராடிக் கொண்டிருந்ததைத் தெரிவித்த பின்னரும் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் சிவன் உள்ளே நுழைந்தார். நாணம் மிகுந்த நிலையில் தேவியின் நினைவில் தோழி கூறியது நினைவிற்கு வந்தது. சிவகணங்களில் ஒருவரான நந்தி சிவனைத் தடுக்க இயலவில்லை. தனது கணத்தவரானால் தடுத்து நிறுத்தி யிருக்கக் கூடும் என நினைத்தாள். அவள் கை, அவளது உடலில் பூசிய மஞ்சள் பூச்சை அனிச்சையாக திரட்டி உருட்டியது. அதில் தேவியின் அருட்பார்வை புகுந்தது. அதனிடம் சைதன்யம் நிலைத்து உயிர் பெற அற்புத பாலகர் தோன்றினார்.

சக்தி கணத்தின் முதல்வர் அவர். அவரைப் புதல்வராக ஏற்றுத் தன் ஆற்றலின் அம்சத்தைத் தடியாக உருவாக்கித் தந்து தன் காப்பாளனாக ஆக்கினாள். சிவன் ஒரு சமயம் தேவீ நீராடுகிற தனிமையில் உட்புக, இவர் தடுக்க, சிவன் வெகுண்டு எழ, சிவகணங்கள் காப்பாளனுடன் போரிட்டுத் தோற்க, தான் பார்வதியின் புதல்வனும், காப்பாளனுமாவன் எனக்கூறி சிவனைத் தடுக்க, தேவர் படை நடுங்கி ஓட, தேவி தன் அன்புப் புதல்வனுக்கு உதவ இரு சக்திகளை ஏவ, பால கணத்தலைவனின் வலிவு வளர்ந்தது. சிவன் தன் திரிசூலத்தை ஏவி பாலனின் கழுத்தை அறுத்தார். தேவியின் துக்கம் எல்லை கடந்தது. தன் சக்திகளை ஏவி உலகையே பிரளயம் செய்து அழிக்கத் தொடங்கினாள். நாரதர் முதலானோர் வேண்டியும் தன் புதல்வன் உயிர் பெற்றாலன்றி உலக அழிவை மாற்ற இயலாது என தேவி கூற சிவபெருமான் வடதிக்கில் முதலில் கண்ட உயிரினித்தின் தலையை வெட்டி இந்த முண்டத்துடன் பொருத்த பாலன் உயிர்த்தெழுவான் எனக் கூறினார்.

வடக்கு திக்கில் முதலில் யானை தென்பட்டது. அதற்கு ஒற்றைக் கொம்பு தானிருந்தது. அதனை வெட்டிப் பாலனின் உடலில் பொருத்தப் பாலன் உயிர்த்தெழுந்தான். தேவர்களால் வேண்டப்பெற்ற சிவபெருமான் தன் முழு தேஜஸ்ஸையும் அந்த சிசுவிடம் செலுத்தித் தானும் உட்புகுந்தார். சிவனின் புதல்வருமாக ஆன அவரை கஜானனர் எனப் பெயரிட்டுத் தேவர்கள் வழிபட்டனர். தேவியும் தேவனும் தம் மடி மீதமர்த்தி கஜானனரை அன்புக்கினியவனாக ஆக்கினர். அவர் முகத்தில் செந்தூரம் வழிந்தது. தேவி ''செந்தூரத்துடன் அவரை வழிபட நன்மை பெருகும்'' என அருளினாள். கணேசர் தேவியையும் தேவனையும் வணங்கி சிவாபராதம் செய்த தன்னை மன்னிக்க வேண்ட, சிவன் அவரை உச்சியில் முகர்ந்து தலைமேல் தூக்கிக் கொண்டாடினார். மும்மூர்த்திகளும் ''தம் வழிபாட்டிற்கு முன் இவரை வழிபட்டால்தான் தான் மற்றவர் வழிபாடு பயன்தரும். இவரை வழிபடாமல் செய்த எந்த தெய்வ வழிபாடும் பலனளிக்காது'' என்றனர். எல்லா தேவ கணங்களுக்கும் தலைமையையும் அளித்தனர். அதனால் கணேசர், கணபதி கணநாதர் என்றெல்லாம் பாராட்டப் பெற்றார்.

கணபதியும் குகனும் அன்புமிகச் சகோதரர்கள். அன்புக்குப் பல சோதனைகள் நேரும். அன்பே வெல்லும். இருவரது திருமணத்திலும் போட்டி ஏற்பட்டது. யார் முதலில் மணப்பது ? இருவரும் சிவதேஜஸில் தோன்றியவர்கள். பூமியை மூன்று முறை வலம் வருபவர்களில் முதல்வருக்கு முதலில் திருமணம் என்று முடிவானது. நீராடித் தூய ஆடை உடுத்தித் தாயையும் தந்தையையும் ஒரு ரத்தின ஆஸனத்தில் அமர்த்தி ஏழு தடவை வலம் வந்து வணங்கி எழுந்த கணபதி தன் திருமணத்தை முடிக்கக் கூறினார். உலகை வலம் வராமலே திருமணத்தை எதிர்பார்ப்பது எங்ஙனம் என்ற கேட்டதும், உலகமே என் பெற்றோர் தான் என்றார். உடனே பிரும்மா சித்தி, புத்தி என்ற இரு புதல்விகளுடன் திருமணம் செய்வித்தார்.

மூவுலகையும் வலம் வந்த முருகன், கணேசருக்குத் திருமணம் முடிந்து விட்டதை உணர்ந்து மனம் நொந்து தன் பெற்றோரை விட்டகன்று க்ரௌஞ்ச மலையில் தங்கினார். இனி மணப்பதில்லை என உறுதி கொண்டு 'குமாரர்' ஆனார். குமரனைக் காணாத பார்வதி பிரிவால் வருத்தப்பட. க்ரௌஞ்ச பர்வதம் சென்று சிவனும் பார்வதியும் அவரைக் கண்டு வருகிறார்கள்.

பத்ம புராணத்தில் - மற்றொரு லீலை. தேவப் பெண்கள் அமுதத்தில் தோய்த்தெடுத்த ஒரு கொழுக்கட்டையைச் சமைத்து தேவியிடம் அர்ப்பணம் செய்தார்கள். கணேசரும் குகரும் இதனைப் பெறப் போட்டியிட்டனர். அறவழியில் நடந்து காட்டினவர் பெறலாம் என நிபந்தனை விதிக்கப் பெற்றது. மூவுலகிலுள்ள புண்ய தீர்த்தங்களில் நீராடுவதே சிறந்த அறப்பணி என நினைத்து உலகைச் சுற்றி வந்த குகப்பெருமானைப் பெற்றோரை வலம் வந்து வழிபடுவதே மிகச்சிறந்த அறப்பணி எனச் செய்து காட்டிய கணபதி போட்டியில் வென்று கொழுக்கட்டை பெற்றார். இதனால்இவருக்குக் கொழுக்கட்டையே முக்கிய நிவேதனப் பொருளாயிற்று.

மற்றொரு லீலை: - சிவபெருமான் ஒரு வேள்வி புரியத் தொடங்கினார். தேவர் அனைவரையும் அதில் பங்கு பெற அழைக்கின்றபொறுப்பை குகப்பெருமானிடம் தந்தார். மயில் மீதேறி வேகமாகச் சென்றாலும் வேள்வி தொடங்குமுன்னர். அனைவரையும் அழைக்க இயலவில்லை. கணேசரோ தன்

தந்தையே எல்லா தேவர்களின் வடிவானவர் எனத் தியானித்து மும்முறை அவரை வலம் வந்து அனைத்து தேவர்களும் வேள்வியில் பங்கு பெறும்படி மானசிகமாக வேண்டினார். தேவர்களனைவருக்கும் இவ்வேண்டுகோள் உரிய நேரத்திற்கு முன்னரே, போய்ச்சேர, அனைத்து தேவர்களும் வேள்வியில் பங்கேற்றனர். எல்லாம் வல்லவர் என்ற பெருந்தன்மையை குகப்பெருமான் வெளியிட, எளிமையும் இறைவனருள் பெற உதவும் என்பதைக் கணபதி வெளியிடுகிறார். பெரும்பாலும் எளிமை பெருமையை வென்று விடுகிறது.

காசியில் மனுவழிவந்த ரிபுஞ்ஜயன் என்ற அரசன் தெய்வ அருள் பெறக் கடுந்தவமியற்றித் தேவர்கள் அனைவரும் தன் நாட்டு மக்கள் சுபிக்ஷத்துடன் வாழ உதவ வரம் பெற்றான். நாகராஜனான வாஸுகியின் பெண் அநங்க மோகினியை மணந்து திவோதாஸன் என்ற பெயர் பெற்றான். தேவருலகம் இவனுக்கு அடிமையாயிற்று. மக்கள் நேர்மையுடன் நல்லறம் காக்கத் தேவர்கள் மழை தந்து உதவினர். தேவர் தன் வலிமையை உணர்த்த அடிக்கடி பூமிக்கு வந்தனர். தேவர் தம் பணியைத் தேவருலகிலிருந்தே செய்யட்டும். பூமிக்கு வர வேண்டாம். தேவர் குறுக்கீடின்றி பூமியை நானே ஆள்வேன் எனப் பிரும்மாவிடம் அனுமதி பெற்றான். மும்மூர்த்திகளும் தேவர்களும் பூமியை விட்டகன்றனர். சிவபெருமானுக்குக் காசியை விட்டகல மனம் வரவில்லை. நல்லறமே நேரில் பலனளிக்கு மாதலால் தேவரின் குறுக்கீடு தேவையற்றதென்ற திவோதாஸனின் கோரிக்கையைச் சிவபெருமானும் ஏற்றுக் கைலாஸம் சென்றார்.

தேவர்கள் தம் அதிகாரம் குன்றியதால் மனம் குன்றி அரசன் தவறிழைக்க நேருகிற தருணத்தை எதிர்பார்த்தனர். அவர்கள் சூரியனைக் காசிக்குச் சென்று அரசாட்சியைக் கண் காணிக்க அனுப்பினர். சூர்யன் தன் பௌதிக உருவில் உலகத்தை வலம் வந்தார். பன்னிரு தெய்விக உருவில் காசியில் நடப்பதைக் கண்காணித்தார். (லோலார்கர், உத்தரார்கர், ஸாம்பாதித்யர், த்ரௌபதாதித்யர், மயூகாதித்யர், ககோல் காதித்யர், அருணாதித்யர், விருத்தாதித்யர், கேசவாதித்யர், விமலாதித்யர், கங்காதித்யர், யமாதித்யர் என்ற பெயரில் இன்று காசியில் பல்வேறு இடங்களில் சூர்யன் கோயில்

கொண்டுள்ளார்) அரசின் ஆட்சி முறையில் குறை காணாமல் அவர் அங்கேயே தங்கி விட்டார்.

பிரும்மாவே அந்தணர் வேஷத்தில் அரசனிடம் சென்றார். தான் வேள்வி புரிவதால் அதற்கு உதவக் கோரினார். அரசன் தன் அரசையே அவரிடம் ஒப்படைத்துப் பத்து அச்வமேத வேள்விகளைச் சீராக நடத்திக் கொடுத்தார். (அவ்வேள்விகள் நடந்த இடம் இன்று தசாச்வமேத கட்டம் என்ற பெயருடன் விளங்குகிறது) அவராலும் அரசரிடம் குறை காண இயலவில்லை.

சிவபெருமானுக்குக் காசி செல்லும் விருப்பம் வலிவடைந்தது. கணபதியை அனுப்பினார். அவர் சோதிடராக வேஷம் கொண்டு காசிவாசிகளுக்கு நல்லது நடக்க விருப்பதைத் தன் இனிய குரலில் சொன்னார். மக்கள் மயங்கி இவரைச் சென்றடைந்து நன்மை பெற்றனர். அரசனும் தன் அரண்மனைக்கு இவரை அழைத்து இவர் ஒரு ஞானி என்றுணர்ந்து, தனக்கு நாடாளும் ஆசை குறைந்து விரக்தி ஏற்படுவதைத் தெரிவித்து வழிகாட்ட வேண்டினார். வருகிற பதினெட்டாவது நாளில் முதிர்ந்த மகான் உனக்கு நல்வழி உபதேசிப்பார் என அருள் வாக்கு கூறி நாடெங்கிலும் சுற்றி அதனைத் தன் வசப்படுத்தினார். மக்களைத் தேடி அலைந்ததால் அவர் டுண்டியானார். (டுண்டி-தேடுபவர்)

பதினெட்டாம் நாளன்று நாராயணனும் அந்தணர் வேஷத்தில் வந்து அரசனுக்கு உபதேசம் செய்து திவோதாஸேச்வரலிங்கத்தை ஸ்தாபித்து வழிபடச் செய்தார். திவோதாஸன் நற்கதியடைந்தான். தேவர்கள் பூமிக்கு வரத் தொடங்கினார். சிவதம்பதியும் கணேசரது அருட்செயலால் மறுபடி காசியில் தங்கும் வாய்ப்பு பெற்றனர்.

கணேச புராணத்தில் - பரம்பொருள் கணேசரே. ஸ்ருஷ்டியின் தொடக்கத்தில் தோன்றி பிரும்மாவைத் துன்புறுத்திய மதுவையும் கைடபனையும் அழிக்கும் முயற்சியில் வெற்றி காணாத நாராயணர் சிவபெருமானின் உபதேசத்தால் கணேசரின் அருள் பெற்று அசுரர்களை மாய்த்தார். ஸித்த க்ஷேத்ரத்தில் ஸித்தி விநாயகரை வழிபட்டார்.

வாசக்னவி என்ற முனிவரின் மனைவி முகுந்தா, தன் புதல்வன் க்ருத்ஸமதரிடம் கோபம் கொண்டு அவருக்குப்

பிறக்கிற பிள்ளை கொடும் அசுரனாவான் எனச் சபித்தாள். இதனால் வருந்திய க்ருத்ஸமதர் புஷ்பக வனம் சென்றடைந்து கணபதியைக் குறித்துக் கடுந்தவமியற்றினார். தவத்தால் மகிழ்ந்த கணபதி மூவுலகும் புகழ்கிற சக்திமிக்க புதல்வன் தோன்றுவான். அவனை வெல்ல சிவபெருமானால் மட்டுமே இயலும் என வரமளித்தார். வரத கணபதியை வழிபட்டு வந்த க்ருத்ஸமதருக்கு எதிரில் ஒரு சிறுவன் தோன்றினான். தான் கிருத்ஸமதரின் தும்மலிலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறித் தன்னை மகனாக ஏற்க வேண்டினான். அவனது முரட்டுத் தனத்தால் பயந்த முனிவர், அவனை மகனாக ஏற்றுக் கணபதியை வழிபடும் முறை உபதேசித்தார். கோடரியும், தாமரையும், மாலையும், கொழுக்கட்டையும் ஏந்திய கணேசர் அவன் முன்தோன்றி அவன் விரும்பியபடி மூவுலகையும் வெல்ல இரும்பாலும் வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும் முப்புரங்கள் அமைத்துத் தந்து, ''சிவபெருமானுடன் மோதா வரை நீ மூவுலகையும் ஆள்வாய். சிவபெருமானுடன் மோதினால் ஒரே அம்பால் உன்னை அவர் அழிப்பார்'' என்று வரமளித்தார்.

முப்புரங்களையும் கொண்டதால் திரிபுரனான அசுரன் மூவுலகையும் வென்றான். கைலாஸத்தை விட்டகலும்படி சிவனிடம் கேட்டான். தேவர்கள் நாரதரிடம் உபதேசம் பெற்று ஸங்கட நாசன ஸ்தோத்ரத்தால் (2ம் பாகம் பக் 344) விநாயகரை வேண்ட, விநாயகர் பிராமணச்சிறுவன் வேஷத்தில் திரிபுரனிடம் சென்று சிவபெருமான் வழிபட்டு வருகிற சிந்தாமணி கணேச விக்ரஹத்தைப் பறித்துத் தரத் தூண்டினார். சிவபெருமான் இல்லாதபோது அதனைத் திருடித் திரிபுரன் கொண்டு வந்த சிந்தாமணி கணபதிப் பதுமை அசுரனின் கையிலிருந்து மறைந்தது. சிவபெருமான் வருந்தி நிற்கையில் திரிபுரனை மாய்க்கக் கணேசரின் அருள் இன்றியமையாததென நாரதர்கூறச் சிவபெருமான் வழிபட்டுக் கணேசரின் அருள் பெற்றுத் திரிபுரனை மாய்த்தார். (மஹாகணபதி ஸஹஸ்ர நாமத்தின் முன்னுரை 2ம் பாகம் பக்.4 காண்க).

பார்வதி இவரை மோதகமும் லட்டுகமும், நிவேதனம் செய்து ஆராதித்தாள். ராதை கிருஷ்ணனின் அன்பு பெற இவரை ஆராதித்துத் துதித்தாள். சந்த்ரன் விநாயகரைப் பரிகசிக்க இவரது சாபத்தால் தேய்வு பெற்றதும் வழிபட்டுச் சாபம் நீங்கப்

பெற்றான்.

ஒருநாள் நாரதர் ருசிமிக்க அபூர்வமான பழத்தை சிவபெருமானிடம் காணிக்கையாக வைத்தார். கணேசரும் குகனும் அதனைப் பெற விரும்பினர். பக்கத்திலமர்ந்திருந்த பிரும்மனிடம் சிவபெருமான் யாரிடம் இதனை அளிப்பது என்று யோசனை கேட்க வயதில் சிறிய குகனே இதைப் பெறுவது உசிதம் என்றார். சிவபெருமான் குகனிடம் பழத்தைத் தந்தார். பிரும்மா தன் இருப்பிடம் சென்று படைக்கத் தொடங்கியதும் தடை ஏற்பட்டது. அவரது எதிரில் கோபமிக்க கணேசர் தோன்றினார். அவரைக் கண்டு பிரும்மா நடுங்கினார். கணேசரின் கோபத்தால் விகடமான வடிவத்தையும் அதனைக் கண்டு பிரும்மா நடுங்கியதையும் கண்ட சந்திரன் சிரித்தான். ''நீ பிறர் காண முடியாத நிலை பெறுவாய். உன்னைக் கண்டவரும் துயரடைவர்'' எனக் கணேசர் சபிக்க, சந்திரன் மறைந்தான். சந்திரனைக் காணாமல் உலகம் வரட்சி கண்டது. தேவர்கள் விநாயகரை வழிபட்டு வேண்ட சாபத்தின் உக்கிரத்தை பாத்ரபத சுக்ல சதுர்த்தி ஒருநாளில் மட்டும் உணரும்படி சுருக்கினார்.

சந்திரனின் தொடர்ந்த வழிபாட்டில் மகிழ்ந்த பகவான் அவனைத் தன் தலையணியாகக் கொண்டார். ஸங்கட சதுர்த்தி வழிபாட்டில் சந்திரனுக்கு அர்க்யமளித்தே தன் வழிபாட்டை முடிக்கச் செய்தார். சந்திரனைச் சபித்ததை விட சந்திரனுக்கு அருள் புரிந்ததே, அவனுக்கு அதிகப் பெருமை தந்ததே, கணேசரின் பெருமைக்குச் சான்று.

யுகங்களுக்கேற்ப கணேசர் எடுத்த அவதாரங்கள் பல. கிருத யுகத்தில் சிங்கத்தில் அமர்ந்து பத்து கைகள் கொண்ட மஹோத்கடர், திரேதாயுகத்தில் மயிலேறிய மயூரேச்வரர் தன் பெயர் கொண்ட மயூரேச்வரத்தில் கோயில் கொண்டவர், வெண்ணிறம், கொண்டவர், ஆறு கைகள் உள்ளவர், துவாபரத்தின் இறுதியில் பெரும் எலியை வாகனமாக்கி, கஜானனர் என்ற பெயருடன் சிவந்த மேனியும் நான்கு கைகளும் கொண்ட வடிவில்; கலியின் இறுதியில் தூம்ரகேது (தூமகேது) என்ற பெயருடன் குதிரை ஏறி இரு கைகளுடன் புகை நிற மேனியுடன் வர இருப்பவர் என்று நான்கு அவதாரங்கள் முக்கியமானவை.

மஹோத்கடர்.

பிரும்மாவின் மானஸ புத்திரர்களில் ஒருவரான கசியபருக்கும் அதிதிக்கும் புதல்வனாக மஹோத்கடர் தோன்றினார். கசியபர் உபதேசித்த விநாயகமந்திரத்தை வெகு நாட்கள் ஜபித்து தியானமும் தவமும் செய்த அதிதியின் முன் பத்து கைகளுடன் உள்ள விநாயகர் ஸித்தி - புத்தி தேவிகளுடன் தோன்றினார். அவரைத் தன் புதல்வனாக வரும்படி அதிதி கேட்க பகவான் அதனை ஏற்றார். ஒரு நல்ல நாளில் இதே தோற்றத்துடன் ஸித்தி புத்தி தேவிகளுடன், பாலகனாகத் தோன்றினார். இந்த திவ்யவடிவை விட்டுச் சாதாரணக் குழந்தையாக மாறும்படி அதிதி வேண்ட பாலகனாகி அழ ஆரம்பித்தார்.

அங்கதேசத்தில் கங்கைக்கரையில் உள்ள நகரில் ருத்ரகேது என்ற வேதமறிந்த பிராமணனுக்கு அவரது மனைவி சாரதாவிடம் தேவாந்தகனும் நராந்தகனும் இரட்டைப் பிள்ளைகளாகத் தோன்றினர். சிறு வயதிலேயே சாகசம் மிக்கவர்களாக வளர்ந்த அவர்கள் நாரதரின் உபதேசப்படி சிவபெருமானைக் குறித்து தவமியற்றி மூவுலகையும் ஆள்பவராக, பிரும்மா படைத்த எதனாலும் மரணம் நேராதவராக இருக்க வரம் பெற்றனர். இவர்களுக்கு அசுரர்கள் துணைபுரிய மூவுலகையும் வென்றனர். தேவர்கள் ஆட்சி இழந்தனர். பூமிதேவி கடுந்துயருடன் பிரும்மாவிடம் சென்று துயர் நீக்க வேண்ட கசியபர் வீட்டில் பிறந்துள்ள குழந்தை உன் துயர் நீக்கும் என்றார்.

கசியபரின் புதல்வனைக்காண வசிஷ்டர் முதலான மஹரிஷிகள் வந்தனர். அவர்கள் வேண்டியபடி தேவாந்தக நராந்தகர்களை அடக்குவதைப் பால மஹோத்கடர் ஏற்றார். அசுரர்களுக்கு இச்செய்தி எட்டியது. முளையிலேயே கிள்ளி விட நினைத்து விரஜா என்ற கொடிய அரக்கியை தேவாந்தகன் அனுப்பினான். தாதியாக வந்த அவளை பகவான் மாய்த்தார். அவளைத் தொடர்ந்து உத்ததன் துந்துரன் என்ற இரு அசுரர்கள் கிளி வடிவில் வந்தனர். குழந்தை அவர்களைத் தாவிப்பிடித்து விளையாட, அவை முனி குமாரனைக் குத்திக் குதறத் தொடங்கின. பகவான் இவற்றைத் தரையில் அறைந்து கொன்றார். குழந்தைக்கும் நான்கு வயது நிறைந்தது. தாயுடன் ஸோம

அமாவாஸ்யை யன்று ஓர் ஓடைக்கு நீராட வந்தான். நீரில் இறங்கிய சிறுவனை முதலை கவ்வியது. சித்ரன் என்ற கந்தர்வ அரசன் பிருகு முனிவரை அவமதிக்க அவரது சாபத்தால் முதலையானவன் மஹோத்கடரின் திருவடியைத் தீண்டியதும், அவர் அவனை வெளியே இழுத்துத் தரையில் ஓங்கி அடிக்க முதலை வடிவம் நீங்கி கந்தர்வனாகிப் பகவானைத் துதித்து விட்டுச் சென்றான்.

ஹா - ஹா, ஹூஹூ, தும்புரு என்ற கந்தர்வர்கள் கசியபரின் ஆசிரமம் வந்தனர். அதிதிகளாக அவர்களை வரவேற்றுக் கசியபர் உபசரித்தார். அவர்கள் விநாயகர் சிவன் பார்வதி நாராயணன் சூர்யன் இவர்களின் ப்ரதிமை வைத்துப் பூஜை செய்து வந்தனர். அங்கு வந்த பாலன் அவற்றை வாயிலிட்டு விழுங்கி விட்டான். கசியபர் மஹோத்கடரின் வாயைத் திறந்து பார்க்க மூவுலகமும் மும்மூர்த்திகளும் அதனுள் அடங்கியிருப்பதைக் கண்டதும் கசியபருக்கு கணபதிப் பெருமானே தன் மகனாக வந்தது நினைவில் வந்தது. கை கூப்பி வணங்கி நிற்கிற கசியபரிடம் கந்தர்வர்கள் பஞ்சாயதன பூஜை செய்யாமல் உணவேற்க மறுத்ததும் மஹோத்கடரே தன்னிடம் அவ்வைவரும் அடக்கியுள்ளதைக் காட்டி விசுவரூபக் காட்சி தர அவர்கள் மஹோத்கடரை வணங்கி வழிபட்டுச் சென்றனர்.

மஹோத்கடருக்குக் கசியபர் உபனயனம். செய்வித்தார். விகாதன், பிங்காக்ஷன், விசாலன் பிங்களன் சபலன் என்ற ஐந்து அசுரர்கள் அந்தணர் வேஷத்தில் கையில் ஏந்திய கமண்டலுவில் கொடிய அஸ்த்ரங்களை மறைத்துக் கொண்டு குமாரனுக்கு அக்ஷதை போடும்போது அஸ்த்ரங்களை அவர் மீது போட்டனர். மஹோத்கடர் இதனையறிந்து கையில் அக்ஷதை எடுத்து அவர்கள் மீது போட அவர்கள் அசுரர்களாக மாறி உயிரிழந்தனர். இதில் மகிழ்ச்சி பெற்ற அந்தணர்கள் மஹோத்கடருக்கு ஆசி வழங்கினர்.

பிரும்மா அவருக்கு பிரும்ஹணஸ்பதி (தன்னையும் காக்க வந்தவர்) எனப் பெயரிட்டார். பிருஹஸ்பதி 'பாரபூதி' என்றும், இந்த்ரன் 'ஸூராநந்தன்' எனவும், வருணன் 'ஸர்வப்ரியன்' எனவும் சிவபெருமான் 'விரூபாக்ஷர்' என்ற தன் பெயரையும் விருதாக அளித்தனர். சிவன் தனது திரிசூலத்தையும்

உடுக்கையையும் தந்து சந்த்ர கலையை நெற்றியில் அணிவித்துப் பாலசந்த்ரன் எனப் பெயரிட்டார். பரசுராமரின் தாய் ரேணுகா தேவி கோடரி தந்து 'பரசுஹஸ்தர்' என அழைத்தாள். எல்லோரும் மகிழ்ந்து சிங்கத்தை அவரது வாஹனமாக்கித் தந்து தேவாந்தக நராந்தகர்களை அழிக்கக் கோரினர்.

மஹோத்கடர் எல்லா வித்யைகளையும் எளிதில் கற்றார். காசி அரசன் தன் மகனின் விவாஹத்தை நடத்தித் தரும்படி தன் குல குருவான கசியபரை வேண்ட, கசியபர் தாம் சாதுர்மாஸ்ய வ்ரதத்தில் இருந்ததால், மஹோத்கடரை அரசனுடன் காசிக்கு அனுப்பினார். காசி செல்லும் வழியில் தூம்ராக்ஷன் என்ற அசுரன் குறுக்கிட அவனை மஹோத்கடர் கொன்றார். அவனது மகன்களான ஜகனனும், மனுவும் காசிராஜனை வழிமறித்து நராந்தகனின் ஆணையின் பேரில் வந்த தூம்ராக்ஷனின் உதவியால் தான் காசி தேசத்தை எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாத்துக் கொண்ட காசி அரசன் இன்று தூம்ராக்ஷனையே கொல்லச் சதி செய்து மஹோத்கடரை அழைத்து வந்ததாகக் குற்றம் சாட்டி மிரட்டினர். காசிராஜன் அவர்களிடம் பயந்து மஹோத்கடரை அவர்களிடம் ஒப்பித்துத் தப்பி ஓடத் தொடங்கினான். மஹோத்கடர் நொடியில் அவ்வசுரர்களை மாய்த்து அரசரைப் பின் தொடர நராந்தகனின் ஆணையால் வந்த பல அசுரர்களையும் மாய்த்தார். காசிக்கு வந்த மஹோத்கடரையும் பல அசுரர்கள் துன்புறுத்தினர். காசி மக்களுக்குப் பல நாட்களாக துயர் தந்து வந்த அசுரர்களை மஹோத்கடர் மாய்த்ததால் மக்களிடையே மஹோத்கடர் புகழ் பரவிற்று.

காசிவாசிகள் ஒவ்வொருவரும் ஏழையும் பாமரனும் கூட மஹோத்கடரைத் தம் வீட்டிற்கழைத்து விருந்தளித்து மகிழ்ந்தனர். ஒரே சமயத்தில் பலரழைக்க மஹோத்கடர் பல வடிவங்களேற்று அனைவரின் உபசாரத்தை ஏற்று மகிழ்ந்தார். காசி வாசிகள் ஒவ்வொருவரும் அவரைத் தும் தம் தெய்வமாகக் கொண்டாடினர்.

நராந்தகன் தனது வீரர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொருவராய் கொல்லப்பட்டதை உணர்ந்து தானே தம் படைகளுடன் காசியை முற்றுகையிட்டான். கடும் போரில் மஹோத்கடர், தம் தேவியான ஸித்தி தேவிக்கு ஆணையிட அவள் கால புருஷனை ஏவி நராந்தகனது படைகளை அழித்தாள். நராந்தகனும் மாண்டான்.

இச்செய்தி கேட்ட நராந்தகனின் தந்தை ஸ்வர்கத்தில் ஆட்சி புரிகிற தேவாந்தகனைத் தூண்ட அவனும் பெரும் படைகளுடன் வர புத்திதேவி தன் சக்திகளை ஏவ அப்படைகள் மறைந்தன. மாயையால் பல அஸ்த்ரங்களை ஏவித் தாக்க வந்த தேவாந்தகனை எதிர்க்க 10 கைகளுடன் கூடிய கஜானனர் வடிவில் மஹோத்கடர் களத்திலிறங்கினார். தேவாந்தகன் விநாயகரது தந்தத்தை வேருடன் பிடுங்கினான். அதனைக் கொண்டே பகவான் அவனை மாய்த்தார்.

துயர் நீங்கிய காசிநகரம் விழாக் கோலம் பூண்டது. காசிராஜனின் மகனது திருமணமும் நடந்தேறியது. மஹோத்கடர் தன் பெற்றோரைக் காண ஆசிரமம் செல்ல விரும்பினார். காசி மக்கள் அவரைப் பிரிய விரும்பாத போது, மண்ணால் தன் உருவம் அமைத்து வழிபட்டு வரும்படி பகவான் வழிகாட்டினார். ஆசிரமம் திரும்பிய மஹோத்கடர் தன் பெற்றோரை வணங்கி அவதாரப்பணி நிறைவுற்றதால் கசியப தம்பதிகளுக்குத் தம் உருவ வழிபாட்டை உபதேசித்துக் கைலாஸம் வந்து பார்வதியின் மைந்தனாக லீலை செய்தார். (கணேச புராணத்தில் இரு ஸ்கந்தங்களில் இக்கதை விரிந்துள்ளது)

2. மயூரேச்வரர்

திரேதாயுகத்தில் இது நிகழ்ந்தது, கண்டகி நதிக்கரையில் அமைந்த மிதிலையின் அரசன் சக்ரபாணி பிள்ளைப் பேறின்றி வருந்தி சௌனக முனிவரின் உபதேசப்படி மனைவியுடன் பிரும்மசரியம் பூண்டு ஸூர்யனைக் குறித்து, ஓராண்டு காலம் விரதமிருந்து வழிபட்டான். விரதம் முடியும் முன்னரே ராணி கனவில் பிரும்மசரியம் இழந்து ஒளிமிக்க தேவனோடு கூடி மகிழ்ந்து அதனால் கருவுற்றாள். கரு வளர்ந்து வர அதன் தாபம் ராணியைப் பாதிக்க, அதனைத் தணிக்க இயலாமல் பிறர் அறியாதவாறு கடற்கரை சென்று கருவைக் கலைத்து வெளியேற்றி விட்டு வீடு சேர்ந்தாள். அரசன் விரதமும் வீணாகி கர்ப்பமும் கலைக்கப்பட்டதை உணர்ந்து துயருற்றான்.

கரு வளர்ந்து அசுர சக்திமிக்கக் குழந்தையானது. கடலரசன் அதனைத் தாங்க முடியாமல் அரசனிடம் கொண்டு சேர்த்தான். ஸிந்துவில் (கடலில்) தோன்றியதால் அவன் ஸிந்து ஆனான். ஸிந்து வளர்ந்ததும் சூரியனை வழிபட்டுத்

தவமியற்றினான். சூர்யன் தோன்றி சிந்து விரும்பியபடி அவன் அழியாதிருக்க ஓர் அமுத கலசம் தந்து அதனை வாயிலடக்கிக் கொள்ளச் சொன்னார். அது வாயிலிருக்கும் வரை எவரும் அவனை அழிக்க இயலாது. வரவலிவால் வீரியம்மிகுந்த தன் புதல்வனிடம் அரசை ஒப்படைத்து அரசன் காடு சென்றான்.

ஸிந்து மூவுலகையும் வென்று அரசாண்டான். தேவர்களை வென்ற ஸிந்து வைகுண்டம் சென்று ஹரியிடம் தமது போர்த்திறனைக் காட்ட அவர் மகிழ்ந்து வரம் தர முன் வந்ததும் கண்டகீ நகரிலேயே எப்போதும் இருந்து அருள் பாலிக்க வேண்டினான். நாராயணரும் அதனை ஏற்று அங்கேயே நித்யவாஸம் செய்யச் சம்மதித்து அவனுடன் கண்டகி நதிக்கரையில் அமைந்த கண்டகி நகரில் கோவில் கொண்டார். பின்னர் ஸிந்துவின் கொடுமை அதிகமாயிற்று. முனிவர்களும் தேவர்களும் மஹோத்கடரின் 10 கைகளும் ஸித்தி புத்தி இணைந்ததுமான விக்ரகம் அமைத்து வழிபட்டுத் தவமிருந்தனர். ஸங்கஷ்டஹர விரதமிருந்து வழிபடுகிற தேவர்களிடம் அருள் கொண்டு மயூரேச்வரராகத் தோன்றித் துயர் நீக்குவதாக வரம் தந்தார்.

அதே சமயத்தில் ஸிந்துவின் பீடை நீங்க சிவனும் பார்வதியுடன் திரிஸந்தியக்ஷேத்ரத்தைச் சென்றடைந்து அங்கு தவமியற்ற இயலாத நிலையில் துயருற்றிருந்த கௌதமர் முதலான ருஷிகளுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். தாமும் பல கோடி புவனங்களைத் தம் ரோம கூபங்களில் அணைத்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிற கணேசரை வழிபட்டார். பார்வதிக்கும் கணேசரின் ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை உபதேசித்து வழிபடச் செய்தார். அவளும் லேகாத்ரியில் தவமிருந்தாள். அவளது தவத்தில் மகிழ்ந்த கணேசர், நடுவில் நாராயணனின் முகமும் வலத்தில் சிவமுகமும் இடத்தில் பிரும்ம முகமும் கொண்டவராக சேஷனின் மீது பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்தவராய்க் காட்சி தந்தார். தனக்குப் புதல்வனாக வர வேண்டிய பார்வதிக்கு அந்த வரத்தை அளித்தார் - பகவான் காட்சி தந்த இடத்திலேயே கோயிலமைத்து கிரிஜாத்மஜர் என்ற பெயரில் விக்ரகத்தை வழிபட்டாள் - பாத்ரபத சுக்ல சதுர்த்தியில் எண்ணற்ற கண்களும் மூக்குகளும் வாய்களும் காதுகளும் கொண்ட விராட் புருஷனாக பார்வதியின் அருகில் பகவான் தோன்றினார். பார்வதியின்

வேண்டு கோளுக்கிணங்க சிறுவனாக மாறினார்.

படிக நிறத்தில் ஆறு கைகளும் முக்கண்களும் கொண்ட அழகிய குழந்தையை மடியில் ஏந்திய பார்வதியைக் கண்ட சிவபெருமானும் ருஷிகளும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தனர். குணேசர் எனப் பெயரிட்டனர்.

ஸிந்துவிற்கு அவனை மாய்க்கவந்த சிறுவன் ஒருவன் திரிஸந்திய க்ஷேத்ரத்தில் தோன்றியுள்ளதை ஆகாசவாணி தெரிவித்தது. அசுரன் தன் வீரர்களை அக்குழந்தையை மாய்க்க அனுப்பினான். கழுகு வடிவில் கிருத்ராஸுரன், குசலாஸுரன், க்ரூரன், வியோமன் என வரிசையாக வந்த அசுரர்களை அந்த சிசு விளையாட்டாக மாய்த்தது. சிறுவர்களுடன் விளையாடுகிற குணேசர் சிறுவர்களின் பசி நீக்க கௌதமரின் ஆசிரமத்தில் புகுந்தார். பூஜையும் வைசுவதேவமும் நிகழ இருக்கையில், அதற்கு நிவேதனப் பொருளாகச் சமைத்த உணவை கௌதமரின் பத்தினி அறியாமல், சிறுவர்களுடன் பங்கிட்டுத் தாமும் உண்டார். கௌதமர் கொதித்தெழுந்து கையும் களவுமாகக் குணேசரைப் பார்வதியிடம் இட்டுச்சென்றார். தாய் பார்வதி குணேசரைக் கயிற்றால் கட்டி வாயிற்தூணுடன் பிணைத்தாள். கௌதமர் தன் ஆசிரமம் திரும்பினார். பார்வதியும் ஆசிரமத்தின் உட்பக்கம் சென்று உட்கார்ந்தாள். தாயின் இடது மடியில் பாலகணேசன் ஓடிவந்து அமர்ந்தார். தாயின் முகத்தை அன்புடன் நோக்கினார். வாயிலில் கட்டுண்ட மயூரேசர், அதே வாசலிலேயே சிறுவர்களுடன் விளையாடுகின்ற மயூரேசர் என எங்கும் அவரே! திகைத்தாள். கண்களில் நீர் மல்கத் தனயனை எங்கும் கண்டாள். வீட்டு வாசலில் கட்டுண்டவரை அவிழ்க்க ஓடினாள். அழுதழுது சோர்ந்து தரையில் படுத்துள்ளவரைக் கட்டவிழ்த்து மடியிலமர்த்திப்பால் பருகச் செய்தாள். குழந்தை வளர்ந்து ஆறும் வயதில் காலடி வைத்தது. விச்வகர்மா அவருக்கு துறட்டி, கோடரி, பாசம், தாமரை இவற்றை அளித்து, அஸ்த்ர வித்யையைப் பழக்கி வைத்தார். விருகன் என்ற அசுரன் துறட்டியால் மடிந்தான்.

மயூரேசருக்கு உபநயனம் நடந்தது. கிருதாந்தன் காலன் என்ற இரு அசுரர்கள் யானை வடிவில் வந்து ஆசிரமத்தை அழிக்கத் தொடங்கினர். மயூரேசர் அவர்களை முஷ்டியால் தாக்கி

அழித்தார். சங்கரர் இதனைப் பாராட்டி திரிசூல மளித்து நெற்றியில் சந்த்ரனை அணிவித்தார். நாராயணன் சக்கிரமளித்து சோசிஷ்கேசன் எனப் பெயரிட்டார். இந்திரன் சிந்தாமணி ரத்னத்தைக் கழுத்தில் கட்டி சிந்தாமணி என்ற பெயரையும் தந்தார். பிரும்மா விதாதா என்று பெயரிட்டு வழிபட்டார். குணேசரின் வேதகானம் உலகை மயக்கியது.

மாந்தோட்டத்தில் சிறுவர்களுடன் விளையாடுகிற குணேசர், மரங்களில் பழுத்துத் தொங்குகிற பழங்களை எல்லோருடனும் பகிர்ந்து உண்டார். அங்கு ஒரு பெண் ஒரு பறவை முட்டையைக் காப்பாற்றி நின்றாள். சிறுவர் விளையாட்டில் விசிறி எறிந்த பழம் அவள் மேல் விழுந்தது. அவள் கொதித்து எழுந்து அனைவரையும் விரட்டினாள். குணேசர் மரப்பொந்தினுள் ஒளிந்தார். அங்குதான் அந்தப்பெண் காத்து வந்த முட்டை இருந்தது. கணேசர் கைபட்டதும் முட்டை உடைந்து அதிலிருந்து பெரும் மயில் வெளியானது. ஆவேசத்துடன் அது குணேசரைத் தாக்க இவர் அதனை அடக்கி அதன் மீதமர்ந்தார். முட்டையைக் காத்தவள் கசியபரின் மற்றொரு மனைவியான விநதை, கருடன் முதலிய பறவையினத்தின் தாய். கசியபருக்கு அவளிடம் பிறந்த முட்டையே மயிலாயிற்று. இந்த மயிலை அடக்குபவரே அதன் எஜமானர் என்பதை உணர்ந்த அந்த விநதை அதைக் குணேசரின் வாகனமாக்கினாள். அவளது சக்களத்தியிடமும் நாகர்களிடமும் அடிமைப்பட்டுள்ள ஜடாயுமுதலியவர்களை விடுவிக்கக் குணேசர் புறப்பட்டார். அந்த மயில் தன் பெயரைப் பகவானின் பெயருடன் இணைத்துக் கூறப் பெறுவதை வரமாகக் கேட்டது. மயூரேச்வரம் என்று ஊரும் மயூரேச்வரர் என்று பகவானும் இன்றும் பெயர் கொண்டுள்ளனர்.

குணேசர் சிறுவர்களுடன் ஜலக்கிரீடை செய்து போது நாக கன்னிகைகள் இவரை நாகலோகம் அழைத்துச் சென்றனர். நாகர் முதலில் இவரை எதிர்த்தாலும் பின்னர் இவரது ஆபரணங்களாயினர். ஆதிசேஷன் இடுப்புக் கச்சானார். ஜடாயு முதலியவர் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

திரிஸந்திய க்ஷேத்திரத்திலிருந்து சிவனும் பார்வதியும் தன் குமாரனுடன் கிளம்பியதும் ஸிந்துவின் நண்பன் கமலாஸுரன் தன் பெருஞ்சேனையுடன் போர் புரிய வந்தான். மயூரேசர் தன்

உடலிலிருந்து கோடிக் கணக்கில் போர் வீரர்களைத் தோற்றுவித்து கமலாஸுரனைப் படையுடன் அழித்தார்.

குணேசருக்குத் திருமணம் செய்விக்க நினைத்த சிவதம்பதி நாரதரிடம் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்க பிரும்மாவின் குமாரிகளான ஸித்தியும் புத்தியும் ஏற்றவர்கள் என நாரதர் தெரிவித்தார். ஸிந்து அசுரனை அழித்த பிறகே விவாஹம் என குணேசர் உறுதி பூண்டார். கூட வந்த அந்தணச் சிறுவர்கள் தர்ப்பைகளில் மந்திர சக்தி ஏற்றி எறிய அந்த தர்ப்பைகள் அசுரர்கள் ஒவ்வொருவர் மூக்கிலும் கண்களிலும் புகுந்து தும்மலும் அரிப்பும் எரிச்சலும் தந்து மூச்சை அடைத்து மாய்த்தன. கடைசியில் ஸிந்துவும் போரிட்டு மாண்டான். தேவர்களும் ருஷிகளும் துயரிலிருந்து மீண்டனர் - தன் மயிலை பகவான் குணேசர், குகப்பெருமானுக்கு அளித்தார். ஸித்தி - புத்திதேவிகளை மணந்தார்.

3. கஜானனர்

துவாபர யுகத்தில் நிகழ்ந்தது. பிரும்மா தூங்கி விழித்ததும் கொட்டாவி விட்டார். அதிலிருந்து ஒரு கோரமான புருஷன் வெளிப்பட்டான். பிரும்மனைப் பார்த்து நீரே என் தந்தை, எனக்கு உணவும் இருப்பிடமும் தாரும் என்றான். தன்னிடம் தோன்றியவன் என்பதால் பாசம் மிகுந்து மூவுலகை வெல்கிற சக்தியும் செந்நிறம் கொண்டதால் சிந்தூரன் என்ற பெயரையும் தந்தார். இவனால் அணைக்கப் பெறுபவன் சுக்கு நூறாகிப் போவான் என்ற ஆற்றலையும் தந்தார். தவமே செய்யாமல் வேறு பயிற்சி பெறாமல் பெற்ற இந்த ஆற்றலைச் சோதிக்க வேறு எவரும் கிட்டாததால் பிரும்மாவிடமே சோதிக்க ஸிந்தூரன் விரட்டப் பிரும்மா ஓடினார். விஷ்ணு இவனை ஏமாற்றி பிரும்மாவை விடுவித்துச் சிவனிடம் பலபரீக்ஷை செய்யும்படி திசை மாற்றியனுப்பினார். சிவனிடம் சென்று பார்வதியின் அழகைக் கண்டு மயங்கி அவளைப் பறித்துக் கொண்டு ஓட, சிவன் தடுக்கப் போரிடத் தொடங்கிய போது, பார்வதி மயூரேசனைத் தியானித்து வழிபட்டாள். மயூரேசர் அந்தணச் சிறுவர் வடிவில் வந்து பார்வதியைக் காப்பாற்றிச் சிவபெருமானை அணைக்க முயன்ற அசுரனின் மார்பில் அவன் கண்களில் படாமல் நின்று தன் கோடரியால் அடிக்க அசுரன் துவண்டு சிவனிடமிருந்து விலகினான். சிவபெருமான்

பார்வதியை அபகரித்ததால் வெகுண்டு உன்னை அழித்து விடுவார் என அந்த அந்தணச்சிறுவன் பயமுறுத்திப் பூவுலகிற்கு சிந்தூரனை அனுப்பி விட்டார். சிந்தூரனின் அட்டஹாஸம் பூமியில் பரவியது.

தேவர்கள் வேண்ட சிந்தூரனை மாய்க்கக் கணேசர் மனம் கொண்டார். சிவனும் பார்வதியும் பூமியைச் சுற்றி வரும் போது பர்யலிக் (பரேலி) காட்டின் அழகில் பார்வதி லயித்து அங்கு தங்கித் தவமிருக்க நினைத்தாள். ஒரு ஆசிரமம் அங்கு சிவகண கணங்களால் அமைக்கப் பெற்றது. தவத்தில் ஆழ்ந்திருந்த பார்வதியின் முன் குணேசர் தோன்றித் தான் கஜானனராகத் அவளது புதல்வராகத் தோன்றுவதாக வரமளித்தார். நான்கு கைகளுடன் நீண்ட துதிக்கையுடன் முறம் போன்ற காதுகளும், சிறுகண்களும் குட்டையான கைகளும் கால்களும் கொண்ட குழந்தையாக அறுவறுக்கத் தக்கவராக அவர் தோன்றியதும் பார்வதி முதலில் சற்றுத் திகைத்து நின்றாலும் சிவபெருமான் கணேசரே சிந்தூரனின் வதத்திற்காக இவ்வாறு தோன்றியுள்ளதை விளக்கியதும் கலக்கம் நீங்கினாள்.

அக்காலத்தில் மாஹிஷ்மதி நகரில் வரேண்யன் என்ற நல்லரசன் தன் மனைவி புஷ்பிகாவுடன் பன்னிரண்டாண்டுகள் கடும் தவமிருந்து கணேசரை வழிபட்டான். அவர்களுக்கும் புதல்வனாகத் தோன்றுவதாக கணேசர் வரமளித்துள்ளார். புஷ்பிகா கருத்தரித்து ஒரு மகனைப் பெற்றாள். அவள் பிரஸவக்களைப்பால் மயக்க முற்றிருந்த போது ஒரு ராக்ஷஸி சிசுவைப் பறித்துச் சென்றாள். அதனால் மயக்கமுற்ற புஷ்பிகா முன் தன்னைக் கிடத்தும்படி சிவ தம்பதியரிடம் கணேசர் கூற நந்தியிடம் குழந்தை கணேசரைத் தந்து புஷ்பிகாவின் மயக்கம் தெளியுமுன் கொண்டு சேர்ப்பிக்க செய்தார். மயக்கம் தெளிந்த புஷ்பிகா இந்த துதிக்கையுடன் உள்ள குழந்தையைக் கண்டு பயந்து ஓலமிட்டு ஓடி விட்டாள். வரேண்யனும் இந்த பொருந்தா உருவம் கொண்ட குழந்தை கேடு விளைவிக்கும் என்றெண்ணிச் சேவகர்களிடம் அதனைத் தந்து மனித ஸஞ்சாரமற்ற காட்டில் விடச் சொன்னான்.

சிசுவை அக்காட்டில் வசித்த பராசரர் கண்டு தியானத்தால் பரம்பொருளாக உணர்ந்து வணங்கி எடுத்துச் சென்று தன் ஆசிரமத்தில் வளர்த்தார். பராசரரின் மனைவி வத்ஸலாவிற்கு

அதனை வளர்ப்பதே பெரும் பாக்கியம் எனத் தோன்றியது. ஆசிரமத்தில் பெருமகிழ்ச்சியும் செழிப்பும் பரவியது. வரேண்யனுக்கும் இச்செய்தி எட்டியது. அவனும் உண்மை உணர்ந்து புத்திர ஜனனோத்ஸவம் கொண்டாடினான்.

சிந்தூரனுக்கும் ஆகாச வாணிமூலம் இச்செய்தி எட்டியது. பார்வதியின் குமாரராகப் பிறந்துள்ளாரெனக் கேட்ட அவன் பார்வதியைத் தேடிப் பர்யளி வந்தான். குழந்தையைக் காணாத அவன் பார்வதியை அழித்து விட ஆயுதம் ஏந்திய போது பார்வதியின் மடியில் அந்தச் சிறுகுழந்தையைக் கண்டான். குழந்தையைத் தூக்கி எடுத்துக் கடலில் எறிய நினைத்தான். வழியில் குழந்தை மலையாகக் கனத்தது. அதனை அங்கேயே விட்டெறிந்தான். சிசு விழுந்த மலை தூளாகியது. சிசு நர்மதையில் விழுந்தது. (விழுந்த இடம் கணேச குண்டம் என்ற பெயர் பெற்றது) கணேசரின் ரத்தம் சிந்திய பாறை சிவந்தது. (நர்மதா கணேசர் என அதை வழிபடுகின்றனர்.) சிசு ஒழிந்தது என்ற மகிழ்ச்சியில் நகர்ந்த அசுரனிடம் கணேச குண்டத்திலிருந்து எழுந்த கோர வடிவுள்ள புருஷன் அவனை அழிக்க விருக்கிற பகவான் வேறிடத்திலுள்ளார் எனக் கூறி மறைந்தார். பர்யளியில் அசுரபடை மிகுந்ததால் சிவதம்பதிகள் கைலாஸம் சென்றனர்.

இந்திரனின் சபையில் க்ரௌஞ்சன் என்ற கந்தர்வன் ஆசனம் விட்டெழும்போது அருகிலமர்ந்திருந்த வாம தேவரிஷியின் மேல் கால்பட அவரது சாபத்தால் எலியானான். வாமதேவரிடம் மன்னிக்க வேண்ட கஜானனரின் வாகனமாகும் வாய்ப்பு பெற்றான். அந்த எலி பராசரரின் ஆசிரமத்தில் புகுந்து கொட்டமடித்தது. தன் பாசத்தால் கட்டி கஜானனர் அதனை அடக்க, கஜானனரை நிமிர்ந்து பார்த்ததும் பகவானை உணர்ந்து தன்னை வாகனமாக்கிக் கொள்ள வேண்டியது. தன்னைத் தாங்க அதன் இயலாமையை உணர்ந்த கஜானனர் மிகவும் லேசானார். (க்ரௌஞ்சன் என்ற கந்தர்வன் மஹரிஷி ஸௌபரியின் ஆசிரமத்தில் அவரது மனைவி மனோமயியைப் பற்றி இழுக்கத் திருட்டுத் தனத்துடன் நுழைந்ததால் எலியாகும்படி ஸௌபரி சபிக்க, கந்தர்வன் மன்னிக்க வேண்ட, கஜானனரின் வாகனமாக அருள் புரிந்தார் எனறும் வரலாறு.)

கஜானனர் உபநயனத்திற்குப் பின் வித்யைகள் அனைத்தையும் பராசரரிடமிருந்து கற்றார். சிந்தூரனை அடக்க விரும்பிப் பராசரரையும், வத்ஸலையும் வணங்கி ஆசி பெற்றார்.

அங்குசமும் பாசமும் பரசுவும் கமலமும் ஏந்தி சிந்தூரன் இருக்குமிடம் சென்று விராட் புருஷனாகிச் சிந்தூரனின் கழுத்தை நெரித்துக் கொன்றார். அவனரது ரத்தத்தை தன் உடல் முழுவதும் பூசி ஸிந்தூர வதனனாக, ஸிந்தூரப் ப்ரியனாகக் காட்சியளித்தார்.

வரேண்ய அரசரும் கஜானனரிடம் வந்து வழிபட்டுத் தன் பிழை பொறுக்க வேண்டினார். முன் பிறவியில் வரேண்யனும் அவரது மனைவி புஷ்பிகாவும் பல்லாண்டுகள் தவமிருந்து தன்னைப் புத்திரனாகும்படி கோரியதற்கேற்ப இப்பிறவியில் அவர்களது புத்திரனாகத் தோன்றியதைக் கூறினார் கஜானனர். வரேணியன் தனக்கு நல்வழி புகட்ட வேண்ட, கஜானனர் அருளிய உபதேசமே கணேச கீதை. ஒரே அவதாரத்தில் உமாமகேச்வரர்களுக்கும் புஷ்பிகா - வரேண்யர்களுக்கும் வத்ஸலா பராசரர்களுக்கும் புதல்வராகி சிந்தூரனை அடக்கினார்.

4. தூம்ரகேது -

இவர் கலியுக இறுதியில் தோன்ற விருப்பவர். இவருக்குச் சூர்பகர்ணர் என்ற பெயருமுண்டு. உடலிலிருந்து கோபத்தீயின் ஜ்வாலை கொழுந்து விட்டெரியும். நீலவண்ணக் குதிரை மீதேறி எதிரிகளை அழிக்கக் கூரிய வாளேந்தித் தன் விருப்பப்படி உதவப் படைகளையும் ஆயுதங்களையும் படைத்துத் தர்மத்தின் எதிரிகளை அழிப்பார். தர்மநெறி பின்பற்றுபவர்களைக் காத்துத் தர்ம யுகத்தை நிலை நாட்டுவார்.

முத்கல புராணம்.

ஸ்ரீ கணேசர் எடுத்த பல அவதாரங்களில் முக்கியமானவை எட்டு.

1. வக்ரதுண்டர். இவர் செந்நிற மேனியராக பாசம் அங்குசம் இருமேல் கைகளில், அபயம் வரதம் இரு கீழ்க்கைகளில் கொண்டவராக. சித்தி புத்தி தேவிகளுடன் தோன்றியவர். இந்திரனின் ஒழுக்கக்குறைவின் காரணமாகத் தோன்றியவன் மத்ஸராஸுரன். (மத்ஸரம் - பிறரது சுகத்தைக் கண்டு பொறாமைப்படுவது) இவனுக்குக் குரு சுக்கிரர். இவரிடமிருந்த சிவதீக்ஷை பெற்று சிவ பஞ்சாக்ஷர ஜபத்துடன் கடுந்தவமியற்றிய அஸுரன் சிவதர்சனம் பெற்று

எவரிடத்திலிருந்தும் பயமின்மை என்ற வரம் பெற்றான். அசுரர்களின் அரசனானான்.

பூமியில் உள்ள அரசர்களை வென்றபின் பாதாளத்தை வசப்படுத்தித் தேவலோகம் சென்று வென்று மூவுலகிற்கும் அரசனானான். அசுரனால் துன்பமுற்ற தேவர் முதலானோர் தத்தாத்ரேயரிடமிருந்து ஸ்ரீ வக்ர துண்டரின் ஏகாக்ஷர உபதேசம் பெற்று கணேசரை வழிபட்டனர். ஸ்ரீ வக்ரதுண்டர், மத்ஸராஸுரனுடன் போரிட்டு அவன் கர்வத்தை அடக்கித் தனது பக்தனாக்கிக் கொண்டார்.

உலகைப் படைக்க முற்பட்ட நான்முகன், தன் பணி நிறைவுற ஸ்ரீ வக்ரதுண்டரை, அவரது ஆறு அக்ஷர மந்த்ரத்தைக் கொண்டு தவமியற்றிப் படைக்கிற சக்தி பெற்றார். உலகைப் படைக்கத் தொடங்கியதும் அவரது உடல் பயம் காரணமாக நடுங்கத் தொடங்கியது. நடுக்கத்தில் தோன்றியவன் தம்பாஸுரன். (தம்பம் - ஜம்பம் ஆணவம்) அவன் நான்முகனை வழிபட்டுத் தவமியற்றி நான்முகனிடமிருந்து பயமின்மையை வரமாகப் பெற்றான். மூவுலகையும் தன் ஆளுகையில் கொணர்ந்தான். தேவர்கள் வக்ர துண்டரை வழிபட வக்ரதுண்டர் சித்தி புத்தி தேவிகளுடன் போருக்குப் புறப்பட்டார். இதனையறிந்த தம்பன் சுக்ராசாரியரை அடைந்து வக்ரதுண்டரையும் சித்தி புத்தி தேவிகளையும் பற்றிக் கேட்டறிந்து, தன் தவற்றை உணர்ந்து வக்ரதுண்டரைச் சரணடைந்து மேனிலை பெற்றான்.

2. ஏகதந்தர் - சுக்ராசாரியரின் சகோதரர் சியவனர் பிருகு மஹரிஷியின் புதல்வர், சியவனர் மந்திரசக்தியால் மதத்தை (திமிரை) உருவகப்படுத்தி மதாஸுரனாக்கினார். அசுரத்தன்மை பெற்று சுக்கிரரின் சிஷ்யனாகி ஏகாக்ஷர சக்தி மந்த்ரத்தின் உபதேசம் பெற்றுக் காட்டில் தவம் செய்து தேவியின் அருளுடன் மூவுலகில் ஆட்சியை வரமாகப் பெற்றான். அவனது மனைவி ஸாலஸா (சோம்பல் மிக்கவள்). அவளிடம் அசுரனுக்கு மூன்று பிள்ளைகள். விலாஸீ (ஆடம்பரம் மிக்கவன்) லோலுபன் (சபலமுள்ளவன்) தனப்பிரியன் (பொருள் நாட்டமிக்கவன்) என. மூவுலகையும் வசப்படுத்திய அசுரனின் கொடுமை தாங்காமல் தேவர்கள் ஏகதந்தரை ஸனத்குமாரரிடம் உபதேசமாகப் பெற்ற ஏகாக்ஷர

மந்திரத்தால் வழிபட்டனர். ஒற்றைக் கொம்பும் பெருவயிறும் சித்தி புத்தி தேவிகள் அணைக்க, பெருச்சாளி மீது அமர்ந்து ஆதிசேஷனை வயிற்றைச் சுற்றி இறுகக் கட்டி கோடரியும், சூலமும், அபயமும், வரதமும் ஏந்திய நான்கு கைகளுடன் ஏகதந்தர் தோன்றினார். (ஒற்றைத் தந்தம் மாயையின் உருவகம். அதை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொண்டிருப்பவர் அவர்.) ஏகதந்தர் மதாஸுரனுடன் போரிட்டார். இவரது கோடரி அசுரனின் மார்பில் பாய்ந்து அவனை நினைவிழக்கச் செய்தது. அவன் சிறிது நேரம் கழித்து உணர்வு பெற்றதும், தன்மேல் பதிந்த கோடரி தானே ஏகதந்தர் கையைச் சென்றடைந்ததைக் கண்டான். அவனிடமிருந்த அசுர எண்ணமகன்று பகவானைச் சரணடைந்தான். தெய்வீகச் சூழ்நிலையுள்ள இடங்களில் நீ செல்லக்கூடாது. அசுர எண்ணத்துடன் செய்கிற பணிகள் பயனற்றுப் போகச் செய்வாய் என உத்தரவிட்டுப் பாதாளத்திற்கு அனுப்பினார்.

ஏகதந்தரின் உபாஸனையால் பெற்ற சிந்தாமணி ரத்னத்தை விஷ்ணு இந்திரனுக்குக்குத்தர, இந்திரன் , அதை விஷ்ணுவின் அவதாரமான கபிலதேவருக்கு அளித்தார். அதனை கணாஸுரன் பறித்துச் செல்ல, ஏகதந்தர், கணாஸுரனை மாய்த்துக் கபிலரிடம் அளிக்க, அதனை ஏகதந்தரின் மார்பில் சாற்றிக் கபிலர் ஆனந்தமடைந்தார்.

3. மஹோதரர். தாரகன் என்ற அசுரன் பிரும்மாவிடம் வரம் பெற்று மூவுலகையும் வாட்டி வந்தான். சிவன் ஸமாதியிலிருந்ததால் தேவர்கள் பார்வதியைச் சரணடைய அவள் வேட்டுவப் பெண் வேடத்தில் ஸமாதியிலிருந்த சிவனை ஸமாதி நீங்கச்செய்தாள். சிவனின் மோஹம் மோஹாஸுரனாக உருப்பெற்றது. சமாதியைக் காமன் கலைத்தான் என்ற கோபத்தில் காமனைச் சிவன் சுட்டெரிக்க காமன் மஹோதர கணேசரைச் சரணடைந்தான். சிவன் சுட்டெரித்த உடலை மீண்டும் தர இயலாமையால் அவர் மன்மதன் குடியிருக்கச் சில இடங்களை சுட்டிக் காட்டினார். யௌவனம், பெண், பூ, பாட்டு, மதுவினம், பறவைகளின் கலகல ஒலி, தோட்டம், வஸந்தருது, நறுமணமுள்ள சந்தனம், முதலியவை, சிங்கார ரஸிகர்களின் உறவு, ஆண் பெண் மறைவிடக் காட்சி, புத்தாடை, நகை முதலியவற்றில் அமர்ந்து

காமன் மயக்கலாம் என்ற அருள் பெற்ற மன்மதன் பின்னர் கண்ணனின் மகனாக ப்ரத்யும்னனாகப் பிறந்தான். கார்த்திகேயர் கணேசரின் ஆறக்ஷரமந்திரஜபம் மூலம் சக்தி பெற்றுத் தாரகனை மாய்த்தார்.

சிவனின் காமத்திலிருந்து தோன்றிய மோஹாஸுரன் சுக்ரரின் உபதேசப்படி சூரியனைத் தவத்தால் வழிபட்டான். எங்கும் வெற்றி பெறும் வரத்தை, அவரிடமிருந்து பெற்று, மோஹாஸுரன் மூவுலகையும் ஆண்டான். பிரமதாஸுரனின் பெண் மதிராவை மணந்தான். (பிரமதன் - மதம் மிக்கவன். மதிரா - கள்ளைப்போல் மயக்குபவள்).

துன்புற்ற தேவர்களுக்கு ஸூர்யன் ஏகாக்ஷரமந்தி ரத்தால் கணேசரை வழிபட உபதேசித்தார். மஹோதர கணபதி தோன்றி மோஹாஸுரனை அடக்குவதாக அருள் செய்தார். மோஹாஸுரனுக்கு இந்தச் செய்தி தெரிந்ததும் சுக்ரரிடமிருந்து பகவானின் பெருமையுணர்ந்து பகவானைச் சரணடைந்தான். தேவர்கள் நிம்மதி பெற்றனர்.

துர்புத்தி என்ற அசுரனைக் கணேசர் அழித்தார். அவனது மகன் ஜ்ஞானாரி என்பவன் கணேசரிடம் வைரம் பாராட்டினான். சுக்ரர் இவனுக்கு சிவ பஞ்சாக்ஷர உபதேசம் செய்து சிவனைக் குறித்துத்தவமிருக்கச் செய்தார். சிவபெருமானின் அருளால் எங்கும் பயமற்ற நிலையை வேண்டிப் பெற்ற ஜ்ஞானாரி மூவுலகையும் பயப்படச் செய்தான். தேவர்கள் 10 அட்சரம் கொண்ட க்ஷிப்ரப்ரஸாதன கணபதி மந்த்ரத்தால் மஹோதரரை வழிபட்டனர். கணேசர் லக்ஷ்மியின் புதல்வராகத் தோன்றி துன்பம் களைவதாக அருள் பாலித்தார். லக்ஷ்மியின் படுக்கையின் அருகே அழகான சிசுவாகத் தோன்றி அவளை மகிழ்வித்தார். லக்ஷ்மிதேவி அவருக்குப் பூர்ணானந்தர் என்ற பெயரிட்டாள்.

ஜ்ஞானாரியின் மகன் ஸுபோதனுக்கு பூர்ணாநந்த மஹோதரரிடம் அளவிலாத பக்தி. அவரது நாமங்களைக் கூறுவதிலும் அவரை வழிபடுதலிலும் இடைவிடாது ஈடுபடுகிற ஸுபோதனிடம் ஜ்ஞானாரிக்கு வெறுப்பு வளர்ந்தது. அவனை எவ்வகையிலும் தன் வழிப்படுத்த இயலாத ஜ்ஞானாரி அவனைக் கொல்ல முற்பட்டான். எங்கும் நிறைந்துள்ள மஹோதர கணேசர் தன்னைக் காப்பாற்றுவார் என்று உறுதியுடன் கூறுகிற மகனை

வாளால் வெட்ட ஜ்ஞானாரி முயன்றபோது, பயங்கர ஒலியுடன் பூர்ணானந்த மஹோதரர் அங்கே தோன்றி அசுரனை மாய்த்தார்.

4. கஜானனர் - சிவபெருமானையும், பார்வதியையும் காணச் சென்ற குபேரனின் மனத்தில் பார்வதியின் அழகால் சலனமேற்பட, லோபாஸுரனாக அந்த காமம் உருப்பெற்றது. சுக்ரரின் உபதேசம் பெற்ற அசுரன் சிவபஞ்சாக்ஷர மந்த்ரத்தால் சிவனை வழிபட்டுப் பயமில்லா நிலை பெற்றான். மூவுலகையும் வென்ற அசுரனால் துயருற்ற தேவர் முதலானோர் ரைப்ய முனிவரது உபதேசப்படி கஜானனரை வழிபட, அவர் லோபனை அடக்க முன் வந்தார். அதனை அறிந்த அசுரன் கஜானனரது தோற்றத்தையும், பெருமையையும் சிவபெருமான் மூலம் உணர்ந்து அவரைச் சரணடையத் தேவர்கள் மகிழ்ந்தனர்.

5. லம்போதரர் - அமுதத்தைப் பங்கிட விஷ்ணு எடுத்த மோஹினி வடிவில் சிவபெருமான் மயங்கிய போது விஷ்ணு தன் நிலை பெற்றதும் சிவபெருமானுக்கு வந்த கோபத்தில் உதித்தவன் குரோதாஸுரன். சம்பரனின் பெண் ப்ரீதியை மணந்தான். சுக்ரர் உபதேசித்த ஸூர்ய மந்த்ரத்தால் ஸூர்யனை வழிபட்டுத் தவமிருந்தான். சூர்யன் தோன்றியதும் மரணமின்மையையும், பிரும்மாண்டத்தின் ஆட்சியையும் ஆரோக்யத்தையும் வரமாகப் பெற்றான். தனக்கு வரமளித்த சூர்ய தேவனையும் பதவியிழக்கச் செய்தான். தேவர்களின் தவத்தால் மகிழ்ந்த லம்போதரர். குரோதனுடன் போரிட்டார். அவன் செய்த தவத்தால் கிட்டிய நற்பயனனைத்தும் பின் செய்த கெட்ட செயல்களால் வலிவிழந்து அழிந்து விட்டதால் களைத்த அவனுக்குத் தன் இறை நிலையைக் காட்டினார். இடதுபுறமமர்ந்த ஸித்தி தேவி புத்தியைக் குழப்புபவள். வாழ்வில் வெற்றி பெற விழைபவர் குழப்பமடைவர். வலது புறத்தில் அமர்ந்துள்ள புத்திதேவி அந்தக் குழப்பத்தை ஆராய்ந்து உண்மை நிலை உணர்த்துபவள். புத்தி தேவி க்ஷிப்தம் மூடம் விக்ஷிப்தம் ஏகாக்ரம் நிருத்தம் என்ற ஐந்து புத்தி நிலைகளின் உருவகம். பிரமை வடிவான ஸித்தி தேவியும் புத்தி வடிவமான புத்தி தேவியும் இரு புறமிருக்க உலகையே தன் வயிற்றினுள் கொண்டவர். உலகின் தோற்றமும் வாழ்வும் மறைவும் இவர் வயிற்றினுள் விளையாட்டு போல் தானே நடக்கின்றன. அசுரனென்றோ தேவன் என்றோ பாகுபாடின்றி

அறவழியில் செல்பவர்களை பாதுகாப்பதும் அறவழியில் நடக்கும்படி கட்டுப் படுத்துவதுமே அவரது பணி. என்பதை குரோதன் உணர்ந்தான். உள்ளம் நெகிழ்ந்து பக்தியுடனே கணேசரைச் சரணடைந்தான்.

மற்றொரு லீலை . பிரும்மா தியானத்திலமர்ந்திருந்த போது நீண்ட பெருமூச்சு வெளியேறியது. அதிலிருந்து ஒருவன் தோன்றினான். பிரும்மனை வணங்கி நின்ற அவனுக்கு மாயாசுரன் எனப்பெயரிட்டு அவனது விருப்பமனைத்தும் நிறைவேறவும் தடையுறாமல் எங்கும் செல்லவும் சக்தியைப் பிரும்மன் அளித்தார். இவனுக்கு விப்ரசித்தி என்ற அசுரன் துணை நிற்க பாதாளத்திற்குச் சென்று அனைவரையும் அடக்கியாண்டான். ஆதிசேஷனின் வேண்டுகோளின்படி கணேசர் லம்போதரராக அவருக்கு மகனாகத் தோன்றி மாயாசுரனை மாய்த்தார்.

6. விகடர் : ஜலந்தரனின் பத்னி பிருந்தா தேவி சிறந்த விஷ்ணு பக்தை. விஷ்ணு அவளது அழகில் மயங்கி நின்றபோது அந்த காமத்தின் விளைவாகத் தோன்றியவன் காமாஸுரன். சுக்ரரது உபதேசப்படி பஞ்சாக்ஷர மந்த்ர தீக்ஷை பெற்று சிவனைக் குறித்துத் தவமிருந்து அவரிடமிருந்து மரணமின்மை, பயமின்மை பிரும்மாண்டத்தின் ஆட்சி, வலிவு முதலியவற்றைப் பெற்றான். மஹிஷாஸுரனின் பெண் த்ருஷ்ணா (வேட்கை) என்பவளை மணந்து ரதிதம் (ஈர்ப்பளிப்பது) என்ற தன் தலைநகரில் வசித்தான். மூவுலகை வசப்படுத்தினான். தேவர் முனிவர் முதலானோர் முத்கல மஹரிஷியின் வழிகாட்டலில் மயூரேச்வரத்தில் (மோரேகாம்வ்) தவமிருந்தனர். மயூரேச்வரரான விகடர் காமாஸுரனை மாய்ப்பதாக அருள் புரிந்தார். பாசமும் அங்குசமும் ஏந்திய விகடர், காமாஸுரனுடன் போர்புரிந்தார். பகவானின் பெருமை உணர்ந்து அவனும் சரணடைந்தான்.

7. விக்னராஜர் - இமயமலைச் சாரலில் தன் தோழிகளுடன் பார்வதி கலந்துரையாடும் போது அடங்காச் சிரிப்பு ஏற்பட்டது. அதிலிருந்து தோன்றியவன் மமதாஸுரன் (என் எனது என்ற இறுமாப்பு). பார்வதி அவனுக்குக் கணேசரை ஆறக்ஷர மந்திரத்தால் வழிபட வழி காட்டினாள். அவன் மந்த்ர ஜபம் செய்தவாறு காட்டில் தவமிருந்த போது சம்பரன் என்ற மாயாவியான அசுரன் தானறிந்த மாயா வித்யையை அவனுக்கு உபதேசித்தான்.

சம்பரன் விநாயகரை உபாசித்து மரணமின்மையும் பிரும்மாண்ட ஆட்சியும் பெற மமதாஸுரனைத் தூண்டினான்.

மமதாஸுரனும் அவ்வாறே தவமிருந்து விக்கிநராஜரிடமிருந்து வரம் பெற்று மூவுலகத்ததிபதியானான். தர்மன் அதர்மன் என்ற இரு புத்திரர்களைப் பெற்றான். அறநெறி மீறிக் கொடுமையுடன் ஆட்சி புரிந்தவனை அடக்கத் தேவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்ற கணேசர், தன்னுடன் போர் புரிய வந்த அசுரப்படையை கையிலிருந்த தாமரையை எறிந்து அதன் மணத்தில் மயக்கமடையச் செய்தார். பின்னர் தாமரையைக் கண்டாலே திகிலடைகிற அசுரனையும் அவனது படையையும் மறுபடியும் கணேசர் எதிர்த்துப் போரிட முற்பட்டதும் அசுரன் சரணமடைந்தான். அறவழி மீறாமல் ஆட்சி புரியத் தொடங்கினான்.

8. தூம்ரவர்ணர் - வினையையொட்டியே படைப்பும் காப்பும் மறைவும் நிகழ்கின்றன. அதனால் வினைக்குச் சாட்சியாகவும் வினைக்கேற்ப பலன் தருபவராகவும் இருக்க சூரியனிடம் அதிகாரத்தை பிரும்மா அளித்தார். இவ்வதிகாரம் பெற்ற சூரியனிடம் அஹங்காரம் வெளிப்பட்டது. அப்போது சூர்யன் தும்மினார். அதிலிருந்து மிகப்பெரிய வடிவும் கோரமும் கொண்ட அசுரன் தோன்றினான். சுக்கிரர் அவனுக்கு இடமளித்து அஹங்கார அசுரன் (அஹம் 'நான்' எண்ணம் தூக்கலாக உள்ளவன்) எனப் பெயரிட்டு கணேசரின் 16 அட்சர மந்திரத்தை உபதேசித்துத் தவமிருக்கச் செய்தார். தவத்தில் மகிழ்ந்து முன் தோன்றிய பகவான் கணேசரிடமிருந்து அசுரன் பிரும்மாண்ட ஆட்சியும். வீணாகாத வலிவும் வேண்டிப் பெற்றான். விஷயப்ரியம் (நாடுகின்ற பொருள்மிக்க நகரம்) என்ற நகரில் பிரமதாஸுரனின் (திமிரால் வழி தவறி நடப்பவன்) மகள் மமதா (தனது என்ற எண்ணம் வலிவுற்றவள்) வை மணந்து கர்வன் (செருக்கு) சிரேஷ்டன் (சிறப்பு) என்ற இரு புதல்வர்களைப் பெற்றான். பிரமதனின் உதவியுடன் மூவுலகையும் வென்றான். உலகமெங்கம் தெய்வ வழிபாட்டை நிறுத்தினான். தேவர்களின் கடும் தவத்தில் மகிழ்ந்த கணேசர் புகைநிறமுள்ள மேனியுடன் அவர்கள் முன் தோன்றி அசுரபீடையை அகற்றுவதாக வரமளித்தார்.

அஹங்காராஸுரனின் கனவில் கணேசர் அதே தூம்ர வர்ணராக (புகைநிற மேனியராக)த் தோன்றித் தேவர் முனிவர் முதலானோரைத் துன்புறுத்தாமல் அறவழியில் அரசாளக் கூறினார். விழித்தெழுந்த அசுரன் எங்கும் எதிலிருந்தும் பயமின்மையை வரமாகப் பெற்றுள்ளதால் கணேசரின் சொல்லுக் கடங்குவது அவசியமல்ல எனக் கருதினான். கணேசர்

தனது பாசத்தை ஏவ, அது வலிவுமிக்க அசுரர்களை வீழ்த்தியது. எதிர்த்த கர்வனையும் சிரேஷ்டனையும், சுட்டெரித்தது. பயந்த அஹங்காராஸுரனைப் பகவானைச் சரணடையும்படி சுக்ரர் தூண்ட, அவன் கணேசரைச் சரணடைந்தான்.

மத்ஸரம் மதம் மோஹம் கோபம் காமம் குரோதம் அஹந்தை மமதை என்ற எட்டும் அசுரகுணங்கள். தவத்தால் கிடைத்த தெய்வ அருளைத் தவறான வழியில் பயன்படுத்தித் துன்புறுத்தும் போது கணேசர் தன் சக்தியால் அவர்களை அடக்கி நல்வழிப் படுத்துகிறார். பகவானைச் சரணடையும் போது ஆணவமும் அறியாமையையும் அகல, அகந்தை மமதை, காமம் முதலிய உள்ளத் தெதிரிகள் அடங்கி விடுகின்றன. இந்த எட்டு அவதாரங்கள் எட்டு அசுரர்களை மாய்க்க கணேசர் எடுத்துள்ளதாக முத்கல புராணம் கூறும்.

वक्रतुण्डावतारश्च देहानां ब्रह्मधारकः।
मत्सरासुरहन्ता स सिंहवाहनगः स्मृतः ॥
एकदन्तावतारो वै देहिनां ब्रह्मधारकः ।
मदासुरस्य हन्ता स आखुवाहनगः स्मृतः ॥
महोदर इति ख्यातो ज्ञानब्रह्म प्रकाशकः ।
मोहासुरस्य शत्रुर्वै आखुवाहनगः स्मृतः ॥
गजाननः स विज्ञेयः सांख्येभ्यः सिद्धिदायकः ।
लोभासुरप्रहर्ता वै आखुगश्च प्रकीर्तितः ॥
लम्बोदरावतारो वै क्रोधासुरनिबर्हणः ।
शक्तिब्रह्माखुगः सद्यत्तस्य धारक उच्यते ॥
विकटो नाम विख्यातः कामासुर विदाहकः ।
मयूर वाहनश्चायं सौरब्रह्मधरः स्मृतः ।
विघ्नराजावतारश्च शेषवाहन उच्यते ।
ममतासुरहन्ता स विष्णु ब्रह्मेति वाचकः ॥
धूम्रवर्णावतारश्चाभिमानासुरनाशकः ।
आखुवाहन एवासौ शिवात्मा तु स उच्यते ॥

(முத்கல புராணம் - 20 -5- 12)

பரம்பொருள் நம்முள் சரீரம், ஜீவன், ஜ்ஞானம், முதலிய பல நிலைகளில் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளுகிறது. அந்த

பரம்பொருள் நிலைக்கு எதிரியாக எட்டு குறைகள் நம்மிடம் உள்ளன. அவை மறைய பகவானைச் சரணடைய அந்த பரம்பொருள் நிலைக்கு வலிவூட்டி எதிரியான குறைகளை அடக்கி விடுகிறார்.

காமம், கோபம் பொறாமை, செருக்கு முதலான முறை தவறிய எண்ணங்கள் தேவருக்கும் எழும். மும்மூர்த்திகளிடம் எழுந்த காமம் முதலியவை அவ்வெண்ணங்களை வலிவுடன் பிரதிபலிக்கிற அசுரவடிவம் பெறுகின்றன. உலக அளவில் அவை பெருங்கேட்டை விளைவிக்கின்றன. ஆனால் இறைவனின் ஆற்றல் முன் அவை வலிவிழந்து அடங்கி விடுகின்றன. அவ்வ முழுவதும் அழியாமல் அறநெறிக்கு எதிரான முறை தவறிய எண்ணங்கள் தனி மனிதனின் மனத்தில் எழும்போது அசுரவலிவுடன் அவனுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் கேடு விளைவிக்கின்றன. இறைவனைச் சரணடைய அவை உருக்குலைந்து அடங்கி விடுகின்றன. இதனையே முத்கல புராணத்தின் எட்டு அவதார வரலாறுகளும் விளக்குகின்றன.

மத்ரஸன் (பொறாமை) என்ற அசுரனை அழிக்கச் சிங்கவாஹனராக வக்ரதுண்டர் தோன்றுகிறார். உடலே அவராகப்பாவிக்க மத்ஸரன் அடக்கப்பெறுகிறான். மூஷிக வாஹனரான ஏகதந்தர் மதன் (செருக்கு) என்ற அசுரனை அடக்குகிறார். தன் ஜீவனையே அவராகப்பாவிக்கச்செய்கிறார். மஹோதரர் என்ற அவதாரத்தில் மூஷகவாஹனராக. ஸாதகனின் அறிவைத் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டு மோஹாஸுரனை அடக்குகிறார் கஜானனராகி ஆத்மாவையும் அநாத்மப் பொருள்களையும் பகுத்தறிகிற ஸாங்கிய ஞானம் தந்து லோபா ஸுரனை அடக்குகிறார். லம்போதரராகி, சக்தியை தன் விளக்கமாகப் பாவிக்கச் செய்து குரோதாஸுரனை அடக்குகிறார். மயில்வாகனமேறி விகடராகி காமனைவெல்ல சூரியசக்தியாகிறார். விக்நராஜராகி ஆதிசேஷன் மீதமர்ந்து விஷ்ணு சக்தியாகி மமதாஸுரனை அடக்குகிறார். தூம்ரவர்ணராகி மூஷக வாஹனமேறி சிவதத்துவம் துலங்கச் செய்து அஹங்காரா ஸுரனை அடக்குகிறார் என்றிதனைப் புராணம் விளக்குகிறது.

பரம்பொருளை விளக்கவந்த புராணங்கள், விளக்கத்திற்கு அவசியமான குறியீடுக்ள் இல்லாததால், சில குறியீடுகளை வரம்பாக்கிக்கதையாக சித்தரிக்கின்றன. தத்வநோக்குள்ளவன் இவற்றைக் கொண்டு பரம்பொருளை எளிதில் உணரக் கூடும் என்பதே பெரியோரின் அனுபவம்.

Printed at : V.K.N. Enterprises
Chennai-4, Cell : 98402-17036